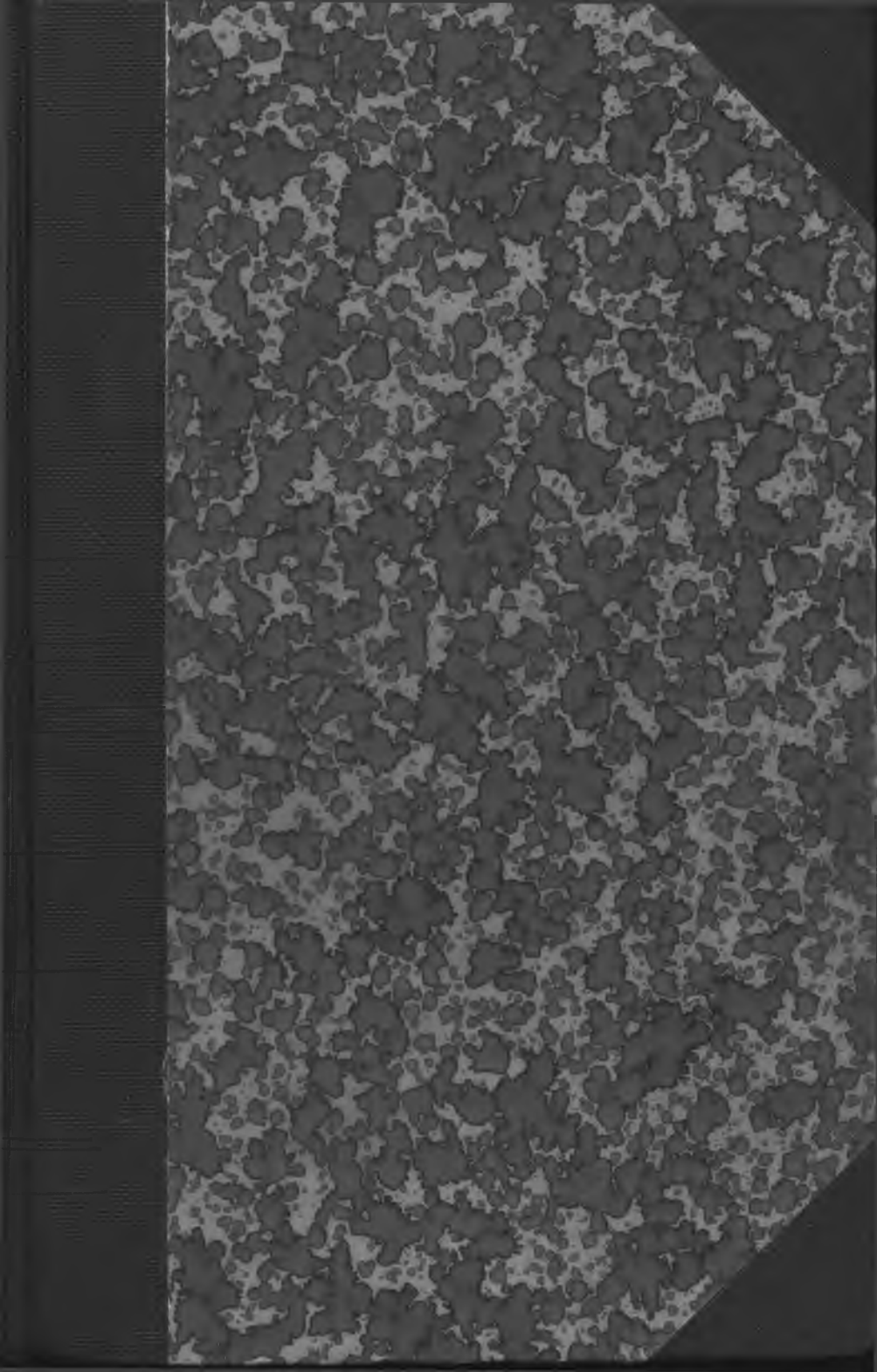

101 KØBENHAVNS BIBLIOTEKER
bibliotek.kk.dk

4959711181

09 362 Sa

et. 1

7

EX LIBRIS

**KØBENHAVNS
RAADHUS-
BIBLIOTEK**

EH

Samling af Bestemmelser

vedrørende

Københavns Kommune

1840—1863

Udgivet paa Kommunalbestyrelsens Foranstaltning

ved

August Nielsen

Kontorchef i Københavns Magistrat

København

Trykt hos J. H. Schultz A/S

1919

Samling af Bestemmelser

h

09 362

Københavns Kommune

Sa 57

m

1840-63

ex-1

Udgivet af Kommunalbestyrelsen

København

832

Udgivet af Kommunalbestyrelsen

Sagfortegnelse 1840—1863.

Fortegnelsens Inddeling.

Aager.	Grundskat.
Abel Cathrines Stiftelse.	Grøns Friboliger.
Accise.	Guld og Sølv.
Adgangsbevis.	Haandværk.
Alimentationsbidrag.	Handel.
Almindeligt Hospital.	St. Hans Hospital.
Apotekere.	Harboeske Enkefruekloster
Arbejderboliger.	Havnevæsen.
Arealskat.	Hospitalsvæsen.
Arrester.	Hundeafgift.
Arv.	Indkvartering.
Auktion.	Indlemmelser.
Bedemænd.	Jernbaner.
Befordringsvæsen.	Kasse- og Regnskabsvæsen.
Begravelsesvæsen.	Kirkegaarde.
Bekendtgørelser.	Kirker og kirkelige Forhold.
Belysningsvæsen.	Kloakanlæg.
Bevillinger.	Konsumtion.
Bistrup Gods.	Laan.
Bolværker.	Landvæsenskommission.
Borgerligt Ægteskab.	Legater og Stiftelser.
Borgerrepræsentationen.	Lygtevæsen.
Broer.	Lygteskat.
Brolægningsvæsenet.	Læger.
Brød, Handel med	Magistraten.
Budget.	Monumenter.
Budolphi Kloster.	Mosaik Trossamfund.
Bygningsvæsen.	Mæglere.
Børn.	Navneforhold.
Carlsberg.	Nikolaj Kirkeplads.
Demarkationslinien.	Nissens Stiftelse.
Dispachører.	Nyboder.
Domstole.	Næringsvæsen.
Dyrtidsforanstaltninger.	Opfostringshuset.
Ekspropriation.	Overformynderiet.
Embedsmænd.	Overlandvæsenskommission.
Fattigskat.	Overpræsidenten.
Fattigvæsenet.	Politivæsen.
Flagning.	Port- og Passagepenge.
Forligskommissionen.	Rangskat.
Forlystelser.	Regnskabsvæsen.
Fredsborgere.	Renter.
Fælledeerne.	Retsvæsen.
Fængselsvæsen.	Revision.
Gader.	Rodemestre.
Gasværker.	Separation og Skilsmisse.

Skatter og Afgifter.
Skolevæsen.
Spurveje.
Stadsbygmester.
Stadsguardeinen.
Stadsingeniør.
Stadskonduktør.
Stadslæge.
Stempelsager.
Sundhedsvæsen.
Syn og Skøn.
Tivoli.
Torve og Pladser.
Trossamfund.
Tvangsarbejdsanstalt.

Tyendelov.
Umyndige.
Underholdsbidrag.
Valg.
Vandskat.
Vandvæsen.
Vartov.
Vejvæsen.
Vognmænd.
Værger.
Ægteskab.
Æresborgerskab.
Æresoprejsning.
Økonomikontor.

Aager.

Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigøres, og Straffen for Aager forandres 6. April 1855.

Abel Cathrines Stiftelse.

Bestyrelsen henlægges til Magistratens 1. Afdeling. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Accise.

Lov, hvorved Konsumptionen delvis ophæves 7. Febr. 1851.

Den Kommune tilkommende Godtgørelse for de ved Fr. 28. Maj 1825 § 8 ophævede Accise-Lastpenge m. v. afløses af et bestemt aarligt Beløb. Resol. 7. Juni 1856.

Den kommunale Accise samt Brændpenge vedblive at oppebæres til Fordel for Stadens Kasse. Lov 7. Febr. 1851 Anm. 6.

Adgangsbevis, jfr. Næringsvæsen.

Adgangsbeviser kan i visse Tilfælde overgaa til en anden Person. Pl. 16. April 1841.

Alimentationsbidrag, se Underholdsbidrag.

Almindeligt Hospital, se Hospitalsvæsen.

Apotekere, jfr. Læger. Sundhedsvæsen.

Handel med Gift. Pl. 19. April 1843.

Apotekere, der erklære ikke at ville forhandle Spiritus uden som Lægemedel, skal ikke svare Brændevinsafgift. Skr. 9. Aug. 1862.

Arbejderboliger.

Afstaaelse af en Del af Østerfælled til Opførelse af Arbejderboliger. Skr. 26. Aug. 1853.

Arealskat, se Skattevæsen.

Arrester. jfr. Fængselsvæsen. Politiet.

Reglement for Arrestvæsenet i Danmark. 7. Maj 1846.

Ansættelse af en Vagtmester ved Stadens Arresthus. Lov 11. Febr. 1863 § 5.

Udgifter ved en Arrestantindes Nedkomst skal inddrages under Justitssagens Omkostninger. Skr. 24. Febr. 1851 — ligeledes Udgifterne ved en Arrestantindes Barns Underhold indtil det er fyldt 1 Aar. Skr. 9. Okt. 1848.

Arv.

Fr. om nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv. 21. Maj 1845 — Lov om Ændringer i denne 29. Dec. 1857.

Auktion.

Næringsdrivendes Ret til Salg ved Auktion. Næringslov 29. Dec. 1857 § 40.

Bedemænd.

De ansættes af Magistraten. Rescr. 16. Juli 1841.

Forpligtelsen til at bruge Bedemænd bortfalder. Pl. 22. Dec. 1860 § 3.

Befordringsvæsen.

Lov om Befordringsvæsenet i Kbhvn., hvorved Vognmandslavene og Hyrekuskekorporationen ophæves. 1. Maj 1851.

Lov om Ophævelse af Ekstrapoststationer i Købstæderne. 27. Nov. 1863.

Begravelsesvæsen, jfr. Kirkegaarde.

Pl. om Begravelsesvæsenets Ordning 22. Dec. 1860.

Reglement for Begravelsesvæsenet i Kbhvn. 22. Dec. 1860.

Regulativ for Begravelseskontoret i Kbhvn. trykt som Note til Pl. 22. Dec. 1860.

Pl. hvorved Begravelser paa indenbys Kirkegaarde forbydes. 24. April 1851 — udvides til Christianshavn. Pl. 1. Aug. 1853.

Om Bisættelser i Kirkerne og disses Kapeller. Pl. 24. April 1851.

Bekendtgørelser.

Om Berlingske Tidendes Pligt til uden Betaling at optage officielle Bekendtgørelser. Skr. 22. Sept. 1852.

Belysningsvæsen, jfr. Gader, Skattevæsen.

Afstaaelse af Grund til Vand- og Gasanlæg m. v. Lov 20. Aug. 1853.

Om Planerne til Indførelse af Vand- og Gasanlæg, i Kbhvn. Skr. 7. Febr. 1854. 14. Juni 1855.

Regulativ for Gasindlæg. 6. Aug. 1858.

Berettigelsen til at udføre Arbejder vedr. Kbhvn.s Gas- og Vandværker. Lov 4. Marts 1857.

Bevillinger.

Kancelliet kan i visse Tilfælde meddele Bevillinger til nyt Ægteskabs Indgaaelse og til Ægteskabs Ophævelse. Resol. 25. Maj 1844.

Det overdrages Overpræsidenten at udlevere Bevillinger til at føre nye Vidner, Eksekutorbevillinger, Mortifikationsbevillinger, Bevillinger til Ægteskab i visse Grader, naar ingen af Ansøgerne bekende sig til den mosaiske Tro, Bevilling til Hensiddens i uskiftet Bo og Bevillinger til fri Prøces i 1. Instans. Cirk. 1. Nov. 1861.

Bevillinger til Hensiddens i uskiftet Bo. Fr. 21. Maj 1845 § 18 — om Tilbagekaldelse af saadanne Bevillinger. Skr. 26. Sept. 1857.

Meddelelse af Fuldmyndighedsbevilling, naar Ansøgeren agter at nedsætte sig som Næringsdrivende. Skr. 6. Nov. 1861.

Bistrup Gods, jfr. St. Hans Hospital.

Plan for Salg af Bistrupgaards Gods. 7. Okt. 1861.

De ved Salg af Ejendomme indkomne Beløb henlægges under Godsets Konto. Resol. 4. Dec. 1844. 8. Okt. 1845.

Instruks for de ved Godset ansatte Underbetjente. 20. Juni 1856.

Bolværker, jfr. Havnevæsen.

Den de private Bolværksejere tilkommende Ret til Bolværkspenge kan ikke betages dem. Skr. 16. Aug. 1843.

Ophævelse af Bolværksafgiften for Baade, der ikke er brændte til Læstedrægtighed. Pl. 6. Okt. 1843.

Borgerligt Ægteskab, jfr. Æ g t e s k a b.

Om Ægteskabs Indgaaelse for den borgerlige Øvrighed. Lov 13. April 1851 — Om Førelsen af de befalede Protokoller. Cirk. 16. Febr. 1852 — Autorisation af disse. Skr. 19. Febr. 1857. — Udskrift meddeles Sognepræsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme. Lov 13. April 1851 §§ 6, 8.

Udmeldelse af Folkekirken eller et anerkendt Trossamfund kan ske ved en Erklæring til Øvrigheden, og saadan Udmeldelse skal meddeles vedkommende Biskop eller Forstander. Skr. 23. Sept. 1859.

Kundgørelse om borgerligt Ægteskab antaget lovlig, da Bruden havde opgivet sit Hjem i Udlandet. Skr. 4. Nov. 1851.

Borgerrepræsentationen, jfr. M a g i s t r a t e n.

Borgerrepræsentanterne vælges af samtlige valgberettigede. Anord. 1. Jan. 1840 § 7. — Valgret tilkommer den, der ved sidste Skatteligning er ansat til en Indkomstskat af 4 Rdl. uden Hensyn til, om han har erhvervet Borgerskab. Skatte-lov 19. Febr. 1861 § 24. — Om Valget. Anord. 1. Jan. 1840 §§ 17—24.

Borgerrepræsentanternes Antal er 36. Anord. 1. Jan. 1840 § 7 — af disse afgaa 6 hvert Aar. Anord. 1840 § 13.

De vælger en Formand, Næstformand og Sekretær. Anord. 1. Jan. 1840 § 28. — Sekretæren vælges og afskediges af Borgerrepræsentationen. Vedt. 30. Dec. 1857 § 23.

Forhandlingsprotokollen underskrives af Formanden og Sekretæren. Resol. 4. Juni 1861.

En Sag, der ikke har været opført paa Dagsordenen, kan dog med Overpræsidentens Samtykke foretages i et Møde. Lov 4. Marts 1857 § 4.

En af Borgerrepræsentationen tagen Beslutning kan under visse Omstændigheder midlertidig sættes ud af Kraft af Overpræsidenten. Lov 4. Marts 1857 § 4.

Om Borgerrepræsentationens staaende Udvalg. Vedt. 30. Dec. 1857 § 27.

Magistratens Medlemmer kan overvære Borgerrepræsentationens Møder og tage Ordet, naar de vil, i Overensstemmelse med

Forretningsordenen. Lov 4. Marts 1857 § 15. — Politidirektøren kan overvære Møderne. Lov 11. Febr. 1863 § 20. Regul. 12. Juni 1863 § 19.

Borgerrepræsentationen har i Forening med Magistraten den besluttende Myndighed i Kommunens Anliggender. Lov 4. Marts 1857 § 14.

Borgerrepræsentationen vælger Borgmestre, Raadmænd, Skoledirektør, Stadskonduktør, Stadsingeniør, Stadslæge. Lov 4. Marts 1857 §§ 12, 13. — et Medlem af Skolekommissionerne. Lov 29. Dec. 1857 § 2 (S. 470). — 12 Medlemmer af den Valgforsamling, der vælger Medlemmer til Sø- og Handelsretten. Lov 19. Febr. 1861 § 3.

Om Budgettets Forelæggelse og Behandling. Vedt. 30. Dec. 1857 § 26.

Forsædet i de Komiteer, der sammensættes af Medlemmer af Magistraten og Borgerrepræsentationen, tilkommer det ældste Medlem af Magistraten. Resol. 17. Marts 1841.

En Overretsprokurator, der er Borgerrepræsentant, kan ikke tage Sæde i Forligskommissionen. Skr. 4. Aug. 1840.

Kasseundersøgelser foretages af Magistraten uden Borgerrepræsentanternes Medvirken. Skr. 8. Febr. 1842.

Broer, jfr. H a v n e v æ s e n.

Vedligeholdelsen af Prinsensbro. K. B. 21. April 1856.

Om Langebros Ombygning. K. B. 11. Okt. 1858.

Brolægnings- og Vejvæsenet, jfr. G a d e r.

Bestyrelsen af Brolægnings- og Vejvæsenet henlægges under en særlig Kommission, bestaaende af 2 Medlemmer af Magistraten, 2 Medlemmer af Borgerrepræsentationen og en Ingeniørofficer. Resol. 27. Marts 1844. — Denne Kommission ophæves og Bestyrelsen overgaar til Magistraten. Lov 4. Marts 1857 § 1.

Fordeling af Udgifterne ved Brolægningen af offentlige hidtil ubrolagte Veje og Gader. Lov 14. Dec. 1857 §§ 3, 4.

Hvem det tilkommer at betale den første Brolægning af nye Gader. Skr. 28. Juni 1851.

Om Afstaaelse af Frue Plads til Kbhvn.s Kommune, dens Brolægning og fremtidig Vedligeholdelse. Resol. 12. Maj 1853.

Brolægning af nogle Gader i Nyboder. Pl. 15. Sept. 1854.

Omlægning af Fortovene i Forstæderne. Skr. 15. Okt. 1851.

Brød, Handel med, jfr. Næringsvæsen.

Brødtaksten ophæves, men Grovbrød skal fremdeles holde en vis Vægt. Pl. 16. April 1841.

Lov om Handel med Kornvarer og Brød. 15. April 1854.

Det tillades Bagerne at bage Brød af Byg og af Blandingskorn og ang. dette Brøds Mærkning. Pl. 4. Maj 1847.

Budget, Stadens, jfr. Kasse- og Regnskabsvæsen.

Om Budgettets Vedtagelse. Lov 4. Marts 1857 § 16. — dets Behandling i den samlede Magistrat. Lovens § 7. — Forelæggelse for Borgerrepræsentationen. Vedt. 30. Dec. 1857 § 26.

Budgettets Affattelse henhører under Overpræsidiets Vedt. 30. Dec. 1857 § 2.

Budolphi Kloster.

Bestyrelsen henlægges under Magistratens 1. Afd. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Bygningsvæsen.

Bygningslov for Staden Kbhvn. og dens Forstæder. 17. Marts 1856.

Instruktion for Stadsbygmesteren. 25. April 1856 — for Bygningskommissionen. 25. April 1856.

Ansættelse af en Sekretær og Kasserer ved Bygningskommissionen. Skr. 18. Febr. 1859.

Børn.

Personer, der ikke tilhøre noget anerkendt Trossamfund, skal anmelde deres Børns Fødsel til Sognets Kirkebetjent, og skal inden et Aar til Sognepræsten og Kirkebetjenten opgive det Navn, de vil have Barnet tillagt. Lov 13. April 1851 § 10.

Børn, der er 6 Aar gamle, skal anføres paa de til Husværterne udgaaende Skemaer. Skr. 8. Marts 1855.

Børns skolepligtige Alder begynder ved det 7. Aar. Anord. 20. Marts 1844 § 45.

Børns Pligt til Skolegang. Lov 29. Dec. 1857 § 4 (S. 470).

Udskrivning af Skolen træder i Stedet for Konfirmation for de Børn, der ikke tilhøre anerkendte Trossamfund. Lov 13. April 1851 § 11.

Børn, der ikke tilhøre Folkekirken, kan forlanges undtagne fra Undervisning i Religion. Lov 13. April 1851 § 11.

Naar Forældrene tilhøre forskellige Trossamfund, skal Børnene opdrages i en af Forældrenes eller i Folkekirken Tro. Lov 13. April 1851 § 9 — om Fremgangsmaaden, naar Forældre af forskellig Tro vil forandre Bestemmelsen om, i hvilken Tro Børnene skal opdrages. Skr. 21. Juni 1853.

Der paahviler ikke Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn nogen Pligt til at oplyse, hvem Barnefaderen er. Skr. 11. Marts 1858.

Carlsberg.

Resol. hvorved der forundes Brygger Jacobsen Bevilling til at anlægge og drive et bajersk Ølbryggeri. 25. Nov. 1846.

Demarkationslinien.

Fastsættelse af en ny Demarkationslinie udenom Kbhvn.s Fæstningsværker. Lov 6. Jan. 1852.

Dispachører.

Enhver, der indstiller sig til Dispachøreksamen, maa være i Besiddelse af fornødne juridiske Kundskaber. Skr. 23. Juli 1861.

Domstole, se R e t s v æ s e n.

Dyrtidsforanstaltninger.

Det tillades Bagerne at bage Brod af Byg og af Blandingskorn. Pl. 4. Maj 1847.

Ekspropriation.

Ekspropriations- og Taksationskommissionerne ved Afstaaelse af Grund til Jærnbaner. Fr. 5. Marts 1845 §§ 5, 9. Lov 23. Dec. 1861. Skr. 25. April 1863.

Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse. 23. April 1845.

Ekspropriation af Grunde til Vand-, Gas- og Kloakanlæg. Lov 20. Aug. 1853.

Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloak-anlæg. 30. Nov. 1857.

Embedsmænd, se Magistraten.

Fattigskat, se Skatter og Afgifter.

Fattigvæsenet, jfr. Hospitaler, Legater og Stiftelser. Skatter og Afgifter. Underholdsbidrag.

Direktionen for Fattigvæsenet ophæves og Bestyrelsen henlægges til Magistraten. Lov 4. Marts 1857 § 1.

Beskikkelse af en Præst paa Ladegaarden. Resol. 21. Nov. 1852.

Lov om Oprettelse af frie Fattiggasser. 8. Marts 1856.

Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri. 3. Marts 1860.

Regler for Erhvervelse af Forsørgelsesret i en Kommune. Fr. 24. Jan. 1844.

Kvartprocentafgiften efter Plan 1. Juli 1799 § 171 skal erlægges, naar Pant- eller Udlægshaveren transporterer sin Ret til at erholde Udlægskøde. Skr. 16. Sept. 1862.

Udgifterne ved en Arrestantindes Nedkomst skal inddrages under Justitssagens Omkostninger. Skr. 24. Febr. 1851.

Udgifterne ved en Arrestantindes Barns Underhold udredes, indtil Barnet er fyldt 1 Aar, som andre Delinkventomkostninger. Skr. 9. Okt. 1848.

Navnet paa Faderen til et udenfor Ægteskab født Barn kan ikke kræves opgivet. Skr. 24. Jan. 1843. 11. Marts 1858.

En Straffanges Overarbejdspenge kan anvendes til Fyldestgørelse for et ham paahvilende Underholdsbidrag. Skr. 18 April 1849.

Mosaik Trossamfund har Ret til fri Kur og Pleje for dets fattige syge og sindssyge i Almindeligt Hospital og i St. Hans Hospital indenfor et nærmere bestemt Beløb. Resol. 10. Juni 1842.

Flagning.

Det er enhver tilladt at hejse Dannebrog. Cirk. 2. Aug. 1854.

Forligskommissionen.

En Borgerrepræsentant, der var Overretsprokurator, kunde ikke tage Sæde i Forligskommissionen. Skr. 4. Aug. 1840.

Forlystelser.

Bevilling for Lieutenant G. J. B. Carstensen til at anlægge Tivoli. 7. April 1842.

Fredsborgere.

Oprettelse af et frivilligt Korps af Fredsborgere til Overholdelse af Orden og Rolighed i Staden. Resol. 17. Okt. 1848.

Fællederne.

Militæretaten kan ikke undvære Fællederne til Vaabenøvelser Skr. 16. Maj 1848.

Den Ret, som Interessenterne i det store Vognmandslav har til Besiddelse af en Lod i Vognmandsmarken, hjemfalder til Kommunen ved Interessenternes Død. Lov 1. Maj 1851 § 2.

Afstaelse af et Stykke af Østerfælled til Opførelse af Bygninger for den fattige Klasse. Skr. 26. Aug. 1853.

Fængselsvæsen, jfr. Arrester. Politivæsen.

Reglement for Arrestvæsenet i Danmark. 7. Maj 1846.

Ansættelse af en Vagtmester ved Stadens Arresthus. Lov 11. Febr. 1863 § 5.

Arrestforvarernes Pligter. Regl. 7. Maj 1846 Afsnit D.

En Straffanges Overarbejdspenge kan anvendes til Fyldstgørelse for et ham paahvilende Underholdsbidrag. Skr. 18. April 1849.

Udgifterne ved en Arrestantindes Nedkomst skal inddrages under Justitssagens Omkostninger. Skr. 24. Febr. 1851.

Udgifterne ved en Arrestantindes Barns Ophold udredes som andre Delinkventomkostninger, indtil Barnet er fyldt 1 Aar. Skr. 9. Okt. 1848.

En Straffange eller vedkommende Fængselsinspektør paa hans Vegne kan ikke møde i Førligskommissionen, men en Væрге maa beskikkes i dette Øjemed af Øvrigheden. Skr. 20. Jan. 1859.

Gader, jfr. Bro-lægningsvæsen, Renovationsvæsen.

Bro-lægnings- og Vejvæsenet henlægges under en særlig Kommission. Rescr. 27. Marts 1844. — Denne ophæves og Sagerne henlægges under Magistraten. Lov 4. Marts 1857 § 1.

Lov indeholdende Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i Kbhvn. 14. Dec. 1857.

Privat anlagte Veje kan af Kommunalbestyrelsen erklæres for offentlige. Lov 14. Dec. 1857 § 1. — Bekg., hvorved nogle Gader erklæres for offentlige. 12. Febr. 1859.

Lov ang. en Grundtakst for Stadens udenbys Grunde. 14. Dec. 1857. — Grundtakstkommissionen bestaar af et Medlem af Magistraten som Formand og 4 af Kommunalbestyrelsen valgte Mænd. Lov 14. Dec. 1857 §§ 9, 11.

Fordeling af de udenbys offentlige Gader og Veje i 3 Klasser til Beregning af Renovationsskatten. Lov 14. Dec. 1857 § 13.

Gadernes Navne fastsættes af Kommunalbestyrelsen. Lov 14. Dec. 1857 § 9.

Den Gade, der hedder Tugthusporten, fører fremtidig Navn af Lille Helligejststræde. Pl. 20. Febr. 1843. — Gaden ved Slagterbutikerne ved Nikolaj Taarn kaldes St. Nikolaj Gade. Pl. 14. Dec. 1849. — Pindsvinegade kaldes Lorentzens Gade. Pl. 29. Dec. 1854. — Vandmøllestræde kaldes Frederiksholms Kanal. Pl. 30. Marts 1858.

Navn for Sortedamsgade, Ravnsborggade og Ravnsborg Tvergade. Pl. 25. Maj 1858. — Guldbergsgade, Møllegade, Vesterbrogade, Nørrebrogade og Østerbrogade. Pl. 15. Juni 1858. — Øresundsgade og Dannebrogsgade. Pl. 1. Sept. 1858. — Slots­gade, Stengade, Prins Jørgensgade, Skolegade og Bagergade. Pl. 18. Okt. 1858. — Blaagaardsgade, Smedegade og Istedgade. Pl. 12. Febr. 1859. — Valdemarsgade. Pl. 17. Marts 1859. — Absalonsgade og Oehlenschlægersgade. Pl. 11. Maj 1859. — Store Helligejststræde, Gærnersgade, Asylgade, Wildersgade og Prinsessegade. Pl. 26. Nov. 1859. — Søgade. Pl. 19. Dec. 1859. — Gormsgade, Vesselsgade, Raadmandsgade og Allersgade. Pl. 26. Jan. 1860. — Kalkbrænderivej, Nøjsomhedsvej, Sibbernsvej, Batterivej, Odinsgade og Dagmarsgade. Pl. 14. Febr. 1860. — Guldbergsgade. Pl. 15. Marts 1860. — Korsgade, St. Hansgade og Vesterbros Torv. Pl. 7. Juni 1860. — Ryesgade og Classensvej. Pl. 2. Juli 1860. — Ved Stranden og Gammel Strand. Pl. 14. Jan. 1861. — Dosseringen, Baggesensgade og Tømmergade. Pl. 28. April 1862. — Evaldsgade. Pl. 28. April 1862. — Prinsessegade. Pl. 3. Marts 1863. — Vesterfælledvej og Eng­havevej. Pl. 14. Okt. 1863.

Frue Plads afstaas til Kbhvn.s Kommune. Resol. 12. Maj 1853.

Om Brolægning af nogle Gader i Nyboder. Pl. 15. Sept. 1854.

Omnummerering af samtlige Ejendomme, saaledes at hver Ejendom foruden et Matrikel Nummer tillige faar et Gade-nummer. Bekg. 26. Okt. 1859.

Lov om Gangstier i offentligt Øjemed. 4. Juli 1850.

Omlægning af Fortovene i Forstæderne, saaledes at Udgifterne bæres af Kommunen og Grundejerne. Skr. 15. Okt. 1851.

Lov om Anlæg af Sporveje og Benyttelse af Lokomotiver uden Anbringelse af Spor. 23. Jan. 1862.

Om Dispositionsretten over en Bys Gadejord. Skr. 4. Nov. 1845. 17. Marts 1849. 6. Juli 1854.

Gasværker, jfr. Belysningsvæsen.

Afstaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg. Lov 20. Aug. 1853.

Planerne til Gasindlæg i Kbhvn. Skr. 7. Febr. 1854. 14. Juni 1855.

Regulativ for Gasindlæg fra Kbhvn.s Gasværk. 6. Aug. 1858.

Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Kbhvn.s Vand- og Gasværker. 4. Marts 1857.

Grosserer Societetet.

Grossererne vælge selv Medlemmer af Komiteen, og denne vælger selv sin Formand. Resol. 6. April 1842.

Grundskat, se Skattevæsen.

Grøns Friboliger. Konfirmation paa Fundats 22. Maj 1861.

Guld og Sølv, se Stadsguardeinen.

Haandværk, se Næringsvæsen.

Handel, se Næringsvæsen.

St. Hans Hospital, se Hospitaler.

Det Harboeske Enkefruekloster.

Bestyrelsen henlægges under Magistratens 1. Afd. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Om de Konventualinderne tilkommende Hævinger og Præstens Løn. Rescr. 30. Jan. 1846.

Havnevæsen.

Komrunen deltager med Havnevæsenet i Bekostningerne ved Langebros Ombygning. K. B. 11. Okt. 1858.

Vedligeholdelsen af Prinsensbro. K. B. 21. April 1856.

Udøvelse af Færgerettigheden i Kbhvn. Lov 14. Dec. 1857.

Reglement for Færgefarten i Havnen. 10. Aug. 1859.

Bolværkspengene ansættes af Magistraten og Borgerrepræsentationen i Forening med Havneadministrationen. Anord. 1. Jan. 1840 § 31.

Den de private Bolværksejere tilkommende Ret til Bolværkspenge kan ikke betages dem. Skr. 16. Aug. 1843.

Ophævelse af Bolværksafgiften for Baade, der ikke er brærdt til Læstedrægtighed. Pl. 6. Okt. 1843.

Om den aarlige Besigtelse af Broer og Bolværker. Skr. 20. Okt. 1860.

Hospitalsvæsen, jfr. Legater og Stiftelser.

Hospitalsvæsenet henlægges under Magistratens 2. Afdeling. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Almindeligt Hospital

Ansættelse af 4 Overlæger. Skr. 23. Aug. 1860.

St. Hans Hospital.

Hospitalet unddrages Fattigvæsenet og henlægges under en særlig Bestyrelse. K. B. 31. Marts 1851. - Bestyrelsen overgaar til Magistratens 2. Afdeling. Vedt. 30. Dec. 1859 §§ 3, 24. Regulativ 16. Juni 1860.

Opførelse af et nyt Kurhus. K. B. 31. Marts 1851. Resol. 14. Okt. 1851. 1. Maj 1854.

Kun Sindssyge kan fremtidigt indlægges paa Hospitalet. K. B. 31. Marts 1851.

Hospitalet vedrører kun Kbhvn.s Kommune. Resol. 7. Juli 1840.

Mosaisk Trossamfund har Ret til fri Kur og Pleje for dets fattige sindssyge indenfor et nærmere angivet aarligt Beløb. Resol. 10. Juni 1842.

Om Indberetning til Justitsministeriet, naar en belgisk Undersaat maatte blive indlagt i et Sindssygehospital. Cirk. 7. Maj 1861.

Kommunehospitalet.

Opførelse af et Hospital paa 600 Senge. K. B. 24. Maj 1855.

Hospitalet skal opføres paa Sortedamsagrene ved Østerfarimagsvej. K. B. 29. Sept. 1856.

Visse Patienter kan ikke behandles her. K. B. 23. Febr. 1863.

Regulativ for Hospitalet. 24. Aug. 1863.

Ved Hospitalet ansættes 1 Forstander, 1 Overkirurg, 3 Overlæger, 1 Forvalter og 1 Bogholder. Skr. 16. Sept. 1863.

Hundeafgift, jfr. Politi. Skattevæsen.

Lov om Hundeafgiften. 28. Jan. 1856.

Politiassistenterne udleverer Hundetegn og opkræver Afgiften. K. B. 19. Okt. 1863.

Indkvartering.

Lov om Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Tropesamlinger. 4. Juli 1850.

Fr. af 9. Maj 1806 om overordentlig Indkvartering er sat i Kraft ogsaa for Kbhvn.s Vedkommende. Skr. 28. Juli 1863.

Indlemmelser i Staden.

Dronningens store og lille Enghave udenfor Vesterport henlægges under Staden. Pl. 14. April 1848.

Det Kbhvn.s Kommune tilhørende i Taarnby Sogns Matrikel opførte Hartkorn henlægges under Staden. Skr. 28. Febr. 1853.

Jernbaner.

De Regler, som skal iagttages i Anledning af Jernbaners Anlæg. Fr. 5. Marts 1845.

Lov om Sammensættelsen af de ved Fr. 5. Marts 1845 § 5 og 19 anordnede Kommissioner, forsaavidt angaar Anlæg af Jernbaner i Kbhvn. eller paa dens Grund. 23. Dec. 1861.

Omraadet for den i Fr. 5. Marts 1845 § 19 omhandlede Kommissions Virksomhed. Skr. 25. April 1863.

Opførelse af en ny Banegaard ved Kbhvn. Lov 13. Marts 1863.

Overenskomst mellem Kommunalbestyrelsen og det sjællandske Jernbaneselskab om Afstaaelse af en Grund til den ny Banegaard. 13. Febr. 1863.

Kasse- og Regnskabsvæsen. Revision. jfr. Budget.

Fr. om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen. 8. Juli 1840.

Fr. om Amtstue Oppebørselerne. 8. Juli 1840.

Regnskabet for de kgl. Oppebørseler er henlagt til Kbhvn.s Mag. Amtstuefr. 8. Juli 1840 § 50. — Regnskaberne aflægges af Bogholderen ved Stadens Hovedkasse. Resol. 21. Dec. 1840.

Affattelsen af Stadens Regnskab henhører under Overpræsidiets Vedt. 30. Dec. 1857 § 2.

Stadens Regnskaber revideres af 4 af Borgerrepræsentationen valgte Revisorer. Anord. 1. Jan. 1840 § 39. Lov 4. Marts 1857 § 18. Vedt. 30. Dec. 1857 § 11.

Medlemmer af Kbhvn.s Magistrat er fritaget for at underkastes den i Kassefr. af 8. Juli 1840 § 48 fastsatte stiltiende Panteret. Pl. 11. Nov. 1846.

Kasseundersøgelser foretages af Magistraten uden Borgerrepræsentanternes Medvirken. Skr. 8. Febr. 1842.

Om Regnskabs Revision og Decision. Kassefr. 8. Juli 1840 §§ 32—39.

Magistraten er berettiget til at afhænde Obligationer, henhørende de under samme sorterende Fonds, uden at Borgerrepræsentationens Medvirken er nødvendig. Skr. 21. Marts 1863.

Kassebetjente skal til Regnskabet fremlægge en af dem selv udstedt Erklæring om, hvorvidt de er Ejer af faste Ejendomme. Resol. 27. April 1842.

Om Grundlæggelse af et Reservefond til Bestridelse af Kommunens ekstraordinære og uforudsete Udgifter. Resol. 4. Dec. 1844.

Kirkegaarde, jfr. Begravelsesvæsen.

Begravelser paa de indenbys Kirkegaarde forbydes. Pl. 24. April 1851. — Denne Bestemmelse udvides til Christianshavn. Pl. 1. Aug. 1853.

Bisættelser i Kirkerne og disses Kapeller. Pl. 24. April 1851.

Gravertjenesten paa Assistens Kirkegaard besættes af Kongen. Rescr. 16. Juli 1841.

Om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse. Fr. 23. April 1845.

Om Begravelsesvæsenets Ordning. Pl. 22. Dec. 1860.

Kirker og kirkelige Forhold, jfr. Begravelsesvæsen, Kirkegaarde, Navneforhold, Separation, Ægteskab.

Bestemmelser vedr. Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v. Lov
19. Febr. 1861. 19. Jan. 1863.

Lov om Forandring i Fr. om Daaben af 30. Maj 1828, hvorefter Forældre inden et Aar efter Barnets Fødsel til Kirkebogen skal opgive det Navn, Barnet skal have. 4. Marts 1857.

Lov om Løsning af Sognebaandet. 4. April 1855.

Lov om Ægteskabs Indgaaelse for den borgerlige Øvrighed. 13. April 1851. — Udskrift af Protokollen skal meddeles Sognepræsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme. Lovens §§ 6. 8.

Udmeldelse af Folkekirken eller et anerkendt Trossamfund kan ske ved en Erklæring til Øvrigheden, og saadan Erklæring skal meddeles vedkommende Biskop eller Forstander. Skr. 23. Sept. 1859.

En Præst kan ikke vægre sig ved at foretage gejstlig Mægling mellem separerede Ægtefolk, selv om 3 Aar ikke er forløbet siden Bevillingens Udfærdigelse. Skr. 21. Sept. 1847.

Gejstlig Mægling bortfalder for dem, der ikke tilhøre noget anerkendt Trossamfund. Lov 13. April 1851 § 12.

Personer, der ikke tilhøre noget anerkendt Trossamfund, skal anmelde deres Børns Fødsel til Sognets Kirkebetjent og skal inden et Aar til Sognepræsten og Kirkebetjenten opgive det Navn, de vil have Barnet tillagt. Lov 13. April 1851 § 10.

Børn af Personer, der tilhøre forskellige Trossamfund, skal opdrages i en af Forældrenes eller i Folkekirkenes Tro. Lov 13. April 1851 § 9. — Om Fremgangsmaaden, naar Bestemmelse herom skal forandres. Skr. 21. Juni 1853.

Navngivelse af Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen. Skr. 28. Aug. 1849.

Der paahviler ikke Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn nogen Pligt til at oplyse, hvem Barnefaderen er. Skr. 11. Marts 1858.

Deling af Vor Frue og Trinitatis Sogne og Oprettelse af St. Johannes Sogn. Resol. 5. Maj 1858. Pl. 24. Aug. 1861.

Embedsmænd i Generalkommissariatskollegiet henhøre, ogsaa naar de ere afgaaede med Pension, under Garnisons Kirke. Skr. 29. April 1841.

Den Kirkeskolerne paahvilende Forpligtelse til at besørge Kirkesangen bortfalder og Udgifterne til Kirkesangen i Vor Frue, Helligøjstes, Trinitatis og Vor Frelasers Kirke afholdes

af Kommunen. Resol. 27. Sept. 1858. — Jord-, Sang- og Kopulationspenge, der hidtil har været erlagt til Metropolitanskolen, Holmens og Garnisons Kirker, bortfalder mod Erstatning. Resol. 7. Juli 1859. Pl. 22. Dec. 1860 § 4. — Om Erstatningens Størrelse. Skr. 28. Juli 1861.

Beskikkelse af en Præst paa Ladegaarden. Resol. 21. Nov. 1852.

Kloakanlæg.

Om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg. Lov 30. Nov. 1857. 20. Aug. 1853.

Konsumtion, se Accise.

Laan.

Resol., hvorved det tillades Kbhvns. Kommune at optage et Laan. 13. Okt. 1852. — Fritagelse for Anvendelse af Stempel-papir til Obligationerne. Lov 7. Jan. 1853. 30. Dec. 1858.

Landvæsenskommissioner.

Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang. 30. Dec. 1858.

Legater og Stiftelser.

Indkaldelse af dem, der er berettigede til ledige Legatlodder eller Pladser i Stiftelser. Pl. 12. Juli 1843.

Resol. at forskellige Legater henlægges under Magistratens Bestyrelse, at der af disse svares i 1% i Bestyrelsesafgift, og at de under Magistratens Bestyrelse underlagte Legaters Midler kan frugtbares ved Indkøb af 4% kgl. Obligationer eller Obligationer af Kbhvns. Kommunes Laan. 11. Febr. 1861.

Bestyrelser for Stiftelser, der er fritagne for Bygningsafgift, skal hvert Aar til Stadskonduktøren afgive Erklæring om disses Benyttelse. Skr. 29. Okt. 1860.

Uddeling af de Brockske Legater. Bekg. 10. April 1855.

Abel Cathrines Stiftelse, Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Budolphi Kloster, Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Grøns Friboliger, Konfirmation paa Fundats. 22. Maj 1861.

Det Harboeske Enkefruekloster, Vedt. 30. Dec. 1857 § 3, Rescr. 30. Jan. 1846.

Etatsraad Nissens Stiftelse, Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Opfostringshuset, Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 3. 6.

Vartov Hospital, Vedt. 30. Dec. 1857 § 3. Skr. 1. Okt. 1855. 31. Jan. 1859. 11. Okt. 1860. Beg. 19. Okt. 1860. Skr. 3. Nov. 1852.

Lygtevæsenet, se Belysningsvæsen.

Lygteskat, se Skatter og Afgifter.

Læger, jfr. Apotekere. Sundhedsvæsen.

Lov om Forandring i Straffebestemmelserne om Kvaksalveri. 3. Marts 1854.

Tilladelse til at foretage Aareladning. Lov 30. Jan. 1861 § 6.

Om Stadslægen. Lov 4. Marts 1857 §§ 11. 13. Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 9. 13. 14. 25.

Lægetilsynet i Fængslerne. Regl. 7. Maj 1846 Afsnit C.

Magistraten, jfr. Borgerrepræsentationen. Overpræsidenten.

Anordning om Kommunalbestyrelsen i Kbhvn. 1. Jan. 1840.

Lov om Bestyrelsen af Kbhvn.s kommunale Anliggender. 4. Marts 1857.

Magistraten bestaar af Overpræsidenten, tre Borgmestre og seks Raadmænd. Anord. 1. Jan. 1840 § 3 — af Overpræsidenten, 4 Borgmestre og 4 Raadmænd. Lov 4. Marts 1857 § 6.

Overpræsidenten kan under visse Betingelser sætte en af Magistraten tagen Beslutning ud af Kraft. Lov 4. Marts 1857 § 4.

Magistratens Medlemmer kan overvære Borgerrepræsentationens Møder og tage Ordet, naar de vil, i Overensstemmelse med Forretningsordenen. Lov 4. Marts 1857 § 15.

Den samlede Magistrat. Lov 4. Marts 1857 § 7. — Politidirektøren kan overvære Møderne. Lov 11. Febr. 1863 § 20. Regul. 12. Juni 1863 § 19.

Borgmestrene vælges og afskediges af Borgerrepræsentationen.

Lov 4. Marts 1857 §§ 12. 13 — de udnævnes af Kongen.
Anord. 1. Jan. 1840 § 3. — Valget stadfæstes af Kongen.
Lov 4. Marts 1857 § 12. — De forestaar hver sin Afdeling.
Lov 4. Marts 1857 § 6. — Hver Borgmester bestyrer paa eget
Ansvar de til hans Afdeling henlagte Sager. Lov 4. Marts
1857 § 8.

Raadmændene vælges og afskediges af Borgerrepræsentationen.

Anord. 1. Jan. 1840 §§ 3. 4. Lov 4. Marts 1857 §§ 12. 13 — de
tilforordnes hver sin af Magistratens Afdelinger. Lov 4.
Marts 1857 § 9.

Visse Overøvrighedsforretninger forblive under Magistraten,
men iøvrigt henlægges Overøvrighedssagerne under Over-
præsidenten. Resol. 17. Juli 1857. Lov 4. Marts 1857 § 3.

Forretningernes Fordeling mellem de forskellige Afdelinger
bestemmes i Vedtægten. Lov 4. Marts 1857 § 6.

Kasseundersøgelser foretages af Magistraten. Skr. 8. Febr. 1842.

Magistratens Medlemmer er fritagne for den i Kassefr. 8 Juli
1840 § 48 fastsatte stiltiende Panteret. Pl. 11. Nov. 1846.

En af Borgmestrene er Medlem af Skoledirektionen. Lov 29.

Dec. 1857 § 1 — forestaar den Valgforsamling, der vælger
Medlemmer til Sø- og Handelsretten. Lov 19. Febr. 1861 § 3.

Forsædet i de Komiteer, der sammensættes af Medlemmer af
Magistraten og Borgerrepræsentationen, tilkommer det ældste
Medlem af Magistraten. Resol. 17. Marts 1841.

Den Magistraten tidligere tilkommende Ret til under Mulkt-
tvang at paalægge nogen at give Møde for sig eller en anden
Autoritet, er overgaaet til Overpræsidenten. Skr. 26. Okt.
1859. 26. Febr. 1862.

Pensionslov. 5. Jan. 1851. Vedt. 30. Dec. 1857 § 25.

Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker
Overlevelserente. 5. Jan. 1851.

Cirk. om Adgang til at blive bekendt med afgivne Erklæringer
om Ansøgninger og Klager. 1. Juni 1860.

Hvilke kommunale Bestillinger det tilkommer Magistraten at
besætte. Rescr. 16. Juli 1841.

Vedtøgt for Bestyrelsen af Staden Kbhvn.s kommunale Anliggender. 30. Dec. 1857.

Ændringer heri:

Skr. 21. Okt. 1859, hvorefter Rodemestrenes Antal bestemmes af Kommunalbestyrelsen.

— 23. Aug. 1860. Ansættelse af 4 Overlæger ved Almindeligt Hospital.

— 9. Nov. 1861. Ansættelse af en Kontorchef for Skattekontoret, Kæmneren benævnes Økonomiforvalter og Stillingen som Formand for Rodemestrene ophæves.

— 16. Sept. 1863. Oprettelse af fig. Embeder ved Kommunehospitalet: 1 Forstander, 1 Overkirurg, 3 Overlæger, 1 Forvalter, 1 Bogholder.

Monumenter.

Den paa Ulfeldts Plads oprettede Skamstøtte fjernes. Rescr. 31. Juli 1841.

Mosaik Trossamfund.

Lov om Ophævelse af de for fremmede Jøders Indvandring givne Bestemmelser. 5. April 1850.

Anmeldelser om Vielser, Fødsler og Dødsfald i den mosaiske Menighed skal ske til 2 Mænd, der af Magistraten udnævnes til at føre Ministerialbøgerne. Pl. 2. Febr. 1849.

Valg af Repræsentanter. Kundg. 18. Febr. 1849.

Fremgangsmaaden, naar et Medlem vil udtræde af Samfundet. Skr. 30. Nov. 1857.

Samfundet har Ret til fri Kur og Pleje for dets fattige syge og sindssyge i Almindeligt Hospital og St. Hans Hospital indenfor et nærmere bestemt aarligt Beløb. Resol. 10. Juni 1842.

Mæglere, jfr. Næringsvæsen.

Lov ang. Ophævelse af de ved Pl. 1. Marts 1814 foreskrevne Indbetalinger til Statskassen for Bevilling som Mæglere. 11. Nov. 1860.

Om Beskikkelse af nye Mæglere. Skr. 7. Juli 1859.

Navneforhold.

Inden et Aar efter Barnets Fødsel skal Forældrene opgive det Navn, Barnet skal have, til Indførelse i Kirkebogen. Lov 4. Marts 1857. 13. April 1851 § 10.

Personer, der ikke tilhøre noget anerkendt Trossamfund, skal anmelde deres Børns Fødsel til Sognets Kirkebetjent. Lov 13. April 1851 § 10.

Meddelelse af Navnebevilling for to udenfor Ægteskab fødte Børn, til hvilke en tredje Person er udlagt som Fader, men hvis Forældre senere har indgaaet Ægteskab. Skr. 30. Nov. 1857.

Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen, skal døbes med Familienavne, der opgives af Moderen eller af Præsten. Skr. 28. Aug. 1849.

Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn skal ikke opgive, hvem Barnefaderen er. Skr. 11. Marts 1858.

Nikolaaj Kirkeplads.

Opførelse af 78 Slagterboder. Resol. 2. April 1845.

Udgifterne herved. Resol. 25. Juli 1846.

Nissens Stiftelse.

Bestyrelsen henlægges til Magistratens 1. Afd. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Nyboder.

De i Nyboder ansatte Betjente har fuld Politimyndighed ogsaa overfor Stadens Indbyggere og andre ikke der hjemmehørende Personer. Bekg. 17. Nov. 1856.

Brolægning af nogle Gader i Nyboder. Pl. 15. Sept. 1854.

Næringsvæsen, jfr. Skattevæsen.

Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning. 29. Dec. 1857.

Lov om Nærings- og Hjælpeskat i Staden Kbhvn. 14. April 1855.

Lov ang. visse for Sundheden skadelige Næringsveje. 10. Marts 1852.

Pl. om Handel med Gift. 19. April 1843.

Om Opkøb af Landmandens Produkter. Fr. 23. April 1845 — — disse maa ikke udføres til Udlandet. Fr. 23. April 1845 § 5. — Det maa staa enhver Landboer frit for hver Dag at forhandle Kød og Flæsk paa Axeltorvet i Kbhvn. Skr. 31. Dec. 1862.

Lov ang. Handel med Kornvarer og Brød. 15. April 1854.

Brødtaksten ophæves, men Grovbrød skal fremdeles holde en vis Vægt. Pl. 16. April 1841.

Lov om Udøvelsen af Færgerettigheden i Kbhvn. 14. Dec. 1857. — Reglement for Færgefarten i Kbhvn.s Havn. 10. Aug. 1859.

Lov ang. Barbernæringen samt om Adgang til at aarelade og kopsætte. 30. Jan. 1861.

Lov ang. Ophævelse af de ved Pl. 1. Marts 1814 foreskrevne Indbetalinger til Statskassen for Bevilling som Mægler. 11. Nov. 1860. — Om Beskikkelse af nye Mæglere. Skr. 7. Juli 1859.

Den, der vil indstille sig til Dispachørprøven, skal være i Besiddelse af fornødne juridiske Kundskaber. Skr. 23. Juli 1861.

Lov om Befordringsvæsenet i Kbhvn., hvorved Vognmandslavene og Hyrekuskekorporationen ophæves. 1. Maj 1851. — Lov om Ophævelse af Ekstrapoststationer i Købstæderne. 27. Nov. 1863.

Om Udfærdigelse af Fuldmyndighedsbevillinger, naar Ansøgeren agter at nedsætte sig som Næringsdrivende. Skr. 6. Nov. 1861.

En Kvinde er berettiget til uden Næringsadkomst at forfærdige Modepynt og forhandle saadant fra Butik, og Kommissionsforretning med Køb og Salg af Ejendomme er fri Næring, naar saadan ikke er opført paa Vedtægten. Skr. 3. Juli 1858.

Straf af Tvangsarbejde er ikke Straf af offentligt Arbejde. Skr. 10. Maj 1856.

Skr. at det ikke som almindelig Regel kan fordres, at en Udlænding for at vinde Borgerskab skal tilvejebringe Straffeattester fra de Steder, hvor han tidligere har opholdt sig, og hvad der skal forstaas ved Bestemmelsen om, at en Udlænding skal have ernæret sig ærligt. 9. Juni 1859 — En Udlænding, som i de sidste 5 Aar har ernæret sig ærligt her i Landet, kan faa Borgerskab, selv om han tidligere har været straffet. Skr. 17. Marts 1863.

Bevilling efter Næringslovens § 9 for straffede Personer til at drive en vis Næring kan gives til enhver Næring, til hvis Udøvelse ikke særlige Kvalifikationer er nødvendig. Skr. 14. Nov. 1860.

Personer, der driver Haandværk uden Borgerskab i Henhold til Næringslovens § 16, maa forhandle de af dem forfærdigede Genstande fra Bopæl og paa Markeder og maa have Skilt, naar ikke derved betegnes, at de have Butik. Skr. 4. Nov. 1863.

Næringslovens § 16 er ikke anvendelig paa et sammenhængende Arbejde, der kræver en Samvirken af flere. Skr. 30. April 1862.

En Bogtrykker kan drive Næring uden Borgerskab, naar han ikke bruger fremmed Hjælp. Skr. 8. Jan. 1863.

Murere kunne arbejde uden Borgerskab, men maa da ikke benytte Haandlangere. Skr. 11. Aug. 1862.

En Købmand kan drive Slagteri, naar han ikke hertil benytter fremmed Hjælp. Skr. 2. Febr. 1863.

Grossererne vælge selv Medlemmer af Komiteen, og denne vælger selv sin Formand. Resol. 6. April 1842.

Det kan ikke formenes den, der har Borgerskab paa Beværtning, at nedsætte sig hvorsomhelst paa Stadens Grund. Skr. 30. Marts 1858.

En Haandværker i en Købstad har Ret til at have flere Udsalgssteder fra aaben Bod. Skr. 29. Marts 1862.

En Købmand i en Provinsby er berettiget til at oprette en Filial paa Landet, naar Næringsbevis løses. Skr. 14. Febr. 1863.

Enhver kan forhandle de til Agerdyrkningen henhørende Redskaber. Skr. 16. April 1860.

Handel med uformalede Kornvarer er fri. Lov 15. April 1854 § 1.

Klinkere kan omrejse og drive deres Næring uden Tilladelse. Skr. 26. Nov. 1861.

Det er et frit Erhverv at ernære sig som Savskærer med at save og hugge Brænde. Pl. 31. Jan. 1844.

Vedtægten for bunden Næring i Kbhvn. Pl. 12. April 1858.

Om de en Auktionsholder tilkommende Rettigheder. Skr. 15. Okt. 1859.

Bagere kunne sælge Mel. Lov 15. April 1854 § 4.

Om Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsministeriet om, hvem der løser Borgerskab som Bogtrykker, Koppertrykker og Litograf. Cirk. 12. Maj 1863.

Om Næringen som Gravør, Kobber- og Stentrykker. Skr. 1. Nov. 1860.

Lysetøbere er Fabrikanter. Skr. 13. Maj 1841.

Lov om Møllenæringen. 14. April 1852. — Denne er Fabriksnæring. Lov 14. April 1852 § 12. — Møllere kan ikke for-

handle Mel paa Torvene i Kbhvn., hvor Markeder ikke afholdes. Skr. 29. Okt. 1860.

Borgerskab efter Næringslovens § 52 kan meddeles til flere af de i Bestemmelsen nævnte Genstande, og Paategning kan gives et ældre Borgerskab ved Overgang til anden Næring. Skr. 5. Juli 1858.

Om Opkøb af Klude og Ben. Fr. 23. April 1845 § 6. — Handel med Klude og Ben. Næringslov 29. Dec. 1857 § 51. — Regler for Meddelelse af Pas til Kludesamlere. Cirk. 1. April 1863.

Det er forbudt paa Gader og Torve at forhandle gamle Klæder, Isenkramvarer o. desl. Bekg. 14. Aug. 1863. 2. Sept. 1863.

Bevilling for Brygger Jacobsen til Anlæg og Drift af et bajersk Ølbryggeri. Resol. 25. Nov. 1846.

Opfostringshuset.

Bestyrelsen henlægges til Magistratens 1. Afd. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Skoledirektøren fører Tilsyn med Opfostringshuset. Vedt. 30. Dec. 1857 § 6.

Overformynderiet.

Overformynderiet udgaar af Magistratens Bestyrelse. Lov 4. Marts 1857 § 2.

Om den fremtidige Bestyrelse af Kbhvn.s Overformynderi. Bekg. 31. Dec. 1857.

Overpræsidenten vil kunne diktere de Værger Mulkt, som sidde Overformynderens Paalæg om Aflæggelse af Regnskab overhørig. Skr. 26. Febr. 1862. 26. Okt. 1859.

Overlandvæsenskommissioner.

Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang. 30. Dec. 1858.

Overpræsidenten.

Overpræsidenten udnævnes af Kongen. Anord. 1. Jan. 1840 § 3. — bestyrer de Magistraten tillagte Overøvrighedsforretninger. Lov 4. Marts 1857 § 3. Resol. 17. Juli 1857. — hans Myndighed. Lov 4. Marts 1857 §§ 4. 5. Vedt. 30. Dec. 1857 § 1.

Overpræsidenten beskikker det i hans Sekretariat ansatte Personale. Lov 4. Marts 1857 § 5.

Det overdrages Overpræsidenten at udlevere Bevillinger til at føre nye Vidner, Eksekutorbevillinger, Mortifikationsbevillinger, Bevillinger til Ægteskab i visse Grader, naar ingen af Ansøgerne bekende sig til den mosaiske Tro, Bevillinger til Hensidden i uskiftet Bo og Bevillinger til fri Proces i 1. Instans. Cirk. 1. Nov. 1861.

Bevillinger til Hensidden i uskiftet Bo. Forord. 21. Maj 1845 § 18. — Saadanne Bevillinger kan tilbagekaldes. Skr. 26. Sept. 1857.

Overpræsidenten er Formand for Skoledirektionen. Lov 29. Dec. 1857 § 1.

Bevillinger til nyt Ægteskabs Indgaaelse og til Ægteskabs Ophævelse meddeles i visse Tilfælde af Kancelliet. Resol. 25. Maj 1844.

Den Magistraten tidligere tilkommende Ret til under Mulktvang at paalægge nogen at give Møde for sig eller en anden Autoritet, er overgaaet til Overpræsidenten. Skr. 26. Okt. 1859.

Overpræsidenten vil kunne diktere de Værger Mulkt, som sidde Overformynderens Paalæg om Aflæggelse af Regnskab overhørig. Skr. 26. Febr. 1862.

Politivæsen, jfr. Arrester. Fængselsvæsen.

Lov om Omordning af Kbhvn.s Politi. 11. Febr. 1863.

Regulativ for Kbhvn.s Politis Indretning og Bestyrelse. 12. Juni 1863.

Instruks for det udøvende Politi i Kbhvn. 23. Juni 1863.

Lov om Oprettelse af en Kriminal- og Politiret i Kbhvn. 28. Febr. 1845.

Lov indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelsen om Behandlingen af offentlige Politisager i Kbhvn. m. m. 11. Febr. 1863.

Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri. 3. Marts 1860.

Lov om Hundeafgiften. 28. Jan. 1856.

Politidirektøren og Vicepolitidirektøren beskikkes af Kongen og lønnes af Statskassen. Lov 11. Febr. 1863 §§ 3. 17.

Politiinspektørerne, se Lov 11. Febr. 1863 § 6 — de lønnes af Kommunen. Lov 1863 § 17. Regul. 12. Juni 1863 § 9. 15. 16. Instruks 23. Juni 1863.

Politiassistenterne. Lov 11. Febr. 1863 §§ 6. 17. Regul. 12. Juni 1863 §§ 9. 15. 16. Instruks 23. Juni 1863 — de udlevere Hundetegn og opkræver Hundeafgiften. K. B. 19. Okt. 1863.

Politiets Kontorchef og Fuldmægtige. Lov 11. Febr. 1863 §§ 6. 17. Regul. 12. Juni 1863 §§ 10. 15. 16. 21.

Overpolitibetjente og Politibetjente. Lov 11. Febr. 1863 §§ 6. 17. Regul. 12. Juni 1863 §§ 9. 15. 16. Instruks 23. Juni 1863 — deres Tjeneste i Kriminalretten. Fr. 28. Febr. 1845 § 15.

Inventarieskriver. Instruks 12. Juni 1863 § 10, 22.

Politolægen. Lov 11. Febr. 1863 § 5.

Uniformsreglement. Regulativ 12. Juni 1863 §§ 11—14.

Politivedtægter affattes af Justitsministeren efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen. Lov 11. Febr. 1863 § 8.

Statens Tilskud til Politiet og Arrestvæsenet. Lov 11. Febr. 1863 § 17.

Politiets Virksomhed under Opløb. Lov 11. Febr. 1863 § 12. — Forandring i Rescr. af 28. Maj 1821 om Militærmagtens Pligter ved Opløb og Tumulter. Resol. 12. Jan. 1861.

Anmeldelse skal ske til Politiet om Tyendes Til- og Fratræden af Tjenesten. Tyendelov 10. Maj 1854 § 60.

Skemaer over skolepligtige Børn indsendes hvert Aar til Skoledirektionen. Anord. 20. Marts 1844 § 48 — de af Skoledirektionen approberede Mulktlister indsendes til Politidirektøren til Inddrivelse. Skr. 7. Nov. 1859.

De i Nyboder ansatte Betjente har fuld Politimyndighed ogsaa overfor Stadens Indbyggere og andre ikke der hjemmehørende Personer. Bekg. 17. Nov. 1856.

Vandvæsenets Betjente har fuld Politimyndighed paa Vandvæsenets Anlæg. Bekg. 21. Aug. 1856.

Oprettelse af et frivilligt Korps af Fredsborgere til Overholdelse af Orden og Rolighed i Staden. Resol. 17. Okt. 1848.

Port- og Passagepengene bortfalde. Lov 14. Dec. 1857 § 15.

Præste-, Degne- og Klokkerpenge, se **Skatter og Afgifter**.

Rangskat, se Skatter og Afgifter.

Regnskabsvæsen, se Kasse- og Regnskabsvæsen.

Renter.

Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigøres og Straffen for Aager forandres. 6. April 1855.

Retsvæsen.

Oprettelse af en Kriminal- og Politiret i Kbhvn. 28. Febr. 1845.

Forandring i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politisager i Kbhvn. m. m. Lov 11. Febr. 1863.

Erlæggelse af Gebyr i private Sager ved Kriminal- og Politiretten. Pl. 28. Febr. 1845.

Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kbhvn. Lov 19. Febr. 1861.

Revision, se Kasse- og Regnskabsvæsen.

Rodemestre, se Skattevæsen.

Separation og Skilsmisse.

Sager ang. Separations- og Skilsmisse henlægges under Overpræsidenten. Vedt. 30. Dec. 1857 § 1.

Gejstlig Mægling for Sognebaandsløserne sker af den antagne Præst. Lov 4. April 1855 § 5 — bortfalder for dem, der ikke tilhøre noget anerkendt Trossamfund. Lov 13. April 1851 § 12. — En Præst kan ikke vægre sig ved at foretage Mægling mellem separerede Ægtefolk, selv om 3 Aar ikke er forløbet siden Bevillingens Udfærdigelse. Skr. 21. Sept. 1847.

I visse Tilfælde meddeles Bevillinger til nyt Ægteskabs Indgaaelse og til Ægteskabs Ophævelse af Kancelliet. Resol. 25. Maj 1844.

Naar ved Skilsmisse saavel Manden som Hustruen erholde Tilladelse til nyt Ægteskab erlægges kun enkelt Gebyr. Skr. 20. Aug. 1855.

En Separationsbevilling træder ud af Kraft, naar Ægtefællerne forny Samlivet. Skr. 4. Marts 1851.

Bestemmelserne om Underholdsbidrags Indkrævning hos Husbonden gælder ogsaa Hustruers Bidrag fra deres separerede Mænd. Skr. 2. April 1852.

Skatter og Afgifter.

Der ansættes en Kontorchef for Skattekontoret og Stillingen som Formand for Rodemestrene ophæves. Skr. 9. Nov. 1861.

Rodemestrenes Antal bestemmes af Kommunalbestyrelsen. Skr. 21. Okt. 1859.

Lov om Ophævelse af forskellige ældre Skatter og Udskrivning af Ligningsskatten. 20. Juni 1850.

Lov om en Omordning af de kommunale Skatter i Kbhvn. 19. Febr. 1861.

Om Underskrift af Skattebilletter og Skatteunderretninger. Pl. 24. Marts 1841.

Fr. om Amtstue Oppebørslerne. 8. Juli 1840.

Regnskabet for de kgl. Oppebørsler henlægges til Magistraten. Fr. 8. Juli 1840 § 50. — Det aflægges af Bogholderen ved Stadens Hovedkasse. Resol. 21. Dec. 1840. — Kgl. Skatter, Bankhæftelsesrenter og Brandhjælpspenge forfalde til Betaling 1. April og 1. Okt. Fr. 8. Juli 1840 § 1.

Lov ang. en Grundtakst for Stadens udenbys Grunde. 14. Dec. 1857. — Bestemmelsen i § 6 om Grundtakstportionernes Størrelse ændres ved Lov 19. Febr. 1861 § 4. — Fastsættelse af Grundtakster for Gammelholm og Nyboder. Pl. 2. Juni 1863. — Pladsen ved Frederiks Kirke betragtes fremtidig ikke som Gadeareal og Grundenes Ansættelse i Grundtaksten forandres. Resol. 9. Sept. 1863.

Udredelse af Skat af kongelige Bygninger. Skr. 3. Dec. 1844.

Bestemmelser vedr. de enkelte Afgifter:

Arealskat.

Fattigskat, Vandskat og $\frac{1}{3}$ Ligningsskat sammendrages og opkræves under Navn af Arealskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Arealskatten udredes med Bygningsafgiftens oprindelige Beløb tages $4\frac{1}{2}$ Gange. Lov 19. Febr. 1861 § 2.

Borgervæbningskat. Lov om Grundtakst. 14. Dec 1857 § 13.

Sammendrages med Renovations-, Vægter-, Lygte- og Ligningsskat og opkræves under Navn af Grundskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Brølægningskat. Lov 14. Dec. 1857 § 12. 19. Febr. 1861 § 1.
— dens Størrelse. Lov 1861 §§ 2 og 3.

Brændevinsafgift. Næringslov 29. Dec. 1857 §§ 72—73.

Opkrævning af Afgiften. Cirk. 21. Juli 1862.

Om det Tidspunkt, fra hvilket Afgiften skal svares. Skr. 5. Aug. 1861.

Apotekere, der erklære ikke at ville forhandle Spiritus uden som Lægemedel, skal ikke svare Afgiften. Skr. 9. Aug. 1862.

Næringsdrivende, der er berettigede til baade at sælge og at udskænke Brændevin, svare kun enkelt Afgift. Skr. 10. Febr. 1859.

Bygningsafgift.

Lov om Bygningsafgiften, hvorved Fr. 1. Okt. 1802 § 29 og 31 ændres. 4. Marts 1857.

Lov om Forandringer i Bygningsafgiften af Lofts- og Kælder- rum. 23. Dec. 1861.

Bygningsafgiften opkræves ved Udgangen af Juni og December Maaned. Skr. 5. Jan. 1842 — den affordres Ejeren og ikke Ejendommens Bruger, Fæster eller Lejer. Cirk. 25. Aug. 1849.

Bestyrelser for Stiftelser, som er fritaget for Bygningsafgift, skal hvert Aar til Stadskonduktøren afgive Erklæring om Stiftelsernes Benyttelse. Skr. 29. Okt. 1860.

Beregning af Bygningsafgiften med Hensyn til Trappegange og Mure. Skr. 26. Juli 1861 — i Lejlighedernes Areal skal Væggene medtages. Skr. 28. Nov. 1860.

Om Bygningsafgift af Bygninger, der udlejes til Staten eller Kommunen, af Pakhuse, Almisselemmers Lejligheder, Salterier, Reberbaner og Møller, samt om Udregning af Arealet. Cirk. 28. Juni 1850.

Fritagelse for Bygningsafgift af en Ejendom paa Stadens Grund, der benyttes til Sommerbolig. Skr. 23. Aug. 1861.

Bygningsafgiften af Ejendomme mod Dosseringen eller som ligger ved private Veje af ringe Bredde. Skr. 6. Jan. 1859 — af Bygninger, der ligger ud mod nyanlagte private Veje. Skr. 8. Dec. 1857.

Fritagelse for Bygningsafgift af ledige Brændevinsbrænderier og Maltgøreriers Lejligheder. Skr. 14. Juli 1849.

Bygningsafgift af Drivhuse. Skr. 24. Okt. 1840 — af Kældere. Pl. 15. Dec. 1845. Skr. 7. Maj 1862 — af Loftsrum. Skr. 21. Febr. 1860. 8. Juni 1860. 13. Aug. 1862 — af Reberbaner. Cirk. 27. Febr. 1851 — af Vejrmøller. Skr. 15. Jan. 1857.

Det romersk-katholske Kapel fritages for Bygningsafgift. Skr. 4. Nov. 1840.

Fattigskat.

Sammendrages med Vandskat og $\frac{1}{3}$ Ligningsskat og opkræves under Navn af Arealsskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Embedsmænd, som har fri Bolig i Bygninger, af hvilke Arealsskat ikke svares, skal i Afgift til Fattigvæsenet betale 2 pCt. af deres Gage. Pl. 21. Okt. 1844. Lov 19. Febr. 1861 § 3.

Grundskat.

Renovations-, Vægter-, Lygte- og Borgervæbningsskat samt $\frac{2}{3}$ Ligningsskat sammendrages og opkræves under Navn af Grundskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Grundskatten erlægges med 7 Rdl. 5 Mark for hver Grundtakstportion i Byen og 9 Rdl. 2 Mark udenfor samme. Lov 19. Febr. 1863 § 2.

Hartkornsafgifter. af de udenbys Grunde udredes af Kommunens Kasse. Lov 14. Dec. 1857 § 14.

Hesteskat.

Om Postholdernes Fritagelse for Hesteskat. Lov 1. Maj 1851 § 3.

Hesteskat afkræves her bosiddende Personer, selv om Hestene en Del af Sommeren paa visse Tider af Døgnet er opstaldede paa Lyststeder udenfor Stadens Grund. Skr. 17. Aug. 1860.

Hundeafgift.

Lov om Hundeafgiften. 28. Jan. 1856.

Politiassistenterne udlevere Hundetegn og opkræver Hundeafgiften. K. B. 19. Okt. 1863.

Indkomstskat.

Den opkræves med det Beløb, som Stadens Udgifter gøre fornødent, og som ikke udredes af andre Skatter eller Stadens øvrige Indtægter. Lov 19. Febr. 1861 § 5 — opkræves 4 Gange årligt. Lov 19. Febr. 1861 § 23.

Indkvarteringsskat hævet ved Lov 20. Juni 1850 § 1 d.

Kvartprocentafgiften.

Afgiften efter Pl. 1. Juli 1799 § 171 erlægges, ogsaa naar Pant- eller Udlægshaveren transporterer sin Ret til at erholde Ud- lægskøde. Skr. 16. Sept. 1862.

Ligningsskat.

I Stedet for nogle ophævede ældre Skatter udskrives en Ligningsskat, hvoraf Kbhvn. udreder 53,000 Rdl. Lov 20. Juni 1850 § 2 og 3.

$\frac{1}{3}$ Ligningsskat sammendrages med Fattigskat og Vandskat og opkræves under Navn af Arealskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

$\frac{2}{3}$ Ligningsskat sammendrages med Renovations-, Vægter- Lygte- og Borgervæbningsskat og opkræves under Navn af Grundskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Lygteskat.

Lygteskatten sammendrages med Renovations-, Vægter- og Borgervæbningsskat samt $\frac{2}{3}$ Ligningsskat og opkræves under Navn af Grundskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1, jfr. Lov 14. Dec. 1850 § 13.

Næringssskat.

Lov om Nærings- og Hjælpeskat i Staden Kbhvn. 14. April 1855. Næringssskatten bortfalder. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Præste- Degne- og Klokkerpenge.

Embedsmænd i Generalkommissariatskollegiet henhøre, ogsaa naar de er afgaaet med Pension, under Garnisons Kirke. Skr. 29. April 1841.

Rangskat.

Om Erlæggelsen og Opkrævningen af Rangskat. Cirk. 4. Jun. 1850.

Renovationsskat.

Renovationsskatten sammendrages med Vægter-, Lygte- og Borgervæbningsskatten samt $\frac{2}{3}$ Ligningsskat og opkræves under Navn af Grundskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1.

Fordeling af de udenbys offentlige Gader og Veje i 3 Klasser til Beregning af Renovationsskatten. Lov 14. Dec. 1857 § 13.

Taphaneavgift. Lov ang. Vandforsyningen 30. Nov. 1857 § 3.
19. Febr. 1861 § 3.

Vandskat. Lov ang. Vandforsyningen. 30. Nov. 1857 §§ 2—3.
Lov 19. Febr. 1861 § 3.

Vandskatten sammendrages med Fattigskatten og $\frac{1}{3}$ Lignings-
skat og opkræves under Navn af Arealskat. Lov 19. Febr.
1861 § 1.

Afgiften for Vand til Næringsbrug fastsættes til 32 Sk. for 100
Tdr. Begg. 28. Juni 1859.

Vægterskat.

Vægterskatten sammendrages med Renovations-, Lygte- og
Borgervæbningsskatten og $\frac{2}{3}$ Ligningskat og opkræves
under Navn af Grundskat. Lov 19. Febr. 1861 § 1, jfr. Lov
14. Dec. 1857 § 13.

Den de udenbys Ejendomme ved Lov 19. Febr. 1861 § 3 ind-
rømmede Fritagelse for en til den tidligere Vægterskat sva-
rende Andel i Grundskatten bortfalder. Lov om Politiet
11. Febr. 1863 § 19.

Skolevæsen.

Anordn. om Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn. 20. Marts
1844. — Lov om nogle Forandringer heri. 29. Dec. 1857.

Ordningen af Stadens offentlige Skolevæsen sker uden Hensyn
til Sognegrænserne, og Indretning af en Friskole og to Be-
talingskoler. Skr. 21. Juli 1846.

Lov om forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skole-
gangen m. v., hvorved Forpligtelsen til Skolegang bortfalder
for de Børn, hvis Forældre selv sørge for deres Undervisning.
2. Maj 1855.

Skoledirektionen bestaar af Overpræsidenten, Provsterne ved
Frue og Holmens Provsti, en Borgmester eller Raadmand og
2 Borgerrepræsenter samt en af Kongen udnævnt admini-
strerende Direktør. Anord. 20. Marts 1844 § 1 — af Over-
præsidenten som Formand, den Borgmester, under hvem
Skolesagerne er henlagt og en af Stadens Provster eller Sogne-
præster. Lov 29. Dec. 1857 § 1.

Skemaer med Fortegnelse over de skolepligtige Børn skal af
Husejerne hvert Aar indsendes til Skoledirektionen. Anord.
20. Marts 1844 § 48. — Alle Børn, der er 6 Aar gamle, skal
opføres paa disse Skemaer. Skr. 8. Marts 1855.

Skoledirektionens Tilsyn med de private Skoler. Anord. 20. Marts 1844 § 36.

Skoledirektøren. Hans Stilling. Lov 29. Dec. 1857 § 1. Lov 4. Marts 1857 §§ 11. 13. Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 6. 13. 25. — Vedtægt ang. hans Myndighed og Forretninger. 30. Marts 1859 — han fører Tilsyn med Opfostringshuset. Vedt. 30. Dec. 1857 § 6.

Skolekommissionerne. Anord. 20. Marts 1844 §§ 2. 3. 48. — De bestaar af en Sognepræst eller residerende Kapellan, et af Borgerrepræsentationen og et af Skoledirektionen valgt Medlem. Lov 29. Dec. 1857 § 2.

Oprettelse af de forenede Kirkeskoler. Resol. 27. Sept. 1858.

Børns skolepligtige Alder begynder med det 7. Aar. Anord. 20. Marts 1844 § 45 — Om Skolepligten. Lov 29. Dec. 1857 § 4.

Tvangsmidler mod Skoleforsømmelser. Anord. 20. Marts 1844 § 33. — Anvendelse af Skolemulkter. Resol. 25. Juni 1845. — Mulktilisterne indsendes til Politidirektøren. Skr. 7. Nov. 1859.

Skolestraffes Anvendelse. Anord. 20. Marts 1844 § 30.

Børn, der ikke tilhøre Folkekirken, kan forlanges undtagne fra Undervisning i Religion. Lov 13. April 1851 § 11.

Udskrivning af Skolen træder i Stedet for Konfirmationen for Børn, der ikke høre til anerkendte Trossamfund. Lov 13. April 1851 § 11.

Børn, hvis Forældre tilhøre forskellige Trossamfund, skal opdrages i en af Forældrenes Tro eller, i Folkekirkens Lære. Lov 13. April 1851 § 9 — naar Forældrene tilhøre samme anerkendte Trossamfund, skal Børnene opdrages i Forældrenes eller i Folkekirkens Tro. Skr. 2. Marts 1863 — hvorledes der vil være at forholde, naar Bestemmelsen herom forandres. Skr. 21. Juni 1853.

Smitsomme Sygdomme i Skolen. Anord. 20. Marts 1844 § 31 — 32.

Sporveje.

Lov om Anlæg af Sporveje og Benyttelse af Lokomotiver uden Anbringelse af Spor. 23. Jan. 1862.

Stadsbygmesteren.

Instruks for denne. 25. April 1856.

Stadsguardeinen.

Takst for Stadsguardeinen for Probering og Stempning af Guld- og Sølvarbejder samt Barrer. Pl. 14. Juli 1842.

Bestemmelser med Hensyn til Stempning af Guld og Sølv. Skr. 15. Juli 1842. 19. Aug. 1852. 23. Maj 1854.

Stadsingeniøren. Lov 4. Marts 1857 §§ 11. 13. Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 8. 13. 25.

Stadskonduktøren. Lov 4. Marts 1857 §§ 11. 13. Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 7. 13. 25.

Stadslægen. Lov 4. Marts 1857 §§ 11. 13. Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 9. 13. 14. 25.

Stempelsager.

Sager herom henhøre under Magistratens 2. Afdel. Vedt. 30. Dec. 1857 § 1 Nr. 2. § 3.

Lov om Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir. 11. Febr. 1863.

Stiftelser, se Legater og Stiftelser.

Sundhedsvæsen, jfr. Hospitaler, Læger.

Lov om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter 12. Jan. 1858.
— Forlængelse af denne Lov. 29. Dec. 1862.

Lov om Forandringer i Straffebestemmelserne om Kvaksalveri. 3. Marts 1854.

Lov ang. Barbernøringen samt om Adgang til at aarelade og kopsætte. 30. Jan. 1861.

Pl. om Handel med Gift. 19. April 1843.

Lov ang. visse for Sundheden skadelige Næringsveje. 10. Marts 1852.

Stadslægen. Lov 4. Marts 1857 §§ 11. 13. Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 9. 13. 14. 25.

Lægetilsynet i Fængslerne. Regul. 7. Maj 1846 Afd. C.

Smitsomme Sygdomme i Skolerne. Anord. 20. Marts 1844 §§ 31—32.

Afstaelse af en Del af Østerfælled til Opførelse af Beliger for den fattige Klasse. Skr. 26. Aug. 1853.

Syn og Skøn.

Den aarlige Besigtelse af Broer og Bolværker. Skr. 20. Okt. 1860.

Tivoli.

Bevilling for Lieutenant G. I. B. Carstensen til at anlægge Tivoli. 7. April 1842.

Torve og Pladser.

Det saakaldte Skidentorv fører fremtidig Navn af Nørretorv. Pl. 18. Maj 1842.

Den paa Ulfeldts Plads oprejste Skamstøtte fjernes, og Pladsen benævnes Graabrødretorv. Rescr. 31. Juli 1841.

Opførelse af Slagterbutiker paa Nikolaj Kirkeplads. Resol. 2. April 1845. 25. Juli 1846.

Torvetvang ophæves. Næringslov 29. Dec. 1857 § 37.

Handel med Kød og Flæsk paa Torvet. Forord. 23. April 1845 § 3. — Det maa staa enhver Landboer frit for hver Dag at forhandle Kød og Flæsk paa Aksetorvet i Kbhvn. Skr. 31. Dec. 1862.

Det er forbudt paa Gader og Torve at forhandle gamle Klæder, Isenkramvarer o. desl. Bekg. 14. Aug. 1863. 2. Sept 1863.

Udarbejdelse af ugentlige Fortegnelser over Torvepriserne. K. B. 14. Dec. 1863.

Trossamfund udenfor Folkekirken, jfr. Kirker, Mosaisk Trossamfund.

Pl. ang. den baptistiske Sekt i Danmark. 27. Dec. 1842.

Anerkendelse af en Præst for den romersk-katholske Menighed i Kbhvn. Resol. 23. Juni 1861.

Tvangsarbejdsanstalten paa Ladegaarden.

Bestyrelsen henlægges under Magistratens 3. Afd. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Tyendelov for Danmark. 10. Maj 1854.**Umyndige, se V æ r g e m a a l.****Underholdsbidrag, jfr. F a t t i g v æ s e n.**

Sager om Underholdsbidrag henlægges under Overpræsidentens Bestyrelse. Vedt. 30. Dec. 1857 § 1.

I Sager om Underholdsbidrag erlægges ikke Gebyr i 1. Instans.
Pl. 28. Febr. 1845 § 2.

Bestemmelserne om Underholdsbidrags Indkrævning hos Husbonden gælder ogsaa Hustruens Bidrag fra hendes fraseparerede Mand. Skr. 2. April 1852.

En Straffefanges Overarbejdspenge kan anvende til Fyldestgørelse for et ham paahvilende Underholdsbidrag. Skr. 18. April 1849.

Der paahviler ikke Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn nogen Pligt til at oplyse, hvem Barnefaderen er. Skr. 11. Marts 1858.

Valg.

Om Borgerrepræsentationsvalget se Anord. 1. Jan. 1840 §§ 17—24.

Borgerrepræsentanterne vælges af samtlige valgberettigede. Anord. 1. Jan. 1840 § 7. — Valgret til kommunale Valg tilkommer den, der ved sidste Skatteligning er ansat til en Indkomstskat af 4. Rdl., uden Hensyn til om han har erhvervet Børgerskab. Skattelov 19. Febr. 1861 § 24.

Valg af Medlemmer af Sø- og Handelsretten. Lov om en Sø- og Handelsret. 19. Febr. 1861 § 3.

Vandskat, se Skatter og Afgifter.

Vandvæsen.

Vandkommissionen ophæves og Bestyrelsen overgaar til Magistraten. Lov 4. Marts 1857 § 1.

Bestemmelserne om Kbhvn.s Spring- og Pumpevand ophæves. Lov 30. Nov. 1857 § 16.

Anord. om Vands Afledning eller Afbenyttelse til Jorders Forbedring. 29. Juli 1846.

Lov indeholdende Bestemmelser om nye Vand anlæg i Kbhvn. 20. Aug. 1853.

Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg. 30. Nov. 1857. 20. Aug. 1853.

Lov om Staden Kbhvn.s og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker. 30. Nov. 1857.

Lov om Beskyttelse af de til Kbhvn.s Vandvæsen henhørende Værker, Anlæg og Beholdere m. v. 30. Nov. 1857.

Lov ang. Berettigelsen til at udføre Arbejder vedk. Kbhvn.s Vand- og Gasværker. 4. Marts 1857.

Om Planerne til Indførelse af Vand-, Gas- og Kloakanlæg i Kbhvn. Skr. 7. Febr. 1854 — disse kan udføres paa Grunde indenfor Demarkationslinien. Resol. 14. Juni 1855.

Vandvæsenets Betjente skal være forsynede med Skilte og paa Vandvæsenets Anlæg har de fuld Politimyndighed. Bekg. 21. Aug. 1856.

Det tillades Kbhvn.s Kommune at bygge et Vandreservoir i Søndermarken. Skr. 29. Marts 1855.

Om Anlæg af Vandledning til private Ejendomme. K. B. 31. Maj 1858.

Regulativ for Kbhvn.s Vandværk. 28. Juni 1859.

Afgiften af Vand til Næringsbrug. Bekg. 28. Juni 1859.

Vartov Hospital.

Bestyrelsen henlægges til Magistratens 1. Afd. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3.

Ombygning og Forandring af Hospitalet. Skr. 1. Okt. 1855.

Optagelse af et Laan hertil. Skr. 31. Jan. 1859.

Anvendelsen af Købesummerne for nye Pladser i Hospitalet. Skr. 11. Okt. 1860.

Erhvervelse af Belæggelsesret til Pladser. Bekg. 19. Okt. 1860.

Om privates Berettigelse til at tage Betaling for de Pladser, hvortil de har Belæggelsesret. Skr. 3. Nov. 1852.

Vejvæsen, se Bro-lægnings- og Vejevæsen. Gader.

Vognmænd, jfr. Befordringsvæsen.

Ophævelse af Vognmandslavene og Hyrekuskekorporationen. se Lov 1. Maj 1851.

Den Ret, som Interessenterne i det store Vognmandslav har til Besiddelse af en Lod i Vognmandsmarken, hjemfalder til Kommunen ved Interessenternes Død. Lov 1. Maj 1851 § 2.

Værger og Umyndighed Kuratorer.

Lov om Kvindens Myndighed. 29. Dec. 1857.

Resolutioner, hvorved en Person sættes i Umyndighedstilstand, skal kundgøres til Tinge og bekendtgøres i Aviserne. Pl. 10. April 1841.

Umyndiggjorte Personer kan ikke disponere over deres Formue ved Testament. Fr. 21. Maj 1845 § 22.

Værgeren for en umyndiggjort skal ikke have højere Sanktion til de Transaktioner, han paa den umyndiges Vegne foretager. Skr. 12. Juni 1845.

Om den Værger for en umyndiggjort tilkommende Dispositionsret. Cirk. 17. Juli 1858.

Bemyndigelse for Overøvrigheden til at approbere Overenskomster og Dispositioner med Hensyn til den umyndiges Ejendele. Cirk. 1. Juli 1857.

Kassebetjente kan ikke beskikkes til Værge eller Kurator uden Samtykke af den Autoritet, der har beskikket ham. Kassefr. 8. Juli 1840 § 51.

En mindreaarig kan udstede Fuldmagt til sin Kurator uden Bistand af en i dette Øjemed beskikket midlertidig Kurator. Skr. 29. April 1861.

Naar samme Person skal beskikkes til Værge eller Kurator for flere Søkende, kan dette ske i en Ekspedition. Skr. 28. Juni 1851.

En Straffefange kan ikke møde i Forligskommission, men en Værge maa beskikkes af Øvrigheden. Skr. 20. Jan. 1859.

Bevilling til Hensiddens i uskiftet Bo. Fr. 21. Maj 1845 § 18 — saadan Bevilling kan tilbagekaldes af Amtmanden. Skr. 26. Sept. 1857.

Ægteskab.

Lov om Ægteskabs Indgaaelse for den borgerlige Øvrighed. 13. April 1851.

Om Førelse af de ved Indgaaelse af borgerlige Ægteskaber befalede Protokoller. Cirk. 16. Febr. 1852 — disse Protokoller skal autoriseres. Skr. 19. Febr. 1857 — Udskrift af dem meddeles Sognepræsten i det Sogn, hvor Bruden hører hjemme. Lov 13. April 1851 §§ 6. 8.

Udmeldelse af Folkekirken eller et anerkendt Trossamfund kan ske ved en Erklæring til Øvrigheden, og saadan Udmeldelse skal meddeles vedkommende Biskop eller Forstander. Skr. 23. Sept. 1859.

Kundgørelse om borgerligt Ægteskab antaget lovlig, da Bruden, der var hjemmehørende i Berlin, havde opgivet sit Hjem der, og havde taget Ophold her i Staden. Skr. 4. Nov. 1851.

Hvorledes der vil være at forholde, naar Forældre vil forandre Bestemmelsen om den Religion, i hvilken Børnene skal opdrages. Skr. 21. Juni 1853.

Børn af Forældre af forskellige Trossamfund skal opdrages i en af Forældrenes eller i Folkekirkens Tro. Lov 13. April 1851 § 9 — naar Forældrene tilhører samme anerkendte Trossamfund, skal Børnene opdrages i Forældrenes eller i Folkekirkens Tro. Skr. 2. Marts 1863.

Vielse af en Person til sin fraskilte Hustru efterat dennes anden Mand er afgaaet ved Døden. Skr. 23. Jan. 1845.

Æresborgerskab.

Naar Magistraten og Borgerrepræsentationen er enige, kan der meddeles enkelte særdeles udmærkede Mænd eller saadanne, der i fortrinlig Grad har gjort sig fortjente af Staden, Æresborgerskab. Anord. 1. Jan. 1840 § 10.

Æresoprejsning.

Straf af Tvangsarbejde er ikke Straf af offentligt Arbejde. Skr. 10. Maj 1856.

Økonomikontoret.

Kæmneren benævnes fremtidig Økonomiforvalter. Skr. 9. Nov. 1861.

Anordning ang. Communalbestyrelsen i Kbhvn.

1. Jan.

Gr. Ligesom Kongens forevige Konge Forgængere, Kong Frederik den Sjette, umiddelbart efter at have stiftet Provindsialstænderne, henvendte sin landsfaderlige Opmærksomhed paa Indførelsen af en selvstændigere Communalforvaltning, saaledes havde Han, efter at have ordnet Communeforvaltningen i de øvrige Kjøbstæder ved sin Anordn. 24 Oct. 1837, ogsaa i 1838 forelagt Provindsialstænderne for Sjællands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter, samt for Island og Færøerne et Udkast til en lignende Anordn. for Kbhavn, og derover modtaget Stændernes Betænkning. Det er faldet i Kongens Lod at afgjøre denne Sag, og da Han tilfulde deler den høisalige Konges Erkjendelse af en fri og velordnet Communeforvaltnings virksomme Indflydelse paa at fremme ægte Borgersind og derved Communens Bedste, saa har det været Ham en i høi Grad tilfredsstillende Følelse, at Han, efter at have taget Sagen, og derunder ogsaa Provindsialstændernes Betænkning, under nøieste Overveielse, har seet Sig istand til at kunne paa flere Maader give det forelagte Udkast saadanne Forandringer, som svare til de igiennem Stænderne, som og tildeels tidligere igiennem Stadens 32 Mænd, udtalte Ønsker. Navnligen har Kongen givet den Ret, som Udkastet har tillagt Borgerskabet til igiennem dets selvvalgte Repræsentanter at udnævne nogle af Magistratens Medlemmer, den Udvidelse, hvorpaa Stænderne have andraget. Saa har Kongen og bestemt Sig for, at lade den umiddelbare Valgmaade, som Stænderne, ligesom tidligere de 32 Mænd, have foreslaaet, træde istedetfor det middelbare Valg, hvorved Sta-

1. Jan. dens Repræsentanter efter Udkastet skulde vælges, og i Forbindelse dermed at sætte den Grændse for Valgretten, der eenstemmigen er bleven erkjendt for nødvendig, naar den foreslaaede Valgmaade skulde finde Sted. Kongen har den ligesaa faste som velgrundede Overbeviisning, at Kbhavns oplyste og retsindige Borgerskab vil vide at benytte de det tilstaaede Rettigheder med en saadan Skønsomhed og i en saadan god Aand, at denne Hans Anordning vil bære rige Frugter til Gavn for Hovedstaden i Særdeleshed og Fædrelandet i Almindelighed, og til Glæde for Ham. I denne Overbeviisning byder og befaler Han som følger:

1) Den Kgl. Residentsstad Kiøbenhavn skal fremdeles, som hidtil, være en fra den i Danmark sædvanlige Inddeling i Amter og al deraf flydende Forbindelse med de øvrige Kiøbstæder og sammes Overøvrigheder aldeles undtagen Commune, der bestyres af dens Magistrat i Forbindelse med dens Borgerrepræsentanter, allene under Tilsyn af det danske Cancellie og Kongens eget allerhøieste Overtilsyn. Imidlertid skulle de Grene af Communalbestyrelsen, som for Tiden ere overdragne særegne Commissioner eller Direktioner, indtil videre forblive under denne særegne Bestyrelse, dog at Magistraten tilligemed Borgerrepræsentanterne med Hensyn til hine Communalanliggender beholde den Medvirkning, som ved flere senere Kgl. Resolutioner er tillagt Samme, og som yderligere vil blive bestemt ved nærværende Anordning. [*Lov 4. Marts 1857 § 1.*]

2) Til Kbhavns Commune henhøre ogsaa samtlige dens Forstæder og øvrige Grunde udenfor Stadens egentlige Grændser. Dog blive de hidtil gieldende Regler ved Magt, hvorefter de udenbyes Eiendomme og disses Beboere med med Hensyn til Næringsbrug, Beskatning, Assurance og nogle andre Forhold ere visse særegne Vilkaar undergivne, ligesom og Vesterbroe vedbliver i kirkelige Anliggender at høre under Frederiksberg Sogn, men uden derfor at staae i nogen Communalforbindelse med dette Sogn, navnlig med Hensyn til Fattig- eller Skolevæsenet. [*Pl. 4. Nov. 1880.*]

3) Kbhavns Magistrat skal bestaae af een Overpræsident, tre Borgemestre og sex Raadmænd. [L. 4. Marts 1857 § 6, *iffr. Resc. 1. Okt. 1772 § 1.*] Overpræsidenten og Borgemestrene udnævnes af Kongen selv, [L. 4. Marts 1857 § 12. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 1. Vedt. 31. Maj 1917 § 1.] hvorimod Kongen vil have det overladt til Stadens Borgerskab, igiennem dets Repræsentanter at vælge Raadmændene, dog paa allerhøieste Approbation. Dette Valg skeer kun paa 12 Aar, men den Afgaaende kan stedse vælges paa ny. [L. Nr. 79, 20. April 1908 § 29. L. 4. Marts 1857 § 12. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 1. Vedt. 31. Maj 1917 § 1.]

4) Til Raadmænd kunne allene vælges Borgere, og det kun saadanne, der efter de Regler, som indeholdes i det Følgende, kunne deeltage i Valget af Borgerrepræsentanter samt vælges i denne Egenskab. De tre Raadmandsposter skulle derhos stedse holdes besatte med Mænd, der have underkastet sig den fuldstændige juridiske Examen med bedste eller næstbedste Charakter for begg dens Prøver. [Denne Bestemmelse ophævet v. L. 4. Marts 1857 § 6.] Valget skeer ved Stemmesedler paa samme Maade, som med Hensyn til Valget af Borgerrepræsentanterne foreskrives i denne Anordning, men saaledes, at, saafremt Ingen ved den første Afstemning erholder absolut Pluralitet, bliver ny Afstemning at foretage, der omsider indskrænkes til de to, der have fleest Stemmer, for at absolut Pluralitet saaledes kan tilveiebringes. Ere der paa een gang flere Pladser at besætte, bliver særskilt Valg at foretage til hver af disse. [Se om Raadmandsvalget nu L. Nr. 79, 20. April 1908 § 29. Skr. 21. Novbr. 1908. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 1. Vedt. 31. Maj 1917 § 1.]

5) Da den nuværende Fordeling af Raadmandsgagerne ikke vil være aldeles passende, naar, i Medhold af § 3, Raadmændene vælges paa Tid og med Ret til at vælges paa ny, og da derhos en ny Raadmandsgage maa tilveiebringes, saa haver Magistraten og Borgerrepræsentanterne, saasnart et Repræsentantvalg i Medhold af denne Anordning er foretaget, igiennem Cancelliet at indgive Forslag til en ny Regulering af Lønningerne, ligesom de og til

1. Jan samme Tid bør indkomme med Forslag til de Regler, hvor-
 efter Pensioner af Stadens Kasse blive at bestemme for
 de Raadmænd, som enten efter een eller flere Gange 12
 Aars Tieneste eller af en anden Aarsag, der giver Adgang
 til Pension, afgaae fra deres Embeder. Dog, ligesom de for
 Tiden ansatte fem Raadmænd beholde deres Embeder,
 indtil de ved Døden eller paa anden Maade afgaae, saaledes
 kan den Regulering af Lønninger og Pensioner, som i Med-
 hold af det Foranførte vil finde Sted, ikke betage dem
 nogen af de Rettigheder og Fordele, som deres nuværende
 Stillinger hiemle dem. [*L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 3. Vedtænt
 31. Maj 1917 § 3.*]

6) Saasnart Kongen har afgivet Resolution paa det i
 § 5 omhandlede Forslag, have Borgerrepræsentanterne at
 vælge en ny Raadmand, eller hvis imidlertid nogen Afgang
 blandt de nuværende Raadmænd har fundet Sted, da de
 flere Raadmænd, som behøves til Tallets Fuldstændiggjø-
 relse. Saalænge idetmindste tre af de nuværende Raad-
 mænd blive i deres Embeder, er det ikke nødvendigt ved
 Valget at tage Hensyn til juridisk Examen, hvorimod dette
 Hensyn først indtræder, naar ikke det fulde Antal af tre
 lovkyndige Raadmænd er tilbage.

7) Borgerrepræsentanterne skulle for Fremtiden frit
 og umiddelbart vælges af alle i Overensstemmelse med
 denne Anordning dertil kvalificerede Borgere, paa den
 Maade og i den Orden, som i det Følgende nærmere vil
 blive bestemt. [*Nu L. Nr. 79, 20. April 1908. Jfr. Skattel. 19.
 Febr. 1861 § 24. L. 23. Dec. 1865 § 1 og 30.*] Repræsentanternes
 Antal skal herefter være 36. [*Jfr. Priv. 24. Juni 1661 § 2. For-
 øget til 42: Lovene Nr. 50, 51 og 52, 3. April 1900 § 5. L. 20. April
 1908 § 21 — til 55; L. Nr. 29, 21. Febr. 1913 § 1.*]

8) Alle, der eie grundtaxtpligtige Gaarde og Huse i
 Kbhavn [*L. om Grundtaxt 14. Dec. 1857 § 1 med cit.*] til en
 Assurance af idetmindste 4000 Rbd., eller Bygninger,
 som ere frie for Grundtaxt (hvilket isærdeleshed er
 Tilfældet med de udenbyes Bygninger) til en Assurance
 af 6000 Rbd. eller derover, skulle, naar de tillige have per-
 sonligt Hiem i Staden eller paa dens Grund, være beret-

1. Jan.

tigede til, efter aflagt Borgereed, at erhverve Borgerskab, uden Hensyn til om de tillige ere Næringsbrugere eller ikke. Naar en Eiendom, som efter sin Beskaffenhed giver Adgang til Borgerskabs Erhvervelse, besiddes af Flere i Fælledsskab, skal det være Sameierne overladt at overdrage Rettighedens Afbenyttelse til een iblandt dem, som iøvrigt har de dertil fornødne Egenskaber. Ligesom saadant Borgerskab vil give vedkommende Grundeiere den Medvirkning i Communens Anliggender, som denne Anordning hiemler, saaledes have de og at bære alle borgerlige Tyngder, forsaavidt Nogen ikke maatte have en eller anden særdeles Aarsag til Fritagelse derfor. Det Borgerskab, der saaledes meddeles Nogen, som ikke derved tillige erhverver Adgang til at drive borgerlig Næring, skrives paa stemplet Papir af 4 Cl. No. 5 til 84 Sk., og for dets Meddelelse betales til Stadens Kasse 3 Rbd. 2 Mk., Alt Sølv. Samtlige Medlemmer af Magistraten skulle stedse uden videre betragtes som Borgere. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

9) Hvad de personlige Egenskaber angaaer, som udkræves til at vinde Borgerskab, saa forbliver det ved de hidtil gjeldende Regler. Dog skulle de Næringsbrugere, der efter Resol. 1 Dec. 1810, [*Prom. 18. Dec. 1810.*] istedetfor egentlige Borgerbreve, skulle have skriftlige Tilladelsesbeviser, der træde i Borgerbrevs Sted, for Fremtiden forsynes med formeligt Borgerbrev. Dette skal ligeledes gjælde om de Mandskaber af Forstærkningsbataillonerne og andre i Klasse med disse staaende Militaire, der efter Pl. 26 Apr. 1814 og flere Anordninger have Adgang til borgerlig Næring uden at erholde egentligt Borgerbrev, hvorved iøvrigt aldeles ingen Forandring gjøres i de hidtil gjeldende Forskrifter om deres og deres Børns Værnepligt. Det Tilladelsesbeviis, som hidtil er meddeelt fornævnte Personer, bliver, uden nogen ny Udgift for den Vedkommende, at ombytte med et formeligt Borgerbrev, efterat han forud har aflagt Borgereed. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

10) Det skal være Magistraten og Borgerrepræsentanterne, naar de Alle derom ere enige, tilladt at meddele

1. Jan. enkelte særdeles udmærkede Mænd, eller saadanne, der i en fortrinlig Grad have gjort sig fortiente af Staden, Æresborgerskab. Dette skal dog ikke give den Vedkommende nogen Medvirkning i Communalanliggenderne, ligesom han heller intet Slags borgerlig Tyngde skal bære.

11) Ligesom det følger af sig selv, at den en Borger tilkommende Deeltagelse i Valgene af Borgerrepræsentanterne maa bortfalde, naar Borgerskabet af en eller anden Aarsag ophører, saaledes skal og Enhver, der ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, udelukkes fra saadan Deeltagelse, om end Straffen for samme ikke er af det Slags, at han efter Pl. 29 Oct. 1824 aldeles forbryder sit Borgerskab. [*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 11.*] Saa kan heller Ingen, der maatte være sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Opbuds- eller Fallitbehandling, eller som iøvrigt er underkastet nogen Retsfølgning, der efter Lovene betager ham Raadigheden over alt hans Gods, tage Deel i hine Valg, saalænge saadan Uraadighedstilstand vedvarer; ei heller den, som er bleven sat under Tiltale for nogen Forbrydelse, der kan medføre Tabet af fornævnte Rettighed, førend han ved endelig Dom er bleven aldeles frifunden for saadan Forbrydelse. Naar Nogen i de Tilfælde, hvori det er tilladt, for en Tid frasiger sig sit Borgerskab, kan han heller ikke deeltage i Valgene, saalænge hans Borgerskab saaledes hviler. [*Nu L. om kommunale Valg 20. April 1908 § 1. Jfr. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

12) De, der som Næringsbrugere have erhvervet Borgerskab, skulle dog, forsaavidt de ikke tillige have saadan Grundeierdom som § 8 fordrer, ikke tage Deel i de Borgere tilkommende Valg, med mindre de ved den sidst foretagne Ligning ere ansatte til idetmindste 5 Portioner Næringssskat, hvorimod de Borgere, der ere i Besiddelse af Grundeierdom af foranførte Beskaffenhed, uden videre ere stemmeberettigede, forsaavidt ingen personlig Omstændighed herfor er iveien. Saa skulle og Magistratens Medlemmer (§ 8) være valgberettigede, men kunne ifølge deres Stilling ikke vælges, hvorimod alle øvrige valgberettigede

Borgere ogsaa ere valgbare. Iøvrigt bør det halve Antal 1. Jan. Borgerrepræsentanter altid bestaae af Grundeiere. Ingen, der er nogen allerede udnævnt Repræsentant beslægtet eller besvogret i op- og nedstigende Linie eller i første Grad i Sidelinien, maa indtræde i Borgerrepræsentationen. Ei heller bør til Raadmandsposter Nogen vælges, der staaer i en saadan Forbindelse enten med nogen af de øvrige Magistratspersoner eller med en af Borgerrepræsentanterne. Senere stiftet indbyrdes Svogerskabsforhold skal derimod ikke have nogen af de Paagiældendes Udtrædelse til Følge. *[Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.]*

13) Af de nuværende Repræsentanter afgaae de 8 ældste, saasnt et Valg i Overensstemmelse med denne Anordning kan foretages, hvilket i det Seneste bør skee inden Udgangen af næstkommende April Maaned. Ved dette Valg blive saavel de 8 Pladser, der ved denne Aftrædelse blive ledige, som de 4 nye Pladser at besætte. Siden afgaae aarlig de 6 ældste, og forsaavidt Flere ere indtraadte til samme Tid bestemmes Afgangen ved Lodtrækning. Naar de nuværende 32 Mænd alle ere udtraadte, afgaae fremdeles stedse 6 aarlig, til den Tid, da det nye Valg i Overensstemmelse med § 15 er fuldbyrdet, efter den Orden, hvori de indtage deres Pladser i Repræsentationen, saa at Functionstiden for hver bliver 6 Aar. Den der vælges istedetfor en Borgerrepræsentant, som af særdeles Aarsager udtræder inden Udløbet af de 6 Aar, hvori han ordentligviis skulde vedblive, indtræder blot paa den Deel af bemeldte 6 Aar, der endnu maatte være tilbage ved hiin Udtrædelse. Enhver udtrædende Borgerrepræsentant kan stedse vælges paa ny, og tager da den Plads, som det nye Valg giver ham; men saafremt hans Functionstid ei har været kortere end 3 Aar, er han ikke pligtig at modtage det nye Valg, førend efter et saa stort Antal Aar, som det, hvori han sidst har fungeret som Borgerrepræsentant, ligesom og den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid paa Grund deraf kan undskylde sig for at modtage et paa ham faldende Valg. *[Afgaa nu alle samtidig og ere valgte paa 4 Aar. L. Nr. 79, 20. April 1908 § 4.]*

1. Jan. 14) Hvergang Valg paa Borgerrepræsentanter foregaaer, bliver der tilligemed disse at vælge et halvt saa stort Antal Suppleanter, hvilke i den Orden, der svarer til det Antal Stemmer hvormed Enhver især er valgt, have at indtræde istedetfor de til Repræsentanter Valgte, som paa Grund af lovligt Forfald fritages for at modtage Valget, hvorimod de Pladser, der ved tilfældig Afgang maatte blive ledige i Aarets Løb, henstaae ubesatte indtil de i det næste Aar kunne besættes tilligemed dem, der blive ledige ved den i § 13 anordnede aarlige Afgang. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

15) I Aaret 1841 og ethvert paafølgende Aar skulle de nye Valg stedse foretages kort efter Nytaar og i det Seneste inden Marts Maanedes Udgang. Valgene forberedes ved en Liste over de Valgberettigede. Denne Fortegnelse udfærdiges efter Magistratens Befaling og under dens Medvirkning og Ansvar, og ingen Embedsmand maa vægre sig ved paa Begjæring af Magistraten at meddele de Oplysninger, som til Fortegnelsens nøiagtige Affattelse maatte være fornødne. Fortegnelsen indrettes efter Stadens Qvarterer og disses fortløbende Eiendomsnummere, og enhver Valgberettiget henføres til det Sted, hvor han har Bopæl, om han end andetsteds i Staden eller paa dens Grund maatte eie Huus eller Gaard. Fortegnelsen udlægges 4 Uger inden Valghandlingen begynder til almindeligt Eftersyn, hvorom Kundgiørelse, inden Udlæggelsen finder Sted, skeer i Adressecontoirets Efterretninger saavel som i den Berlingske politiske og Avertissementstidende. Forsaavidt Nogen maatte finde enten en Uberettiget optagen, eller en Berettiget udeladt, har han inden 14 Dage efterat Fortegnelsen er udlagt at anmelde sin motiverede Indsigelse eller Reclamation for den i den følgende § omhandlede Committee. En Anke over Nogens Udelukkelse kan ikke komme i Betragtning, naar den ei inden foranførte Tid er fremført. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

16) Til at paakiende de Indsigelser, der maatte fremkomme med Hensyn til de udlagte Lister, bliver samtidig med Kundgiørelsen om deres Henlæggelse til Eftersyn at

nedsætte en Committee, bestaaende af een Borgemester og 2 Raadmænd, som Overpræsidenten dertil udnævner, og 4 af Borgerrepræsentanterne selv udnævnte Medlemmer af deres Forsamling. Denne Committee holder et Møde, hvortil saavel de, der have fremført Erindringerne, som de, hvilke disse vedkomme, blive at kalde, og efterat behørig Oplysning paa den hurtigste og nøiagtigste Maade er tilveiebragt afgjør den de fremsatte Spørgsmaal ved sine motiverede Kiendelser. Saavel disse som den forudgaaende Forhandling tilføres Protocollen, der føres af et af Committeeens Medlemmer, som dertil af Formanden udnævnes, og underskrives af dem Alle. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

17) Efterat Listerne over samtlige Valgberettigede i Hovedstaden paa den ovenanførte Maade ere blevne berigtigede, bliver der under Bestyrelse af den ovennævnte Committee (§ 16) at affatte særskilte Fortegnelser over de Valgberettigede, fordeelte i 6 Districter, saaledes at hvert District kommer til at bestaae af omtrent lige mange Vælgere. Fornævnte Committee har derefter i Kiøbenhavns Adressecontours-Efterretninger saavel som i den Berlingske politiske og Avertissementstidende 3 Gange efter hinanden at kundgiøre den trufne Districtsinddeling, og noie betegne ethvert District ved at opgive de Gader, som enten ganske eller tildeels høre til samme, og i sidste Tilfælde tillige noie at betegne de Matrikulnummere, som indbefattes under Districtet. I Forbindelse hermed bør det tillige bringes til offentlig Kundskab, paa hvilken Dag og paa hvilket Sted Valget i ethvert District vil foregaae, samt Antallet af de Personer, paa hvilke der skal stemmes, ligesom de Stemmegivende bør indbydes til at møde til forskiellige Klokkeslet, hvilket saa nøiagtigt som muligt bør bestemmes, Alt i den Orden, hvori de under Valgmødet blive at opraabe, for at Valghandlingen kan foregaae med desto større Orden og Hurtighed. Derhos bliver en Fortegnelse over samtlige Valgberettigede, der ifølge Bestemmelsen i § 12 med den der nævnte enkelte Undtagelse ere valgbare, at trykke og et Exemplar deraf at omdele til enhver Valgberettiget.

1. Jan. Valghandlingen for ethvert District bestyres og de under samme opstaaende Spørgsmaal afgjøres af en Committee, bestaaende af et Medlem af Magistraten, som dertil af Overpræsidenten beskikkes, og 2 blandt Districtets valgberettigede Borgere, som Borgerrepræsentationen dertil udnævner. Denne Committee bliver der at tilstille to Fortegnelser over de Valgberettigede i Districtet. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

18) Ved Valghandlingen, der foregaaer offentlig, og hvortil foruden de Valgberettigede ogsaa alle Andre have Adgang, forsaavidt det kan skee uden at være de Valgberettigede til Hinder ved Udøvelsen af deres Valgret, bliver en af Overpræsidenten autoriseret Protocol at føre af en dertil af Magistraten udnævnt duelig Mand. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

19) Valghandlingen bør foregaae i alle Districter paa en og samme Dag, og Vælgerne kunne stemme paa enhver valgbar Borger uden Hensyn til om han har Bopæl i det ene eller andet District. Enhver Vælger har, naar han i Overeensstemmelse med den som foranført bekiendtgjorte Orden fremkaldes, til Committeeen at aflevere en Stemmeseddel, hvorpaa han har anført det Antal af Stadens valgbare Borgere, hvorpaa der skal træffes Valg, deels som Repræsentanter og deels som Suppleanter. Denne Stemmeseddel, der bør være sammenlukket, for at Muligheden af at Nogen skulde afgive flere Stemmesedler derved kan være aldeles bortfiernet, bliver strax af Formanden at nedlægge i en dertil indrettet Kasse, der, forinden Nedlægningen begynder, maa saaledes forevises, at det kan sees, at den er tom. Saasnart Stemmesedlen er afleveret, bemærkes det i Valgprotocollen, hvori Fortegnelsen over Vælgerne bør være indført, og derhos haver et Medlem af Committeeen til yderligere Forvisning om, at ingen Feiltagelse indløber, derom at gjøre Bemærkning i et Exemplar af Fortegnelsen over de Valgberettigede. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

20) Dersom nogen Valgberettiget ikke er tilstede, naar han efter sin Orden opraabes, saa maa af den Aarsag ingen

Standsning skee i Valghandlingen, men ved Slutningen 1. Jan. blive de, som ikke have indstillet sig efter det første Paa-raab, paa ny at paaraabe, og de, som da ikke melde sig, maae tilskrive sig selv, at de ikke komme til at afgive Stemme. Ingen Stemmeseddel kan antages uden at Vælgeren selv personlig afgiver samme under Valgmødet. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

21) Naar Stemmegivningen er tilendebragt, aabnes Kassen og Stemmesedlerne oplæses lydeligen af Committeens Formand, hvorefter de henlægges og samles paa eet Sted. Saavel Protocolføreren som et af Committeens Medlemmer optegner Navnene paa dem, der have faaet Stemmer, og bemærker, hvormange Stemmer Hver af dem erholder. Efterat alle Stemmesedlerne ere oplæste, meddeler Protocolføreren lydeligen Tallet af de Stemmer, som ere faldne paa Hver især, og det ovennævnte Committee-Medlem har at erklære, om det kommer overeens med de af ham giorte Optegnelser. Saafremt nogen Uovereensstemmelse maatte findes, blive Stemmesedlerne paa ny at eftersee og oplæse til Berigtigelse af den indløbne Uovereensstemmelse. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

22) Naar Stemmegivningen i ethvert District er tilendebragt, og Stemmerne paa den foranførte Maade (§ 21) ere optalte, sammentræde alle Committeerne i et fælløds Møde, i hvilket de Stemmer, som enhver Valgbar har erholdt i de forskellige Districter, blive at sammentælle. De, der da befindes at have erholdt de fleste Stemmer, blive i det Antal, hvori nye Repræsentanter skulle vælges, at erklære for Borgerrepræsentanter, og de, som næst efter dem have de fleste Stemmer, med det halve Antal at erklære for Suppleanter (cfr. § 14). Skulde i noget Tilfælde Stemmelighed finde Sted, gior Lodtrækning Udslaget. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

23) Saafremt den, paa hvem et Valg er faldet, fremkommer med nogen Undskyldning, har den i § 16 omhandlede Committee at bedømme sammes Tilstrækkelighed. Finder Nogen sig i en eller anden Henseende misfornøiet

1. Jan. med Committeeens Bestemmelse, har han at henvende sig med sin Anke til det Danske Cancellie, af hvilket Collegium Sagen bliver endeligen at afgjøre. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

24) Saasart den hele Valghandling er tilendebragt, indsendes samtlige Valgprotocoller med alle dertil hørende Bilage til Magistraten. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

25) Den, som er valgt til Borgerrepræsentant, har til Magistraten at indlevere en skriftlig Forsikkring, hvori han, i Henhold til sin aflagte Borgereed, forpligter sig til med samvittighedsfuld Troskab at iagttage alle de Pligter, der i hans Kald paaligge ham, saavel mod Konge og Fædreland, som mod Staden og dens Indvaanere isærdeleshed. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

26) Skulde nogen til Borgerrepræsentant udvalgt Mand i Løbet af den Tid, hvori han har at fungere, komme i et Tilfælde, der betager ham hans Habilitet til foranførte Function, bliver han at entledige, hvorved det dog bliver at iagttage, at den Omstændighed, at Nogen senere ophører at være Eier af Gaard eller Huus, der efter § 8, cfr. § 12, giver Valgbarhed, eller hans Næringsskat nedsættes under den i § 12 bestemte Størrelse, ikke skal bevirke Udtrædelse af den Post, hvortil han engang ved sine Medborgeres Tillid er udnævnt. Hvis et saadant Tilfælde indtræder, som i Overeensstemmelse med § 11 kan for Tiden betage ham sin Qualification til at beklæde hiin Post, bliver han midlertidigen at udelukke fra Forretningerne, indtil Forhindringen er ophørt, eller den gaaer over til at være vedvarende. Det tilfalder Magistraten og Borgerrepræsentanterne at foranstalte det i denne Henseende Fornødne, samt i Forening at afgjøre de Spørgsmaal, der kunne opstaae i de ovenanførte Henseender, eller naar nogen af Repræsentanterne ellers har gjort sig skyldig i saadanue Pligtovertrædelser, som gjøre hans Udtrædelse nødvendig, dog at Adgang til at andrage Sagen for Cancelliet staaer Vedkommende aaben, ligesom og Sagen bør indstilles til Cancelliet, hvis begge hine Autoriteter ikke ere enige. [*Hævet v. L. 23. Dec. 1865 § 30.*]

27) Skulde, imod al Formodning, det Tilfælde nogen- 1 Jan.
sinde indtræffe, at Repræsentantskabet befandtes vedvarende at tilsidesætte dets Pligter, vil Kongen have sig forbeholdt, efter indhentede nøiagtige Oplysninger, at opløse Samme og foranstalte en ny Repræsentant-Forsamling valgt, samt at suspendere de Skyldiges fremtidige Valgbarhed.

28) Borgerrepræsentanterne vælge ved hvert Aars Begyndelse [*nu: første Møde i April. Till. t. Forretningsorden 25. Marts 1912 § 3.*] imellem sig selv indbyrdes ved fleste Stemmer en Formand, der sammenkalder Repræsentanterne, naar han finder det fornødent, [*ordinært Møde afholdes nu hver Torsdag. Till. t. Forretningsorden 24. Marts 1914.*] og leder Forhandlingerne, samt sørger for at Beslutningerne retteligen protocolleres og expederes, hvorhos i Tilfælde af Stemmeligthed den Mening, hvorfor han erklærer sig, ansees som Pluralitetens. [*Se nu Forretningsorden 15. Marts 1897 § 17. 2. Pkt.*] Paa samme Maade vælge de en Viceformand, [*nu en første og anden Næstformand. Till. t. Forretningsorden 29. Marts 1909 § 2.*] der i Formandens Forfald træder i hans Sted. Der er iøvrigt Intet imod, at den ved Aarets Udgang aftrædende Formand og Viceformand vælges paa ny. Borgerrepræsentanterne kunne og udnævne en særskilt Notarius, [*nu Sekretær. Forretningsorden 15. Marts 1897 § 10. Vedt. 30. Decbr. 1857 § 11.*] som fører Protocollen og efter Formandens Anviisning gjør Udkast til de fornødne Expeditioner, der forelægges Formanden inden de reenskrives. Protocollen underskrives stedse af alle tilstedeværende Repræsentanter. [*nu Formanden og Sekretæren. Forretningsorden 15. Marts 1897 § 10.*]

29) Udi alle Anliggender, Stadens Eiendomme og Indretninger, Indtægter og Udgifter vedkommende, der ikke ved nogen særlig Bestemmelse ere unddragne den sædvanlige communale Forvaltning, er Borgerrepræsentanternes Medvirkning nødvendig, saa at Magistraten ikke uden deres Samtykke kan tage nogen Beslutning. [*L. 4. Marts 1857 § 14. 16, 17, 18.*] Naar denne Øvrighed ei kan blive enig med Borgerrepræsentanterne, bliver Sagen at indstille til det Danske Cancellies Afgjørelse, hvorved naturligviis det, som

1. Jan. Flerheden af Borgerrepræsentanterne bifalder, ansees som den samlede Borgerrepræsentations Mening, og ligeledes Pluraliteten i Magistraten bestemmer hvad der skal ansees som denne Øvrigheds Mening. [L. 4. Marts 1857 § 19.] Imidlertid skal Overpræsidenten, saafremt han maatte finde, at en Beslutning, hvori Flerheden af Magistraten og Borgerrepræsentationen er enig, er lovstridig eller almeenskadelig, være bemyndiget til, under vedbørligt Embedsansvar, at suspendere samme, hvorefter han uopholdeligen har at indberette Sagen til Cancelliet. [L. 4. Marts 1857 § 4.]

30) Borgerrepræsentanternes Mening bør stedse indhentes, naar der er Spørgsmaal om nye Bestemmelser angaaende de borgerlige Næringer eller Andet, der, uden umiddelbart at angaae Communalvæsenet, dog ikke vil være uden Indflydelse paa Communens Tarv. [L. 4. Marts 1857 § 14.]

31) Borgerrepræsentanterne vedblive indtil videre paa samme Maade som hidtil at tage Deel i Brødtaxens [Op-hævet. Pl. 10. April 1841.] Sættelse, ligesom de og paa lignende Maade have at deeltage i de øvrige særlige Taxter, som det for Tiden er eller i Fremtiden maatte blive bestemt, at der til Communens Tarv skulle sættes paa visse Varer eller andre Præstationer. I Særdeleshed bør Magistraten og Borgerrepræsentanterne i Forening med Havneadministrationen for Fremtiden ansætte Bolværkspengenes Størrelse, naar Omstændighederne maatte gjøre en Forandring i den ved Fr. 12 Febr. 1834 trufne Bestemmelse fornøden. Dog bør, inden den Forandring foregaaer, der af bemeldte Autoriteter maatte findes billig, Indberetning giøres til General-Toldkammer- og Commerce-Collegium, som haver at forelægge Kongen Sagen til Afgiørelse, saafremt det skulde finde, at Søfarten derved blev ubillig besværet.

32) Borgerrepræsentanterne skulle være berettigede til imellem sig at udnævne enkelte Medlemmer til som en Committee i Stedet for den hele Forsamling at meddele Magistraten Betænkning over saadanne mindre vigtige Sager, der kunne henføres under en vis almindelig Regel, saaledes at angaaende deslige Sager, indenfor den Grændse,

som i saa Henseende fastsættes, Committeeens Betænkning 1. Jan. træder i Stedet for den hele Forsamlings. Dog, saafremt Committeeen efter Sagens særdeles Beskaffenhed ikke finder sig beføiet til paa egen Haand derom at afgive Mening, kan den henskyde samme under den samlede Borgerrepræsentations Overveielse og Beslutning. Ogsaa maa det staae til Magistraten, endog efterat Committeeen er hørt over Sagen, at forlange den hele Forsamlings Tanker over samme, ligesom denne naturligviis og maa være beføiet til, om den i noget enkelt Tilfælde dertil skulde finde Anledning, da at begiære en Sag, der ellers hørte under Committeeen, forelagt den selv til derover at afgive Betænkning, og det hvad enten Committeeen allerede forhen har yttret sig eller ikke. [*Vedt. 30. Dec. 1857 § 27. Forretningsorden 15. Marts 1897 § 21.*]

33) Hvis enten Magistraten eller Borgerrepræsentanterne ønske, at en eller anden Sag, som hører under deres fælleds Virkekreds, først gøres til Gienstand for en mundtlig Conference imellem nogle af begge Autoriteter dertil udnævnte Medlemmer, bør en saadan mundtlig Conference finde Sted. [*Resol. 17. Marts 1841.*]

34) I alle Tilfælde, hvor et Andragende eller en Betænkning afgaaer fra Magistraten til Kongen eller noget af de Kgl. Collegier over et Anliggende, der hører under Borgerrepræsentanternes Medvirkning, bør stedse Borgerrepræsentanternes Erklæring vedlægges. Dog, hvor Sagen blot har været forhandlet med en saadan Committee, som omhandlet i § 32, og den har været enig med Magistraten, er det nok, at dette bemærkes.

35) Borgerrepræsentanterne ere ogsaa berettigede til selv at sætte enhver Stadens Tarv vedkommende Gienstand under Overveielse, og Magistraten er pligtig, naar et Forslag af Borgerrepræsentanterne indkommer, derover paa disses Forlangende at afgive skriftlig Resolution, hvorhos Borgerrepræsentanterne, hvis de ikke med dennes Indhold ere tilfredse, kunne forlange Sagen, i fornødent Fald forsynet med deres og Magistratens nærmere Erklæring, forelagt Cancelliet. [*L. 4. Marts 1857 § 19.*]

1. Jan. 36) Ligesom det i den senere Tid er foranstaltet, at Medlemmer dels af Magistraten dels af Borgerrepræsentationen have faaet Sæde i de forskiellige Stadens Væsen vedkommende Directioner og Commissioner, til hvilke særegne Communalanliggender ere henlagte, saaledes skal der og fremdeles ved deres Afgang indtræde et lige Antal af Magistratens eller Borgerrepræsentationens Medlemmer i deres Sted, hvilke sidste det overlades Borgerrepræsentationen selv at udnævne. Saa bør og for Fremtiden et af Borgerrepræsentationens Medlemmer, der ligeledes udnævnes af denne selv, have Sæde i den borgerlige Indrullerings-Commission. [Ophævet. L. 28. Maj 1870 § 14. An. 5. Aug. 1871 § 8.] De Regnskaber, der aflægges af fornævnte Directioner og Commissioner, blive ogsaa fremdeles som hidtil at giennemgaae af de af Borgerrepræsentationens Medlemmer, som den dertil udnævner, inden de underkastes den endelige Revision, hvorom det Følgende vil handle. Fremdeles bør Magistraten og Borgerrepræsentationen stedse afgive Betænkning, forinden nogen under hine særegne Bestyrelser hørende Sag af det Slags, der omhandles i § 41, afgjøres. Saafremt Borgerrepræsentanterne iøvrigt skulde finde det fornødent, at der for andre Grene end de, for hvilke særegne Commissioner eller Directioner ere organiserede, indrettes nogen saadan, have de derom igiennem Magistraten at indkomme med Forslag til Cancelliet, som har med dets Betænkning at forelægge Kongen et saadant Forslag.

37) Magistraten foranstalter det Fornødne, for at den hvert Aar i Slutningen af November Maaned kan sættes istand til at bedømme, hvilke Udgifter der i næste Aar ville forefalde i de forskiellige Grene af Stadens Huusholdning, og hvad der desaaarsag, efterat de øvrige Ressourcer, som dertil haves, og hvilke saavidt som muligt bør beregnes, ere anvendte til bemeldte Udgifters Udredelse, vil blive at ligne paa Byens Indvaanere, Alt efter de Regler, som allerede ere foreskrevne eller for Fremtiden maatte blive foreskrevne for de forskiellige Udgifters Ligning. Til den Ende haver enhver af de Directioner eller Commissioner,

hvorunder Bestyrelsen af enkelte Communalanliggender 1. Jan henhører, inden Slutningen af Oct. til Magistraten at indsende et motiveret og saavidt muligt documenteret Overslag over de Udgifter, som inden dens Virkekreds ville forefalde. Paa lige Maade bør og Politidirecteuren inden forommeldte Tid indgive Overslag over hvad der vil være fornødent til Polititudgifternes Bestridelse, samt over den Indtægt, Politikassen kan formodes at have. Saa bør og de Magistraten underordnede Embedsmænd, igiennem hvilke Stadens Indtægter og Udgifter passere, med Hurtighed og Nøiagtighed meddele Samme alle de Oplysninger om Stadens Indtægts- og Udgiftsvæsen, som behøves for at kunne beregne, hvad der i næste Aar bliver at ligne paa Indvaanerne. Naar Alt er behørigt forberedet, indbyder Magistraten saavel Borgerrepræsentanterne som alle forommeldte Directioner og Commissioner til ved nogle af deres Medlemmer at overveie, hvad der ifølge alle disse Oplysninger vil kunne være at ligne under de forskjellige Communeafgifter, som for Hovedstaden ere bestemte. Ogsaa Politidirecteuren indbydes til at overvære dette Møde. Ved foranførte Overveielser vil det fremdeles, som hidtil, af alle Vedkommende og navnlig af Magistraten og Borgerrepræsentanterne paa det Nøieste være at paasee, at Stadens Indvaanere ikke besværes med større Udgifter og Byrder end der, ved god og aarvaagen Bestyrelse, udkræves, for at alle Communens Fornødenheder, i Overeensstemmelse med de foreskrevne Regler, tilbørligen kunne bestrides. Dog bør der ikke mindre omhyggeligen sørges for, at de Udgifter, som skulle lignedes paa Indvaanerne, ikke anslaaes saa lavt, at der kunde blive rimelig Anledning til at frygte for, at den lignede Sum ikke vilde blive tilstrækkelig til sit Formaal, og at altsaa de vedkommende Grene af Bestyrelsen enten maatte savne tilbørlig Vedligeholdelse eller komme i Gield. Naar Forhandlingerne ere tilendebragte, og i det Seneste inden Midten af Dec., indsender Magistraten til Cancelliet Forslag til Communeafgifternes Regulering for næste Aar, ledsaget af de fra ovennævnte

1. Jan. Directioner, Commissioner og Embedsmænd indkomne Forslag med Bilage, samt af en klar Oversigt over de Beholdninger og Mangler, samt over de udestaaende Restancer eller den Gield, som maatte finde Sted under de forskellige Grene af Communens Kassevæsen, hvorhos det maa bemærkes, om alle Vedkommende ere blevne enige om Resultatet eller ikke, i hvilket sidste Tilfælde de afvigende Meninger bør udvikles og motiveres enten i selve Magistratens Indberetning eller i særskilte Deductioner, som de, der have været af saadan afvigende Mening, kunne vedlægge. Cancelliet har derpaa at meddele Forslaget til de Deputerede for Finantserne, som derover have at ytre deres Tanker, hvorefter Sagen af Cancelliet forelægges Kongen med Sammes Betænkning, og naar Kongens Resolution er afgiven, bliver den paa sædvanlig Maade at kundgiøre af Magistraten. Angaaende Overslaget og dets Præmisses, samt, om nogen Modification deri er skeet ved den allerhøieste Resolution, de Grunde, hvorved denne Modification maatte være foranlediget, foranstaltes en Kundgiørelse i Collegial-Tidenden, saaledes som hidtil i en Række af Aar har fundet Sted. [*L. 4. Marts 1857 § 16. Vedtægt 30. Dec. 1857 § 26. Skattel. Nr. 85, 15. Maj 1903 § 38. Skattel. 18. April 1910 § 27. Jfr. L. Nr. 12, 23. Jan. 1914 § 1.*]

38) Med Communalafgifternes Opkrævning og Inddrivelse samt Næringsskattens Ligning saavel som med Kæmnerforretningernes Bestyrelse forholdes indtil videre efter de nu foreskrevne Regler. Det vil derimod være Magistratens og Borgerrepræsentanternes Pligt at tage under Overveielse, hvilke Forandringer der i saa Henseende maatte være tilraadelige, og derom afgive deres Betænkninger til Cancelliet, som har at forelægge Kongen de saaledes indkomne Forslag tilligemed dets egne Tanker desangaaende. Dog vil Kongen have det overdraget til Magistraten i Forening med Borgerrepræsentanterne, for Fremtiden med Kgl. Stadfæstelse at udnævne Stadens Kæmner, saavel som Kasserer og Bogholder ved Stadens Hovedkasse, saaledes at bemeldte Autoriteter, naar de ei kunne blive enige, have hver at

bringe Kongen en Candidat i Forslag. Iøvrigt vedbliver 1. Jan. bemeldte Kasserer som hidtil at oppebære de Kongen tilkommende Skatter og Afgifter af Staden, og bør i saa Henseende stille passende Sikkerhed til Kongens Kasse efter nærmere Bestemmelse, som Kongen derom forbeholder sig, hvorhos den Kgl. Kasse i hans Bo bør nyde Fortrin fremfor de Staden vedkommende Oppebørsler. Hvorledes der ved indtræffende Vacance i de underordnede Betieneringer ved Stadens Kæmnervæsen bliver at forholde med de dertil hørende Forretningers Besørgelse, vil paa den ovenanførte Maade være nærmere at undersøge og bestemme. Saa vil Kongen ogsaa have Sig forbeholdt, paa nærmere Forslag fra Magistraten og Borgerrepræsentanterne at bestemme, hvorvidt det atter kan overlades Magistraten, enten allene eller under Medvirkning af Borgerrepræsentanterne, at besætte nogle af de Bestillinger, til hvilke den forhen har havt Udnævnelsesret. [L. 4. Marts 1857 § 13. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.]

39) Til at revidere samtlige Stadens Regnskaber udvælge Borgerrepræsentanterne blandt Byens Borgere 4 Revisorer, imellem hvilke Arbeidet fordeles efter et af Magistraten og Borgerrepræsentanterne gjort og af Cancelliet bifaldet Forslag, ligesom det og paa samme Maade bestemmes, hvilken Løn der bliver at tillægge dem for deres Arbeide. De saaledes udvalgte Revisorer udnævnes paa 4 Aar, saa at aarlig een af dem afgaaer; de første Gang beskikkede vedblive dog Alle i 4 Aar, hvorefter Lodtrækning afgjør, i hvilken Orden de skulle afgaae, respective med det 4de, 5te, 6te og 7de Aars Udgang; senere bestemmes Afgangen efter Anciennitet. Bemeldte Revisorer have nøiagtigen at giennemgaae saavel Hovedregnskabet for Stadens Kasse som alle de specielle Regnskaber for enkelte Grene af Stadens Oeconomie, dog først efterat samtlige disse Regnskaber foreløbigen ere giennemgaaede af de blandt Borgerrepræsentanterne dertil udvalgte Mænd, hvis Bemærkninger blive at meddele Revisorerne til Efterretning og Benyttelse, ligesom de bør følge Revisions-Udsæt-

1. Jan. telserne, naar samme fremsendes til Besvarelse og siden til Decision. Naar Revisions-Udsættelserne ere forsynede med de behørige Besvarelser og Vedtegninger, blive de tilligemed Regnskabet og dets Bilage indtil videre at indsende til vedkommende Collegium for at decideres. Dog, dersom der er Spørgsmaal om Ansvar for selve Magistraten eller anden Autoritet, der i en eller anden Forretningsgreen træder i Magistratens Sted, eller endog for den samlede af Magistraten og Borgerrepræsentanterne bestaaende Communalbestyrelse, bør Sagen, naar det af Vedkommende forlanges, henvises til Afgiørelse ved Domstolene. [*L. 4. Marts 1857 § 18. Vedt. 27. Juni 1908. 30. Dec. 1912.*]

40) Strax efterat alle Stadens Regnskaber ere aflagte, foranstaltes ved Trykken offentliggiort et summarisk Regnskab over enhver Green af Bestyrelsen tilligemed en Generalbalance over samtlige Regnskaber, der udviser Beholdningen af Stadens Formue, ledsaget af oplysende Forklaringer. I Forbindelse hermed bekendtgøres hvad der ellers i Aarets Løb er forefaldet, og hvis Offentliggiørelse kan være tienlig til at gøre Borgerne bekendte med Communaltilstanden og Communalbestyrelsen. Magistraten og Borgerrepræsentanterne have nøie med hinanden at overlægge den Plan, hvorefter en saadan Kundgiørelse til Øiemedets fuldkomneste Opnaelse bedst bør indrettes, ligesom og den aarlige Kundgiørelse selv bør underkastes begge hine Autoriteters Prøvelse. [*Vedt. 30. Dec. 1857 § 2.*]

41) Naar der under nogen af de Bestyrelsesgrene, der ere overladte til særegne Directioner eller Commissioner, bliver Spørgsmaal om Foranstaltninger, der ere aldeles extraordinaire, eller som have sær indgribende og vedvarende Følger for Communen, saasom om Laan eller Forlængelse af de Terminer, inden hvilke et ældre Laan skal afbetales, Indførelse af nye Lønninger og Lønningsforhøielser, Pensioner, hvortil der ikke allerede haves en speciel Hiemmel, Gratificationer, Afhændelse af nogen fast Eiendom, Bygningsarbejder, som ikke kunne iværksættes uden en Forhøielse i det Skattebeløb, som i de nærmest foregaaende 3 Aar efter Middeltal er blevet svaret til at be-

stride de under bemeldte Directioner eller Commissioner 1. Jan. hørende Grene af Stadens Huusholdning, Forlig, hvorved den paa Communens Vegne, for at undgaae Rettergangs-trætter, overtager sig en vis Forpligtelse, eller opgiver noget af en formeentlig Rettighed, bør altid Magistraten og Borgerrepræsentanterne først derover have Leilighed til at yttre sig, hvorhos Sagen saavel i foranførte Tilfælde, som naar Foranstaltninger af bemeldte Slags forefalde under selve Magistratens og Borgerepræsentanternes egen Bestyrelse, bliver at indstille til Cancelliet, der, forsaauidt Samme ikke er bemyndiget til selv at tage Beslutning, har at andrage Sagen for Kongen. Skulde Magistraten og Borgerrepræsentanterne finde det gavnligt, at der indrømmes dem Myndighed til, under visse nærmere Bestemmelser, at tage endelig Resolution med Hensyn til Gienstande af foranførte Slags, saa have de derom at indkomme med Forslag, hvorpaa de kunne forvente Kongens Resolution.

[Jfr. L. 4. Marts 1857 § 20, hvorefter nærv. Anordn. og øvrige om Kommunens Anliggender udgivne Anordninger og Lovbestemmelser forbliver i Kraft, forsaauidt de ikke er i Strid med L. 1857.]

[Priv. 24. Juni 1661. Instr. 28. Aug. 1795. L. 4. Marts 1857. L. 23. Dec. 1865. L. Nr. 79, 20. April 1908. L. Nr. 237, 8. Maj 1917.]

Kgl. Resol., hvorved Hans Majestæt, paa det danske 7. Juli. Kancellies derom nedlagte Forestilling, resolverer som følger: Vi bifalde allernaadigst, at det paa Bidstrupgaard indrettede Hospital for Afsindige fremdeles som hidtil betragtes og behandles som en Kjøbenhavns Kommune alene tilhørende Indretning; men ligesom det bør modtage de Udvælgelser og Forbedringer, der ere fornødne, for at det fuldkomment kan svare til sin Hensigt, saaledes forvente Vi og, at der drages Omsorg for, at ogsaa Afsindige, der ikke høre under Fattigvæsenet i Kjøbenhavn, mod passende Betaling der kunne modtages til Kuur og Pleie. Herom har Vort Kancellie at korrespondere med den administrerende Direktion for Kjøbenhavns Fattigvæsen og siden at indhente Magistratens og Borgerrepræsentanternes Erklæring. Saa bifalde Vi og, at der for Sjælland og Møen samt Lolland-

7. Juli. Falsters Stift oprettes een eller efter Omstændighederne flere Anstalter for de Sindssvage, der bør tages under offentlig Forvaring og Forsorg og som ikke egne sig til Optagelse i Bidstrup Hospital. Angaaende Maaden, hvorpaa dette hensigtsmæssigst kan udføres, have vedkommende Amtmænd indbyrdes at konferere og, om fornødent, samles i Nestved eller et andet bekvemt Sted for derefter at afgive deres allerunderdanigste Betænkninger. Herom bliver der at meddele Besked til Vore Provindsialstænder for Sjælland med flere Stifter. Endelig ville Vi, at der tilkjendegives den ved allerhøieste Kommissorium af 24de Febr. 1830 anordnede Kommission Vor allerhøieste Tilfredshed med den Indsigt og Nøiagtighed, hvormed den har udført det samme betroede vidtløftige Arbeide.

[Resol. 14. Okt. 1851. Jfr. K. B. 31. Marts 1851. 1. Maj 1854.]

8. Juli. **Fr. for Danmark ang. det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed.**

1) *Om Nødvendigheden af Sikkerhedsstillelse.* Enhver, som et Embede eller en Bestilling herefter betroes, der har Modtagelsen af de Kgl. Indtægter til Gienstand, bør i Almindelighed stille Sikkerhed for de Midler, han saaledes har at modtage, indtil et saadant Beløb, som efter Størrelsen af de Beholdninger, han kan have i sit Væрге, findes passende. Ligesom der imidlertid gives enkelte Kasser, hvis Betydenhed ikke tilsteder at affordre de derved ansatte Oppebørselsbetiente en efter foranførte Regel bestemt Sikkerhed, saaledes vil Kongen have Sig forbeholdt, paa Forestilling fra de vedkommende Collegier, med Hensyn til de særdeles Forhold, der finde Sted ved de forskellige Oppebørseler, nærmere at bestemme Størrelsen af den Sikkerhed, der for ethvert Oppebørsels-Embede skal stilles. Iøvrigt vil Kongen ikke have foranførte Regel om Sikkerhedsstillelse anvendt paa de Embedsmænd, med hvis øvrige vigtige Forretninger en eller anden mindre betydelig Oppebørsel kan være forbunden; men i ethvert Tilfælde, hvor

Tvivl herom kan finde Sted, har vedkommende Collegium 8. Juli. eller Departement, hvorigiennem Bestallingen udfærdiges. derom at indhente Kongens Resolution. I de Tilfælde, hvori Kongen selv udnævner de Embedsmænd, der have at oppebære Stiftelsers, Communers eller andre under offentlig Varetægt hørende Indtægter, vil det forsaavidt det findes fornødent, blive iagttaget, at lignende Sikkerhed ogsaa afordres dem. Saa bør og de, som ellers ere bemyndigede til at udnævne deslige Betiente, drage Omsorg for, at en forholdsmæssig Sikkerhed bliver stillet. Iøvrigt bliver Sikkerhed ikke at affordre Overformyndere eller Skifteforvaltere, ei heller for Fattig- eller Skolekommissionernes Oppebørseler, eller for de Kassebestillinger, der paaligge de Vedkommende som borgerlige Tyngder. Hver Gang et saadant Embede bliver ledigt, at Sikkerhed skal stilles af den, samme betroes, bliver, ved Bekjendtgjørelsen af Vaucanen, Størrelsen af hiin Sikkerhed tillige at opgive, og bør den da inden den Tid, der hver Gang forelægges Betienten, være bragt tilveie, førend Bestallingen eller Beskikkelsen for ham som Kassebetient udfærdiges.

2) *Hvori Sikkerheden bør bestaae.* Hvad den Sikkerhed angaaer, der skal stilles for de Kongens Kasse tilkommende Oppebørseler, da bør den bestaae i Kgl. Obligationer, hvilke, naar de lyde idetmindste paa 4 pCt. Rente, modtages som Sikkerhed efter deres paalydende Summer, men ellers ikkun til et i Forhold til den lavere Rentefod nedsat Beløb, og kunne ligemed Kgl. Obligationer stilles til Sikkerhed kgl. garanterede Obligationer, Nationalbankens Obligationer, Bankheftelses-Obligationer, første Prioritets Panteobligationer i Landeindomme indtil $\frac{2}{3}$ af den Værdi, der med Hensyn til Udlaan af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler er antaget i Rescr. 7 Febr. 1794 § 11 jevnført med Fr. 7 Jun. 1827 § 1, sidste Membrum, samt endelig første Prioritets Panteobligationer i Jorder indtil $\frac{1}{4}$ af den som Følge af Fr. 1 Oct. 1802 derpaa satte Taxt. I Tilfælde af Ansvar beregnes dog de til Sikkerhed deponerede uopsigelige Obligationer de Vedkommende alene tilgode med

8. Juli. det Beløb, hvortil de udbringes paa den Tid, da Kassen i dem skal søge Fyldestgjørelse. Ønsker derimod Nogen constant i rede Sølv at deponere i Kongens Kasse den Sum, hvorfor han skal stille Sikkerhed, eller en Deel deraf, da kan samme modtages i Statsgieldskassen mod Obligation, lydende paa 4 pCt. aarlig Rente og Capitalens Udbetaling efter $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse med Samtykke af den Autoritet, til hvilken Sikkerheden er stillet, eller efter dennes Foranstaltning til Dækning for et Ansvar, som Embedsmanden har paadraget sig. Forsaavidt Sikkerhed bliver at stille for Oppebørselen af andre under offentlig Forsorg værende Indtægter (cfr. § 1), kan den enten bestaae i Effecter af det foranførte Slags eller i saadant Pant i faste Eiendomme, som efter Anordningerne er tilstrækkeligt til Sikkerhed for de under offentlig Bestyrelse staaende Midler, hvad enten disse Eiendomme tilhøre Embedsmanden selv, eller det er Andres Eiendomme, hvori han har erhvervet Pant, eller som af rette Vedkommende overlades til Sikkerhed for Oppebørselerne. Personlig Caution bliver herefter ikke at antage, uden hvor ny Sikkerhed maa bringes tilveie af de nu allerede ansatte Kassebetiente, forsaavidt disse have stillet saadan Caution, og denne, paa Grund af Cautionistens Opsigelse, Uvederheftighed eller Dødsfald, ophører, saa og naar i det i § 3 omhandlede Tilfælde ingen anden Sikkerhed kan tilveiebringes. [*Ændret v. L. Nr. 3, 7. Jan. 1893.*]

3) Constitueres Nogen paa eget An- og Tilsvær blot for en kort Tid i en saadan Post, hvorfor Sikkerhed ellers skal stilles, skal det være overladt til vedkommende Autoritets Bestemmelse, for hvor stor Sum og paa hvilken Maade han imidlertid bør stille Sikkerhed, eller om han ganske kan derfor være fritagen, ligesom Constitutionen, hvor den uopholdelig maa skee, bør finde Sted endogsaa førend Sikkerheden er berigtiget.

4) *Om Formerne, under hvilke Sikkerheden bliver at stille.* Naar Sikkerheden i de Tilfælde, hvori det efter § 2 kan tilstedes, gives enten i Embedsmandens egne Eiendomme eller i anden Mands Eiendomme, som er villig til

deri at give Pant, bliver der desangaaende at udstede en 8. Juli. Forskrivning paa stemplet Papir af 3die Klasse efter den paalydende Sums Størrelse, der tinglæses ved de Jurisdictioner, under hvilke de faste Eiendomme, som derved gives til Pant, ere beliggende. I de enkelte Tilfælde, hvor, efter foregaaende § 2 og § 3, personlig Caution herefter endnu maa antages, bliver den Forskrivning, som desangaaende udfærdiges paa stemplet Papir som foranført, at forsyne med Paategning af Cautionisten angaaende, om han eier faste Eiendomme eller ikke, og i første Tilfælde, hvilke Eiendommene ere, hvorefter den tinglæses ved det Værneting, hvorunder Cautionisten er bosat, og, dersom han eier faste Eiendomme under andre Jurisdictioner, da tillige ved disse. Forandrer han siden sit Værneting, uden at Cautionen allerede er tinglæst ved den ny Jurisdiction, eller han erhverver nogen ny fast Eiendom, om hvilke begge Dele Kassebetienten uopholdeligen har at gjøre Indberetning til den vedkommende Autoritet, bør Cautionens Tinglæsning med Hensyn til det forandrede Værneting eller Notering i Pantregistrene med Hensyn til den ny erhvervede Eiendom strax iværksættes. [Stempellov 13. Maj 1911 § 133 Nr. 8.]

5) *Om den Sikkerhedsstillendes Ret til at forlange Oplysning, angaaende hvorvidt Kassebetientens Regnskab er indgivet til rette Tid m. m.* Den, der har stillet Sikkerhed for en Kassebetient, er berettiget til hos den Autoritet, igiennem hvilken Betientens Regnskaber decideres, at forlange sig meddeelt alle de Oplysninger, der haves angaaende hvorvidt Kassebetienten til bestemt Tid har indgivet sine Regnskabssager, naar de sidste Regnskaber ere qvitterede, samt hvad der maatte være decideret Betienten til Ansvar efter Regnskaber, der endnu ikke ere qvitterede.

6) *Angaaende Omfanget af den Sikkerhedsstillendes Forpligtelse og Maaden, hvorpaa Ansvarret skal søges dækket.* De Mulcter, der maatte blive Kassebetienten paalagte for Uorden eller Forsømmelse i hans Embedsførelse, tilsvares han selv alene, uden at Vedkommende ere beretti-

8. Juli. gede til derfor at holde sig til den for Oppebørselerne givne Sikkerhed. Derimod omfatter denne, indtil sammes Beløb, alt det øvrige Ansvar til det Offentlige, som paahviler Kassebetienten i Anledning af det ham betroede Embede, eller den Deel af de til samme hørende Oppebørseler, som er Cautionens Gienstand, derunder ogsaa indbefattet Renter og Omkostninger med hvad andet, der hører til det Betienten paahvilende Ansvars skadesløse Berigtigelse. Først naar Hovedmanden ikke kan betale det Skyldige, og dette ei heller kan udbringes ved Realisation af samtlige hans Eiendomme, holder man sig til Cautionisten, eller de Sikkerheder, en Anden har stillet for Betienten. Dog bliver der, naar Seqvestration for Kassemanglen er gjort i Betientens Bo, uden at derved tilstrækkelig Betyggelse er erhvervet, strax for det Manglende, indtil det Beløb, hvorfor Oppebørsels-Sikkerheden er stillet, saafremt denne bestaaer i personlig Caution, at foranstalte Seqvestration hos Cautionisten, forsaavidt han ikke kan stille tilbørlig Sikkerhed for Beløbet, ligesom der og, naar rentebærende Effecter ere nedlagte som Sikkerhed for Betienten, strax lægges Beslag paa Renterne til at dække Ansvaret, dog at ei blot de med Beslag belagte Renter, men ogsaa Rentes Rente godtgøres Effecternes Eier, naar og forsaavidt det ved Sagens Tilendbringelse mod Oppebørselsbetienten viser sig, at de ei behøvedes til Dækning af dennes Ansvar.

7) *Om Sikkerhedens Opsigelse og Følgen af samme.*

Det skal staae Cautionisten frit for at opsiges sin Caution, naar dette skeer med et halvt Aars Varsel, saavel for den Autoritet, hvorunder Kassebetienten, som saadan, hører, som for Kassebetienten selv. Cautionistens Forpligtelse ophører da, naar Ansvaret efter Regnskabet for hele det Regnskabsaar, eller, hvor Regnskab aflægges for en kortere Tid, saasom halvaars- eller kvartalsviis, da for den Regnskabsperiode, hvori Opsigelsen udløber, er endelig berigtiget, hvorimod han indtil den Sum, hvorfor han har caveret, indestaaer for hvad Kassebetienten, som saadan, indtil den paagieldende Regnskabsperiodes Udløb maatte være

eller blive skyldig, Alt saafremt Betienten ikke stiller saadan ny Sikkerhed, som vedkommende Autoritet, i Overeensstemmelse med § 2, finder fyldestgiørende, og hvorved det Ansvar, der paalaae den forrige Cautionist, tillige overtages, i hvilket Tilfælde den Opsigende strax kan fritages for sin Cautions-Forpligtelse. Det samme gielder ogsaa saavel om den, der til Sikkerhed for en Kassebetient har givet Pant i sine faste Eiendomme (forsaavidt det efter § 2 er tilladt at benytte dette Slags Sikkerhed), som om den, der har laant en Kassebetient Kgl. eller andre offentlige Obligationer eller private Panteobligationer, med Samtykke til, at de af ham maae afbenyttes til Sikkerhed for hans Oppebørseler, forudsat, at den Andens Eiendomsret til Obligationerne, enten ved at disse lyde paa hans Navn eller paa anden Maade, er opgivet strax, da de stilledes til Sikkerhed, eftersom de i modsat Tilfælde betragtes som Kassebetientens Eiendom, og ikke kunne fordres tilbage, saalænge Ansvar hviler paa Betienten, medmindre denne stiller anden ligesaa god Sikkerhed i Stedet. Iøvrigt har Kassebetienten, inden det Tidsrum er udløbet, for hvilket den opsagte Forpligtelse er gieldende, at stille ny Sikkerhed paa den i ovenmeldte § 2 opgivne Maade, da han ellers maa fratræde Tienesten. [*L. Nr. 3, 7. Jan. 1838.*]

8) Naar den, der har indgaaet Caution for en Kassebetient, dør eller opgiver sit Bo, skal Skifteforvalteren, som behandler Boet, saasnart han bliver vidende om Cautions-Forpligtelsen, give den vedkommende Autoritet, hvorunder Betienten hører, saavel som denne selv, Underretning om Dødsfaldet eller Opbudet, til hvilken Ende Retsskriveren har, saasnart en Caution er tinglæst, at giøre Anmeldelse derom til vedkommende Skifteforvalter. Der forholdes da, saavel i Henseende til Boets Forpligtelser i Anledning af Cautionen, som med Hensyn til Kassebetientens Pligt at skaffe ny Sikkerhed tilveie, ganske efter de i foregaaende 7de § fastsatte Regler, saaledes at Cautionen, uden at videre desangaaende behøver at tilkiendegives fra Boets Side, ansees opsagt den Dag, den Paagieldendes Død eller

8. Juli. Opbud indberettes. [Konkursl. 25. Marts 1872 § 52. Skiftel. 30. Nov. 1874 § 20.]

9) *Bestallingers og Beskikkelsers Tinglæsning.* Enhver, som betroes et Embede eller en Bestilling af det Slags, at der efter nedenauførte § 48 haves stiltiende Pantetret hos ham for de Oppebørseler og Midler, der gives i hans Værge, skal være forpligtet til, førend han tiltræder Posten, at lade den ham meddelte Bestalling eller Beskikkelse tinglæse, aldeles paa samme Maade, som i foregaaende 4de § er foreskrevet for personlige Cautioner, ligesom og det, der sammesteds er anordnet med Hensyn til Eienomme, som Cautionisten siden erhverver, skal være anvendeligt paa Bestallinger for ovenmeldte Betiente. Hver Gang Tinglæsningen og Noteringen i Panteregistrene er foregaaet, bør Kassebetienten derom til den Autoritet, hvorunder han i bemeldte Egenskab hører, indsende Attest fra vedkommende Retsbetient. Iøvrigt maa saadan Kassebetient ikke bosætte sig udenfor den Jurisdiction, der engang er bestemt til Opholdssted for ham, med mindre han dertil erhverver den vedkommende Autoritets Tilladelse, og bør hans Bestalling da ligeledes tinglæses ved den ny Jurisdiction. [Pl. 11. Nov. 1846.]

10) *Om Notering i Panteprotocollerne, naar Kassebetienten eller hans Cautionist erhverver nye faste Eiendomme.* Saasnart vedkommende Retsbetiente erfare, at Nogen, som de, enten af tidligere Tinglæsninger eller af andre Omstændigheder, skønne at henhøre blandt de i foregaaende § omhandlede Kassebetiente, eller at Nogen, hvis personlige Cautions-Forskrivning for en saadan Kassebetient er tinglæst, erhverver under deres Jurisdiction en fast Eiendom, uden at Bestallingen, Beskikkelsen eller Cautions-Forskrivningen, med Hensyn til denne ny Erhvervelse, allerede er forlangt noteret i Pantebogen, bør de ex officio foranstalte, at saadan Notering foregaaer, og uopholdeligen derom gjøre Indberetning til vedkommende Autoritet.

11) *Om de allerede ansatte Kassebetientes Betalling-*

gers *Tinglæsning samt Gebyret for Tinglæsning af Bestal-* 8. Juli.
inger, Beskikkelser og Cautioner m. v. I Henseende til de
 nu allerede ansatte Kassebetiente, der henhøre under den
 i § 9 omtalte Klasse, have samtlige vedkommende Autori-
 teter at vaage over, at deres Bestallinger eller Beskikkelser
 vorde, forsaavidt ikke allerede er skeet, snarest muligt
 tinglæste paa den i bemeldte § 9 foreskrevne Maade, hvilket
 i dette Tilfælde skal skee uden Retsgebyrs Erlæggelse,
 hvorimod herefter for alle Bestallingers, Beskikkelers eller
 Cautioners Tinglæsning svares Gebyr efter Sportel-Regl.
 22 Marts 1814, nemlig efter § 71 cfr. § 156 for Bestallinger
 og Beskikkelser, og efter § 67 cfr. § 156 for Cautioner, lige-
 som for Udslettelsen ogsaa erlægges ordinairt Gebyr, hvilke
 Gebyrer blive at udrede af de Vedkommende selv. De,
 inden nærværende Anordning traadte i Kraft, udstedte
 Cautions-Forskrivninger for Kassebetiente blive i Eet og
 Alt at bedømme og behandle efter Forskrivningernes Ind-
 hold og de Love som gjaldt, da Forskrivningen udstedtes.

12) *Om Attester betræffende Cautionisternes vedvarende Vederheftighed, Pantets Vedligeholdelse m. v.* I de enkelte Tilfælde, hvor ny personlig Caution herefter tilstedes, har Kassebetienten ved hvert Aars Regnskab, som aflægges til den Autoritet, der skal paasee Cautionen stillet, at fremlægge Attest fra Øvrigheden paa det Sted, hvor Cautionisten er bosat, om denne fremdeles ansees vederheftig for den indgaaede Caution, tilligemed Attest fra Retsskriveren, om han eier faste Eiendomme og da hvilke, samt hvorvidt de ere beheftede. Naar der til Betyggelse for Oppebørselen er givet specielt Pant i faste Eiendomme, bør hvert 3die Aar ved Regnskabet fremlægges Attest fra Øvrigheden paa det Sted, hvor Pantet er beliggende, om at dette, efter den i § 2 foreskrevne Regel, fremdeles ansees betryggende. Ligesaa har Kassebetienten ved hvert Aars Regnskab til den ovenanførte Autoritet at fremlægge Attest fra Retsskriveren, om han er Eier af faste Eiendomme og i saa Fald af hvilke, samt hvorvidt de ere beheftede. Samtlige disse Attester, der blive at meddele

8. Juli. uden Betaling, bør tillige være forsynede med Paategning af vedkommende Overøvrighed, om hvorvidt samme finder Noget derved at erindre. De paagiældende Revisorer have nøie at paasee, at Ovenstaaende iagttages, og at hvad der i §§ 4 og 9 er foreskrevet om Tinglæsningerne af Cautionerne og Bestallingerne eller Beskikkelserne er efterkommet.

13) *Hvad der bør iagttages, naar en Kassebetient tiltræder Embedet, eller Nogen for en Tid constitueres i et Kasse-Embede.* Naar Kassebetienten tiltræder Embedet, overleveres ham, foruden Kassen med hvad dertil hører, tillige nøiagtige Fortegnelser over tilbagestaaende Indtægter, forsaavidt de af den tiltrædende Embedsmand blive at indkræve, hvilke Restancers Rigtighed af denne nøie undersøges; ligeledes attesterede Fortegnelser over beordrede men endnu ikke præsterede Udgifter, med tilhørende Bilage, og samtlige Embedet vedkommende Bøger, Concept-Regnskaber og andre Documenter, Alt efter ethvert Embedes særegne Beskaffenhed; dog er det en Selvfølge, at Formanden eller den, der paa hans Vegne skal opgiøre hans Regnskabssager, foruden at beholde i sit Værgede de Documenter, der hiemle de passerede Indtægter og Udgifter, tilstedes fremdeles Adgang til de afleverede Bøger og Documenter, forsaavidt de behøves til Regnskabets Aflægelse. Aflevereren bør forfatte Registratur in triplo over det, som afleveres, af hvilken Registratur, der af den Tiltrædende paategnes Qvittering for det Modtagne, det ene Exemplar forbliver ved Embedet, det andet overleveres den Fratrædende, hans Bo eller andre Vedkommende paa hans Vegne, og det tredie indsendes til den Autoritet, under hvilken den Fratraadte sorterede. Den tiltrædende Embedsmand kan vel ikke vægre sig ved at overtage de Restancer, der maatte indestaae fra hans Formands Tid, ligesom han og under vedbørligt Ansvar er pligtig at drage Omsorg for deres Inddrivelse; men det skal dog staae ham frit for at tage Forbeholdenhed med Hensyn til Følgerne af en tidligere begaaet Forsømmelse, hvorfor hans Formand eller dennes Bo ikke kan undgaae at staae til Ansvar. Skal

den Tiltrædende strax overtage Embedet, uden at Tiden til- 8. Juli.
 lader en formelig Aflevering, bør dog saa nøiagtige Forteg-
 nelser, som efter Omstændighederne er muligt, forfattes
 over det Afleverede, og Registraturerne derefter snarest
 muligt affattes. Iøvrigt bør Overleveringen skee under Til-
 syn enten af den Autoritet selv, under hvilken Kassebeti-
 enten sorterer, eller af en af samme dertil udnævnt Em-
 bedsmand eller Committee. Disse Regler skulle og i Eet
 og Alt være gieldende, naar Nogen constitueres til midler-
 tidig at bestyre et Kasseembede paa eget Ansvar.

14) *Kassebetientens Pligt at sørge for, at Kassens Ind-
 tægter betimeligen indkomme.* Enhver, som det er betroet
 at oppebære nogen den Kgl. eller anden offentlig Kasse
 tilkommende Indtægt, har at drage Omsorg for, at denne
 betimeligen indkommer. Saafremt han dermed, udenfor de
 særdeles Tilfælde, hvori det er tilladt, giver nogen Hen-
 stand, eller forsømmer, forsaavidt det paaligger ham, at
 inddrive eller lade inddrive Fordringen i den Orden og ved
 de Tvangsmidler, Anordningerne fastsætte, bliver han an-
 svarlig for de Tab, som vedkommende Kasse maatte lide,
 foruden at ansees efter de Bestemmelser i denne Anordning
 eller de øvrige angaaende det ham vedkommende Oppe-
 børselsvæsen givne Forskrifter, som efter Sagens Beskaf-
 fenhed paa ham maatte være anvendelige.

15) *Forbud mod at modtage nogen Indtægt før For-
 faldstiden.* Før Forfaldstiden maa derimod ingen Kassebeti-
 ent lade sig nogen Oppebørsel betale; men Enhver, som
 til ham erlægges hvad der endnu ikke til Betaling er for-
 faldet, tager Skade for Hiemgield, da sliig Betaling, i Til-
 fælde af at Beløbet, formedelst befunden Mislighed hos
 Betienten, ikke kommer den vedkommende Kasse til Ind-
 tægt, heller ikke skal fritage den Betalende for, mod Re-
 gres til Betienten, paany at erlægges hvad der tilkommer
 bemeldte Kasse. Dog skal Betienten, naar saadan Sving er
 begaaet, derfor straffes, som om han havde oppebaaret Be-
 løbet for bemeldte Kasses Regning og besveget samme.
 [Strfl. 10. Febr. 1866 § 135.]

8. Juli. 16) *Forbud imod at modtage nogen Indtægt uden dertil at have behørig Hiemmel.* Forsaavidt Kassebetienten ikke, enten i selve Anordningerne, eller i en af vedkommende Foresatte meddeelt almindelig Indtægtsordre, har Hiemmel til at modtage visse Indtægter, maa han ikke oppebære nogen Indtægt, uden at speciel skriftlig Ordre dertil af rette Vedkommende er givet ham. Dog vil dette ikke være anvendeligt, naar et Pengebeløb enten ved Tilsendelse med Posten eller paa anden lignende Maade maatte være kommet i Oppebørselsbetientens Besiddelse, hvorimod han, naar der til Modtagelsen af et saadant Beløb ikke haves en saadan Hiemmel, som efter det Foranførte behøves, uopholdelig derom bør gjøre Indberetning til vedkommende ham foresatte Autoritet. Hvis Betienten tilside sætter de foranførte Forskrifter ansees han, om end ingen Mislighed ellers dermed er forbunden, med Irettesættelse, og, naar det skeer oftere, med Mulet efter Omstændighederne. [*Strfl. 10. Febr. 1866 § 137.*]

17) *Hvad der bliver at iagttage ved Qvitteringens Udstedelse.* For hver en Sum, som Kassebetienten modtager, har han at meddele sin Qvittering, naar ikke denne, formedelst Oppebørselens Beskaffenhed, allerede ligger indirecte deri, at den Expedition er foregaaet, eller det udleveret, hvorfor Betalingen skulde erlægges, i hvilken Henseende dog bliver at iagttage, hvad der er anordnet om de Paategninger, der paa visse Expeditioner skulle gøres om det erlagte Gebyr. Vedkommende foresatte Autoritet skal kunne give Kassebetienten Tilladelse til at lade qvittere for Skatter og andre Afgifter ved Fuldmægtige. Dog bør Kassebetienten, naar han i Henhold til saadan Tilladelse har antaget en Fuldmægtig, anmelde denne Antagelse for den foresatte Autoritet, sørge for, at en Bekiendtgjørelse herom er ophængt i Contoiret samt lade den bekiendtgjøre saavel i vedkommende Stiftsavis, som, hvad navnlig Amtstuedistricter angaaer, ved samtlige Kirke- eller Sogne-stævner under Oppebørselsdistrictet. Den Betaling, der erlægges til en saaledes behørig antagen Fuldmægtig, skal,

i enhver Henseende, være lige saa gyldig til Ydernes Be- 8. Juli.
frielse, som om den var bleven erlagt til selve Embeds-
manden. Først fra den Tid det paa foranførte Maade er
kundgiort, at Fuldmagten er tilbagekaldt, ophører dens for-
bindende Kraft. Der maa ikke udstedes flere Exemplarer
af een og samme Qvittering, medmindre der i hvert Exem-
plar af Qvitteringen bemærkes, om det er prima, secunda
eller tertia o. s. v. Ved de Kasser, hvor særskilte Kasse-
controlleurer ere ansatte, eller hvor det er overdraget Bog-
holderen at notere Kassererens Qvitteringer, navnlig ved
Zahlkassen, Statsgieldskassen, de under det danske Can-
cellies umiddelbare Bestyrelse henlagte Kasser, General-
postkassen, Admiralitets- og Commissariats-Collegii Kas-
ser, General-Commissariats-Collegii Kasser, den grønland-
ske og færøiske Handelskasse, den almindelige Enkekasse,
Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Skiftecommission i
Kiøbenhavn, Nationalbanken, Kbhvns Universitets og Com-
munitets Kasser, det almindelige Skolefond, Sorø Acade-
mies Hovedkasse og de samme underlagte Jordebogskasser
samt Sorø Academies Depositum i Kbhvn, Frederiks Hos-
pitals Kasse, den under Kbhvns Magistrat henlagte Hoved-
kasse, Kbhvns Fattigvæsens Hovedkasse, Kbhvns Havne-
væsens Kasse, Brandforsikringskassen for Huse og Gaarde
i Kbhvn og Kbhvns Assistentshuus, er ingen Qvittering af
Kassereren, dersom Mislighed siden opdages, forbindende
for Kassen, medmindre den tillige forsynes med Control-
leurens eller vedkommende Bogholders Underskrift, til Be-
viis for, at den af dem er noteret. Ligesom imidlertid Kas-
sereren i dette Tilfælde bliver at ansee efter den fore-
gaaende § 15, saaledes skal han ogsaa, saafremt han, hvor
Contoirets Indretning tilsteder og den ham meddeelte In-
strux foreskriver Saadant, unnlader at lade sine Qvitte-
ringer notere af Controlleuren eller Bogholderen, ansees
med Irettesættelse eller, efter Omstændighederne, med
Mulct, selv om ingen anden Mislighed dermed maatte være
forbunden. Den fornødne Bekiendtgjørelse angaaende Nød-
vendigheden af saadan Notering skal være ophængt i Kasse-

8. Juli. contoiret saaledes, at den let falder Enhver i Øie, ligesom der og, hvor trykte Exemplarer af Qvitteringer bruges, bør paa disse findes paatrykt en Underretning om den til Qvitteringens fuldkomne Gyldighed nødvendige Notering. Saa fremt andre Kasser maatte komme i lige Stilling med de ovenfor udtrykkelig omhandlede, bør derom Kundgiørelse skee ved en Placat, der bekientgiøres paa samme Maade som Love og Anordninger, foruden at alt i nærværende Fr. Foreskrevne bør iagttages. Om der imidlertid, i Henseende til Efterlevelsen af disse Bestemmelser (skjøndt samme nøie bør overholdes), skulde et eller andet Sted findes nogen Mangel, skulle Vedkommende alligevel ikke kunne paabe- raabe sig denne Omstændighed, for at giøre en Qvittering giældende, med Hensyn til hvilken den befalede Notering ei er iagttagen.

18) *Forbud imod at sammenblende Kassens Midler med andre samt om utilladelig Anvendelse af hine Midler.* De Penge, som Kassebetienten i denne Egenskab oppebærer, maa han ikke sammenblende med Kassen uvedkommende Midler, men han skal holde dem, saalænge indtil de ved- børlig ere afleverede, i saadan sikker og særskilt Forva- ring, at han til enhver Tid, naar det æskes, strax kan fore- vise samme. Befindes nogen Oppebørselsbetient at have drevet Handel, giort Udlaan eller lignende Omsætning med de Penge, der som Oppebørsel ere ham betroede, saa skal han, om end Kassen allerede, inden det opdages, derfor har faaet fornøden Dækning, have sit Embede forbrudt. [Strfl. 10. Febr. 1866 § 135.]

19) *Forbud imod Udbetaling af Kassen uden imod Qvittering og behørig Hiemmel.* Kassebetienten maa Intet udbetale af den ham betroede Kasse uden mod behørig Qvittering, og han maa ei heller, medmindre han ved selve Lovgivningen er bemyndiget til Udbetalingen, foretage den, uden efter specielle eller almindelige Ordre fra vedkom- mende Autoritet, hvilke Ordre og Qvitteringer medfølge Regnskabet som Bilage, eller, forsaavidt almindelige Ordre, eller saadanne specielle Ordre, der gielde for en vis læn-

gere Tid, engang ere fremlagte ved et Regnskab, siden 8. Juli. alene paaberaabes.

20) *Om Aflævering af Kassebeholdninger til rette Tid.* Forsaavidt Kassebetienten har at aflevere sine Beholdninger til nogen anden Kasse, eller det er foreskrevet ham, i Nationalbanken paa den vedkommende Autoritets Navn at deponere hvad Beholdningen maatte overskyde en vis Sum, eller og det er ham paalagt at sørge for, at de indkommende Summer vorde giorte frugtbringende, bør han nøie iagttage, at dette skeer uopholdeligen eller til de Tider, som enten i Anordningerne eller i specielle Instructioner eller Ordre fra vedkommende Autoriteter ere bestemte. Holder han sig ikke disse Forskrifter efterrettelig, eller dersom nogen Kassebetient, under Paaskud, at der i Kassen for Øieblikket ikke findes Midler dertil, afviser en ham beordret Udgift, skjøndt han er sat istand til at udrede samme, bør han, uagtet han ikke har Kasseangel, eller kan overbevises om en saadan ulovlig Brug af Pengene, som den foregaaende 18 § omhandler, dog, foruden at tilsvare Renter af den tilbageholdte Sum, ansees med Irettesættelse eller, efter Omstændighederne, en passende Muld; og, dersom han gientagne Gange gjør sig skyldig i saadan Forseelse, kan han endog derved paadrage sig Embeds Forbrydelse. [Strfl. 10. Febr. 1866 § 141.]

21) *Om Straf og videre Ansvar for Kasseangel.* [Se nu Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 133—44.] — — —

22) *Hvad den vedkommende Autoritet har at iagttage, naar Kasseangel opdages.* Hver Gang nogen Kasseangel for Fremtiden opdages hos en Kassebetient, skal den vedkommende Autoritet drage Omsorg for, at det saa nøiagtigt som muligt oplyses, hvorledes den har kunnet finde Sted og skiules, hvorlænge den har været fortsat, og om den i Særdeleshed kan tilregnes Mangel af Opmærksomhed eller Tilsyn fra de Embedsmænds Side, hvis Pligt det er at vaage over saadan Kasseangels Forebyggelse. Saasnart den i saa Henseende fornødne Undersøgelse er foregaaet, hvilken bør iværksættes saa hurtigt, som det er muligt, og

8. Juli. uden at udsættes, indtil det sidste Regnskab er aflagt og decideret, har den Autoritet, hvorunder Kassen hører, eller som har Overtilsynet med samme, til Kongen at indberette Undersøgelsens Udfald og derved, i fornødent Tilfælde, at nedlægge Forslag til, hvorledes lignende Kasseangel for den følgende Tid kunde være at forebygge. Naar det endelige Ansvar er opgiort, og Alt er anvendt for at faae indrevet hvad der er at erholde, bliver derom ligeledes til Kongen at afgive Beretning. [*Strfl. 10. Febr. 1866 § 135, 136.*]

23) *Om Bogføring i Almindelighed.* Foruden de øvrige Bøger, som efter enhver Oppebørsels særegne Beskaffenhed foreskrives og til hvilke vedkommende Autoriteter, forinden denne Forordning træder i Kraft, have at meddele de dem underordnede Kassebetiente fornødne Schemata, skal det være Pligt for enhver Kassebetient, naar der ikke paa Grund af hans Oppebørsels Beskaffenhed, i den Heeseende gøres nogen Undtagelse, at føre en Kassebog eller Kassejournal. I denne Kassebog har Betienten, forsaavidt ikke særegne Forskrifter, paa Grund af Forretningernes særdeles Beskaffenhed, ere ham meddeelte af hans Forsatte, at indføre under Indbetalingens Datum enhver Indtægtssum strax, naar Qvittering derfor meddeles, eller Beløbet kommer til Indtægt for Kassen, og ligeledes enhver Udgiftssum dagligen, dog paa et særskilt Sted i Bogen eller i en særskilt Udgifts-Kassebog, dersom Betienten hellere ønsker dette, saa at man til enhver Tid, ved at opsummere Beløbet og fradrage Udgiften fra Indtægten, kan erfare Kassebeholdningen. Denne Kassebog bør være pagineret, giennemdraget og af den vedkommende Autoritet, eller hvem den dertil beskikker, forseget og autoriseret, hvorimod den ikke behøver at forsynes med stemplet Papir. Hvor det tillige er befalet, at der skal føres Hovedbog, bliver det samme derved at iagttage, forsaavidt ingen særlig Undtagelse maatte blive giort. Der maa intet Sted i Kassebogens Indtægts- eller Udgifts-Fortegnelser være oversprungne Steder (forsaavidt ikke særskilte Afdelinger i Kassebogen gjøre det nødvendigt), men hver Side skal

være fuldskreven; heller ikke maa Radering i Summerne 8. Juli. finde Sted, men hver indløben Feil bør rettes saaledes, at det kan sees, hvori Feilen har bestaaet. Saavel Indtægts- som Udgifts-Siderne bør, naar de ere fuldskrevne, daglig, eller dog saa ofte skee kan optælles, og hver Gang Extracter skulle afgives, eller Aflevering af Beholdninger foregaae, bør Afslutning altid finde Sted saaledes, at det summariske Beløb, saavel af Indtægten som af Udgiften, til den Dag anføres, og siden lægges til de følgende Indtægter og Udgifter, naar ikke andre Forskrifter derfor ere givne. Den endelige Afslutning af Kassebogen skal skee til samme Tid, Regnskabet afsluttes. Hvis den vedkommende Autoritet ved Regnskabets Revision finder det fornødent, kan det paalægges Regnskabsføreren at indsende den originale Kassebog, hvilken dog i saa Fald i det Seneste inden een Maaned efter dens Modtagelse skal være tilbagesendt vedkommende Kassebetient. Forsaavidt den foresatte Autoritet ifølge Oppebørselsforretningernes særdeles Beskaffenhed undtagelsesviis skulde finde Anledning til i nogen Henseende at dispensere Kassebetienten fra de givne Forskrifter om den øieblikkelige Indførelse af alle Indtægter og alle Udgifters daglige Indførelse i Kassebogen, om dens Optælling og Afslutning m. m., bliver det i en særlig Anordning eller i den en saadan Betient meddeelte Instrux nøie at bestemme, inden hvilken Frist al Indtægt og Udgift skal være indført i Kassebogen, naar den skal være afsluttet med Videre hvad dertil hører.

24) *Straf for Undladelse af at føre de befalede Bøger m. m.* Den Kassebetient, som aldeles forsømmer at holde den i forestaaende § omhandlede Kassebog, forsaavidt det paaligger ham at føre samme, eller og Hovedbogen, hvor en saadan er befalet særskilt at skulle holdes, eller som fører disse Bøger med saadanne Mangler og Feil, at de derved blive uefterrettelige, og Hensigten dermed tilintetgøres, bør, om end ingen anden dermed forbunden Mislighed overbevises ham, ansees enten med følelige Bøder, eller efter Sagens Beskaffenhed, endog med Embeds-Fortabelse.

8. Juli. Saafremt der under Bogføringen er udviist Skiødesløshed, der ikke kan henføres til det ovennævnte Slags, bliver der enten at give den skyldige Embedsmand en Irettesættelse, eller, efter Sagens Beskaffenhed, en Mulct at paalægge ham. Saafremt det, efter anstillet Undersøgelse, befindes, at den feilagtige Bogføring er grundet i Hensigt til egen Fordeel eller Andres Forurettelse, bliver den Skyldige at ansee saaledes som i nedenstaaende § 27 er bestemt.

25) *Kassebetientens Pligt at følge de befalede Schemata.* Saavel de Bøger, Kassebetienten har at føre, som og Regnskabet, hvor dette særskilt skal aflægges, og Extracterne, skulle til Lettelse ved Revisionen og Controllen, nøiagtigen indrettes og føres efter de Schemata og Forskrifter, som dertil ere eller vorde givne. Afviger Betienten uden skiellig Grund derfra, udsætter han sig for, hvad Regnskaberne og Extracterne angaaer, at blive paalagt at omarbeide samme, og dersom Afvigelseernes Beskaffenhed eller øvrige Omstændigheder vidne om særdeles Skiødesløshed, eller endog vække Formodning om Hensigt til at forhale den Berigtigelse, han skylder, bliver han at behandle, som om han ganske var udebleven med Regnskabet eller Extracten. Afvigelser, forsaavidt Bøgerne betræffer, ansees med Irettesættelse, eller, efter Omstændighederne, med en passende Mulct.

26) *Fra hvilken Dag Extracter og Regnskaber skulle dateres.* Extracterne og Regnskabet skulle dateres fra den Dag, de virkelig afgives, men der maa dog ikke optages i dem andre Indtægter eller Udgifter, end saadanne, som have fundet Sted i, eller vedkomme det Tidsrum, for hvilket Extracterne eller Regnskabet afgives.

27) *Straf for falske Extracter eller Regnskaber.* [Se nu Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 133—44.] — — —

28) *Om Ansvarret for Extracters og Regnskabers Udeblivelse til den befalede Tid.* De ugentlige, maanedlige, eller Qvartals-Extracter, som det ved Anordningerne eller ved specielle Ordre fra vedkommende Autoriteter er paalagt Kassebetienten at indgive, saavel som Regnskaberne,

8. Juli.
skulle være afsendte til den Tid, som for hver især bestemmes. Udsættelse dermed maa aldrig gives, uden af særdeles vigtige og klarligen oplyste Grunde, og naar i Særdeleshed Udsættelse med Regnskabets Indsendelse skal kunne bevilges over 2 Maaneder, maa Sagen først foredrages Kongen. Udebliver Extracten eller Regnskabet, da bøder den Skyldige strax, naar den til Afsendelse bestemte Tid er forløben, i Forhold til Oppebørselernes Vigtighed, fra 3 til 10 Rbd. Sølv, og siden fra 5 til 20 Rbd. Sølv for hver fulde Uge Extracten, og 14 Dage Regnskabet udebliver over den fastsatte Afsendelsesdag. Er Extracten ikke afgiven inden 14 Dage, eller Regnskabet inden 4 Uger, har den vedkommende Autoritet uopholdeligen at foranstalte hos den Paagiældende, saafremt han ikke kan godtgjøre, at Extracten eller Regnskabet allerede fra ham er afsendt, en saa nøiagtig speciel Kasseundersøgelse, som muligt, anstillet. Opdages da derved ingen Mislighed, og Extracten eller Regnskabet tillige afgives inden en saadan kort Tid, som Undersøgeren efter Omstændighederne finder passende, har den Skyldige alene at bøde de ovenanførte Mulcter, beregnede for den hele Tid, hvori Extractens eller Regnskabets Afsendelse er forhalet. Befindes derimod ved Kasseundersøgelsen nogen Mislighed, eller dersom Extracten eller Regnskabet endnu ikke afgives inden den af Undersøgeren bestemte Tid, bør Betienten suspenderes fra sit Embede. Derhos bliver han i førstnævnte Tilfælde, forsaavidt han ikke, i Medhold af nærværende Anordn. § 21, strax bliver at afskedige at sætte under Tiltale til Embeds Fortabelse og videre Undgiældelse, efter Sagens Beskaffenhed; i det sidste Tilfælde vil det derimod beroe paa Kongens Resolution, om han skal tiltales til Embeds Fortabelse, eller om han maa igien indsættes i sit Embede, ved hvilken Beslutning Kongen vil tage Hensyn til hans Embedsførelse i det Hele, saa at ingen, der iøvrigt har viist sig skiødesløs og unøiagtig i sit Embede, kan gjøre sig Haab om at undgaae dettes Fortabelse.

29) *Hvad der bliver at iagttage, naar de Attester og*

8. Juli. *Bilagene, der skulle medfølge Extracterne eller Regnskaberne, ikke meddeles Kassebetientene.* De Attester eller Bilage, som Kassebetientene maatte fra Andre behøve til at vedlægge deres Extracter eller Regnskaber, have de saa betimeligen som muligt at forlange fra Vedkommende, der ere pligtige til uden Vægring at meddele dem samme til den Tid, de opgives at skulle bruges. Udeblive de, da bør Kassebetienten uophødeligen derom gjøre Indberetning til vedkommende Øvrighed eller Collegium, som hvis det er en Embedsmand, der har forsømt at meddele de forlangte Bilage, har, under en passende ugentlig Mulet, at paalægge ham saadant, men hvis det ikke er en Embedsmand, foranstalte, hvad der efter Omstændighederne kan være at foretage til Hensigtens Opnaaelse. Kunne Bilagene ikke erholdes til den Tid, Extracterne eller Regnskaberne skulle være indleverede, maae disse dog ikke derfor tilbageholdes; men ved deres Indsendelse have Kassebetientene specielt at gjøre Forklaring om de manglende Bilage, naar de hos Vedkommende ere forlangte, samt naar behørig Indberetning om Udeblivelsen er gjort m. v.; hvorefter den Autoritet, til hvem Extracten eller Regnskabet er indsendt, har at træffe de yderligere Foranstaltninger, som endnu maatte være fornødne, for at faae hiin Forsømmelse afhiulpen og den Skyldige tilbørligen anseet. Dersom der, ifølge Bilagene, er skeet en Indbetaling til Kassen, der er foregaaet saa silde, at Indtægten, fordi Kassebogen er sluttet, først kan optages i det følgende Aars Regnskab, bør ligeledes derom gøres Forklaring. Iøvrigt skal med Regnskabet altid følge en Fortegnelse in duplo over de samme vedlagte Bilage, af hvilke Fortegnelser det ene Exemplar med vedkommende Revisors paategnede Qvittering for Bilagenes Modtagelse tilbagesendes Regnskabsføreren inden 4 Uger.

30) *Kassebetientens Ansvar for hans Fuldmægtig eller Contoirbetient.* Enhver Kassebetient skal indestaae for sin Fuldmægtigs eller Contoirbetients Handlinger i hans Embedssager, og være ansvarlig for alt det Tab og al den Skade og Uorden, som ved denne i den nævnte Egenskab

foraarsages, hvorimod han kan føre saadan Control med ham, som han finder betryggende for sig. Det Ovenanførte gielder ogsaa, naar Fuldmægtigen eller Contoirbetienten er Kgl. Embedsmand, og det under Undersøgelsen oplyses, at Kassebetienten har viist nogensomhelst Forsømmelse i at kontrollere ham. — — —

31) *Om Kassecontroleurer og lige med dem ansete Betiente.* Ved de Kasser, hvor særskilte Controleurer ere ansatte, skulle disse, foruden at føre de andre Bøger og i det Hele at udføre de Forretninger, som ved deres Beskikkelse og de for dem udfærdigede specielle Instruxer ere foreskrevne, holde Contra-Kassebøger, indrettede ganske paa samme Maade, som i § 23 er bestemt, saa at Controlleuren strax, saasnart nogen Qvittering for Indtægten af ham noteres, opfører Beløbet i sin Contra-Kassebog, og ligeledes i samme optegner enhver Udgift, naar Qvitteringen derfor, enten strax efterat eller førend Kassereren har indført den i sin Hoved-Kassebog, forelægges ham. Enhver saadan Qvittering for Udgiften skal ligeledes paategnes af ham, noteret med Navn og Dato. Hvor det er foreskrevet, at Kassereren ikkun maa have indtil en vis Sum i Kasse, og at han skal til en anden Kasse aflevere Alt, der overskyder denne Sum, bør Controlleuren nøie paasee, at dette iagttages, og, hvis han forsømmer uopholdelig at giøre Indberetning om, at Kassereren har tilsidesat denne Forskrift, bliver han at ansee paa samme Maade, som i § 20 for Kassereren er bestemt. Ingen Extract, som Kassereren har at afgive, bliver at modtage, førend Controlleuren har sammenholdt den med sine Bøger, og paategnet, at den i Hovedbeløbene stemmer med samme. Fremdeles skal Controlleuren, forsaavidt de specielle ham givne Instructioner ikke maatte indeholde andre Forskrifter om et stadigt Eftersyn af Kassererens Beholdning, hver Gang Kassereren afgiver sin Kasseextract, undersøge Kassebeholdningens Størrelse, og paa Extracten forklare, hvorvidt Beholdningen derved er befunden overensstemmende med hvad den i Extracten opgives at være. Dog,

8. Juli. hvor Extracter afgives ugentligen, behøver Kasse-Beholdningens Eftertælling og Attestationen derom af Controlleuren ikkun at foretages, naar den første Extract i hver Maaned afgives. Opdager Controlleuren nogen af Kassereren begaaet Mislighed, har han uopholdeligen derom at gjøre Indberetning til vedkommende Autoritet. Forsømmer Controlleuren at holde den befalede Contra-Kassebog, eller befindes han deri at have indført nogen Indtægts- eller Udgiftspost efter Kassererens Bøger, istedetfor efter de originale Qvitteringer, uden at dette i Kassebogen selv og siden paa Extracterne udtrykkeligen bemærkes, eller at have undladt at foretage de befalede Kasse-Eftersyn, eller og at have forsynet Extracterne med sin Paategning, uden at have sammenholdt dem med sine Bøger, hvilket stedse antages at være Tilfældet, naar han uden Bemærkninger har paategnet Extracten, og denne ikke i Hovedbeløbene stemmer med hans Kassebog, skal han have sit Embede forbrudt, og, har nogen Collusion med Kassereren fundet Sted, hvorved Kassemangel er foranlediget, forholdes efter den 21de § i denne Fr. Indkomme Kassererens Extracter for seent, og han kan beviisliggiøre at have forelagt Controlleuren dem saa betimeligt, at han tilbørligen kunde have sammenholdt dem med sine Bøger, og at Forhalingen bliver denne at tilregne, da er han selv angerløs, og Multerne for Forhalingen falde derimod paa Controlleuren. Iøvrigt ere de her forskrevne Regler ogsaa anvendelige paa de Bogholdere eller andre Betiente, som det er paalagt at notere hver Indtægts- eller Udgifts-Qvittering, der af Kassereren udstedes eller modtages. [Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 135, 136.]

32) *Revisors Pligt at paasee, at Extracterne og Regnskaberne samt Besvarelserne paa Antegnelserne indkomme i rette Tid.* Revisor skal holde vaagent Øie med, at Extracterne og Regnskaberne samt Besvarelserne paa Antegnelserne indkomme i rette Tid, og, naar de udeblive, strax skriftligen opgive det for vedkommende Collegium eller Autoritet, som uopholdeligen skal lade det Fornødne foranstalte.

33) *Revision af Kasse-Extracterne.* Kasse-Extracterne 8. Juli. underkastes uopholdeligen, saasnaart de indkomme, en saaa nøiagtig Revision, som muligt, og til sin Tid, naar og forsaavidt med Regnskabet indsendes Kassebogen, sammenholdes alle vedkommende Extracter med denne og med Regnskabet, for at erfare, om de i Hovedsummerne stemme med hvad Beløbet efter Kassebogen og Regnskabet udgjør.

34) *Regnskabets Revision.* Ved Regnskabets Revision paasees ikke alene, at Alt er af Regnskabsføreren rigtigen udregnet og documenteret, men og, at ingen Indtægt, saavidt dette af Revisor kan controlleres, er udeladt, og at Alt er behandlet overensstemmende med Anordningerne og de særegne Regler og Forskrifter, der maatte være gieldende for de specielle Grene af Forvaltningen af den offentlige Formue. Forsaavidt Kassebogen medfølger Regnskabet, undersøges derhos, om dette i Hovedbeløbet stemmer med Kassebogen, hvis Opsummeringers og Latereringers Rigtighed prøves. Ved enhver Leilighed, hvor en af Regnskabsføreren udstedt Embeds-Qvittering kommer Revisor tilhænde, bør han eftersee, ikke alene om dens paalydende Beløb er til Indtægt i Regnskabet, forsaavidt dette specielt af samme kan erfares, men ogsaa, om det rigtigen er opført i Kassebogen. Er Regnskabet tilligemed Kassebogen endnu ikke indkommet, bør Revisor i en særskilt Bog, som han i dette Øiemed holder, debitere Regnskabsføreren for Beløbet, for siden at kunne anstille Undersøgelse, naar Regnskabet er afgivet. Til den Ende skal enhver Revisor lade alle de Qvitteringer, der forekomme ved det Regnskab, han har under Revision, forsaavidt Beløbet skal være til Indtægt i et andet Regnskab, der er under offentlig Revision, paategne af sidstnævnte Regnskabs Revisor, naar han er bosat paa samme Sted, enten at Beløbet er befundet rigtigt ført til Indtægt i Regnskabet og Kassebogen, eller at det er Regnskabsføreren debiteret, for nærmere at eftersees, naar Regnskabet og Kassebogen indkomme.

35) Saasnaart der ved Extracternes eller Regnskabets Revision opdages nogen Post af Betydenhed, hvortil, for-

8. Juli. saavidt ikke et større Beløb, efter Regnskabets Beskaffenhed, af den vedkommende Autoritet foreskrives, regnes enhver Sum, der overstiger 100 Rbd. Sølv, om hvilken det med Rimelighed antages, at den vil falde Regnskabsføreren til Last, eller der af en eller anden Omstændighed fattes Mistanke om svigagtig Omgang, bør Revisor strax, og uden at oppebie Tilendebbringelsen af den hele Revision, angive Manglen eller de Grunde, der foranledige Mistanken, for vedkommende Collegium eller Autoritet, der, efterat denne Post først af Decisor nøiagtig at giennemgaaet, uopholdelig har, enten ved at affordre Betienten hans Erklæring eller ved andre efter Omstændighederne passende Foranstaltninger, at søge samme oplyst og berigtiget. De øvrige Udsættelsesposter tilstilles derimod Regnskabsføreren under Eet til Besvarelse inden en saadan Tid, som den vedkommende Autoritet dertil anseer tilstrækkelig og forelægger ham. Afgiver han da ikke sin Besvarelse eller tilveiebringer de forlangte Beviisligheder inden den ham forelagte Tid, forholdes paa samme Maade, som i § 28 er bestemt for Regnskabets Udeblivelse. Beroer nogen Post paa Oplysninger fra en anden Embedsmand, forholdes der overensstemmende med det, som i § 29 er foreskrevet.

36) *Regnskabets Decision.* Naar Kassebetientens Besvarelse paa Antegnelserne indkommer, har Revisor at forfatte sine Vedtegninger, saavidt muligt inden Halvdelen af den Tid, der for Besvarelsen er bestemt, og Decisionen skal derpaa afsiges, og ordlydende, saaledes som den ved hver enkelt Post især er affattet, meddeles Regnskabsføreren inden en vis Tid, som Kongen forbeholder Sig at fastsætte for de forskellige Arter af Regnskaber efter disses Beskaffenhed, og efter derom nedlagt Forestilling fra vedkommende Collegium. Dersom ikke Decisionen inden hiin Tid er afsagt, kan vedkommende Kassebetient eller Cautionist indkomme med Andragende desangaaende, da saa den fornødne Foranstaltning vil blive truffen til at paaskynde Regnskabets endelige Berigtigelse. Til Opfyldelse af Decisionen forelægges der Regnskabsføreren en

passende Frist, uden at Berigtigelsen i Almindelighed maa 8. Juli udsættes til det næste Regnskab, saafremt den forinden kan iværksættes. Regnskabs-Decisioner kunne ikke blive Gienstand for Domstolenes Paakiendelse, men forsaavidt de ere afgivne af en Autoritet, der henhører under de Kgl. Collegier eller Departementer, skal det staae Regnskabsføreren frit at andrage, hvad han ved Decisionen maatte have at bemærke, for det vedkommende Departement, ved hvis Resolution det da skal have sit Forblivende. Hvad de under de Kgl. Collegier eller Departementer henlagte Regnskaber angaaer, da blive Decisionerne i Fremtiden blot at udfærdige i det Medlems Navn, som dette Hverv er betroet, fra hvis Decision Regnskabsføreren da, hvis han dertil finder Anledning, kan indskyde sig under det hele Collegii Resolution. Dog skulle de Embedsmænd, hvem den hidtil giældende Lovgivning har hiemlet Adgang til at faae Decisionerne paa deres Regnskaber indankede for Høieste-Ret, navnlig Regnskabsførerne ved offentlige Stiftelser, fremdeles beholde denne Adgang, ligesom de foranførte Bestemmelser skulle være uden Indflydelse paa den i Anordn. 1 Jan. d. A. hiemlede Maade, hvorpaa de Kbhavns Communalvæsen vedkommende Regnskaber blive endelig at afgjøre.

37) *Qvittancer og sammes Betydning.* Naar efter Decisionen alt det er opfyldt, som strax skal opfyldes, qvitteres Regnskabet, hvilken Qvittance stedse udfærdiges og underskrives af det Collegium eller den Autoritet, hvorunder Regnskabet er revideret og afgjort. Dog vil Kongen have Sig forbeholdt at tage nærmere Bestemmelser med visse Regnskaber, hvilke Han, med Hensyn til deres Betydenhed eller andre særdeles Forhold, vil have forsynede med Sin egen Qvittance. Qvittancen beskytter dog ikke Regnskabsføreren imod senere opdaget Ansvar, hidrørende enten fra udeladte Indtægtsposter eller fra falsk Legitimation af Udgiften, hvorimod saadant Ansvar, efterat Qvittancen er udfærdiget, ikke kan gøres giældende imod Cautionisten eller søges betalt i den Oppebørsels-Sikkerhed, som af no-

8. Juli. gen Anden er stillet for Kassebetienten. Ei heller skal noget Efterkrav kunne gøres giældende mod Kassebetienten eller hans Arvinger i et længere Tidsrum end 10 Aar fra Qvittancens Udfærdigelse at regne, naar han ei findes at have gjort sig skyldig i Svig; ligesom alt saadant Krav bortfalder, naar efter Oppebørselsbetientens Død lovligt Proclama til Creditorerne er udstedt, uden at Kravet inden sammes Udløb er blevet anmeldt.

38) *Hvad der bliver at iagttage for at paaskynde Revisionens Fremgang.* Det skal være vedkommende Collegii eller Autoritets Pligt, ideligen og nøie at paasee, at Revisionsvæsenet fremmes med al den Hurtighed, der lader sig forene med den fornødne Nøiagtighed og Paalidelighed, saa at ethvert Regnskab for det sidst forløbne Tidsrum, hvad enten det aflægges for en kortere eller længere Tid, i Almindelighed kan være decideret inden den Tid, det følgende Regnskab skal indkomme. Til den Ende skal Collegiet eller anden vedkommende Autoritet kvartaliter eller oftere, om det findes fornødent, lade sig af hver Revisor forelægge en tabellarisk Oversigt over det ham betroede Revisionsvæsens Gang, saavel hvad Regnskaberne som hvad Extracterne angaaer. Og vil Kongen, at ethvert Collegium, som har umiddelbart Foredrag for Ham, skal, saavel for dets eget Vedkommende, som for de under samme nærmest sorterende Autoriteter, aarligen, inden en Maanedes Udløb fra den Tid, samtlige under det henlagte Regnskaber skulle være indkomne, forelægge Ham for det sidstforløbne Revisionsaar en fuldstændig tabellarisk Forklaring, hvoraf kan ved hvert Regnskab erfares, naar det skulde indkomme og naar det er indkommet, om og hvilke Tvangsmidler i Udeblivelses-Tilfælde have været anvendte, naar de indkomne Regnskaber ere blevne reviderede, og hvad videre dermed er foregaaet, og til hvad Tid, og derunder navnlig, naar Sagen er indkommen til Decision og naar denne er afsagt, samt hvad der, forsaavidt dette ikke er skeet inden den i Overeensstemmelse med § 36 bestemte Tid, dertil har været Aarsag; fremdeles, naar Regnskabet er qvitteret,

eller, dersom Qvittance endnu ikke er meddeelt, hvorpaa 8. Juli. den endelige Afgiørelse beroer; saa bør det og bemærkes, naar de nedenfor foreskrevne Undersøgelser senest ere foretagne med Hensyn til de Kasser, der ere Gienstande for den tabellariske Oversigt, ligesom det og, naar Restancer i Revisionsvæsenet finde Sted, bør foredrages Kongen, hvorledes de, det Hurtigste muligt, kunne oparbeides og for Fremtiden afværges. Endelig bør de fornævnte tabellariske Forklaringer over Revisionsvæsenets Fremgang og de nysnævnte Beretninger offentliggjøres igiennem Collegialtidenden eller paa anden Maade.

39) *Om Ansvar for de ved Revisionen ansatte Embedsmænd og Sammes Foresatte.* Dersom Nogen ved Revisionen ansat Embedsmand eller nogen af Sammes Foresatte gjør sig skyldig i Forsømmelse eller i Efterladenhed i at varetage deres i nærværende Anordning foreskrevne eller forudsatte Forpligtelser, da blive de ei blot pligtige at erstatte det Tab, som dermed maatte være foranlediget for det Offentlige, men blive og at ansee med følelige Bøder eller Embedets Fortabelse efter Sagens Beskaffenhed, og vil der altid ved de i §§ 22 og 38 foreskrevne Beretninger om Kasse mangler eller om Restancer i Revisionsvæsenet være at gjøre Kongen Rede for, hvorvidt der er Anledning til at gjøre Erstatnings- eller Straf-Ansvar giældende imod Nogen ved Revisionen ansat eller denne foresat Embedsmand.

40) *Almindelige Kasseundersøgelser.* Ethvert Departement og enhver anden Autoritet skal, forsaavidt de samme underlagte Kasser angaaer, aarligen lade foretage almindelige Kasseundersøgelser, enten ved enkelte af den vedkommende Autoritets egne Medlemmer, eller ved saadanne af den dertil hver Gang udnævnte erfarne og dygtige Mænd, til hvis Retsindighed og Conduite man kan fæste Lid, saa at Forretningen kan vorde udført med Paalidelighed, og til lige med den Varsomhed og Agtelse, der skyldes en vigtig og betroet Embedsklasse. Naar en Embedsmand har Oppebørseler under forskellige Autoriteter, bør disse enten

8. Juli. forene sig om at lade Undersøgelsen foretage af een Mand, eller dog sørge for, at den skeer paa samme Tid, saa at den omfatter alle de Pengeforretninger, der vedkomme Kassen.

41) De i foregaaende § omhandlede Undersøgelser bør iværksættes saaledes, at ingen Kassebetient forud kan vide eller beregne, naar de hos ham ville blive foretagne, og de bør finde Sted ved alle offentlige Kasser, om man end til Betienten har den fuldkomneste personlige Tillid, eftersom denne almindelige Forretnings Foretagelse ingenlunde kan eller skal ansees, som om Mistanke var opstaaet imod den, hos hvem Undersøgelsen skeer. Dog ere disse Undersøgelser ikke ubetinget nødvendige, hvor det blot er en ubetydelig eller temporair Oppebørsel, der er henlagt under en Embedsmand.

42) *Summariske Kasseundersøgelser.* De ovenmeldte Kasseundersøgelser skulle være af et dobbelt Slags, dels nemlig blot summariske, dels detaillerede. Ved de første lader Undersøgeren sig uopholdeligen forelægge Kassebogen, i hvilken han strax paategner saavel Indtægts- som Udgifts-Fortegnelsen, umiddelbart efter den sidst indførte Sum, sit »Foreviist« med Navn og Dato. Dernæst foretager han ligeledes uopholdeligen en Eftertælling af Kassebeholdningen. Først naar dette er skeet, opsummerer han hvad der af Indtægten eller Udgiften hidtil ikke i Kassebogen selv er optalt, og undersøger da, om den Saldo, der, ved at Udgiften drages fra Indtægten udkommer, stemmer med den forefundne Kassebeholdning; dog er det en Selvfølge, at til Udgiften maa lægges Beløbet af de enkelte Udgifts-Qvitteringer, som endnu ikke i Kassebogen maatte være indførte; ligesaa undersøger han, om Kassebogen er ført ordentlig, i Særdeleshed at ingen aabne Steder i den, hvor samme ikke maae finde Sted, forefindes. Iøvrigt skal fra denne summariske Undersøgelse heller ikke være udelukket en Prøvelse af enkelte Posters Rigtighed, forsaavidt Tiden og Omstændighederne tillade Undersøgeren dette; ligesom denne og, naar Kassebeholdningen findes betydeli-

gere, end der til forestaaende Udtællinger behøves, kan for- 8. Juli.
anledige det Overskydende afleveret eller afsendt til de
vedkommende Kasser, som have at modtage Beholdningerne.

43) *Detailerede Kasseundersøgelser.* Ved den detail-
lerede Kasseundersøgelse begynder Undersøgeren med
Kassebogens og Kassens Eftersyn og Kassebeholdningens
Indsendelse paa samme Maade, som ved den summariske;
men derhos foretager han et nøiagtigere Eftersyn. Dette
skal bestaae deri, at det saa nøie, som enhver Kasses sær-
egne Indretning tillader, undersøges, om alle Indtægterne
ere i Kassebogen indførte med de rigtige Summer og under
de rigtige Datis; om de Restancer, der maatte anføres som
udestaaende, virkeligen ikke endnu ere betalte, og om Regn-
skabsføreren i Henseende til Restancerne har forholdt sig
anordningsmæssigt, samt om ikke Mere er i Kassebogen
ført til Udgift, end der behørigen kan legitimeres. Ved de
Kasser, hvor speciel Control er indført, undersøges tillige,
om Contra-Kassebogen er ført ordentlig og stemmer med
Hoved-Kassebogen. Hvor imidlertid Vidtløftigheden ikke
tilsteder at giennemgaae det oven Foreskrevne ved hver
Post især, vælges iflæng saamange Poster paa forskellige
Steder til at prøves, som findes fornødent. Derhos skal ved
samme Leilighed eftersees, hvorvidt de øvrige Bøger, saa-
velsom Kassens Regnskabsvæsen i det Hele, føres paa den
Maade og holdes i den Orden, som er foreskrevet. Forre-
sten modificeres Undersøgelserne nærmere efter enhver
Kasses særegne Indretning.

44) De summariske Kasseundersøgelser kunne oftere
gientages, og skulle i det mindste een Gang aarligen finde
Sted ved hver Kasse. De detailerede Undersøgelser blive
ligeledes saa ofte muligt at foretage, og længere Tid end 3
Aar maa ved ingen Kasse af Betydenhed hengaae, uden at
denne Undersøgelse anstilles. Om Udfaldet aflægges i begge
Tilfælde Beretning til den vedkommende Autoritet. Skulde
ved Undersøgelserne saadanne Misligheder opdages, der
giorde det farligt længere at betroe Kassen i den Paagiel-
dendes Værge, da er Undersøgeren bemyndiget til, fore-

8. Juli. løbigen, og saalænge indtil det videre Fornødne fra den vedkommende Autoritets Side kan foretages, at træffe de hensigtsmæssigste midlertidige Foranstaltninger til Kassens Betyggelse og de løbende Forretningers Besørgelse, dersom de ere uopsættelige, til hvilke Foranstaltningers Iværksættelse, og navnlig i fornødent Fald at udsætte Betienten fra Oppebørselen, Stedets Øvrighed bør være behjælpelig, naar dens Medvirkning dertil begieres.

45) *Kassebetientens Pligt at forevise Undersøgeren Kassebeholdningerne m. v.* Det skal være Pligt for enhver ved nogen offentlig Kasse ansat Embedsmand uopholdeligen at forevise de Mænd, der skulle foretage de ovennævnte Kasseundersøgelser, deres Kassebeholdninger, og at forelægge dem alle de Embedsbøger og Documenter, samt meddele dem alle de Oplysninger, som de maatte forlange. Skulde nogen Betient lægge dem Hindringer iveien herfor, eller lægge Dølgemaal paa nogen Green af sin Embedsførelse, udsætter han sig ved den Mistanke han saaledes selv foranlediger, for at vorde, paa den i foregaaende § 44 anførte Maade, udsat fra Oppebørselerne, indtil den formelige Undersøgelse er foregaaet.

46) *Om Kassecommissairer.* Ved de Kasser, hvor det hidtil har været Tilfældet, at een eller flere af den Autoritets Medlemmer, under hvilken Kassen sorterer eller en anden dertil forordnet Embedsmand har ført det specielle Tilsyn med samme, bør denne Indretning fremdeles vedblive. For saadanne Embedsmænd bør det i Særdeleshed være Pligt som Kassecommissairer, under behørigt Ansvar, at have jevnligt Tilsyn med, at Alt ved Kassen foregaaer paa den foreskrevne Maade, og fornemmelig at vaage over, at Kassereren nøie holder sig de Forskrifter efterrettelig, som maatte være ham givne om Kassebeholdningens Aflevering i rette Tid, eller om at den, naar den overskrider hvad der til de løbende Udgifter er anseet fornødent, foranstaltes enten indsat i Banken eller deponeret i en Kasse med forskellige Laase, til hvilke hver af Commissairerne og Kassereren har sin egen Nøgle, hver til sin forskellige

Laas. Iøvrigt have de Kgl. Collegier og Departementer at 8. Juli. indgive til Kongen allerunderdanigst Forslag om, hvorvidt et lignende Kasse-Tilsyn maatte være at indføre ved nogen af de under dem hørende Kasser, hvor det ikke hidtil har fundet Sted, forsaavidt disse Kasser ere etablerede paa samme Sted, som den Autoritet, under hvilken de sortere.

47) *Om Opbevaringen af de Kassen tilhørende Pengeeffecter.* Samtlige Obligationer, Actier eller andre offentlige Pengeeffecter, som tilhøre Kongens egne Kasser eller nogen offentlig Kasse, Stiftelse eller Commune, eller som henhører under Overformynderier, eller tilhøre Legater og Donationer til Skoler, Fattige eller andet offentligt Brug, eller høre til andre Midler, som staae under offentlig Vare-tægt, bør enten oprindeligen lyde paa, eller i de Bøger, som over saadanne Effecter holdes hos de Autoriteter, under hvilke Udstedelsen af, eller den almindelige Rigtighedsholdelse med, deslige Documenter henhører, være noterede paa den Kasses, Stiftelses eller Vedkommendes Navn, som eier dem, forsaavidt saadan Notering kan finde Sted. Er Kassen eller Stiftelsen i det Tilfælde, at den kan afbenytte den ved Pl. 4 Apr. 1835 (Resol. 3 Apr.) aabnede Adgang til at erholde de Kassen eller Stiftelsen tilhørende Kgl. uopsigelige Obligationer indskrevne i de ved bemeldte Direction indrettede Indskrivnings-Protocoller, bør dette Betyggelsesmiddel anvendes, Har nogen anden Autoritet end den, som umiddelbart bestyrer Kassen, Stiftelsen eller Midlerne, specielt Tilsyn med samme, bør desuden de ovenmeldte offentlige Pengepapirer, saavel som og de private Obligationer, der høre under saadan Bestyrelse, være paategnede, at de ikke maae qvitteres, afhændes eller pantsættes, og, hvad de i fornævnte Pl. 4 Apr. 1835 omhandlede Indskrivningsbeviser angaaer, ikke tilbageleveres Udstederen uden Overbestyrelsens Minde, hvilken Paategning, forsaavidt den er skeet paa offentlige Pengeeffecter, og Overbestyrelsen er etableret i Kbhvn, ligeledes bør noteres i de ovenmeldte Bøger, hvor saadan Notering er mulig. Ligesaa bør ogsaa de Obligationer og andre Pengeeffecter, der overgives nogen

8. Juli. af de ovenmeldte Kasser eller Stiftelser m. v. til Pant, som Sikkerhed for Oppebørseler eller til anden Btryggelse, oprindelige lyde eller være noterede paa Eierens Navn, samt af den administrerende Autoritet, naar samme bestaaer af flere Medlemmer, paategnes at være stillede Kassen eller Indretningen til Sikkerhed, og, hvor der er en Overbestyrelse, ligeledes forsynes med dens Paategning om, at Effecterne ikke uden dens Minde maae udleveres, hvilke tvende Paategninger, hvad offentlige Pengeeffecter angaaer, blive, forsaavidt Bestyrelsen eller Overbestyrelsen er etableret i Kbhvn, at notere i de ovenmeldte Bøger. Dog kunne disse Paategninger bortfalde, og Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, naar de enten directe gives Nationalbanken til Sikkerhed, eller naar Eieren paa sin Bekostning deponerer dem i Nationalbanken, og Recipissen derfor overleveres til den vedkommende Autoritet, transporteret og noteret paa sammes Navn, hvilken Recipisse da ogsaa bør gives den ovenmeldte Paategning af Overbestyrelsen, hvor denne finder Sted. Samtlige her omhandlede Obligationer og Pengeeffecter bør giemmes paa et sikkert Sted, og, saalænge der ikke haves nødvendigt, øieblikkeligt Brug for samme, holdes under fælleds Bevaring af den administrerende Autoritet og den vedkommende Kasserer eller Bogholder, forsaavidt disse ere bosatte i samme By, og, hvor bemeldte Autoritet bestaaer af flere Medlemmer, der boe i samme By, bør ogsaa flere af disse, tilligemed Kassereren eller Bogholderen, hver have sin Nøgle til en forskiellig Laas for den Kasse, hvori Effecterne giemmes, og idetmindste ved Renteterminerne forvise sig om Effecternes Tilstedeværelse. Iøvrigt bør Enhver, der forsømmer Noget af hvad der efter det Foranførte paaligger ham som Pligt med Hensyn til de under hans Tilsyn værende Midler, staae til Ansvar for den Skade og det Tab, som deraf maatte flyde, ligesom enhver vedkommende Autoritet bør være ansvarlig for, at de i denne § indeholdte Forskrifter snarest muligt, og i det seneste til den Tid, da denne Fr. i Overensstemmelse med § 58 træder i Kraft, ere bragte til Anvendelse

med Hensyn til de Obligationer eller Pengeeffecter, som de ovenmeldte Kasser, Stiftelser m. v., allerede nu have i Eie eller til Sikkerhed. Og skal herefter enhver Transport eller Declaration, hvorved saadanne Effecter udgaae fra Kassen eller Indretningen, naar Administrationen eller Overbestyrelsen bestaaer af to Medlemmer, underskrives af dem begge, og, naar den bestaaer af flere Medlemmer, underskrives idetmindste af dens Pluralitet. [Bekg. Nr. 129, 12. Decbr. 1901.] 8. Juli.

48) *Om stiltiende Panteret hos Oppebørselsbetiente m. fl.* For de Kgl. Embedsmænd betroede Oppebørseler og Midler, hvad enten de vedkomme den almindelige Statskasse, eller hvilkensomhelst anden Kongen tilhørende Kasse, tilkommer den Kgl. Kasse stiltiende Panteret hos disse Embedsmænd i samtlige deres Eiendomme, fra den Tid, deres Bestallinger, overensstemmende med foregaaende 9de §, ere tinglæste. Dog undtages Følgende fra at være underkastede en saadan stiltiende Panteret: a) de Embedsmænd, som ikkun have Oppebørseler af mindre Betydenhed, saasom Amtmænd, forsaavidt de modtage Gebyrer for Bevillinger m. v.; b) ligeledes de blandt Kongens Embedsmænd, som alene betroes en vis Sum til en temporair Forretnings Udførelse; og c) de Medlemmer af de Kgl. Collegier, Departementer eller andre offentlige Indretninger, som under fælleds Bevaring giemme offentlige Midler, saavel som de blandt Kongens Embedsmænd, der, som Bogholdere eller i anden saadan Egenskab, alene deeltage i Opbevaringen af de den Kgl. Kasse tilhørende, eller samme til Sikkerhed overleverede Obligationer eller andre deslige Pengeeffecter. Men, dersom det Offentlige hos nogen af de her undtagne Embedsmænd allerede i anden Anledning tilkommer stiltiende Panteret, skal den ogsaa omfatte de her omhandlede Oppebørseler og Midler. Fremdeles har ogsaa Nationalbanken stiltiende Panteret, ikke alene hos sine egne Kassebetiente, men ogsaa hos dem af Kongens Embedsmænd, som tillige oppebære dens Indtægter i Henhold til Bankens Regl. 27 Jul. 1818, og, forsaavidt disse sidste Em-

8. Juli. bedsmænd, ifølge deres Embeder, ogsaa oppebære Brandhielpspenge, Commune-Afgifter eller andre offentlige Kasser tilkommende Indtægter, have de vedkommende Kasser ligeledes for disse Indtægter stiltiende Panteret hos Betientene. Ligesaa have stiltiende Panteret hos samtlige Magistrats-Personer, Byfogder, Herredsfogder og de Birke-dommere, der have Skiftejurisdiction, ei alene for de offentlige Oppebørseler, der paaligge dem, men endog for al den private Formue, der kommer under deres Varetægt som Skifteforvaltere, Overformyndere, eller i anden Egenskab som Embedsmænd. Det Samme gielder og om alle Andre, til hvis Embede Skifteforvaltning eller Overformynderi-Bestyrelse hører, dog med Undtagelse af de Assessorer i Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten, der ere Medlemmer af Rettens Skiftecommission. Videre tilkommer ogsaa Postkassen stiltiende Panteret hos Postmesterne, ikke alene for disses Oppebørseler, men og med Hensyn til Pengebreve og Sager af Værdi, som leveres dem, for at afsendes med Pakkeposterne, og for hvilke Postkassen staaer til Ansvar i Tilfælde af Postbetientenes Utroskab eller Skiødesløshed. Endelig have og alle offentlige Stiftelser, der staae under Stiftsøvrighedernes Tilsyn stiltiende Panteret hos deres Forstandere og Oppebørselsbetiente, hvilket og gielder om Frederiks Hospitals Oppebørsels- og Regnskabsbetiente, de lærde Skolers Regnskabsførere, samt de Regnskabsbetiente for Kbhvns offentlige Kasser, der henhøre enten under Magistraten eller under den administrerende Direction for Kbhvns Fattigvæsen. Dersom det endnu i andre Tilfælde findes ønskeligt at betinge Panteret hos vedkommende Betiente for de dem betroede Oppebørseler eller Midler, tilhørende offentlige Kasser, Communer eller Stiftelser, bliver dette i ethvert enkelt Tilfælde udtrykkeligen at tilføie de Bestallinger eller Beskikkelser, som meddeles deslige Betiente, ligesom overalt i enhver Bestalling eller Besikkelse, der herefter udfærdiges for nogen Embedsmand eller Betient, hos hvem der for de i hans Værge givne Midler have stiltiende Panteret, bør indføres, at den, overeens-

stemmende med nærværende Anordning bliver at tinglæse. 8. Juli.
[Konkursl. 25. Marts 1872 § 33, Nr. 1. Regl. f. Nationalb. Bekg.
Nr. 172, 22. Juni 1908. Pl. 11. Nov. 1846.]

49) Som Følge af den stiltiende Panteret, der haves hos de i foregaaende § omhandlede Embedsmænd og Betiente, nyde alle de Krav, der hidrøre fra de dem betroede Oppebørseler og Midler, Fortrin fremfor hvilket som helst privilegerede eller uprilegerede Fordringer, der ikke allerede vare sikrede ved Pant i deres Eiendomme den Tid, deres Bestallinger eller Beskikkelser tinglæstes, eller siden have erhvervet en i nærværende § hiemlet Panteret; og skal det være enhver saadan Embedsmand og Betient formeent, fra ovennævnte Tid af at afhænde eller pantsætte noget af sit urørlige Gods, eller at give sit Løsøre til Underpant, med mindre han dertil forud har erhvervet Kongens Samtykke igiennem den Autoritet, som har foranstaltet hans Bestalling eller Beskikkelse udfærdiget, eller, naar han ikke er Kgl. Embedsmand, da bemeldte Autoritets Samtykke. Dog behøves saadan Tilladelse, hvad Pantsætningen angaaer, ikke, naar Betienten, efterat han er tiltraadt Embedet, erhverver en fast Eiendom, og Pant i denne, samtidig med Skiødets Tinglæsning, alene gives for Kiøbesummen eller en Deel af samme, eller naar paa samme Tid, som han udsteder et nyt Pantebrev, en ældre paa hans Eiendele lovlig hvilende Panteforskrivning for et idetmindste ligesaa stort Beløb udslettes, uden at der i den ny Forskrivning vedtages noget Vilkaar, som kunde være til større Afbræk for den vedkommende Kasse, end de, der indeholdes i den indfrieede Forskrivning. Udenfor disse Tilfælde, eller uden at den ovenmeldte Tilladelse er erhvervet, maa altsaa intet Skiøde og ingen Panteforskrivning, som af nogen af de her omhandlede Embedsmænd og Betiente udstedes, ved nogen Ret tinglæses, uden at Udstederens Mangel af Berettigelse til Documentets Udfærdigelse udtrykkeligen bemærkes i Tinglæsnings-Paategningen. Det Samme gielder ogsaa i Eet- og Alt om den, som herefter indgaaer personlig Caution for nogen Kassebetient, da det Offentlige hos en saadan Cau-

8. Juli. tionist skal have samme stiltiende Panteret, som hos Kassebetienten, hvorimod det følger af sig selv, at hiin almindelige Panteret ikke haves hos den, der, til Sikkerhed for en Kassebetient, blot har stillet visse bestemte Eiendele, saa at hans Forpligtelse for den Anden er indskrænket til disse Eiendele. Overgaaer nogen Embedsmand eller Betient, hvis Eiendomme, efter det Foranførte, hefte med stiltiende Panteret til det Offentlige, Dom for Gield, eller dersom han ved noget Forlig, der har Executionskraft, forpligter sig til at betale en Gield, bør den Ret eller den Commission, som har afsagt Dommen, eller for hvem Forliget er sluttet, uopholdeligen om det Passerede underrette den Autoritet, gien-nem hvilken Kassebetienten er udnævnt, og, uden at be-meldte Autoritets Samtykke dertil af Creditor forud er erhvervet, eller uden at den, forsaavidt Creditor har en i nær-værende § hiemlet Panteret, om Executionen er forud underrettet, maa ingen Execution hos de anførte Embeds-mænd og Betiente foretages. Forøvrigt maa vedkommende Autoritet ikke negte sit Samtykke til Executionen, uden til-lige at suspendere vedkommende Embedsmand og foran-ledige hans Bo taget under Skiftebehandling.

50) *Om Fortrinsret uden Pant for Oppebørseler.* Hos de enkelte i foregaaende § 48 som fritagne fra at underkastes den stiltiende Panteret omtalte Embedsmænd, saavelsom hos Stiftsøvrigheder, Bestyrere af Fattig- og Skolekasser, Overformyndere i Kiøbstæderne, Godseiere eller Godsbesiddere, forsaavidt de som saadanne ere Skifteforvaltere eller Overformyndere, og enhver Anden, der som Embedsmand, eller ifølge ham af det Offentlige paalagt Pligt, har at oppebære eller forvalte nogen Deel af Statens, Communers, Stiftelsers eller enkelte Personers Midler, forsaavidt stiltiende Panteret for disse ikke efter fornævnte § 48 kan gøres gieldende, skulle de Krav, der reise sig fra de saaledes betroede Midler, ligemed den første Klasse af de i Lovens 5—14—37 nævnte privilegerede Fordringer, nyde Fortrinsret fremfor simple chirographariske Fordrin-ger, og fremfor de, efterat Pl. 23 Jul. 1819 bekendtgjordes,

erhvervede Fordringer, der ere forbundne med Underpant, 8. Juli.
 naar dette ikke bestaaer i faste Eiendomme. [Konkursl. 25.
 Marts 1872 § 33. Nr. 1 § 34, 39. Pl. 11. Nov. 1846.]

51) *Kassebetientens Fritagelse for at overtage Værgemaal m. m.* Ingen Kassebetient, hvis Eiendomme, overeensstemmende med foregaaende § 48, hefte med stiltiende Panteret til det Offentlige, er pligtig til at overtage sig noget Værgemaal, end ikke som født Værgæ, eller noget Curatel, og om han end er villig dertil, kan et Værgemaal dog ei betroes ham, uden med Samtykke af den Autoritet, giennem hvilken han er udnævnt, og hvorved det tillige bliver at bestemme, hvorvidt der, med Hensyn til det eventuelle Ansvar, han som Værgæ maatte paadrage sig, kan skee nogen Eftergivelse i den vedkommende Kasse tilkommende Fortrinsret.

52) *Hvad der er at iagttage, naar en Kassebetient dør.* Naar en Kassebetient dør, hos hvem det Offentlige efter § 48 har stiltiende Panteret, skal den vedkommende Skifteret strax forsegle Kassen og samtlige den Afdødes Kasseembede vedkommende Sager og Documenter, saavel som hans Bo, og uden mindste Ophold derom underrette den Autoritet, hvorunder den Afdøde som Kassebetient hørte. Dog bliver denne Underretning, med Hensyn til de udenfor Kbhvn ansatte, under et af de Kgl. civile Collegier eller Departementer hørende Oppebørselsbetiente, at meddele igiennem den vedkommende Amtmand, som, foruden at træffe de nødvendige foreløbige Foranstaltninger til Forretningernes ustandsede Fremgang, hvorunder da og hører, under de for den Afdødes Regnskabs Aflæggelse fornødne Forsigtighedsreglers Anvendelse, at faae mod Qvittering udleveret, hvad der af Embedsbøger og Documenter strax uomgængeligen behøves, har med den første Post at giøre Indberetning desangaaende til den ovenmeldte Autoritet til nærmere Foranstaltning, og tillige at opgive, om en paalidelig Fuldmægtig forefindes, eller til hvem ellers Oppebørselen, medens Embedet er ledigt, kunde være at overdrage. Den vedkommende Autoritet bør drage Omsorg for,

8. Juli. at, i Overensstemmelse med 5—14—29, Anmeldelse skeer for Cautionisten, inden Proclama udløber i Oppebørselsbetientens Bo. Saa skal det og i ethvert Tilfælde, hvori det, uagtet de i nærværende § samt i § 8 befalede Indberetninger kan blive fornødent, til Vedligeholdelse af den Kgl. Kasses eller anden under offentlig Forsorg staaende Fordring, at anmelde samme i Embedsmandens eller Cautionistens Bo, paaligge vedkommende Autoritet at sørge for, at denne Anmeldelse betimeligen foregaaer. Ligesom iøvrigt den afdøde Oppebørselsbetients Embedskasse, eller de Beholdninger, der vedkomme hans Kasseembede, strax blive mod Qvittering at aflevere til den til sammes Modtagelse Berettigede, saaledes bør ogsaa, i et af de første Møder i Boet, det Offentliges Krav til dette foreløbigen opgiøres, saavidt det inden det endelige Regnskabs Aflæggelse kan skee. [*Skiftel. 30. Nov. 1874 § 13, 20.*]

53) Fuldmægtigen bør i de i foregaaende § nævnte Tilfælde blive tilstede saalænge, indtil han har gjort nøjagtig Regnskab og Rigtighed for alle de Bøger og Oppebørseler, som han selv har havt under Hænder. Det samme skal ogsaa være hans Pligt i ethvert Tilfælde, naar Kassebetienten suspenderes. Skifteforvalteren har iøvrigt at sørge for, at den afdøde Kassebetients efterstaaende Regnskaber for Boets Regning aflægges enten af Fuldmægtigen eller af en anden dertil antagen duelig Mand; dog bør han, inden han antager nogen hertil, først indhente Samtykke fra den Autoritet, hvorunder den Afdøde hørte, efter forud at have raadført sig med de tilstedeværende Arvinger og Creditorer saavel som med Cautionisten eller den, der har stillet sine Effecter til Sikkerhed for den Afdødes Oppebørseler, forsaavidt dennes Mening uden Ophold kan faaes; hvorhos han har til foranførte Autoritet at indberette, hvad bemeldte Vedkommende have yttret, samt meddele de Grunde, hvorpaa han støtter sin Indstilling, især forsaavidt den er afvigende fra deres. Naar den afdøde Oppebørselsbetient imidlertid ved en af ham efterladt Disposition har tilkiendegivet, at han ønsker Opgiørelsen af hans Regn-

skabsvæsen overdraget til en vis Person, saa bliver denne at vælge, naar ikke særdeles Grunde tale derimod. [Skiftel. 30. Nov. 1874 § 13.] 8. Juli.

54) *At Undersøgelse skal anstilles, naar en Kassebetients Bo ikke er tilstrækkelig til at dække det Ansvar, der paahviler samme i Anledning af de Betienten betroede offentlige Midler.* Kan en afdøde Kassebetients Bo ikke dække det Ansvar, der paahviler samme i Anledning af de Betienten betroede offentlige Midler, bør Skifteretten anvende saa meget større Omhu for at søge ethvert Spor, der kunde lede til at opdage, om Noget af hans Midler før eller efter hans Død maatte være fordulgt, eller paa anden Maade ulovligen bortvendt. Opstaaer derved Mistanke mod Nogen, bliver Sagen under et Forhør nøiere at undersøge, og kan den Paagiældende da endog efter Omstændighederne ved Dom paalægges at frie sig med sin Eed. Foranførte Bestemmelser gielde og, hvor Kasseangel opdages i Betientens levende Live, uden at han formaaer at erstatte samme, i hvilket Tilfælde ligeledes Kassebetienten, forsaavidt Mistanke er opkommen imod ham og det iøvrigt skiønnes fornødent, kan affordres edelig Forklaring om, hvorvidt Noget af Midlerne maatte være fordulgt.

55) *Af hvem de i Anordningen foreskrevne Mulcter blive at dictere, hvilken Kasse de tilfalde m. v.* De Mulcter, som ved nærværende Anordning ere foreskrevne, dicteres, forsaavidt ikke anderledes er bestemt, af det Collegium eller den Autoritet, hvorunder den Skyldige som Kassebetient henhører, og, naar de ikke uopholdeligen erlægges, inddrives de ved Udpantning, eller indeholdes, hvor Betienten har fast Gage, i denne. Forsaavidt der under det Collegium, som dicterer Mulcterne, hører nogen af Kongen autoriseret Fattigkasse, tilfalde de samme. Ved Søetaten tilfalde de Qvæsthauuskassen, og ved Landmilitairetaten Krigshospitalskassen. I andre Tilfælde tilfalde Mulcterne, saafremt den Paagiældende er bosat i en Kiøbstad, dennes, og, hvis han har sin Bopæl paa Landet, Amtets Fattigkasse, dog at de Mulcter, som paalægges Retsbetiente ved Land-

8. Juli. jurisdictioner, der boe i Kiøbstæderne, altid tilfalde Amtets Fattigkasse. Er der Spørgsmaal om, at den Skyldige skal have sit Embede forbrudt, forsaavidt som dette ikke i Medhold af § 21 vil blive afgjort uden Tiltale for Domstolene, eller om andet yderligere Ansvar, bliver han at tiltale ved sit Værneting, eller, om Sagens Beskaffenhed skulde kræve det, for en af Kongen dertil udnævnt Commission. [*L. om Afsoning 16. Febr. 1866 § 1.*]

56) *Om Kassebetientes Suspension og deres foreløbige Udsættelse fra Kasseforretningerne.* Naar en Kassebetient ifølge nærværende Anordning, uden formelig at suspenderes, blot foreløbigen udsættes fra sit Embede, beholder han vel sammes Indtægter, men skal, foruden at udrede de til den midlertidige Bestyrelse medgaaende Udgifter, afgive et billigt Salarium, Alt efter vedkommende Collegii eller Autoritets Kiendelse, til den, som constitueres til at overtage Forretningerne, og er denne berettiget til at erholde passende successive Afdrag paa bemeldte Salarium efter vedkommende Autoritets Bestemmelse. Suspenderes han derimod fra Kasseembedet, forholdes der, i Henseende til Indtægternes Deling, efter de i Cancellie-Pl. 23 Apr. 1813 og 14 Sept. 1830 indeholdte Bestemmelser, forsaavidt ikke andre Regler herfor ved de forskiellige Departementer ere approberede. Saadan Suspension skal iøvrigt altid finde Sted, naar det af Undersøgelserne skionnes, at Udfaldet kan blive, at den Skyldige fortaber sit Embede. Formaaer han ikke at rede for sig, bliver hans Bo strax at seqvestrere, eller efter Omstændighederne at tage under Skiftebehandling, og saafremt der ikke ved de i Boet forefundne Midler, saavel som ved den for hans Oppebørseler stillede Sikkerhed, eller tillige ved yderligere af ham tilveiebragt Sikkerhed, der bliver at bedømme efter de i § 2 foreskrevne Regler, kan ventes Fyldestgiørelse for det Beløb, hvortil Kasse manglen, efter de forhaanden værende Oplysninger, maa ansættes, eller dersom hans Forbrydelse er af den Beskaffenhed, at han desuden bliver at sigte til at lide Straf paa sin Frihed, bør tillige hans Person belæg-

ges med Arrest, og bliver der strax at meddele Cautionisten 8. Juli. Underretning om det Passerede, dog uden at Forsømmelse af denne Underretning kan fritage ham for Ansvar. Der- som den Skyldige som Regnskabsbetient hører under en anden Autoritet, end i hans øvrige Embedsforhold, bliver hans Suspension, Remotion eller Tiltale, der i saa Fald skal omfatte hans hele Embede, ligesom og Sequestrationen og Arresten, efter dertil af den vedkommende Regnskabs-Autoritet given Anledning, at foranstalte giennem det Collegium, eller, i Overeensstemmelse med § 43, at foranledige af den Autoritet, som Betienten ellers nærmest sorterer under. Foreløbig Udsættelse fra Kasseforretningerne kan derimod altid decreteres af Regnskabs-Autoriteten eller den, ved hvem den lader Kasseundersøgelsen anstille; dog bør det Departement, hvorunder Betienten ellers hører, derefter underrettes om Sagen. [L. 26. Marts 1870 § 6.]

57) *Hvilke Betiente der ansees som Kassebetiente.*

Som Kassebetient ansees i nærværende Anordning ikke alene Enhver, der, under hvilken som helst Benævnelse, er ansat som Kasserer eller Oppebørselsbetient ved nogen Kgl. eller offentlig Kasse, men ogsaa, forsaavidt Bestemmelserne ikke ere indskrænkede til visse Klasser Betiente, enhver Anden, der, enten i Kraft af et Kongeligt Embede, eller ifølge nogen anden Egenskab, efter Lov og Anordninger eller anden offentlig Foranstaltning, har at modtage eller opbevare nogen Deel af Statens, Communers eller offentlige Stiftelsers Formue, eller som Skifteforvalter eller Overformynder at forvalte private Midler, eller i en anden Stilling at tage private Midler under embedsmæssig Bevaring. Iøvrigt ere de i denne Anordning indeholdte Forskrifter ikke mindre anvendelige paa de Embedsmænd og Betiente, som Modtagelsen eller Forvaringen af Korn, Fodrage, Materialier eller andre Ting er betroet, end paa dem, der have Pengeoppebørseler; dog følger det af sig selv, at Bestemmelserne med Hensyn til hine førstnævnte Embedsmænd og Betiente blive at anvende med de Modificationer, som flyde af de dem betroede Gienstandes Natur.

8. Juli. 58) *Fra hvilken Tid Forordningen træder i Kraft, samt hvorvidt de tidligere Forskrifter om Kassevæsenet ophæves.* Nærværende Fr. skal først træde i Kraft med Begyndelsen af 1841, og fra samme Tid ophæver Kongen saavel Kammerrets-Ordn. 18 Marts 1720 og Fr. 30 Jan. 1793, som og alle øvrige Lovbestemmelser, der om det offentlige Kasse og Regnskabsvæsen eller nogen enkelt Deel af samme hidtil have været givne, forsaavidt de ikke af Kongen ved denne Fr. eller ved de øvrige Anordninger af Dags Dato om de specielle Grene af Kasse- og Regnskabsvæsenet ere erklærede at staae ved Magt. Dog bør de specielle Reglementer, Instructioner, Forskrifter og Schemata, som hidtil ere meddeelte de Betiente, hvilke offentlige Kasser eller Midler ere betroede, eller som dermed bør have det nærmeste Tilsyn, fremdeles, forsaavidt de ikke stride imod nærværende Fr. og de særskilte Anordninger, Kongen i Forbindelse dermed under Dags Dato har udstedt angaaende enkelte Klasser af det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen, følges af disse Betiente saalænge, indtil der i denne Henseende gives dem nye Forskrifter.

8. Juli. **Fr. for Danmark — — — ang. Amtstue-Oppebørslerne og de Oppebørseler i Kiøbstæderne, der ere af samme Slags, som de der paa Landet vedkomme Amtstuerne m. v.**

1) *Ang. Forfaldstiden for Skatter og Afgifter deres Beregning.* Ligesom for nogle Skatter og Afgifter hidtil har været bestemt, saaledes skulle herefter, saavel paa Landet som i Kiøbstæderne, alle staaende Skatter og Afgifter til den Kgl. Kasse, Bankheftelsesrenter og Brandhiølpsspenge, samt paa Landet de Commune-Afgifter, der erlægges til Amtsstuerne, forfalde til Betaling og opkræves to Gange aarligen, nemlig hvert Aars 1 Apr. og 1 Oct., hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb. Dette gjør dog ingen Forandring i de hidtil giældende Bestemmelser om, hvorvidt Skatterne og Afgifterne skulle erlægges enten forskudsviis eller først ved Udløbet af den Tid, for hvilken de svares, saa at Opkrævningen i indeværende Aar

skeer som hidtil, hvorimod den første Termin, den 1 Apr. 8. Juli. 1841, indbefatter et forskielligt Tidsløb for de forskiellige Skatter og Afgifter, saasom: for Bankheftelsesrenterne og Bygningsafgiften Tiden fra 1 Oct. 1840 til 31 Mart. 1841, for Landskatten og de i den Henseende i lige Klasse med samme satte Afgifter fra 1 Jan. til 30 Juni 1841 og for Brandhielpspengene fra 1 Apr. til 30 Sept. 1841. De Skatter, som hidtil have været forfaldne maanedsviis eller qvartalsviis, uden at forudbetales, saasom Rangskat og Embedsskat, opkræves den 1 Apr. 1841 kun for $\frac{1}{4}$ Aar, men hver følgende Termin for et fuldt Halvaar. Iøvrigt skulle Besidderne af Gods, der, efter Lovgivningens Bestemmelser, skal bortfæstes, fremdeles være berettigede til at lade opkræve og i fornødent Fald inddrive hos Fæsterne de Skatter, for hvilke de indestaae, qvartalsviis som hidtil, og skulle derfor Amtstuerne være forpligtede til, paa Begiering af saadanne Besiddere af Fæstegods, i Begyndelsen af hvert Qvartal at meddele dem Beregning over Skatternes og Afgifternes samlede Beløb, efter de nu giældende Regler, for det paagiældende Qvartal. Det Samme skal derhos være Regel med Hensyn til Arvefæstere, for hvis Skatter Herlighedseierne indestaae. Forsaavidt Skatterne eller Afgifterne ere paabudne i Sølv, der kan erlægges med Sedler og Tegn efter Qvartalscoursen, bliver, for at det inden Forfaldstiden noiagtigen kan beregnes, hvor meget der, naar denne Betalingsmaade af Yderne vælges, skal erlægges, den Qvartalscours at tage til Følge, som er giældende det sidste Qvartal før Forfaldstiden, og det uanseet, naar Betalingen skeer. Men, ligesom Sølv altid kan betales med et lige Beløb i rede Sølv, saaledes skal ogsaa det, som skyldes i Repræsentativer, modtages med rede Sølv efter Paricours, saafremt Yderne selv ønske paa den Maade at afgjøre det. [L. Nr. 103, 15. Maj 1903 § 1. Jfr. L. Nr. 321, 22. Dec. 1915. Kgl. Resol. 5. Jan. 1842.]

2) Om den Fortrinsret, der tilkommer vedk. Kasser for Skatter og Afgifter. Forsaavidt Skatterne og Afgifterne, hvad enten de ere staaende eller de aarligen eller extraordinairt paalignes, ere at ansee som reelle, saa at de

8 Juli. ere lignede paa eller svares af faste Eiendomme (til hvilke Eiendomme ogsaa Tiender regnes), hefte de paa de Eiendomme, hvoraf de ere forfaldne, med Fortrinsret endog fremfor Pantefordringer. Iøvrigt følge de indbyrdes i den Orden, at Bankheftelsesrenterne først blive at udrede, dernæst Kongens egne Skatter og Afgifter, lige med hvilke ogsaa Amtsforvalternes Skriverpenge regnes, derpaa Brandhielpspengene og endeligen samtlige Commune-Afgifter, hvorhos det dog er en Selvfølge, at vedkommende Tiendetageres Fortrinsret i Overeensstemmelse med Fr. 8 Jan. 1810, § 29, Litr. C., er dem forbeholden. Ere Skatterne og Afgifterne derimod alene personlige, forbliver det ved den Fortrinsret, Lovens 5—14—37, i Forbindelse med Pl. 23 Jul. 1819 (Resol. 7 Jul.) samt Pl. 14 Mai 1834, tillægger Skatter. Skulde det nogensinde hænde sig, at de reelle Skatter og Afgifter ikke kunde dækkes ved Realisationen af de faste Eiendomme, hvorpaa de hefte, bliver det, der af disse ei maatte komme til Udredning, da at ansee som personlig Skat, og har da samme Fortrinsret, som tilkommer dette Slags Skatter. Den her omhandlede Fortrinsret skulle dog saavel reelle som personlige Skatter og Afgifter herefter ikkun nyde for 2 Aar fra den Tid af, at de forfalde til Betaling; men den holdes i Kraft, naar Restancerne, i det Sildigste inden 3 Maaneder efter bemeldte 2 Aars Udløb, ere beordrede Fogden til Inddrivelse, og Forretningen siden forsvarligen er fortsat, eller naar Skyldneren inden samme Tid er død eller har opgivet sit Bo, og dette er taget under Skiftebehandling. Efterat Fortrinsretten er tabt, betragtes Restancen alene som en simpel Fordring hos Skyldneren. De Restancer af Skatter og Afgifter, som ere paadragne, inden nærværende Anordning træder i Kraft, beholde derimod, indtil de betaales, deres Fortrinsret saaledes, som Lovgivningen hidtil har hiemlet dem. [Pl. 12. Jan. 1820. L. 23. April 1870 § 3. L. 14. Maj 1870 § 5. Udpantnl. 29. Marts 1873 §§ 2, 3.]

3) Om de Bøger, som Oppebørsels-Betientene skulle holde. Amtsforvalterne paa Landet og Magistraterne eller,

hvor ingen ere, Byfogderne i Kiøbstæderne, som have at opkræve de i forestaaende 2de §§ ommeldte Skatter og Afgifter, saavel som de af Kongen beskikkede Inspecteurer og Forvaltere, der ved enkelte af de Kgl. Godser træde i Amtsforvalternes Sted og derfor overalt have at rette sig efter, hvad der gielder for disse, have, foruden hvad andre Bøger eller Lister, som ere eller vorde dem foreskrevne, eller som de selv finde fornødne, uden Undtagelse at holde 2de Bøger over de dem betroede Oppebørseler, nemlig en Hovedbog eller speciel Oppebørselsbog og en Journal eller Kassebog. 8. Juli.

4) *Om Hovedbogen.* Hovedbogen skal, forsaavidt Landet angaaer, tydeligen indbefatte alle Jord-, Gaard- og Huus-Eiere m. Fl. i Districtet, hvilke, saavidt muligt, anføres i den Orden, hvori de samlede Jordegodser, Sognene og Byerne følge paa hverandre, og i Kiøbstæderne skulle Magistraternes og Byfogdernes Hovedbøger paa lige Maade nøiagtigen indbefatte alle Gaard- og Huus-Eiere i den beqvemteste Orden samt de Ydere, der maatte eie nogen Deel af Kiøbstadens Jorder, uden tillige at være Gaard- eller Huus-Eiere. Ligesaa anføres paa særskilte Steder i Hovedbogen de Ydere, som alene have personlige Skatter at erlægge. Enhver Skatyder skal i Hovedbogen have sin Conto, paa hvilken først anføres hans Eiendommens samlede Hartkorn af hvert Slags, altsaa ogsaa det tiendeydende Hartkorn, naar han eier Tienden, samt den Capital, hvorfor Eiendommene ere bankheftede. Dersom Udstykning har fundet Sted, bemærkes derhos første Gang paa vedkommende Conti, til hvilken Eiendom eller fra hvilken Eiendom Parcellen er kommen. Dernæst skal paa den ene Side af Contoen postviis indføres Alt, hvad Yderne have at erlægge, samt paa den anden Side ved Dag og Datum, hvad derpaa betaales til vedkommende Embedsmand, contant eller ved Liqvidation, naar det ikke er en staaende Liqvidation, der paa Debet-Siden fradrages inden Linien. I samme Hovedbog, der kan indrettes for eet eller flere Aar efter Oppebørselsbetientens Beqvemmelighed, ligesom den kan be-

8. Juli. staae af saa mange Bind, som behøves, skal, ved hvert Regnskabsaars Slutning, enhver Skatyders Conto opgiøres og afsluttes, og den Restance, der finder Sted, inden Linien bemærkes, hvilken da med det summariske Beløb, ligeledes inden Linien, overføres paa Contoen for det ny Aar, paa det at Oversigt bestandigen paa eet Sted kan have over Alt, hvad en Skatyder er skyldig. Dog skeer Afskrivningen, naar Restancerne betales, paa Contoen for det Aar, da de ere forfaldne, og paa Contoen for det ny Aar bemærkes alene inden Linien, at Betalingen er skeet. Ligesaa skulle i Hovedbogen føres særskilte Conti over saadanne Indbetalinger, der ikke kunne anføres paa de specielle Skatyders Conti, saa at Hovedbogen skal indeholde alle de Summer, uden nogensomhelst Untagelse, som Oppebørselsbetjenten i denne Egenskab har havt at modtage, og hvad han deraf har modtaget.

5) *Om Journalen eller Kassebogen.* Journalen eller Kassebogen, der altid maa være for ikkun eet Regnskabsaar, skal have særskilte Rubriker for hver Classe af Oppebørseler, hvorfor særskilt Regnskab aflægges, og saaledes, at de Indtægter, hvilke Amtsførvalteren, naar de udeblive, skal besørge inddrevne og som kunne kaldes hans directe Oppebørseler, afsøndres fra andre Indtægter, som han ellers har at modtage, samt at desuden de Skatter og Afgifter til Kongens Kasse, der afgiøres ved Liqvidation i, hvad der tilkommer Yderne som Godtgjørelse for leverede Kornvarer (naar Kornudskrivninger maatte finde Sted) saavel som for præsteret Udskrivnings-Fourage, anføres i en Rubrik for sig adskilt fra de Summer, der contant indbetales, hvorimod alle andre Liqvidationer, naar de ikke i Hovedbogen og Skatteqvitteringsbogen inden Linien skulle fradrages Indtægten og altsaa ikke vedkomme Kassebogen, betragtes som contante Indbetalinger og derfor tillige anføres under Udgiften. Ligesaa tilføies en Indtægtsrubrik for Skriverpengene. Hvad der indkommer af Restancer opføres for hver Termin paa et særskilt Sted i Kassebogen afsondret fra de løbende Indtægter. Udgifterne anføres ligeledes un-

der en særskilt Rubrik for hvert Slags Oppebørseler, hvor- 8. Juli.
for særskilt Regnskab aflægges. Dog behøves her ingen
Rubrik for liqvideret Korn- eller Fourage-Godtgjørelse.
Derimod blive Skriverpengene i en særskilt Rubrik at føre
til Udgift. Naar eensartede Udtællinger, saasom Renter,
Pensioner og deslige, bestaae af mange Poster, kunne disse,
saavidt de høre til een Classe, med det samlede Beløb ind-
føres i Kassebogen, hvilket dog bør skee betimeligen, inden
Udløbet af hver Maaned. I Kassebogen, der for Resten
føres paa den i § 23 af Forordningen af Dags Datum, an-
gaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Al-
mindelighed, bestemte Maade, skal tillige ved hver Ind-
tægtssum henvises til det Folium i Hovedbogen, hvor den
videre findes specificeret. Ønsker nogen Amtsforsvalter
at føre Udgiftsbogen adskilt fra Indtægtsbogen, eller at
føre en særskilt Indtægtsbog for de directe og en særskilt
for de indirecte Oppebørseler, eller at indføre Indtægterne
under flere Rubriker, end de ovenmeldte, da skal .lette
staae ham frit, naar alene Kassebogen er saaledes indrettet,
at man af samme kan see enhver Indbetaling, som er skeet,
og paa hvilken Dag den har fundet Sted, samt, ved at op-
summere de forskiellige Rubriker og fradrage Udgiften, til
enhver Tid strax erfare saavel hele Amtstuekassens Sta-
tus som den specielle Tilstand af de forskiellige Kasser eller
Fonds, hvoraf den bestaaer, og, ved at fradrage det, der
er indkommet paa de directe Oppebørseler, fra hvad der
skulde indkomme, tillige de Restancer, der for hver Termin
udestaae. Paa lignende Maade føres ogsaa Kassebogen af
Magistraterne eller Byfogderne i Kiøbstæderne. Dog kan
Kassebogen for deres Vedkommende være mere summarisk,
saa at, naar Skatterne og Afgifterne oppebæres ved Rode-
mestere eller andre Skatteopkrævere, alene det samlede
Beløb for hver Classe af Oppebørseler indføres i Kassebo-
gen hver Gang, Afregning skeer med Opkræverne, hvilket
dog idetmindste bør foregaae hver Uge. Saavel Amtsforsval-
ternes som Magistraternes og Byfogdernes originale Kasse-
bøger bliver, naar Rentekammeret forlanger Saadant, at

8. Juli. indsende til samme, for at sammenholdes med Reguska-berne, Alt i Overeensstemmelse med Forskrifterne i den ovenanførte Forordning af Dags Datum angaaende det offentlige Kasse- og Reguskabs-Væsen i Almindelighed.

7) *Om Skatteqvisiteringsbøger.* Enhver, som har staaende aarlige Skatter og Afgifter at erlægge af de i § 1 omhandlede Slags, skal have sin Qvisiteringsbog, som i det Mindste bør indeholde 4 Ark Papir og være pagineret, igiennemdraget og forseglet med vedkommende Amtmands Segl — — —

8) *Fortsættelse om Skatteqvisiteringsbøger.* I enhver af de i foregaaende § omhandlede Skatteqvisiteringsbøger skal Oppebørselsbetienten optegne paa første Side den Skatydendes Navn og Folium i Hovedbogen, hans skatpligtige Eiendom og dennes Hartkorn af alle Slags, dersom den er matrikuleret, derunder ogsaa indbefattet det tiendeydende Hartkorn, hvoraf han maatte eie Tienden, samt den Capital, hvorfor Eiendommen er bankheftet, og derefter paa de følgende ligeoverfor hinanden staaende Sider tydeligen indføre, paa den ene Side Alt, hvad Yderen har at erlægge til hver Termin, samt paa den modsatte Side, ved Dag og Datum og under Modtagerens Haand, hvad derpaa contant eller ved Liquidation afbetales, Alt ganske paa samme Maade, som i § 4 er foreskrevet for Hovedbogen, med hvilken Qvisiteringsbøgerne stedse skulle stemme overeens. Dersom en Skatyder forglemmer, naar han betaler sin Skat, at medbringe sin Qvisiteringsbog, skal det være Oppebørselsbetienten tilladt i et saadant enkelt Tilfælde at udgive paa en løs Seddel sin Interimsqvisitering, hvori Aarsagen til dens Udstedelse i saadan Form tillige bør forklares, ligesom dette ogsaa i Hovedbogen udtrykkeligen bør anmærkes. Men denne Interimsqvisitering bør da inden 6 Maaneders Forløb, og i ethvert Tilfælde, inden de i § 43 anordnede Restance-Undersøgelser skulle foretages, indføres i den ordentlige Qvisiteringsbog, eller, om denne ikke inden den Tid fremkommer, i en ny Qvisiteringsbog, som paa

Yderens Bekostning, under samme Tvangsmidler, som for 8. Juli. resterende Skatter ere bestemte, anskaffes. Befindes nogen Interimsqvittering ældre, uden at være indført i den gamle eller en ny anskaffet Qvitteringsbog, kan Udstederen, saafremt nogen særdeles Forsømmelse falder ham til Last, og navnlig saafremt han ikke har indført det mod Interimsqvittering betalte Beløb i Qvitteringsbogen, uagtet denne i behørig Tid har været ham foreviist, derfor af Rentekammeret mulcteres paa 5 til 10 Rbd. Sølv til vedkommende Fattigvæsen. Men, dersom Beløbet ikke findes til Indtægt i hans Hovedbog og Kassebog, bør Oppebørselsbetienten bøde fra 10 til 50 Rbdr. Sølv, og tager desuden Qvitteringens Modtager i dette Tilfælde Skade for Hiemgiæld, saafremt Kassen iøvrigt ikke kommer til fuld Skadesløsholdelse hos Betienten. Forsaavidt Kornvarer eller Fourage angaaer, da bør Modtageren meddele Yderen, naar han forlanger det, Interimsqvittering, strax ved Modtagelsen, for det, der afleveres, hvilken Qvittering Yderen, saasnart han vil det, kan forlange indført i sin Qvitteringsbog af Amtsforvalteren. I alt Fald bør denne i Qvitteringsbogen paa samme Tid, han deri afskriver Godtgjørelsen for Leverancen, tillige anføre, naar, og med hvilket Beløb, Leverancen er skeet.

9) *Om Qvitteringsbøgernes Indkaldelse og Ydernes Tilsigelse.* Inden den Tid, Skatterne og Afgifterne ere forfaldne til Betaling, skal det Beløb, der bliver for den bestemte Termin at erlægge, være indført paa enhver Skatydners Conto i Hovedbogen og til samme Tid ogsaa de Godtgjørelser, som, efter almindelige eller specielle Befalinger, deri blive at liqidere, dog uden at Datum tilføies, førend Afskrivningen tillige kan foregaae i Kassebogen. Overstiger Godtgjørelsen det, som i een Termin skal erlægges, bliver det Overskydende, forsaavidt det ikke contant skal betales, at tilgodeskrive inden Linien til Liqidation i den følgende Termin. Oppebørselsbetienten har derpaa ved Skatternes Forfaldstid, eller dog strax efter, at indkalde Qvitteringsbøgerne, i hvilke han da indfører, ganske ligesom i Hovedbogen, paa den ene Side Alt, hvad Skatyderen

8. Juli. har at betale, og paa den anden Side Beløbet af de Godtgørelser, som deri til samme Tid skulle liquideres. Qvitteringsbøgernes Indkaldelse skeer ved en almindelig Indvarsling, der paa Landet bekendtgjøres ved Kirkestævne og i Kiøbstæderne paa den paa ethvert Sted sædvanlige Maade; og bør Indkaldelsen lyde paa en bestemt Dag og Tid. Dog skulle Amtsforvalterne være forpligtede til, directe at tilsende Eiere af samlet Gods en speciel Indvarsling for deres Vedkommende. Den, hvis Qvitteringsbog da ikke fremsendes, uden at nogen gyldig Grund har forhindret det, har at erlægge til vedkommende Fattigkasse en Mulct af 16 Rbsk. Sølv for Huusmænd og Eiere af Steder under en Tønde Hartkorn af hvilket som helst Slags, 48 Rbsk. for Møllere, Kromænd, Eiere af Steder med en Tønde Hartkorn og derover samt Gaard- og Huuseiere i Kiøbstæderne og i Almindelighed alle andre Skatydere, med Hensyn til hvilke ingen særskilt Mulct udtrykkeligen er fastsat, og 4 Rbd. Sølv for Eiere af complete eller ucomplete Jordegodser, hvorhos Beneficiarier og Fideicommiss-Besiddere samt Arvefæstere ansees lige med Eiere. Og have Oppebørselsbetientene, naar de holde for, at Muleterne bør komme til Anvendelse, i saa Henseende at henvende sig til Amtmændene, hvilke have at høre de Vedkommende om Aarsagen til Forhalingen og derefter at afgjøre, om Mulet bør erlægges, hvilken da, i Mangel af Betaling, bliver at inddrive ved Udpantning. Ved Qvitteringsbøgernes Tilbagelevering underretter dernæst Oppebørselsbetienten paa den Maade, der paa ethvert Sted hidtil har været brugt, de vedkommende Ydere om den Dag og Tid, de have at møde eller lade møde for at betale Skatterne og igien medbringe Qvitteringsbøgerne, Alt, saafremt Betienten ikke kan modtage Skatterne paa samme Tid, han indfører Beløbet i Qvitteringsbøgerne, da han ellers tilkiendegiver dette ved den førstnævnte almindelige Indvarsling, der gjør det til Pligt for Yderne, under den bestemte Mulct, at fremsende deres Qvitteringsbøger, om de end ikke strax kunne betale det Pligtige. Iøvrigt bør Oppebørselsbetienten stedse ind-

rette sine Indvarslinger og Tilsigelser saaledes, at han kan expedere de Vedkommende uden uforment Ophold for dem, ligesom Kongen forventer, at Oppebørselsbetientene, hvor Omstændighederne nogenlunde gjøre det muligt, sørge for, at Skatterne og Afgifterne kunne modtages til samme Tid, som Beløbet indføres i Qvitteringsbøgerne. Og have de i saa Tilfælde, forsaavidt Landet angaaer, med Tilsigelsen at lade følge til hvert Sogn en Liste over, hvad Enhver især skal betale. [*L. om Afsoning 16. Febr. 1866.*]

10) *Om Afskrivning i Bøgerne.* Saasnart Betalingen foregaaer, enten alene ved Contanter eller tillige ved Liquidationer, skal Amtsforvalteren, foruden strax at qvittere derfor i Qvitteringsbogen, tillige optegne Beløbet i Kassebogen og afskrive det i Hovedbogen, saa at disse Bøger altid holdes à jour. Hvad Magistraterne eller Byfogderne i Kjøbstæderne angaaer, da maa Optegnelsen i Kassebogen og Afskrivningen i Hovedbogen, overensstemmende med foregaaende § 5, idet Mindste skee ugentligen. Kan Yderen, efter de i § 9 omtalte Liquidationer, ikke betale det fulde Restbeløb, der contant er at erlægge, skal Betienten dog altid uvægerligen modtage og i Qvitteringsbogen saavel som i Hoved- og Kasse-Bogen afskrive, hvad der tilbydes, hvilket stedse, saavidt tilstrække kan, tages til Afdrag først paa Bankheftelsesrenterne, dernæst paa de staaende Skatter og Afgifter til Kongens Kasse, lige med hvilke Skriverspengene regnes, og endeligen paa Brandhielpspengene og Commune-Afgifterne samt hvilke andre Slags Præstationer, der oppebæres, hvorhos det dog iagttages, at hvad der betales, altid bliver først at tage til Afdrag paa de ældste Restancer, til hvilken Klasse disse end høre, eller, dersom der i noget enkelt Tilfælde maatte være tilstaaet Yderne visse Terminer til disse Restancers Betaling, da til Afdrag paa de saaledes allerede forfaldne Terminer. For hver af de Ydere, som Intet betale, uden hvad der liquideres i de ommeldte Godtgjørelser, blive disse Godtgjørelser alene at anføre i Kassebogen, inden de i den følgende § 11 ommeldte Restancelister indgives; og bemærkes Dagen, da

8. Juli. dette skeer, saavel strax i Hovedbogen som og siden i Qviteringsbogen den første Gang, denne igien kommer Oppebørselsbetienten tilhænde.

11) *Om Restancelister.* Dersom Yderne til Forfaldstiden enten slet ikke betale eller ikke betale Alt, hvad de ere skyldige, skal Oppebørselsbetienten være forpligtet til, 3 Maaneder efter Forfaldsdagen, at tilstille vedkommende Amtmand rigtige Fortegnelser, der, hvad Landdistricterne angaaer, bør affattes sogneviis over Beløbet af de Skatter og Afgifter, med videre, af de i §§ 1 og 2 ommeldte Slags, med hvis Betaling enhver Skatyder især staaer tilbage: og bliver derhos, forsaavidt der maatte være Restancer af et saa stort Beløb, at de, efter denne Anordn. § 12, skulle exequeres af Kongens Foged selv, Fortegnelse over disse særligen at meddele, een for hver Fogedjurisdiction. Beløbet anføres iøvrigt for hver Termin alene summarisk for enhver Skyldner, dog de reelle og personlige Skatter, hver Art for sig, og Bankheftelsesrenterne samt Brandhielpspengene for sig, i særskilte Rubriker. Med disse Restancelister skal følge en summarisk Fortegnelse in duplo over alle de indsendte Lister, af hvilken det ene Exemplar tilbagesendes Oppebørselsbetienten, forsynet med Amtmandens Tilstaaelse for, at han har modtaget de i den summariske Fortegnelse ommeldte Restancelister, og Paategning om, naar Inddrivelse er beordret; det andet Exemplar beholder Amtmanden til sin Efterretning. De paa de indsendte Lister opførte Restancer skal Amtmanden derpaa uopholdeligen, og i det Sildigste inden 8 Dage efter Modtagelsen, autorisere vedkommende Bye-, Herreds- eller Birke-Foged til at foranstalte inddrevne, dog under Reqvirentens Ansvar saavel i Henseende til Restancerne Beløb og Klassification som med Hensyn til, at de virkeligen skyldes for de opgivne Terminer, og skal denne Autorisation med behørig Datering paategnes enhver af Restancelisterne. Disse tilstilles dernæst af Amtmanden directe og uden Ophold den paagældende Retsbetient til Foranstaltning af Inddrivelse paa den i efterfølgende § 12 foreskrevne Maade; og har Rets-

betienten strax at meddele Amtmanden Tilstaaelse for Modtagelsen af de autoriserede Restancelister. Under de til Kongens Kasse skyldige Afgifter, som paa denne Maade inddrives, indbefattes ogsaa Mølle-, Kroholds- og andre saadanne paa faste Eiendomme hvilende Afgifter, samt Jagtforpagtningsafgifter og Renterne af de i enkelte Eiendomme fra det forrige Ryttergodses Salg indestaaende, Kongens Kasse tilhørende, halve Kiøbesummer saavel som Arvefæste-Afgifter paa de Kgl. Domainer. Forsaavidt Yderen tillige skylder ældre Restancer, som allerede ere beordrede inddrevne, men uden at Betaling endnu er paafulgt bemærkes dette paa Listen inden Linien alene til Efterretning for Fogden. Forsømmer Oppebørselsbetienten at indgive til Amtmanden de foreskrevne Restancelister inden den i det Foregaaende befalede yderste Tid, har han selv uophødeligen at tilsvare Beløbet. Dog forbeholdes ham samme Regres til Restancedragerne, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke ere forløbne siden Skatternes Forfaldstid, har at autorisere, paa den ovenfor foreskrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Men efter den Tid maa Amtmanden ikke autorisere Skatterestancer til Inddrivelse, da saadanne forældede Restancer ved sædvanligt Søgmaal blive at indtale. Derhos skal den Oppebørselsbetient, som i den her omhandlede Henseende viser Forsømmelse, være ifalden en Mulct til vedkommende Fattiggasse fra 10 Rbd. til 50 Rbd. Søv efter Rentekammerets nærmere Bestemmelse, hvilken Mulct i Gientagelsestilfælde endog kan forøges. Iøvrigt bør Oppebørselsbetienten, naar han modtager Restancerne, efterat han har begiert dem inddrevne, ved at meddele Qvittering i Skatteqvitteringsbogen, give denne den Bemærkning, at den strax skal forevises Fogden, hvorpaa han derhos mundtlig har at gøre Vedkommende opmærksom. [*Udpantningsl.* 29. *Marts* 1873 §§ 2, 3, 5. *Rpl.* 11. *April* 1916 §§ 597, 598, 600.]

12) *Om Restancerne Inddrivelse.* Saasnaart Fogden har modtaget de i foregaaende § 11 omhandlede, af Amtmanden

8. Juli. autoriserede, Restancelister, skal det være hans Pligt, uden nærmere Paamindelse enten fra Amtmandens eller fra Oppebørselsbetientens Side, paa den herefter foreskrevne Maade at forfølge Sagen mod enhver enkelt Restancedrager, som paa Listen er anført, saalænge, indtil Restancen er betalt, eller Alt er realiseret, som til Betalingen udføres. Først skal han uopholdeligen, forsaavidt Landet angaaer, sende hver Sognefoged Listen paa Restancerne i hans Fogderi og derhos lade bekjendtgjøre ved Kirkestævne, at de autoriserede Restancelister i det Hele ere modtagne fra Oppebørselsbetienten for den navngivne Termin, samt at Inddrivelse af Restancerne, hvilke dog ikke specielt maae publiceres, vil blive iværksat, naar ikke sammes Betaling inden 14 Dage ved Oppebørselsbetientens Qvittering for ham godtgjøres at være skeet. Forsaavidt Kiøbstæderne angaaer, skeer derimod den ommeldte Bekjendtgjørelse paa den paa ethvert Sted brugelige Maade. Dog overlades det i alle Tilfælde til Fogden, naar det alene er enkelte Ydere, der staae tilbage, at lade en speciel, men beviislig, Anmeldelse til hver især træde i den offentlige Bekjendtgjørelses Sted. Naar 14 Dage ere forløbne, uden at Betaling bevises at have fundet Sted, iværksætter Fogden strax, og uden nogensomhelst Forhaling, Inddrivelse paa een og samme Maade, hvad enten Skyldneren er Landboer eller Kiøbstædboer, og i første Tilfælde, hvad enten han hører til Bondestanden, eller ikke, alene med den Forandring, at han hos enhver Skyldner paa Landet, hvis samlede Restancebeløb ikke overstiger 50 Rbd. Sølv, lader Udpantningen i Løsøret udføre af vedkommende Sognefogder, hvilke han derfor strax, saasnart de ovenmeldte 14 Dage ere forløbne, uden at Betaling er skeet, meddeler Ordre til Udpantningens uopholdelige Iværksættelse. Dog skal Fogden stedse have vaagent Øie med, at Sognefogderne i rette Tid og paa rigtig Maade udføre Forretningen, ligesom, hvor der under en saadan Forretning maatte kunne blive Spørgsmaal om Kiendelses Afsigelse, denne bør skee af den Kgl. Foged. [Udpantningsl. 29. Marts 1873 §§ 4, 5, 9. Rpl. §§ 599, 600, 604.]

13) *Om Execution og Udpantning.* Saafremt der hos 8. Juli. Skyldneren forefindes saa meget upantsat Løsøre inden Jurisdictionen, at hele Restancen saavel af personlige som af reelle Skatter og Afgifter derved kan dækkes, da foretages Udpantningen for begge disse Classer af Restancer alene i Løsøret. Er dette derimod ganske eller tildeels pantsat, udlægges først for de personlige Skatter og Afgifter saameget af det upantsatte Løsøre, naar dette gives, eller, naar dette ikke er tilstrækkeligt, saa meget af det til Underpant, efterat Pl. 23 Jul. 1819 bekendtgjordes, stillede Løsøre, som behøves til at dække Restancebeløbet. Og iagttages det overalt, hvor Udlæg skeer i Skyldnerens Løsøre, at de for ham mindst uundværlige Effecter først udlægges, saa at altsaa hans nødvendige Besætning og de til Eiendommens Drift uundværlige Avlsredskaber samt Haandværksredskaber og andre til Skyldnerens Næringsdrift uomgængeligen fornødne Redskaber ikke udlægges, saalænge andre mere undværlige Ting hos ham forefindes, dog saaledes, at alt Upantsat, som ovenmeldt først udlægges før det Pantsatte. Panthaveren i Løsøret har iøvrigt her selv at varetage sit Tary, saa at, naar ikke han, eller Nogen paa hans Vegne, beviisliggiør Panteretten, inden Løsøret ved Auction er bortsolgt, kan Indsigelse mod Salget siden ikke gøres. Dersom der til de reelle Skatters og Afgifters Tilfredsstillelse intet upantsat Løsøre er tilbage, eller dersom det ikke vurderes saa høit, at det er sandsynligt, at det vil blive tilstrækkeligt til at afgjøre Restancen tilligemed Omkostningerne, hvorom Sognefogden, forsaavidt Udpantning skeer ved ham, uopholdeligen skal gjøre Indberetning til den Kgl. Foged, har denne strax at iværksætte Executionen tillige i Skyldnerens faste Eiendomme, paa hvilke Restancen hviler, hvad enten det er Hovedgaarde, Bøndergaarde, Kiøbstad- eller andre Eiendomme; og følge da med Landeiendommene disses uundværlige Besætninger og Inventarier, naar de tilhøre Skyldneren og ikke særskilt ere pantsatte. Forlanger derimod Debitor i dette Tilfælde udrykkeligen Besætningen og Inventariet specielt udlagt, og

8. Juli. samme ikke med den faste Eiendom er bortforpagtet eller bortfæstet, eller dersom han paaviser til deri at søge Fyldestgiørelse enkelte af sine, i vedkommende Fogeds Jurisdiction beliggende, Eiendomme, eller enkelte Dele af samme, forsaavidt disse, uden særlig Tilladelse, maae skilles fra den samlede Eiendom, og saadanne Dele ikke ere særskilt pantsatte, eller dog ikke pantsatte høiere, end at det med Rimelighed kan antages, at Pantefordringerne ville worde dækkede foruden Restancebeløbet af de resterende reelle Skatter og Afgifte, der ikke hefte paa samme, da indskrænkes Udlæget til disse enkelte Dele, naar de skiønnes tilstrækkelige til Restancens og Omkostningernes Betaling. Det er iøvrigt en Selvfølge, at ogsaa for personlige Skatter og Afgifter kan af Fogden gøres Execution i faste Eiendomme, dog det Pant, som Nogen deri lovligen har erhvervet, upræjudiceret. Endeligen skal det, hvad Kbhvn angaaer, staae vedkommende Restancedrager frit for, efter Begiering, strax at kunne erholde Udlæget for Restancer af reelle Skatter foretaget i den faste Eiendom, som disse paahvile. [Pl. 14. Maj 1834. Udpantningsl. 29. Marts 1873 § 5. Rpl. §§ 600, 506, 507, 509. Konkursl. 25. Marts 1892 § 160.]

14) *Om Betalingen for Execution eller Udpantning.* For Executionen eller Udpantningen, naar samme forrettes af Herreds- eller Birke-Fogden, betales, i Forhold til det samlede Beløb af Restancerne af reelle og personlige Skatter og Afgifter for hver Skyldner især, det fulde ved Regl. 22 Mart. 1814, § 45, bestemte Gebyr, uden at dog Forhøielse til Justitsfonden eller pro mille Gebyr beregnes, ligesom og Forretningen uden Betaling skal gives Amtmanden, forsaavidt han i enkelte Tilfælde maatte have Brug for samme, beskrevet paa ustemplet Papir. Hver af de tvende Vidner, der af fornævnte Foged bruges ved Forretningen og der tillige have at vurdere de udlagte Eiendomme, tilstaaes 12 Skil. Sølv. Naar Udpantning foretages ved Sognefogden, erlægges derfor til ham 16 Skil. Sølv og ligesaa meget til Herreds- eller Birke-Fogden. Til Byfogden betales, naar Udpantningen eller Executionen ved ham udføres, 24 Skil.

Sølv, uden Forhøielse til Justitsfonden, og til hver af de 2de Mænd, han bruger som Vidner og Vurderingsmænd ved Forretningen, 6 Skil. Sølv. Dog bør, ogsaa naar Udpantningen eller Executionen skeer ved Byfogden, samme altid skee efter Restancelister, som ere affattede i den med Hensyn til Amtsforvalterne ved foregaaende § 11 foreskrevne Form, men saaledes, at der for Kgl. Skatter eller Afgifter samt Brandhielpspenge og for Commune-Afgifter udstedes særskilte Restancelister, naar de opkræves af forskellige Opbeholdersbetiente. Alt, hvad der saaledes skal erlægges for de her omhandlede Forretninger, inddrives tilligemed det Restancebeløb, hvorfor Udpantningen eller Executionen iværksættes. Og, om end Restancen maatte være betalt, naar dette ikke betimeligen legitimeres for Fogden, inden han forlader sit Hiem for at foretage Forretningen, eller, dersom Restancen betaales under selve Forretningen, saa at Udpantning eller Execution for Restancen bortfalder, skal Gebyret alligevel erlægges, og Fogden være berettiget til, i Mangel af Betaling, strax at foranstalte Udpantning eller Execution for Omkostningerne aldeles paa samme Maade som for selve Afgiften. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 § 14*]

15) *Om udlagt Løsøres Indløsning eller Salg ved Auction.* Det udlagte Løsøre kan forblive hos Skyldneren, indtil det realiseres, saafremt han vil indestaae for samme, og Fogden eller Sognefogden skønner, at det kan betroes ham. I modsat Fald hensættes det, under Fogdens eller Sognefogdens Forvaring, paa det nærmeste beqvemme Sted, og, dersom det er Creaturer, indtinges de paa Foder saa billigt som muligt. I 6 Uger efter Udpantningen staaer det Udlagte til Indløsning, saafremt nemlig Skyldneren betaler Restancen, Gebyret og de Omkostninger, der allerede maatte være medgaaede til Godsets Opbevaring, m. m. Naar disse 6 Uger ere forløbne, uden at Indløsningen er skeet, hvorom Sognefogden, forsaavidt Udpantningen er skeet ved ham, uopholdeligen har at gjøre Indberetning, ledsaget med fuldstændige Fortegnelser over det Udlagte, til Herreds- eller Birke-Fogden, foranstalter denne, eller i Kiøbstæderne By-

8. Juli. fogden, saasnart det for den fornødne Bekiendtgjørelses Skyld, der maa gaae forud, er muligt, Løsøret absolut bortsolgt ved een eneste Auction under saadanne Betingelser, at han kan være ansvarlig for, at Restancen, saavidt Kiøbsummen dertil er tilstrækkelig, vorder indbetalt til Amtstuen eller vedkommende Oppebørselsbetient i det Seneste inden 4 Uger efter Auctionens Afholdelse. For denne Forretning tillades det ham at beregne sig i Incassations-Salarium 2 Procent, naar Auctionsbeløbet betales contant, og 4 Procent, naar Credit gives, hvilket Salair forlods fradrages Beløbet eller betinges af Kiøberne. Dersom der enten i det givne Tilfælde, eller kort forinden i lignende Tilfælde, forgives har været afholdt Auction i Sognet, uagtet det har været betydet de Mødende, at Flytning af Godset vilde finde Sted, hvis passende Bud ei skete, kan Fogden foranstalte Godset, efter Indløsningstidens Udløb, henflyttet til et beqvemmere Sted, i alt Fald til nærmeste Kiøbstad, hvor Fogden da skal være berettiget til, om han end ikke der tillige har Jurisdiction, at afholde Auctionen, saafremt han ikke hellere vil overlade samme til den derværende Auctionsdirekteur. Saadan Flytning af Godset maa imidlertid, forsaavidt den skeer til et Sted udenfor Jurisdictionen, ikke foranstaltes uden efter Amtmandens forud indhentede Tilladelse dertil. Derhos bør Omkostningerne ved Flytningen, hvilke udredes ligesom de øvrige Omkostninger i Anledning af Inddrivelsen, søges nedsatte til det mindst mulige, og Flytningen, saavidt seee kan, iværksættes ved Skyldnerens egne Folk. [Udpantningsl. 29. Marts 1873 §§ 5, 7, 10. Rpl. 11. April 1916 §§ 539, 600, 602, 605.]

16) *Om Udlæg i faste Ejendomme.* Skulde Udfaldet af Løsøre-Auctionen vise, at Restancen tilligemed Gebyret og øvrige Omkostninger ikke dækkes ved Realisationsbeløbet og der ikke allerede er tillige gjort Udlæg i de faste Ejendomme, foranstaltes dette Udlæg, overensstemmende med foregaaende § 13, uopholdeligen iværksat, saafremt Skyldneren ei maatte være i Besiddelse af videre Løsøre, hvori det er sandsynligt, at Fyldestgjørelse kan opnaaes ved nyt

Udlæg og ny Auction, som strax derefter maa foranstaltes. 8. Juli.
Ved saadant nyt Udlæg maa Løsøret ei vurderes høiere, end i Forhold til de Priser, hvortil det tidligere udlagte Gods ved den over samme afholdte Auction blev udbragt. Naar saaledes ikke ved Løsørets Salg opnaaes fuld Betaling. eller naar intet Udlæg i Løsøre har været at erholde, skrides der til de udlagte faste Eiendommens Realisation i Forbindelse med deres uundværlige Besætninger og Inventarier, forsaavidt samme, i Medhold af fornævnte § 13, følge Eiendommene. Dog bliver Auction ei at beramme før efter Udløbet af 4 Uger, for at den Vedkommende, ved, overensstemmende med nedenanførte § 18, at rette for sig, kan forebygge Auctionen. Men, naar Berigtigelse ikke inden 4 Uger er skeet, gjør Fogden uopholdeligen Anstalt til Eiendommenes Salg og giver først skriftligen den, som er første Prioritetshaver i Eiendommen, forsaavidt det af den Panteattest, som til den Ende erhverves, kan erfares, hvor han er, og forsaavidt Meddelelsen kan komme ham tilhænde, inden det endelige Salg kan ventes iværksat, Underretning om det forehavende Salg, for at han kan varetage sit Tary. Gebyret for Panteattesten udredes forresten ligesom de øvrige ved Inddrivelsen foranledigede Omkostninger. Over de udlagte Eiendomme afholdes 3 Auctioner, der forud bekendtgjøres paa den ved Pl. 22 Apr. 1817, § 3, foreskrevne Maade, saa at Bortsalg, med samme Retsvirkning som efter Dom og Execution, skeer ved 3die Auction, naar saa høit Bud opnaaes, at de Fordringer, hvorfor Salget foretages, derved blive fyldestgjorte. Dog kan, under de i Pl. 19 Jun. 1822, § 2, indeholdte Betingelser, endnu en fjerde Auction afholdes. Blandt Vilkaarene for disse Auctioner betinges det, at Kiøberen skal af Kiøbesummen betale dels Restancens Beløb til vedkommende Oppebørselsbetient, dels til Fogden Executions- og øvrige Omkostninger saavel som for hans Uleilighed med Auctionens Besørgelse et lige Beløb med Executionsgebyret, samt derhos uden for Kiøbesummen tilsvare alle øvrige i Anledning af Auctionerne og Salget flydende Omkostninger, derunder indbefattet Auc-

8. Juli. tiensgebyret, Alt til de i Fr. 11 Sept. 1833 bestemte Betalingsterminer, saa at Gebyrer og Omkostninger erlægges om 14 Dage, men Restancen selv til den i bemeldte Fr. § 1 fastsatte Tid; at Kiøberen stiller behørig Sikkerhed overensstemmende med nysnævnte Anordnings § 3; at han udræder alle Skatterne og Afgifterne af Eiendommen fra den Tid, indtil hvilken Restancerne, hvorfor Executionen er skeet, ere beregnede, og at han i Henseende til Resten af Kiøbesummen afgjør det Fornødne med Panthaverne eller den forrige Eier, da Auctions-Skiøde ikke forinden udfærdiges. Skulde nogensinde ved den endelige Auction intet Bud opnaaes, eller ikke saa høit Bud, at Restancen og Omkostningerne derved fuldkommen betales, indberettes det igiennem Amtmanden til Rentekammeret, som da tillige tilstilles Udskrift af Executions- og Auktions-Forretningerne for at der kan træffes, hvad videre Foranstaltninger, der findes fornødne. Iøvrigt skal, selv i saadanne Tilfælde, det lovbestemte Foged- og Auctions-Gebyr erlægges, dog saaledes, at, saafremt intet Salg skeer, Salairet for forgiæves Opraab i ethvert Fald kun beregnes som enkelte Opraabspenge, om end Eiendommen er opraabt paa forskellige Maader. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 §§ 5, 7, 10. Rpl. 11. April 1916, Kap. 51. §§ 600, 602, 605. L. Nr. 66, 9. April 1891, Kap. 3.*]

17) *Om Auctionsvilkaar.* I de enkelte Tilfælde, hvor Udlæg i faste Eiendomme, overensstemmende med § 13, ikkun skeer under Forbehold af, at Pantecreditorerne i samme først tilfredsstilles, bliver det Fornødne i den Henseende at iagttage ved Auctionsvilkaarene; og skeer da intet Salg, naar Pantegielden ei derved først dækkes. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 § 5. Rpl. 11. April 1916 § 600.*]

18) *Ang. Indløsning af det Udlagte.* Melder Restancedrageren sig, for at indløse de udlagte Effecter eller Eiendomme, endog efterat Auctionerne ere bekendtgiorte, men inden endeligt Salg er foregaaet, skal Indløsningen staae ham frit og Auctionerne aflyses, enten naar han, foruden at bevise at have clareret alle sine Restancer hos vedkommende Oppebørselsbetient, tillige godtgjør Fogden det ham tilkommende Executionsgebyr og det i § 16 nævnte Salarium for Auctionernes Besørgelse samt derhos betaler samt-

lige de Omkostninger, som Udpantningen, Executionen og Auctionerne allerede have foranlediget, og som Aflysningen endvidere vil foraarsage, eller og dersom han stiller fuldkommen betryggende Sikkerhed for, at alt det Ovenanførte vorder berigtiget, Gebyret og Omkostningerne inden 14 Dage og samtlige Restancer inden 3 Maaneder, hvilket Fogden da har nøie at paasee opfyldt. Under samme Betingelser skal det ogsaa staae Panthaverne i de udlagte Eiendomme og enhver Anden frit at forlange Auctionerne tilbagekaldte. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 §§ 5, 10. Rpl. 11. April 1916 §§ 600, 605.*]

19) *Om ny Udpantning.* Forresten blive nye Udpantninger eller Executioner for senere paadragne Skatterestancer ikke af Fogden at foranstalte, naar alle Skyldnerens løse og faste Eiendomme, saavidt man i dem kunde søge Fyldestgiørelse for Restancerne, allerede ved tidligere Skatte-Inddrivelser ere udlagte, og Betalingen følgerigen ogsaa for de senere Restancer, ved det Udlagtes endelige Realisation, maa antages at ville opnaaes, af hvilken samme Grund heller ikke videre Udlæg giøres for senere Restancer af en skatpligtig Eiendom, naar denne selv allerede for tidligere Restancer af samme er udlagt. Men, dersom for de ældre Restancer ikkun er skeet partielt Udlæg i Løsøre, eller i enkelte Dele af Eiendommen, hvoraf Fogden ikke skønner tillige at kunne udbringe de senere Restancer, for hvilke han ellers har at drage Omsorg, da bør han, saasnart den ny Restanceliste er ham tilstillet, atter for de derpaa anførte Restancer forfølge Sagen paa den ovenfor foreskrevne Maade, om end ikke Sagen i Henseende til de ældre Restancer endnu maatte være bragt fuldkommen til Ende. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 § 5. Rpl. 11. April 1916 § 600.*]

20) *Om Restancer hos Beneficiarier. Fideicommissarier og Usufructuarier.* Forsaavidt Nogen som Beneficiarius, Fideicommissarius eller Usufructuarius besidder faste Eiendomme eller Tiender, og de Restancer af Skatter og Afgifter, han har paadraget sig, ikke kunne erholdes betalte ved Udpantning i hans Løsøre overensstemmende med § 13.

8. Juli. blive Eiendommens redeste Indtægter — Penge-Indtægterne først —, eller saamange af samme, som til Restancernes Dækning findes fornødne, ved Fogden at sequestrere, indtil det Skyldige er betalt, saaledes at det paalægges vedkommende Forpagtere, Forvaltere, Fæstere eller andre Ydere, der have Afgifter at erlægge til Besidderen, i Stedet derfor, saa længe, indtil Seqvestrationen ophæves, at præstere Afgifterne til en af Fogden, efter Overlæg med Oppebørselsbetienten, dertil beskikket, i Nærheden bosat, paalidelig Mand, der har at modtage Afgifterne, naar de tilbydes ham, og, forsaavidt det Modtagne bestaaer af Naturalier, at drage Omsorg for dets Bortsalg ved offentlig Auction, samt dernæst at indbetale Pengene, efter Afkortning af de havte Udgifter samt visse Procent, der af Fogden, efter Omstændighederne, tilstaaes ham for Indkassationen, m. v., til Amtstuen eller Oppebørselsbetienten, forsaavidt fornødent gøres til Restancens Dækning, hvorimod det derfra muligen Overskydende udbetales til de paagiældende Eiendommens Besidder, til hvem han iøvrigt har at aflægge Rigtighed for Indkassationen i det Hele. Dog skal, naar der til Fyldstgørelse af en Restance af Skatter eller Afgifter maa søges Betaling i en Tiende, som oppebæres i Kiærven, denne, efter at være bleven belagt med Seqvester, af Fogden foranstaltet bortsolgt ved Auction, forsaavidt behøves til Restancens Dækning, paa en passende Tid før Høsten, med Ret for Kiøberen til at gjøre sig den saaledes kiøbte Tiende-Indtægt saa nyttig, som han lovligen kan. Forsaavidt nogle af de ovenmeldte Ydere ikke strax kunne, efter Tilsigelse, møde ved Forretningen, for der umiddelbart af Fogden at tilkiendegives det Fornødne, har Fogden skriftligen at paalægge vedkommende Sognefogder at besørge Forkyndelsen for dem, hvilket da inden 8 Dage maa være skeet. Ved Seqvestrationsforretningen bør Fogden derhos betyde Besidderen, at, naar ikke samtlige Restancer af Skatter og Afgifter, saavel de, for hvilke Seqvestrationen iværksættes, som de, der senere paadrages, ere betalte inden 6 Maaneder fra Forretningens Datum, er han uden Videre udsat fra

8. Juli.

Besiddelsen af de faste Eiendomme og Tiender eller de Dele af samme, som Amtmanden til Hensigtens Opnaaelse skønner fornødne, hvilke da tages under Administration af en paalidelig Mand, som dertil af Amtmanden beskikkes og som af Eiendommens Indtægter, hvorfor han iøvrigt til den fratraadte Besidder saavel som til Amtstuen eller Oppebørselsbetienten har at aflægge Regnskab, erholder et billigt Honorarium, men ellers indbetaler alle Eiendommens Indtægter, forsaavidt de ikke til dens Drift og Vedligeholdelse uomgængeligen behøves, i Amtstuen eller til den vedkommende Oppebørselsbetient, hvilken Bestyrelse vedvarer, indtil samtlige Restancer med alle paaløbne Omkostninger ere betalte. Saalænge denne Administration finder Sted, kan ingen Liquidation for muligen forud erlagte Afgifter eller for andre Fordringer, der kunne have mod den fratraadte Besidder af Forpagtere, Fæstere eller Andre, gøres gjeldende mod det Offentliges Krav paa de fulde Indtægter, der fra Administrationstidens Begyndelse forfalde af de seqvestrerede Eiendomme. Seqvestrationsforretningen tilstilles Oppebørselsbetienten, som, naar Betalingen ikke inden de bestemte 6 Maaneder paafølger, derom gjør Indberetning til Amtmanden, der foranstalter det videre Fornødne til Eiendommens Administration. For Seqvestrationen saavel som for Forretningens Beskrivelse, der dog, forsaavidt den meddeles Oppebørselsbetienten, kan skee paa ustemplet Papir, erlægges det fulde i Regl. 22 Mart. 1814 for deslige Forretninger bestemte Gebyr, dog uden at Forhøielse til Justitsfonden, pro mille Gebyr eller særskilt Betaling for, hvad der som ovenmeldt skal tilkiendegives Yderne, beregnes. Og bliver Gebyret saavel som de øvrige Omkostninger at afholde af de første Indtægter, Eiendommene kaste af sig.

21) *Om Inddrivelse af Restancer for en Eiendom, hvis Besidder boer udenfor Jurisdictionen.* Paadrages Skatte- og Afgifts-Restancer af nogen fast Eiendom, hvis Besidder har Bopæl uden for den Fogedjurisdiction, hvori Eiendommen er beliggende, da forholdes med Restancernes Inddri-

8. Juli. velse ved Udpantning i hans paa bemeldte Eiendom værende Løsøre og, naar fuld Betaling deri ei kan faaes, saavel som naar intet af Skatyderens Løsøre paa Stedet findes, ved Udlæg i og Realisation af selve Eiendommen eller, i det i foregaaende § 20 ommeldte Tilfælde, ved Sequestration af dens Indtægter paa samme Maade, som om han der var tilstede. Dog bør vedkommende Oppebørselsbetient, naar Eiendomsbesidderen boer i Nærheden, og Underretning om, at Afgifterne ville blive søgte inddrevne, saaledes kan gives ham, uden at deres betimelige Inddrivelse derved udsættes, ei undlade at meddele ham en slig Underretning. Men Mangel af en saadan skal ikke begrunde nogen Indsigelse imod Udpantningens, Executionens eller Sequestrationens Lovlighed. Iøvrigt er det en Selvfølge, at Intet kan være til Hinder for at requirere deslige Restancer inddrevne paa den Afgiftspligtiges Bopæl i Tilfælde af, at dette maatte ansees hurtigere at ville føre til Maalet, end at søge Betaling i selve Eiendommen. Og har i saa Fald Oppebørselsbetienten herom at henvende sig til Amtmanden i det Amt, hvor Eiendommen er beliggende, hvilken Embedsmand, efter at have forsynet Restancelisten med den fornødne Autorisation til Inddrivelse, giennem Amtmanden i det Amt, hvor Restancedrageren boer, har at foranstalte det videre Fornødne. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 §§ 3, 5. Rpl. 11. April 1916 §§ 598, 600.*]

22) *Om den Hurtighed m. v., som skal iagttages ved Executions- og Udpantnings-Forretninger.* Iøvrigt skulle paa een Dag foretages saa mange Udpantninger, Executioner, Sequestrationer og Auctioner for Skatterestancer som muligt. By-, Herreds- eller Birke-Fogderne bør ogsaa ikke alene selv iagttage den størst mulige Hurtighed ved disse Forretninger, som uafbrudt fortsættes i den ovenbeskrevne Orden, men ogsaa nøie paasee, at Sognefogderne ligeledes gaae frem med den muligste Hurtighed og, saafremt de heri findes efterladne, blive giorte medansvarlige for Restancebeløbet samt anseete med en Mulet af 1 til 5 Rbd. Sølv, der dicteres af Amtmanden og tilfalder vedkom-

mende Fattigkasse. Viser By-, Herreds- eller Birke-Fogden 8. Juli. i nogen af disse Henseender Forsømmelighed, skal han for samme drages til Ansvar saaledes, at Restancerne, hvis Inddrivelse han har forsømt eller ikke tilbørligen paaseet, efter lovlig Tiltale og Dom, hos ham selv kunne inddrives, imod at han igien holder sig til Restancedragerne, hos hvilke der forebeholdes ham samme Regres, som det Offentlige tilkommer hos dem, saa at altsaa Amtmanden, naar 2 Aar og 3 Maaneder endnu ikke ere forløbne siden Skat-ternes Forfaldstid, har at autorisere, paa den i det Foregaaende foreskrevne Maade, Restancerne til Inddrivelse hos Yderne. Derhos bør den Foged, der har viist Forsømmelighed i de ovennævnte Henseender, ansees med en Mulet til vedkommende Fattigkasse af 10 til 50 Rbd. Sølv, som i Gientagelses-Tilfælde endog forøges. Oppebørselsbetienten skal derfor, 3 Maaneder efterat Udpantning eller Execution for Restancer efter denne Fr. skal giøres, strax til Amtmanden indgive særskilte Fortegnelser over de forskiellige, til Inddrivelse opgivne Restancer, som da endnu ikke ere betalte, saaledes at de, enhver Autoritet vedkommende, Restancer opføres paa en Liste for sig, saasom Kgl. Skatter og Amtsrepartitionsfondsbidrag paa een, Bankheftelsesrenter paa een, Brandhielpspenge paa een, Alt med tilføiet Bemærkning om, naar de af ham ere begierte inddrevne. Og skal Amtmanden derpaa inden 14 Dage forlange bestemt og nøiagtig Efterretning fra vedkommende Fogder om, hvad der ved hver Post især er foranstaltet, hvilke Erklæringer inden andre 14 Dage skulle afgives paa de ovenanførte forskiellige Lister, særskilt for hver Art af Restancer. Saasomt disse Erklæringer ere modtagne, skal Amtmanden uopholdeligen tilstille det vedkommende Collegium eller Departement, hvorunder Restancerne høre, de af Amtstuerne indsendte Restancelister tilligemed de nysnævnte Erklæringer med de Bemærkninger, hvortil han selv maatte finde sig foranlediget; og har dette Collegium eller Departement da, hvis det finder nogen Foged skyldig i en tilregnelig Forsømmelse, efter de befundne Omstæn-

8. Juli. digheder, giennem Amtmanden at foranledige ham tiltalt efter denne Forordnings Indhold. Forresten har Fogden uopholdeligen at aflevere til vedkommende Oppebørselsbetient, hvad han i Anledning af de her omhandlede Forretninger indkasserer eller har at afgive, og, dersom han forbliver indesiddende med Pengene, ansees han efter § 20 i Fr. af Dags Datum angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed. I Henseende til Fogdens Berettigelse til at modtage de Restancer, der maatte tilbydes ham, skulle derhos de nu gieldende Regler, navnlig Pl. 31 Dec. 1822 (Resol. 11 Dec.) forblive ved Magt, saa at ingen Yder maa betale nogen Skatterestance til Fogden uden i det Tilfælde, at denne indfinder sig med tvende tiltagne Mænd hos ham for at foretage Udpantning; thi i ethvert andet Fald staaer Yderen selv til Ansvar for Restancens Beløb. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 §§ 2, 3, 5, 7. Rpl. 11. April 1916 §§ 597, 598, 600, 602.*]

23) *Paa hvilke Restancer den anordnede Inddrivelsesmaade skal anvendes.* Den ved nærværende Anordning foreskrevne Inddrivelsesmaade for resterende Skatter og Afgifter skal dog alene anvendes, forsaavidt disse ere komne til Restance, efterat denne Anordning er traadt i Kraft, hvorimod der med tidligere paadragne Restancer forholdes efter de tilforn gieldende Forskrifter, medmindre Restancedrageren selv maatte ønske Inddrivelsen iværksat overensstemmende med nærværende Anordning, eller og der med disse ældre Restancers Betaling, paa Grund af ganske særegne Omstændigheder, maatte være eller blive tilstaaet Udsættelse, da i saa Fald de Terminer, der af saadanne Restancer forfalde til Betaling, efterat nærværende Anordning er traadt i Kraft, inddrives paa den der foreskrevne Maade.

24) *Om Fremgangsmaaden, naar Skattcyderen dør eller opgiver sit Bo.* Naar Nogen, som har offentlige Skatter eller Afgifter at udrede, dør eller opgiver sit Bo til Skifterettens Behandling, bør Skifteforvalteren, der har taget Boet under Behandling, strax hos vedkommende Op-

8. Juli.

Opbørselsbetient søge Oplysning om, hvad Restancer af bemeldte Skatter og Afgifter den Paagjødende har paadraget sig, i hvilken Henseende Restancens Overensstemmelse med Opbørselsbetientens Hovedbog skal, som i ethvert andet Tilfælde, være tilstrækkeligt Beviis for Fordringens Rigtighed, saafremt Boet ikke kan skaffe den Skyldiges Qvitteringsbog tilveie eller paa anden lovlig Maade modbevise den paa Opbørselsbetientens Hovedbog grundede Fordring. Skifteretten skal sørge for, at saavel Restancen som de siden paaløbende Skatter og Afgifter, hvilke Opbørselsbetienten hver Termin affordrer Boet som enhver anden Skatyder, vordt, efter Boets Beskaffenhed, strax, og uden at Skiftets Tilendbringelse oppebies, betalte efter den Præference, der tilkommer samme. Udebliver Betalingen, har Opbørselsbetienten, istedetfor at requirere Execution, til samme Tid, som dette ellers skulde skee, om Restancen at gjøre Indberetning til Amtmanden, der lader anstille Undersøgelse om Aarsagen til Forhalingen og derefter indberetter Sagen til Rentekammeret eller andet vedkommende Departement, som i fornødent Fald lader Skifteforvalteren drage til Ansvar for, hvad Forsømmelse der i denne Henseende kan tilregnes ham, paa samme Maade som i foregaaende § 22 for Fogden er bestemt, ligesom det, efter Omstændighederne, kan giennem det danske Cancellie foranlediges, at Boet, overensstemmende med Resol. 7 Apr. 1824, fratages en saadan Skifteforvalter, og at en anden beskikkes til dets Behandling. [Konkursl. 25. Marts 1872 § 52. Skiftel. 30. Nov. 1874 §§ 20, 89. Pl. 21. April 1824 § 1.]

25) *Ang. Opbørselsbetientenes Ansvar for Restancelisterne.* For Rigtigheden af de Restancelister, Opbørselsbetienten i forskellige Anledninger indgiver, skal han staae til Ansvar. Befindes der at være forlangt Execution for nogen Skat eller Afgift, som til den Tid allerede er betalt, eller dersom Opbørselsbetienten ellers af nogen Yder opbærer for meget i Skatter og Afgifter, skal den Skyldige ikke alene erstatte den Forurettede al den Skade, han derved maatte have lidt, men desforuden, naar det har

8. Juli. sin Grund i Skiødesløshed, bøde til vedkommende Fattigkasse fra 10 til 100 Rbd. Sølv efter Rentekammerets nærmere Bestemmelse, og, naar det er skeet i svigefuld Hensigt, have sit Embede forbrudt. [*Udpanningsl. 29. Marts 1873 § 13. Rpl. 11. April 1916 § 608.*]

28) *Om Udbetaling af Amtstue-Intrader.* Foruden de Afleveringer af Kassebeholdningerne, som i det Følgende foreskrives, maae Amtsforvalterne, med de i nedenauførte §§ 29 og 30 nævnte Undtagelser, ikke udbetale nogen Sum af de Amtstue-Intrader, der tilhøre den Kgl. Kasse, uden efter en af de Deputerede for Finantserne giennem Zahlkammeret udfærdiget Anviisning, hvilken, saasnart den er indfriet og behørigen qvitteret, uopholdeligen tilbagesendes Zahlkassereren, som for Beløbet strax meddeler Amtstuen sin Qvittering ligesom for en contant Remisse. Indeholder Anviisningen flere Udgiftsposter, og de ikke alle paa een Gang kunne betales, maa Liqvidationen med Zahlkassen for det, som er udbetalt, og som overeensstemmende med foregaaende § 5 i rette Tid opføres i Kassebogen, dog ikke udsættes længere, end til den Tid, Qvartals-Extracten skal indgives. Amtsforvalteren beholder da, naar ikke andre Forskrifter i enkelte Tilfælde gives ham, en Afskrift eller Extract af Anviisningen, forsaavidt de endnu ikke betalte Poster angaaer, tilbage og fortsætter saaledes, i det Sildigste ved hvert Qvartals Udløb, Liqvidationen med Zahlkassen, indtil samtlige de tilbagestaaende Poster ere betalte. Dog maa ingen Udbetaling efter en saadan Anviisning skee sildigere, end at Liqvidationen med Zahlkassen kan foregaa inden det samme Regnskabsaars Udløb.

31) *Ingen uapproberet Udgift maa finde Sted.* Som en Følge af ovenanførte Bestemmelser maae for Fremtiden aldeles ingen saakaldte uapproberede eller ulegitimerede Udgifter, i den Betydning, at Rigtighed for samme siden skal aflægges, nogensinde finde Sted enten i Extracterne eller i Regnskaberne, men for samtlige Udgifter skal ved

hvert Regnskab aflægges fuldstændig og endelig Rede og 8. Juli. Rigtighed, saa at denne, under ingen Omstændigheder og under intetsomhelst Paaskud, udsættes fra eet Regnskab til et andet. De nu henstaaende uapproberede Udgifter skulle, det hurtigste skee kan, bringes dertil, at de formeligen anvises.

33) *Om Magistraters eller Byfogders Pligt at aflevere Kassebeholdninger til Amtstuerne.* Magistraterne eller Byfogderne i Kiøbstæderne skulle, uden Undtagelse, inden 3 Dage efter hver Maanedes Slutning, aflevere, eller, dersom Amtstuen ikke er etableret i samme Kiøbstad, da med den første Pakkepost i Maaneden afsende de af dem i den foregaaende Maaned for den Kgl. Kasses Regning oppebaarne Skatter og Indtægter til vedkommende Amtstue, hvorfor de modtage dennes Qvittering in duplo. For Fremtiden have bemeldte Magistrater eller Byfogder at aflægge directe Rigtighed til Rentekammeret for samtlige disse Oppebørseler, derunder ogsaa indbefattede de Kgl. Skatter af Kiøbstædernes Jorder og Tiender samt Indqvarterings-Hielpeskatten af de Kiøbstæder, der skulle udrede denne. Derimod behøve de, ved de ommeldte Intraders Aflevering til Amtstuerne, ingen særskilt Forklaring at meddele om, af hvilket Slags Indtægterne bestaae, da Amtsforvalterne alene have at modtage og qvittere for det, der tilbydes som Kgl. Intrader af den vedkommende Kiøbstad. Ligesaa bør Magistraterne eller Byfogderne, til samme Tid, med særskilt Forklaring, afgive til vedkommende Amtstue de oppebaarne Brandhielpspenge og med den første Pakkepost i hver Maaned afsende til Nationalbanken de i den foregaaende Maanedes Løb oppebaarne Bankheftelsesrenter, Alt imod derfor at meddeles Qvittering in duplo.

34) *Ang. Amtsforvalternes Pligt maanedlig at afsende deres Beholdninger.* Amtsforvalterne bør ligeledes, uden dertil at oppebie nærmere Ordre, ved hver Maanedes Udgang afslutte deres Kassebøger og med den første derefter afgaaende Pakkepost (i Kiøbenhavn inden 3 Dage) til Zahl-

8. Juli. kammeret, mod samnes Qvittering in duplo, indsende Beholdningerne af de af dem for Kongens Kasses Regning modtagne Oppebørseler, af hvilket som helst Slags de end ere, alene med Fradrag af hvad der maatte være anvist til Udbetaling af disse Intrader, uden at Pengene endnu ere hævede, eller hvad der ellers maatte behøves til Udgifter, som kunne forudsees at ville forefalde i Maanedens Løb. Til samme Tid have Amtsforvalterne at indsende til Nationalbanken, mod Qvittering in duplo, de fulde Beholdninger af oppebaarne Bankheftelsesrenter, og til det danske Cancellies Kasserer, ligeledes mod Qvittering in duplo, Beholdningerne af de oppebaarne Brandhielpspenge, efter Fradrag ikkun af de Summer, som af Brandhielpspengene maatte være anviste til Udbetaling, men endnu ikke hævede, eller som kunne forudsees i Maanedens Løb at ville blive anviste.

35) *At Amtsforvalterne ere berettigede til oftere at afsende deres Beholdninger.* Det er iøvrigt en Selvfølge, at det aldeles ikke er Oppebørselsbetienten formeent, i Maanedens Løb, saa ofte han finder for godt, at gjøre Aflevering, hvilket i Særdeleshed forventes at ville skee, hvad Bankheftelsesrenterne angaaer. Men til de her befalede Tider skal desuagtet den endelige Aflevering for hver Maaned ufravigeligen finde Sted.

36) *Ang. Amtsrepartitionsfondens Beholdninger.* I Henseende til de Beholdninger, der vedkomme Amtsrepartitionsfonden, have Amtmændene fremdeles at vaage over, at saadanne Beholdninger, forsaavidt det er hiemlet, at de for en længere Tid opsamles ved Fonden, efterhaanden gjøres frugtbringende, men at ellers det aarlige Udskrivningsbidrag, overensstemmende med Forskrifterne i Pl. 31 Dec. 1819, § 3, nedsættes.

37) *Om Amtsfattigkasserne og lignende Kasser.* Lige saa bør Amtsfattigdirectionerne paasee, at hvad der af Amtsfattigkassernes Beholdninger kan gjøres frugtbringende, anvendes til Udlaan, overensstemmende med de i Pl. 26 Jul. 1831 indeholdte Forskrifter. Forsaavidt der ellers i nogen anden, under Amtstuerne henlagt, særskilt Kasse

maatte findes Beholdninger, som overstige nogle enkelte Hundrede Rbd., uden at de behøves til nærforestaaende Udgifter, have vedkommende Autoriteter at træffe lignende Foranstaltning til Pengenes Frugtbargjørelse.

— — —

43) *Om aarlige Restancefortegnelser*s Afgivelse til Amtmanden. Paa samme Tid, Regnskabsaaret og Kassebogen endeligen afsluttes, skal Oppebørselsbetienten til Amtmanden indlevere nøiagtige Fortegnelser over alle Restancer i hans Oppebørsels-District for den forløbne Tid til det afvigte Regnskabsaars Udgang, nemlig en særskilt Restance-Fortegnelse for hvert Slags Oppebørseler, hvorfor han har at aflægge særskilt Regnskab, i hvilke Fortegnelser enhver Skatyders Restancer anføres særskilt for hver Termin, og tillige ved hver Post anmærkes, om og naar den er anmeldt og autoriseret til Execution. Amtmanden har da at undersøge de paa disse Fortegnelser anførte Restancers Rigtighed, ei alene i Henseende til, om de virkeligen udestaae, til hvilken Ende Fortegnelserne bør sammenholdes med Skyldnernes originale Skatteqvisiteringsbøger, men og med Hensyn til, om Restancerne ere i behørig Tid anmeldte til Execution. Er Mængden af Restanceposterne saa stor, at det vilde blive Amtmanden uoverkommeligt specielt at undersøge hver enkelt Post i Fortegnelserne, skal det være ham tilladt alene paa denne Maade at giennemgaae de for hver Godseier især anførte Restancer, men ellers saa mange Poster af de øvrige Restancer, som han holder for tilstrækkeligt, dog at ingen By forbigaaes, uden at nogen af de Restanceposter, som findes paa Fortegnelserne, prøves, og at Valget skeer iflæng, saa at snart de større, snart de mindre Poster hist og her undersøges, hvorefter Amtmanden bør tegne sin Attest i begge de ommeldte Henseender, hvori Undersøgelsen skeer, ved hver enkelt Restancepost i Fortegnelserne, som han har prøvet. Paa samme Maade forholdes med de ved Regnskabsaarets Slutning udestaaende Restancer efter Korn- og Fourage-Udskrivninger, naar disse finde Sted. Saasnart Restance-Undersøgelsen er tilende-

8. Juli. bragt, hvilket bør være skeet i det Seneste inden 4 Ugers Forløb, har Amtmanden at giøre Indberetning til Rentekammeret om Udfaldet samt at tilbagelevere Oppebørselsbetienten Fortegnelserne med de behørigte Attester og Vedtegninger. [Jfr. § 50.]

46) *Ang. Kasse-Undersøgelser.* Fremdeles har Amtmanden, i det mindste een Gang aarligen, uden foregaaende Anmodning eller Bemyndigelse og til ubestemte Tider, at foretage den i § 42 af Fr. af Dags Datum, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabs-Væsen i Almindelighed, befalede summariske Kasse-Undersøgelser hos de under hans Embedsdistrict hørende Amtsforvaltere, Magistrater eller Byfogder, hvilke Undersøgelser skulle omfatte samtlige deres i nærværende Anordning omhandlede Oppebørseler, hvorimod de i samme Paragraph, sammenholdt med § 43, anordnede detaillerede Kasse-Undersøgelser ikkun foretages af Amtmændene, naar og forsaavidt de dertil forud af Rentekammeret bemyndiges. Iøvrigt ville af Kammeret særskilte Instructioner blive meddeelte for, hvorledes bemeldte detaillerede Kasse-Undersøgelser hos fornævnte Oppebørselsbetiente skulle anstilles.

47) *Ang. Maaden, paa hvilken Regnskaberne bør aflægges samt Tiden, naar de bør være indleverede.* Oppebørselsbetientenes Regnskaber bør aflægges paa den Maade og i den Form, som er eller fremdeles vorder foreskrevet, hvorved stedse bliver at iagttage, at de, forsaavidt Kongens egne Intrader angaaer, altid omfatte samtlige disse Intrader, uden at nogle af dem afsondres i eet, andre i et andet Regnskab, undtagen naar særskilte Jordebogs-, Forst-, eller Kirke-Kasser henhøre under en Amtstue, da der for samme aflægges særskilt Regnskab. For Brandhielpspengene aflægges det aarlige Regnskab til det danske Cancellie, og underkastes der behørig Revision, saa at Intet derom bliver at optage i det Regnskab, som aflægges til Rentekammeret. Samtlige Regnskaber blive for hvert forløbet Aar at afslutte til samme Tid, som i § 41 er befaleet

for Kassebogen. De Restancer, som da endnu udestaae for 8. Juli. den forløbne Tid til Udgangen af det Aar, hvorfor Regnskabet aflægges, skal det, naar de ved den i § 43 ommeldte Restance-Undersøgelse befindes at være rigtige og i behørig Tid anmeldte til Execution, være Regnskabsføreren tilladt at anføre i Regnskabet ligesaavel under Udgiften som under Indtægten, imod at til Legitimation derfor fremlægges den undersøgte, i bemeldte § 43 anførte, originale Restance-Portegnelse, og imod at Beløbet siden igien føres til Indtægt i det efterfølgende Regnskab. I Hovedindholdet maae Regnskaberne stemme saavel med de indsendte Quartals-Extracter som med Kassebogen. — — —

50) *Ang. Regnskab for de Kgl. Oppebørseler, som ere henlagte under Københavns Magistrat.* Forsaavidt de oven omhandlede Oppebørseler ere henlagte under Kbhavns Magistrat, da ere de i det Foregaaende for Kiøbstæderne i Almindelighed indeholdte Forskrifter ogsaa anvendelige paa samme, ikkun med følgende Forandringer: a) at de anordnede Skatteqwitteringsbøger bortfalde i Kbhavn, hvorimod der, i det mindste 14 Dage før Skatternes Optrævning, meddeles hver Skatyder en af Bogholderen ved Kæmneriet attesteret og af Kæmneren underskrevet Skattebillet, der viser det Beløb, Yderen har at erlægge, og, naar Betaling foregaaer, meddeles ham derfor en anden ligelydende, men med Qvittering forsynet, Skattebillet; b) at de i § 43 befalede Restance-Undersøgelser ligeledes bortfalde i Kbhavn, hvorimod Magistraten dog bør føre Tilsyn med Restancernes Rigtighed, ved at sammenholde de ovenmeldte originale, af Kæmneren udstedte og endnu ikke afleverede, qvitterede Skattebilletter med Restancelisterne, samt, dersom det findes fornødent, ved, forsaavidt enkelte Poster af Restancerne angaaer, at lade Yderne forevise de sidste Qvitteringer; c) at den maanedlige Aflevering af de for Kongens Kasses Regning oppebaarne Intrader skeer directe til Zahlkassen, og af de af Kbhavns Forstæder oppebaarne Brandhiølpsspenge directe til det danske Cancellies Kasse-

8. Juli. rer, samt at for disse Oppebørseler afgives ikke alene Qvartals- men og Maanedes-Extract; d) at Magistraten lader Regnskaberne aflægge og Extracterne afgive ved Kassereren for Stadens Hovedkasse, saaledes at han staaer til Ansvar, som for Oppebørselerne i det Hele, saa og i Særdeleshed for den betimelige Indsendelse fra hans Side af Regnskabet og Extracterne, hvilke af Bogholderen attesteres at være overensstemmende med de Bøger, han har at føre, og altid indsendes giennem Magistraten, samt e) at ligesom Kæmneren fører dagligt og detailleret Tilsyn med Stadens Hovedkasse og alle dens Oppebørseler, og derfor næstefter Kassereren, staaer til Ansvar, saaledes skal ogsaa Kbhavns Magistrat, foruden at overtage de særegne Forretninger i Anledning af Hovedkassens Oppebørseler, som med Hensyn til de andre Kiøbstæder ere paalagte Amtmændene, hvoriblandt at autorisere Restancelisterne til Execution af Underfogden, desuden føre ideligt Tilsyn med bemeldte Kasse og dens Oppebørseler, og derfor staae subsidiairt til Ansvar næstefter Kæmneren. I Henseende til Bankheftelsesrenternes og Brændassurance-Præmiernes Oppebørsel i Kbhvn (Brandhiølpsspengene af Forstæderne derunder ikke indbefattede), da foranstaltes samme herefter, som hidtil, af de vedkommende Instituter selv, hvis Directioner ogsaa have at autorisere Restancerne af disse Oppebørseler, naar de ikke efter § 2 ere forældede, til Execution ved Underfogden. [*Resol. 21. Dec. 1840. 5. Jan. 1842. Pl. 24. Marts 1841. Skr. 9. Nov. 1861 c. Patent 6. Febr. 1719.*]

4. Aug. **Kanc. Skr. til Kbhvns Mag.,** hvori Samme, med Hensyn til at en Overretsprokurator, som er Borgerrepræsentant, i Henhold til § 2 i Fdn. af 10de Juli 1795, har taget Sæde i Forligelseskommissionen, anmodes om at tilkjendegive Borgerrepræsentanterne, at dette er stridende mod Bestemmelsen i fornævnte Forordnings § 12 in fine, og at derfor et andet Medlem i hans Sted vil have at indtræde i Kommissionen.

Rentekammerets Skr. til Kbhvns Mag.

24. Okt.

Ved at tilstille Rentekammeret en af Stadsconducteu-
ren, Major Schlegel, afgiven Erklæring, hvori han med
Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Drivhuse paa Staden
Kjøbenhavns Grund ere ansatte til Bygnings Afgift, bemær-
ker, at saadanne Drivhuse, der danne 1 Etage-Bygning
med Vægge paa begge Sider, ere og i forekommende Til-
fælde ville blive ansatte til Afgift, men at derimod de
almindelige saakaldte tagformige Drivhuse, hvis ene Side
danner en Skraaning med Vinduer, hidtil ikke ere beregnede
og formentlig heller ikke bør beregnes til Afgift, har Kjø-
benhavns Magistrat i behagelig Skrivelse af 4de Mai d. A.
yttret, at Den med Stadsconducteuren maa ansee det sidst-
nævnte Slags Drivhuse for afgiftsfrie.

I den Anledning skulde man tjenstligen melde velbe-
meldte Magistrat, til egen behagelig Efterretning og videre
Bekjendtgjørelse for Stadsconducteuren, at Kammeret i
Henhold til hvad hans Erklæring derom indeholder, lige-
ledes bifalder den af ham saaledes yttrede Formening.

[Fr. 1. Okt. 1802.]

Kgl. Resol., hvorved det allernaadigst tillades den her- 4. Nov.
værende katholske Menighed at lade det nye grundmurede
Kapel, hvilket der ved kongelig Resol. af 23de Aug. 1837
bevilgedes samme at opføre paa en Deel af den til Eien-
dommen Nr. 278 paa Hjørnet af Dronningens Tvergade og
Norgesgade beliggende Grund, i dets Sted opføre paa den
Grund i Norgesgaden her i Staden, hvor det nuværende
Keiserlig- Kongelige Østerrigske Gesandtskabskapel staaer,
alt under de Betingelser, som ere fastsatte i den allerhøi-
este Resolution af 23de August 1837; samt tillades, at det
nye Kapel, som saaledes opføres istedetfor det nuværende
Keiserlig- Kongelige Østerrigske Gesandtskabskapel, maa
fritages for Bygningsafgiften, samt tilstaaes samme Frihed
i Henseende til Kommunalafgifterne, som der ved allerhøi-
este Resolution af 23de Decbr. 1818*) er tilstaaet Kirkerne

*) Pl. 22. Jan. 1819.

4. Novbr her i Staden, forsaavidt Kapellets Bygning bliver anvendt til den egentlige Gudstjeneste.

21. Dec **Kgl. Resol.**, hvorved tillades, at Regnskaberne for de kongelige Skatter og Afgifter ligesom for Communens egne Indtægter for Fremtiden aflægges af Hovedkassens Bogholder, dog at samme tillige underskrives af Kassereren, og at det denne Embedsmand paalagte Ansvar for Oppebørselen forbliver uforandret. [*Amtstuefr. 8. Juli 1840 § 50.*]

(Sørensens Saml. 133.)

1841.

17. Marts **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes det danske Kancellies Mening, at Forsædet i de Komiteer, der sammensættes af Medlemmer af Magistraten og Borgerrepræsentanterne i Kjøbenhavn, tilkommer det ældste i samme deeltagende Medlem af Magistraten som Stadens Øvrighed.

[*An. 1. Jan. 1840 § 33.*]

24. Marts. **Raadstue-Pl. ang. Skattebillethers Underskrift. (Resol. 24. Febr.).**

Det Kgl. Rentekammer har communiceret Magistraten Kongens Resolution, saaledes lydende: Uagtet § 50 i Fr. 8 Jul 1840, ang. Amtstueoppebørselerne og Oppebørseler i Kjøbstæderne, der ere af samme Slags som de, der paa Landet vedkomme Amtstuerne, med videre, under Lit. A. indeholder den Bestemmelse, at Skatyderne i Kbhavn i det mindste 14 Dage før Skatternes Opkrævning skal meddeles hver en af Bogholderen ved Kæmneriet attesteret og af Kæmneren underskreven Skattebillet, der viser det Beløb, Yderen har at erlægge, vil Kongen, overensstemmende med Magistratens derom indkomne Andragende, have tilladt, at de nysnævnte alene til Skatydernes Underretning tienende Billetter fremdeles, ligesom hidtil, alene underskrives af vedkommende Rodemestere, paa Vilkaar, at der med de egentlige Skattebilletter, som indeholde Qvittering for Skatternes Betaling, forholdes paa den ved bemeldte Fr. foreskrevne Maade. Og kan det i saa Henseende Fornødne giennem Magistraten bringes til offentlig Kundskab.

[*Amtstueforordn. 8. Juli 1840 § 50.*]

**Canc. Plakat ang. Kundgørelse af Øvrigheds Resolu- 10. April.
tioner, hvorved en ellers myndig Person sættes i Umyndig-
heds-Tilstand samt af Opbuds- og Fallit-Erklæringer.**

Da det var anset tvivlsomt, hvorvidt de Øvrigheds-Resolutioner, hvorved en forhen myndig Person gøres umyndig, saavel som Opbuds- og Fallit-Erklæringer, for ubetinget at sætte Personen ud af Stand til med Retsvirkning at raade over sit Gods, behøve Kundgørelse, har Kongen forelagt begge Forsamlinger af de danske Provindsialstænder et Udkast til en Placat, hvorved denne Retsuvis-
hed vil bortfalde, og, efter desangaaende at have modtaget deres Betænkninger, byder og befaler Kongen som følger:

1) Naar Øvrigheden, i Henhold til Lovens 3—17—1 eller 42de Artikel, ved sin Beslutning sætter en Person ud af den Myndighedstilstand, hvori samme forhen befandt sig, haver den beskikkede Værge uophødelig at kundgiøre dette ved det Ting, hvorunder den Paagældende har sit Hiem. Saa bør og i Forbindelse dermed iagttages hvad Pl. 27 Nov. 1839 yderligere har foreskrevet for at sætte den Paagældende ud af Stand til at udøve Raadighed over de faste Eiendomme, som han enten paa den Tid, da han gøres umyndig, maatte besidde eller senere maatte erhverve. Iøvrigt bør, for at en saadan Persons Umyndighedstilstand saavidt muligt kan bringes til almindelig Kundskab, den beskikkede Værge herom indføre en Bekendtgørelse, hvad Kbhavn angaaer, i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt i Adressecontoirets Efterretninger, og udenfor Hovedstaden saavel i førstnævnte Tidende som i Stiftsavisen, hvor en saadan udgives; men, hvis den Paagældende hører til Landalmuen, træder Læsning ved Kirkestævne istedetfor Indførelse i Aviserne. Dog skal, i Overeensstemmelse med Lovens almindelige Grundsætninger, Decretets juridiske Virkning alene være afhængig af dets Tinglæsning. [*Jfr. L. om en Statstidende 23. Jan. 1903. Bekg. 19. Marts 1904, Nr. 3.*]

2) Alt hvad i § 1 er foreskrevet skal og iagttages, naar Nogens Bo tages under Behandling som Opbuds- eller

10. April. Fallitbo, i hvilken Henseende Skifteretten haver at foranstalte det Fornødne.

3) Hvad de Handlinger angaaer, der ere foretagne eller maatte blive foretagne af Nogen, der allerede er giort umyndig, eller hvis Bo er taget under Behandling, uden at Kundgiørelse til Tinge derom er skeet, da skal denne Anordning, hvis Formaal er for Fremtiden at hæve de Tvivl, der angaaende saadan Kundgiørelses Nødvendighed have fundet Sted, ikke være til Hinder for, at de i saa Henseende opstaaende Retstvistigheder ogsaa i Et og Alt afgøres efter de hidtil giældende Love, uden at nærværende Anordning i saadanne Tilfælde maa benyttes til Styrke, enten for den ene eller den anden af Parternes Paastande; dog bør Skifteretten eller Værgen, for i ethvert Tilfælde at betrygge Boet eller Myndlingen med Hensyn til fremtidige Transactioner, ufortøvet lade Opbuds- og Falliterklæringen eller Umyndiggørelsen bekjendtgjøre til vedkommende Ting, forsaavidt det ikke forhen er skeet.

4) Ligesom det følger af sig selv, at Mangelen af den ovenforeskrevne Kundgiørelse kun kan komme den tilgode, der i en utilregnelig Uvidenhed maatte indlade sig med den Person, der er giort umyndig, eller hvis Bo er blevet taget under Behandling som Opbuds- eller Fallitbo, saaledes vil ikke blot den Opsydende eller Fallerende, som, inden Kundgiørelsen til Tinge har fundet Sted, afhænder eller pantsætter noget Gods, qvitterer noget Tilgodehavende eller foretager nogen anden saadan Handling, hvortil han efter sin Stilling er uberettiget, derfor være at ansee i Overensstemmelse med Fr. 11 Apr. 1840 § 54, men denne skal ogsaa være anvendelig paa den, der vidende om Opbuddet eller Falliten har, til Skade for Boet, indladt sig med ham i en saadan Handling. Paa lige Maade straffes og den, der vidende om en Persons Umyndiggørelse søger at benytte Mangelen af den foreskrevne Kundgiørelse for at erhverve Rettigheder imod ham. Naar Documenters Antedatering eller andre lignende Misligheder benyttes for at opretholde en af en umyndiggjort Person eller af Nogen, der har giort

Opbud eller Fallit, foretagen contractmæssig Handling, bli- 10 April.
 ver dette som en sær skiærpnde Omstændighed at tage i
 Betragtning ved Straffegradens Bestemmelse. Hvorvidt den
 umyndiggiorle Person selv kan paadrage sig Straffeansvar,
 naar han inden den derom skete Kundgiørelse udøver en
 ham ei længere tilkommende Raadighed over sit Gods, eller
 naar han benytter Antedatering eller anden Mislighed for
 at give sit Foretagende Udseende af at være skeet i hans
 Myndighedstilstand, vil være at bedømme med Hensyn til
 ethvert Tilfældes særdeles Beskaffenhed.

Raadstue-Pl. om Ophævelse af Brødtaxten.

16. April.

Kongen har under 7de Apr. rescriberet Magistraten
 saaledes: Efterat Kongen har af det danske Cancellie ladet
 Sig foredrage den Betænkning, der er afgivet af den i 1837
 til en nøiagtig Undersøgelse af alle de Punkter, som kunne
 have Indflydelse paa Brødtaxten for Kbhavn, nedsatte Com-
 mission, saa og de derefter saavel fra Borgerrepræsentan-
 terne som fra Magistraten over denne Sag indhentede Be-
 tænkninger, har Han deraf erfaret, at det næsten eenstem-
 mig er blevet erkjendt, at de hidtil foreskrevne Regler for
 Brødtaxtens Sættelse ikke ere istand til at betrygge Ho-
 vedstadens Indvaanere en billig Priis paa denne Fornøden-
 hedsartikel, og at man heller ikke saae sig istand til at
 foreslaae andre Regler, hvorved dette Øiemed sikkert kunde
 opnaaes, men at det billige Forhold snarere vil fremkomme
 ved Taxtens Ophævelse. Kongen har derfor, efterat have
 taget denne Sag under nøie Overveielse, besluttet, at Tax-
 ten paa alt Slags Brød indtil videre maa bortfalde i Kbhavn,
 hvormed Kongen dog vil have forbunden nogle nærmere
 Bestemmelser, hvortil de afgivne Betænkninger og frem-
 komne Oplysninger have givet Anledning:

1) at den hidtil for Kbhavn befalede Taxtsættelse for
 Brød indtil videre ophører med Hensyn til alt Slags Brød,
 dog at denne Forandring først indtræder fra 1ste Juni 1841;

2) at den hidtil bestemte Vægt for Grovbrød af re-
 spective 4, 8 og 12 Pund ikke destomindre fremdeles skal

16. April. vedblive at tiene til Regel for Bagerne; [*Lavs Art. 23. Juni 1683 § 7, 9. Pl. 4. Maj 1847. Bekg. 25. Sept. 1914. Pl. 27. Okt. 1914. 3. Nov. 1914. 1. Dec. 1914.*]

3) at Bagerpengene ligesom hidtil bestemmes ved Taxt, og at denne sættes 2 Gange aarlig, hvert Foraar og Efteraar;

4) at Bagerne fremdeles tilpligtes at holde det nu anordnede Forraad af Kornvarer. Kongen gjør iøvrigt Regning paa, at Bagerne ikke ville benytte Taxtens Ophævelse til Brødets Fordyrelse eller anden ubillig Adfærd, og vil i denne Forudsætning ikke for Tiden tilståde Forøgelse af Laugsbagernes Antal i Staden, skjøndt Kongen ingenlunde kan erkiende, at de have erhvervet Ret til at det stedse derved vil have sit Forblivende, ligesom Han forventer, at det ei heller vil blive fornødent at træffe andre Foranstaltninger for at modvirke Brødets mulige Fordyrelse, saasom ved at give Tilladelse til Anlæggelsen af flere Bagerier i Forstæderne eller til Brøds Indførsel til Falholdelse paa Axeltorvene. Dette Rescript paalægges det Magistraten ved en Raadstue-Pl. at bringe til almindelig Kundskab.

16. April. **Raadstue-Pl. (Resol. 3 Marts) om Adgangsbevis for Handelsreisende.**

Kongen har bemyndiget Gen.-Toldk.- og Commerce-Collegium til i saadanne Tilfælde, hvor den af et fremmed Handelshuus eller Fabrikant antagne Handelsreisende ikke kan benytte det ham, i Overeensstemmelse med Fr. 8 Jun. 1839 meddeelte Adgangsbevis for den hele Tid, hvori det efter bemeldte Fr. § 4 er gieldende, og det behørigen godtgøres, at Omstændighederne have gjort en anden Handelsreisendes Antagelse fornøden, da imod det meddeelte Adgangsbevises Tilbagelevering, uden den befalede Kiendelses Erlæggelse, at tilstaae et nyt Adgangsbevis for den tilbageværende Deel af Aaret lydende paa den senere antagne Handelsreisendes Navn. Ved at bringe Forestaaende til offentlig Kundskab bekendtgøres derhos, at det fornævnte nye Adgangsbevis vil kunne ventes meddeelt, naar Vedkommende til det Kgl. Gen.-Toldkamm.- og Commerce-

Collegium indgive Ansøgning derom, bilagt med de for-16. April. nødne Beviisligheder.

[Fr. 8. Juni 1839 § 4.]

**Kanc. Skr. til Biskoppen over Sjellands Stift om Em- 29. April
bedsmænd i Generalkommissariatskollegiet, ogsaa naar de
afgaae med Pension af den almindelige Pensionskasse, hen-
høre under Garnisonsmenigheden.**

Som Deres Høiærværdighed bekjendt have Stiftsprovst N. N. og Sognepræsten for Garnisons Menighed her i Staden N. N. i et til Kancelliet indgivet Andragende forespurgt, om den kgl. Resol. af 27de Decb. 1813, [Kanc. Skr. 8. Jan. 1814.] der bestemmer, at Embedsmænd i det Kgl. Generalkommissariatskollegium saavel som i den daværende Generaladjutant- og Generalkvarteermeisterstab skulle henhøre til Garnisonsmenigheden, skal forstaaes saaledes, at disse Embedsmænd, ogsaa som pensionerede, henhøre til bemeldte Menighed, om endog Pensionen ikke oppebæres af det militaire Fond, men af den almindelige Pensionskasse.

Efterat Kancelliet i denne Anledning har modtaget Deres Høiærværdigheds Betænkning af 4de f. M., samt efterat man herom har brevvexlet med det kgl. Generalkommissariatskollegium skulde man herved tjenstligst anmode Dem om behageligen at tilkjendegive Vedkommende, at Lovgivningen, ifølge hvilken pensionerede Militaire, først naar de tage Borgerskab eller indtræde i en civil Næringsvei eller Bestilling, skulle henhøre under den Menighed, hvori de boe, ikke gjør nogen Forskjel med Hensyn til det Fond, hvoraf Pensionen oppebæres, hvorhos det iøvrigt maa bemærkes, at de Militaire, med Undtagelse af Underofficerer og Soldater, — efter hvad det kongelige Generalkommissariatskollegium har oplyst, — paa den Tid da den ommeldte allerhøieste Resol. af 1813 blev givet, ikke længer pensioneredes af det militaire Fond, men af de almindelige Pensionsfonds.

[Pl. 21. Sept. 1814. Resc. 1. Aug. 1781. Skr. 8. Jan. 1814.]

13. Maj. **Kanc. Skr. til Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet**, hvori Samme — der havde udbedt sig Kancelliets Ytringer i Anledning af et Andragende fra Formændene for Lysestøberkorporationen her i Staden betræffende Anlæg af Stearinlysfabriker i Kjøbenhavn eller paa sammes Grund m. v. — tilstilles en fra Kjøbenhavns Magistrat i Sagen modtagen Betænkning tilligemed en af bemeldte Magistrat fra Direktionen for den polytechniske Læreanstalt indhentet Erklæring, med Bemærkning, at Kancelliet, i Henhold til hvad deri er anført, ikke skjønner rettere, end at den omhandlede Næringsgreen maa ansees som en Fabrikation, og at de, der drive samme, som Følge heraf bør nyde de Rettigheder, Lovgivningen i Almindelighed hjemler Fabrikanter, ligesom Kancelliet er enigt i, at der ingen Grund er til at paalægge dem, der agte at drive hiin Fabrikation, forinden at aflægge nogen Prøve for Lysestøberkorporationen, eller at indtræde i bemeldte Korporation.

[*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 24.*]

16. Juli. **Rescr. til Kbhvns Mag. ang. hvilke kommunale Bestillinger der blive at besætte af Magistraten, enten alene eller i Forening med Borgerrepræsentanterne.**

Vi Christian den Ottende, Konge til Danmark etc. Vor synderlige Bevaagenhed! Os er af Vort danske Kancellie allerunderdanigst foredraget et af Eder og Borgerrepræsentanterne i Vor kongelige Residentsstad Kjøbenhavn indgivet Forslag, angaaende hvorvidt det i Henhold til Vor Anordning af 1ste Jan. f. A. § 38 atter maatte overlades Eder, enten alene eller under Medvirkning af Borgerrepræsentanterne, at besætte nogle af de Bestillinger, til hvilke Kjøbenhavns Magistrat forhen har havt Udnævnelsesret. Efterat Vi have taget denne Sag under Overveielse, have Vi allernaadigst resolveret som følger:

Vi bifalde allernaadigst, at det for Fremtiden overlades den samlede, af Magistraten og Borgerrepræsentanterne bestaaende, Kommunalbestyrelse for Staden Kjøbenhavn at besætte Inspekteurembedet ved Stadens Brolægningsvæ-

sen, dog at det iagttages, at den, der udnævnes til denne 16. Juli. Post, er i Besiddelse af de fornødne tekniske Indsigter. Fremdeles ville Vi have det overladt til bemeldte Kommunalbestyrelse at besætte følgende Betjeninge: Veiermester- og Kornskriver-Embederne, Markmands-Tjenesterne udenfor Nørre-, Øster- og Amager-Porte, Opsigtsbetjents-Bestillingen ved Barrieren udenfor Østerport, Portner- og Mellemligger-Posten ved Vesterport, Opsynsmands-Bestillingen ved Natterenovations-Kulen paa Amager, Salt-, Kul- og Kornmaaler-Tjenesterne, samt Budtjenesten ved Kæmneriet. Iøvrigt vil det, hvad denne sidste Post angaaer, nærmere være at tage under Overveielse af Kommunalbestyrelsen, om denne selv bør besætte samme, eller om det maatte være rettest at overlade det til Kæmneren at antage Budet. Ogsaa bifalde Vi, at det for Fremtiden overdrages Magistraten alene at besætte Formands-Embedet for Rodemesterne, samtlige Raadstuetjener-Posterne, Stadsbedemandstjenesterne, Klokker-, Overgraver-, Undergraver-, Organist- og Kantor-Tjenesterne ved Helliggeistes og Vor Frelseres Kirke. Dog vil, med Hensyn til Formands-Embedet for Rodemesterne, den nu gjeldende Bestemmelse, hvorefter denne Post stedse skal forestaaes af en Rodemester, fremdeles være at iagttage. Iøvrigt er det en Selvfølge, at den dels Magistraten, dels den samlede Kommunalbestyrelse allernaadigst indrømmede Ret til at besætte fornævnte Bestillinger ikke kan være til Hinder for, at der foregaaer saadanne Forandringer i de Indretninger, hvortil hine Bestillinger have Hensyn, at de dermed ophøre eller modificeres. Vi bifalde endvidere, at naar det i sin Tid skulde blive fundet hensigtsmæssigt, at Kasserer- og Regnskabsfører-Embederne ved Stadens Lygte- og Brolægningsvæsen afsondres fra Sekretariatsforretningerne ved disse Indretninger, hine Tjenester da maae besættes af Kommunalbestyrelsen. Saa ville Vi og med Hensyn til de underordnede Embeder ved Stadens Hovedkasse, navnlig Fuldmægtig-Embederne hos Bogholderen og Kassereren samt Fuldmægtig-Embedet ved Kæmnerkontoiret, saafremt et saadant bli-

16. Juli. ver at oprette, have det overladt til Kommunalbestyrelsen at afgjøre, om disse Embeder bør besættes enten af fornævnte Bestyrelse eller af de nærmeste Foresatte med den for Tjenesterne reglementerede Løn. Derimod ville Vi med Hensyn til at Justeerammeret i Kjøbenhavn, i Særdeleshed efterat Fdn. af 10de Septbr. 1828 er traadt i Kraft, besørger Justeringen af Maale- og Vægtredskaberne for hele Riget, have det forbeholdt Os selv at beskikke Justeermesteren, ligesom Vi ogsaa selv fremdeles ville besætte Graver-Tjenesterne ved Assistentskirkegaardene udenfor Nørreport. Endelig ville Vi, med Hensyn til Besættelsen af Kasserer- og Bogholder-Tjenesten ved Fattigvæsenet her i Staden samt Bestyrelsen af Kasserer-, Regnskabsfører- og Bogholder-Forretningerne ved Vandvæsenet have Os forbeholdt, desangaaende at afgive nærmere allerhøieste Resolution, naar Kommunalbestyrelsen, efter at have afhandlet det Fornødne med den administrerende Direktion for Fattigvæsenet og Kommissionen for Vandvæsenet, indkommer med yderligere Forslag i denne Henseende.

[Vedt. 30. Dec. 1857 § 21.]

31. Juli. **Rescript til det danske Kancellie ang. Borttagelsen af den paa Ulfeldsplads opreiste Skamstøtte og at Pladsen skal benævnes Graabrødretov.**

I Anledning af den under 30te Juli d. A. af Vort danske Kancellie allerunderdanigst nedlagte Betænkning over et af Byens Magistrat og deputerede Borgere understøttet Andragende fra endeel Huuseiere og Leiere paa Ulfelds-plads,

ville Vi, idet Vi desuden gjerne see Mindet om en mod Fædrelandet begaaet Udaad fjernet, allernaadigst have tilladt, at naar Hovedstadens Kommunalbestyrelse til bemeldte Pladses Forskjønnelse foranstalter de dersteds opførte Boder borttagne, da ogsaa den paa Pladsen opførte Skamstøtte maa nedrives og bortføres, hvorhos det da er Vor allerhøieste Villie, at Pladsen igjen gives det ældre Navn »Graabrødretov«.

[Jfr. B. F. 2 144—46.]

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at det fremdeles har sit 5. Jan. Forblivende ved, at den ved Fdn. af 1ste Oktb. 1802 paa- budne Bygningsafgift af Staden Kjøbenhavn og dens For- stæder opkræves, istedetfor til 1ste April og 1ste Oktober, ved Udgangen af Juni og December Maaneder for hvert sidst forløbet Halvaar, samt ligeledes, at intet Regnskab aflægges direkte til Rentekammeret over de kongelige Skat- ter og Afgifter af det Hartkorn, der hviler paa Staden Kjø- benhavns Jorder, men at bemeldte Skatter foranstaltes med det fulde Beløb, efter Opgjørelse fra Kjøbenhavns Amtstue, til hver Forfaldstid indbetalte i denne fra Hovedkassen, der igjen erholder Beløbet erstattet ved Opkrævning hos de vedkommende Skatteydere.

[Fr. 1. Okt. 1802 § 38. Amtstueforord. 8. Juli 1840 §§ 1, 50.]

Kanc. Skr. til Kbhvns Mag. ang. at Kasseundersøgelser 8. Febr. hos Kommunens Kasse- og Regnskabsbetjente skal foran- stalttes af Magistraten alene, uden Medvirkning af Borger- repræsentanterne.

I behagelig Skrivelse af 8de Oktbr. sidstleden har Kjø- benhavns Magistrat — ved for Kancelliet at andrage, at der med Hensyn til Iværksættelsen af de i Fdn. om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8de Juli 1840 § 40 ff. paa budne Kasseundersøgelser, forsaavidt de af Kom- munens Kasse- og Regnskabsbetjente angaaer, der ikke sortere under særegne Bestyrelser, er opstaaet en Menings- forskjel mellem velbemeldte Magistrat og Stadens Borger- repræsentanter, idet Magistratens Pluralitet vel antager, at det maa tilfalde Magistraten alene at tage Beslutning om Tiden naar og Maaden hvorpaa Undersøgelserne bør iværk- sættes, men dog formener, at Borgerrepræsentanterne ikke bør kunne undslaae sig for at udvælge En af deres Midte til paa deres Vegne at deeltage i selve Undersøgelsen med det af Magistraten dertil udnævnte Medlem, medens Bor- gerrepræsentanterne have anset det for mest stemmende med Aanden i Fdn. af 8de Juli 1840, at de ommeldte Kasse- undersøgelser ganske overlades Magistraten og i alt Fald holde for, at Repræsentanterne, saafremt de skulle deeltage

8. Febr i Valget af Kasseundersøgerne, ogsaa maae være beføiede til at tage Deel i den øvrige Virksomhed i Henseende til Undersøgelserne, ligesom de og finde det rigtigst, at Undersøgerne da udnævnes af Kommunalbestyrelsen in pleno, saa at begge dennes Afdelinger in solidum bære Ansvar for det trufne Valg — begjært Kollegiets Resolution for, hvorledes Fdn. af 8de Juli 1840 i den omspurgte Henseende er at forstaa.

I Gjensvar herpaa skulde Kancelliet tjenstligst melde, at man maa ansee det for den med Fdn. af 8de Juli 1840 § 40 og med det hele Forhold meest overeensstemmende Mening, at det er Magistraten, som har at foranstalte de befalede Undersøgelser af de Kjøbenhavns Kommune vedkommende Kasser, uden at der paaligger Borgerrepræsentanterne nogen Deeltagelse deri, og at det som en Følge deraf ogsaa ene er Magistraten, som har at udnævne Kasseundersøgerne. Uagtet derhos Kjøbenhavns Magistrat ikke kan ansees uberettiget til at betjene sig til disse Undersøgelser af andre erfarne og dygtige Mænd, saa er det dog meest overeensstemmende med Forordningens Aand, at de udføres af Magistratens egne Medlemmer. Det Alternativ, Forordningen indeholder om andre Mænds Udnævnelse, har nemlig især Hensyn til de Autoriteter, der, saaledes som de kongelige Kollegier, hvorunder de forskjellige Dele af Kassevæsenet sortere, have en saa udstrakt Virkekreds, at Kasseundersøgelserne kunne kræve lang Tids Fraværelse, og finder saaledes ikke let Anvendelse paa de Kasser, som et Kollegium eller anden Autoritet har i sin Nærhed. Iøvrigt maa Kancelliet med Kjøbenhavns Magistrat være enigt i, at hvis Borgerrepræsentanterne i noget Tilælde skulde begjære en Kasseundersøgelse, eller de iøvrigt skulde ønske nogen Deeltagelse i Undersøgelsen, dette da ikke bør nægtes. Det er forresten en Selvfølge, at Kjøbenhavns Magistrat ogsaa vil have at foranstalte de samme underlagte Kasser, der ikke egentlig ere Kommunekasser, undersøgte, f. Ex. Overformynderiets Kasse, Helliggeistes og Frelserens Kirkers Kasser, saavel som dem, hvori de

kongelige Indtægter indflyde, og skjundt det maa bifindes, 8. Feb. at Undersøgelsen af de Kommunakasser, der have underordnede Autoriteter, i Almindelighed bliver at foranstalte af disse Autoriteter, saa vel dog den almindelige Kommunalbestyrelse, hvor Omstændighederne dertil maatte give Anledning, være ikke blot berettiget men og forpligtet til at foranstalte de Foranstaltninger, som til disse Kasser's Betryggelse maatte være fornødne.

[Resol. 27. April 1842. Resol. 24. Juni 1847 § 8.]

Kgl. Resol., hvorefter tillades, at Grosserne i Kjøbenhavn 6. April have for Fremtiden selv vælge Medlemmene af deres Komitee, og at Komiteens Medlemmer selv vælge Komiteens Formand, dog at Grosser-Strik特ates Komitee, hvorefter et Valg til Medlem af Komiteen eller til Formand for Samme er skeet, derom har at meddele Generalkonferens- og Kommercekollegiets Underretning.

[Resol. 23. April 1847. Næringsst. 29. Dec. 1857 § 34.]

Bevilling, hvorefter **Lieutenant G. J. B. Carstensen** for 7. April undes privilegium exclusivum paa 5 Aar fra 1ste Juli 1843 at regne til i Kjøbenhavn eller en af dens Forstæder at anlægge en saakaldet Tivoli under Navn af »Kjøbenhavns Tivoli og Vauxhall«, med Tilladelse til i dette at etablere:

1) en Bazar til Forhandling af alle egentlige Kunstsager, saasom Malerier, Kobberstik, Billedhuggerarbejde, slebne Stene o. s. fr., samt indenlandske Industriprodukter, med Undtagelse af Alevarer;

2) en Concertpavillon;

3) et Tivoli-Theater for Kunstpræstationer o. s. v., dog at der paa dette Theater ikke gives sceniske Forestillinger eller Maskerader uden forud dertil i ethvert enkelt Tilfælde meddeelt speciel Tilladelse;

4) et Kosmorama eller Panorama;

5) en Fyrværkeri-Estrade, dog at denne betinges af at Etablissementet anlægges i en af Stadens Forstæder;

6) Gyngier, russiske Gledbaner o. s. v.;

7. April. 7) Keglebaner og andre Tivoli-Spil;
 8) en Billard-Pavillon;
 9) en Restauration;
 10) Kaffehuus samt Divan for Tobaksrygning;
 11) Konditor-Pavilloner.

[Jfr. nu Kontrakt af 3. April 1888. — Se Hist. Medd. om Kbhvn. II., S. 595—608. E. Nystrøm: Tivolis første Oprindelse.]

27. April. **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes, at den Bestemmelse i Forordningen om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8de Juli 1840 § 12, hvorved det er gjort Kassebetjentene til Pligt, ved hvert Aars Regnskab til vedkommende Autoritet at fremlægge Attest fra Retsskriveren angaaende, om de ere Eiere af faste Eiendomme og i saa Fald af hvilke, samt hvorvidt de ere behæftede, maa, forsaavidt Kjøbenhavns Jurisdiction angaaer, modificeres derhen, at Kassebetjentene have ved deres Regnskaber at fremlægge en af dem selv udstedt Erklæring angaaende, hvorvidt de ere Eiere af faste Eiendomme, og, saafremt dette er Tilfældet, da tillige Attest fra Retsskriveren om, hvorvidt bemeldte Eiendomme ere behæftede.

[Kgl. Resol. 6. Decbr. 1905.]

18. Maj. **Raadstue-Placat (Rescr. 27 April)** at det er tilladt, at det hidtil saakaldte Skidentorv i Kbhvn for Fremtiden maa føre Navn af »Nørretorv.«

10. Juni. **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes, at det mosaiske Troesamfund i Kjøbenhavn tilstaaes Ret til fri Kuur og Pleie for dets fattige Syge og Sindssvage i Almindelig Hospital og St. Hans Hospital paa Bidstrupgaard for et Beløb af indtil 400 Rbd. i det førstnævnte og 600 Rbd. i det sidstnævnte, dog saaledes, at de omhandlede Beløb alene komme Samfundet til Gode for hvert Aar og hver af de tvende anførte Stiftelser for sig, uden at nogen Overførelse af Beløbene enten fra det ene Aar til det andet eller fra det ene Hospital til det andet kan finde Sted; at den til enhver Tid

gjældende reglementerede Betaling for Patienters Indlæg- 10. Juni.
gelse i bemeldte Hospitaler tages til Følge ved Beregnin-
gen af de ovennævnte Beløb, dog, forsaavidt Almindelig
Hospital angaaer, under Iagttagelse af den Moderation, der
tilstaaes andre Fattigkommuner, naar de under sammes
Forsorg hørende Personer under deres Ophold i Kjøben-
havn indlægges i bemeldte Hospital; og at Afgjørelsen af
Spørgsmaal om, hvorvidt de Paagjældende, der attraaes
indlagte til fri Kur og Pleje, efter de almindelige Regler
ere kvalificerede til en saadan Understøttelse, overlades
til den administrerende Direktion for Fattigvæsenet i Kjø-
benhavn.

[Fattige Medlemmer af Mosaisk Trossamfund nyde nu fri Kur
og Pleje i Kommunens Hospitaler. B. F. 23, 106—01; 29,
226—27.]

Cancellie-Pl. (Resol. 15 Juni) ang. en ny Taxt for 14. Juli.
Stadsguardeinen i Kbhavn for Probering og Stempling af
Guld- og Sølvarbejder, Guld- og Sølvbarrer samt Guld og
sølvholdige Barrer.

Kongen har bifaldet:

1) at Betalingen for Probering og Stempling af Sølv
til Stadsguardeinen i Kbhavn for Fremtiden erlægges saa-
ledes: a) for et enkelt Arbeide, ikke over 4 Lods Vægt 6
Sk. b) for et større Arbeide indtil 100 Lod incl. pr. Lod 1½
Sk. c) for et Arbeide over 100 Lod endvidere for ethvert
overskydende Lod 1 Sk. d) for ½ Dousin Theeskeer 24 Sk.
e) for 1 Dousin Theeskeer 48 Sk. f) for ½ Dousin Desert-
skeer, Knive eller Gafler 32 Sk. g) for 1 Dousin Desert-
skeer, Knive eller Gafler 64 Sk. h) for ½ Dousin Spise-
skeer, Knive eller Gafler 40 Sk. i) for 1 Dousin Spiseskeer.
Knive eller Gafler 80 Sk. (alt under d-i anførte Dousin-Ar-
beide uden Hensyn til Vægt). k) Ved Forsøgsprøver, naar
Guldsmeden af et sammensmeltet Stykke Sølv sender en
Prøve til Guardeinen, for at Sølvets Lødighed kan udfindes
ved Probering, beholder Guardeinen, saaledes som hidtil
har været Brug, ½ Qvintin af Sølvets, der er Gienstand for
Proberingen, istedetfor Betalingen;

14. Juli. 2) at Betalingen for Probering af Guldarbeider vedbliver at være den samme, som er fastsat i den ved Pl. 30 Juli 1819 bekiendtgjorte Taxt, eller for en simpel Guldprøve 40 Sk. og, naar Guldet er sammensmeltet og sammenloddet af flere Stykker, 60 Sk.;

3) at Betalingen for at probere og stemple Sølv- og Guldbarrer samt sølv- og guldholdige Barrer i Fremtiden bestemmes saaledes; for en Sølvbarre under 50 Lods Vægt 3 Mk., for en Sølvbarre af 50 Lods Vægt eller derover 4 Mk., for en guldholdig Sølvbarre det Dobbelte heraf eller respektive 6 og 8 Mk., for en Guldbarre under 50 Lods Vægt 7 Mk., for en Guldbarre af 50 Lods Vægt eller derover 9 Mk., for en sølvholdig Guldbarre ligeledes respektive 7 og 9 Mk. Vægten regnes efter den Stand, hvori Arbeidet med tilhørende Stykker er, naar det leveres til Probering og Stempling; de til Probering aftagne Sølv tilbageleveres under alle Omstændigheder. Hvis flere Stykker Arbeide af een og samme Smeltning indleveres paa eengang, anfører Guldsmeden dette og meddeler Attest derpaa. Al Stempling af Guardeinen skeer paa hans eget Ansøgning og Tilsvær, og de, der maatte finde Anledning til at paaanmode af ham foretagne Prøver, kunne desangaaende henvende sig til den polytechniske Lærestanstalt.

[Taksterne er nu ændret ved Bekg. 29. Dec. 1874.]

15. Juli. **Kanc. Skr. til Kbhvns Mag. ang. reglementariske Bestemmelser med Hensyn til Stemplingen af Guld og Sølv i Kbhvn, og om en paatænkt Lov om de ædle Metalleres Behandling i det Hele.**

Efterat Kancelliet, i Anledning af Kjøbenhavns Magistrats Indstilling i behagelig Skrivelse af 18de Oktbr. f. A., havde nedlagt allerunderdanigst Forestilling om allerhøieste Approbation paa det i bemeldte Skrivelse ommeldte, af en dertil nedsat Komitee udarbejdede Forslag til en ny Taxt for Stadsguardeinen her i Staden m. v., har det under 15de f. M. behaget Hans Majestæt allernaadigst at bifalde Kollegiets i saa Henseende gjorte Indstilling, og ifølge heraf

er der under 14de d. M. herigjennem udfærdiget en Kan- 15. Juli.
ceilie Plakat desangaaende.

Ved nu indsluttet at fremsende nogle Exemplarer af bemeldte Plakat, skulde man endvidere til fornøden Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Kanecllet, til Iagttagelse af Vedkommende, herved bifalder de ligeledes i den ovennævnte Skrivelse omhandlede, af den samme Komitee til god Ordens Vedligeholdelse gjorte, Forslag til forskjellige reglementariske Bestemmelser m. v., nemlig:

1) at enhver Guldsmed, ved at indsende Arbeider til Probering, ordentlig skal emballere dem, overensstemmende med den af Gardeinen derom udstedte Anviisning, samt lade medfølge en nøiagtig Fortegnelse over samme, dog at det maa være de Paagjældende overladt, hvorvidt de ønske at benytte de dem af Gardeinen tilbudne trykte Blanketter dertil, eller ikke;;

2) at Guldsmedenes Stempler indsendes een af de første Gange, de levere Arbeider til Probering;

3) at det tillades Gardeinen at afklippe smaa Stykker af Arbeiderne til Probering, stedetfor, som efter Laugsartiklernes § 7, at afkradse det dertil fornødne Sølv med Gravstikken;

4) at det tillades Gardeinen at anvende den Gay-Lussacske Probeermethode istedetfor den i Laugsartiklerne ommeldte Ildprøve;

5) at det forbydes Gardeinen at forsyne de Arbeider, der findes ikke at have den befalede Lødighed, med et eget Kassationsstempel, hvorimod han, mod Erlæggelsen af den taxtmæssige Betaling, har at tilbagelevere vedkommende Guldsmed samme, medmindre der er Formodning om et Bedrageri, da han i saa Fald har at tilstille Magistraten eller Politiet Arbeidet;

6) at det forbydes Gardeinen nogensinde at forsyne et Arbeide med Stempel paa vedkommende Guldsmeds eget An- og Tilsvaer;

7) at det paalægges Gardeinen at paasee, at enhver

15. Juli. Deel af et Arbeide bliver ham tilsendt, samt nøie at iagt- tage, at de enkelte Stykker af et større Arbeide kun til- bageleveres i Forbindelse med Arbeidets samtlige Dele, efterat de alle ere prøberede, og, saavidt gjørligt, stemp- lede; samt endelig

8) at det overdrages Guardeinen at paasee, at Guld- smeddene holde deres Stempler ubeskadigede.

Forsaauidt dernæst velbemeldte Magistrat i fornævnte Skrivelse har erklæret sig enig med Borgerrepræsentanterne i at henstille, om ikke det ligeledes af Komiteen omhandlede Spørgsmaal om Tilladelse for Guldsmeddene til at forfær- dige mindre Arbeider af 11lødigt Sølv maatte blive at tage under nærmere Overveielse af Regjeringen, skulde man ikke undlade at bemærke Følgende: Som Magistraten be- kjendt, blev der i sin Tid nedsat en Kommission til at gjøre Forslag til Forandringer i Lovgivningen om de ædle Me- tallers Behandling i det Hele. Efterat denne Kommission i Aaret 1829 havde indgivet sin Betænkning, korrespon- derede man angaaende sammes Indhold saavel med velbe- meldte Magistrat som, for de øvrige Kjøbstæders Vedkom- mende, med samtlige Amtmænd, ligesom man og angaaende enkelte Punkter indhentede Betænkninger fra det kgl. Rentekammer, Finantsdeputationen og Direktionen for Uni- versitetet og de lærde Skoler. Kancelliet var derpaa sin- det at nedlægge allerunderdanigst Forestilling om Emanationen af en Anordning om Forarbeidning, Prøve og Stemp- ling af Guld- og Sølvarbeider, og i Efteraaret 1832 udar- beidedes der derfor et Udkast til en saadan. Dette var støttet paa de Forhandlinger, der, som foranført, havde fun- det Sted angaaende denne Gjenstand, og man skulde der- for, ved derhos vedlagt at lade medfølge en Afskrift af bemeldte Udkast, til Oplysning om sammes Motiver, lige- ledes vedlægge en Extrakt af den Forestilling, hvormed Kollegiet agtede at ledsage samme. Sagen blev imidlertid ikke videre fremmet, da der endnu var betydelig Menings- ulighed om forskjellige Punkter i Udkastet, navnlig med Hensyn til Bestemmelsen i sammes § 3 angaaende Forplig-

telsen til kun at forarbeide Sølv af en vis Lødighed, samt 15. Juli med Hensyn til den Bestemmelse i § 1, at enhver, der vilde nedsætte sig som Guldsmed, skulde aflægge Prøve i Kjøbenhavn paa, at han forstod at legere og probere. I Overensstemmelse med Magistratens Indstilling af 18de Oktober f. A. har man derfor forbigaaet disse Punkter i den allerunderdanigste Forestilling, hvorved man androg paa Guardeintaxtens Approbation, og maa være enig i, at samme gjøres til Gjenstand for yderligere Overveielser. Men i Forbindelse dermed maa man ansee det for rettest atter at optage de tidligere om de ædle Metaller's Behandling i Almindelighed førte Forhandlinger. Foruden de ovenfor nævnte Dokumenter lader man hermed tillige følge de med Magistratens Skrivelser af 13de Mai og 23de Septbr. 1839 samt 18de Oktbr. f. A. hertil indsendte Aktstykker, der tildeels omhandle forskjellige herhen hørende Punkter, hvorhos man tjenstligst skulde anmode velbemeldte Magistrat om, efter at have indhentet Repræsentanternes Erklæring, atter at tage denne Sag i sin Heelhed under Overveielse, for at man derefter i een Anordning kunde samle samtlige herhen hørende Bestemmelser, hvori da tillige den nu approberede Taxt for Guardeinen samt de ovenfor anførte reglementariske Bestemmelser kunde optages. Med Magistratens Betænkning forventer man i sin Tid at erholde samtlige Bilage tilbage.

[Taxt, se Bekg. 29. Dec. 1874. Laugs Art. 7. Nov. 1685.]

Cancellie Pl. ang. den baptistiske Sect i Danmark. 27. Dec. (Resol. 23 Decbr.).

1) Det tillades Baptisterne at stifte en særegen Menighed i Fredericia, og i bemeldte By at have Bedehuus til Andagtsøvelser, overensstemmende med Sectens Lærdomme, navnlig forsaavidt Daabens og Nadverens Sacramenter angaaer, naar det kun iagttages, at Daaben stedse udføres paa et indelukket Sted; det skal derhos være Menigheden overladt selv at vælge dens Lærer eller Forstan-

27. Dec. der, som dog strax efter Valget har igiennem Politiemesteren og Sognepræsten i det Sogn, i hvilket Menigheden holder sine Forsamlinger, at anmelde sig for Amtmanden og Biskoppen. Iøvrigt maa — med den nedenfor under Nr. 3 ommeldte Undtagelse, — ikkun Bosiddende i Fredericia optages i Menighedens Samfund. Over Menighedens Medlemmer har Forstanderen inden 4 Uger, efterat han er valgt, at meddele Politiemesteren og vedkommende Sognepræst en fuldstændig Fortegnelse, ligesom han og herefter i Begyndelsen af hvert Aars Januar Maaned skal tilstille bemeldte Embedsmænd Af- og Tilgangslister, paa det at til enhver Tid kan vides, af hvilke, og af hvor mange Medlemmer Menigheden bestaaer, samt have Tilsyn med, at dens Samlinger ikke besøges af Nogen, der ikke er optagen blandt Sectens Tilhængere.

1843.

Kanc. Skr. til Biskoppen over Aarhus Stift, hvori

24. Jan. Samme — der havde udbedt sig Kancelliets Betænkning i Anledning af at en Sognepræst havde forespurgt:

1) om Præsten, naar Moderen til et uægte Barn enten aldeles nægter at udlægge nogen Barnefader, eller opgiver et Navn, som med moralsk Vished vides at være fingeret, skal lade sig nøie hermed og tilføre Kirkebogen enten det fingerede Navn, eller den Bemærkning, at ingen Barnefader er udlagt, eller om der fra hans Side bør træffes nogen Foranstaltning til at faae den rette Barnefader oplyst;

2) om Hensyn til Fattigvæsenets Tarv, naar det er sandsynligt, at Moderen ikke ene formaaer at opdrage og forsørge Barnet, har nogen Indflydelse paa Spørgsmaalets Afgjørelse — svares:

ad 1) at Barnefaderens Navn ikke kan fordres opgivet, naar Moderen vægrer sig derved, men opgives et Navn, bør det indføres i Kirkebogen uden videre Undersøgelse;

ad 2) at Hensyn til Fattigvæsenets Tarv ikke bør have nogen Indflydelse paa Spørgsmaalets Afgjørelse.

[Skr. 11. Marts 1858.]

Raadstue-Placat (Rescr. 1 Febr.) at Kongen har tilladt, 20. Febr. at den Gade i Kbhavn, som nu kaldes Tugthuusporten, for Fremtiden maa føre Navn af »lille Helliggeiststræde«.

Pl. indeholdende nærmere Bestemmelser i de giældende Anordninger ang. Handel med Gift. 19. April.

Gr. Da Kongen har fundet, at de Forskrifter angaaende Gifthandelen, der indeholdes i Anordningerne, og navnlig i Fr. 1 Apr. 1796, i enkelte Dele kunne trænge til Forandring eller nærmere Forklaring og Bestemmelse, saa har Han ladet de danske Provindsialstænder forelægge et dertil sigtende Lovudkast. Efterat have modtaget disses Betænkning, byder og befaler Han nu som følger:

1) Kongeguilt (*Citrinum regis*) bliver for Fremtiden at henregne til de egentlige Gifter, hvorpaa Fr. 1 Apr. 1796 er anvendelig; derimod skal Bly sukker (*Saccharum Saturni*) ikke længere indbefattes under denne Art af Gifter, ligesom og den ved Canc. Pl. 27 Sept. 1814 kundgiorte Resolution, hvorefter Rævekager (*nucis vomicae*) skulde behandles efter de ved ovenmeldte Fr. foreskrevne Regler herved ophæves.

2) Det skal herefter ikke være Grossererne tilladt at afsætte Gifter af foranførte Art paa anden Maade end i de samme Emballager, hvori de ankomme her til Landet, og derhos ikke i mindre Partier end Pl. 19 Oct. 1836 foreskriver. De Kiøbmænd, som, foruden at være berettigede til at handle en gros, tillige drive Detail-Handel, skal det være aldeles formeent at falholde Gifter. [*Næringsl. 29. Dec. 1857 §§ 31, 32. L. Nr. 132, 29. April 1913 § 20. An. 30. Dec. 1913. 1. Aug. 1914 § 4.*]

3) De, der have erhvervet Tilladelse til at drive Handel som Materialister, skulle være berettigede til at sælge Gifter til Apothekere, saa og til Fabrikanter, Kunstnere og Haandværkere, til disses Næringsbrug, men ikke til Andre, navnlig ikke til Dyr læger eller Kammerjægere. [*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 46. An. 30. Dec. 1913 § 2.*]

4) Materialisterne skulle være følgende Forholdsregler underkastede ved Opbevaringen og Udsalget af bemeldte

19. April. Gifter: a. Gifterne skulle hos dem opbevares i et særskilt rummeligt, tillaaset Værelse eller Aflukke, i hvilket skulle forefindes egne til disse bestemte Vægtskaale, Skeer m. v., og det særskilte for Arsenicalia og Mercurialia. Karrene, hvori Gifterne opbevares, skulle tydeligen og med Oliefarve være betegnede som saadanne, og forsynede med nøie sluttende Laag. b. Indpakning af Gift, som de udsælge, bør skee i bemeldte Værelse eller Aflukke, og Giften bør ikke udleveres uden i tilbørlig stærke Kar eller Emballager, der omsnøres, forsegles med Vedkommendes Signet, og betegnes med Ordet »Gift.« c. Gifterne maae ikke udleveres til Fabrikanter, Kunstnere og Haandværkere, uden skriftlig Requisition fra disse, hvilken, underskrevet af Requirenten selv og forsynet med dennes Segl, skal indeholde Giftens Navn, Mængde og Anvendelse samt Datum. [*An. 30. Dec. 1913 § 4.*] d. Requisitionerne blive at numerere, opbevare og indføre i en egen Giftbog, som i 5 Rubriker indeholder: Requisitionens Numer, Datum, Requirentens Navn og Haandtering, Giftens Navn og Qvantitet, og hvortil den skal anvendes. Giftbøgerne bør pagineres og giennemdrages samt uden Godtgjørelse af Stedets Øvrighed autoriseres til det bestemte Brug, hvilket ogsaa gielder om de Giftbøger, som Apothekerne ifølge Fr. 1 Apr. 1796 § 4 bør holde. [*An. 30. Dec. 1913 § 7.*] e. Endelig skulle Materialisterne med Hensyn til Gifterne underkastes en aarlig Visitation i Kbhavn af Stadsphysicus i Forening med nogle af det Kgl. Sundhedscollegii Medlemmer, i Provindserne af vedkommende Stifts- eller Landphysicus i Forening med Districtslægen og en af Stedets Magistrat eller Byfogden.

5) Apothekerne skulle og, saaledes som i § 4 Litr. c er bestemt med Hensyn til Materialister, være pligtige at forsyne sig med skriftlig Requisition, hver Gang de udlevere Gift til Fabrikanter, Kunstnere og Haandværkere. [*Fr. 1. April 1796 § 3.*]

6) Ligesom det strider mod de giældende Love at anvende giftholdige Substantser til Farvning af Kager, Deviser, Oblater eller Legetøi, og der allerede forhen af Poli-

tiet, navnlig i Kbhavn, er truffet Foranstaltninger til Be- 19. April. tryggelse herimod, saaledes skal det for Fremtiden overalt i Danmark være forbudt alle dem, der forfærdige og falholde deslige Ting, dertil at bruge andre end de i den Fortegnelse, som findes nærværende Anordning vedheftet, opregnede Farver, eller dem, som det i Fremtiden, efter Forhandling med Sundheds-Collegium, af Cancelliet maatte blive tilladt at anvende til foranførte Brug. For Overtrædelse af dette Forbud bliver den Skyldige ved Politiretten at dømme i Bøder fra 10 til 100 Rbd., der tilfalde Politikasserne, forudsat, at der ikke hermed maatte være forbunden saadanne Omstændigheder, at han i Overeensstemmelse med Lovenes Bestemmelser derved har forskyldt højere Straf. [*L. Nr. 111, 30. April 1909. Strfl. 10. Febr. 1866 § 290. L. Nr. 108. 18. April 1910 § 5.*]

7) Kongen vil have Alle, der drive Handel med Skedevand, Vitriololie, Mønne, Bly sukker, Blyhvidt, Sølv erglød, blaa, grøn og hvid Vitriol eller andre saadanne Gienstande, hvorved Forgiftning kunde skee, paalagt, at de ommeldte Artikler velbetegnede henstilles afsondret fra de øvrige Handelsvarer, ligesom det og iøvrigt alvorligen indskiæres dem, at iagttage tilbørlig Forsigtighed ved Opbevaringen og Forhandlingen af deslige Ting, under Ansvar efter Forseelsens Beskaffenhed, saafremt de tilsidesætte saadan Forsigtighed, i Særdeleshed naar Skade derved foraarsages. [*L. Nr. 40, 25. Febr. 1916 § 5.*]

Fortegnelse over uskadelige Farver: Røde Farver: Cochenille, (Carmin, Florentinerlak); Fernambuk, (Brasilie-træ, Rødspaan, Berlinerrødt, Wienerlak, Kugellak); Campechetræ, (Blaaspaan); Saft af Valmue, (Kornrose); Saft af Kirsebær og deslige Frugter; Kraprødt, Bruunrødt, (Dodtenkopf). Blaae Farver: Indigo, (Nyblaat, blaa Carmin); Vaid, Lakmus, Kornblomster, Violer, reent Berlinerblaat, (Pariserblaat, Gyntherblaat). Violette Farver: Sammensætninger af ovennævnte røde og blaae Farver, Cochenille med Soda, Kalkvand eller Salmiakspiritus. Gule Farver: Gurgemeie; Sitguult, (Schytguult, Stil de grain); Saftguult; Orleans, (Uldrian); Safran; Saflor, (uægte Saffran); Vau;

19. April. Quercitron; Fustiktræ, (Guultspaan); Engeskiær; Morgenfrue; Okkerguult. Grønne Farver: S sammensætninger af ovennævnte blaae og gule Farver; Saftgrønt; Saft af blaa Sværdlilie; Saft af Grønkaalsblade; raae Kaffe bønner, (de afskylles og omrøres med Æggehvide, der, efterat have henstaaet saaledes 1 eller 2 Dage, udrives i hvidt Sukker). Sorte Farver: Kiønrog, (Frankfurter-Sort); brændt Elfenbeen. Brune Farver: S sammensætninger af ovennævnte røde og sorte Farver; Lakritssaft, Cølnsk Jord (Umbra). Hvide Farver: Præpareret Kridt, Æggeskaller, Østersskaller, Bladguld og Bladsølv: Ægte (men ikke uægte).

[Fr. 1. April 1796. An. 30. Dec. 1913.]

12. Juli. **Pl. ang. den Indkaldelse, der i visse Tilfælde skal finde Sted af dem, der maatte være berettigede til ledige Legatportioner eller Pladser i Stiftelser m. v.**

Gr. Da det ikke ved nogen almindelig Bestemmelse findes foreskrevet, paa hvilken Maade Personer, der, paa Grund af Familie- eller andre Rettigheder, maatte ansee sig fortrinsviis berettigede til at nyde godt af en Stiftelse eller et Legat, ved indtræffende Vacance i samme, bør indkaldes til at melde sig, eller hvorledes der bliver at forholde, naar den, der allerede nyder Understøttelse af en Stiftelse eller et Legat, lader længere Tid hengaae uden at oppebære den ham tillagte Understøttelse, samt da der ligeledes savnes almindelige Regler for den Fremgangsmaade, der skal iagttages, naar Rettigheden til at disponere over en Stiftelse eller et Legat tilkommer Private, og der enten i Patronatet indtræffer Vacance, uden at det vides hvem Rettigheden i den Fratraadtes Sted tilfalder, eller vedkommende Berettigede ikke ved forefaldende Vacance i Stiftelsen eller Legatet melder sig for at udøve sin Ret, saa har Kongen, for at bortrydde de Hindringer for slige Indretningers velgiørende Virksomhed, som heraf kunne opstaae, fundet for godt at ordne denne Gienstand ved en Anordning, og efterat have fra begge Forsamlinger af de danske Provindsialstænder indhentet Betænkning over Ud-

kastet til en saadan Anordning, byder og befaler Kongen 12. Juli. derfor som følger:

1) Naar det ved indtræffende Vacance af en Plads i en Stiftelse eller en Portion af et Legat, hvortil der er indrømmet visse Personer, paa Grund af Familie- eller andre Rettigheder, et Fortrin, ikke vides, hvem den fortrinsberettigede Person er, eller hvor denne opholder sig, saa bliver han 3 Gange efter hinanden med 12 Ugers Varsel at indkalde i den »Berlingske politiske og Avertissements-Tidende« og derhos, hvis Stiftelsen eller Legatet har hiemme i Kbhavn eller andetsteds i Siællands Stift, i »Kbhavns Adressecontoirs Efterretninger«, men ellers i den vedkommende Stiftstidende. Den, som efter slig Indkaldelse ikke melder sig med behørig Legitimation, har derved tabt sin Ret til den ledige Plads i Stiftelsen eller Portion af Legatet. [*L. Nr. 10, 23. Jan. 1903. Bekg. 19. Marts 1904, Nr. 25.*]

2) Naar den, som allerede nyder Understøttelse af en Stiftelse eller et Legat, lader eet Aar hengaae, uden at oppebære den ham tillagte Understøttelse, bliver han ligeledes paa foranførte Maade at indkalde, og, naar han da ikke melder sig, bliver hans Portion at uddele til Andre, i Overeensstemmelse med Foundationerne for Stiftelsen eller Legatet.

3) Lige Indkaldelse vil og finde Sted, naar Rettighed til at disponere over en Stiftelse eller et Legat, paa Grund af Familie- eller andre Rettigheder, tilkommer Private, og der i dette Patronat er indtruffen Vacance, uden at det nøiagtig vides, hvem Rettigheden i den Fratraadtes Sted tilfalder, og Patronatet vil da forblive hos den, der af de Anmeldte findes nærmest berettiget, uden Hensyn til, at der senere maatte fremstaae Nogen, som er nærmere berettiget.

4) Saafremt det til den Tid, Vacance indtræffer i en Stiftelse eller et Legat, ikke vides, hvo den Dispositionsberettigede er eller hvor denne opholder sig, saa vil en lignende Indkaldelse som foranført blive at udstæde, i hvilken Henseende det bliver at iagttage, at i sidstnævnte Tilfælde den Dispositionsberettigede navnlig betegnes i Ind-

12. Juli. kaldelsen, der tillige bør indeholde en almindelig Opfordring til de øvrige Berettigede om at melde sig. Naar da Vedkommende ikke inden Varslets Udløb melder sig, maa den Autoritet, hvorunder Stiftelsen eller Legatet hører, bortgive den ledige Plads eller Legatportion til den, som efter de giældende Regler dertil findes meest qualificeret.

5) Naar vedkommende Berettigede ikke efter en i Henhold til § 4 udstædt Indkaldelse har meldt sig til at udøve Dispositionsretten, vil der to Gange, ved indtræffende nye Vacancer i Stiftelsen eller Legatet, atter, under Paaberaabelse af den eller de tidligere stedfundne Indvarslinger, være at udstæde en lige Indkaldelse; men derefter vil ingen ny Indkaldelse ved senere Vacancer være fornøden, hvorimod det da maa være den Vedkommendes Sag uden Opfordring at melde sig, hvis han nogensinde vil gjøre sin Ret giældende.

6) Foranførte Regler ere dog uanvendelige, hvor en anden Fremgangsmaade er hiemlet ved Foundationerne for vedkommende Stiftelser eller Legater eller ved andre giældende Bestemmelser.

7) Saafremt der i Anledning af Rettigheden til at disponere over eller nyde godt af en Stiftelse eller et Legat skulde forekomme saadanne Tilfælde, paa hvilke de i denne Anordning givne almindelige Regler ikke kunne anvendes, og hvorfor der heller ikke have saadanne særegne Regler, som omhandlet i § 6, eller naar Vedkommende ikke kunne blive enige om, hvem Dispositionsretten tilkommer eller hvo der skal nyde godt af en Plads i en Stiftelse eller en Legatportion, skal det af Kongens Regieringscollegier, hvorunder Stiftelsen eller Legatet sorterer, være bemyndiget til at afgjøre Spørgsmaalet i Analogi af de i det Foregaaende indeholdte Bestemmelser, med mindre det efter sin Beskaffenhed bør indstilles til Kongens egen Resolution eller de Vedkommende maatte ønske Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene og det efter sin Natur dertil egner sig.

16. Aug. **Kanc. Skr. til Generaltoldkammer og Kommercekollegiet**, hvori Samme — der havde udbedt sig Kancelliets Be-

tænkning angaaende hvorvidt der kunde være noget imod, 16. Aug. at en i Forslag bragt Bestemmelse, hvorved den i Fdn. af 12te Febr. 1834 § 2 fastsatte Bolværksafgift i Kjøbenhavn af Baade, som ikke ere brændte til Læstedrægtighed, skulde ophæves, blev gjort gjældende ikke blot for de offentlige, men ogsaa for de private Bolværkers Vedkommende — svares, at Kancelliet med Kommunalbestyrelsen maa være enig i, at den de private Bolværkseiere tilkommende Ret til at oppebære Bolværkspenge ikke kan betages dem.

Gen. Toldkam. Pl. (Resol. 27 Sept.) ang. Ophævelsen af den ved Fr. 12 Febr. 1834 § 2 paabudne Bolværksafgift af Baade, som ikke ere brændte til Læstedrægtighed. 6. Okt.

Kongen har resolveret, at den ved Fr. 12 Febr. 1834 § 2 paabudne Bolværksafgift af Baade, som ikke ere brændte til Læstedrægtighed, bortfalder, forsaavidt den erlægges for Benyttelsen af de offentlige Bolværker til Fordeel for Kongens Kasse og for Havnevæsenet.

1844.

Forordn. indeholdende nærmere Bestemmelser af Reglerne for Erhvervelsen af Forsørgelsesret i en Commune. 24. Jan.

1) Naar der ikke paa anden Maade kan tilveiebringes Beviis for de factiske Omstændigheder, hvorpaa Afgiørelsen af Spørgsmaalet om en Trængendes Forsørgelsessted beroer, bliver den Paagiældendes Udsagn i saa Henseende at ansee som bevisende, saafremt det er fuldkommen bestemt, samt saa fuldstændigt og nøiagtigt, at det kan antages, at han har tilforladelig Kundskab derom, og der heller ikke ere andre Omstændigheder forhaanden, som svække Troværdigheden af hans Forklaring, hvilken iøvrigt, for at kunne tillægges den ommeldte Betydning, bør være afgivet ved et Politiforhør.

2) Med Hensyn til ægte Børn, som fødes paa Reiser eller under Forældrenes forbigaaende Ophold paa et fremmed Sted, bliver det Sted, hvor Forældrene paa den Tid,

24. Jan da Barnet fødes, have haft Ophold, eller dersom de intetsteds have et saadant, det, hvor de til samme Tid vare forsørgelsesberettigede, at ansee som Fødehiemmet. Hvis heller intet Sted kan udfindes, der i Medhold af Anordningerne, derunder indbefattet Pl. 28 Dec. 1827 § 1, jvfr. med Pl. 6 Nov. 1839 § 3, kan ansees som Forældrenes Forsørgelsehiem, kan dog den Commune, hvori Barnet virkelig er født, ikke have de Forpligtelser, som hvile paa Fødestedet, men der vil, naar Barnet i sin Tid bliver trængende, uden at have erhvervet noget andet Forsørgelsehiem, være at forholde efter Pl. 28 Dec. 1827 § 2. Naar et Barn af indenlandske Forældre, som er født under disses Reise i Ulandet, maatte blive Gienstand for Fattigforsørgelse her i Landet, maa der og i Overeensstemmelse med de foranførte Regler forholdes, som om det var født i den Commune, hvor Forældrene til den Tid havde fast Bopæl, eller hvis de ikke have nogen saadan, da i den, hvor Forældrene til samme Tid vare forsørgelsesberettigede. [*Fattigl. 9. April 1891 § 18.*]

3) Efter de samme Regler bliver de i Fødselsstiftelser eller i et Fængsel eller en Straffeanstalt fødte ægte Børns Fødehiem at bestemme. [*Fattigl. 9. April 1891 § 16, 22.*]

4) Med Hensyn til uægte Børn bliver det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen forinden Fødselen har havt fast Ophold eller Tieneste, at betragte som Fødehiem; men, dersom hun intet fast Opholdssted til den Tid har havt, bliver den Commune at ansee som Barnets Fødehiem, hvor Moderen ved sin Nedkomst er forsørgelsesberettiget, ligesom der og med Hensyn til den eventuelle Anvendelse af Pl. 28 Dec. 1827 bliver at forholde saaledes som ovenfor er bestemt for ægte Børn. [*Fattigl. 9. April 1891 § 19.*]

5) Naar i Overeensstemmelse med foranførte Regler et Barn skal ansees at have sit Fødehiem paa et andet Sted end der, hvor det virkelig er født, bør Præsten paa sidstnævnte Sted uopholdeligen gjøre Anmeldelse til Præsten paa det førstnævnte Sted, og den fornødne Antegnelse om Barnets Fødsel og Hiemsted foretages i begge Steders

Kirkebøger. Saafremt den Præst, til hvem hiin Anmeldelse 24. Jan. er skeet, skulde have Tvivl om Rigtigheden af de Forudsætninger, hvorpaa samme er grundet, haver han at foranledige Spørgsmaalet afgjort paa den for Forsørgelsessagers Afgjørelse anordnede Maade, hvorefter det endelige Resultat, som foranført, bliver at tilføre vedkommende Kirkebøger. I de Tilfælde, hvor det er i en af flere Sogne bestaaende Kiøbstad, at et andetsteds født Barn antages at have sit Fødehiem, bliver den Anmeldelse, som i Almindelighed skal skee til Sognepræsten, at giøre til Fattigcommissionen, og hvad Kiøbenhavn angaaer til den administrerende Direction for Fattigvæsenet, ligesom det da vil paaligge fornævnte Autoriteter at foranstalte det videre Fornødne. [Skr. 31. Jan. 1914.]

6) — — —

[Hævet ved Fattigl. 9. April 1891 § 67.]

Raadstue-Pl. ang. Saugskiering.

31. Jan.

Det har behaget Kongen, at tilbagekalde Resol. 14 Aug. 1818 angaaende Saugsskiering i Kbhavn, saaledes at det herefter bliver et frit Erhverv at ernære sig som Saugskierer sammesteds med at sauge og hugge Brænde, og at Betalingen for dette Slags Arbeide ikke skal være bundet til nogen Taxt.

[Næringsl. 29. Dec. 1857 § 1.]

Anordn. ang. Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn. 20. Marts.

Gr. Det har allerede i længere Tid været erkiendt, at den Ordning, der blev givet Almue- og Borger-Skolevæsenet i Kiøbenhavn ved Regl. 29 Jul. 1814, ikke i alle Henseender er tilstrækkelig til at sikre den opvoxende Ungdoms tilbørlige Oplærelse saavel i Christendommens Sandheder, som i de Kundskaber og Færdigheder, som for det borgerlige Liv ere fornødne; ligesom det og er fundet, at der yderligere bør sørges for at forebygge, at Forældre, der ikke ere uden Evne til at erlægge en lempelig Betaling for deres Børns Underviisning, overføre denne Byrde aldeles paa Communen. — — —

24. Jan da Barnet fødes, have haft Ophold, eller dersom de intetsteds have et saadant, det, hvor de til samme Tid vare forsørgelsesberettigede, at ansee som Fødehiemmet. Hvis heller intet Sted kan udfindes, der i Medhold af Anordningerne, derunder indbefattet Pl. 28 Dec. 1827 § 1, jvfr. med Pl. 6 Nov. 1839 § 3, kan ansees som Forældrenes Forsørgelsehiem, kan dog den Commune, hvori Barnet virkelig er født, ikke have de Forpligtelser, som hvile paa Fødestedet, men der vil, naar Barnet i sin Tid bliver trængende, uden at have erhvervet noget andet Forsørgelsehiem, være at forholde efter Pl. 28 Dec. 1827 § 2. Naar et Barn af indenlandske Forældre, som er født under disses Reise i Udlandet, maatte blive Gienstand for Fattigforsørgelse her i Landet, maa der og i Overeensstemmelse med de foranførte Regler forholdes, som om det var født i den Commune, hvor Forældrene til den Tid havde fast Bopæl, eller hvis de ikke have nogen saadan, da i den, hvor Forældrene til samme Tid vare forsørgelsesberettigede. [*Fattigl. 9. April 1891 § 18.*]

3) Efter de samme Regler bliver de i Fødselsstiftelser eller i et Fængsel eller en Straffeanstalt fødte ægte Børns Fødehiem at bestemme. [*Fattigl. 9. April 1891 § 16, 22.*]

4) Med Hensyn til uægte Børn bliver det Sted, hvor Moderen Timaanedersdagen forinden Fødselen har haft fast Ophold eller Tieneste, at betragte som Fødehiem; men, dersom hun intet fast Opholdssted til den Tid har haft, bliver den Commune at ansee som Barnets Fødehiem, hvor Moderen ved sin Nedkomst er forsørgelsesberettiget, ligesom der og med Hensyn til den eventuelle Anvendelse af Pl. 28 Dec. 1827 bliver at forholde saaledes som ovenfor er bestemt for ægte Børn. [*Fattigl. 9. April 1891 § 19.*]

5) Naar i Overeensstemmelse med foranførte Regler et Barn skal ansees at have sit Fødehiem paa et andet Sted end der, hvor det virkelig er født, bør Præsten paa sidstnævnte Sted uopholdeligen giøre Anmeldelse til Præsten paa det førstnævnte Sted, og den fornødne Antegnelse om Barnets Fødsel og Hiemsted foretages i begge Steders

Kirkebøger. Saafremt den Præst, til hvem hiin Anmeldelse 24. Jan. er skeet, skulde have Tvivl om Rigtigheden af de Forudsætninger, hvorpaa samme er grundet, haver han at foranledige Spørgsmaalet afgjort paa den for Forsørgelsessagers Afgjørelse anordnede Maade, hvorefter det endelige Resultat, som foranført, bliver at tilføre vedkommende Kirkebøger. I de Tilfælde, hvor det er i en af flere Sogne bestaaende Kiøbstad, at et andetsteds født Barn antages at have sit Fødehiem, bliver den Anmeldelse, som i Almindelighed skal skee til Sognepræsten, at gjøre til Fattigcommissionen, og hvad Kiøbenhavn angaaer til den administrerende Direction for Fattigvæsenet, ligesom det da vil paaligge fornævnte Autoriteter at foranstalte det videre Fornødne. [Skr. 31. Jan. 1914.]

6) — — —

[Hævet ved Fattigl. 9. April 1891 § 67.]

Raadstue-Pl. ang. Saugskiering.

31. Jan.

Det har behaget Kongen, at tilbagekalde Resol. 14 Aug. 1818 angaaende Saugsskiering i Kbhavn, saaledes at det herefter bliver et frit Erhverv at ernære sig som Saugskierer sammesteds med at sauge og hugge Brænde, og at Betalingen for dette Slags Arbeide ikke skal være bundet til nogen Taxt.

[Næringsl. 29. Dec. 1857 § 1.]

Anordn. ang. Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn. 20. Marts.

Gr. Det har allerede i længere Tid været erkjendt, at den Ordning, der blev givet Almue- og Borger-Skolevæsenet i Kiøbenhavn ved Regl. 29 Jul. 1814, ikke i alle Henseender er tilstrækkelig til at sikre den opvoxende Ungdoms tilbørlige Oplærelse saavel i Christendommens Sandheder, som i de Kundskaber og Færdigheder, som for det borgerlige Liv ere fornødne; ligesom det og er fundet, at der yderligere bør sørges for at forebygge, at Forældre, der ikke ere uden Evne til at erlægge en lempelig Betaling for deres Børns Underviisning, overføre denne Byrde aldeles paa Communen. — — —

20. Marts. I. Bestyrelsen og Opsynet.

1) Samtlige Skoler i Kbhavn og dens Forstæder med Undtagelse af dem, der enten henhøre under Militair-Etaten eller have den egentlige lærde Underviisning til Formaal, skulle, under hvilket Religions-Samfund de end høre, staae under Overbestyrelse og Overopsyn af den Kgl. Direction for Almue- og Borgerskolevæsenet. Denne Direction skal bestaae af Overpræsidenten, Provsten ved Frue og Provsten ved Holmens Provsti, en af Kongen, paa Forslag af Stadens Magistrat, udnævnt Borgermester eller Raadmand og 2 af Stadens Repræsentanter, der i Overensstemmelse med Anordn. 1 Jan. 1840 § 36 udvælges af Repræsentanterne; endelig forbeholder Kongen sig selv paa Indstilling af det danske Cancellie at udnævne en i Underviisningsfaget kyndig og erfaren Mand til under Navn af administrerende Directeur at tage Sæde i Directionen med en aarlig Løn af 1600 Rbd., der ligesom Skolevæsenets øvrige Udgifter blive at afholde af Stadens Kasse. Disse Medlemmer tage Sæde efter deres Anciennitet, dog saaledes at Overpræsidenten stedse haver Forsædet. Den administrerende Directeur vil det i Særdeleshed paaligge at føre et virksomt og omfattende Tilsyn med Underviisningsvæsenet i samtlige Skoledirectionens Overtilsyn underlagte Skoler og navnlig at paasee, at saavel Lærerne, som de, der have det nærmeste Opsyn med disse, opfylde deres Pligter, og at stadig Skolegang overholdes. Naar nogen Mangel i saa Henseende, enten ved hans Skolebesøg eller paa anden Maade kommer til hans Kundskab, har han at sørge for, at samme bliver afhiulpen, i alt Fald ved at andrage Sagen for den samlede Skoledirection. Ligeledes har han at føre Hovedcontrollen med, at ingen skolepligtige Børn savne den fornødne Underviisning, i hvilken Henseende bliver at forholde efter de nærmere Bestemmelser, som derom indeholdes i § 48. Saa har han og at henvende sin særdeles Opmærksomhed paa, hvad som maatte tiene til Skolevæsenets Forbedring, og derom at gjøre Andragende for Directionen. Ogsaa haver han at indtræde i den administre-

rende Direction for Stadens Fattigvæsen i alle de Sager, der 20 Marts. angaae Underviisningen i de under samme hørende Skoler. Uagtet det, efter det Foranførte, isærdeleshed paaligger den administrerende Directeur at paasee Alt, hvad der vedkommer det Directionen underlagte Skolevæsens Tarv, saa skal det dog ligeledes være de øvrige Medlemmers Pligt at vaage herover. Fornemmelig bør Provsterne deeltage i Omsorgen for Underviisningens Fremme, navnlig i Religionen, og de Borgerrepræsentanter, der have Sæde i Directionen, varetage det Oeconomiske. Iøvrigt skal det være Directionens Medlemmer overladt efter fælleds Overenskomst at fordele Forretningerne mellem sig saaledes, som de finde det passende. Secretairposten under Directionen skal vedblive, og Secretairen blandt de øvrige ham paaliggende Forretninger fremdeles udføre Referatet i Directionens Forsamlinger. [*Ændret v. L. 29. Decbr. 1857 § 1.*]

2) Under Skoledirectionen have Skolecommissionerne i hver Menighed at føre det specielle Tilsyn med de i samme værende Skoler. Fra dette Tilsyn undtages alene de Skoler, som have egne autoriserede Bestyrelser, idet disse skulle staae i samme Forhold til Directionen, som Skolecommissionerne. [*L. 29. Decbr. 1857 § 2.*]

3) Alle ved en Menighed ansatte Præster, saavelsom og de til Medhiælp i de geistlige Forretninger ansatte Katecheter, ere paa Embedsvegne Medlemmer af Skolecommissionerne, med Undtagelse af Sognepræsterne ved Vor Frue- og Holmens-Menigheder, der som Provster have Sæde i Skoledirectionen; og vil altsaa i deres Sted den første residerende Capellan ved hver af hine Menigheder have at indtræde som Formand i Skolecommissionerne. Iøvrigt udnævner Skoledirectionen, efterat have modtaget vedkommende Commissions Forslag, saamange bekendte duelige og gode Mænd, som den anser fornødent til Udførelsen af de Commissionen paahvilende Forretninger. I Tilfælde, at nogen af Commissionens Medlemmer giver Underviisning i en under samme sorterende Skole, eller paa anden Maade fungerer i en Commissionen underordnet Stilling, bør dette

20. Marts. Medlem udtræde af Commissionens Forsamlinger, hver Gang der maatte være Noget at forhandle, hans Stilling i foranførte Henseende vedkommende. [L. 29. Decbr. 1857 § 2.]

4) Det bliver Skolecommissionernes Pligt hver i sin Kreds at drage Omsorg for, at Hensigten af Skoleunderviisningen opnaaes i Overeensstemmelse med denne Anordning, og at Menighedens til dens Forsorg betroede Skoler holdes i behørig Orden; til hvilken Ende Medlemmerne efter indbyrdes Aftale dele Forretningerne mellem sig saaledes som de til Hensigtens Opnaaelse finde det tienligst; hvorved dog bliver at iagttage, at et af de verdslige Medlemmer overtager Omsorgen for det Oeconomiske, og at de geistlige Medlemmer fortrinligviis overtage Tilsynet med Underviisningen, isærdeleshed i Religionen. Hver Gang, et af Skolecommissionens Medlemmer besøger en Skole, bør han desangaaende gjøre Antegnelse i Skolens Protocol med Bemærkning om, hvorledes han har befundet Tilstanden, samt angaaende Resultatet af hans Undersøgelse afgive Beretning til den samlede Commission, der betræffende Forfatningen i samtlige den underlagte Skoler har at afgive Kvartalsberetninger til Directionen.

5) Biskoppen har paa Embedsvegne at gjøre sig bekiendt med Skolernes Tilstand her i Staden, til hvilken Ende han er berettiget ikke alene til at besøge Skolerne, men ogsaa til fra Skolecommissionerne og Skolernes Bestyrelser at indhente alle de Efterretninger, som i denne Henseende maatte ansees fornødne. Ligesom Stadens Provster som Medlemmer af Skoledirectionen ifølge Forordningens § 1 have at sørge for Underviisningens Fremme, saaledes skal det og i Særdeleshed paaligge hver Provst i sit Provsti aarlig at visitere de deri værende Skoler, der ei have lærd Underviisning til Gienstand. Iøvrigt ere Sognets Præster efter Embeds Medfør Tilsynsmænd med alle inden Sognets Grændser beliggende Skoler, naar de kun ikke høre under nogen anden Skolecommission; dog gielder dette kun om Skoler, der besøges af skolepligtige Børn af den evangelisk-lutherske Confession og ikke have lærd Underviisning til Formaal.

II. Skolevæsenets Øiemed.

20. Marts.

6) Det Øiemed, med Hensyn til hvilket Underviisningen i Skolerne og alle Øvelser i samme bør indrettes, er, at Børnene ved deres Siæls- og Legemskræfters rigtige Udvikling kunne dannes til gudfrygtige, forstandige og retsindige Mennesker og Borgere, og til den Ende tidligen hindres fra Lediggang og Laster, vænnes til Sædelighed og Orden og anføres til Kundskaber og Færdigheder, som ere nødvendige for Mennesket og Borgeren.

III. Offentlige Skoler.

7) Offentlige Skoler ere de, hvis Bestyrelse og Benyttelse ere underlagte de anordnede Skoleautoriteter, om Skolerne end ganske eller tildeels have deres Oprindelse fra privat Godgiørenhed. De bør i Almindelighed have egne fra al Forbindelse med private Instituter afsøndrede Localer, dog kan herfra af Skoledirectionen tilstedes Undtagelse i Tilfælde, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, og saadant uden Skade for Skoleunderviisningen kan skee. Der skal efterhaanden, som Communens Evner tillade det, og Leilighed dertil gives, anskaffes og indrettes Skolebygninger for hvert Sogn, hvis Bestemmelse skal være at optage samtlige Børn, som søge de offentlige Skoler, og bliver der ved Anskaffelsen af slige Bygninger navnlig at tage Hensyn til, at Localet tilsteder Anbringelse af gymnastiske Apparater. De nærmere Foranstaltninger, som til foranførte Hensigts Opnaaelse gøres fornødne, har det Kgl. danske Cancellie at indlede med Skoledirectionen og Communalbestyrelsen, hvorefter Kongens Approbation bliver at indhente.

A. Kirkeskoler. [Skr. 1. Okt. 1858.]

8)—12) — — —

B. De offentlige Sogneskoler, disses Inddeling og Underviisningsgjenstandene i samme.

13) Ethvert Sogn bør have et tilstrækkeligt Antal Betalingsskoler og de nødvendige Friskoler. I Regelen skal

20. Marts. der for Børnenes Underviisning i de Skoler, der vedligeholdes paa Communernes Regning, af Forældrene eller andre Vedkommende erlægges en vis maanedlig Betaling, hvis Størrelse nærmere af Skoledirectionen bliver at fastsætte for hver Skole. Erklære imidlertid Forældrene eller Værgerne sig saa trængende, at de ikke kunne erlægge Betaling, blive Børnene at optage i særegne Friskoler, der for Fremtiden aldeles afsondres fra dem, i hvilke Betaling erlægges. De for Betalingsskolerne fastsatte Skolepenge skulle Skolecommissionerne være bemyndigede til at eftergive for enkelte Børn for en Tid af een eller to Maaneder, naar det bevises, at der er tilstødt Forældrene eller andre Vedkommende noget Uheld, hvorved de for en Tid ere satte ud af Stand til at afholde samme. Udebliver ellers Nogen med Betalingen for 2 Maaneder eller erklærer sig ude af Stand til længer at erlægge samme, bliver det paagiældende Barn at henvise til Underviisning i en Friskole. [*Skr. 21. Juli 1846. K. B. 29. Maj 1876 § 1. K. B. 11. Febr. 1914.*]

— — —

C. Almindelige Bestemmelser om Disciplin, Orden og god Skik i Skolerne.

a. Skolestuer.

17) Skolestuerne skulle være tilstrækkeligt lyse og rummelige samt saaledes indrettede, at Lærerne let kunne overse alle deres Lærlinger og af dem alle sees og høres. Hver Klasse bør have sit Værelse for sig. [*L. 29. Decbr. 1857 § 3.*]

18) For at spare Rum til Skolestuer i de offentlige Skolebygninger, og for ikke at udvide disse Bygninger mere, end fornødent, fastsættes det herved som Regel, forsaavidt ellers ikke Fundatser herfra gjøre Undtagelser, at ingen Lærer maa gives Bopæl i Bygningerne som Lærer, men alene da, naar det findes gavnligt tillige at overdrage ham saadant Opsyn som Inspektør, at han for dets Skyld nødvendigen maa boe paa Stedet.

— — —

d. Skoleprotocoller.

20. Marts.

21) Der skal holdes en almindelig Hovedprotocol, i hvilken hvert Barn har sit Folium, hvor dets fulde Navn, dets Forældres, og hvis det er hos Pleieførelde, disses Navne og Opholdssted, dets Fødsels-, Daabs- og Vaccinations-Aar og Datum samt Ind- og Udskrivnings-Datum, Charakterer og Opflytninger ved de afholdte Examina m. v. blive at anføre. Endvidere holdes i hver Klasse saadanne Protocoller eller Bøger, som Skoledirectionen maatte finde fornødne, og til hvilke den afgiver Schemata.

e. Examen.

22) Engang om Aaret skal der holdes offentlig Examen ved hver Skole, ved hvilken samtlige Børn skulle gjøre Rede for, hvad de have lært, hvornæst Opflytning til høiere Klasse eller Afdeling og Udskrivning af Skolen, forsaavidt dertil fornøden Kundskab er erhvervet, skal finde Sted. — — —

23) Directionen bør foreskrive et Schema, som ved Examen skal udfyldes saaledes, at deraf kan erfares hvert enkelt Barns Alder, Evner, Skolegangstid, Flid og Opførelse. Til disse Oplysninger bør da ved Charakterernes Meddelelse, som bestemmes af det tilsynshavende Medlem af Skolecommissionen og Læreren, ikke mindre tages Hensyn end til Børnenes Svar.

24) Førend den offentlige Examen afholdes, skulle de Børn, som ansees delvise til Opflyttelse i høiere Klasse eller til Udskrivning af Skolen, af Læreren anmeldes og foreslaaes for Skolecommissionen, for at den under Prøven især kan være opmærksom paa disse.

f. Skolebøger.

25) Underviisning i Religion gives efter de allernaadigst autoriserede Lærebøger. Iøvrigt maa ingen Lære- eller Læsebøger bruges i Skolerne, forinden Skoledirectionens Approbation derpaa erhverves.

i. Skolepolitie.

30) Børnene skulle møde i Skolerne til bestemt Tid,

20. Marts. reenligt og sømmeligt paaklædte, og medbringe deres Skolebøger. Holdes Børnene ikke reenlige, bør Forældrene, saafremt disse have Skylden, efter Skolecommissionens Kiendelse, hvergang saadant befindes, erlægge en Mulct af 4—8 Sk. Sølv. Børnene skulle vise deres Lærere Ærbødighed og Lydighed, og nøie rette sig efter de Forskrifter, de maatte give dem til god Ordens Vedligeholdelse i Skolen. Naar et Barn begaaer nogen Feil, bør Læreren søge at rette det ved Formaninger, ved at forbyde det Deeltagelse i Legetimerne eller, saafremt dette ikke frugter, ved at nedflytte det eller sætte det paa en særskilt Plads; men skulde ogsaa disse Forholdsregler forblive frugtesløse, kan Læreren straffe Barnet med en tynd Tamp uden Knuder eller med en Rotting, men ikke med Riis, og kun med Slag paa Ryggen. Dog bør Læreren ei ubetinget være bunden til den foranførte Orden i Straffemidlernes Anvendelse, men er Forseelsen af det grovere Slags, kan han strax anvende et af de strengere. Ved Skolestraffes Udøvelse bør Læreren vogte sig for Partiskhed, Lidenskab eller Overilelse. Han bør aldrig tillade sig nogen Mishandling; Ørefigen, Slag med Haanden, Kniben eller Skiældsord ere aldeles forbudne. Skulde nogen Lærer forsee sig ved at bruge haard og vilkaarlig Adfærd imod et Barn, da har dets Forældre, Værge eller Husbond i dette som i andre Tilfælde, hvor de maatte finde sig beføiede til Anke over Læreren, at henvende sig til Skolecommissionen, som efterat have undersøgt Klagens Rigtighed drager Omsorg for, at Læreren, saafremt han befindes skyldig, vorder straffet med Irettesættelse, Mulct eller Afskedigelse efter Omstændighederne. Finder Læreren, at de ovenanførte ham tilladte Straffe ere utilstrækkelige, har han at indberette Sagen til Skolecommissionen for at erholde nærmere Forholdsregler. Flittige Børn bør Læreren ved passende Opmuntringer søge at belønne. [*Strfl. 10. Febr. 1866 § 202.*]

31) Børn, som have smittende Udslet, maae ei, forinden de ere helbredede, besøge Skolen og bør, om de der indfinde sig, strax af Læreren hiemvises, ligesom det og

paaligger ham at anmelde saadant for Skolecommissionen,²⁰ Marts. som har at drage Omsorg for at saadanne Børn helbredes. Skolecommissionen skal være bemyndiget til at mulctere de Forældre, Værger eller Huusbonder, som vise sig forsømmelige i Henseender til saadanne Børns Helbredelse, fra 2 Mk. til 2 Rbd. ugentlig. Ere Forældrene uformuende, bør Børnenes Helbredelse foranstaltet af Fattigvæsenet. [L. Nr. 138, 10. Maj 1915 § 21, 27. L. Nr. 55, 1. April 1912 § 9.]

32) Bliver noget Barn sygt af Kopper, Meslinger, Forraadnelsesfeber, Blodgang, Kighoste eller nogen anden saadan smitsom Sygdom, maa det ikke komme i Skolen, forinden det ved Lægeattest godtgøres, at det er fuldkommen helbredet og ikke udsætter de øvrige Børn for Smitte. [L. Nr. 138, 10. Maj 1915 § 21, 27. L. Nr. 55, 1. April 1912 § 9. Bckg. 24. April 1914.]

k. Tvangsmidler ved Skoleforsømmelser.

33) Lærerne i de offentlige Skoler skulle ved hver Maanedes Slutning indgive til Sognets Skolecommission en Beretning om, hvilke Børn der i Maanedens Løb ere udeblevne fra Skolen, hvormange Dage hvert enkelt Barn har forsømt, og Anledningen dertil. Disse Børns Forældre, Værger eller Huusbonder blive derefter i den paafølgende Maanedssamling af Commissionen at dictere Mulct af 4 Sk. Sølv første Gang for hver Dag, Barnet eller Tyendet, uden at Sygdom eller anden lovlig Grund er godtgjort, har forsømt Skolen. Dog er Commissionen berettiget til at eftergive Mulcten, naar Barnet i en Maaned ikkun er udeblevet een eller to Gange, i hvilket Tilfælde den blot har at forekalde og advare de Paagiældende. Blive Mulcterne frugtesløse, skulle disse for gientagne Forsømmelser forhøies først til 8, siden til 16 og endelig til 32 Sk. Sølv for hver forsømt Dag. Beretning om de dicterede Mulcter indsendes hver Maaned til Skoledirectionen; og have der Anledning til at antage, at Grunden til enkelte Børns Forsømmelse har ligget hos disse selv, kan Beretningen indsendes ledsaget med Indstilling om, at de dicterede Mulcter for disse Børns vedkommende maae bortfalde, hvilket Skoledirectionen skal være bemyndiget til at indvillige i, imod at der gives Bør-

20. Marts nene en corporlig Revselse. Mulctlisterne sendes derefter af Directionen, forsynede med dens Approbations-Paategning. til Underfogden, der med en Frist af 14 Dage tilholder de Skyldige at udrede de dem dicterede Mulcter, da disse i modsat Fald blive at inddrive ved Udpantning, og, saafremt Intet hos de Paagiældende er at erholde, at afsone efter Fr. 16 Nov. 1836. For Udpantningen skal erlægges ialt 36 Sk., hvori Betalingen til Vidnerne er indbefattet, hvilket Gebyhr bliver at inddrive tilligemed det Mulctbeløb, hvorfor Udpantningen iværksættes. Forsaavidt Mulcterne ere dicterede formedelst Børnenes Udeblivelse fra de gymnastiske Øvelser, bør saadant iøvrigt særligt udhæves i de Beretninger, Skolecommissionerne ifølge det Foranførte have at afgive til Directionen, med Bemærkning, om der maatte være nogen særdeles Grund til at vise Skaansel imod Forældrene. [Skr. 7. Nov. 1859.]

— — —
 I. Lærerpостernes Besættelse.

35) Til at ansættes som Lærere ved Hovedstadens eller dens Forstæders offentlige Skoler skulle, forsaauidt der ikke er Spørgsmaal om den blotte Underviisning i en eller anden mechanic Færdighed, saasom Kaligraphi, Gymnastik eller deslige, ikkun følgende have Adgang: a) theologiske Candidater, b) dimitterede Seminarister, samt — med Undtagelse af Religions-Underviisning — c) Studenter, som med god Charakteer have taget første og anden Examen, og som med paalidelige Vidnesbyrd kunne godtgjøre, at saavel med Hensyn til deres Sæder som Kundskaber Skoleunderviisningen kan dem betroes. Iøvrigt skal enhver, der attraaer en saadan Lærerpост, ledsage sin Ansøgning med en af troværdige Personer attesteret Beretning om sit Levnetsløb og med paalidelige Vidnesbyrd om sin sædelige Vandel; ligesom det og nøie bør paasees, at de Personer, som gives Adgang til at undervise i mechanic Færdigheder, ere sædelige og dertil skikkede Mennesker, hvem Børnene med Rolighed kunne betroes. Saasnart Vacance i en Lærerpост indtræffer, skal derom gøres Indberetning

fra vedkommende Skolecommission til Skoledirectionen, 20. Marts. som derom lader indrykke en Bekiendtgjørelse i Adresseavisen og efter 14 Dages Forløb fra denne Bekiendtgjørelses Datum tilstiller Skolecommissionen samtlige indkomne Ansøgninger, hvilke denne derpaa snarest muligt tilbage-sender, ledsagede af Betænkning og Forslag til Postens Besættelse, der tilkommer Skoledirectionen. Dog forholdes med Lærerpостernes Besættelse ved de her i Staden værende Kirkeskoler som hidtil, ligesom og den administrerende Direction for Kbhavns Fattigvæsen under Iagttagelse af det ovenfor Befalede selv besætter Lærerpостerne ved Fattigvæsenets Skoler.

IV. Private Skoler.

36) Private Skoler ere de, som Selskaber eller enkelte Personer have oprettet eller herefter oprette uden Bekostning for det Offentlige, og almindeligviis imod Betaling af de Skolebesøgende. Naar Nogen vil oprette privat Institut eller Skole, større eller mindre, som ikke har lærd Underviisning til Formaal, hæver han at fremlægge sin Plan for Directionen til Bedømmelse, og erhverve Sammes Tilladelse til dens Iværksættelse paa den Maade og under de Vilkaar, som foreskrives. Men, forinden en saadan Tilladelse meddeles, bør Directionen paa det Nøiagtigste forvisse sig om, at den Paagieldende er i Besiddelse af den Duelighed, de Læregaver og de personlige Egenskaber, som iøvrigt udfærdres for med Held at forestaae en saadan Lære-Anstalt, som tilsigtes ved den af ham indleverede Plan. Det følger iøvrigt af sig selv, at Directionen saavel som Sognets Skolecommission, ligesom de i det Hele have at føre Tilsyn med de private Skoler, saaledes navnlig bør have Indseende med, at de Personer, hvem Tilladelsen til at oprette eller holde saadanne er meddeelt, vedblive at vise en saadan Opførsel og at besidde de personlige Egenskaber, som ere fornødne, for at Underviisningens Ledning kan betroes dem. [Bestemmelser ang. Till. t. privat Skolehold i Kbhvn. 28. Sept. 1906.]

37) Approbation paa Valget af Timelærere i private Skoler meddeles af Sognets Skolecommission og er ikkun

20. Marts. giældende, saalænge Skolen forbliver i Sognet. De Skoler, der have egne autoriserede Bestyrelser, ere som hidtil undtagne fra denne Bestemmelse, saa at deres Bestyrelser selv vælge Timelærere uden Approbation. — Religions-Underviisning maa imidlertid ogsaa i disse Skoler kun meddeles af theologiske Candidater og dimitterede Seminarister.

38) Private Instituter staae i Almindelighed under vedkommende Skolecommission, der af sin Midte udnævner et Medlem til at føre det specielle Tilsyn med hvert især; dog skulle de private Skoler, som have egne autoriserede Bestyrelser, staae directe under Skoledirectionen og i samme Forhold til denne, som ellers Skolecommissionerne.

39) De tyske Menigheders og de fremmede Religionsbekienderes Skoler, der bestaae ved egne Fonds og Skolebidrag, uden Tilskud af det Offentlige, ere at betragte som private Skoler under egne autoriserede Bestyrelser.

40) I disse som i alle Skoler, hvor Underviisningen gives i andre Sprog end det danske, bør Børnene tillige lære at læse det danske Sprog, og i samme skriftlig at opsætte deres Tanker saaledes, som det fordres i de danske Skoler.

41) I Henseende til Forstandere eller andre, der under Navn af Inspecteurer, Lærere eller Lærerinder fast ansættes ved de tyske Menigheders eller fremmede Religionsbekienderes Skoler, bliver, forinden de ansættes, Skoledirectionens Approbation paa Valget at indhente; og den bør da forvise sig om den Paagiældendes Qualification. Valget af Timelærere overlades derimod Skolens Bestyrelse.

42) Bestyrerne af private Skoler ere pligtige noie at følge den ved Begiæringen om Tilladelse til Skolehold Skoledirectionen forelagte Plan for Skolen, saaledes som den af Samme er approberet eller forandret; i hvilken Plan bør indeholdes de fornødne Bestemmelser angaaende Timetabellerne, Lære- og Læsebøgerne samt Protocolføringen i Skolerne; denne sidste bør ogsaa i disse Skoler saaledes indrettes, at deraf kan erfares, hvilke Børn der forsamme Underviisningen, og hvor ofte dette skeer. Sognets

Skolecommission har efter Overlæg med Bestyrerne aarlig 20. Marts. at bestemme, paa hvilken Tid Examen skal afholdes i de private Skoler, som ei have egne autoriserede Bestyrelser. I Tilfælde af saadanne Skolers Flytning, der have egne autoriserede Bestyrelser, gøres Anmeldelse til Skoledirectionen. Lignende Anmeldelse gøres, hvad andre Skoler angaaer, til Skolecommissionen, eller, hvis en saadan Skole flyttes ind i andet Sogn, til begge de vedkommende Skolecommissioner.

43) Ethvert Sogns Skolecommission skal være opmærksom paa, at intet ulovligt Skolehold finder Sted, samt, hvis saadant forefindes, strax derom gøres Anmeldelse til Skoledirectionen, som uden Henstand bør træffe de fornødne Foranstaltninger til at hindre det.

44) De nuværende Asylforeninger, saavel som de, der i Fremtiden i samme Øiemed maatte danne sig, skulle fremdeles beholde den Frihed, de hidtil have havt, til selv at bestyre de af dem anlagte Opsynsskoler og forsyne disse med de Personer, som Opsynet med Børnene og disses Veiledning betroes; dog bør Anmeldelse skee til Skoledirectionen, naar noget Asyl ved saadanne Foreninger oprettes, ligesom Overopsynet tilkommer den. Hvad Asylskolerne angaaer, der ere bestemte til at optage Børn over den skolepligtige Alder, som udgaae fra Asylerne, da blive de at betragte som private Skoler, der staae under egne autoriserede Bestyrelser.

V. Forpligtelsen til Skolegang.

45) Intet Barn maa antages i nogen offentlig Skole, førend det har fyldt det 6te Aar; men det skal staae til Forældrene eller dem, der træde i disses Sted, om de ville udsætte Barnets Skolegang, indtil det er 7 Aar gammelt. Iøvrigt maa det, forinden Barnet antages i Skolen, med behørig Attest godtgøres, at det er vaccineret. [L. Nr. 61, 29. Marts 1904 § 1. L. 29. Dec. 1857 § 4. L. Nr. 22, 4. Febr. 1871 § 2.]

47) Ligeledes er vedkommende Skolecommission beføjet til, naar den dertil maatte finde Anledning, at ind-

20. Marts kalde til Prøve de Børn, der opgives at blive underviste hjemme. Dersom det ved en saadan Prøve eller paa anden Maade af Kommissionen befindes, at noget af disse eller af de i § 46 omhandlede Børn ikke har tilfredsstillende Kundskaber, bør Fritagelsen for Skolegang ophøre eller Barnet indsættes til Undervisning i en offentlig Betalings- eller Friskole efter Omstændighederne. — Møder Barnet ikke, efterat det er indkaldt til den ommeldte Prøve, medfører dets Udeblivelse samme Straf.

48) I ethvert Sogn optages een Gang aarlig efter Paa-skelyttedag, naar Confirmationen er tilendebragt, Lister over de uconfirmerede Børn efter Schemata, med hvilke Skolecommissionerne forsynes af Skoledirectionen, og som maae være saaledes indrettede, at al den Oplysning kan erholdes, som udkræves efter denne Anordning in specie §§ 45, 46 og 47, hvis Hovedindhold paa Schemata kortelig bør forklares. Schemaet leveres til enhver Huuseier eller den, der paa hans Vegne forestaaer Huset, som da under en saadan Mulct, som i Overeensstemmelse med § 52 Nr. 4 bestemmes, er forpligtet til at lade enhver Beboer, der har uconfirmerede Børn eller Tyende, som ere over 7 Aars Alderen, skriftlig og under sin Haand tegne sin Angivelse paa samme for hver ham vedkommende Post, ligesom og til at giøre Angivelse for sit eget Vedkommende og derpaa at aflevere Schemaet paa det Sted, som af Skolecommissionen er anviist. Hvis Commissionen ved Modtagelsen finder noget udeladt eller urigtigt anført i Besvarelsen paa Schemaet, har den at tilbagesende samme til Berigtigelse, eller, hvis Omstændighederne giøre det fornødent, at forekalde Huusværten til at afgive nærmere Forklaring; men, hvis han ei møder, giøres derom strax Indberetning til Skoledirectionen, som bestemmer Mulcten. For at den administrerende Directeur kan sættes istand til at udføre den ham efter § 1 paahvilende Hovedcontrol med Skolegangen, har enhver Skolecommission ikke blot inden en Maaned at tilstille ham en af et af Commissionens Medlemmer forfattet summarisk Extract af de indkomne Schemata samt Beretning om, hvad der fra sammes Side er foranstaltet for at forskaffe de Børn

Underviisning, der ere befundne at mangle samme, men²⁰. Marts. ogsaa at lade bemeldte Schemata medfølge tilligemed Lister over samtlige Børn, der besøge de under Commissionens Tilsyn værende offentlige og private Skoler, forsaavidt disse ikke have egne autoriserede Bestyrelser; hvor dette er Tilfældet, have Bestyrelserne inden hvert Aars 1ste Mai at indsende de omhandlede Lister for deres Vedkommende umiddelbart til den administrerende Skoledirecteur, hvilket og bliver at iagttage af den administrerende Direction for Fattigvæsenet, i Henseende til de Børn, der ere anbragte i Fattigskolerne. Til Bestridelse af Udgifter til fornøden Medhiælp ved Jevnførelsen af de indsendte Schemata og Lister samt ved de øvrige derved foranledigede Forretninger tilstaaes den administrerende Directeur 400 Rbd. aarlig af Stadens Kasse. Ombærelsen af de i denne § omhandlede Schemata saavel som alle øvrige Ærinder i Skolesager, forsaavidt disse behandles af Skolecommissionerne, ere Sognenes Undergravere pligtige at besøge. [*Skr. 8. Marts 1855. K. B. 29. Maj 1876 § 6. Listerne omdeles nu sammen med Mandtalslisterne af Politiet i Henh. t. Skr. 15. Febr. 1876.*]

49) Forsaavidt det da befindes, at uconfirmerede Børn over 7 Aars Alder ikke søge nogen Skole, og heller ikke tilbørlig undervises hjemme, har Skolecommissionen at drage Omsorg for, at Skolegang bliver anviist i de offentlige Betalingsskoler for de Børn, hvis Forældre kunne erlægge Skolebidrag, men at de Børn, hvis Forældre erklære Intet at kunne betale, henvises til en Friskole; forsaavidt et Barn, der henvises til eller befindes i en af Sogneskolerne, maatte henhøre under en anden Autoritet, hvis Forpligtelse det er at forskaffe Barnet Skolegang, bør Anmeldelse desangaaende gøres til vedkommende Autoritet; og det overlades da denne efter Overenskomst med Skolecommissionen at afgjøre, om Barnet bør forblive i samme Skole, eller henvises til en anden under bemeldte Autoritet. De Forældre, som erklære at ville sørge for deres Børns Underviisning hjemme eller i private Skoler, bør tilholdes ufortøvet at drage Omsorg herfor, og skal det i Almindelighed være

20 Marts. Reglen, at ethvert Barn, der mangler Skolegang, snarest muligt bør anvises samme. [L. 29. Dec. 1857 § 4.]

50) Et Barns Flytning fra et Sogn til et andet gjør ikke Forandring i dets Skolegang nødvendig, men det kan vedblive at ansees hørende til den Skole, i hvilken det engang er indskrevet, indtil det som tilstrækkeligt underviist kan udskrives af samme. Tale imidlertid Omstændighederne for, at det ved Flytningen bør indtræde i en anden Skole, er Commissionen vel bemyndiget til at tillade dette; men Barnet bør da ikke udslettes i den Skole, hvori det har gaaet, førende det med Attest fra et af Skolecommissionens Medlemmer i det Sogn, hvortil det er flyttet, godtgøres, at det der er indskrevet til Skolegang; og Udeblivelsen af en saadan Attest medfører saaledes, at den Skolecommission, hvorunder Barnet forhen hørte, ved sit næste Maanedsmøde multerer dets Forældre, som om det havde forsømt Skolen, hvormed den fremdeles maanedlig continuerer, indtil Attesten tilstilles den.

51) Foruden den Bemyndigelse, der er givet Skolecommissionerne til at dictere Mulct, naar Børn ikke holdes til anordnet Skolegang, eller deres Reenlighed forsømmes, eller naar Forældrene ikke paa behørig Maade drage Om-sorg for Børnenes Helbredelse, naar disse ere behæftede med smittende Udslet, er ethvert Sogns Skolecommission fremdeles bemyndiget til for enhver af efternævnte For-seelser at dictere en efter Omstændighederne beregnet Mulct, der dog ikke maa overstige 2 Rbd. Sølv, nemlig: a. For Udeblivelse efter Tilsigelse i Anledning af Schemata over skolepligtige Børn, dog at Tilsigelsen udtrykkelig er foregaaet under Mulct; b. for Udeblivelse med Attest om Børns Indsættelse i offentlige Skoler, hvortil de ere hen-viste; c. for Børns Udeblivelse fra Skole-Examen og fra saadanne Overhørelser, der ifølge denne Anordning kunne foretages med Børn, som udskrives af Skolerne, førend de kunne confirmeres, eller som opgives at blive underviste hjemme; d. for Udeblivelse med Daabs- og Vaccinations-attester.

52) Skoledirectionen bemyndiges til at dictere Mulct²⁰. Marts. indtil 10 Rbd. Sølv i følgende Tilfælde: 1. naar de af Commissionerne dicterede Mulcter af mindre Beløb ikke have frembragt den tilsigtede Virkning; 2. naar Forseelser ere begaaede mod denne Anordning, hvilke ikke lade sig henføre under de foranførte Tilfælde; 3. naar af Lærerne begaaes Forseelser, som efter vedkommende Skolecommissions Indberetning formenes ikke at kunne afgiøres ved Advarsel eller Irettesættelse; 4. Naar Huusværter ere forsmæmelige med Opførelse paa Schemata af de Børn, der findes i deres Huse, og med de dertil hørende Oplysninger. Mulcten bestemmes med et vist Beløb for hvert enkelt Barn, hvilken Bestemmelse bliver at anføre paa de Schemata, som ombringes. Med samtlige foranførte Mulcters Inddrivelse forholdes som med Mulct for Skoleforsømmelser; og er Forseelsen af saadan Beskaffenhed, at Mulct ei ansees tilstrækkelig, overlades det til Skoledirectionen at træffe videre fornøden Foranstaltning.

VI. Lærernes Lønninger og Vilkaar.

53) Lærerne ved de offentlige Skoler skulle i Almindelighed antages paa Opsigelse med een Maanedes Varsel. Ved Bestemmelsen af deres Lønninger bør der tages Hensyn til, at der til Børnenes Underviisning i de Færdigheder eller Kundskaber, der skulle bibringes disse, kunne erholdes duelige Personer. Lærere, som i en passende Tid have tient med Duelighed, Retsindighed og Flid, skulle have fortrinlig Adgang til Stads-Bedemand-, Klokker- og Graver-Tjenester her i Staden. [*L. Nr. 128, 27. Maj 1908 § 7 Lønningsbest. 19. April 1899. 3. Nov. 1908.*]

54) Lærere og Lærerinder ved de offentlige Skoler, som have tient med Duelighed og Flid og opoffret deres bedste Aar i Skolevæsenets Tjeneste, skulle, naar de formedelst Alder blive uskikkede til videre Tjeneste, sættes paa en passende Pension efter det danske Cancellies Bestemmelse i ethvert enkelt Tilfælde, hvorved iøvrigt § 41 i Anordn. 1 Jan. 1840 bliver at iagttage. [*Pensionsvedt. 22. Febr. 1909 §§ 1, 2. L. Nr. 55, 1. April 1912 § 10.*]

20. Marts. **VIII.** Den almindelige og de specielle Skolekasser.

60) Enhver offentlig Skole eller Skoleindretning, som nu har eller herefter faaer egne Capitaler eller Eiendomme eller andre Indtægter, hvad enten disse ere givne eller gives fra Private eller fra det Offentlige, beholder disse hver for sig under sin specielle Bestyrelse.

61) Alt, hvad goddædigen er skiænket eller herefter skiænkes til Skolevæsenets Fremme i Hovedstaden eller dens Forstæder, skal anvendes efter Giverens Villie og i Overensstemmelse med de Hovedregler, som for Skolevæsenet ere eller vorde foreskrevne.

62) Hvad der gives til Almue- og Borgerskolevæsenet uden nogen af Giveren nævnt Bestemmelse for Anvendelsen, benyttes for Hovedstadens og Forstædernes Skolevæsen i Almindelighed, saaledes som Skoledirectionen finder gavnligst.

63) Alle Muleter, som af Skoledirectionen eller af Skolecommissionerne dicteres, skulle indtil videre tilfalde den almindelige Skolekasse; dog forbeholder Kongen Sig at lade disse Muleter tilflyde enten den i Kbhavn. oprettede private Skolelærerhjelpekasse, naar denne maatte findes saaledes organiseret, at den afgiver betryggende Sikkerhed for sin Bestemmelse som Pensionsanstalt, eller en anden Indretning, som af dette Slags maatte oprettes. [*Res. 25. Juni 1845. Fordeles nu paa den i K. M. Skr. 9. Maj 1901 angivne Maade.*]

64) Udgifterne for enhver offentlig Skole især bestrides af den almindelige Skolekasse, forsaavidt Skolen ikke har egne Midler og Indtægter, eller disse behørigen anvendte ikke kunne tilstrække.

65) Alle de Udgifter, Skolevæsenet i Medhold af denne Anordning udkræver, skulle, forsaavidt de ikke ved Skolebidrag, ved Renter af Skolevæsenet skiænkede Capitaler eller andre Midler kunne tilveiebringes, udredes af Stadens Kasse. [*L. Nr. 128, 27. Maj 1908 § 7.*]

66) I Henseende til det aarlige Overslag over disse Udgifter for næste Aar forholdes efter § 37 i Anordn. 1 Jan. 1840. [*L. 4. Marts 1857 § 16.*]

20 Marts.

68) De private Skolers og Instituters saavel som Fattigvæsenets Skolers indvortes Oekonomi og, hvad der ved samme ikke henhører til den egentlige Underviisning, bliver Skoledirectionens Tilsyn uvedkommende.

IX. Aarlig Beretning om hele Skolevæsenet.

69) Foruden at de specielle Bestyrere over samtlige under Directionen staaende offentlige eller private Instituter eller Skoler, til hvilket Religionssamfund de end høre, skulle ligesom Skolecommissionerne for deres Skoler være pligtige til at meddele Directionen de Underretninger, der maatte forlanges, og betimeligen tilmelde dem, naar Examina i Skolerne holdes, paa det at den eller nogle af dens Medlemmer efter Leilighed kunne være tilstede, saa skulle de alle ved hvert Aars Udgang saavel som samtlige Skolecommissioner enhver for sit Vedkommende til Directionen indsende en General-Beretning om Skolernes eller Instituternes Forfatning og Lærere, Børnenes Antal og Underviisningens Gang m. v. i den Form, som Directionen maatte foreskrive. Alt dette er ogsaa anvendeligt paa Curaterne for Kirkeskolerne saavel som paa den administrerende Direction for Stadens Fattigvæsen for Fattigskolernes Vedkommende.

70) Efter disse Beretninger tilsammentagne og de Underretninger, som ellers haves, har Directionen at affatte en aarlig Beretning, som gennem Cancelliet forelægges Kongen, angaaende det hele Elementar-, Real- og Borger-Skolevæsens Tilstand i Kbhavn og dens Forstæder. Denne Beretning, som skal tilføies Balance over den almindelige Skolekasses Indtægter og Udgifter, bekendtgøres derefter ved Trykken til Underretning for Alle og Enhver.

71) Skoledirectionen har i sin Indberetning at nævne alle dem, som enten ved særdeles virksomt Tilsyn eller ved fortrinlig Lærer-Duelighed og Flid eller og ved Legater i hvert sidstforløbent Aar have gavnet Skolevæsenet, paa det at Kongen kan lære at kiende hver den, der ved ædel An-

20. Marts. vendelse af sin Tid og sin Aandskraft eller af sin Formue medvirker til at fremme Oplysning og Borgerheld.

Ophævelse af den ældre Lovgivning.

72) Ved denne Anordn., der skal træde i Kraft den 1 Jul. d. A., blive alle foregaaende Anordninger betræffende Almueskolevæsenet i Kbhavn og dens Forstæder ophævede.

27. Marts. **Rescript til Kbhvns Mag. ang. Forandring i Bestyrelsen af Kbhvns Brolægnings- og Veivæsen.**

Vi Christian den Ottende, Konge til Danmark etc. I Anledning af den af Eder indgivne Forestilling om en forandret Bestyrelse af Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavns Brolægnings- og Veivæsen, der af Vort danske Kancelli har været Os allerunderdanigst foredraget, give Vi Eder herved tilkjende,

at Vi allernaadigst ville, at Bestyrelsen af bemeldte Brolægnings- og Veivæsen herefter skal henlægges under en særlig Kommission, bestaaende af 2 Medlemmer af Stadens Magistrat, som I dertil delegere, af 2 Borgerrepræsentanter, som Repræsentantskabet selv vælger, og endelig af een af Ingenieurkorpsets Officerer, som Vi forbeholde Os at udnævne, og som for sin Deeltagelse i Kommissionens Forretninger vil være at tillægge et aarligt Honorar. Hvad det umiddebare Tilsyn med Veiarbejderne betræffer, da ville Vi, at samme indtil videre overdrages den for Tiden konstituerede Brolægningsinspektør, imod at denne erholder de Kæmneren nu tillagte 200 Rbd. aarligt til Befordring. Sekretariats- og Regnskabsforretningerne ved de forømmeldte to Administrationsgrene vil den for Tiden konstituerede Sekretær og Kasserer ved Brolægningsvæsenet have at overtage, indtil det ved Organisationen af det ligeledes nu ledigværende Kæmnerembede nærmere kan afgjøres, hvorvidt disse Forretninger maatte kunne forenes med sidstnævnte Embede.

[L. 4. Marts 1857 § 1.]

25 Maj. **Kgl. Resol. hvorved bifaldes, at Kancelliet bemyndiges til ad mandatum at bevilge.**

3) Tilladelse til nyt Ægteskab under de i Lovens 25. Maj. 3-16-15-1 Nr. 4 nævnte Betingelser for den, der formedelst Hoer er skilt fra sin Ægtefælle, samt Dispensation fra Lovens 3-16-8: a) naar Forseelsen er begaaet paa en Tid og under Betingelser, da Skilsmisse ifølge Dom eller Resolution i Overeensstemmelse med de almindelige Regler kunde have været erholdt, og b) naar Brøden er begaaet under Ægteskabet og den fornærmede Ægtefælle er død, men det derhos har viist sig, at det utilladelige Forhold ikke har forstyrret det ægteskabelige Samliv, navnlig naar den afdøde Ægtefælle kjendelig har tilgivet Brøden, hvorhos Bevilling dog ei maa gives før end 1 Aar fra den Tid, Ægteskabet ved Dødsfaldet er blevet ophævet.

4) Ægteskabets Ophævelse i alle Tilfælde, hvor den ene Ægtefælle er dømt til Forbedringshuusarbeide eller høiere Straf i 3 Aar eller derover, naar den anden, der søger Skilsmisse, er uden al Declagtighed i hiins Forbrydelse, og ellers har viist en ulastelig Opførsel, alt iøvrigt uagtet Domfældte nægter sit Samtykke.

5) Ægteskabets Ophævelse, naar Ægtefolkene have levet adskilte idetmindste 3 Aar ifølge dertil meddeelt Separationsbevilling, eller 3 Aar ere forløbne fra den Tid, Ægtefolkene indgik Separationsforening for en Forligelseskommision, og efterat den geistlige og verdslige Mægling efter disse 3 Aars Forløb paany er foregaaet, om endog den ene af Ægtefællerne modsætter sig Skilsmissen; herved bliver imidlertid at iagttage, at slige Bevillinger, selv naar foranførte Betingelser iøvrigt ere tilstede, ei bør meddeles i Tilfælde, hvor Hensyn paa Børnenes Forsørgelse gjør saadant betænkeligt, samt at Manden, naar det er ham, som imod Hustruens Villie har begjært Skilsmissen, og hun ikke kan antages at have givet Anledning til Separationen, bør yde hende Alimentation som under Separationen, indtil hun efter dertil erholdt Bevilling maatte indlade sig i nyt Ægteskab.

6) Dispensation fra Lovens 3-16-15-5, naar Afsindigheden maa antages at være ulægelig, og efterat der har været givet den Afsindiges nærmeste Frænder eller efter

25. Maj. Omstændighederne en sat Værge Leilighed til at erklære sig over Sagen, samt under Betingelse af, at der sikkert Hustruen, hvis hun er den Afsindige, hendes fuldstændige Underholdning eller ialfald et Bidrag hertil efter Mandens Vilkaar og Kollegiets nærmere Bestemmelse.

21. Okt. **Raadstue-Pl. ang. Reskr. 9 Juni 1819.**

Det bekendtgjøres til fornøden Efterretning, at det ved Kgl. Reskr. 9 Jun. 1819, er befalet, at de Embedsmænd og Betiente som have frie Bolig i Kongl. eller andre saadanne offentlige Bygninger i Kbhvn, hvoraf Arealskat ikke svares, skulle erlægge i Afgift til Fattigvæsenet 2 pCt. aarlig af deres Gager.

[Skattel. 19. Febr. 1861 § 3.]

3. Dec. **Kanc. Skr. til Rentekammeret**, hvori Samme — der havde forlangt Kancelliets Betænkning i Anledning af et opstaaet Spørgsmaal om, hvorledes der bliver at forholde med Hensyn til Udredelsen af Brandkontingent og Kommuneafgifter af en for den kgl. Kasses Regning kjøbt, til Slotspladsen i Odense stødende og forhen Krigsraad N. N.s Enke tilhørende Gaard, der i indeværende Aar er sammenbygget med Slottet sammesteds — efterat Kancelliet gennem Kjøbenhavns Magistrat har indhentet Erklæring fra Stadskondukteuren om, hvorledes der i denne Henseende forholdes her i Staden, svares, at Kancelliet maa være tilbøieligt til at ansee oprindelig kongelige Slotte for frie for Kommuneafgifter, hvorimod der for tilkjøbte private Eiendommers Fritagelse i saa Henseende formeentlig ikke haves nogen positiv Hjemmel, ligesom ogsaa Analogien af hvad der gjælder for slige Bygninger i Kjøbenhavn taler derimod*).

*) Stadskondukteurens Erklæring er af følgende Indhold:

1. Med Hensyn til Brandkontingentet bemærkes, at samme her i Staden er indbefattet under Assurancepræmien, og at de kongelige Bygninger deeltage saavel i Præmien som i Interessentskabet efter almindelige Regler. Dette skeer ogsaa ved Kommunalafgifter, som efter Anordn. af 21de April 1812 beroe paa Assurancesummerne, forsaavidt de kgl. Bygninger ere pligtige til at deel-

3. Dec

tage heri. I sidste Tilfælde er altsaa Forholdet mellem kgl. Bygninger og offentlige eller private Bygninger eens.

2. Deeltagelsen i de Kommunalafgifter, der paahvile Eendommene, ifølge bemeldte Anordning, paa de af Grundtaxt og Assurance sammensatte Portioner, skeer saaledes almindeligviis af de kgl. og offentlige Bygninger i Lighed med de private, undtagen Indkvarteringsskatten, hvor Fritagelserne beroe paa Matrikullen af 1755. I Indstillingen desangaaende andrager Kommissionen om, at der ikke maa meddeles flere Fritagelser, end Matrikullen nævner. Derpaa findes ikke givet Tilsagn, men ei heller fastsat bestemt Regel, og de Bygninger, som i den senere Tid ere solgte til den kgl. Kasse, saasom: Hendes Kgl. Høihed Prindsesse Julianes Palais, det kgl. Søkadetakademi, Rekrutkasernen, Kaserneerne i Kronprindsessegaden og paa Christianshavn, der forhen som private Bygninger have svaret Indkvarteringsskat, er ikke meddeelt Fritagelse derfor.

3. De øvrige Kommunalafgifter, der paahvile Grundtaxt og Assurance efter forbemeldte Anordning, svares almindeligviis af kgl. og offentlige Bygninger ligesaavel som af private, hvorved bemærkes: a) Forpligtelsen til Borgervæbningsskat beroer paa Plak. af 11te Febr. 1803, nemlig at den paalignes efter samme Regler, som den forrige Fattiggrundskat (Rskr. af 10de April 1762, Plak af 13de Aug. 1764), hvorefter kgl. og offentlige Bygninger betalte. b) Vægter-, Lygte- og Renovationsskat beroe ligeledes paa Anordn. af 2de April 1812, og derved fornemmelig at enhver Grund maa bidrage til Bekostningerne, naar den er deelagtig i Nyttens. c) Ogsaa betale de kgl. og offentlige Bygninger Brolægningskat, og at Vandskatten ved de ældre Bygninger betales efter den modererede Middeltalsafgift, gjælder ogsaa for private Eiere, der have været Deeltagere i de opløste Vandkompagnier. De nyere kgl. Bygninger betale ligesom private. d) Det finder ei heller Sted, at en privat Bygning, der sælges og indrettes til en offentlig Stiftelse, paa Grund heraf ved særskilt Resolution fritages for Arealskatten (saasom Trøstens Bolig, Haandværkerstiftelsen, Meyers Stiftelse og andre lignende) fritages for deres Andeel i Grundskatterne, end ikke i Indkvarteringsskat. Alene Fattigvæsenets Bygninger, efter Plan af 1ste Juli 1799, og Kirkerne efter Rsk. af 23de Decbr. 1818 ere fritagne for samtlige Afgifter.

4. Saavidt en stor Deel af Kjøbenhavns Kommunalafgifter lignes paa Arealskatten, for hvilken de kgl. Bygninger ere fritagne, maae dog de Embedsmænd, som deri have Bolig, betale 2 Procent Afgift efter Rskr. af 9de Juni 1819, og i offentlige Bygninger betale de der boende Officierer baade Bygningsafgift og øvrige Afgifter efter Arealet af deres Lokaler.

5. Iøvrigt bleve adskillige kgl. Bygninger, saasom Rekrutka-

4. Dec.

Kgl. Resol., saaledes lydende: »At indlemme det saakaldte Politifond i Staden Kjøbenhavns extraordinaire Fond kunne Vi ikke finde hensigtsmæssigt, saalænge der ikke endnu er afgivet nogen endelig Bestemmelse i Henseende til Politiets fremtidige Organisation, men da Vi iøvrigt bifalde de af Kommunalbestyrelsens Pluralitet gjorte Forslag angaaende bemeldte extraordinaire Fonds fremtidige Forøgelse og Anvendelse, saa ville Vi med Hensyn herpaa allernaadigst have befalet som følger:

1) Kjøbenhavns Hovedkasses nuværende extraordinaire Fond, med Undtagelse af den siden allerhøieste Resol. af 31te Mai 1814 ved Salg af Kommunens faste Eiendomme indkomne Sum saavel som af Politifondet, der fremdeles bestyres særligt i Medfør af allerhøieste Resolution af 9de Decbr. 1837, bliver at anvende til Grundlæggelse af et Reservefond til Bestridelse af Kommunens extraordinaire og uforudsete Udgifter.

2) Dette Fonds Maximum bestemmes til 400,000 Rbd., og, indtil det opnaaer denne Størrelse, tillægges af dets Renter 5000 Rbd. aarlig og af det extraordinaire Fonds hidtil havte Indtægter: a) arvingløse hjemfaldne Kapitaler, samt b) Sjette- og Tiendepenge, hvorimod Resten af Fondets aarlige Rentebeløb saavel som de øvrige det extraordinaire Fond efter allerhøieste Rskr. af 31te Mai 1814 nu tilkommende Indtægter herefter, med de nedenfor under Nr. 3 og 4 nævnte Undtagelser, tilfalde det ordinaire Fond, hvilket ligeledes bliver Tilfældet med de ved denne Bestemmelse Reservefondet tillagte Indtægter, naar samme har erholdt den anførte Størrelse af 400,000 Rbd.

3) Alt hvad der fremtidig maatte indkomme ved Salg af Eiendomme under Bidstrup Gods, separeres for sig under

sernen, Kaserneerne i Kronprindsessegaden og paa Christianshavn, der ere erhvervede ved Kjøb, vel fritagne for Bygningsafgift og Fattigskat under foranførte Forhold; men disse Eiendomme svare ikke blot det forrige Beløb af den samlede Grundskat, Indkvarteringsskat inklusive, men saavidt enkelte Dele ere bortleiede til Private, svares deraf baade Bygningsafgift og Fattigskat.

Godsets Konto, uden at blandes med Noget af de andre enten ordinaire eller extraordinære Fonds, dog saaledes, at ikkun Kapitalen konserveres, men Renterne indflyde blandt Kommunens ordinaire Indtægter. 4. Dec

4) Ligeledes bliver særskilt for sig at opføre, hvad der maatte indkomme ved Salg af Stadens udenbyes Eiendomme, Jorder eller Gaarde, men med Renterne deraf at forholde paa samme Maade som under Nr. 3 er anført.

5) De under Nr. 3 og 4 givne Forskrifter blive endvidere at anvende i Henseende til de Summer, der siden 31te Mai 1814 ere indkomne ved Salg af Kommunens faste Eiendomme.

6) Naar extraordinære eller uforudsete Udgifter kræve Anvendelse af Reservefondet, bliver strax at tage Bestemmelse om, og i vedkommende Budget at forklare, hvorledes den anvendte Sum skal forrentes og igjen refunderes.

[Resc. 31. Maj 1814 § 2. Resol. 8. Okt. 1845. Skr. 15. April 1865.]

1845.

Kanc. Skr. til Biskoppen over Sjællands Stift, hvori Samme — der, i Anledning af en Forespørgsel fra en Præst, til Kancelliets Afgjørelse havde indstillet, hvorvidt en Mand atter kunde ægtevies til sin fraskilte Hustru, efterat den Mand, med hvem hun efter Fraskillelsen havde indladt sig i Ægteskab, ved Døden var afgaaet, eller om den tidligere ægteskabelige Forbindelse kunde fornyes uden formelig Vielse — svares, at Kancelliet maa ansee det for nødvendigt, at en ny Vielse foregaaer, efterat Forlovere ere stillede, og efterat Præsten har forsikkret sig om Alt, hvad Anordningerne ellers foreskrive ved Ægteskabs Indgaaelse, men at man tillige med Biskoppen maa være enig i, at Vielsen rettest bør finde Sted i Huset uden foregaaende Tillysning, i hvilken Henseende der uden Betaling kan meddeles Vedkommende Vielsebrev. 23. Jan.

Fr. ang. Oprettelsen af en Criminal- og Politi-Ret i Kbhvn. 28. Febr.

Gr. Foranlediget af et fra Provindsialstænderne for

28. Febr. Siællands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter samt for Færøerne i Aaret 1840 indgivet Andragende, har Kongen taget under Overveielse, hvorledes en større Eenhed i Criminalrets-Pleien i Kiøbenhavn kunde tilveiebringes, og, efterat Han ved bemeldte Stænders Sammentrædelse i 1842 har tilkiendegivet disse Hovedresultaterne af den anstillede Overveielse, har Han endvidere i 1844 fundet for godt at lade dem forelægge Udkast til en Anordning, angaaende Oprettelsen af en Criminal- og Politiret i Kiøbenhavn. Over dette Udkast har Kongen derpaa modtaget bemeldte Stænders Betænkning, og byder og befaler nu som følger:

1) Fra 1 Jul. 1845 skal Behandlingen og Paakiendelsen af de criminelle Sager, der efter de hidtil gieldende Regler henhøre under Landsover- samt Hof- og Stadsretten i denes Egenskab som Domstol i første Instants for Kiøbenhavn, saavel som af alle de Sager, der for Tiden høre under Kbhvns Politiret, henlægges under en ny Ret, som Kongen til den Tid vil have anordnet under Navn af Kiøbenhavns Criminal- og Politiret. Som criminelle Sager ansees alle de, hvorunder Nogen efter Justitsvæsenets Foranstaltning tiltales for Lovens Overtrædelse, ligesom og de Sager, der i Medfør af Fr. 20 Oct. 1819 høre under Landsover- samt Hof- og Stadsrettens 2det Vidnekammer, herefter skulle behandles ved ovennævnte nye Ret, uagtet de kun ere Gienstand for privat Forfølgning.

2) Som Følge af denne Anordnings § 1 vil Kbhvns Politiret fra 1 Jul. 1845 ophøre som særskilt Ret, hvorimod dens Virksomhed aldeles gaaer over til den ovennævnte nye Ret. Men Landsover- samt Hof- og Stadsretten i Kbhvn vedbliver under dette Navn i den hele Virkekreds, som den hidtil har havt som Overinstants for Østifterne, dels i civile, dels i criminelle Sager, ligesom den og udenfor de Sager, der ere omhandlede i § 1, beholder sin hele hidtilværende Virkekreds med Hensyn til Kiøbenhavn. De ved samme anbragte tvende criminelle Kamre, saavel som det andet Vidnekammer, ville derimod bortfalde.

3) Alle de kiøbenhavnske criminelle Sager, som inden

fornævnte Dag allerede ere indstævnte til Landsover- samt 28. Febr. Hof- og Stadsretten og der incamnerede, saavel som de Sager, hvis Behandling i Overensstemmelse med Fr. 20 Oct. 1819 allerede da er begyndt, blive at fortsætte og tilendebringe ved bemeldte Ret, ligesom og de yderligere Forhør, som Retten i en saadan Sag maatte finde fornødne, blive at optage ved et dertil af Justitiarius udnævnt Medlem af Retten. Saa blive og alle Stævninger i titmeldte Sager, som maatte udtages inden fornævnte Dag, paa sædvanlig Maade at autorisere i Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Justitscontoir, skjøndt de først senere falde i Rette og altsaa blive at incaminere ved den nye Criminal- og Politiret. Skulde det Tilfælde indtræffe, at der, efter at en kiøbenhavnsk Criminalsag er paakiendt ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten, skulde være noget yderligere Forhør at optage, bliver ingen ny Behandling at foretage ved bemeldte Ret, men Kbhvns Criminal- og Politiret har i saa Henseende at træde i dens Sted. Alle den 1 Jul. 1845 ved Kbhvns Politiret henstaaende Sager gaae over til Criminal- og Politiretten.

4) Den Øvrighedsmyndighed, som med Hensyn til det kiøbenhavnske Criminalvæsen hidtil har været tillagt enten Landsover- samt Hof- og Stadsretten i det Hele, eller den af sammes Tilforordnede, der har været beskikket til Kongens Foged, skal fra den oftnævnte Dag gaae over til Stadens Politidirecteur. Det vil saaledes i de egentlige criminelle Sager, ikke mindre end i offentlige Politisager, tilfalde denne Kongens Embedsmand ei alene at foranstalte den fornødne Undersøgelse, men ogsaa efter sammes Tilendebringelse at tage Beslutning om, hvorvidt Dom skal afsiges, og til den Ende i de Sager, som ikke have kunnet paakiendes i den hidtilværende Politiret, udstede de behørig Ordre til Actor og Defensor, saa og at foranstalte det Fornødne til de afsagte Dømmes Fuldbyrkelse eller Indankning, Alt forsaavidt de foranførte Foranstaltninger ikke efter den nuværende Tingenes Orden ere forbeholdte det danske Cancelli. Ligeledes vil han have at foranstalte

28. Febr. Afsoning af idømte Bøder og ved sin Resolution afgjøre, hvad der i saa Henseende er overladt til Øvrighedens nærmere Bestemmelse, saa og under de i Fr. 24 Sept. 1824 § 4 fastsatte Betingelser at bestemme Straffen for Hoer. Fremdeles vil det og tilfalde ham at foranstalte Syn og Undersøgelser angaaende Selvmordere og andre Personer, som ere fundne døde, saa og at bestemme det Fornødne, naar der er Spørgsmaal om, hvorledes en dødfunden Person bør begravnes, og, i Overensstemmelse med de giældende Regler, enten afgjøre saadant Spørgsmaal ved sin Resolution og derom gjøre Indberetning til Cancelliet, eller og indstille Sagen til dette Collegiums Afgjørelse. Fremdeles ville samtlige for Kbhvn indrettede Criminal- og Politiarrester høre under hans Bestyrelse og Tilsyn. Iøvrigt vedbliver Politidirecteuren at beholde den hidtil havte Virksomhed til private Politisagers Afgjørelse ved Forlig samt til under de i saa Henseende foreskrevne Betingelser ved sin Resolution at bestemme Straffen for visse mindre Forseelser. [*L. om Ligsyn 2. Jan. 1871 § 6. L. om Politisager 11. Febr. 1863 §§ 3, 20. L. om Politiet 11. Febr. 1863 §§ 15, 16. Fattiglov 9. April 1891 § 41.*]

5) Kiøbenhavns Criminal- og Politiret skal bestaae af en Justitiarius og 8 [*nu 13, L. 31. Jan. 1896 § 1.*] Assessorer. Naar Kongen finder for godt at forflytte Assessorer fra Landsover- samt Hof- og Stadsretten til Criminal- og Politiretten eller omvendt, skal den saaledes Forflyttede indtræde efter sin Anciennitet som virkelig Assessor.

6) Det skal være Embedspligt for Justitiarius i bemeldte Ret at foranstalte alt det Extrajudicielle, som vedkommer Retten. Han fordeler de Sager, der skulle behandles ved de særskilte Afdelinger, der i det Følgende blive omtalte. Han sørger for, at de Sager, som skulle behandles ved den samlede Ret, opslaaes og foretages i den Orden, Stævningerne ere udtagne, samt fremmes med behørig Orden og Hurtighed. Han fordeler de til Paakiendelse optagne Sager, hvori Kiendelse eller Dom ei strax kan afsiges, til Votering mellem Rettens Tilforordnede, og paaseer, at de ikke unødvendigen opholdes under Circulationen. Saa har

han og at foranstalte, at Dommene affattes efter de fleste 28. Febr. Stemmer og saaledes indføres i Domsprotocollen; han oplæser Domsslutningen i Retten og udsteder Domsacterne under sin Haand og Rettens Segl. Han autoriserer Rettens forskellige Protocoller, ligesom han og har Indseende med disses Førelse saavel som med samtlige Forretninger under Justitscontoiret. I Særdeleshed har han at sørge for en passende Fordeling af Forretningerne mellem dettes Personale og, hvor særdeles Omstændigheder eller Enkeltes Forfald skulde gjøre det fornødent, at constituere Andre til at besørge Forretningerne. Iøvrigt skal han tage lige Deel med de øvrige Medlemmer i Sagernes Behandling og Afgiørelse. I Justitiaris Fraværelse forestaaes hans Embede af den øverste Assessor i Retten.

7) Til Undersøgelse og Behandling af Sagerne deler Retten sig i 7 forskellige Undersøgelsesretter, der hver for sig beklædes af en Assessor og har sin særskilte Protocol. Fem af disse Afdelinger ere bestemte for criminelle Sager og offentlige Politisager, og to for private Politisager, derunder ogsaa indbefattet de Sager, der omhandles i Fr. 20 Oct. 1819. I Almindelighed bør hver af disse Retter holdes daglig fra Morgen Kl. 9 og videre i saa mange Timer, enten om Formiddagen alene, eller tillige om Eftermiddagen og Aftenen, som Sagernes behørlige Fremme fordrer. Om Søn- og Helligdage bliver dog ingen saadan Ret at holde, undtagen naar det i særdeles Tilfælde maatte være fornødent, for at ikke Oplysninger skulle tabes, der for Retfærdighedens Haandhævelse kunde være af Vigtighed.

8) Det bestemmes af Justitarius efter Overveielse med samtlige Rettens Assessorer, hvorledes disse Protocoller skulde fordeles mellem dem, samt hvo af dem, der skal fritages for at pleie Retten ved nogen af de særlige Undersøgelsesretter, for at kunne anvende sin hele Tid paa de til den dømmende Ret hørende Forretninger. Fordelingen af den Virksomhed, der saaledes overdrages hver enkelt Assessor, skal i Almindelighed foregaae hvert andet Aar. Den

28. Febr. af Rettens Assessorer, som ikke er ansat ved nogen særdeles Protocol, bør dog ikke undslaae sig for i enkelte Sager eller for nogen Tid at pleie Retten ved en saadan, dersom Sagernes Mængde eller andre Omstændigheder skulde gjøre det fornødent, ligesom de Assessorer, der ere ansatte til at pleie Retten ved de for de private Sagers Behandling indrettede Protocoller, skulle være pligtige til at deeltage i offentlige Sagers Behandling, og omvendt de, som Rettens Pleie i offentlige Sager er anviist, maae tage en passende Deel i de private Sagers Behandling, saafremt der for nogen Tid maatte vise sig en saadan Afvigelse fra det Forhold mellem disse to Classer af Sager, som ved den almindelige Regel er forudsat, at en Forandring findes nødvendig eller billig. Afgiørelsen heraf tilkommer Justitiarius.

9) Til at behandle og paakiende Domssagerne, skal der være 2 offentlige Retsdage om Ugen, nemlig Tirsdag og Løverdage Kl. 9 [nu Kl. 10. Bekg. 19. Okt. 1887.]; dog forbeholder Kongen Sig heri at gjøre Forandring, saafremt det maatte vise sig, at andre Tider vilde være bekvemmere. Naar det til Sagernes Fremme findes fornødent, holdes ogsaa, efter Justitiarii Bestemmelse, extraordinaire Sessioner til en alle Vedkommende behørigen tilkiendegiven Tid. Naar en Helligdag indtræffer Tirsdag eller Løverdage, skal den Session, der ellers da skulde have fundet Sted, holdes næste Søndag. Til at sætte Retten maae altid fem [Forandret v. L. Nr. 262, 22. Dec. 1910 § 5.] af de Tilforordnede være tilstede, hvilket Antal og maae tage Deel i enhver Kiendelse eller Dom. De Samlinger, der, foruden de foranførte offentlige, blive fornødne til Votering i de udcirculerede Sager, samt naar ellers noget maatte være at sætte under fælleds Overveielse og Beslutning, blive at beramme af Justitiarius.

10) Til at besørge Skriferforretningerne, deels ved den samlede Ret, deels ved de i § 7 omhandlede særlige Afdelinger, indrettes et Justitscontoir, der forestaaes af en Justitssecretair som Chef, og iøvrigt bestaaer af det fornødne Antal Fuldmægtige og Copister. Ved den samlede Ret føres

Protocolen af Justitssecretairen. Ved hver af de i § 728. Febr. nævnte Undesøgelsesretter ansættes en af Justitscontoirets Fuldmægtige. Hvo der saaledes skal ansættes ved hver enkelt Protocol, bestemmes af Justitiarius, efter Raadførelse med Rettens øvrige Tilforordnede, samt med Justitssecretairen, og skiondt i Almindelighed Enhver vedvarende skal vedblive den engang betroede Protocol, kan dog Omvexling saavel mellem Protocolførerne indbyrdes, som mellem dem og Justitscontoirets øvrige Personale finde Sted, naar særdeles Grunde tale derfor, hvilket, efter Overveielse med de Vedkommende, bestemmes af Justitiarius, der paa lige Maade, naar nogen af Protocolførerne ved lovligt Forfald er forhindret i at udføre de ham anviste Forretninger, dertil bestemmer en anden af Justitscontoirets Embedsmænd. Iøvrigt skal det paaligge de ved Justitscontoret ansatte Fuldmægtige og Copister, naar det ved en eller anden Leilighed maatte findes fornødent, efter Opfordring, at yde Bistand til det executive Politi, forsaavidt saadant kan skee uden Tilsidesættelse af de dem efter deres Stilling nærmest paakvilende Pligter.

11) Justitssecretairen underskriver de Stævninger, som udtages til den dømmende Ret og forsyner dem med Rettens Segl, der skal indeholde Kbhvns Vaaben samt Rettens Navn i Omskrift. Han haver iøvrigt, i og udenfor Retten, at iagttage Alt, hvad der efter Loven og Anordningerne paaligger en Rettens Skriver. Han antager, med Justitiarii Samtykke, tienlige og paalidelige Skrivere til Beskrivelse af Domme, Kiendelser og hvad der ellers fra den dømmende Rets Side skal gives beskrevet, som og af de ved de forskiellige Undesøgelsesretter optagne Forhør m. v. Iøvrigt haver han at drage Omsorg for, at alle Afskrifter besørges med behørig Hurtighed og Nøiagtighed samt med tydelig Haandskrift, saa og at behørig Oeconomie derved iagttages.

12) Fremdeles paaligger det Justitssecretairen at sørge for, at alle Retten vedkommende Protocoler og Documenter, saavel som alle Inventariisager vel bevares og be-

28. Febr. handles, samt, naar en Istandsættelse deraf er fornøden eller noget nyt behøves, da, efter de nærmere Regler, som i saa Henseende maatte blive foreskrevne, at foranstalte dette eller gjøre Forslag dertil. Dog følger det af sig selv, at Omsorgen og Ansvarret for de Protocoller, som føres i de særskilte Undersøgelsesretter, saalænge disse der ere i Brug, saavel som for de Documenter, der fremlægges, indtil de derfra afleveres til Justitscontoiret, paaligger de ved bemeldte Retter ansatte Protocolførere.

13) De i Slutningen af foregaaende § omhandlede Embedsmænd have ved de enkelte Undersøgelsesretter at iagttagte Alt, hvad der paaligger en Retsskriver. Navnlig bør de være opmærksomme paa Alt, hvad der passerer i Retten, saaledes at de kunne naar Retten hæves, underskrive Protocollen til Vitterlighed. Iøvrigt haver Protocolføreren, efter Dommerens Anordning, at udstæde Indkaldelser og sørge for disses Forkyndelse, samt for Fremstillingen og Afhentelsen af de Personer, som paa denne Maade blive at bringe tilstede, saa og at føre den fornødne Correspondance, besørge de stiaalne Kisters og andre under en Sag fremkomne Gienstandes Bevaring, samt udføre alle andre lignende Forretninger, som af Dommeren til Sagens Fremme paalægges ham. Beskrivelsen af de optagne Forhør foranstaltes derimod af Justitssecretairen, til hvem de fornødne Protocoller og fremlagte Documenter overleveres. Det følger af sig selv, at der stedse maa være indrettet et saadant Antal Protocoller til Brug, og at disse, saavidt muligt, bør saaledes benyttes, at de fornødne Beskrivelser kunne fremmes til samme Tid, som een Protocol er i Brug ved Rettens Holdelse.

14) Ved hver af de foranførte Undersøgelsesretter skal der endvidere være ansat en eedsvoren Betient, der skal være tilstede i Retten fra dens Begyndelse til dens Slutning, for, saaledes som i § 13 er bestemt med Hensyn til Protocolføreren, at være opmærksom paa Alt, hvad der foregaaer, og, naar Retten hæves, at bekræfte det Tilførte med sin Underskrift.

15) Ved Retten ansættes saamange Bud, at disse i 28. Febr. Forbindelse med de Politibetjente, som dertil kunne afgives, kunne saavel bestride den daglige Tieneste inden Retten og dens forskellige Afdelinger, som og forkynde Stævninger og Indkaldelser, afhente Arresteranter eller Andre, og forrette de øvrige Ærinder, som til Sagernes Fremme paalægges dem, Alt i Overeensstemmelse med de Befalinger, som gives dem af Rettens Medlemmer, Justitssecretairen, Protocolførerne eller andre deres Foresatte. [*L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 17.*]

16) Ingen Sag kan behandles i Criminal- og Politiretten uden efter Henviisning eller Opfordring af Politidirecteuren, til hvilken Embedsmand derfor alle Anmeldelser og Klager, der vedkomme bemeldte Rets Virkekreds, blive at indgive. Dersom Sagen findes at være aldeles privat, skal det være Politidirecteuren overladt at prøve Forligsmægling i samme, naar han dertil finder Anledning; men, forsaavidt han ei saaledes tilveiebringer mindelig Forening, haver han at henvise Sagen til Retten. Saafremt han ikke finder den egnet til Behandling som Politisag, kan han vel derpaa gjøre Klageren opmærksom, men, dersom denne vedbliver Ønsket om dens Foretagelse ved Retten, bliver den dog dertil at afgive, hvorefter det bliver Rettens Sag at afgjøre, om den kan antages eller ikke. I de Sager, der fortæne Justitsvæsenets eller det offentlige Politis Opmærksomhed, bør Politidirecteuren, dels ved Hielp af de ham underordnede Embedsmænd og Betiente, dels ved selv at afhøre dem, der kunne give Forklaring om Sagen, eller ved andre til Sagens Beskaffenhed svarende Foranstaltninger, uden Ophold søge de Oplysninger tilveiebragte, som behøves for at bedømme, om der er tilstrækkelig Anledning til videre at forfølge Sagen eller ikke. Naar han selv personligt modtager Forklaring af den Anklagede eller Andre, bliver derover at holde en Protocol, hvilken en af Politiets eedsvorne Embedsmænd fører, og hvorved tillige en eedsvoren Betient bør være tilstede, ligesom begge disse tillige med Politidirecteuren have at underskrive Protocol-

28. Febr. len, alt paa samme Maade, som i §§ 13 og 14 er fastsat med Hensyn til Protocoller, der holdes i de der omhandlede Undersøgelseret. Naar en Undersøgelse eller Sags Anlæg er besluttet af Cancelliet, haver dette ogsaa at tilskrive Politidirecteuren angaaende den i saa Henseende fornødne Foranstaltning, ligesom det og er til denne Embedsmand, de Vedkommende have at henvende sig, naar Forhør ønskes optaget i en under Behandling ved andre Domstole værende Sag, eller til Oplysning om en eller anden Gienstand, som vedkommer en under administrativ Afgiørelse hørende Sag, t. Ex. i Fattigforsørgelsessager, Landmilitie-sager o. s. v. [*L. om Politisager 11. Febr. 1863 §§ 2, 4, 20.*]

17) I offentlige Sager kan Politidirecteuren efter enhver Sags Beskaffenhed henvise samme enten til Paakiendelse eller foreløbigen til Undersøgelse. Det Første vil ordentligviis være anvendeligt i de Sager, der efter de hidtil giældende almindelige eller for Kbhvn særdeles Love, saasom Fr. 11 Apr. 1840 § 83, have hørt under Politirettens Afgiørelse, hvilke uden Actors eller Defensors Mellekomst blive at paakiende af Criminal- og Politiretten, efter at de først behørigen ere behandlede ved en af de i § 7 omhandlede Undersøgelseret, hvorfra de, ligesom private Sager blive, naar Behandlingen er sluttet, at afgive til Justitiarius, for ved hans Foranstaltning at paakiendes af den dømmende Ret. Dog bør der i de Sager, som omhandles i Fr. 11 Apr. 1840 § 83, til Protocollen meddeles den Tiltalte Underretning om, at Sagen agtes paadømt, og hvilken Forbrydelse der er Sagens Gienstand, for at han kan erklære, om han ønsker Sagen uden videre paadømt ved Retten eller foretrækker en formelig Procedure efter de almindelige Regler om Justitssagers Behandling, hvilket i saa Fald bør skee. Ogsaa bør det i offentlige Politisager i Almindelighed iagttages, at det, førend Dom afsiges, udtrykkelig tilkiendegives den Vedkomende, at der vil gaae Dom i Sagen, og at han opfordres til at erklære, om han maatte have noget videre at anføre til sit Forsvar i samme. Naar iøvrigt Politidirecteuren, efter en til denne Classe henhørende Sags særdeles

Beskaffenhed, finder et Forhør ved Retten fornødent, for-28. Febr. inden han tager foranførte Beslutning, kan han og for det Første indskrænke sig til at begiere et saadant, ligesom han ogsaa omvendt i de Sager, hvori formelig Action skal finde Sted, kan, uden noget først ved Retten optaget Forhør, strax beordre Action, naar et saadant Forhør efter Sagens særdeles Stilling ikke er fornødent for at hiemle Actionen. [L. om Politisager 11. Febr. 1863 § 14.]

18) Naar en Sag, som Politidirecteuren blot har henviist til Undersøgelse, er sluttet, tilstilles Forhøret denne Embedsmand, som da i de Tilfælde, der omtales i Slutningen af § 16, fremsender samme til Vedkommende, og i andre Tilfælde haver at afgjøre, om videre Forfølgning skal finde Sted eller ikke, og i saa Henseende foranstalte det Fornødne. Ligeledes kan han, hvis han endnu om et eller andet Punct skulde finde videre Undersøgelse fornøden, forlange en saadan iværksat. Skulde Politidirecteuren, efterat en Sag af ham er afgivet til Retten, blive bekendt med noget, der kunde tiene til yderligere Oplysning i Sagen, haver han at meddele Retten det Fornødne derom, efterat han selv haver anstillet de Undersøgelser, som beqvemst kunne udføres af det executive Politi. Ogsaa bør Politidirecteuren yde den undersøgende Dommer al mulig Bistand, naar denne henvender sig til ham om en Medvirkning til Sagens Oplysning, som det executive Politi er istand til at yde. Saafremt Politidirecteuren under Sagens Drift ønsker at blive oplyst om dens Stilling, bør denne ogsaa med Beredvilighed og Nøiagtighed meddeles ham af vedkommende Dommer, ligesom Kongen overalt gjør Regning paa, at Retten og Politidirecteuren stedse vil yde hinanden al mulig Hielp til Opnaaelsen af det fælles Formaal, ved Sandhedens Udfindelse at haandhæve den offentlige Retfærdighed, forhielpe den Forurettede til sin Ret og beskyerme den Uskyldige.

19) I de foreløbigen til Undersøgelse henviste Sager af mindre Omfang kan Forhørets Beskrivelse bortfalde, naar Politidirecteuren ved Eftersyn af Protocollen og Con-

28. Febr. ference med den undersøgende Dommer kan blive tilstrækkelig oplyst om, at der ikke er Grund til deres videre Forfølgning, hvorved det da bliver at bemærke i Protocollen, at Sagen med Politidirecteurens Samtykke er sluttet. Hvor derimod denne Fremgangsmaade ikke er anvendelig, bliver Forhøret uden Ophold at beskrive og at tilstille Politidirecteuren. Naar denne finder, at Sagen bør forfølges til Dom, haver han ved Paategning paa Forhøret at begiere saadan Forfølgning, hvorefter det tilstilles Justitarius, saafremt Sagen er af det Slags, der kan afgjøres uden nogen Actors Mellekomst. I det modsatte Tilfælde tegnes Actionsordren paa Forhøret, ligesom det og, naar en eller flere Defensorer ere udnævnte, paategnes Forhøret, hvo disse ere. Det afgives derpaa til Actor, og til samme Tid tilstilles Defensor, eller, hvis der er flere Defensorer, da hver af disse den fornødne Ordre. Saa bør der og gives Justitarius Underretning om det saaledes Foretagne.

20) Forhørsdommeren er bemyndiget til at benytte alle de efter Sagens Omstændigheder og i Loven hiemlede Midler til Sagen behørig Oplysning, saasom Visitationer og Huusundersøgelser, de modvillig udeblivende Personers Afhentelse, de anordnede Tvangsmidler imod dem, der i criminelle Sager modvilligen tilbageholde Svar paa de Spørgsmaal, som det er klart, at de maae være istand til at besvare m. v. Til Udførelsen af foranførte Forretninger kan den undersøgende Dommer udnævne den ved hans Protocol ansatte Embedsmand, ligesom og, naar Omstændighederne kræve det, en anden af Justitscontoirets Personale kan af Justitarius dertil udnævnes. I fornødent Fald bør Bistand ydes af Politidirecteuren. Saafremt der under Forhøret findes tilstrækkelig Grund til at belægge nogen i Sagen indviklet Person, der ikke allerede forud er hæftet, med Arrest, har Dommeren at decretere saadan Arrest, og strax tilmelde Politidirecteuren dette, for at han kan tage den Paagiældende i Bevaring. Saafremt den undersøgende Dommer efter Omstændighederne finder det vigtigt, i hvilken Arrest den Paagiældende hensættes, har han derom at un-

derrette Politidirecteuren, der, saavidt muligt, bør tage 28. Febr. Hensyn til hiint Ønske; ligesom der stedse bør gives den undersøgende Dommer Underretning om, i hvilke Arrester de under hans Behandling værende Personer ere hensiddende. Forsaauidt der senere bliver Spørgsmaal om Ophævelsen af en slig af den undersøgende Dommer decreteret Arrest, tilfalder det, saalænge Forhøret endnu ikke er sluttet, Dommeren, men efter den Tid Politidirecteuren, at tage Beslutning desangaaende. [*L. om Politisager 11. Febr. 1863 §§ 6, 9.*]

21) Saafremt, med Hensyn til nogen af Politidirecteuren hæftet Person, de Grunde, som have talt for hans Arrestabilitet, under Forhøret saaledes svækkes, at der kunde være Anledning til nu at ophæve Arresten, saa har Forhørsdommeren at give Politidirecteuren Underretning derom, for at denne i saa Henseende kan tage den Beslutning, hvortil han ved de forandrede Omstændigheder maatte finde sig foranlediget. Ligeledes bør Forhørsdommeren meddele Politidirecteuren, hvad der ellers maatte foregaae, som kunde indeholde rimelig Anledning for denne Embedsmand til at gjøre en Forandring i sin tidligere Beslutning, t. Ex. naar der i en Sag, der af ham er henviist som privat Sag, fremkommer Oplysninger, som kunne hiemle det Offentliges Mellemkomst, eller naar en Sag, som han har forlangt behandlet som en offentlig Politisag, siden faaer en saadan Vending, at der kunde være Anledning til at forfølge den ved formelig Action. [*L. om Politisager 11. Febr. 1863 §§ 17, 18.*]

22) Actorer og Defensorer i de ved Retten forefaldne Sager udnævnes af Politidirecteuren blandt de ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten ansatte Procuratorer saaledes, at der tages Hensyn til, at dette Arbeide fordeles saa ligeligt som muligt mellem dem. — Iøvrigt har Retten at tildømme dem Salair saaledes, som Fr. 7 Mart. 1827 og Pl. 3 Mart. 1841 have fastsat for Procuratorerne ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten. De, der for Fremtiden skulde ansættes som Procuratorer ved Landsover- samt

28. Febr. Hof- og Stadsretten og som Følge deraf tillige ved Criminal- og Politiretten, skulle i den ved Fr. 3 Jun. 1796 § 40 anordnede Tid procedere ved begge Retter, og derfra erholde Vidnesbyrd om deres Duelighed og Forhold. [*nu L. Nr. 55, 24. Maj 1879.*]

23) Ligesom i det Hele de for Sagernes Behandling ved Politiretterne i Almindelighed, og for den hidtilværende Politiret i Kbhvn i Særdeleshed, giældende Regler ville blive at følge i de Sager, der efter §§ 16 og 17 skulle behandles politiretsviis, og der derimod i de øvrige Sager vil blive at forholde efter de Regler, som ere giældende for criminelle Sagers Behandling ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten i dens Egenskab som Domstol for Kiøbenhavn, saaledes bliver den Termin, der i de Domme, som gaae ud paa, at Noget skal betaales, gives til Dommens Fuldbyrdelse, i de førstnævnte Sager 3 Solemærker, og i de sidstmeldte 15 Dage. [*L. om Politisager 11. Febr. 1863.*]

24) Saavel den samlede Criminal- og Politirets Kiendelser, Behandlinger og Domme, som de enkelte Undersøgelsesretters afsagte Kiendelser og øvrige Behandling, høre i Tilfælde af Paaanke umiddelbart under Høiesteret, og med Hensyn til Spørgsmaalet, om de Sager der kunne eller skulle appelleres, bliver der at forholde efter de forhen, navnlig ved Fr. 6 Sept. 1805 § 1, Pl. 23 Mai 1840 ang. Appellen i criminelle Sager, og Fr. 16 Dec. 1840 ang. nødvendig Appel saavel for Landsover- samt Hof- og Stadsretten som for Kbhvns Politiret foreskrevne Regler. Da det herefter vil være Politidirecteuren, som har at foranstalte Indankning af saadanne i private Sager afsagte Domme, som omhandles i fornævnte Pl. 23 Mai 1840 § 2, saa vil Landsover- samt Hof- og Stadsretten, naar en Dom af foranførte Slags afsiges ved samme i Egenskab som Domstol for Kiøbenhavn, have at meddele bemeldte Embedsmand en Udskrift af samme.

25) De Udgifter, som udenfor de Rettens Medlemmer samt Justitscontoirets Personale tillagte Gager, hvilke udelukkende udredes af Kongens Kasse, ville være forbundne

med Rettens Pleie ved Criminal- og Politiretten, saavel- 28. Febr. som med samtlige nu under Politidirecteuren henlagte Arrester, skulle, indtil der efter Forhandling med Kbhvns Communalbestyrelse kan træffes en Bestemmelse, hvorved de enten overtages af Kbhvns Kasse alene mod et passende Vederlag af den Kgl. Kasse, eller og en til det Forhold, hvori begge disse Kasser hidtil have taget Deel i hine Udgifter, nøiagtigen svarende Regel kan udfindes, bæres for den halve Deel af Kongens Kasse og for den anden halve Deel af Stadens Kasse. De udredes iøvrigt, efter Politidirecteurens Anviisning, af den ved Politiet ansatte Kasserer, der i denne Henseende efterhaanden vil blive forsynet med passende Forskud fra begge hine Kasser, ligesom han og oppebærer, hvad der indkommer af de Omkostninger, som ved Dom paalægges de Tiltalte. Ligeledes oppebærer han de Sagefalds-Indtægter, som endnu tilfalde Kongens Kasse, og hvilke ville gaae over til Stadens Kasse, saafremt en Bestemmelse bliver taget om at denne, mod Vederlag af Kongens Kasse, overtager alle fornævnte Udgifter. Det aarlige Regnskab, som han for bemeldte Udgifter og Indtægter har at aflægge, giennemgaaes af Politidirecteuren, og bliver derefter at behandle som andre Stadens Kasse vedkommende Regnskaber, dog at det, saavidt og saalænge det tillige bliver Kongens Kasse vedkommende, ogsaa indsendes til Rentekammeret til Iagttagelse af dennes Tarv. [Nu L. om Politiet 11. Febr. 1863 §§ 17, 18.]

26) De Forretninger, som hidtil have henligget til Kongens Fogeds Embede, blive, med Undtagelse af dem, der efter § 4 gaae over til Politidirecteuren, at overtage af Underfogden i Kbhvn i Forbindelse med de allerede til hans Embede hørende Forretninger. Navnlig haver han og selv, eller ved de ham tilforordnede Assistenten, at udføre alle Executionsforretninger, som efter Politidirecteurens Requisition blive at gjøre for de af Criminal- og Politiretten idømte Bøder, Erstatninger og Omkostninger, samt at foranstalte det udlagte Gods realiseret, og for Politidirecteuren godtgjøre, at dette er udført, samt at Beløbet er afgivet til

28. Febr. den i § 25 nævnte Kasserer. Iøvrigt vil Kongen for Fremtiden have tillagt denne Embedsmand Prædicat af Kongens Foged. [*Nu Byfogden L. Nr. 80, 23. Maj 1902 § 3.*] I Tilfælde af Paaanke blive de ovennævnte Executionsforretninger, som de øvrige af ham foretagne Fogedforretninger, at indstævne til Landsover- samt Hof- og Stadsretten, undtagen i de Tilfælde, hvor disse i Medfør af Lovens 1—6—19 kunne paa-anke umiddelbart for Høiesteret.

27) Den Forpligtelse til at deeltage i Censuren til den juridiske Examen, som efter Fr. 30 Dec. 1839 § 10 har paa-ligget Assessorerne i Kiøbenhavns Politiret, gaaer nu over til Criminal- og Politiretten, hvorhos det iøvrigt forbliver ved den Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Medlemmer i samme Henseende paaliggende Forpligtelse. Naar en saadan Ret skal sættes, som omhandles i Pl. 31 Aug. 1813 § 3, ville de tvende Medlemmer, der i Forbindelse med den i den foregaaende § nævnte Embedsmand, skulle tage Sæde i Retten, blive at udnævne af Justitiarius i Criminal- og Politiretten blandt denne Rets Medlemmer.

28. Febr. **Pl. ang. Erlæggelse af Gebyhr i private Sager ved Criminal- og Politiretten i Kbhvn.**

Gr. Kongen har fra flere Sider fundet det hensigtsmæssigt, at der for Fremtiden i Kiøbenhavn, saaledes som andetsteds er Tilfældet, erlægges et lempeligt Gebyhr i de private Sager, der behandles politiretsviis, hvilket Gebyhr Kongen har tillagt Stadens Politikasse. Efterat have modtaget Betænkning fra Provindsialstænderne for Siøllands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter samt for Færøerne angaaende et samme forelagt Udkast til en Anordning angaaende denne Gienstand, byder og befaler Kongen hermed som følger:

1) I de private Sager, der blive at behandle ved den anordnede Criminal- og Politiret i Kbhvn, skal, fra den Tid samme træder i Kraft, erlægges Gebyhr, der i Almindelighed bestemmes saaledes:

- a) for at modtage Klagen og derefter udstæde fornøden 28. Febr.
Indkaldelse « Rbd. 40 Sk.
- b) ved Sagens Anhængiggjørelse « — 80 -
hvilket Gebyhr erlægges, endskiøndt
Sagen afgjøres ved Forlig.
- c) naar Vidner føres, for hvert Vidne « — 30 -
- d) for Dommen at afsige, ved Sagens
Optagelse til Doms 1 — 20 -
- e) for Beskrivelsen pr. Ark « — 30 -
hvilke Gebyhrer tilfalde Stadens Politikasse. [*Nu
Statskassen, L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 18.*]

Desuden skal der i Tilsigelsesgebyhr erlægges 16 Sk. for hver Person, som Indkaldelsen forkyndes, hvilket Gebyhr ligeledes indbetales i Politikassen, men, efter Politidirecteurens Bestemmelse, fordeles imellem det Personale, der benyttes til Indkaldelsers Forkyndelse.

2) I Sager, der opstaae af Forholdet imellem Huusbonde og Tyende, eller imellem Haandværksmestere og deres Dreng, eller i Anledning af Dagleie, erlægges dog kun det i § 1 Litr. a nævnte Gebyhr, og af det under Litr. e nævnte det Halve; hvoraf følger, at der i dette Slags Sager heller Intet betales for Tilsigelser. Ligesom iøvrigt den i Pl. 28 Mai 1825 indeholdte Bestemmelse, i hvis Følge der intet Gebyhr bliver at betale i første Instant i Sager angaaende Opfostringshielp til uægte Børn, ogsaa bliver anvendelig, forsaavidt deslige Sager herefter behandles ved Criminal- og Politiretten i Kbhvn, saaledes skal heller intet Gebyhr ved bemeldte Ret erlægges i de Sager, som Vandmesterne maae anlægge til at erholde det af dem udførte Arbeide betalt efter Pl. 19 Febr. 1819, eller som af Laugene anlægges til at faae Tidepenge inddrevne.

3) Det skal være Politidirecteuren overladt efter Omstændighederne at give Henstand med Gebyhrernes Erlægelse, ligesom han og skal være bemyndiget til at nedsætte eller aldeles at eftergive samme, hvor enten den Paagielden- des Vilkaar eller Sagens Beskaffenhed taler derfor. [*L. om Politisager 11. Febr. 1863 § 20.*]

28. Febr. 4) Politidirecteuren haver at foranstalte det Fornødne med Hensyn til ovennævnte Gebyrers Oppebørsel saaledes, at Regnskab derfor kan aflægges paa samme Maade som for Politikassens øvrige Indtægter. [*L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 18.*]

5. Marts. **Fr. ang. de Regler, som blive at iagttage med Hensyn til Grundafstaaelser m. m. i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark.**

Gr. Den store Betydenhed, som Anlægget af hensigtsmæssige Jernbaner almindeligviis erkiendes at have for Samfærdselen, har bevæget Kongen til at tage under Overveielse, hvorvidt der maatte være Anledning til, i saadant Øimed ved Lov at see det Fornødne ordnet i Henseende til saavel Grundes Afstaaelse som Erstatning for samme. Efter over et, med Hensyn hertil affattet, Lovudkast at have indhentet Betænkning fra begge Forsamlinger af Provindsialstænderne for Danmark, befaler Kongen som følger:

1) Ligesom den forhen i adskillige særegne Anordninger forudsatte og ved Pl. af 31 Jul. 1801 som almindelig Regel forkyndte Grundsætning, at enhver Eier, hvis Eien- dom behøves til Udførelsen af en for det almindelige Bedste nødvendig Foranstaltning, er pligtig at afstaae samme mod billig og fuldstændig Erstatning, skal ifølge Pl. 28 Dec. (Resol. 5 Dec.) 1809 være gieldende med Hensyn til ethvert af Kongen approberet Canalanlæg, saaledes skal den og, under de Bestemmelser, som indeholdes i det Følgende, være gieldende for alle Jernbane-Anlæg, hvad enten de udføres for Kongens Kasses Regning, eller, efter allerhøieste Concession, af private Entrepreneurer, navnlig af Actieselskaber. Dette skal være anvendeligt saavel med Hensyn til de Grunde, hvis vedvarende Aftrædelse udfordres til Anlægget, som naar saadanne Grunde kun behøves midlertidig overladte til en for Anlæggets Udførelse nødvendig Brug, navnlig ogsaa til Afbenyttelse af fornødent Veimateriale.

2) Ved deslige Anlæg kan Grundafstaaelse for bestandigt kun fordres: a) til Banen selv med Tilbehør, samt til

de fornødne Undvigningspladse; b) til Banegaardene med 5 Marts. alle disse hørende Indretninger; c) til Boliger for Baneopsynsmænd og Banevogtere; d) til Kul- og Vand-Stationer; e) til Anlægget af saadanne nye Veie og Overkiørseler, som ere nødvendige for at tilveiebringe den ved Anlægget afbrudte Communication. Til Opførelse af Varemagaziner eller andre Bygninger og Indretninger, der ikke staae i umiddelbar Forbindelse med Jernbanen, kan Grundafstaaelse ikke fordres, men alene søges tilveiebragt ved mindelig Overeenskomst.

3) Foruden at den ifølge § 1 indrømmede Ret til Benyttelse af Veimateriale maa, navnlig med Hensyn til Steen, være de samme Indskrænkninger underkastet, som de, der ifølge den gieldende Forskrift finde Sted for Veivæsenet i Almindelighed, vil det henhøre under den i efternævnte § 5 ommeldte Commissions Bedømmelse og Afgiørelse, hvorvidt der, i Tilfælde af at Veimateriale, der attraaes for en Jernbanes Anlæg, ikke maatte have i tilstrækkelig Overflodighed, kan være Føie til at bestemme en passende Erstatning for samme. [*L. om Afgivelse af Grus til Jernbaner 15. Maj 1868. Fr. om Veivæsenet 13. Decbr. 1793 §§ 14, 16.*]

4) Ved Jernbane-Anlæg af private Entrepreneurer eller af Actieselskaber skal vel Ledningen af de foreløbige Arbejder saavel som af selve Banens Bygning være overladt til bemeldte Entrepreneurer eller Selskaber, som derhos ville have at befuldmægtige de Mænd, der skulle varetage deres Tarv, men Kongen vil dog beskikke en Commissarius, som har at føre Tilsyn med Maaden, hvorpaa Foretagendet bringes til Udførelse i det Hele. [*L. Nr. 166, 18. Decbr. 1897 om Grundafst. v. Udvidelse af private Jernbaner. L. Nr. 35, 5. Marts 1909 om Kommissarier ved Jernbaner m. m.*]

5) Naar de forberedende Arbejder, saasom Linie-Udstikning og dens Betegning paa Marken, samt Opmaaling, Nivellation, m. m., ere tilendebragte, bliver den udstukne Linie at underkaste en almindelig Besigtigelse og Prøvelse af en Commission, hvilken, foruden Kongens Commissarius som Formand, bliver at sammensætte af 4 kyndige Mænd, af hvilke Rentekammeret udnævner 2 for samtlige Amter,

5. Marts. giennem hvilke den tilladte Jernbane skal føres, og vedkommende Amdsraad 2 for ethvert paagieldende Amt. Ved Siden af den saaledes for hele Amtet nedsatte Commission, der tillige vil have at fungere som Erstatnings-Commission paa den i efterstaaende § 9 fastsatte Maade, skulle endnu, med Hensyn til hver enkelt Commune, hvorigiennem Banen gaaer, 2 Mænd tage Deel i Forhandlingerne, hvilke Mænd, efter Opfordring af Commissarius, dertil udmeldes i Kbhvn saavelsom i de øvrige Kiøbstæder af Magistraten og Borgerrepræsentanterne, og i Landdistricterne af Sogneforstanderne. Ved disse Forhandlinger have ogsaa Entreprenuerens eller Actieselskabets Befuldmægtigede, samt den Mand, der har foretaget Linie-Udstikningen, efter forudgaaet Indkaldelse, at give Møde. Ved den ovenfor omhandlede Undersøgelse af Linien vil Commissionen i Særdeleshed have at tage under Overveielse, hvorledes de ved Banens Anlæg afbrudte Veiforbindelser, saavelsom Communicationen mellem de enkelte Grundstykker, kunne paa hensigtsmæssigste Maade bringes i Stand, ligesom ogsaa behørigen at paasee Egnens Tarv med Hensyn til mulige Forandringer i Henseende til Vandløbene. De Paastande om Forandringer i Liniens Retning, som i enkelte Puncter maatte fremkomme, blive af Commissionen, ialtfald efter Tilkaldelse af en Ingenieur-Officeer, forsaavidt saadant af Commissarius agtes fornødent, at undersøge og paakiende. Og vil det have sit endelige Forblivende ved den af Commissionen afgivne Resolution. [*Se for Kbhvn. L. 23. Decbr. 1861.*]

6) Hvor senere en eller anden Forandring i Retningslinien maatte ansees fornøden eller hensigtsmæssig, vil i saadanne Tilfælde være at forholde paa samme Maade, som i foranstaaende § 5 er foreskrevet.

7) Naar Detaillen af Banens Retningslinie er endelig bestemt, forfattes en nøiagtig Fortegnelse over samtlige Eiere og Besiddere af Grunde, om hvis Afstaaelse kan blive Spørgsmaal, hvilken Fortegnelse, der tillige maa indeholde en omtrentlig Angivelse af de paagieldende Grundstykkers

Areal-Indhold, derefter af Commissarius foranstaltet trykt, 5. Marts. og det fornødne Antal Exemplarer deraf tilstillet de kommunale Bestyrelser til Uddeling blandt de vedkommende Grundbesiddere, ligesom det og, saavel i den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende som, forsaavidt Siælland angaaer, i Kjøbenhavns Adresse-Contoires Efterretninger og, hvad de øvrige Provindser betræffer, i vedkommende Stiftstidende saa og i den til Avertissementer autoriserede Tidende, der ellers maatte udkomme i nogen Kiøbstad, hvorigiennem Jernbanen skal gaae, samt endelig ved Sognestævne i alle de Landsbysogne, der ere i dette Tilfælde, bør bringes til Indvaanernes Kundskab, at enhver vedkommende Grundeier kan erholde et Exemplar, og hvor det er at erholde, hvilken Bekiendtgjørelse tillige vil tiene til Efterretning for Enhver, der som Panthaver eller i hvilken som helst anden Egenskab anseer sig berettiget til, enten ganske eller for en Deel, at oppebære den Godtgjørelses-sum, der med Hensyn til Grundafstaaelse maatte i sin Tid tilflyde de respective Eiere. [L. Nr. 10, 23. Jan. 1903 ang. Stats-tidende.]

8) Vedkommende, der forestaae Banens Bygning, have derefter, forinden Arbejderne selv paabegyndes, at henvende sig til Commissarius med Requisition om de paagieldende Grundstykkers Afgivelse, hvilken Requisition bør, naar uforudseelige Tilfælde undtages, indgives i det mindste 6 Uger førend Disposition over Grundstykket attraaes, og haver Commissarius da uden Ophold, deels giennem Localembdsmændene at lade de paagieldende Grundes Eiere eller Besiddere underrette om den skete Requisition, deels umiddelbart derefter indlede det Fornødne i Henseende til Bestemmelsen af Godtgjørelser for de respective Grundstykker og disses Afgivelse til Disposition, for hvilken Entreprenuren, forsaavidt Aftrædelsen skeer for bestandigt, har at meddele fornøden Tilstaaelse til Commissarius.

9) Med Hensyn til Bestemmelsen af den Godtgjørelse, der bliver at erlægge, saavel for afgiven Grund som for

5. Marts. anden ved Banens Anlæg for bestandigt tilføiet Beskadigelse, vil den i § 5 ommeldte Commission have at indkalde, med i det mindste 8 Dages Varsel, der kundgiøres, saaledes som i fornævnte § 7 er bestemt, giennem de offentlige Tider og til Sognestævne, enten samtlige paagieldende, til en Commune henhørende, Grundeiere, eller i en hensigtsmæssig Orden et rimeligt Antal af disse, til at møde paa et for de Indkaldte, saavidt muligt, beqvemt liggende Sted, tilligemed de af Entrepreneurerne eller Selskabet befuld-mægtigede Mænd, for at forsøge, om mindelig Overeens-komst mellem Parterne maatte kunne tilveiebringes, navn-ligen ogsaa forsaavidt Magelæg af fraskaarne Jordstykker vedkommer. Over alt, hvad der ved saadanne Møder fore-gaaer, bliver en af Commissionens Formand autoriseret Pro-tocol at føre af en paalidelig og duelig Mand, som Forman-den dertil udnævner. Forsaavidt mindelig Overeenskomst, som meldt, tilveiebringes, bliver det Fornødne derom at til-føre Protocollen, og af Parterne at underskrive; men kan mindelig Forening ikke opnaaes, eller udebliver nogen af Grundeierne, som da maa antages Intet at have at erindre mod den begierte Grundafstaaelse, men, hvad Erstatningen angaaer, at ønske denne bestemt paa sædvanlig, lovlig Maade, skrides til Grundstykkernes Taxation.

10) Til at lede de saaledes forefaldende Taxationer ha-
ver Rentekammeret at beskikke en Landinspecteur, der og-
saa vil have at paasee, at saavel de paagieldende Grundbe-
siddere som Entrepreneurernes Befuld-mægtigede, med i det
mindste 48 Timers Varsel, indkaldes til at overvære Taxa-
tionen, ligesom og til Taxatorer ville være at udnævne 4
Mænd, af hvilke Rentekammeret for samtlige Amter, gien-
nem hvilke den tilladte Bane skal føres, udnævner de 2, og
vedkommende Amsraad eller Magistrat og Borgerrepræ-
tanter, respective for Landdistricternes og for Kiøbstæder-
nes Vedkommende, i ethvert paagieldende Amt de 2 andre.
Endvidere udnævner hver af disse Autoriteter en Suppleant,
der, saa ofte nogen af de til Taxatorer udnævnte Mænd,
enten fordi Taxationen vil berøre hans egen private Inter-

esse, eller af anden skiellig Grund, er forhindret fra at ud- 5. Marts.
føre sin Foretning, i hans Sted indtræder som Taxator. Endeligen vil Rentekammeret, efter modtaget Forslag fra Commissarius, have at udnævne en Mand, der, i Tilfælde af en saadan Meningsulighed mellem Taxatorerne, der ikke kan finde Afgiørelse ved Stemme fleerhed, skal som Opmand gjøre Udslaget. De udnævnte Taxationsmænd saavel som Opmanden have eengang for alle edeligen inden Retten at forpligte sig til at udføre de forefaldende Forretninger med streng Upartiskhed og Opmærksomhed, og aflevere Beviis for saadan Eeds Aflæggelse til Commissarius. [L. Nr. 60, 26. Marts 1909 § 1.]

11) Under Taxationsforretningen, der — hvad angaaer Grundstykker, som for bestandigt afgives til Anlægget — saavidt muligt altid bør afholdes inden Arbeidets Paabegyndelse, have Taxationsmændene, efter de Oplysninger, Landinspecteuren meddeler, og efter nøiagtig Overveielse af samtlige, i ethvert Tilfælde forhaanden værende, Omstændigheder, at ansætte Erstatningen pr. Tønde Land efter den Værdi, Jorder af lignende Beskaffenhed efter Tidens og Egnens Priser have i Handel og Vandel. Er Jorden anvendt til særegne Anlæg, navnlig til Have-Anlæg, bliver, foruden Jordens Værdi i og for sig, særlig Erstatning at ansætte for Anlægget efter dettes Størrelse, Beskaffenhed og mere eller mindre fordeelagtige Beliggenhed, til hvilken Værdi-Ansættelse der efter Omstændighederne kan af Commissarius være at tilkalde een eller flere i saa Henseende sagkyndige Mænd, for i Forening med de 4 faste Taxatorer at deeltage i Taxationen. Ligeledes bliver, hvor Spørgsmaalet er om Værdi-Ansættelse af Bygninger eller Skove, af Commissarius at tilkalde en Bygningskyndig eller Forstkyndig, for paa lige Maade, som nylig er nævnt, at deeltage i Taxationen. Det er iøvrigt en Selvfølge, at de Mænd, som i foranførte Tilfælde tilkaldes, have at afgive lige edelig Forpligtelse som den, der i foranstaaende § 10 er foreskrevet.

12) Foruden den Godtgjørelse, der saaledes vil tilflyde

5. Marts Eierne for de bestandigt afgivne Jorder, bliver endvidere at tage Hensyn til, om Beliggenheden af de indtagne Grundstykker har været saadan, at derved en forandret Inddeling af de tilbageblevne Jorder, eller hvilkensomhelst anden, for disses Drift besværlig, Foranstaltning bliver nødvendig; om den paagiældende Eiendoms Jorder i det hele overskiæres paa en uheldig og for dens fremtidige Dyrkning besværlig Maade, navnlig ved en betydelig forlænget Communication mellem Jorderne; om den afgivne Jord er af en saadan Betydenhed, at den, i Forhold til den samlede Eiendoms Størrelse, kan medføre en skadelig Indflydelse paa dennes Drift i det Hele; om det, i Tilfælde af Bygningers Borttagelse — i hvilken Henseende forøvrigt særlig Godtgjørelse ved Taxation bliver at fastsætte — maatte vise sig, at Bygningernes Opførelse paa et andet Sted vilde, efter de øvrige Bygningers Beliggenhed, samt ellers tilstedeværende Forhold, medføre saadan Ulempe ved Benyttelsen, at Eiendommen derved stadig kan ansees forringet; om Benyttelsen af forhaanden værende Vandbeholdninger, navnlig med Hensyn til Engvandings-Anlæg, forhindres, samt om Vandinger enten aldeles ødelægges eller fraskiæres paa en Maade, der besværliggjør deres Benyttelse. I alle disse og andre Tilfælde, i hvilke Eieren, ved at maatte afstaae sin Grund, kunde lide et særligt Tab udenfor Grundens Værdi, have Taxationsmændene ogsaa at ansætte den Godtgjørelse, Eieren herfor maatte kunne tilkomme, dog saaledes, at i Forretningen særligen anføres den ifølge forestaaende § 11 antagne Værdi af Grunden i og for sig, beregnet pr. Tde. Land, og dernæst den Godtgjørelse, som i nævnte Tilfælde endvidere maatte være at tilstaae. Ved de i denne og den foregaaende § omhandlede Taxationer er det iøvrigt en Selvfølge, at Hensyn bør tages, ikke til den Priis, Besidderen af blot personlige Grunde eller af en vis Forkiærlighed maatte sætte paa Eiendommen, men alene til en saadan, der af Taxatorerne lader sig anslaae til en Pengeværdi, eller som i alt Fald er af en saadan Beskaffenhed, at den, skiondt den ikke i og for sig betragtet lader

sig reducere til en bestemt Værdi, dog maa erkiendes at 5. Marts. udgiøre et saadant Agrement ved en vis Eiendom, at denes Værdi derved i Handel og Vandel forøges, saasom en ualmindelig skøn Beligenhed eller Udsigt og deslige. Naar Jorder indtages, der allerede ere enten fuldt bearbejdede og besaaede, eller paa hvilke dog Dyrknings-Omkostninger tildeels ere anvendte, bliver ved Taxationen tillige at fastsætte, hvad den foretagne Bearbejdning og Besaaening eller den præsumtive Afrøde kan anslaaes til pr. Tde. Land. For Beskadigelse af Hegn, saavel som for Anbringelsen af nye Hegn, der i Anledning af Banens Anlæg maatte giøres fornødne, bliver Godtgjørelse ligeledes at bestemme ved Taxation.

13) Det skal være saavel Landinspecteurens som Taxationsmændenes Pligt at søge Magelæg istandbragt mellem saadanne Jordstykker, som fraskiæres de Eiendomme, hvortil de oprindeligen have hørt, men som passende kunne forenes med andre tilgrændsende Jorder. Kan Magelæg ikke tilveiebringes, og de fraskaarne Jordstykker dog ere af saadan Størrelse, at de kunne dyrkes som særlige Lodder, ere Eierne forpligtede til at beholde dem. Men ere de fraskaarne Grundstykker saa smaae eller uheldigen formede, at de ved Taxationen erkiendes for ikke at kunne dyrkes som selvstændige Lodder, maae Entreprenuerne overtage saadanne Grundstykker, for hvilke Eierne da erholde samme Godtgjørelse, som for de ellers afgivne Arealer.

14) Efterhaanden, som Banens Anlæg fuldføres, bliver endvidere paa foranførte Maade at afholde Taxation over den Godtgjørelse, der kan tilkomme vedkommende Eiere eller Brugere for Afsavnet af saadanne Grundstykker, som midlertidigen have været benyttede i Anledning af Anlægget, samt for den Beskadigelse, deslige Jorder maatte have lidt, dels ved Opgravning af Veimateriale, dels ved Kiørsel, Materialiers Oplægning eller paa hvilkensomhelst anden Maade. Dersom den tilføiede Beskadigelse, navnlig ved Vei-Materialiers Opgravning, er af den Beskaffenhed, at

5. Marts. Jorden i længere Tid skønnes ingen Indtægt at kunne give, bliver, forinden Opgravningen foretages, Grundstykkets Værdi ved Taxation at ansætte i Overeensstemmelse med foregaaende § 11, som om det i ubeskadiget Tilstand skulde afgives for bestandigt, og siden at bestemme den Værdi, det kan have, saaledes som det i beskadiget Stand forefindes. Forskiellen imellem de udfundne Beløb bliver da at fastsætte som den Erstatningssum, der for den ommeldte Beskadigelse tilkommer deels Eierens, deels Brugeren (cir. § 17.)

15) Landinspecteuren forfatter, efter forudgaaet speciel Opmaaling af samtlige indtagne eller beskadigede Arealer, detailleret Beregning over den Godtgjørelse, enhver Grundeier efter de afholdte Forretninger tilkommer. Disse Beregninger, i hvilke de Skadelidte blive ved Navn at opføre byviis, og Godtgjørelsen at henføre under de forskiellige ovenfor omhandlede Poster, tilstilles Commissarius, som forelægger Erstatnings-Commissionen samme, og naar denne Intet ved Beregningerne finder at erindre, meddeler han snarest muligt samtlige Vedkommende Underretning om den dem tilkommende Godtgjørelse, og paaseer derhos, at Beløbene, samt, forsaavidt de for bestandigt afgivne Jorder vedkommer, 4 pCt. Rente af de respective Summer, fra den Dag at regne, Grundstykkerne ere stillede til Entrepreneurernes Disposition, udbetales de Paagiældende, senest inden 4 Ugers Forløb. Forsaavidt deslige Godtgjørelser tilfalde Lehns-, Stamhuus- og Fideicommis-Besiddere eller med Jorder beneficerede Embedsmænd, har han derom at gjøre Indberetning til det danske Cancellie, som har at tage Bestemmelse om, hvorledes der med de paagiældende Summer bliver at forholde.

16) For de Jorder, der for bestandigt indtages til Jernbane-Anlæg, vil en tilsvarende Nedsættelse i de paagiældende Eiendommens Hartkorn og Gammelskat finde Sted, til hvilken Ende Landinspecteuren, efter de Taxter, der ere benyttede ved den nye Matriculering, har at ansætte de indtagne Grundstykker til Hartkorn, hvilket tilligemed en i

Ferhold dertil ansat Deel af Gammelskatten, efterat de der- 5. Marts.
 over forfattede Beregninger, der igiennem Commissarius
 blive at indsende til Rentekammeret, ere befundne rigtige,
 bliver at føre til Afgang i Matriculen. Derimod kan ingen
 Afkortning finde Sted i det Tiendevederlag, som efter fast
 Bestemmelse bliver at udrede af den Eiendom, hvorfra
 Jorden tages, eiheller i andre, Eiendommen paahvilende,
 Byrder, være sig Arvefæste-Afgifter, Afgifter efter Fr. 18
 Oct. 1811, eller hvilke dermed kunne sættes i Klasse, men
 ved Erstatningens Bestemmelse bliver der at tage fornødent
 Hensyn til de Byrder, der paa Grund af den aftraadte Jord
 saaledes fremdeles komme til at hvile paa Eiendommen.
 Dog skulle Eiere, saavel af det ommeldte Tiendevederlag
 som af de andre Afgifter, naar de herom udtrykkelig giøre
 Paastand, være berettigede til at erholde samme erstat-
 tede med en Capital, svarende til Afgiftens Værdi efter
 Taxation, og beregnet til en Rente af 4 pCt., hvilken Capital
 da afgaaer i den, Eieren af de afstaaede Grundstykker til-
 kommende, Erstatning. Angaaer Spørgsmaalet Afløsning af
 saadanne Afgifter, der tilkomme en Lehns-, Stambuus- eller
 Fideicommis-Besidder, eller en med Jorder beneficeret Em-
 bedsmand, da bliver derom forud at erhverve fornøden Be-
 stemmelse fra det danske Cancellie. [L. Nr. 103, 15. Maj
 1803 § 1.]

17) Hvor Grundstykker, der ere bortforpagtede, ind-
 tages til Jernbane-Anlæg, bliver, efterat den Erstatning
 er ansat, der, efter de i det Foregaaende foreskrevne Reg-
 ler, kan tilkomme Eieren, endvidere ved Taxation at be-
 stemme, hvilken Deel af bemeldte Erstatning, Forpagteren
 bør tilstaaes med Hensyn til det Tab, han, som Følge af
 Jordens Aftrædelse, lider i sin Bedrift. Og bliver denne
 sidste Sum derefter af Eieren at godtgjøre Forpagteren i
 dennes Afgifter. Ere de indtagne Jorder derimod bortfæ-
 stede, vil Eieren have, ved Liqvidation i de aarlige Fæste-
 Afgifter, at godtgjøre Fæsteren 4 pCt. pro anno af den
 oppebaarne Erstatningssum.

18) Ethvert af de Medlemmer af den i forestaaende

5. Marts. § 5 ommeldte Commission, der udnævnes deals af Rentekammeret, deals af Amtets communale Bestyrelser, skal, ligesaavel som enhver af Taxatorerne ifølge § 10 og § 11, samt Landinspecteuren og Opmanden, naar en saadan tilkaldes, nyde fri Befordring eller Befordrings-Godtgjørelse, og derhos i Diætpenge 3 Rbd. for hver Dag, de have at anvende paa en Forretning af det omhandlede Slags, forsaavidt der ikke paa Reisen og Forretningens Udførelse anvendes mere end 8 Timer daglig, men i modsat Fald en halv Gang mere. Denne Godtgjørelse erlægges ogsaa for den Reise, de ifølge § 10 have at foretage til Edens Aflæggelse. De hertil medgaaende Udgifter, samt alle øvrige Omkostninger ved Taxationerne og de dermed i Forbindelse staaende Foranstaltninger, udredes af Entrepreneurerne.

19) Entrepreneurerne ere forpligtede til at indrette og vedligeholde alle Anlæg, som ere fornødne til at tilveiebringe og sikre Communicationen paa de af Banen overskaarne Landeveie, saavel som Overkiørseler, Indhegninger, Opkiørselssteder paa Grundstykker, Vandledninger og Steenkister, for at afværge Fare og Skade paa de nærliggende Grundstykker. I alle disse Henseender skulle, i Mangel af mindelig Forening, de Bestemmelser uvægerligen følges, som afgives af en Commission, bestaaende af Commissarius, den locale Politivrigheid og en af Rentekammeret, efter Amsraadets Forslag, udnævnt, i Landvæsenet kyndig Mand. [*Se for Kbhvn. L. 23. Decbr. 1861. Skr. 25. April 1863.*]

20) Skulde i Tiden en anlagt Jernbane opgives af Entrepreneurerne og, efter at have ophørt at være Jernbane, ikke blive overdraget til Veivæsenet eller Andre, for deraf, med allerhøieste Tilladelse, at danne en almindelig Vei, men af Entrepreneurerne ønskes solgt til anden Brug, da skulle Eierne af de Grunde, hvorfra selve Banen med Tilbehør er tagen, have en fuldkommen og ubetinget Indløsningsret til samme, imod derfor at erlægge et saadant passende og billigt Vederlag, som uvillige og af Retten paa anordningsmæssig Maade udnævnte Mænd maatte bestemme. Dog ere herunder ikke indbefattede de øvrige

Grundstykker, som ved Banens Anlæg ere fraskaarne en 5. Marts. Eiendom og Entreprenuerne overladte; thi over disses Afbenyttelse eller Afhændelse forbeholdes dem i ethvert Tilfælde en fri Raadighed ifølge Lovgivningens almindelige Bestemmelser.

[Jfr. L. Nr. 57, 12. April 1889 om Grundafstaaelser ved Udvidelse af Statsbanerne samt om Erstatning af Tab i Anledning af Sneskærme. L. Nr. 166, 18. Decbr. 1897 om Grundafstaaelser ved Udvidelse af private Jernbaner.]

Kgl. Resolution., hvorved bifaldes:

2. April.

1) At Kjøbenhavns Kommune efter den indsendte Plan med tilhørende Tegninger maa paa Nikolai Kirkeplads lade opføre en Bygning, indrettet til 78 Slagterboutiker, paa den i Planen nærmere udviklede Maade, og under Iagttagelse, hvad Grundens Behandling angaaer, af den Fremgangsmaade, som er bifaldet ved allerhøieste Resol. af 9de April 1838, samt med Bemyndigelse for den Komitee, bestaaende af Medlemmer af Magistraten og Borgerrepræsentanterne, der bliver udnævnt til at forestaae det hele Bygningsarbejde, til at foretage saadanne mindre væsentlige Forandringer i Plan, Tegning og Overslag, og overhovedet i Arbeidets Udførelse, som den maatte finde nødvendige eller hensigtssvarende.

2) At der til Udførelsen af den ovennævnte Bygning og de dermed i Forbindelse staaende Arbejder maa af Stadsens Reservefond anvendes et Beløb af indtil 70 000 Rbd., for hvilket Kommunens ordinaire Fond bliver at betragte som Debitor, og som forrentes og afdrages med 6 pCt. pro anno af den oprindelige Kapital.

3) At der til Tilveiebringelsen af dette Rente- og Amortisationsbeløb samt til Udredelsen af Skatter og Afgifter af Bygningen og til dennes Vedligeholdelse maa bestemmes en aarlig fast Leie af de nye Boutiker, nemlig 80 Rbd. for de 64 større og 40 Rbd. for de 14 mindre Boutiker, at lægges halvaarligen forud.

4) At Boutikerne derhos stilles til offentlig Auktion til Bortleining til Slagterlaugets Interessenter paa 5 eller

2. April 10 Aar efter Vedkommendes eget Valg, og tilslaaes dem, der for samme byde den høieste aarlige Indfæstningssum udenfor den under Nr. 3 nævnte Leieafgift, hvilken Indfæstningssum stedse erlægges et Aar forud.

5) At de under Nr. 3 og 4 nævnte Indtægter indflyde i Kommunens ordinaire Fond, imod at samme saavel afholder alle Udgifter ved Bygningen, som forrenter og afdrager det til Bygningens Opførelse af Reservefondet foreskudte Beløb paa den under Nr. 2 nævnte Maade, og at der i dette Øiemed i Hovedkassen anlægges en særskilt Konto for Indtægter og Udgifter ved den oftnævnte Bygning.

[Kgl. Resol. 9. Jan. 1807. 25. Juli 1846.]

23. April. **Fr. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardes Udvidelse.**

Gr. Med Hensyn til de i den senere Tid idelig forekommende Tilfælde, hvori Kirkegaardes Udvidelse er nødvendig, og dertil behøves et Jordsmon, som ei tilhører selve Kirken eller dens Eier, har Kongen ladet begge Forsamlinger af Provindsialstænderne for Danmark forelægge Udcast til en Forordning angaaende den saaledes fornødne Jords Afstaaelse mod vedbørligt Vederlag, og, efter desangaaende at have modtaget bemeldte Stænders Betænkninger, byder og befaler Kongen herved som følger:

1) Ligesom det, naar en Kirkegaard, formedelst Menighedens tiltagende Folkemængde eller af andre Aarsager, ikke er tilstrækkelig til at afgive de fornødne sømmelige Begravelsessteder, paaligger Kirken eller dens Eier at afhielpe denne Mangel, hvilket paa Landet i Almindelighed bør skee ved den gamle Kirkegaards Udvidelse, saaledes skal og den dertil fornødne Jord, hvis den ikke paa anden Maade kan erhverves, udlægges til dette Brug imod fuldstændigt Vederlag af Kirken eller dens Eier.

2) De Spørgsmaal, der kunne opstaae om Nødvendigheden af saadan Jords Afstaaelse til Kirkegaarden, eller om den Maade, hvorpaa samme bør iværksættes, blive at afgjøre ved Cancelliets Resolution. Hvis Parterne ei kunne komme overeens om Vederlagets Størrelse, hvilken Over-

eenskomst iøvrigt ikke uden Cancelliets Samtykke kan 23. April være gyldig, dersom Jorden tilhører en Stiftelse, et Embede, et Fideicommiss eller en Commune, bliver Vederlaget at bestemme ved kyndige og uvillige Mænd, som paa sædvanlig Maade dertil af Retten udnævnes, og som, hvis det fra nogen af Parternes Side begieres, have for Retten edelig at afhiemle deres Forretning.

3) For Mændenes Udmeldelse og Edens Modtagelse erlægges intet Gebyhr til Retten, saa lidet som for den Sag, der i den Anledning maatte incamineres, eller hvad der iøvrigt under samme foregaaer i Retten. Ogsaa gives det, der i saa Henseende passerer, beskrevet uden Gebyhr og paa ustemplet Papir, ligesom heller intet stemplet Papir bliver at bruge til den Stævning, der i foranførte Henseende maatte være udtagen eller til selve Taxationsforretningen. Derimod nyde de udmeldte Mænd den for saadanne Forretninger i Anordningerne fastsatte sædvanlige Betaling. [*Sportelregl. 11. Marts 1814 § 148.*] Med Hensyn paa de Vedkommendes Adgang til at erholde Omvurdering ved et dobbelt Antal Mænd, og hvad dermed staaer i Forbindelse, forholdes i Eet og Alt efter de almindelige i Anordningerne hienlede Regler.

4) Naar den Jordlod, som fortrinlig attraaes til Kirkegaardens Udvidelse, maatte være anvendt til Bygning eller Hauge eller paa anden saadan Maade, at dens Afstaaelse vilde tilføie Eieren eller Besidderen et særdeles Tab, bør den ikke tages, saafremt anden, om end noget mindre bevøem Jord er at faae; men i ethvert Tilfælde bør Eieren eller Besidderen ikke blot have Erstatning for det Jorden som saadan kan være værd, men ogsaa for det øvrige Tab, som han af saadanne særdeles Aarsager maatte lide ved at miste Jorden. Naar Jord til Udvidelse af Kirkegaarden af foranførte Aarsag ikke kan erholdes uden uforholdsmæssig Bekostning, da skal det danske Cancellie være bemyndiget til at bevilge Anlæggelse af Assistentskirkegaarde, naar den af Kirkens Eier herom indgivne Begiering ifølge de

23. April. nærmere indhentede Oplysninger maatte findes grundet og billig.

5) Det Hartkorn saavelsom den Gammelskat, der efter en lovlig Fordeling kommer til at hvile paa Jord, som indtages til Kirkegaard, bliver at føre til Afgang i Matriculen, hvorimod ingen Afkortning kan finde Sted i det Tiendevederlag, som efter Hartkornet bliver at udrede af den Eiendom, hvorfra den tages, ei heller i saadanne denne Eiendom paahvilende Byrder, der ikke fordeles i bestemt Forhold til Hartkornet; men ved Erstatningens Bestemmelse bliver der at tage fornødent Hensyn til de Byrder, der paa Grund af den aftraadte Jord saaledes fremdeles komme til at hvile paa hiin Eiendom. Iøvrigt kan ovennævnte Hartkorn og Gammelskat, naar Vedkommende til Rentekammeret indsende fornøden Underrretning om Arealets Størrelse, Beliggenhed m. v., af bemeldte Kammer bestemmes uden formelig Udstykningsforretning efter de Oplysninger, der med Hensyn til den nugældende Matricul eller i anden Anledning maatte være forhaanden. [L. Nr. 103, 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld § 1.]

6) I Almindelighed bestemmes Vederlaget i Penge, som contant udbetales, dog ikke til selve Eierne uden med Samtykke af Panthaverne, der i den Orden, hvori de ere panteberettigede, kunne fordre Beløbet udbetalt til Afdrag paa deres Pantefordringer, om de maatte attraae det. Iøvrigt følger det af den Jordens Eier tilkommende Skadeløsholdelse, at han bør have enhver Udgift erstattet, som han i foranførte eller anden Henseende nødsages til at gjøre for at erholde det ham tilkommende Vederlag.

7) Hvis den Jord, der skal afstaaes, tilhører en Stiftelse, et Embede, et Fideicommiss eller en Commune, bør Vederlaget, ordentligviis bestemmes til en aarlig Afgift i Korn, der hvert Aar skal betales efter Capitelstaxten for dets Afrøde; dog kan med Cancelliets Samtykke Vederlaget modtages i Penge, for hvis Anvendelse til Bedste for Stiftelsen, Embedet, Fideicommisset eller Kommunen der paa behørig Maade bliver at sørge.

8) Saaftremt Brugen af den Jord, hvorfra Noget ved den 23. April. omhandlede Leilighed skilles, er overladt til Andre end Eierne, bør Brugshaveren, hvad enten han er Forpagter, Fæster eller Leier, nyde aarlig, saalænge Brugsretten vedvarer, som Erstatning for Afsavnet af Jorden, Rente af sammes Vurderingssum, hvilken Rente bliver at beregne og fastsætte efter den ved Afhændelsen almindelig giældende og ved Loven hiemlede Rentefod. I hvilket Forhold den særdeles Erstatning, der af de i § 4 omhandlede Aarsager bliver at udrede, skal tilkomme Eierne eller Brugeren, bliver i ethvert Tilfælde, efter de dermed forbundne Omstændigheder, at afgjøre i Overeensstemmelse med Lovens Grundsætninger.

9) Ved de Arbeider, som udkræves til Indretningen af den udvidede Kirkegaard, navnlig Indhegning af det til Kirkegaard indtagne Areal, ere i Landsbyenighederne Sognemændene pligtige at yde den samme Hielp, som de efter Lovens 2 B. 22 Cap. 68 Art. og de i Forbindelse dermed givne senere Bestemmelser have at yde med Hensyn til Kirken og Kirkegaarden.

Fr. ang. Opkiøb af Landmandens Producter.

23. April.

Gr. Da Kongen har fundet det gavnligt at udvide de for Tiden giældende Bestemmelser angaaende Opkiøb af Landmandens Producter, og derhos at give nærmere Forskrifter til Forebyggelse af den hertil meddeelte Tilladelsses Misbrug, har Han ladet begge Forsamlinger af Provindsialstænderne for Danmark forelægge et Udkast til en Anordning angaaende denne Gienstand. Efter herover at have modtaget fornævnte Stænders Betænkninger, byder og befaler Kongen som følger:

1) Det skal herefter være alle Landboere [*Næringsl.* 29. Dec. 1857 § 37.] i de danske Provindser, hvad enten de ere Gaardmænd, Huusmænd eller Inderster, tilladt paa Landet at opkiøbe, samt til Kiøbstæderne at indbringe, og der i store og smaae Partier at sælge alle Naturalproducter af Landbrug, Kreaturhold, Havedyrk-

23. April. ning og Fiskeri, samt alle Slags Skoveffekter og Tørv, Denne Tilladelse bliver ogsaa anvendelig, uagtet hine Producter have modtaget nogen Bearbejdelse, naar samme ikke ligger udenfor Grændserne af Landbo- og Huusflid; som Følge heraf maa til Exempel Smør, Ost, Giær, Hør, Hamp, saltet og røget Kiød, Flesk eller Fisk, kunne opkøbes, hvorhos dette ogsaa skal gielde om Kalk, Tag- og Muursteen, samt almindeligt Pottemagerarbejde. [*L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 7 i, j, § 8. L. 15. April 1854. Næringsl. 29. Dec. 1857 §§ 33, 37, 38, 39, 42, 57, 53, 55.*]

2) Iøvrigt bliver det af vedkommende Politiværdighed nøie at paasee, at den ovennævnte Tilladelse ikke misbruges til Skiul for ulovlig Omflakken og Løsgænger, ligesom at der ikke dermed forbindes nogen anden og utilladelig Handel. — Den, som herefter ved Dom findes paa nogen af foranførte Maader at have misbrugt den i § 1 hiemlede Frihed, skal være uberettiget til for Fremtiden at benytte samme, hvilket og skal gielde om den, der ved Dom er funden skyldig i Tyveri, Bedrageri, Hæleri eller Løsgænger, eller som, tiltalt for saadan Forbrydelse, kun er bleven fri-funden for videre Tiltale. [*Rescr. 14. Febr. 1741.*]

3) Forsaa vidt de ovennævnte Varer henhøre til dem, der efter Anordningerne skulle falholdes paa Axeltorvet, vil det blive at paasee, at disse Anordninger i saa Henseende iagttages. Saa vil det og med Hensyn til Kbhvn have sit Forblivende ved hvad der hidtil er anordnet, at Kiød og Flesk, som Landmanden dertil indfører, ikke maa falholdes paa sammes Torve, undtagen Tirsdag, Onsdag, Fredag og Løverdag; og det saaledes, at denne Handel Tirsdag og Fredag vedvarer hele Dagen, men Onsdag og Løverdag kun til Kl. 3. [*Sk. 31. Dec. 1862. Politivedt. 18. Jan. 1869 § 61. 1. Marts 1913 § 64. Pl. 10. Marts 1869 § 5.*]

4) For at de Personer, der ville udøve Opkøb udenfor den Jurisdiction, hvori de høre hiemme, kunne være istand til at legitimere sig, hvis der, navnlig med Hensyn til de Bestemmelser, der indeholdes i § 2, skulde opstaae Tvivl om deres Berettigelse hertil, bliver der paa Begiering, og imod et Gebyr af 2 Mark, af Politimesteren at meddele

Enhver, som dertil er berettiget, et Beviis herom, som dog 23. April. kun gielder i eet Aar fra dets Udstedelsesdag. [Resc. 14. Febr. 1741.]

5) Den i nærværende Anordning hiemlede Opkøbsfrihed skal dog ikke berettige Nogen til at udføre de opkøbte Varer til Udlandet, forsaavidt der ikke ellers dertil efter Anordningerne haves Hiemmel, saasom med Hensyn til Heste og Qvæg efter Fr. 11 Jun. 1788.

6) Til Opkøb af Been, Glasskaar og Klude samt gammelt Jern og andre Metaller, Porcelainsskaar, gamle Tougværksstumper, gammelt Læderaffald, og andre som ubrugelige kasserede Gienstande, skulle Politimestrene være bemyndigede til at meddele enkelte uberygtede og aldeles umistænkelige Personer Tilladelse, dog for det Første kun paa eet Aar, efter hvis Forløb Fornyelse, naar Intet derfor maatte være til Hinder, kan bevilges for ligesaa lang Tid, og saa fremdeles. Tilladelsen gielder kun for vedkommende Politimesters Jurisdiction; og forinden en Politimester første Gang meddeler samme, bør han derom indhente Betænkning fra Sogneforstanderskabet for det Sogn, hvori den Paagieldende har hiemme, ligesom dette bliver at underrette, hver Gang Politimesteren har meddeelt en saadan Tilladelse. Det paaligger Politiet at have nøie Tilsyn med, at fornævnte Tilladelse ikke misbruges til Skiul for Løsgænger, uberettiget Handel eller andet ulovligt eller misligt Forhold, og den skal være forbrudt i de udi § 2 ommeldte Tilfælde. Hvad de Kludesamlere angaaer, som de privilegerede Papirværkers Eiere ere berettigede til at antage, forbliver det indtil videre ved de derom gieldende Bestemmelser; men ligesom de saaledes antagne Kludesamlere ere aldeles uberettigede til at opkøbe de øvrige fornævnte Artikler, saaledes kunne omvendt de, der i Medhold af nærværende Paragraph erholde Tilladelse til at opkøbe Klude, ikke falholde de Smaaartikler, som det er blevet tilstedt de af Papirfabrikanterne antagne Kludesamlere at medføre og afsætte. Endelig skal det med Hensyn til den Handel med Klude og flere af de ovennævnte Ar-

23. April. tikler, som Nogen maatte ville drive i Kbhvn, have sit Forblivende ved den under 10 Mai 1842 af Cancelliet for denne Handel bifaldte Foranstaltning. [*Næringsl.* 29. Dec. 1857 §§ 51, 57.]

7) Naar ved Vareopkiøb paa Landet de Grændser, som indeholdes i nærværende Anordning, overskrides, bliver den Paagiældende at ansee efter Fr. 25 Aug. 1741 eller hvilken anden Anordning, der efter Beskaffenheden af det Forhold, han har udviist, derpaa er anvendelig. [*Næringsl.* 29. Dec. 1857 §§ 75, 76.]

[D. L. 3—13—16. Fr. 13. Febr. 1775. Resc. 14. Febr. 1741.]

21. Maj. **Fr. indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv.**

Gr. I Anledning af et fra Provindsialstænderne for Nørrejylland i 1840 indkommet Andragende har Kongen taget under Overveielse, hvilke Forandringer og nærmere Bestemmelser der kunde ansees tilraadelige i de giældende Arvelove, med Hensyn saavel til den ved samme foreskrevne almindelige Arvegangsorden, som til Testationsfriheden, samt flere Punkter. Han har derfor ladet begge Forsamlinger af Provindsialstænderne for Danmark forelægge Udkast til en Forordning angaaende denne Gienstand, og, efter derover at have modtaget Disses Betænkninger, byder og befaler Han, som følger:

1) En Afdøds Børn og øvrige Afkom skal fremdeles, som hidtil, være hans nærmeste Arvinger, saa at ingen Anden paa Grund af Slægtskab kan tage Arv, saalænge nogen Saadan er til. Det skal, hvad Arvegangsmaaden i den nedstigende Linie angaaer, have sit Forblivende ved Lovens 5 B. 2 Cap., saa at, naar en Søn eller Datter er død inden Arveladeren, sammes Børn, der ere Arveladerens Børnebørn træde istedetfor deres afdøde Fader eller Moder og tage den Lod, som vilde have tilfaldet denne, om den havde været i Live, — at, hvis ogsaa Barnebarnet er død inden Arveladeren, og har efterladt sig Børn, disse da ligeledes træde i hint Barnebarns Sted, og at der skal forholdes paa lignende Maade, saafremt noget Barnebarns Barn maatte

være død, efterladende sig Børn, og saa fremdeles, saa-21. Maj. længe Afkom er til.

2) Det skal forøvrigt i den nedstigende Linie have sit Forblivende ved den i Lovens 5—2—29 fastsatte Regel angaaende Kiønsforskjellens Virkning med Hensyn til Arveloddens Størrelse, dog at det staaer Forældre frit for at tillægge Datter lige Lod med Søn, eller dog paa anden Maade forøge den hende tilkommende Lod, kun at den ikke bliver høiere end en Broderlod. Naar der saaledes tillægges een af flere Døttre større Lod end den lovbestemte, skal dette dog altid være uden Følge for de øvrige Døttre, saa at intet derved maa afgaae dem i deres lovbestemte Arvelodder. [*L. 29. Dec. 1857.*]

3) Er intet arveberettiget Afkom til, ere den Afdødes Fader og Moder, hvis begge ere i Live, hans eneste Arvinger. Forsaavidt ikke Spørgsmaalet om Arvens Deling bortfalder paa Grund af det fuldkomne Fællesskab, der efter Loven finder Sted mellem Ægtefolk, bliver Arven mellem dem at skifte i lige Dele, med mindre de ved Dom ere adskilte for Hoer, thi da arver den Uskyldige alene. [*L. Nr. 75, 7. April 1899 § 1.*]

4) Er derimod enten Fader eller Moder død, saa arver den af disse, som endnu er til, den halve Deel af Formuen, men den anden halve Deel tilfalder den afdøde Faders eller Moders Børn, der ere Arveladerens Fuld- eller Halvsødskende, til lige Deling, og hvis Nogen af disse allerede er død, træde dens Børn og Afkom i dens Sted, aldeles i Lighed med hvad der er foreskrevet i § 1, og uden at den i § 2 hiemlede Forskiel paa Kiønnes Arv, hvilken for Fremtiden alene skal gielde, hvor Arv deles mellem Arveladerens Afkom, her skal komme i Betragtning. Saafremt der intet Afkom er til efter den af Forældrene, der er død, arver den Anden alene.

5) Ere begge Forældrene døde, vil enhver af deres Arvelodder tilfalde deres Børn, som ere Arveladerens Sødskende. Saafremt der ikke er uden eet Kuld Børn, saa ville disse altsaa arve lige, men ere der forskjellige Kuld, da

21. Maj. tager hvert Kuld den Part, som vilde være tilfalden dets Fader eller Moder, og de, der ere Børn af begge, arve saaledes i begge Egenskaber. Forsaavidt nogen af Arveladerens Sødskende forud er død, men har efterladt sig Børn, træde disse i deres Faders eller Moders Sted, og paa samme Maade forholdes der og, naar Nogen af Sødskendenes Børn er død, og saa fremdeles, Alt i Lighed med hvad der er fastsat i § 4. Saalænge Nogen er til saavel af Samfædre- som af Sømmødre-Sødskendes Afkom, vil altid den halve Arv blive ved hver af disse Linier, enten de dertil hørende Personer ere flere eller færre, nærmere eller fiernere, men naar der ingen er til i den ene Sødskendelinie, arver den anden alene.

6) Er hverken Afkom til, eller Fader eller Moder, eller Sødskende eller Sødskendes Afkom, saa tilfalder Arven den Afdødes Bedsteforældre, saaledes, at den ene Halvdeel tilfalder Faderens og den anden Halvdeel Moderens Forældre, mellem hvilke den indbyrdes deles i lige Parter. Er nogen af Bedsteforældrene død, vil dennes Lod gaae over til dens Børn og øvrige Afkom, aldeles efter de samme Regler, som i §§ 4 og 5 ere foreskrevne med Hensyn til den, Forældre, Sødskende og disses Afkom tilkommende Arv. Er een af Bedsteforældrene paa fædrene eller mødrene Side død, uden at efterlade sig Descendenter, vil dens Part tilfalde den anden af Bedsteforældrene paa samme Side eller dens Børn; men er ingen til denne Arvegangsklasse hørende Person til paa fædrene Side, tilfalder hele Arven dem, der høre til Mødrelinien, og omvendt.

7) Er heller ingen Arving til af den i § 6 omhandlede Arvegangsklasse, gaaer Arven over til Oldeforældrene og disses Afkom, hvorved der forholdes aldeles i Lighed af Bestemmelserne i fornævnte §, saaledes nemlig, at enhver Ascendentlinie, saalænge nogen dertil hørende Person er til, beholder sin særegne Lod, og at denne, naar en enkelt Linie er uddød, gaaer over til den samme nærmeste Hovedlinie; men at, hvis kun een af disse Linier er til, da den hele Arv tilfalder denne. Saaledes vil Farfaderens og Far-

moderens Forældre, eller de fra disse nedstigende Linier, 21. Maj. tilsammentagne, til lige Deling arve den halve Part, og Morfaderens og Mormoderens Forældre, eller disses Afkom, den halve Part. Men naar t. Ex. ingen Ascendent er til i Farfaderens Linie, ei heller noget fra saadan Ascendent nedstigende Afkom, vil den Part, som ellers vilde være tilfalden samme, gaae over til Farmoderens, hvorimod det Hele, naar denne heller ikke er til, vil tilfalde Morfaderens og Mormoderens Linie til lige Deling, eller, naar en af dem er uddød, den af dem, som maatte være til.

8) Naar der heller ingen efter § 7 arveberettiget Person er til, vil den Afdødes Efterladenskaber tilfalde hans Tipldeforældre eller disses Afkom, og dermed i Eet og Alt være at forholde efter de i den ommeldte og de foranstaaende §§ fremsatte Grundsætninger, i Overensstemmelse med hvilke den Grændse, som Loven i visse Tilfælde sætter med syvende Mand, herefter bortfalder. [*Jfr. L. Nr. 63 om Forfatterret 29. Marts 1904 § 11.*]

9) Da de forangaaende §§ kun gaae ud paa at bestemme, hvorledes Slægtninge skulle arve, saa vil det med Hensyn til Spørgsmaalet om Beskaffenheden af det Slægtskab, der skal stifte Arveret, have sit Forblivende ved de hidtil derom giældende Regler. Dog vil Kongen, da Lovens 5—2—33 ikke længere efter sit bogstavelige Indhold er anvendelig, istedet derfor have fastsat, at et udenfor Ægteskab født Barn skal være arveberettiget efter Fader og Fødrenesfrænder, saafremt Forældrene inden dets Fødsel, ved at bestille Tillysning til Ægteskab, eller løse Vielsebrev, eller, forsaavidt Manden er af Adel eller i Rangen, ved at bestille Vielse hos Præsten, eller, naar han henhører til Sætaten, ved at løse Friseddel, have tilkiendegivet den Hensigt at indgaae Ægteskab, men Vielsen er bleven forhindret ved Faderens kort efter indtrufne Død, eller anden ham utilregnelig og indtil hans Død vedvarende Hindring, saasom Sygdom eller Fangenskab. Dette gjelder imidlertid kun med Hensyn til den sædvanlige Slægtskabsarv, og bliver uden Anvendelse paa de Familieeiendomme, med Hen-

21. Maj. syn til hvilke en særegen Arvefølge er indført, ligesom heller ikke det Barn, der er i fornævnte Tilfælde, kan gjøre Fordring paa de særdeles Rettigheder, som ifølge Faderens Stilling maatte tilkomme hans ægte Børn. [*L. Nr. 130, 27. Maj 1908 § 3.*]

10) Saafremt en Fader paa eet eller flere af sine Børn anvender særskilte betydelige Bekostninger, være sig for, efterat Opdragelsen er tilendebragt, at fremme deres videre Uddannelse til deres tilkommende Bestemmelse, eller for at sætte dem istand til at indgaae Ægteskab eller komme i en Levevei, eller til deres Virksomheds Udvidelse, eller i andre Maader til deres Velfærds Befordring, og han til Iagttagelse af Billighed mod sine øvrige Børn finder, at disse Udlæg eller Forstrækninger bør afkortes i hver enkelt Barns Arvelod, saa bør, naar dette fremgaaer af en i den Henseende forfattet Optegnelse eller af andre klare Beviser, saadan Afkortning finde Sted, og det saavel i deres Fædrearv, som i den, der maatte tilfalde dem efter deres i Fællesskab med Faderen levende Moder. Den af Faderen derom efterladte Optegnelse skal ialmindelighed være tilstrækkelig til Beviis for de hvert Barn givne Forskud. Dog, hvis der maatte fremkomme særdeles Oplysninger, som svække denne Optegnelses Troværdighed, eller det maatte vise sig, at saadanne for Barnet giorte Udgifter vare optegnede, som efter deres Beskaffenhed og Boets Forfatning, samt hvad der er anvendt paa de øvrige Børn, uden paa lige Maade at være optegnet, ikke egne sig til at betragtes som Forskud paa tilkommende Arv, eller at Noget var ansat til en kiendelig overdreven Priis, saa haver Skifteforvalteren efter alle Forholds nøie Overveielse at bestemme, om og hvorvidt Afkortning skal finde Sted. Naar den modtagne Gienstand kan tilbagegives i uforringet Tilstand, maa Barnet i Almindelighed derved kunne befrie sig fra at tilsvare den derfor ansatte Værdi. I modsat Fald bør dog Anskaffelsesprisen ikke ubetinget beregnes, men Hensyn efter Omstændighederne ogsaa tages til den nærværende Pengeværdi, og i det Hele Ansættelsen ikke skee

til høiere Priis, end billigt kan være, for at de øvrige Børn 21. Maj. kunne nyde Jevnet. Naar det til en sikker Bedømmelse af de Forhold, der ved den omhandlede Afkortning bør komme i Betragtning, findes tienligt, haver Skifteforvalteren at opfordre gode og retsindige Mænd af den Afdødes Beslægtede eller nøie Bekiendtskab til i saa Henseende at afgive deres Skøn. [*L. Nr. 75, 7. April 1899 § 11.*]

11) Hvis de Summer, der findes at være forstrakte et Barn, overstige den Arvelod, der kan tilkomme det, saa vil det vel ingen Arv erholde, men ikke kunne tilpligtes som Debitor at betale, hvad det alene har modtaget som Forskud paa tilkommende Arv. Dog, hvis en Fader til Forurettelse for sine Creditorer har gjort saadanne Gaver til sine Børn, at han eller hans Bo derved sættes ud af Stand til at fyldestgøre Creditorerne, saa vil der blive at forholde efter L. 5—4—8, 9 og 10 Art., og 14 Cap. 46 Art. [*Konkursl. 25. Marts 1872 § 28. Skiftel. 30. Nov. 1874 § 61.*]

12) De Forstrækninger, som Moder efter Faders Død gjør sine enkelte Børn, blive paa samme Maade og under samme nærmere Bestemmelser, som §§ 10 og 11 indeholde med Hensyn til Faderen, at afkorte i deres tilkommende Arv. Dette skal og gielde, naar det er hendes anden Mand, der, som den, der er raadig over sit og Moderens fælles Bo, gjør dem deslige Forstrækninger. Saa skal der og forholdes paa lignende Maade, med Hensyn til de Forstrækninger, som Bedsteforældrene gjøre til et Barnebarns Bedste, efterat selve Barnet er død.

13) Saafremt det Barn, der har faaet Forskud paa dets tilkommende Arv efter Fader og Moder, eller een af disse, ikke overlever samme, men det derimod efterlader sig Børn, bliver Forskuddet i sin Tid at afkorte disse i deres Arv efter Bedsteforældrene, aldeles paa den Maade og under de samme Betingelser, som med Hensyn til selve Barnet er bestemt.

14) Det skal fremdeles være forbudt at sælge eller pantsætte den Arv, som man har at vente, hvilket Forbud og skal være anvendeligt paa Bortgivelse af saadan Arv.

21. Maj. Dog er det ikke Børn eller andre Descendenter, naar de iøvrigt ere mægtige og myndige til at raade over deres Formue, formeent, enten mod eller uden Vederlag at meddele Arveladeren Afkald paa deres Arveret; hvilket Afkald, naar ingen Indskrænkning i saa Henseende er giort, skal være ligesaa forbindende for Udstederens Børn, som for ham selv; dette skal ogsaa gielde, naar udenfor Descendentlinien en Arving maatte meddele Afkald til den, som han skal arve.

15) Foruden de i §§ 1—8 omhandlede Beslægtede, er ogsaa den Afdødes Ægtefælle berettiget til at tage en Lod efter samme. Denne Lod skal, naar den Afdøde efterlader sig arveberettiget Afkom, være lige med en Broderlod, dog maa den i intet Tilfælde overstige en fjerde Deel af den Afdødes Boeslod efter Fradrag af det, der i Medfør af nærværende Forordnings § 23 maatte være bortgivet til enkelte Livsarvinger eller Andre. — Om der end ikke ere Børn til i første Grad, er det dog den Lod, som vilde være tilfalden et saadant, der i foranførte Henseende maa tages i Betragtning, uagtet den deles mellem flere Descendenter, der træde i det afdøde Barns Sted. Naar den Afdøde intet Afkom efterlader sig, vil en tredie Deel af dens Boeslod tilfalde den Længstlevende. [*L. 29. Dec. 1857 §§ 1 og 2.*]

16) Da Kongen ved § 15 har indrømmet den længstlevende Ægtefælle en Rettighed, der i det Hele er den gavnligere, og forbunden med færre Misligheder, end den Ret, L. 5—2—19 i visse Tilfælde tillægger samme til en saadan Broderlod, som der omhandles, eller den Adgang, som den paafølgende Artikel i bemeldte Lovens Capitel tillægger Ægtefolk til at oprette en Specification, hvorved det sædvanlige Formuesfælledsskabs Virkninger i visse Henseender indskrænkes, saa bortfalder derved Alt, hvad bemeldte Artikler desangaaende have fastsat. — Det følger iøvrigt af sig selv, at den Arv, der tilkommer den Længstlevende, erhverves med samme Ret, som al anden Arv, uden at de særegne Bestemmelser, som førstnævnte Lovens Artikel indeholder med Hensyn til den deromhandlede Broderlod, derpaa kunne finde nogen Anvendelse, ligesom det

Ovenanførte ikke gjør nogen Forandring i den Adgang, 21. Maj. som der for Tiden er for Ægtefolk til at erhverve Confirmation paa Foreninger, hvorved det sædvanlige Formuesfælleddsskab mellem dem ophæves eller indskrænkes. Hvad angaaer den en Enke i L. 5—2—25 A., cfr. Art. 26, tillagte Ret til at udtage den Fæstens- eller Morgengave, som af hendes afdøde Mand maatte være hende tillagt, da vil denne fremdeles vedblive, saaledes, at bemeldte Gaver udtages forlods af det fælles Bo, inden nogen Deling af samme finder Sted. [*L. Nr. 75, 7. April 1899 § 25.*]

17) Saafremt den først afdøde Ægtefælle aldeles ikke efterlader sig nogen Beslægtet, der ifølge de forestaaende Bestemmelser er arveberettiget efter ham eller hende, arver den Længstlevende det hele Bo. Ligesom det imidlertid følger af sig selv, at saavel den her, som den i § 15 omhandlede Ret for Ægtefæller til at arve hinanden, bortfalder ved Skilsmisse, saaledes skal den og ophøre, naar de ifølge dertil erhvervet Bevilling leve adskilte i Henseende til Bord og Seng.

18) En Mand er, efter sin Kones Død, ikke pligtig at skifte med deres fælles Børn, være sig myndige eller umyndige, saalænge han ikke indlader sig i nyt Ægteskab, med mindre Ægtepagter eller andre gyldige Bestemmelser maatte medføre Nødvendigheden af et saadant Skifte. Ogsaa staaer det til Manden ved en testamentarisk Disposition at tillægge sin Hustru samme Ret til at beholde det hele Bo udeelt. — Men i Mangel af en saadan Bestemmelse skal i Kiøbenhavn Magistraten, og ellers Amtmanden, kunne indrømme hende Tilladelse til i sin Enkestand at forblive hensiddende i uskiftet Bo med hendes umyndige Børn, naar hun med paalidelige Attester godtgjør, at hun er en huuslig og forstandig Qvinde. — Denne Frihed kan ogsaa af bemeldte Øvrighed tilstaaes hende, uagtet der ere umyndige Stedbørn, naar det, ifølge den fødte Værges Erklæring eller andet troværdigt Vidnesbyrd, kan antages, at hun tilbørligen vil sørge for deres Underholdning og Opdragelse. — En lige Frihed kan og under samme Betingelse indrømmes

21. Maj. den længstlevende Mand med Hensyn til hans umyndige Stedbørn. Hvad myndige Stedbørn angaaer, da bliver den Længstlevende pligtig at skifte med dem, med mindre de selv renuncere paa Skifte. Naar der, imedens den Længstlevende hensidder i uskiftet Bo, skulde tilfalde ham eller hende Noget ved en af Boet uafhængig Adkomst, især ved Arv eller Gave, da skal den Længstlevende være berettiget til at holde det saaledes Erhvervede udenfor Boet, under Betingelse af, at Skifte strax forlanges, inden det Erhvervede er indkommet i Boet. [*Vedt. 30. Dec. 1857 § 1 c. Bekg. 4. Maj 1876.*]

19) Den i den foregaaende § omhandlede Ret for den længstlevende Ægtefælle, til at forblive hensiddende i uskiftet Bo, ophører, naar han eller hun indlader sig i nyt Ægteskab. Men, naar der i saa Tilfælde skal holdes Skifte, saavel som og hvor den længstlevende Ægtefælle, endog uden at indgaae nyt Ægteskab, i Medhold af Bestemmelserne i § 18, er pligtig at skifte, bør dog Skifteforvalteren drage Omsorg for, at der derved ikke skeer videre Standning i Boets Benyttelse af den Paagiældende, end høist nødvendigt. Et saadant Skifte bør grunde sig paa dennes egen Opgiørelse af Boets Activa og Passiva, forsaavidt dennes Rigtighed erkiendes af Arvingerne eller disses Værger, og Skifteforvalteren ikke paa de Umyndiges Vegne finder nogen særdeles Anledning til at paatvivle dens Rigtighed; men selv naar hiin Opgiørelse ikke fra alle Sider erkiendes for rigtig, bør dog i Almindelighed ingen Realisation af Boets Eiendele finde Sted, men disses Værdi alene ansættes af uvillige Mænd. Og naar paa foranførte Maade Børnenes Arvelodder ere udfundne, blive disse at udbetale, eller, forsaavidt de ere umyndige, paa behørig Maade at sikkre, i hvilken Henseende de, i Rescr. 7 Febr. 1794 § 2, samt Pl. 19 Aug. 1823 og 13 Apr. 1824, foreskrevne Bestemmelser blive at iagttage. [*Fr. 28. Aug. 1816 § 2. Fr. 30. April 1824 § 9. Skiftel. 30. Nov. 1874 § 58, § 63. L. om. um. Midler 26. Maj 1868 § 12.*]

20) Da Grunden til de særegne Regler, som Fr. 21 Jun. 1799 har foreskrevet for Skifteforvaltningen i Stervboer

efter Huusmænd og Inderster af Landalmuen, bortfalder 21. Maj. ved de Bestemmelser, som indeholdes i §§ 18 og 19 af nærværende Anordning, saa bliver hiin Fr. herved ophævet, saa at der med de foranførte Boer i Eet og Alt bliver at forholde som med andre.

21) Det skal for Fremtiden være Enhver, der har opnaaet 18 Aars Alderen, og er ved sin Fornufts fulde Brug, og som ikke efterlader sig Børn eller andre Livsarvinger, tilladt ved Testament at disponere over samtlige sine Eiendele, saaledes som den finder for godt, uden at det er fornødent, derpaa at erhverve allerhøieste Confirmation. Dog kan den ene Ægtefælle ikke uden den andens Samtykke betage denne den Deel af sine Efterladenskaber, hvortil nærværende Anordn. § 15 berettiger ham eller hende.

22) Hvis den, der opretter en testamentarisk Disposition, enten formedelst Ødselhed eller af anden særdeles Aarsag er sat under Værgemaal, vil en Saadan dog ikke gyldigen kunne disponere over sin Formue ved Testament, med mindre der paa dette erhverves allerhøieste Confirmation, hvilken vil være at meddele af det danske Cancelli. Ligeledes vil Autorisation af bemeldte Cancelli være nødvendig for, at en saadan umyndiggjort Person retsgyldigen skal kunne tilbagekalde sit paa foranførte Maade bekræftede Testament eller et ældre, som han inden sin Umyndighedstilstand maatte have oprettet.

23) Den, der efterlader sig Børn eller Livsarvinger, skal, foruden den i § 2 hiemlede Ret til at forhøie Døttrernes Lod, være berettiget til at disponere over en fjerde Deel af sit Bo, og det, hvad enten Dispositionen oprettes til Fordeel for Private eller til Bedste for Kirker, Skoler, Fattige eller andet saadant Øiemed, [*L. 29. Dec. 1857 § 2. L. Nr. 133, 27. Maj 1908 § 7.*]

24) For at et Testament, hvis Rigtighed ikke af alle Vedkommende erkiendes, skal kunne have Retsgyldighed, bør det være affattet skriftligt, samt derhos af Testator underskrevet eller vedkiendt, enten for Notarius publicus, under Iagttagelse af Bestemmelserne i Pl. 8 Jan. 1823, eller

21. Maj. for tvende særligen i dette Øiemed tilkaldte Vidner, der ved Paategning paa Testamentet have attesteret, og i paa-kommende Tilfælde under Eed kunne bekræfte, at Testator paa den Tid, da han i deres Overværelse underskrev eller vedkiendte sig Testamentet, var sin Fornuft fuldkommen mægtig. Hvis Testator ei kan læse Skrift, maa Testamentet tydelig være oplæst for ham, og dette af Notarius eller Vidnerne bekræftes. Som Testamentsvidner skulle kun saadanne Mænd komme i Betragtning, mod hvis Paalidelighed og Upartiskhed aldeles ingen gyldig Indvending kan fremsættes. Naar Vidner skulle føres om Rigtigheden af et Testament, bør stedse den Afdødes Intestatarvinger, og, hvor det er givet, at der er et ældre Testament, som staaer i Strid med det, hvis Rigtighed skal oplyses, tillige de ved dette tidligere Testament indsatte Arvinger, tilkaldes til at overvære Vidneføringen. Forsaavidt den, der saaledes vil føre Vidner, enten er uvidende om, hvilke arveberettigede Slægtninge den Afdøde efterlader sig, eller de Paagiældende ikke have noget ham bekiendt Opholdssted i Riget, skal Stævningen med 6 Ugers Varsel indføres, hvis Boet bliver at behandle indenfor Siællands Stift, i den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende, og ellers i Stiftsavisen for det Stift, hvori Boet bliver at behandle. [*L. Nr. 55, 11. April 1890 § 3. L. Nr. 10, 23. Jan. 1903.*]

25) Fra den i § 24 givne Forskrift om, at Testamenter blive skriftligt at forfatte, skal Undtagelse finde Sted, naar Nogen under en pludselig og betænkelig Sygdom ønsker at oprette Testament. Testationsacten kan da foregaae mundtlig i Overværelse af tvende særligen tilkaldte Vidner, der have de Egenskaber, som ifølge § 24 udkræves for Testamentsvidner i Almindelighed, dog at disse Mænd strax have om Dispositionens Indhold at opsætte og underskrive et Document, hvortil foreløbig kan bruges ustempelt Papir. Men et saadant Testament er at ansee som tilbagekaldt, saafremt Testator, efter at have overstaaet Sygdommen, ikke inden 4 Uger gientager samme under de for skriftlige Testamenter foreskrevne Former. Fremdeles skulle de af

Selveierbønder, saavel som de inden Skibsborde eller i Feld- 21. Maj.
ten oprettede Testamenter være gyldige, naar de i de derom
givne særlige Anordninger hiemlede Former ere iagttagne.

26) Ogsaa med Hensyn til Indholdet skal den Selveier-
bønder ved Fr. 13. Mai 1769 og 22 Nov. 1837 hiemlede, sær-
egne Testationsret fremdeles vedblive. Dog bliver det her-
ved at iagttage, at, naar en Selveierbonde, i Medfør af be-
meldte Anordninger, har givet sin faste Eiendom til eet af
sine Børn mod et moderat Vederlag, skal han ikke være
beføiet til paa anden Maade at disponere over mere end
en ottende Deel af sin øvrige Formue, saaledes som denne
bliver efter den Værdi, der i Testamentet er sat paa Gaar-
den, hvilket samme skal gælde, naar en Selveierbonde og
hans Hustru, der have Livsarvinger, ville benytte den Ret,
Fr. 22 Nov. 1837 § 5 hiemler dem til at testere hinanden
Gaarden til Eiendom, ligesom da ogsaa den Arvedeel, der
efter nærværende Anordn. § 15 kan tilkomme den Længst-
levende, skal bortfalde.

27) Saa skal og den, der efter sin Stilling maatte finde
det stemmende med sine Livsarvingers Tarv, at den hele
Formue eller en væsentlig Deel af samme overlades til en
enkelt af disse mod et passende Vederlag, have Adgang til
at faae et dertil sigtende Testament confirmeret i Cancel-
liet, naar det, efter at Erklæringer ere indhentede, saavel
fra vedkommende Øvrighed, som fra andre paalidelige, med
Forholdene nøie bekiendte Mænd, saavidt muligt af den
nærmeste Slægt, befindes, at en saadan Disposition virkelig
er til fælles Tarv, hvortil hører, at der er tillagt hver en-
kelt Livsarving et saadant Vederlag, der med Grund kan
antages at svare til den Lod, der efter § 23 skal være for-
beholden. Hvad i Særdeleshed Sædegaardseiere angaaer,
da skal det være en Saadan tilladt at disponere over sit
halve Bo til Fordeel for den af sine Livsarvinger, som han
vil tillægge Sædegaarden, dog at han, naar han heraf gjør
Brug, ikke skal være berettiget til at disponere over mere
end en fjerde Deel af sin øvrige Formue til Fordeel enten

21. Maj. for de andre Børn, eller for Fremmede. Derimod skulle de særegne Bestemmelser i Lovens 5—4—6 bortfalde.

28) Ligeledes skulle Forældrene have Adgang til, efter indhentede Erklæringer fra de i § 27 nævnte Personer, at faae en Disposition, der gaaer ud paa, at deres Børns Arvemidler, eller en Deel deraf, efter deres Død skal sættes fast, saa at de ikke kunne raade over Capitalen, men alene oppebære Renten, confirmeret af det danske Cancelli, som det paaligger at paasee, at slige Midler behørigen sikkres, forsaavidt der maatte være Grund til at tilstede, at de undrages fra Indsættelsen i Overformynderiet. Iøvrigt vil der ved Afgjørelsen af, hvorvidt Confirmation maa meddeles paa Dispositioner af fornævnte Slags, være at tage Hensyn til, om Forældrene have betaget vedkommende Børn noget af deres lovbestemte Arvelod. [*L. Nr. 75, 7. April 1899 § 27.*]

29) Forsaavidt en testamentarisk Disposition, der gaaer ud paa at betage et Barn noget af dets lovbestemte Arvelod eller den fri Raadighed over Arvemidlernes Substants, skal udstrække sin Virkning baade til Fædrene- og Mødrene-Arven, maa den være oprettet af begge Forældrene i Forening. Endskiøndt det saaledes staaer en Fader frit for, uden Moderens Medvirkning at gjøre en Disposition af foranføre Beskaffenhed med Hensyn til Børnenes Arv efter ham, vil hendes Samtykke dog være nødvendigt, for at Dispositionen ogsaa skal gielde med Hensyn til Børnenes Mødrenearv. Derimod skal Moderen saalænge hun lever i Ægteskab med Børnenes Fader, ikke uden dennes Samtykke kunne gjøre nogen Forandring i Børnenes lovbestemte Arveret efter hende. Men er Faderen død, skal hun være berettiget til at gjøre alle de Dispositioner med Hensyn til hendes Børns Arv, som det ellers er en Fader tilladt at gjøre. [*L. Nr. 75, 7. April 1899 § 17.*]

30) De Forskrifter, som de ovenstaaende §§ indeholde med Hensyn til Testamenter, skulle ogsaa være anvendelige paa saadanne Gavebreve, der først skulle opfyldes efter Giverens Død, dog med de Modificationer, som flyde af et slikt Gavebrevs Natur som Contract.

31) De testamentariske Dispositioner, der hiemles ved 21. Maj. nærværende Anordn. §§ 21 og 23, kunne fremdeles foreløbigen skrives paa det, ved Fr. 3 Dec. 1828, cfr. Pl. 10 Oct. 1832 anordnede, stemplede Papir. Men efter Testators Død blive saadanne Dispositioner at forsyne med Stempel til første Classe efter Summens Størrelse, forsaavidt Taxten for dette Stempel er større end for det Papir, der oprindelig er brugt. Paa lige Maade forholdes med de Dispositioner, der oprettes i Medfør af § 2, dog at disse kun blive at stemple efter den for anden Classe giældende Taxt. Det paaligger Skifteforvalteren at foranstalte de Dispositioner, der ifølge det Foranførte behøve Omstempling, indsendte til Rentekammeret, hvor den Paagiældende har at indløse samme, mod at betale Forskiellen mellem det brugte stemplede Papir og det, hvortil det omstemples. Størrelsen af den ved Testamentet tillagte Arvs Værdi bliver, forsaavidt den ikke umiddelbart fremgaaer af Testamentets Indhold, at udfinde paa samme Maade, og efter de Regler, som Fr. 12 Sept. 1792 og 8 Febr. 1810 have bestemt med Hensyn til Arveafgifter. [*L. Nr. 108 om Stempelafgift 13. Maj 1911 § 57. L. om Arveafgift 27. Maj 1908, jfr. L. Nr. 127, 10. Maj 1915.*]

32) I de Tilfælde, hvor et Bo i Medfør af nærværende Anordning, ikke bliver at tage under Skiftebehandling paa Grund af, at Vedkommende forbliver hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Børn, bliver der, indtil videre, at svare Skifteforvalteren og Skifteskriveren en Recognition i Overensstemmelse med Sportel-Regl. 22 Mart. 1814 § 96, samt den ved bemeldte Regl. § 156 paabudne Forhøielsesafgift heraf. Dog bliver en slig Recognition ikke at svare i Stervbeer efter Huusmænd og Inderster af Landalmuen, som hidtil for sammes Erlæggelse have været fritagne.

33) Den Forandring i den ved Loven foreskrevne Arvegangsmaade, som nærværende Fr. indeholder, træder først i Kraft med Hensyn til den Arv, der falder efter 1 Oct. dette Aar. Hvad de før Forordningens Publication udstedte Afkald og Ægtepagter angaaer, da ville disse være at bedømme efter den hidtil giældende Ret. Forsaavidt der

21. Maj. ved nærværende Fr. er givet nye og strengere Bestemmelser med Hensyn til de Former, hvorunder Testamenter, for at have Retsgyldighed, skulle oprettes, ville dog de inden dens Publication oprettede Testamenter, om hvis Confirmation der inden Udgangen af 1845 indgives Ansøgning, kunne ventes confirmerede i Overensstemmelse med de hidtil giældende Regler, saafremt Testators Død eller andre Omstændigheder forhindre, at han kan gientage sin sidste Villie under de i denne Anordning foreskrevne Former. Dette Samme skal og gielde med Hensyn til de Testamenter, der ere oprettede inden 1 Oct. d. A. Paa den anden Side skulle de forhen oprettede Testamenter, som, bedømte efter nærværende Anordning, vilde med Hensyn til Form og Indhold være retsgyldige, staae ved Magt uden Confirmation, om de end ikke ere overensstemmende med de hidtil giældende Lovforskrifter.

34) For at Indholdet af denne Forordning desto sikrere skal komme til alle Vedkommendes Kundskab, vil Kongen, at den, foruden at kundgiøres paa sædvanlig Maade, trykkes i et saadant Antal, at et Exemplar deraf paa Landet kan nedlægges hos enhver Sognefoged, og i de større Sogne derhos paa eet eller to andre beqvemme Steder efter Sogneforstanderskabernes Foranstaltning, og at herom skeer Kundgiørelse ved Læsning til Kirkestevne paa den i Fr. 8 Oct. 1824 § 2 foreskrevne Maade, hvorhos Kongen og forventer, at Præster, Sogneforstandere og Andre, der efter deres Stilling have Leilighed til at vejlede Almue, ville lade sig det være magtpaaliggende at bringe denne Anordnings Forskrifter, og i Særdeleshed Indholdet af dens §§ 24 og 25, til almindelig Kundskab.

12. Juni. **Kanc. Skr. til Amtmanden over Præstø Amt**, hvori Samme — i Anledning af en til Kancelliet indkommen Forrespørgsel om, hvorvidt den for en Umyndiggjort beskikkede Værge behøver høiere Sanktion til de Transaktioner, han paa den Umyndiges Vegne maatte finde det tienligt at foretage — svares, at de i Lovgivningen foreskrevne Regler for Bestyrelsen af Umyndiges Midler ikke kunne være

anvendelige paa Værgemaal for en Umyndiggjort, men 12. Juni. at det, som og udtalt i Kanc. Skr. af 16de Juli 1817, maa i det Hele være overladt til Værgen for en Saadan, efter bedste Skjønnende at behandle hans Anliggender, saaledes som det efter disses Beskaffenhed findes hensigtsmæssigt, og saaledes som han trøster sig til, i Tilfælde af Paatale, at forsvare.

[Cirk. 1. Juli 1857. 17. Juli 1858.]

Kgl. Resol., hvorved tillades, at de i § 63 i Anordn. af 25. Juni. 20de Marts 1844 om Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn ommeldte Mulker indtil videre maae tilflyde Understøttelsesselskabet for Skolelærerstanden i Kjøbenhavn, dog saaledes at der gives den kgl. Direktion for Borger- og Almueskolevæsenet her i Staden Leilighed til paa den Maade, den selv nærmere maatte fastsætte, at have Tilsyn med Anvendelsen af de Selskabet saaledes tilflydende Summer.

[An. 20. Marts 1844 § 63.]

Kgl. Resol., hvorved bifaldes, at de i kgl. Resol. af 4de 8 Okt. Decbr. 1844 indeholdte Bestemmelser, hvorefter de ved Afhændelse af Eiendomme under Bidstrup Gods efter Emanationen af Rskr. af 31te Mai 1814 indkomne Beløb blive at opføre for sig under Godsets Konto uden at blandes med noget af de andre ordinaire eller extraordinære Fonds, maae udvides til at gjælde ogsaa om de Kapitaler, som ere indkomne ved tidligere Salg fra Godset, samt at ligeledes de dette tilhørende Nationalbankaktier maae inddrages under bemeldte Konto, og denne derimod belastes med de til Kjøbenhavns Overformynderi skyldige 11,586 Rbd. 78 Sk., hvormed Bankhæftelsen paa Godset i sin Tid er indfriet.

[Resc. 31. Maj 1814 § 2.]

Kanc. Skr. til Amtmanden over Kbhvns Amt, ang. at 4. Nov. Sogneforstanderskabet ikke er berettiget til at disponere over Byens Gadejord, forsaavidt den ikke behøves til Færsel.

4. Nov. Efterat man, efter Modtagelsen af Amtets behagelige Erklæring af 23de Aug. d. A. over den hertil indkomne Besværing fra Universitetes Arvefæstere i N. N. By, N. N., N. N. med Flere, over at N. N. og N. N. Sogneforstanderskab med Bødker N. N. har oprettet en Kontrakt om at overlade ham et Stykke af fornævnte Byes Gadejord til Opførelse af et Huus, mod en aarlig Afgift til Sognets Fattigkasse, havde udbedt sig det kgl. Rentekammers Yttringer over Sagen, har bemeldte Kammer i sin Svarskrivelse yttret, at det ikke skjønner, at det nævnte Sogneforstanderskab har havt nogen Hjemmel til at disponere over den enkelte Byes Gadejord, som vel kan ansees for en fælles Eiendom for Byen og dens Lodseiere, men ikke for Sognet, og saaledes ei heller kan henhøre under Sogneforstanderskabets Virksomhed eller Raadighed. Kammeret antager vel, at Gadejorden, forsaavidt den behøves til Færsel og Fart, som Vei betragtet er Gjenstand for offentlig Brug, og saaledes kan henhøre under Sogneforstanderskabets Opsyn og Bestyrelse, men forsaavidt den ikke dertil behøves, maa den ansees som Byens fælles Eiendom og endogsaa være Gjenstand for Udskiftning og Deling mellem Byens Lodseiere, eller til deres fælles Tarv, efter Overenskomst mellem dem, kunne anvendes, og kan det efter Kammerets Mening ikke komme i Betragtning, at den i det her omhandlede Tilfælde stipulerede Afgift er tilegnet Sognets Fattigkasse, da Fordelen deraf saaledes er tilvendt hele Sognet, istedetfor at den blot tilkom Byen. Bemeldte Kammer har derfor formeent, at det bør tilkjendegives Sogneforstanderskabet, at det ikke kan ansees berettiget til at disponere over den omspurgte Gadejord, og at den med Bødker N. N. oprettede Kontrakt derom maa bortfalde, hvorimod han om Jorden maa henvende sig til Byens Lodseiere.

Da Kancelliet i det Hele maa tiltræde de af det kgl. Rentekammer saaledes yttrede Anskuelser, skulde man tjenstligst anmode Hr. Kammerherren om, i Overensstemmelse dermed at meddele Besked til Andragerne samt til N. N. og N. N. Sogneforstanderskab, der i sin Amtets for-

nævnte Skrivelse af 23de Aug. d. A. medfulgte Erklæring 4. Nov. over Sagen har underkastet sig Kollegiets Resolution.

[Skr 31. Marts 1838.]

Raadstue-Pl. om Bygningsafgift af Kieldere (Resol. 15. Dec. 19 Novbr.).

Kongen har resolveret, at den i Fr. 1 Oct. 1802 § 31 indeholdte Bestemmelse om Bygningsafgifts Svarelse af Kieldere under Forhuse i Kiøbenhavn bør være at forstaae saaledes, at til saadanne afgiftspligtige Kieldere skulle henregnes alle under beboede Forhuse værende Kielderrum, i hvilke Afstanden imellem Fortogets Overflade og Underkanten af Kielderbielkerne er 18 Tommer eller derover, men at alle andre Kielderrum i Almindelighed ere afgiftsfrie. Dog følger det af sig selv, at alle Kieldere, der benyttes til Beboelse eller Næringsbrug, uden Hensyn til bemeldte Høideafstand, ligesom hidtil ville være afgiftspligtige. Derhos skal blot en i Tiden indtræffende Omlægning af Fortoget, som kunde gjøre en Forandring i oft-nævnte Høideafstand, ikke medføre nogen Forandring i Afgiften af de Kieldere, der engang efter den antagne Regel ere afgiftspligtige eller afgiftsfrie, dog, hvad de afgiftsfrie Kieldere angaaer, under Iagttagelse af hvad ovenfor er fastsat med Hensyn til den eventuelle Brug af samme. Iøvrigt vil Afgiften ved en Ansættelse efter fornævnte Regel, som uopholdeligen bliver at foretage, være at svare af alle derefter afgiftspligtige Kieldere, saavel i Kbhvn som i Forstæderne fra 1 Jan. 1846 at regne, hvorimod bemeldte Regel ikke skal komme i Betragtning med Hensyn til den i sin Tid foretagne Ansættelse af Kieldere, enten til at kræve noget høiere Beløb eller at tilbagebetale noget erlagt Beløb for den foregaaende Tid.

[L. 23. Dec. 1861 § 2.]

Rescr. til Kbhvns Mag. ang. Forøgelse af Hævingerne for Fruerne og Lønningerne for Betjentene i det Harboeske Enkefruekloster. 1846. 30. Jan.

Vi Christian den Ottende, Konge til Danmark etc. Vor synderlige Gunst! Os er af Vort danske Kancelli aller-

30. Jan underdanigst bleven foredragen en af Eder som Direteurer for det Harboeske Enkefruekloster i Vor Kongelige Residendsstad Kjøbenhavn til samme fremsendt Forestilling, hvori I, da Klosterets Formuestilstand i den senere Tid har forbedret sig, saavel have andraget, hvorvidt de i det allerhøieste Rskr. af 10de Decbr. 1834 normerede fulde Hævinger for Priorinden og Konventualinderne kunde træde i Kraft, som og gjort Forslag om Forhøielse af Præstens og Klosterskriverens Lønninger.

Efter at have taget denne Sag tilligemed den af Vort danske Kancelli i denne Henseende allerunderdanigst nedlagte Forestilling under allerhøieste Overveielse, give Vi Eder allernaadigst hermed tilkjende, at de fulde for Priorinden og Konventualinderne i bemeldte Stiftelse ved bemeldte allerhøieste Reskript normerede Hævinger, nemlig 260 Rbd. aarlig for Priorinden og 160 Rbd. for hver af Konventualinderne, skulle indtræde fra indeværende Aars Begyndelse, og at det iøvrigt, indtil Stiftelsen bliver istand til at udrede denne Indtægt til samtlige Konventualinder, forbliver ved den siden 1789 uforandret fulgte Forholdsregel, at de nye Konventualinder ingen Hævning erholde i de første 2 Aar, men at Vi dog ansee det ønskeligt, om de nye indtrædende Konventualinder, medens de saaledes maae savne den fulde Hævning, idetmindste kunde tilstaaes de 60 Rbd. aarlig, der ved det allerhøieste Rskr. af 27de Jan. 1741 ere bestemte som Godtgjørelse for fri Kost, og Vi imødesee derfor, saasnart Omstændighederne tillade det, Eders nærmere allerunderdanigste Andragende i denne Henseende, der bliver Os at forelægge med Vort danske Kancellies allerunderdanigste Betænkning. Endvidere ville Vi allernaadigst have Klosterskriveren og Præsten forundt hver især et saadant Lønningstillæg fra den 1ste Jan. d. A., at den Første erholder 100 Rbd. og den Sidste 60 Rbd. aarlig.

[Resc. 7. Jan. 1736. Resc. 10. Dec. 1834.]

7. Maj. **Regl. for Arrestvæsenet i Danmark. (Iflg. Kgl. Resol. 22 April approberet af Cancelliet).**

A. Reglement for Bygningen og Inventariet.

1) I ethvert Arresthuus, der herefter af Nyt opføres 7. Maj. eller ombygges, skal der forefindes et tilstrækkeligt Antal Enkelt-Celler, saa at enhver til Varetægt eller Strafs Afsoning deri indsat Person i Regelen kan holdes afsondret fra alle Andre. Desuden bør der i Arresthuset være i det mindste een større Arrest, hvori flere, i det mindste 3 Fanger, kunne indsættes, naar særdeles Omstændigheder tilstæde en Undtagelse fra den Regel, at enhver Fange bør have sit særskilte Arrestkammer.

2) Enkelt-Cellerne skulle i det mindste have 12 Fods Længde, 7 Fods Bredde og 9 Fods Høide, saa at enhver Celle kommer til at indeholde 700 à 800 Kubikfod Luft, og ethvert til Opbevaring af flere Arrestanter bestemt Kammer skal, da samme i Følge det Ovenanførte bør være beregnet paa Optagelse af i det mindste 3 Fanger, i intet Tilfælde indeholde mindre end 2000 Kubikfod Luft.

3) Vinduerne i Cellerne og Arrestkamrene skulle, under behørigt Hensyn til Lysningen, enten være anbragte i Loftet eller i Væggene lige oppe under Loftet, altsaa i ethvert Fald saaledes, at Arrestanten herved afholdes fra at forskaffe sig Communication igiennem dem.

4) I enhver Arrestbygning skal fremdeles findes passende Locale til Opbevaring af de Arrestanterne tilhørende Effecter og Klædningsstykker, der ere tagne i Bevaring for dem, ligesom ogsaa for deri at giemme Arresthusets Inventariesager og de til Arrestanternes Beklædning henhørende Klædningsstykker, der ikke oieblikkeligen ere i Brug.

5) Saa skal der og i enhver Arrestbygning være et Locale, hvor det til Arresternes Opvarmning fornødne Brændsel kan opbevares, og maa dette Locale være aldeles afsondret fra det Rum, der til lignende privat Brug maatte være Arrestforvareren indrømmet.

6) Endeel af det over Arresthuset værende Loft skal have en passende Indretning til Tørring for Arrestanternes Tøi, Inventarielinnet m. m.

7) Forsaavidt Localiteterne forøvrigt, i Særdeleshed i større Arresthuse, maatte tillade det, maa det fremdeles

7. Maj ansees hensigtsmæssigt, om der i Arresthuset findes et Visitationsværelse, et Badekammer og et Materialkammer.

8) Arrestforvarernes Beboelsesleilighed bør være saaledes beliggende i Arresthuset, at saavel Adgangen til den som Opsynet med Arrestlocalerne derfra er saa let, og kan være saa virksomt som muligt, samt at ligeledes fra eet eller flere af Vinduerne Arrest-Gaarden eller Gaardene kunne overskues.

9) Er Arresthuset, forenet med Tinghuset, eller med andre til offentlig Brug bestemte Localer, maa der, om muligt, være en særegen Indgang til den Deel af Bygningen, som har en saadan Bestemmelse; ligesom overhovedet den Deel af Bygningen, som er bestemt til Arrestanters Opbevaring, maa være aldeles afsondret fra den Deel, som er bestemt til anden Brug.

10) Til ethvert Arresthuus skal høre eet eller flere til Arrestanternes Bevægelse bestemte Gaardsrum af passende Størrelse. Indhegningen om disse Gaarde skal være af Muur eller Planker, og, forsaavidt saadan kan ansees for en Ydermuur, 12 Fod høi. Adskillelses-Murene eller Plankeværkerne skulle være 10 Fod høie, og paa samme Maade skal det Arrestforvareren indrømmede Gaardsrum, der bør være en særegen fra Arrestantgaarden afsondret Plads, være aldeles adskilt fra denne.

11) Arresthuset og de dertil hørende Bygninger skulle holdes i god og forsvarlig Stand, hvorfor de fornødne Reparationer altid bør skee betimeligen, saa bør og samtlige Arrestlocaler og Gange hvidtes i det mindste een Gang aarligen, hvorved bliver at iagttage, at Hvidte-Kalken, navnlig forsaavidt de indre Vægge i selve Arresterne angaaer, gives en graalig eller anden lys Tinte.

12) Til enhver Enkelt-Celle skal foruden følgende Bøger, nemlig: det nye Testamente, en Psalmebog og en Bønnebog, hvilke Bøger, naar de ikke afbenyttes af Arrestanterne, skulle være i Arrestforvarerens Bevaring, endvidere høre følgende Inventarium; a) et i Arrestens Sidemuur fastgjort Sengested eller en Hængekøie med tilhørende Madrat-

ser, Lagener og Tepper; b) et i Gulvet fastgjort eller i Væggen indmuret Bord; c) en i Gulvet i Nærheden af Bordet fastgjort Stol, saafremt Sengestedet ikke har en saadan Indretning, at det om Dagen kan afbenyttes som Sæde; d) en i Væggen indmuret Træhylde, hvorunder et Par ligeledes indmurede Træknager; e) et Vadskekar med tilhørende Vandkrukke; f) en i Bunden beget Træspyttebakke; g) en Latrinindretning; h) en Kam.

13) Sengestedet skal være saaledes indrettet, at Sengen kan tillaases, eller Hængekøien, hvor en saadan afbenyttes, oprulles.

14) Latrinindretningen skal i ethvert Tilfælde være forsynet med et tætsluttende Laag, og saa lav, at Arrestanten ikke, ved at staae op paa den, kan naae op til Vinduerne.

15) Fra enhver Enkelt-Celle skal der udgaae en Klokestreng eller en lignende Indretning, der er saaledes anbragt, at Arrestanten, i paakommende Tilfælde, kan bringe det til Arrestforvarerens Kundskab, at han behøver dennes Assistance.

16) Inventariet i de fælles Arrestkamre skal bestaae af de samme Dele og være af samme Beskaffenhed som i Enkelt-Cellerne, hvorved det yderligere er at paasee, at der af de under litr. a, c, e, og h, i § 12 specificerede Stykker findes eet til hver deri indsat Arrestant, og at navnlig enhver af disse faaer sin egen Seng.

17) Endvidere bør der til ethvert Arresthus have de til Arrestanternes Bespisning fornødne Kar og Vadskekar, samt et, i Forhold til Arrestanternes Giennemsnitts Antal, tilstrækkeligt Forraad af Lagener, Haandklæder, Blaarlærreds Skiorter, Halstørklæder og uldne Strømper. Blandt Inventariestykkerne blive ogsaa at anskaffe nogle Stole til Afbenyttelse i Arresterne i Tilfælde, hvor Politimesteren formener, at saadant uden Betænkelighed kan tilstedes, en Spændesele eller Spændetrøie, saavel som de Redskaber, der ere fornødne til at beskæftige Fangerne paa en saadan Maade, som de locale Forhold tilstede. Endelig bør til et-

7. Maj. hvert Arresthuus anskaffes nogle Rageknive, samt nogle Saxe til Afbenyttelse for de Arrestanter, som ikke kunne barbære sig selv, eller hvilke saadant ikke uden Betænkelighed kan tilstedes.

B. Reglement for Bestyrelsen.

1) Politimesteren paa det Sted, hvor Arresthuset er beliggende, har den nærmeste Bestyrelse af samme, og af Arrestvæsenet i det Hele. Forsaavidt denne Indretning imidlertid i et eller andet Arresthuus, der benyttes af flere Jurisdictioner, maatte findes uanvendelig, vil det paa nærmere Andragende af Cancelliet være at bestemme, til hvilken af de vedkommende Embedsmænd Arresthusets Bestyrelse skal overdrages. [*Fr. 28. Febr. 1845 § 4. Lov om Kbhvns Politi 11. Febr. 1863 §§ 3, 5. Regul. 12. Juni 1863 § 17, Instrux 23. Juni 1863. Arrestvagtmester Instrux 7. Juni 1869 § 130. Regul. 2. Juli 1895. 9. Jan. 1899. Ans. af en Fængselsinspektør. Skr. 25. Marts 1909.*]

2) Forsaavidt det maatte tilstedes den Politimester, som bestyrer Arresten, med Overøvrighedens Approbation selv at beskikke Arrestforvareren, har han nøie at agte paa, at ikkun sindige, ædrnelige og ordentlige Individuer antages til slige Bestillinger. Dette har han ogsaa stedse at paasee med Hensyn til de Huusfolk og Tyender, som Arrestforvareren holder.

3) Til at foretage Visitationer af de qvindelige Arrestanter, og, om fornødent gøres, til at føre det specielle Tilsyn med disse, beskikker han et paalideligt Fruentimmer, saafremt Arrestforvarerens Kone, af hvilken det omhandlede Hverv ellers nærmest bør udføres, ikke dertil maatte være qualificeret.

4) Han har at vaage over, at Arrestforvareren nøie efterlever de ham ifølge Reglementet paahvilende Pligter. I Tilfælde, hvor disse overtrædes i den Grad, at det maa findes betænkeligt at lade Arrestforvareren forblive i sin Fost, har Politimesteren, saafremt den Paagiældende er antaget af ham selv, atter at afskedige ham paa Amtets Approbation og ellers giennem Overøvrigheden at andrage

paa hans Entledigelse. Med Hensyn herpaa ville Arrestfor- 7. Maj.
 varerne herefter stedse være at udnævne saaledes, at de
 kunne afskediges med 3 Maaneders Varsel, hvilket dog ikke
 skal være til Hinder for deres øieblikkelige Suspension,
 naar de giøre sig skyldige i grovere Overtrædelser.

5) Ved Bestemmelsen om Arrestanternes Hensættelse
 i Arrestlocalerne har han at paasee Overholdelsen af det i
 Resol. 22 Decbr. 1841 udtalte Princip, at i Reglen enhver
 Arrestant bør have sit særskilte Arrestkammer, hvilken
 Isolering især bliver at iagttage, saalænge det er at be-
 frygte, at Beviserne mod en Arrestant kunne tabes, ved at
 han kommer i Samqvem med andre. Naar det fra denne
 Side findes ubetænkeligt at hensætte flere Arrestanter sam-
 lede i een Arrest, bør saadant dog kun skee, forsaavidt der
 ikke er Anledning til at forudsætte, at de Paagiældende ville
 have en skadelig Indflydelse paa hinandens Sædelighed,
 hvorhos det bliver at iagttage, at Arrestanter, der ere hen-
 satte paa Vand og Brød, ikke samles med Varetægts-Arres-
 tanter, eller med saadanne, der ere idømte simpel Fæng-
 selsstraf uden hin Skiærpelse, ligesom Arrestanter, der ere
 hensatte i simpelt Fængsel, maae holdes adskilte fra dem,
 der hensidde paa sædvanlig Fangekost. [Pl. 11. Maj 1810 § 1.]

6) Naar flere Jurisdictioner have Arresthuus fælles,
 bør Politimesteren, hvem Bestyrelsen over dette efter § 1
 tilkommer, saavel ved at tage Bestemmelse i de i § 5 om-
 meldte Tilfælde, som naar der ellers er Spørgsmaal om de
 fra en anden Jurisdiction indsatte Arrestanters individuelle
 Behandling i Arresten saavidt Omstændighederne tillade
 det, rette sig efter de Begieringer, som de vedkommende
 Øvrigheder i denne Henseende fremsætte, og, forsaavidt
 dette ikke er ham muligt, underrette Vedkommende om,
 hvad der herfor er til Hinder.

7) I de Arresthuse, hvor Forpleining gives in natura,
 har han at vaage over sammes forsvarlige Beskaffenhed, i
 Særdeleshed naar den besørges af Arrestforvareren. Hvor
 Arrestanterne derimod erholde deres bestemte Forplei-
 ningspenge udbetalte, har han at paasee, at de derfor er-

7. Maj. holde gode og forsvarlige Fødemidler paa den mindst be-
kostelige Maade.

8) Ligeledes skal han, naar en Arrestant seer sig istand til at skaffe sig en bedre Forpleining end den sædvanlige, paasee, at Arrestforvareren, saafremt den af ham overtages, leverer samme af god Qvalitet og til muligst billige Priser, samt at Arrestanten heller ikke udenfor dette Tilfælde for-
urettes ved Indkiøbet. Han har desuden nøie at paasee, at Arrestforvareren ikke uden hans Samtykke eller udenfor dettes Grændser tilsteder Nydelsen af Brændeviin eller andre spirituøse Drikke eller af Røgtobak.

9) Han har at drage Omsorg for, at den Arrestanterne tilstaaede daglige Portion Brød altid er fuldvægtig, vel bagt og af god Qvalitet. Brødet skal han, forsaavidt Forholdene maatte tillade det, besørge leveret efter Licitation eller Accord.

10) I det Tilfælde, som omhandles i Reglementet for Arrestanterne § 16, har han at vaage over, at den der nævnte Tilladelse ikke misbruges, og især, at derved Intet kan foranlediges, hvørvæd den Sikkerhed, Disciplin og Orden, der bør herske i Arresthuset, skades.

11) Han skal føre det nøieste Tilsyn med, at alle de Forskrifter, som ere givne til Sikkerhedens, Disciplinens, Ordenens og Reenlighedens Overholdelse i Arresthuset, strengt efterleves, og ligesom han har at paasee, at Opsynet behandler Arrestanterne forsvarligen og velvilligen, saaledes har han at sørge for, at dettes Myndighed i Udøvelsen af dets Pligter tilbørligen holdes i Hævd.

12) I de Tilfælde, hvor en Arrestant ved Støien, Syn-
gen eller Raaben har forstyrret Roligheden i Arresthuset, eller paa nogen utilladelig Maade har søgt at skaffe sig Samqvem med andre Arrestanter eller med Nogen udenfor Arrestbygningen, eller iøvrigt foretaget sig noget, hvørvæd den Orden og Rolighed, som bør herske i Arresthuset, kan forstyrres, har han, naar Anmeldelse herom fra Arrestforvareren er modtaget og efterat have afhørt samtlige Paa-
giældende, at afgive sin Resolution, der, forsaavidt Over-

trædelsen ei er saa grov, at den kvalificerer sig til offentlig 7. Maj. Paatale, men paa den anden Side dog er større, end at en Irretsættelse kan ansees tilstrækkelig, kan efter Omstændighederne gaae ud paa Berøvelse af Midlerne til Beskiæftigelse eller af Lys om Aftenen, forsaavidt saadant tidligere har været den Paagiældende indrømmet, Fortabelse af Rettigheden til Extraforpleining, Anlæggelse af Spændetrøie i indtil 24 Timer, eller endog corporlig Revselse med 3 til 15 Rottingslag. Herved bliver dog at iagttage, at den sidstnævnte Straf ikkun bør anvendes for grove Brud paa den Orden, som bør finde Sted i Arresten, saasom Vold imod Arrestforvareren eller Med-Arrestanter, kvalificeret Desertionsforsøg, Gientagelse af ringere Uordener, der vidne om aabenbar Trods eller deslige. Naar den Paagiældendes Forhold antages at egne sig til Anvendelse af Spændetrøie eller af Rottingslag, bliver Sagen, forinden Straffedecretet afsiges, at bringe under Behandling ved Politiprotocollen, og Udfaldet dernæst tillige at antegne i Arrestjournalen, i hvilken Journal overhovedet samtlige Arrestanterne tilkiendte disciplinaire Straffe blive at anføre. [*Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 65, 108, 110, 111, 132, 236. Fattigl. 9. April 1891 §§ 32, 41. L. Nr. 63, 1. April 1911 § 11. Tillægsbest. v. L. Nr. 40, 23. Febr. 1915.*]

13) Saa ofte Arrestforvareren gjør den, i Regl. for denne § 32 omtalte, Anmeldelse til ham, eller Arrestanten har forlangt at tale med nogen af de der anførte Personer, bør han give den fornødne Tilladelse hertil, medmindre han maatte have overveiende Grunde til at nægte den, hvorom i saa Fald bør gøres Tilførsel i Arrestjournalen; dog vil den foranførte Tilladelse ikke behøves, naar Arrestanten begierer at faae den undersøgende Dommer i Tale. Ligeledes modtager han, til videre Forsendelse, de skriftlige Andragender, Arrestanterne maatte stile til høiere Øvrighed.

14) Med Hensyn til Inventariet skal han paasee: a) at det for ethvert Arrestlokale foreskrevne Inventarium der forefindes (see Reglementet for Bygningen og Inventariet §§ 12—17); b) at i det mindste een Gang aarlig samtlige

7. Maj. Inventariestykker eftersees og Inventarielister behørigt optages; c) at hvad der ved Eftersynet forefindes at trænge til Reparation, repareres, ligesom og at det Ubrugelige ved en levlig Synsforretning kasseres; og d) at nye Inventariestykker for de saaledes kasserede og for de til enhver Tid manglende snarest muligt foranlediges anskaffede, i hvilken Henseende forholdes efter de hidtil fulgte Regler.

15) Han har at paasee, at Vadsknningen af Inventariet og Arrestanternes Tøi, forsaavidt de ikke selv besørge samme, udføres forsvarligt enten af Arrestforvareren eller, saafremt dennes Udførelse af det omhandlede Hverv giver grundet Anledning til Misfornøielse, af andre dertil antagne paalidelige Folk, og for den muligst billige Betaling. [*Pl. 21. Decbr. 1827.*]

16) Med Hensyn til de Bøger, der, foruden de til Inventariet henhørende, maatte tilhøre Arresthuset, har han at paasee, at disse ikke beskadiges.

17) Da der skal gives Arrestanterne Leilighed til Syselsættelse med Haandarbeide, saa bør han sørge for, at hver Arrestant, som maatte ønske det, og ikke ved sit Forhold har afskaaret sig Adgang dertil, cfr. § 12, kan vorde beskæftiget paa en passende og efter Omstændighederne lønnende Maade, samt at drage Omsorg for, at Arbeidsfortienesten kommer de Paagiældende tilgode. Han har ligeledes at afgjøre, hvorvidt det kan bestaae med Sikkerheden, at en arresteret Haandværker fortsætter sin Profession i Arresten. [*L. Nr. 63, 1. April 1911 § 12.*]

18) Han har at bestemme Tiden, naar Arrestanternes Senge om Aftenen skulle opredes og om Morgenen atter tillaases, forsaavidt der ikke for Enkeltes Vedkommende, paa Grund af særlige Omstændigheder og navnlig i Betragtning af de Paagiældendes Alder og Svagelighed, maatte findes Anledning til at indrømme en Afgivelse fra den sædvanlige Regel, samt at foranstalte det Fornødne med Hensyn til Arresternes Opvarmning og Belysning om Aftenen, hvilket sidste han derhos skal være bemyndiget til at nægte Arrestanterne, naar Hensyn til Sikkerheden maatte giøre

Indrømmelsen betænkelig. Ligeledes har han at paasee, at 7. Maj. Arrestforvareren holder sig de ham i foranførte Henseende givne Forskrifter efterrettelig.

19) Det paaligger ham at vaage over Arresthusets forsvarelige Tilstand, og at de Reparationer, som maatte ansees fornødne, i rette Tid blive foretagne, og forsaavidt Approbation dertil maatte være fornøden, at denne da snarest muligt bliver erhvervet. Med det saaledes udførte Arbeide har han at føre Control, ligesom ogsaa at sørge for, at den i Reglementet for Bygningen § 11 indeholdte Forskrift nøie overholdes.

20) Ligesom han har at iagttage, at de Indberetninger, som det maatte blive Arrestforvareren paalagt at gjøre til ham, behørigen og til de bestemte Tider afgives, saaledes har han nøiagtigen at samle disse og fremlægge dem tilligemed sin Indberetning om det ham underlagte Arresthuus for Overøvrigheden. Endelig bør han, saa ofte han maatte finde det fornødent, og idetmindste een Gang om Ugen, giennemsee de Journaler og Lister, som det maatte være Arrestforvareren paalagt at holde, samt hver Gang forsyne dem med Paategning om, at de af ham ere giennemsete.

21) I Henseende til Afgivelsen af de paabudne Beretninger til Overøvrigheden angaaende de i de respective Arrester hensiddende Arrestanter, vil det fremdeles have sit Forblivende ved Canc.-Circ. 21 Aug. 1841.

C. Reglement for Lægetilsynet.

1) De i Enkelt-Cellerne hensiddende Arrestanter behandles i Sygdomstilfælde i Reglen i deres respective Celler; skulde imidlertid i et enkelt Tilfælde Lægen ansee det uundgaaelig nødvendigt for Helbredelsens Skyld, at en saadan Arrestant flyttes ud af sin Enkelt-Celle, da har han derom at underrette Politimesteren og med denne at aftale det Fornødne i saa Henseende. [*Regul. 15. Sept. 1896. Bekg. 8. Juni 1903. Instrux 15. Sept. 1896. L. Nr. 111, 30. April 1909 § 5.*]

2) Ligeledes har han til Politimesteren til videre Foranstaltning at gjøre Anmeldelse angaaende de i Fælles-Arresterne hensiddende Arrestanter, naar han anseer deres

7. Maj. Indlæggelse paa Sygestuen eller efter Omstændighederne i en Enkelt-Celle nødvendig.

3) Finder Lægen, at en Arrestant trænger til mere Bevægelse, end den der efter Reglementet tilstaaes Arrestanterne i Almindelighed, da har han derom at underrette Politimesteren, samt at bemærke dette i Arrestjournalen.

4) I de Tilfælde, hvor han maatte finde en Arrestant trængende til Extraforpleining eller til anden Bespisning, end han selv er istand til at forskaffe sig, og som altsaa bliver at bekoste af det Offentlige, har han derom at gjøre skriftlig Anmeldelse til Politimesteren. Forsaavidt han anseer det tienligt for en Arrestants Helbred, at det tilstaaes denne at nyde Brændeviin eller andre spirituøse Drikke, da har han i sin Anmeldelse til Politimesteren udtrykkeligen at anføre, for hvilken Qvantitet dagligen en slig Tilladelse formeentlig bør indrømmes, hvilket ligeledes bliver at indføre i Journalen.

5) Han har nøie at paasee, at Arrestanterne bruge de af ham forordnede Medicamenter og holde sig hans Forskrifter efterrettelige, ligesom at Arrestforvareren og Oppasserne, hvor saadanne findes, iagttage deres Pligter imod de Syge.

6) Skulde han finde, at Hensiddens i Enkelt-Cellen maa ansees som farlig for en Arrestant med Hensyn til dennes Legems- eller Sindsbeskaffenhed, da har han herom at underrette Politimesteren.

7) Om enhver i Overeensstemmelse med Foranførte af Lægen anordnet extraordinair Foranstaltning bør Arrestjournalen indeholde Oplysning.

D. Reglement for Arrestforvareren.

1) Arrestforvareren nyder i sin Bestillingstid (cfr. litr. B. § 4), foruden den før ham reglementerede faste Løn eller andre Indtægter, fri Bopæl i Arresthuset. [*Instrux 7. Juni 1869 § 130. Skr. 25. Marts 1909.*]

2) Ligesom han overhovedet ikke uden Politimesterens Tilladelse tør drive nogen Haandtering ved Siden af den

ham overdragne Bestilling, eller dermed forene andre Bestillinger, saaledes maa han i intet Tilfælde holde Markenteneri for Folk udenfor Arresten, udskiænke Øl eller Brændeviin o. s. v. 7. Maj.

3) Han maa i Reglen til ingen Tid, og om Natten aldrig, være fraværende fra sin Bopæl uden Politimesterens specielle Tilladelse.

4) Ingen Fremmed maa opholde sig længere end til Kl. 10 om Aftenen i hans Bolig, og aldrig maa Nogen, der ikke hører til hans Huusfolk, overnatte der uden Politimesterens Samtykke.

5) Han indestaaer for, at der af hans Huusfolk og Tyende ingen Uordener skee, og Intet begaaes, der kunde skade Disciplinen og Ordenen i Arresthuset, og er pligtig paa Øvrighedens Forlangende, at entledige det upaalidelige Tyende, han maatte have.

6) Han har at besørge Arresternes Opvarmning og, forsaavidt saadant er foreskrevet, deres Belysning, og har han i Henseende til Overholdelsen af Arrestanternes Sengetid (cfr. litr. B § 18) saavel som til Tiden, naar Cellerne skulle være opvarmede og Lysene tændes m. v., nøie at rette sig efter de ham af Politimesteren givne Forskrifter. Med Lys og Ild skal han ikke blot selv omgaaes varlig, men ogsaa paasee, at saadant iagttages af hans Huusfolk og Tyende, samt vaage over, at Ilden er ganske afslukket i Arresternes Kakkellovne forinden den Tid, til hvilken Arrestanternes Senge om Aftenen opredes, og at ligeledes Lysene i Arresterne, saafremt disses Brug er tilstedet Arrestanterne, forinden ere slukkede.

7) Ligesom det ikke er ham tilladt at udleie, udlaane eller overlade nogen ham til Brug indrømmet Leilighed i Arresthuset, eller i det Hele at gjøre anden Brug af Leiligheden end den, hvortil den er bestemt at tiene, saaledes tør han, under ingen Omstændighed, til privat Brug anvende nogen Deel af Arrest-Bygningen eller nogen Leilighed i samme, som ikke er bleven ham overdragen til Afbenyttelse.

7. Maj. 8) Den ham foresatte Øvrighed skal han være hørig og lydlig, samt nøie efterleve og udføre Alt, hvad denne paa Embedsvegne paabyder.

9) Fangerne skal han begegne med Mildhed, uden derfor at tilsidesætte den nødvendige Alvor. Han har Ret til at fordre, at Fangerne for deres Vedkommende nøiagtig efterleve Arrest-Reglementets Bestemmelser, og maa ikke tillade, at denne hans Ret krænkes. Saa bør han og paasee, at hans Undergivne paa samme Maade som han, omgaaes Fangerne, og at disse i deres Forhold mod hine ikke overtræde deres Pligter.

10) Under intet Paaskud og under Fortabelse af sin Bestilling, maa han modtage nogen Gave eller Foræring af en Arrestant, eller af Andre, enten paa dennes Vegne eller for dennes Skyld. Heller ikke maa han lade Arrestanten udføre noget privat Arbeide for sig enten frivillig eller for Betaling.

11) Saafremt vedkommende Politimester ikke finder sig beføiet til at fritage den Paagiældende for Visitation, efterat have forvissat sig om dens Unødvendighed, skal Arrestforvareren visitere enhver til Arresthuset, som Arrestant, afleveret Mandsperson strax efter hans Ankomst, og fratage ham foruden de rede Penge, han matte have hos sig, enhver Ting, hvormed han enten kunde gjøre sig eller Andre Skade, eller som kunde tiene ham til Udbrud, ligesom og Alt hvad der enten maatte findes at kunne bidrage til Sagens Oplysning, eller som Arrestanten ifølge den i Arresthuset indførte Orden ikke tør være i Besiddelse af. Udfaldet af enhver Visitation, hvorved der hos en Arrestant er funden nogen af de fornævnte Gienstande, indberetter han snarest muligt til Politimesteren. Visitationen af qvindelige Arrestanter skeer efter de samme Regler, men besørges altid af Arrestforvarerens Kone eller et andet dertil af Politimesteren beskikket paalideligt Fruentimmer. Han fører en Protocol, hvori alle de Gienstande, som ved Visitationen findes hos Arrestanten, specificeres. Denne Specification har han strax efter Visitationens Tilendebringelse

at forelæse Arrestanten, der med sit Navns Underskrift eller, hvis han ei kan skrive, med paaholden Pen bør vedgaae Rigtigheden af den i Overværelse af den Betient, der har bragt den Paagiældende til Arresten, og som til Vitterlighed ligeledes bør underskrive Protocollen. 7. Maj

12) Han hensætter enhver Arrestant i det af Øvrigheden ved dennes Resolution bestemte Arrestlocale. Skulde saadan Bestemmelse ikke være afgivet, hensættes Arrestanten midlertidig i en ledigværende Enkelt-Celle eller i et andet passende Locale, indtil Resolutionen, som han snarest muligt bør indhente, indtræffer. Dog gjøres det ham til en ubrødelig Pligt, at under ingen Omstændighed nogen Arrestant saaledes kommer i Berøring med dem, der skulle holdes isolerede, ligesom ogsaa at aldrig Arrestanter af forskielligt Kiøn blive indsatte i det samme Locale.

13) I det mindste to Gange dagligen, om Morgenen og Aftenen, visiterer han nøie alle Arrester, hvori Arrestanter hendsidde; men han er desuden pligtig at foretage Visitationen hyppigere, enten i det Hele eller med Hensyn til enkelte Arrester, saa ofte Politimesteren maatte paabyde eller Omstændighederne fordre det. Finder han ved en saadan Visitation Noget, som maatte tyde paa Udbrud, har han, efter først at have truffet de nødvendige Foranstaltninger til at forhindre det, strax derom at underrette Politimesteren. I lige Maade har han uopholdeligen, saa ofte noget Usædvanligt, som f. Ex. Spor til noget Mytterie eller Undvigelse, skulde findes, at anmelde saadant for Politimesteren.

14) Han har at vaage over, at ingen Arrestant ved Støien, Syngen eller Raaben forstyrrer Roligheden i Arresthuset eller paa nogen Maade søger at skaffe sig Samqvem med andre Arrestanter, ligesom at Arrestanten ikke heller raaber ud til Gaden eller Gaarden, og overhovedet ikke sætter sig i Forbindelse med Nogen udenfor Arrestbygningen, samt at ingen Arrestant foretager sig Noget, hvorved den Orden og Rolighed; som bør herske i Arresthuset, kunde vorde forstyrret. Om Uorden og Brud paa Disciplinen skal han strax underrette Politimesteren, for at det

7. Maj. videre Fornødne kan foranstaltes. Selv maa han kun til sit Forsvar lægge Haand paa Arrestanten, og ikkun naar denne viser en høi Grad af Ustyrlighed, som ikke paa nogen anden Maade kan tæmmes, tør han belægge Arrestanten med en Spændetrøie eller Spændesele, indtil Politimesterens Resolution i saa Henseende kan indhentes.

15) To Gange om Dagen skal han, forsaavidt Aars-tiden og Veirliget samt den Paagiældendes Helbredstilstand maatte tillade det, nedlade enhver Arrestant en halv Time hver Gang i Gaarden, for at drage frisk Luft; men Arrestforvareren bør drage Omsorg for, at dette skeer efter en bestemt Orden, og ligesom han navnlig i saa Henseende har at iagttage, at aldrig Arrestanter af forskielligt Kiøn nedlades paa een Gang, med mindre der ved Arresthuset haves særskilte behørigen afsondrede Gaarde for hvert Kiøn, saaledes ville i Reglen ikkun de Arrestanter, som hensidde i det samme Arrestlocale, være paa een Gang at nedlade i Gaarden. Naar og saalænge nogen Arrestant er i Gaarden, har han at paasee, at det tilbørlige Opsyn ikke der savnes, ligesom det ledige Arrestlocale imidlertid bør tilbørligen udluftes.

16) Han har saavidt muligt at vaage over, at Arrestanterne ikke indbyrdes tilføie hverandre Fornærmelser enten i Ord eller i Gierning, ligesom og at de ikke afhænde eller indbyrdes bortbytte deres Klædningsstykker m. m. Om slige Uordener bør han, om fornødent gøres, uopholdeligen giøre Anmeldelse, for at den eller de Paagiældende kunne drages til Ansvar.

17) Naar Øvrigheden efter Omstændighederne skulde overdrage ham at besørge Arrestanternes Bespiisning, mod at erholde de til enhver Tid anordnede Forpleiningspenge, har han at udføre dette paa en forsvarlig Maade, saavel hvad Portionernes Størrelse som deres Beskaffenhed og Godhed angaaer. Er Arrestanternes Bespiisning derimod overdraget til nogen Anden, da bør han have Tilsyn med, at Vedkommende ikke give Arrestanterne grundet Anledning til Anke. Det samme Tilsyn har han at føre med det

leverede Brød, og at paasee, at det er fuldvægtigt, velbagt 7. Maj. og af god Qvalitet. Forsaavidt Arrestanterne ikke erholde Natural-Forpleining, har han, efter deres Forlangende, at være dem behiæpelige til for de dem tilkommende Forpleiningspenge at erholde god og forsvarlig Mad indkøbt for dem til bestemte Spisetider efter Øvrighedens derom givne Anordning.

18) Naar en Arrestant faaer sin Mad tilbragt, da har han at vaage over, at Intet, der ei bør tilkomme Arrestanten, paa denne Maade bliver indsmuglet i Arresten, ligesom han ogsaa nøie har at paasee, at han ei erholder Brændeviin eller andre spirituøse Drikke tilbragte, medmindre Øvrigheden specielt har tilladt saadant, i hvilket Tilfælde det dog ligeledes er hans Pligt at iagttage, at de af Øvrigheden tilladte Qvantiteter ei overskrides.

19) Saa har han og nøie at paasee, at de Spisevarer, som Arrestanterne ville tilkiøbe sig for deres Arbeidsfortieneste eller for de Pengemidler, som paa anden Maade med Øvrighedens Samtykke maatte være til deres Raadighed, ere af god Qvalitet og erholdes for billigst mulig Priis.

20) Det er ham paa det Strengeste forbudt i noget Tilfælde at sælge Brændeviin og andre spirituøse Drikke, samt Røgtobak til Arrestanterne, og har han i det Hele at vaage over, at de ei heller paa anden Maade erholde disse Gienstande, medmindre Politimesteren udtrykkelig har tilladt saadant, i hvilket Tilfælde han har at paasee, at den i saa Henseende givne Tilladelse ei overskrides.

21) Med Hensyn til dem, som hensidde paa Vand og Brød eller i simpelt Fængsel paa sædvanlig Fangekost, har han strengt at overholde, at de første ei nyde Andet end Vand og 2 Pd. Rugbrød daglig, og at de Sidste ikke erholde Andet eller Mere end det for slige Arrestanter Reglementerede.

22) Da der i Reglen vil gives de Arrestanter, som ønske at arbeide, Leilighed til at beskæftiges, skal han underrette Politimesteren om, til hvilket af de Slags Arbeider, der kunne udføres i Arresten, han anseer Enhver især sikk-

7. Maj. ket, samt holde sig de Forskrifter efterrettelig, som Politimesteren med Hensyn til enhver Enkelt giver ham, og ligeledes bør han paasee, at Arbeidsmaterialet ei forvanskes eller forkømmes, samt at Arbeidsredskaberne ei forsætliggen beskadiges. Til den Ende har han hver Aften at eftersee Arbeidsproductet, det tiloversblevne Materiale og Redskaberne, samt at lade sig aflevere hvad han ei skønner at burde blive i Arrestantens Værge. [*L. Nr. 63, 1. April 1911 § 12. Strfl. 10. Febr. 1866 § 236. Fattigl. 9. April 1891 § 41.*]

23) Han har at sørge for, at Arbeidsfortjenesten kommer den Vedkommende tilgode, efter de af Politimesteren i saa Henseende foreskrevne Regler.

24) Det er hans Pligt at paasee, at Arrestanten ei beskadiger eller omgaaes uforsvarliggen med Arrestinventariet, Klædningsstykker, Bøger eller andre Gienstande, hvis Brug maatte være ham overladt.

25) Paa samme Maade som det paaligger ham at paasee, at de Regler iagttages, som ere foreskrevne til Orde- nens og Disciplinens Opretholdelse, er det ogsaa hans Pligt at sørge for, at de Forskrifter overholdes, som ere givne til Reenlighedens og Sundhedens Vedligeholdelse. Han har derfor, med Hensyn til de Arrestanter, som i saa Henseende behøve Tilsyn (cfr. litr. E, § 8), at vaage over, at de hver Mergen vadske Ansigtet og Hænderne, rede og kæmme sig, og iføre sig de Klædningsstykker, hvori de om Dagen skulle gaae, ligesom han og bør iagttage, at Arrestanterne, hvad enten de hensidde i en Enkelt-Celle eller i en Fælles-Arrest, ikke paa nogen Tid af Dagen findes afklædte eller usømmelig paaklædte. Fremdeles skal han tilholde Arrestanterne til de foreskrevne Tider at gjøre deres Arrestlocaler samt de af dem benyttede Utensilier rene, eller overtage Besørgelsen heraf, naar det begieres af Arrestanter, som have Evne til at udrede en moderat Godtgjørelse herfor efter Politimesterens Bestemmelse. Endelig paaligger det ham, selv at besørge Trapperne og Gangene i Arresthuset reenholdte. I de Arresthuse, der ere forsynede med Badekar, til Brug for Arrestanterne, skal han drage Omsorg

for, at disse benytte samme, saa ofte Lægen maatte fore- 7. Maj.
skrive det, eller det maatte findes fornødent.

26) Da det nødvendige Linned til Arrestanternes Senge og Beklædning er i hans Forvaring, har han at sørge for, at Lagenerne paa Sengene skiftes om Sommeren hver 4de og om Vinteren hver 6te Uge, samt at de forskiellige Kropplinnedstykker skiftes een Gang om Ugen.

27) I det Tilfælde at Vadskningen af Arrestlinnedet maatte være overdraget en Anden end Arrestforvareren, bør denne ordentlig aflevere det smudsige og modtage det rene Linned, samt paasee, at Vadskningen forsvarligen besørjes. Troer han, at der i saa Henseende er Anledning til Klage, har han at forebringe denne for Politimesteren. [Pl. 21. Decbr. 1827.]

28) Da ingen Arrestant, udenfor de i litr. B § 18 undtagne Tilfælde, tør benytte sin Seng om Dagen til at ligge i, har han ved den Visitation, som han om Morgenens foretager (§ 15), at besørge Sengestedet tillaaet eller Hængekøien oprullet, saafremt en saadan bruges, og først ved Aftenvisitationen igien at oplukke eller nedrulle Sengeindretningen.

29) Saa bør han og, naar en Arrestant benytter egne Sengeklæder, ved disses Indbringelse nøie eftersee dem og forvisse sig om, at intet Utilladeligt paa denne Maade vorder indsmuglet i Arresten, ligesom det ogsaa er hans Pligt, paa det Nøieste at undersøge de Klædningsstykker m. m., som Arrestanten modtager til Brug.

30) Alt hvad Lægen anordner med Hensyn til Sundhedstilstanden i det Hele, eller til enkelte Patienter, har han paa det Nøieste at rette sig efter, ligesom ogsaa at paasee, at Arrestanten i Sygdomstilfælde efterkommer Lægens Forskrifter.

31) Naar en Arrestant bliver angreben af et pludseligt Ildebefindende, har han strax at tilkalde Lægen, samt tilige herom at gjøre Anmeldelse til Politimesteren.

32) Forlanger en Arrestant at fremstilles for Politimesteren, er det hans Pligt, strax at underrette denne herom, ligesom og naar en Arrestant begierer at stilles for den undersøgende Dommer, at tale med sin beskikkede

7. Maj. Sagfører, Præsten eller Lægen, eller at tilskrive Overøvrigheden. Arrestanternes skriftlige Andragender har han i alle Tilfælde at aflevere til Politimesteren. [Cirk. 13. Nov. 1913.]

33) Det er ham paa det Strengeste forbudt, at tilstede Nogen Adgang til eller Samtale med Arrestanterne, medmindre Politimesteren dertil maatte have meddeelt sit Samtykke. Paa lige Maade er det ham forbudt at besørge noget Brev fra Arrestanten, eller at tilstille denne nogen skriftlig Meddelelse, der maatte blive afleveret til ham, med mindre Politimesteren har tilladt saadant.

34) Han holder efter et ham af Politimesteren meddeelt Schema en Journal over samtlige til Arresten afgivne Personer, i hvilken Rubrikkerne nøiagtigen udfyldes, saa at den Anholdtes Navn, Alder, Stilling, Signalement, Fødested, Indsættelsens og Løsladelsens Datum, de ham muligen tilkiendte Disciplinairstraffe og paakomne Sygdomstilfælde, samt, ifald den Arresterede dømmes, Straffen, som overgaar ham, og, forsaavidt denne afsones i selve Arresthuset, Maaden, hvorpaa dette skeer m. m., deraf tydeligen kan sees.

35) Af denne Journal, samt af de andre Journaler og Lister, det maatte blive ham paalagt at holde, og som af Politimesteren, saa ofte det findes fornødent, og i det mindste een Gang om Ugen, blive at giennemsee og forsyne med fornøden Paategning herom, afgiver han, saa ofte Politimesteren maatte forlange det, Extracter og Udskrifter efter dennes nærmere Bestemmelse.

E. Reglement for Arrestanterne.

1) Enhver Arrestant skal, medmindre vedkommende Politimester derfra dispenserer, cfr. litr. D § 11, strax ved sin Ankomst i Arresten visiteres og fratages foruden de rede Penge, han maatte have hos sig, enhver Ting, hvormed han kunde gjøre sig eller Andre Skade, ligesom ogsaa Alt, hvad der enten maatte findes tienligt til Sagens Oplysning, eller som det maatte være uforeneligt med den i Arresthuset indførte Orden at lade ham beholde.

2) Alt, hvad en Arrestant findes i Besiddelse af, skal 7. Maj. nøiagtigen specificeres i en dertil indrettet Protocol, og Specificationen, efter at være forelæst Arrestanten, underskrives af ham, i al Fald, hvis han ikke kan skrive, med paaholden Pen.

3) Arrestanten maa ikke forstyrre den strenge Orden og Rolighed, som bør finde Sted i Arresthuset, det være sig ved Støien, Syngen, Raaben, ved Opkryben i Vinduerne, Banken paa Dørre eller deslige, og ligesom Arrestanterne ikke uden særlig Tilladelse tør sætte sig i Forbindelse med Nogen udenfor Arrestbygningen, saaledes skal det i Særdeleshed være dem, der hensidde i forskellige Localer, forbudt at have Forbindelse med hverandre indbyrdes. Det er Arrestanten fremdeles forbudt, ved at skrive, male eller kradse paa Vægge og Dørre eller paa nogensomhelst anden Maade at tilsmudske Arrestlocalet, ligesom det ikke mindre er ham forbudt at bedærve eller ødelægge Inventariet og at forvanske de til Forarbeidning leverede Materialier. Endelig skal Arrestanten nøie holde sig de angaaende Reenligheden, saavel med Hensyn til hans Person som med Hensyn til Arrestlocalet og Inventariet, giældende Regler efterrettelig. [*Strfl. 10. Febr. 1866 § 236. Fattigl. 9. April 1891 § 41.*]

4) Naar flere Arrestanter hensidde i det samme Locale, eller træffe sammen paa eet Sted, maae de ikke indbyrdes tilføie hverandre Fornærmelser, enten i Ord eller Gierning, ei heller nogensinde afhænde eller bortbytte deres Klædningsstykker o. a. d.

5) For ethvert Brud paa Disciplinen vil den eller de Paagiældende blive draget til Ansvar, og forsaavidt Overtrædelsen ei er saa grov, at den kvalificerer sig til offentlig Paatale, vil Vedkommende efter Omstændighederne være at ansee med Berøvelse af Midler til Beskiæftigelse eller af Lys om Aftenen, forsaavidt saadant tidligere har været den Paagiældende indrømmet, Fortabelse af Rettigheden til Extraforpleining eller corporlig Revselse med 3 til 15 Rottingslag, Alt ifølge Politimesterens efter foregaaende Undersøgelse afgivne Resolution; og indtil denne kan ind-

7. Maj. hentes, ville de Ustyrlige, naar Rolighed ikke paa anden Maade er at tilveiebringe, foreløbigen blive at belægge med en Spændetrøie eller en Spændesele, hvilken ogsaa indtil 24 Timer, efter Politimesterens Bestemmelse, kan anvendes som Straf i Henhold til Reglementets litr. B § 12. [*Jfr. B. 12. L. Nr. 40, 23. Febr. 1915.*]

6) Hvor Forpleiningen ikke bliver givet Arrestanten in natura, vil han dagligen erholde de anordnede Forpleiningspenge udbetalt, for hvilke gode og forsvarlige Fødemidler skulle besørges indkøbte. Brødportionerne ville, som forhen, altid blive leverede in natura, 1 Pd. for hver Vare-tægts-Arrestant og 2 Pd. for hver Vand og Brød-Arrestant. Fremdeles ville Arrestanterne, forsaavidt de ikke hensidde paa Vand og Brød eller i simpelt Fængsel paa sædvanlig Fangekost, mod Betaling efter gangbare Priser kunne forskaffe sig andre Fødemidler som Extraforpleining. [*Bespisningsregl. 29. Dec. 1899.*]

7) Nydelsen af Brændeviin eller andre spirituøse Drikke, ligesom Brugen af Røgtobak tilstedes ikke uden Fængselsbestyrerens Samtykke eller efter Lægens Ordination.

8) Med Hensyn til Reenligheden bliver Følgende at iagttage. Ved den i § 1 omhandlede Visitation paa Arrestantens Person ved Ankomsten i Arresten, skal tillige Reenlighedstilstanden undersøges, og saafremt det maatte være nødvendigt, skal Arrestanten, forinden han indsættes i et Arrestnummer, være pligtig at vadske, rense og kæmme sig, lade sig klippe og barbere, samt føre i Bad, forsaavidt saadant haves, alt eftersom Omstændighederne maatte udfordre det, ligesom den Paagiældende ogsaa, saafremt Klædningsstykker maatte mangle ham, eller samme formedelst Smuds eller Slid findes ubrugelige, bliver at forsyne med det Fornødne. Hver Morgen skal Arrestanten vadske sig og rede sit Haar m. v. Under Opholdet i Arresten skal Arrestanten have een Gang om Ugen reen Skiorte eller Særk, reent Halstørklæde og rene Strømper; rene Lagener til Sengen gives om Sommeren hver 4de Uge, om Vinteren hver 6te, og, saa ofte det ansees fornødent, rene Haand-

klæder, Vaar til Sengemadratterne og ny Halm til disse. 7. Maj. Saa ofte reent Tøi leveres Arrestanterne, have de ordentligen at aflevere det smudsige. Arrestanterne bør vadske og reengjøre den Arrest, hvori de hensidde, samt deres Inventarium m. v. til de Tider, det efter Veirligets og Aars-tidens Beskaffenhed bliver dem paalagt; endvidere bør de hver Morgen rede og oplægge deres Senge. De have at omgaaes ordentlig med Inventariet og at henlægge hvert Stykke paa sit Sted, samt stedse i deres Klædedragt at jagttage den fornødne Orden og Anstændighed. Ligesom imidlertid Politimesteren kan dispensere fra den ovenanførte Control med Arrestantens personlige Reenlighed, naar det fremgaar af dennes Livsstilling og Personlighed, at et slikt Tilsyn er overflødigt, saaledes skal det ogsaa være de Arrestanter, der have de fornødne Midler dertil, uformeent at overlade til Arrestforvareren at drage Omsorg for deres Arrestlocalers og Utensiliers Reengjørelse og deres Senges Opredning, mod en billig Godtgjørelse efter Politimesterens Bestemmelse, der i intet Tilfælde maa overskrides. [Pl. 21. Dec. 1827.]

9) Ingen Arrestant maa, medmindre dertil af Politimesteren paa Grund af særegne Omstændigheder og navnlig med Hensyn til den Paagieldenes Alder eller Svagelighed gives særlig Tilladelse, benytte sin Seng eller Køie om Dagen til at ligge i, hvorfor denne af Arrestforvareren ved Morgenvisitationen vil blive tillaaet eller paa anden Maade gjort utilgængelig. Han er derfor pligtig til, strax, efterat han er staaet op til den for Arresten bestemte Tid (cfr. B § 18), at rede sin Seng eller tilsnøre sin Køie, for at Arrestforvareren kan varetage, hvad der med Hensyn til Arrestantens Nattelleie paaligger denne.

10) Enhver Arrestant, der frivilligen vil paatage sig det, skal, naar den undersøgende Dommer ikke af særdeles Grunde forbyder det, saavidt muligt beskæftiges med et eller andet passende Arbeide, saasom Værkplydsning, Spind, Syning, Strikning o. desl.; og ligeledes vil det blive tilladt de i Enkelt-Cellerne hensiddende Arrestanter, der have lært

7. Maj. en Kunst eller et Haandværk, at udøve dette i Arresten, forsaavidt det kan ske uden Skade for den indførte Orden og de bestaaende Regler.

11) Arbeidsprovenuet, med Fradrag af alle Udgifterne, tilfalder Arrestanterne, som kunne anvende det til Extraforpleining, til Fordeel for deres Familie, eller lade det oplægge, indtil de i sin Tid udgaae af Arresten, og for at Enhver kan forvise sig om, hvor stort et Beløb der tilkommer ham, skal den Paagieldende, paa Forlangende, gives den fornødne Oplysning herom.

12) Det anbefales Arrestanterne, fornemmeligen paa Søn- og Helligdagene, flittigen at læse i de til Inventariet hørende Bøger, og med den undersøgende Dommers Samtykke kunne de forvente, at Læsningen af andre gode og nyttige Bøger ogsaa vil vorde dem tilladt.

13) Uagtet Arrestanten i Almindelighed ikke maa modtage Besøg af Andre end af Præsten, Lægen og sin beskikkede Sagfører, kan han dog, i Særdeleshed naar de mod ham indledede Undersøgelser ere tilendebragte, med Politimesterens Samtykke forvente Tilladelse til at tale med sin nærmeste Familie og med sine Venner, hvorved dog efter Omstændighederne den Indskrænkning kan være forbundet, at det kun maa skee i Arrestforvarerens Overværelse.

14) Arrestanten skal holde sig de af Lægen anordnede Sundhedsregler efterrettelig, og nøiagtigen bruge de af ham anordnede Lægemedler. Saafremt der maatte paakomme en Arrestant, der hensidder i en Enkelt-Celle, nogen øieblikkelig Svaghed, eller han maatte have noget Nødvendigt at afdrage, kan han ved at ringe paa den Klokke, der er anbragt i enhver af disse Celler, tilkalde Opsynet.

15) Forsaavidt Veirliget og Aarstiden maatte tillade det, vil enhver Arrestant, hvis Helbreds Tilstand ei er til Hinder derfor, dagligen to Gange, en halv Time hver Gang, blive nedladt i Gaarden for at bevæge sig og drage frisk Luft.

16) Da Arrestanten i Varetægtsarresten ikke skal udsættes for et større Onde end det, der er en nødvendig

Følge af hans Friheds Indskrænkning og hans Persons Bevogtning, indtil hans Skiæbne ved Dom er afgjort, vil det ikke blive ham formeent, saafremt han har Midlerne dertil, at forskaffe sig anden eller bedre Forpleining end den reglementerede, ligesaa lidt som at lade indføre til sig i Arresten Sengeklæder, Effecter eller Klædningsstykker, der maatte ansees at være til Nytte eller Bequemmelighed; men denne Tilladelse vil dog kun blive tilstaaet, forsaavidt den kan bestaae med den Orden og det Maadehold, der nødvendigviis bør finde Sted i et Arresthuus, hvilket Politimesteren i ethvert enkelt Tilfælde har at afgjøre. Forbudet mod Nydelsen af Brændeviin og andre spirituøse Drikke, samt af Røgtobak, uden Politimesterens Samtykke eller udenfor dettes Grændser, vil ogsaa her komme til Anvendelse.

17) Skulde en Arrestant troe sig forurettet og derom vil føre Klage, ligesom ogsaa naar han ellers maatte have noget Andragende eller nogen Meddelelse at gjøre, kan han begiere sig fremstillet for Politimesteren, der, forsaavidt Arrestantens Besværing er adresseret til Overøvrigheden, vil have at besørge den afsendt med sin Erklæring derover. Skulde han ønske at faae den undersøgende Dommer, sin beskikkede Sagfører, Præsten eller Lægen i Tale, har han at anmelde saadant for Arrestforvareren, som i den Anledning er givet de behørig Forskrifter.

18) Ingen Arrestant maa uden Politimesterens Tilladelse have Afbenyttelse af Skrivematerialier eller uden hans Samtykke afsende noget Skriftligt.

19) Til Efterretning og Indskiærpelse for Arrestanterne skulle de her givne Bestemmelser særskilt aftrykkes og oplaaes i hvert Arrestkammer.

Kanc. Skr. til Direktionen for Almue- og Borgerskole- 21. Juli.
væsenet i Kbhvn., hvori Samme meddeles, at Kancelliet -- efter at have indhentet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Betænkning over det af Direktionen indsendte Forslag fra den administrerende Directeur ved Almue- og Borgerskolevæsenet til Oprettelsen af een fælles Friskole for hele Sta-

21. Juli. den, Christianshavn dog derfra undtagen, og af to betalende Borgerskoler — derom har nedlagt allerunderdanigst Forestilling, og efterat Kongen har bemyndiget Kancelliet til foreløbigen at approbere Ordningen af Hovedstadens offentlige Borger- og Almueskolevæsen uden Hensyn til Sognegrændserne, bifalder Kancelliet, at alle Byens, Christianshavns derfra undtagne, ikkebetalende Skolebørn forenes i een fælles Friskole, og at alle de betalende Børn forenes i to Betalingsskoler, den ene for Trinitatis og Garnisons Sogne, hvilken Skole anbringes i den nye Skolegaard i Sølvgaden, den anden for Frue, Helliggeistes og Holmens Sogne, og som etableres i det af Frue Sogn leiede Lokale. Bestyrelsen for Friskolen bliver at udvælge af Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet, hvorimod Bestyrelsen af hver af Betalingsskolerne bliver at overdrage en, af to Delegerede fra hver af de Skolerne vedkommende Skolekommissioner sammensat Kommission, og i hver af disse sidstnævnte to Kommissioner bør derhos et af Borgerrepræsentanterne af deres egen Midte delegeret Medlem indtræde. Dette Medlem, der specielt har at varetage vedkommende Skoles økonomiske Anliggender, vælges paa 3 Aar, men kan atter gjenvælges. Iøvrigt forbeholder Kancelliet sig nærmere at bestemme, hvormange og hvilke af Byens Geistlige der ville have at indtræde saavel i Bestyrelsen for Friskolen som i Kommissionen for de to betalende Skoler.

[An. 20. Marts 1844 § 13.]

25. Juli. **Kgl. Resolution**, hvorved bifaldes:

1) at der til Bestridelse af de til den fuldstændige Indretning af Slagterboutikkerne ved Nikolai Vagttaarn samt Pladsens og de tilstødende Gaders Brolægning, foruden de ved kgl. Resol. af 2den April f. A. allerede bestemte 70,000 Rbd., endvidere fornødne Udgifter, derunder indbefattet Opsynsmand Thims Betaling 500 Rbd. og Bygningskondukteur Hagemanns Honorar 1500 Rbd., af Kommunens Midler anvendes indtil et Beløb af 22000 Rbd., som foreløbig udredes af Stadens Kasse;

2) at der paa Pladsen ved Nikolai Taarn efter den her- 25. Juli.
hos tilbagefølgende Plan og Tegning indrettes to Stader
Boutikker til Grønhandel, hver indeholdende 8 Boutikker,
og at dertil af Stadens Kasse anvendes indtil et Beløb af
3000 Rbd., imod at Indtægten af disse Boutikker, der ved
offentlig Auktion blive at bortleie, indflyder i samme Kasse;

3) at den paa anden Side af Kirkegangen liggende
Plads efter den affattede Tegning afsættes i 8 Byggepladse,
og de 7 af disse bortsælges ved offentlig Auktion til Be-
byggelse med alternative Opraab først enkeltviis og der-
efter samlede under Eet, og saaledes at Grundens Udgrav-
ning med Hensyn til de der forefindende Ligkister stilles
under Kommunalbestyrelsens Kontrol;

4) at den Sum, der indkommer for disse Byggegrunde,
anvendes til Afbetaling paa den under Nr. 1 omhandlede
Sum 22000 Rbd. og, hvis den overskyder dette Beløb, tjener
til Dækning af den under Nr. 2 nævnte Sum 3000 Rbd.,
samt, forsaavidt den skulde overskride begge disse Sum-
mer, henlægges for den øvrige Deel til Forøgelse af Re-
servefondet;

5) at for det Tilfælde, at endeel af de under Nr. 1 an-
førte 22000 Rbd. ikke skulde blive dækket ved Kjøbesum-
men for disse Byggegrunde, det Manglende tillægges den
til Opførelsen af Slagterboutikkerne normerede Sum 70000
Rbd., og forrentes og afdrages paa samme Maade som
denne;

6) at den 8de Byggeplads, der støder op til Hjørne-
gaarden ud til Lille Kongensgade, indtil videre ikke bort-
sælges, men at Nogle af Kommunalbestyrelsens Medlemmer
udnævnes til at indlede de fornødne Underhandlinger med
Eieren af denne Gaard om dens Afstaaelse til Kommunen
til Eiendom.

[Kgl. Resol. 9. Jan. 1807. 2. April 1845.]

**Anordning for Danmark, indeholdende nogle nærmere 29. Juli.
Bestemmelser ang. Vands Afledning eller Afbenyttelse til
Jorders Forbedring.**

29. Juli. **1 Afdel.** Almindelige Bestemmelser.

1) Nærværende Anordning angaaer samtlige Vandløb, baade de naturlige og dem, der i det Hele eller for en Deel ere frembragte ved Kunst, forsaavidt deres Tilstedeværelse og Vedligeholdelse vedkomme Flere eller Andre, end en enkelt Jordbruger.

2) Hovedreglen i Henseende til Vedligeholdelsen af de Vandløb, der saaledes ere Gienstand for denne Anordning, bliver, som hidtil, at enhver Vedkommende er berettiget til at fordre, at de gamle Vandløb bevares og holdes oprensede til deres rette Dybde og Brede.

3) I Henseende til Vandløbenes Benyttelse bliver Hovedreglen, at Enhver er berettiget til at benytte det Vand, der flyder igiennem eller forbi hansJorder, forsaavidt saadan Benyttelse kan bestaae dels med Andres lige Adgang til Benyttelse af Vandet udfor deres Grund, dels med lovligen erhvervede Rettigheder samt forsaavidt der fra det Offentliges Side Intet derimod findes at erindre.

4) Samtlige her omhandlede Vandløb inddeles i de større eller Hovedvandløbene, hvorved i Særdeleshed forstaaes Aaer og Vandleddinger, som bortføre Vandet fra Søer eller store Eng- eller Mosestrækninger, samt i det Hele saadanne, der ere af Vigtighed for et større District, og mindre Vandløb, hvorved forstaaes alle andre Bække, Render og Grøfter, som, efter foregaaende § 1, vedkomme nærværende Anordning.

2 Afdel. Om skadeligt Vands Afledning.

1 Afsnit. Om de større Vandløb.

2 Afsnit. Om de mindre Vandløb.

35) De mindre Vandløb høre ikke under Control af det Offentlige.

36) Deres Oprensning og Vedligeholdelse paa ligge, forsaavidt ingen contractmæssig eller anden lovlig Bestemmelse derom haves, Brugernes af de tilgrændsende Jorder, Enhver forsaavidt hans Jorder støde til Vandløbet.

37) For imidlertid at lette Afgiørelsen af de Spørgsmaal, der maatte opstaae med Hensyn til Oprensningen og

Vedligeholdelsen af saadanne Vandløb, m. v., bliver at sætte faste Synsmænd i hver Kiøbstadscommune, saafremt fornødent gøres, og i hvert Sogneforstanderskabs-District paa Landet. 29. Juli.

38) Disse Synsmænd vælges af vedkommende Communal-Bestyrelser, forsaavidt Kiøbstæderne angaaer, og af vedkommende Sogneforstanderskaber, forsaavidt Landet betræffer, hvornæst Valgene blive at indstille, hvad Kiøbstæderne angaaer, til Amtmandens, og, hvad Landet betræffer, til Amsraadets Approbation. Antallet af Synsmændene skal, efter ethvert Districts Størrelse, være 2 eller 4, men i sidste Fald deeltage dog kun 2 paa een Gang i nogen Forretning. De ere pligtige at varetage det omhandlede Hverv i 3 Aar, efter hvis Forløb de kunne frasige sig Bestillingen, uden at de ere forpligtede til at lade sig vælge paany før efter andre 3 Aars Forløb. Saasnart deres Valg er approberet, blive de at eedfæste inden deres Værneting og at forsyne med en, for Districtets Regning anskaffet og af Communal-Bestyrelsen eller Sogneforstanderskabet autoriseret, Protocol, hvori deres Forretninger indføres. Denne Protocol opbevares hos vedkommende Communalbestyrelse eller Formanden for det paagieldende Sogneforstanderskab. Iøvrigt skal det være Synsmændenes Pligt at udføre de dem paaliggende Forretninger ogsaa i nærliggende Districter, naar de i de der ansatte Synsmænds lovlige Forfald dertil requireres. De Landdistricter, der ere forenede med Kiøbstadmenigheder og ikke have noget eget Sogneforstanderskab, henlægges, hvad Synsmændene angaaer, under det beqvemmost liggende Landdistrict, efter Amsraadets nærmere Bestemmelse.

39) Amtmanden har, hvad Kiøbstæderne angaaer, og Amsraadet, hvad Landet betræffer, at meddele fornævnte Synsmænd den fornødne Instruction efter Forslag fra vedkommende Kiøbstad-Communalbestyrelse eller Sogneforstanderskab. Derhos have Communalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne, ved deres Formænd, at vejlede Synsmændene og, saavidt muligt, at have Indseende med, at de

29. Juli. paa behørig Maade udføre deres Forretninger. Hvis fornødent gøres, kan Communalbestyrelsen eller Sogneforstanderskabet afskedige Synsmændene og besørge andre valgte, indstillede til Approbation og, naar denne har fundet Sted, eedfæstede efter foregaaende § 38.

40) Til disse Synsmænd har Enhver, der anseer sig foranlediget til Besværing over Andres mangelfulde Oprensning eller Vedligeholdelse af et mindre Vandløb, skriftligen at henvende sig. Og bør Klageren nøiagtigen opgive de Mænd, hvis Jorder Vandløbet paastøder. Gaaer det igienem flere af de i foregaaende § 37 nævnte Districter, har Klageren at henvende sig til Synsmændene i hvert af disse Districter.

41) Districtets eller, i det i Slutningen af foregaaende § 40 ommeldte Tilfælde, Districternes Synsmænd i Forening have derefter uopholdeligen at beramme en Synsforretning, hvorhos de have at forsyne Klagen med Paategning om, naar Synet vil blive afholdt, og med en Indkaldelse til alle Vedkommende om at overvære samme. Denne Indkaldelse har da Klageren vidnesfast at besørge forkyndt for de Paa-gieldende, saaledes at disse erholde i det Mindste 2 Dages Varsel.

42) Ved selve Forretningen, der bliver at foretage til den bestemte Tid, have Synsmændene, efter bedste Skjønnende, at bestemme, hvor bredt og hvor dybt Vandløbet bør være; om Steenkister, Broer eller Sluser bør omsættes eller udvides; hvorledes der skal forholdes med den opkastede Jord, om den nødvendigviis bør bortføres, eller hvor langt den i ethvert Fald bør fiernes fra Kanten af Vandløbet; om der findes Steen, Trærødder eller andre for Vandets Flugt hinderlige Gienstande, der bør borttages; inden hvilken Tid Arbeidet bør udføres; for hvis Regning dette bør skee, og hvo der har at udrede Omkostningerne paa den afholdte Forretning, Alt i Henhold til den disse Mænd, efter foregaaende § 39, meddeelte Instruction. Naar Vandløbene danne saadanne Bugter, som ere hinderlige for Vandets tilbørlige Afløb, bør Synsmændene derhos søge at formaac

de Vedkommende til at rette saadanne Bugter. Dog kan 29. Juli. saadan Retning ikke af Synsmændene anordnes uden med alle Vedkommendes Samtykke.

43) Ved deres Forretninger have Synsmændene at iagttage følgende almindelige Regler, der blive at optage i den i § 39 omtalte Instruction: 1) Bredden af en Grøft eller Vandledning bestemmes i Forhold til Bunden, og Sidernes Skraaning bør aldrig være under 45 Grader, saa at Grøften bliver 2 Alen videre for hver Alen, den er høi i lodret Maal. Naar til Exempel et Vandløb er 1 Alen i Bunden og $1\frac{1}{2}$ Alen dybt i lodret Maal, bør det foroven være 4 Alen bredt; i løst Jordsmon kan det være fornødent at gøre Skraaningen stærkere. 2) Vandløbets Dybde maa rette sig efter Jordsmonnets Beskaffenhed, og den bør i Almindelighed være saadan, at det Vand og den Fugtighed, som er til Skade for Mark og Eng, kan bortføres. 3) Steenkister og Sluser maae have den Vidde, at de kunne modtage saa stor en Masse Vand, som Grøften indeholder, naar Vandet har stærk Tilstrømning. 4) Den opkastede Jord bør helst bortskaffes, og det bør ingensinde tillades, at den ligger Vandløbets Sider nærmere, end 1 Alen. Den bør især fiernes paa de Steder, hvor den vilde hindre Vandet fra de tilgrændsende Jorder at komme i Vandløbet. 5) Uagtet de til et Vandløb grændsende Jorders Brugere ikke ere forpligtede til, uden Vederlag, at opgrave det i dets Heelhed til en større Dybde og Brede, end den, det kan skønnes hidindtil at have havt, skal saadant dog ikke være til Hinder for, at det jo af Synsmændene kan paalægges de Vedkommende, uden Godtgjørelse at forstørre de gamle Vandløb, om fornødent gøres, paa enkelte Steder, naar de skønne, at Klagerens Paastande ere billige, i hvilken Henseende det især bliver at tage i Betragtning, om det er Ager eller Eng, eller om det blot er dybtliggende Steder, f. Ex. Tørvemoser, Leer eller Mergel-Grave, hvorfra Vandet attraaes afledet. 6) Skønne Synsmændene at den Forstørrelse, der saaledes fordres, er over det, som med Billighed kan forlanges af Andre uden Vederlag, have de at paakiende, hvorvidt Kla-

29. Juli. gerens Paastand om Vandløbets Forstørrelse, efter de forekommende Omstændigheder, kan være at tage til Følge, samt, i bekræftende Fald, hvor stort Vederlag der bør gives af den eller dem, der gjøre Paastand paa Vandløbets Forstørrelse. Ved at fastsætte en slig Erstatning bliver, efter Omstændighederne, at tage Hensyn til Omkostningerne saavel ved den første Opgravning som ved den derpaa følgende Vedligeholdelse. 7) Synsmændene have ved deres Forretninger, hvor Localiteterne udfordre det, at iagttage, at der ved Vandløbenes Regulering, saaledes som allerede i foregaaende § 14 er bestemt i Henseende til de større Vandløb, saavidt muligt ikke tilføjes Enge og Græsgange Skade ved en altfor stor Udtørring. Og bør der gives alle Vedkommende Leilighed til, i Anledning af slige Foranstaltninger, at fremføre deres Indsigelser eller Paastande om Erstatning. Skulde Tab i noget Tilfælde ikke kunne undgaaes, bør de Skadelidende tillægges en passende Godtgjørelse, som udredes af dem, til hvis Fordeel de her omhandlede Arbeider finde Sted, og hvis Størrelse samt Udredelsesmaade Synsmændene tillige have at fastsætte.

44) Naar Synsmændene have foretaget den i det Foregaaende ommeldte Forretning, have de at indføre samme i den i § 38 nævnte Protocol, ved hvilken Leilighed de, saa kort og tydeligt som muligt, have at opgive de Mangler, de have forefundet paa enhver til Vandløbet stødende Jordbrugers Andeel af samme. Derhos have de at anføre alle de Bestemmelser, der, efter § 42, til Manglernes Afhielpning maatte ansees fornødne.

45) Fremdeles bør de, saavidt muligt, søge tilveiebragt Forlig imellem de Paagieldende. Opnaaes dette, indføres samme udførligt i Protocollen og underskrives af alle Vedkommende. Udskrift meddeles derefter den eller dem, der maatte forlange saadant.

46) Kan Forlig ikke opnaaes, afsige Synsmændene en Kiendelse overensstemmende med Forretningen. Heraf meddeles Klageren, sildigst inden 8 Dage, en Udskrift, som

han i fornødent Fald vidnesfast lader forkynde for alle de 29. Juli. Paagiældende.

47) Saavel Klageren som hver af de andre Paagiældende staaer det frit for, inden 3 Uger efter Kiendelsens Forkyndelse, at indanke samme for Landvæsens-Commissionen.

48) Den, der bestemmer sig til slig Paaanke, har til den Ende at indgive sin Klage, hvori Grundene for samme behørigen maae være fremsatte, og der maa være bilagt med en Udskrift af Synsmændenes Forretning, til Landvæsenscommissionens Formand. Den nysnævnte Udskrift bør derfor, paa Forlangende, meddeles enhver Vedkommende af den, hos hvem den i § 38 ommeldte Protocol opbevares.

49) Ved Landvæsenscommissionen behandles derefter Sagen paa sædvanlig Maade, og afgiøres af samme endelig ved Forlig eller Kiendelse.

50) Paa samme Maade, som i foregaaende Paragrafer 40 til 49 er ommeldt, bliver at forholde, naar Nogen formener sig skadelidende derved, at en enkelt af de til et mindre Vandløb stødende Jorders Brugere ikke vedligeholder dette paa behørig Maade.

51) Undlader nogen af de Vedkommende at opfylde deres Forpligtelse paa den af Synsmændene eller Landvæsenscommissionen bestemte Maade, har Klageren at melde dette til den paagiældende Communalbestyrelse eller det paagiældende Sogneforstanderskab. Og har samme derefter at besørge Arbeidet udført for den eller de Forsømmeliges Regning.

52) I Mangel af Betaling, paa Anfordring, af de dertil medgaaende Omkostninger har Communalbestyrelsen eller Segneforstanderskabet hos Amtmanden at begiere disse inddrevne ved Udpantning. Amtmanden har da at foranstalte det Fornødne i Overensstemmelse med Anordningerne.

3 Afsnit. Om nye Vandledningsanlæg.

53) Anseer Nogen det fornødent at erholde en aldeles ny Vandledning anlagt over Andres Grund, og kan ingen

29. Juli. mindelig Forening, i alt Fald efter Tilkaldelse og Medvirking af de i foregaaende § 37 nævnte Synsmænd, derom opnaaes, har Vedkommende at henvende sig til Landvæsens-commissionen.

54) Denne har derefter først nøiagtigen at undersøge, om der er tilstrækkelig Grund til det nye Anlæg, og navnlig, om den Fordeel, der tilsigtes, staaer i et saadant Forhold til de Ulemper, navnlig ogsaa en altfor stærk Udtørring, som derved foraarsages, at der er Grund til, uden de Vedkommendes Indvilgelse, at paalægge dem, mod Erstatning, at taale en saadan Foranstaltning.

55) Befindes dette ikke at være Tilfældet, afgiver Commissionen herover behørigen begrundet Kiendelse.

56) Ansees derimod det nye Vandløb efter Local-Undersøgelsen anbefaleligt, har Commissionen at bestemme dets Retning, Størrelse og Beskaffenhed samt den Godtgørelse, som derfor bør gives, og af hvem saavel som til hvem den bør erlægges.

57) I Henseende til Beregningen af denne Godtgørelse har Landvæsenscommissionen at gaae frem efter de for Jords Afgivelse til Veie, Gruusgrave, m. v., — jvfr. Fr. 13 Dec. 1793 og 5 Mart. f. A., m. fl., — fastsatte Regler. Godtgørelsen bliver derhos at bestemme ikke alene med Hensyn til det med Vandløbet forbundne Jordtab men ogsaa med Hensyn til de fremtidige Vedligeholdelses-Omkostninger, hvilke den eller de, over hvis Jorder saadant Vandløb kommer til at gaae, vil have at afholde. Og kan iøvrigt Godtgørelsen beregnes enten til en Sum een Gang for alle eller til et aarligt Bidrag, for hvis Erlæggelse, om forlanges, bør stilles Sikkerhed. I Tilfælde af at den Jord, for hvilken Erstatning bliver at give, eies af En, men bruges af en Anden, bør, naar Erstatningen fastsættes til en Sum engang for alle, i Almindelighed Eierne have Capitalen, men Brugeren for sin Besiddelsestid den aarlige Rente à 4 pCt.

58) Landvæsenscommissionens Kiendelser i de i foregaaende §§ 55 og 56 ommeldte Tilfælde kunne indankes for

Rentekammeret i Overeensstemmelse med de for deslige 29. Juli.
Kiendelser i Almindelighed giældende Regler.

[Hævet ved L. 28. Maj 1880 § 87. Jfr. L. 14. Decbr. 1857. 28.
April 1906.]

**Pl. hvorved Medlemmerne af Kbhvns Mag. fritages for 11. Nov.
den dem ifølge Fr. om Kasse- og Regnskabsvæsenet i Al-
mindelighed 8. Juli 1840 § 48 paahvilende stiltiende Panteret m. m.**

Gr. Da Kongen, efter de særegne Forhold, som finde Sted med Hensyn til Magistraten i Kbhavn, har fundet det billigt, at dens Medlemmer fritages for den ved Fr. ang. Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed 8 Jul. 1840 § 48 hiemlede stiltiende Panterettighed i deres Boer til Sikkerhed for de Midler, der ere under deres Forvaltning, og som Følge deraf ogsaa for den Tinglæsning af deres Bestallinger, som Fr. § 9 har paabudt for Embedsmænd, der ere saadan Panterettighed undergivne, saa har Han ladet Provinsialstænderne for Sjællands, Fyens og Lollands-Falsters Stifter samt Færøerne forelægge et dertil sigtende Lovudkast; og, efter at have modtaget disses Betænkning, byder og befaler Han som følger: Medlemmerne af Magistraten i Kbhavn skulle være fritagne for at underkastes den i Fr. ang. Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed 8 Jul. 1840 § 48 fastsatte stiltiende Panteret, saavel som for i Overeenstemmelse med samme Fr. § 9 at lade deres Bestallinger eller, forsaavidt Raadmændene angaaer, de Kgl. Resolutioner om Approbation paa deres Valg tinglæse. Dette skal iøvrigt ingen Forandring gjøre i det Ansvar, som paaligger Magistratens Medlemmer for de under deres Virkekreds hørende Midler, ligesom og Fr. § 50 vil med Hensyn til bemeldte Embedsmænd være at anvende.

[L. om Kbhvn. 4. Marts 1857 § 12. L. Nr. 79, 20. April 1908 8 29.]

**Kgl. Resol., hvorved forundes Brygger Jacobsen i Kjø- 25. Nov.
benhavn Bevilling til at anlægge og drive et baiersk Ølbryg-**

25. Nov. geri med tilhørende Lagerkjelder paa et passende Sted i Stadens Omegn.

1847.

Raadst.-Pl. (Resol. 1 Maj) ang. Brødbagning.

4. Maj. Kongen har tilladt, at det indtil videre maa være Laugsbagerne, Fribagerne og Rugbrødsbagerne tilladt at bage og udsælge saavel Brød af Byg alene, som Brød af bar Byg og Rug blandet, dog at disse Arter Brød mærkes: Brød af bar Byg med Bogstavet B. og Brød af Blandingskorn med Bogstaverne R. B., foruden at begge Sorter mærkes med vedkommende Bagets Navn.

[Pl. 16. April 1841.]

21. Sept. **Kanc. Skr. til Biskoppen over Fyens Stift**, hvori Kancelliet i et givet Tilfælde tilkjendegiver, at en Præst ikke kan undslaae sig for at foretage den geistlige Mægling mellem separerede Ægtefolk, naar det forlanges i et Tilfælde, hvor 3 Aar ere forløbne siden den ved vedkommende Forligelseskommission indgaaede Separationsforening og Samlivets Ophør imellem Ægtefolkene, skjøndt 3 Aar ikke ere forløbne siden Separationsbevillingens Meddelelse.

1848.

Justitsmin. Pl. (Resol. 8. April) ang. Dronningens store

14. April. **og lille Enghave.**

Det har behaget Kongen at bifalde, at det udenfor Kbhavns Vesterport beliggende Terrain, kaldet Dronningens store og lille Enghave, der henhører under Kbhavns Amt søndre Birk, herefter, hvad Justits- og Politivæsenet angaaer, henlægges under Staden Kbhavns Jurisdiction.

[Jfr. L. Nr. 50, 3. April 1900 § 1.]

16. Maj. **Justits-Min. Skr. til Kbhvns Mag.,** hvori Samme -- efterat det danske Kancelli havde tilskrevet Generalkommissariatskollegiet i Anledning af Magistratens Andragende om, at en kombineret Kommission maatte bevirkes nedsat, for at tage under Overveielse, saavel om og hvorvidt det hele fortiden til Vaabenøvelser for Stadens Garnison benyt-

tede Areal af Fællederne maatte være aldeles nødvendigt 16. Maj. til dette Øiemed, som ligeledes om hvorledes der kunde være at forholde for suksessivt ved Afsætning i mindre Lodder at bringe det til Vaabenøvelser eventualiter fornødne Areal under midlertidig Opdyrkning — svares, at Krigsministeriet har underrettet Justitsministeriet om, at Staten ikke vil kunne afgive nogen Deel af det hidtil til Vaabenøvelser for Stadens Garnison og andre Troppeafdelinger benyttede Areal af Fællederne udenfor Nørreport, ligesom samme ejheller kan samtykke i den projekterede Opdyrkning, og vil som Følge heraf det den foreslaaede Kommision tiltænkte Hverv bortfalde, hvorhos iøvrigt tilføjes, at saafremt forandrede Indretninger af Hærvæsenet skulde blive gennemførte, maa Sagen paany foretages, idet der da vil være Sandsynlighed for, at Vesterfælled kan undværes.

[Jfr. B. F. 3 158—62. 8 47—49. 9 29. Komm. Besl. 15. Febr. 1875. B. F. 35 403—21, 1225—30. 36 35—37. Overenskomst med Staten hvorved Ejendomsretten til Fællederne ordnes K. B. 10. April 1893. Kgl. Resol. 20. April 1893. Overenskomst ang. Amager Fælled af 11. Juni 1898. K. B. 6. Marts 1899.]

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Hjørring Amt, 9. Oktbr. hvori Samme — da en Retsbetjent havde begiært sig meddeelt Justitsministeriets Resolution for, hvorvidt Udgifterne ved en Arrestantindes spæde Barns Underholdning og Pleie i den Tid, Moderen havde siddet arresteret for Tyveri m. v., skulde udredes som de øvrige Delikventomkostninger, eller om det kunde paalægges vedkommende Fattigvæsen at afholde samme — svares, at Barnets Underholdning, indtil det har fyldt 1 Aar, bør, overensstemmende med Kanc. Skr. af 3die Mai 1828, afholdes paa samme Maade som de øvrige af den mod Moderen anlagte Sag flydende Omkostninger.

[Skr. 24. Febr. 1851.]

Kgl. Resol., hvorved, paa Justitsministeriets Forestilling, allernaadigst bifaldes: at Overpræsidenten, Formanden

17. Okt for Borgerrepræsentanterne og Politidirecteuren i Kjøbenhavn maae bemyndiges til at lade udgaae en Opfordring til Borgere og andre Indvaanere af Staden, som maatte ønske at virke til Ordens og Roligheds Overholdelse, om at melde sig, samt til blandt dem, der derefter maatte melde sig, at udnævne et saa stort Antal, som de maatte finde passende til Fredsborgere; at disse Fredsborgere selv maae vælge sig en eller flere Formænd, med hvem Politidirecteuren vil have at konferere; at Fredsborgerne i paakommende Tilfælde kunne, naar det af Politidirecteuren og deres Formand findes hensigtsmæssigt, forsynes med et passende Tegn paa deres Funktion, ved hvilket Tegns Foreviisning der maatte tilkomme dem samme Ret til at fordre Lydighed, som efter de gjældende Bestemmelser tilkommer Politiets Embedsmænd og Betjente; at efterhaanden den røde Farve maa afskaffes med Hensyn til Uniformen for Politiets underordnede Betjente; og endeligen at Politets Embedsmænd, naar de ere i Uniform, maae bære Kaarde med Port d'Épée.

1849.

[B. F. 9 39—47.]

2. Febr. **Raadstue-Pl. ang. Anmeldelser af Vielser, Fødsler og Dødsfald i den mosaiske Menighed.**

Ved Skr. fra Minist. for Kirke- og Underviisningsv. 15 Nov. 1848 er det bestemt, at den ved Anordn. 29 Mart. 1814 § 12 befalede Anmeldelse af Vielser, Fødsler og Dødsfald i den mosaiske Menighed i Kbhavn for Fremtiden under den i § 13 fastsatte Mulet skal skee til hver af de 2de Mænd, af hvem de i Anordningen foreskrevne Protokoller føres, hvorved dog ingen Forandring skeer i den ved Rescr. 29 Mai 1810 fastsatte Betaling. Til at føre Protocoller har Magistraten udnævnt Præsten ved den mosaiske Menighed, Dr. Wolff og Cand. jur. J. L. Simonsen.

[Pl. 8. Juni 1810.]

18. Febr. **Kundgørelse, indeholdende Modificationer i de i Regl. 29. Marts 1914 A. §§ 1—4 givne Forskrifter angaaende den Maade, hvorpaa Repræsentanterne for den mosaiske Menighed i Kbhvn. vælges m. m.**

Gr. Da de Bestemmelser, som indeholdes i Regl. 29 18. Febr. Mart. 1814 A §§ 1—4 angaaende Repræsentanterne for den mosaiske Menighed i Kbhavn og den Maade, hvorpaa disse vælges, ikke staaer i Samklang med de Anskuelser, som siden hiint Reglements Emanation ere giennemførte med Hensyn til Valg af Repræsentanter for Communer og andre Samfund, har Kongen i Betragtning heraf og med specielt Hensyn til de af Menigheden i saa Henseende fremsatte Ønsker, fundet for godt herom at træffe saadanne Bestemmelser, at der igiennem et frit Valg af Menighedens Repræsentanter gives alle Samfundets Medlemmer en saadan Indflydelse paa dets Anliggender, at Interessen for disse kan næres og styrkes hos Menigheden. Thi byder og befaler Kongen som følger:

1) Det mosaiske Troessamfund i Kbhavn bestyres af 7 Repræsentanter, der vælges frit og umiddelbart af alle i Overeensstemmelse med denne Kundgiørelse dertil kvalificerede Medlemmer af Samfundet.

2) Valgberettiget og valgbar er i Reglen enhver Mandsperson i Samfundet, der har opnaaet sit 25de Aar og som contribuerer til Menighedens Kasse. Dog er den, der er sat under Værgemaal, eller hvis Bo er under Opbuds- eller Fallitbehandling eller som iøvrigt er under Retsforfølgning, der efter Lovene betager ham Raadigheden over alt hans Gods, savelsom ogsaa den, der er sat under Tiltale for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, saa længe han ikke ved endelig Dom er aldeles frifunden, udelukket saavel af de Valgberettigedes som de Valgbares Klasse.

3) Valgberettiget, men ikke valgbar er: a) enhver af Samfundets Kasse lønnet Embedsmand; b) enhver Mandsperson, der, uagtet han har den i § 2 nævnte Qvalification, ikke befinder sig i en uafhængig og selvstændig Stilling, hvoraf følger, at den, der staaer i Lære eller i et andet privat Tienesteforhold, ikke vil kunne vælges, med mindre han har egen Huusstand og selv holder Dug og Disk.

4) Fader og Søn, Svigerfader og Svigersøn maae ikke paa een og samme Tid have Sæde i Repræsentantskabet.

18. Febr. 5) Af de nuværende Repræsentanter afgaae de 3 ældste naar de nye Valg, hvortil de fornødne Forberedelser strax blive at iværksætte, overensstemmende med denne Kundgiørelse ere foretagne, og senest inden April Maanedes Udgang d. A.; de øvrige ere pligtige at vedblive, om de end ellers havde Ret til at afgaae. Den 1 Jan. 1850 afgaae de 2 næstældste, det paafølgende Aars 1 Jan. de 2 yngste. Paa samme Maade skeer for den derpaa følgende Tid bestandsdigt Afgangen mellem Repræsentanterne, saaledes at Functionstiden stedse bliver 3 Aar for hver.

6) Enhver af de udtrædende Repræsentanter kan gienvælges og tager da den Plads som det nye Valg giver ham. Enhver er pligtig at modtage det paa ham faldende Valg; dog er den, der har fungeret som Repræsentant, ikke pligtig at modtage det nye Valg, førend efter Ugangen af det dobbelte Antal Aar, hvori han sidst har fungeret, ligesom og Den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid paa Grund heraf kan undskylde sig for at modtage et paa ham faldet Valg.

7) Hvergang der skeer Valg paa Repræsentanter, bliver der tilligemed disse at vælge et ligesaa stort Antal Suppleanter, hvilke i den Orden, der svarer til det Antal Stemmer, hvormed hver især er valgt, have at indtræde istedetfor de til Repræsentanter Valgte, som paa Grund af en af de ovennævnte Forhindringer eller formedelst andet lovligt Forfald ei komme til at overtage Posten, hvorimod de Pladser, der ved tilfældig Afgang maatte blive ledige i Aarets Løb, henstaae ubesatte, indtil de i det næste Aar kunne besættes tilligemed dem, der ved den i § 5 anordnede aarlige Afgang blive ledige.

8) Valgene forberedes ved en Liste over de Valgberetigede og Valgbare, der forfattes under Repræsentationens Tilsyn af Samfundets Bogholder. Denne Valgliste fremlægges 4 Uger inden Valghandlingen foregaaer, til almindeligt Eftersyn i en Tid af 8 Dage. Kundgiørelsen herom skeer forinden i den Avis, hvori officielle Bekiendtgjørelser for Stadens Vedkommende indrykkes. Forsaavidt Nogen

maatte finde en Uberettiget optagen eller en Berettiget 18. Febr. udeladt, har han inden 8 Dage efter Forløbet af den Tid, hvori Listen har været fremlagt til Eftersyn, at indsende en skriftlig og motiveret Indsigelse til Repræsentationen, der, forsaavidt den ikke maatte give denne Indsigelse Medhold, indstiller den til Kiøbenhavns Magistrat, som i saa Fald afgiver sin Decision som endelig Afgiørelse. En Anke over Nogens Optagelse eller Udelukkelse kan ikke komme i Betragtning, naar den ei inden foranførte Tid er fremført. [L. Nr. 10, 23. Jan. 1903.]

9) Efterat Listen saaledes er berigtiget, bliver den trykt og omdeelt mellem samtlige Valgberettigede. Tilligemed denne erholder enhver Valgberettiget en paa hans Navn lydende, af Samfundets Bogholder udstedt Stemmeseddel, der indeholder Opgivende af, hvormange Repræsentanter og Suppleanter der skulle vælges.

10) 8 Dage inden Valghandlingen, der hvert Aar skal skee i Løbet af December Maaned, hensættes paa Samfundets Contoir en tillaaset og med Samfundets Segl forsynet Kasse, hvori Enhver til den Tid, der nærmere maatte blive bestemt, selv eller ved Andre kan indlægge sin Stemmeseddel. Stemmesedlen bør imidlertid være egenhændigen underskrevet af den Valgberettigede, for at være gyldig.

11) Valghandlingen skeer offentligen paa det Sted og til den Tid, hvorom Bekiendtgjørelse forinden 3 Gange har været offentligiort. Den ledes af en Comitee, bestaaende af en Repræsentant og 2 af Repræsentantskabet udvalgte Medlemmer af Menigheden udenfor Repræsentantskabet. I den første Time efter Valghandlingens Begyndelse kan Enhver, der ikke forinden maatte have afleveret sin Stemmeseddel, nedlægge den i Kassen. Dernæst aabnes denne, og efter den Tid modtages ikke længere nogen Stemmeseddel.

12) Det af Comiteens Medlemmer, der er Medlem af Repræsentantskabet, optager Stemmesedlerne og forelæser lydeligen de Valgtes Navne, der optegnes af de to andre Medlemmer af Comiteen i 2 til dette Brug af Kiøbenhavns Magistrat autoriserede Protocoller; og Sedlerne henlægges

18. Febr. dernæst, indtil Valghandlingen er sluttet. Saasnart en Stemmeseddel er oplæst udstryges den Stemmeseddelens Navn paa Listen. Naar Optællingen er færdig, conferere Protocolførerne de optegnede Stemmer, og findes da nogen Uoverensstemmelse, giennemgaaes Stemmesedlerne paany, og først naar Valget er fuldendt, tilintetgøres disse. Repræsentanten bekendtgjør dernæst Udfaldet, der indføres i begge Protocoller, hvormed Valghandlingen er sluttet. Om Udfaldet af Valget meddeler Repræsentantskabet i Forening med de 2 udenfor samme valgte Medlemmer af Comiteen det Fornødne til Kbhvns Magistrat, der skriftligen har at communicere det til de Valgte.

13) Skulde nogen af Repræsentanterne i Løbet af den Tid, hvori han har at fungere, komme i det Tilfælde, der betager ham hans Habilitet til denne Function, andrages Sagen for Kbhvns Magistrat, der dernæst har at entledige ham fra denne Bestilling. Skulde der i denne Henseende opstaae Tvivl eller Uenighed, har Enhver af de Paagældende Ret til at indstille Sagen til Indenrigsministeriet, der deri har at decidere.

14) Saalænge Nogen fungerer som Repræsentant, er han fritagen for borgerlige personelle Tyngder.

15) Repræsentanterne ere forpligtede til at antage en Kasserer, der lønnes af Samfundets Kasse og som stiller behørig Sikkerhed for de ham anbetroede Oppebørsler. Repræsentationen er pligtig til inden 8 Uger fra Dato at indsende et Udkast til en Instrux for denne Embedsmand til Indenrigsministeriet, der har at approbere det, forinden Kassereren maa antages af Repræsentationen.

16) Ved disse Bestemmelser er Regl. 29 Mart. 1814 dets §§ 1—4 hævede og navnlig ogsaa den i § 3 a indeholdte Bestemmelse om, at een af Repræsentanterne bestandigt skal henhøre til den portugisiske Menighed, hvorimod denne Kundgiørelse iøvrigt ikke gjør nogen Forandring i de bemeldte Menighed tilstaaede Rettigheder.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Frederiksborg 17. Marts.

Amt, hvori Samme — der, ved at indsende et Andragende, hvori Forstanderskabet for tvende Landsbysogne forespurgte, hvo der maatte ansees som Eier af Byernes Gadejord, og som saadan berettiget til at oppebære Afgiften af Gadehusene, havde yttret, at da den, der er retmæssig Eier af den paagjældende Byes Jorder, ogsaa maa ansees som Eier af Byens fælles Gadejord, vilde det, forsaavidt de to omspurgte Sogne angaaer, formeentlig være Besidderen af N. N. Stamhuus, som Eier af de i hver By nedlagte Gaarde, og Byens Arvefæstere, der i Forening maae ansees som Eiere af Byernes Gadejord, enhver i Forhold til sit Hartkorn — svares, at det ikke har været Tvivl underkastet, at Bymændene ikke kunne være beføiede til, som Brugere af de en By tilliggende Jorder, eensidigen at disponere over Gadejord i Byen, og at det derhos rigtignok hidtil har tillige været antaget af Regjeringskollegierne, saaledes som ogsaa af Amtmanden yttret, at der tilkommer Hartkornseieren, naar ikke særlige Omstændigheder ved Udskiftningen eller andre specielle Grunde maatte være derimod, Ret til Disposition over samme, forudsat at der fra det Offentliges Side ikke er noget derimod at erindre; men at Indenrigsministeren dog for sit Vedkommende, anseer dette Spørgsmaal for at være tvivlsomt. Udlæggelse af Gadejord har nemlig bestaaet fra Oldtiden, og er ligesaa gammel som Byerne. Bylaugets hele Forhold hidrører saaledes fra en Tid, der er ældre end selve Sogneinddelingen, endsiige de om vore Landboforhold gjældende Love, og dersom det nu maa antages, at Gader og Fortog ere tillagte Bylauget som en bestandig bestaaende Korporation, saa er det et Spørgsmaal, om der kan disponeres over samme til andet Øiemed, end det, hvortil disse Strækninger fra Oldtiden have været bestemte, uden Bymændenes Samtykke, idet den fra umindelig Tid bestaaende faktiske Tilstand har Berettigelse som saadan. Men iøvrigt maa Ministeriet være aldeles enigt med Amtmanden i, at Spørgsmaalet desangaaende maa henhøre under Domstolenes Afgjørelse idet

28. Aug. ogsaa maa tilkomme ham i de Tilfælde, hvor Moderen paa Grund af sin Tilstand ikke selv er istand til at opgive et Navn for Barnet.

{Cirk. 4. Okt. 1828. Skr. 22. Okt. 1829.}

14. Dec. **Raadstue-Placat** at Indenrigsministeriet har bifaldet, at den nye anlagte Gade ved Slagterboutiquerne i Kbhvn benævnes »St. Nicolai Gade.«

1850.

- Lov om fremmede Jøders Adgang til at opholde sig her i Riget.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov: Indskrænkningerne i fremmede Jøders Adgang til at tage Ophold her i Riget ere ophævede, saa at disse Fremmede ikke ere andre Indskrænkninger i Henseende til deres Ophold her i Riget underkastede, end dem, der gjælde med Hensyn til Fremmede i Almindelighed.

[L. 15. Maj 1875 §§ 2, 13. L. Nr. 151, 2. Aug. 1914. Fattigl. 9. April 1891 § 23. Straffel. 10. Febr. 1866 § 16.]

4. Juni. **Finants-Min. Cirkulære til samtlige Amtmænd**, hvorved Samme, til Bekjendtgjørelse for Amtsforvalterne og Kjøbstad-Magistraterne, meddeler Følgende:

A) Da det, som Følge af de i den senere Tid foregaaede Forandringer, navnlig ved Ophævelsen af de ældre Kollegier m. v., er kommet under Overveielse, om ikke flere af de hidtil gjældende Begunstigelser med Hensyn til Erlæggelsen af Rangskat for Eftertiden maatte bortfalde, og da oftere indkomne Forespørgsler have viist, at de gjældende Bestemmelser angaaende Rangskatten ikke ere fuldkommen tydelige og overalt eens forstaaede, er det fundet hensigtsmæssigt at samle og bekjendtgjøre de almindelige Bestemmelser, som i saa Henseende fremdeles bør ansees gjældende. I Henhold til Fdn. af 17de Jan. 1764 § 8 skal Rangskat erlægges af Enhver, som er i Rangen eller har Rang med Nogen af dem, som i Rangforordningen ere anførte, være sig Civil eller Militær, til Lands eller Vands,

Verdslig eller Geistlig, og skal bemeldte Skat derhos erlægges efter den Rangklasse, hvori Vedkommende har høiest Rang. Den i bemeldte § endvidere indeholdte Bestemmelse, at Enker ikkun skulde svare det Halve af hvad der var fastsat i Rangskat for den Rangklasse, hvortil de hørte, er senere forandret, idet ved Kgl. Rskr. af 3die Marts 1812, (bekjendtgjort ved Cirkulære af 28de næstefter) er fastsat, at alle Enker, indtil videre, skulle være fritagne for at svare Rangskat. De fra den i Fdn. af 17de Jan. 1764 § 8 saaledes fastsatte almindelige Regel afvigende specielle Bestemmelser om Rangskatten angaae Følgende:

I. De Embedsmænd og Betjente, som høre tileller ere afskedigede fra Søetaten, Land-Militæretatens Linie, Krigsreserve og Forstærkning, samt Livjægerkorpset, det forhenværende Veikorps og det forhenværende Landværn eller de saakaldte annekterede Batailloner (jfr. Plak. af 25de Marts 1834):

1) De herunder hørende Embedsmænd og Betjente, som med Gage, Pension eller Vartpenge, enten a) staae i virkelig Tjeneste eller b) ere afskedigede, eller c) ere satte à la suite, ere, hvad enten de ere benaadede med en høiere Rang end den, deres militære Charge medfører, eller ikke, fritagne for at erlægge Rangskat til de civile Oppebørselsbetjente, da bemeldte Skat er dekourteret i deres Gehalt ved Beregningen af samme. (Jfr. Kgl. Resol. af 24de Decbr. 1790 og Kgl. Rskr. af 28de April 1842 angaaende Betalings-Regl. for Land-Militæretaten i. f. Nr. 15, samt Kgl. Resol. af 19de April 1793). Naar en herhen hørende Embedsmand eller Betjent tillige skulde erholde civilt Embede, maa han, om endog derfor forundes ham yderligere Gage eller Tillæg, dog være fritagen for at erlægge Rangskat til de civile Oppebørselsbetjente, da Dekourten for Rangskat er beregnet ham ved hans militære Gage.

2) De herunder hørende Embedsmænd og Betjente, som ikke have Gage, Pension eller Vartpenge. a) De uden

4. Juni. Gage ved Militæretaterne Ansatte, nemlig: *α*) alle Officerer i virkelig Tjeneste, *β*) alle Officerer à la suite, ligesom *γ*) andre Embedsmænd, der ansættes ved Etaterne, ere, saalænge de ingen Gage nyde, aldeles fritagne for at erlægge Rangskat, det være sig af deres militære eller anden høiere Rang, hvormed de udenfor det Militære ere benaadede (jfr. Kgl. Resol. af 28de Marts 1827). Ansættes imidlertid en herhen hørende Embedsmand eller Betjent tillige i et civilt Embede, hvorfor han oppebærer Gage eller anden Gehalt, maa han svare Rangskat af den høieste ham tillagte Rang. *b*) De uden Pension eller Vartpenge fra Militæretaterne afskedigede Officerer og andre Embedsmænd skulle erlægge Rangskat til de civile Oppebørselsbetjente af den høieste dem tillagte Rang (jfr. Kgl. Resol. af 28de Marts 1827). Undtagne herfra ere: *a*) Subalterne Officerer, der, om de endog ved Afskeden eller senere benaades med en høiere militær Charakter eller Rang, end deres forhenværende militære, dog ere fritagne for at erlægge Rangskat, saalænge de ikke ansættes i civilt Embede. Ansættes de derimod i civilt Embede, eller dem er forundt høiere civil Charakter eller Rang, maae de svare Rangskat til de civile Oppebørselsbetjente af den høieste dem tillagte Rang. Til subalterne Officerer ere tidligere, forsaavidt Landmilitæretaten angaaer, henregnede Lieutenanter og Kapitainer, som ikke havde Kompagni. Da imidlertid samtlige Kapitainer, efter Armeens forandrede Organisation i 1842, nu tillige ere Kompagnichefer, maae de Officerer, der ere afskedigede ved Armeereduktionen i 1842 eller forinden, uden at have tjent i nogen høiere Stilling end som Stabskapitainer, endnu fremdeles henregnes til subalterne Officerer, men derimod kunne de, som efter Armeereduktionen have været ansatte som Kapitainer, ligemeget paa yngst eller ældst Gage, ikke henregnes til subalterne Officerer, hvorimod af Officerer, som have tjent efter bemeldte Tidspunkt, ikkun Sekond- og Premierlieutenanter, samt Lieutenanter med Kapitains Charakter kunne ansees som subalterne Officerer. Til subalterne Officerer maae, forsaavidt Sæetaten an-

gaaer, og henregnes Sekond- og Premierlieutenanter, samt 4 Juni. Lieutenanter med Kapitaïnlieutenants Charakteer. Subalterne Officerer ville derhos, naar de, fordi de ere ansatte i civilt Embede, skulle svare Rangskat, ikkun have at svare 24 Sk. maanedlig, selv om de have erholdt en militær Charakteer, der dog ikke er høiere i Rang end de subalterne Chargers, altsaa navnlig end Kapitaïn i Land-Militæretaten og Kapitaïnlieutenant i Søetaten, som Krigsraad, Overkrigskommissær, Krigsassessor m .v. Erholde derimod afskedigede subalterne Officerer en høiere militær Rang end de subalterne Chargers, t. Ex. Major eller Kapitaïn i Søetaten, maa de svare Rangskat efter denne høiere Rang (jfr. Kgl. Resol. af 28de Marts 1827). *β*) De fra Krigsreserven, Forstærkningen, det forhenværende Landværn eller de saakaldte annekterede Batailloner uden Pension eller Vartpenge afskedigede Officerer ere 1) fritagne for at erlægge Rangskat, uanseet hvilken Charge de have beklædt, og om de endog a) have erholdt høiere militær Charakteer eller Rang, eller b) ansættes i civilt Embede; 2) pligtige at erlægge Rangskat af den høieste dem tillagte Rang, naar de erholde civil Charakteer eller Rang. (Jfr. herved Plak. af 25de Marts 1834). Desuden kan her mærkes følgende almindelige Bestemmelser: 1) De Militære, der have været ansatte i en mere underordnet Stilling end som subalterne Officerer, t. Ex. som Overfyrværker, Sergeant, Underofficerer eller deslige, men som ved Afskeden fra Militæretaten eller senere tillægges en militær Charakteer, nyde, ihenseende til Rangskats Udredelse af den dem saaledes tillagte Rang, samme Fritagelse for eller Moderation i Rangskatten, som tilkommer subalterne Officerer i Henhold til Kgl. Resol. af 28de Marts 1827 og 30te Jan. 1828. (Jfr. Kgl. Resol. af 30te Oktbr. 1848). 2) Civil-Militære Embedsmænd, der ere tillagte Rang med subalterne Officerer, navnlig Auditeurer, Regimentschirurg, Overlæger, Underlæger, Garnisons- og Bataillonschirurg samt Regimentsdyrlæger, følge, i de Tilfælde, i hvilke det paaligger de civile Oppøbselsbetjente at opkræve Rangskat af dem, i Henhold til

4. Juni. Kgl. Resol. af 28de Marts 1827 og 30te Jan. 1828, de samme Regler, som ovenfor ere anførte med Hensyn til Rangskats Udredelse af subalterne Officerer. (Jfr. Kgl. Resol. af 26de Mai 1847).

II. De med Rang benaadede Officerer og øvrige Embedsmænd, som ere ansatte ved eller afskedigede fra det borgerlige Militær og Brandkorpserne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, eller som ere ansatte ved Kongens Livkorps, eller som ved deres Afskedigelse fra nysnævnte Korps enten, i Overensstemmelse med Kgl. Resol. af 12te Febr. 1834, beholde den dem forhen tillagte Rang eller erholde en anden.

1) Staae de herunder hørende Embedsmænd i virkelig Tjeneste eller ere satte à la suite, og a) oppebære Gage i denne deres militære Stilling, da have de at udrede Rangskat af den høieste dem tillagte Rang, hvad enten den er civil eller militær; men b) oppebære de ikke Gage i denne deres militære Stilling, da ere de fritagne for at svare Rangskat af deres Rang, som saadanne, men skulle svare af den Rang, der maatte være tillagt dem udenfor deres Rang som borgerlige Militære.

2) Entlediges de herunder hørende Embedsmænd og Betjente, og a) erholde Pension eller Vartpenge, da have de at svare Rangskat af deres høieste Rang, hvad enten denne er civil eller militær; eller b) erholde ikke Pension eller Vartpenge, da ere de fritagne for at svare Rangskat af deres militære Rang, om de endog erholde høiere militær Rang eller Charakter, saalænge de ikke ansættes i civilt Embede; erholde de derimod civil Charakter eller ansættes i civilt Embede, skulle de svare Rangskat, i første Tilfælde af den høieste civile Rang, og i sidste af den høieste militære Rang, der er tillagt dem. (Jfr. Plak. af 25de Marts 1834). Som militære Charakterer maae ansees Charaktererne: Generalkrigskommissær, Overkrigskommissær,

Krigsraad, Krigsassessor, Krigssekretær og deslige, for- 4. Juni
 saaviddt Bestallingerne ere udfærdigede gennem de forhen-
 værende militære Kollegier eller gennem Krigs- eller Ma-
 rineministeriet. (Jfr. Kgl. Resol. af 11te Decbr. 1847).

III. De under Krigs- og Marineministe-
 riet hørende civile Embedsmænd og Be-
 tjente, som maatte være benaadede med
 Rang.

Af de herunder hørende Embedsmænd har der hidtil
 ingen Rangskat været erlagt til de civile Oppebørselsbe-
 tjente, og ville de Embedsmænd og Betjente, som have
 været ansatte under det forrige Generalkommissariats Kol-
 legium eller Admiralitets- og Kommissariats-Kollegium, og
 ere forblevne ansatte under Krigs- eller Marineministeriet,
 forsaaviddt de ikke senere have erholdt højere Rang, end
 den, de havde ved Ministeriernes Organisation, ogsaa frem-
 deles være fritagne for at erlægge Rangskat, saalænge de
 forblive ansatte under bemeldte Ministerier. Have de der-
 imod senere end bemeldte Tidspunkt erholdt, eller herefter
 erholde højere Rang, eller afskediges de fra vedkommende
 Ministerier, ville de, ligesom alle andre Embedsmænd og
 Betjente under Krigs- og Marineministeriet, som ere be-
 naadede med Rang, have at erlægge fuld Rangskat efter
 den højeste Rangklasse, hvortil de høre.

IV. De Embedsmænd og Betjente, som have
 henhørt under det forrige Rentekammer og
 Bygnings-Administrationen.

Den Fritagelse for at erlægge Rangskat, som var til-
 staaet ved Kgl. Resol. af 21de Mai 1764 de Kommitterede,
 Sekretærene og øvrige Betjente i Rentekammeret, som
 med Charakter vare benaadede, samt ved Kgl. Resol. af
 6te Marts 1831 Auskultanterne i Rentekammeret, saalænge
 de forbleve i fornævnte Stilling, samt endelig ved Kgl.
 Resol. af 20de Novbr. 1830 Medlemmerne af Administra-
 tionen for Bygningsvæsenet og Betjentene i det under

4. Juni. samme hørende Kontoir, maa ansees bortfalden fra Dato af Ministeriernes endelige Organisation og Ophævelse af det forrige Rentekammer m. v., saa at Rangskats-Frihed, i Henhold til disse Bestemmelser, ikke kan ansees erhvervet efter nysnævnte Dato, hvorimod den inden bemeldte Dato erhvervede Rangskatsfrihed vedbliver for den Rang, Vedkommende da havde, forsaavidt han ved Rentekammerets eller Bygnings-Administrationens Ophævelse ikke er gaaet af, men alene gaaet over under Indenrigsministeriet eller Finantsministeriet, samt saalænge han forbliver staaende under bemeldte Ministerier i en tilsvarende Stilling til dem, der efter ovennævnte Bestemmelser tidligere hjemlede Rangskats Frihed. Naar den, Vedkommende saaledes hjemlede, Rangskatsfrihed i Henhold til Foranstaaende ophører, vil fuld Rangskat være at erlægge af den ham tillagte Rang, ligesom af alle andre Embedsmænd og Betjente under Indenrigsministeriet og Finantsministeriet. Ifølge Kgl. Resol. af 15de Septbr. 1841 tilkommer desuden de med Rang be-naadede Embedsmænd, som ved de seneste Forandringer, før bemeldte Kgl. Resol. betræffende Rentekammerets Organisation og Personale, bleve afskedigede fra deres Tjeneste under Kammeret, Fritagelse for at betale Rangskat. Endelig kan endnu mærkes, at forsaavidt der for den fore-gaaende Tid ikke er opkrævet Rangskat af enkelte af de under III. og IV. hørende Embedsmænd m. v., som efter de der sammenstillede Regler ere rangskatspligtige, tillades det, at det maa have sit Forblivende derved, forsaavidt angaaer Tiden til 1ste April d. A., men at Rangskat vil være at affordre samtlige under III, og IV. ommeldte rangskatspligtige Embedsmænd m. v. for Tiden fra 1ste April d. A. at regne.

V. Diplomater og Konsuler.

1) Samtlige danske Diplomater, der med Rang ere be-naadede, ere fritagne for Rangskats Svarelse for den Tid, i hvilken de i fornævnte Stilling gjøre Tjeneste paa fremmede Steder. (Jfr. Kgl. Resol. af 29de Decbr. 1826).

2) Fremmede Magters af Kongen af Danmark anerkjendte Konsuler ere, uden Hensyn til om de ere danske eller fremmede Staters Undersaatter, fritagne for Erlægelsen af Rangskat af den dem i deres Egenskab som Konsuler tillagte Rang, hvorimod danske Undersaatter, der af Kongen anerkjendes som Konsuler for andre Nationer, og enten før Anerkjendelsen have været benaadede eller siden efter benaadets med en anden Rang end den, der tilkommer dem som Konsuler, ere pligtige at svare Rangskat af en saadan Rang. (Jfr. Kgl. Resol. af 16de Juli 1828).

VI. Distriktsprovster.

De Provster, som bleve beskikkede i Overensstemmelse med Kgl. Resol. af 17de Juli 1822, bleve, ved Kgl. Resol. af 28de Mai 1823, fritagne for at erlægge Rangskat af den dem i fornævnte deres Egenskab tillagte Rang.

VII. Bornholms Indvaanere.

Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordeling af Vederlaget herfor. 20. Juni.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De aarlige Ligninger af: a) Udgifter til Anskaffelsen af Fourage til Land-Militair-Etaten i Danmark, ifølge Forordningen af 28 Juli 1784, efter Fradrag af hvad for Fouragen i Overeenstemmelse med den 3die Paragraph i bemeldte Forordning udredes af Statskassen; b) Marschpenge for Landsoldaterne, i Henhold til Forordningen af 20 Juni 1788 § 37; c) Udgifterne ved de i Forordning af 26 Juni 1844 § 3 omhandlede kongelige Tjenestereiser, i Overensstemmelse med bemeldte Forordnings § 9; bortfalde. Ligeledes ophører Erlæggelsen af: d) Indkvarterings-Hjælpeskat, efter Forordningen af 15 Novbr. 1816 §§ 29 og 30 med tilhørende senere Bestemmelser, samt af det ved Rescript af 30 Novbr. 1764, bekendtgjort ved Indkvarter-

20. Juni. ringscommissionens Placat af 25 Febr. 1765, fastsatte aarlige Indquarteringsbidrag af Staden Kjøbenhavn; e) Bidragene til de offentlige civile Læger og til Døvstumme-Institutet, i Henhold til Forordning af 15 Septbr. 1832, Placat af 21 April 1848; f) Bidragene til Straffeanstalterne i Danmark, ifølge Forordningen af 15 September 1832 §§ 5 og 6, Placat af 5 Marts 1834, samt Fundats af 10 April 1753 § 8 og Rescript af 3 April 1782 § 4 [*An. 21. April 1812 § 10.*]; g) Skriverspenge til Amtforvalterne, ifølge Forordningen af 14 Juli 1819 og Placat af 12 Juni 1844 § 2; h) Dommer- og Skriverkorn, saavel som den istedet derfor fastsatte Godtgjørelse i Penge, i Henhold til danske Lov 1—5—18, Forordningen af 4 Marts 1690 § 4, Forordningen af 4 Novbr. 1720 og Placat af 21 Septbr. 1836; i) det ved Forordningen af 12 Januar 1827 fastsatte extraordinaire Paabud, samt endeligen k) Bidraget af Amtsrepartitionsfondene til Amtmændenes Gagering. Derhos bortfalder Krav paa de i Forordningen 15 Septbr. 1832 ommeldte og ifølge aarlige Forordninger om Landskats-Eftergivelsen senere som ukrævede henstaaende Summer, der i adskillige af de foregaaende Aar vare blevne forskudsviis udredede af Finantskassen, men i Betragtning af Tidsomstændighederne ei i sin Tid vare blevne erstattede denne ved Repartition paa Hartkornet. Ligeledes bortfalder aldeles den Deel af Landskatten, som er midlertidigt eftergivet ved Forordningen af 10 Januar 1823 og senere Anordninger.

§ 2. Istedetfor de ved § 1 ophævede Skatter og Bidrag bliver, under Navn af Ligningsskat, at udskrive en Skat, som fordeles paa den i de følgende Paragrapher bestemte Maade.

§ 3. Af denne Skat udreder Kjøbenhavn 53,000 Rbd. og de andre Kjøbstæder 62,000 Rbd., der deles indbyrdes imellem dem efter deres Bygningers Assurancesummer og efter deres Folkemængde ifølge den hver Gang sidst afholdte almindelige Folketælling, dog saaledes, at Bornholms Kjøbstæders Folketal kun regnes for en Trediedeel. Denne Fordeling bliver at foretage af Finantsministeren i

Henhold til den i indeværende Aar stedfundne almindelige 20. Juni. Folketælling og Bygningernes Assurancesummer den 31te Marts d. A., og bliver derhos en ny Fordeling at foretage af Firantsministeren hver Gang en almindelig Folketælling har fundet Sted og derved at tage Hensyn til Bygningernes Assurancesummers Størrelse efter disses sidste Opgjørelse. Den af Ministeren iværksatte Fordeling bliver at kundgjøre i Anordnings Form.

§ 4. Af det paa enhver Kjøbstad faldende Beløb afdrages 1 Rbd. 8 Sk. for hver Td. Ager- og Engs-Hartkorn samt 52 Sk. for hver Td. Skov- og Mølleskylds Hartkorn, som henhører under samme, dog saaledes, at der for Bornholms Kjøbstæder kun afdrages 36 Rbsk. for hver Td. under disse henhørende Ager- og Engs-Hartkorn. For saavidt der ikke af Communalbestyrelserne med Indenrigsministeriets Samtykke træffes andre særlige Bestemmelser for den enkelte Commune, udredes Resten af den paa enhver faldende Deel af Skatten saaledes: a) af Staden Kjøbenhavns Andeel: $\frac{2}{3}$ som hidtil Indquarteringskat, $\frac{1}{3}$ som hidtil Bidrag til Straffeanstalterne. b) af de øvrige Kjøbstæders Andeel: $\frac{1}{4}$ ved Ligning paa Grundtaxten, $\frac{1}{4}$ som Næringskat, $\frac{1}{2}$ ved Ligning efter Formue og Leilighed.

§ 5. Den paa Hartkornet faldende Deel af Skatten udredes saavel af Kjøbstædernes som af Landdistricternes Hartkorn paa følgende Maade: af hver Td. Ager- og Engs-Hartkorn: i Almindelighed 1 Rbd. 24 Sk., paa Bornholm 44 Sk.; af hver Td. Skov- og Mølleskylds-Hartkorn 60 Sk.

§ 6. De Geistligheden ved Forordningen af 11 Septbr. 1822 med flere særlige Bestemmelser forundte Skattelettelser for de den beneficerede Jorder samt Konge- og Kirketiender bortfalde, og ville de fulde Skatter heraf, efter Liquidation af de $\frac{2}{8}$ af Bankhæftelsesrenten, være at erlægge som af andet Hartkorn og Tiender. Ligeledes bortfalder saavel den ved ovenanførte Forordning paabudte aarlige Afgift af 1 Rbd. pr. Td. Hartkorn af visse Geistligheden tillagte Jorder, som lignende ved særlige Bestemmelser for enkelte Kald fastsatte ringere Afgifter, saa og

20. Jnni. den i det aabne Brev af 4 Decbr. 1838 § 8 paabudte Indbetaling i Statskassen, som Skat, af de $\frac{3}{8}$ af Bankheftelsesrenten af de Geistligheden tillagte Jorder og Tiender, Præstetienden derunder indbefattet. De $\frac{2}{6}$ af Bankheftelsesrenten af Præstetienden, der indbetales til Banken, ville være at liqvidere i vedkommende Beneficiariers øvrige Hartkorns- og Tiendskatter.

§ 7. Inellem de geistlige Embeder, der ved denne Forandring faae en forøget Skattebyrde, fordeles fremtidigt et aarligt Beløb af indtil 8000 Rbd. Fordelingen skeer af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet saaledes, at navnlig de geistlige Embeder, hvis Reguleringssum er under 800 Rbd., forlods faae fuld Erstatning for den forøgede Skat, naar Forøgelsen udgjør over 3 Rbd., og forresten tages Hensyn til Embedernes Trang i det Hele til saadan Lettelse.

§ 8. Fiskeri-, Bro- og Færgeløbs-Hartkorn bortfalder, og erlægges af hvert Fiskeri-, Bro- og Færgeløb, hvorpaa bemeldte Hartkorn nu hviler, en fast aarlig Afgift, der er liig med den, der for Tiden opkræves af det paagældende Hartkorn. Ligeledes erlægges der til Statskassen af Bornholms Kirketiender, istedetfor den paa andre Tiender hvilende Beskatning, en fast aarlig Afgift, der er liig Beløbet af den fulde Bankheftelsesrente af bemeldte Tiender.

§ 9. Skatterne efter denne Lov opkræves, overensstemmende med Forordningen om Amtstue-Oppebørsler m. v. af 8 Juli 1840 § 1, to Gange aarligen, nemlig hvert Aars 1ste April, for Tiden fra 1ste Januar til 30te Juni og hvert Aars 1ste October, for Tiden fra 1ste Juli til 31te December, hver Gang med det Halve af det aarlige Beløb, og bliver den Deel af Skatten, som efter § 5 falder paa Hartkornet, at opkræve i Forening med den Deel af Landskatten af Ager- og Engs-Hartkorn, som beregnes efter den nye Matrikul, samt med Landskatten af Skov- og Mølleskylds-Hartkorn.

§ 10. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1851 at regne.

[L. 19. Febr. 1861 § 1.]

Finants-Min. Cirkl. til samtlige Amtmænd, hvori bl. a. 28. Juni meddeles:

A. — — —

4) Da ikkun kongelige og offentlige Bygninger ere fritagne for Bygningsafgift, vil denne Afgift være at svare af Private tilhørende, efter deres Indretning og Brug iøvrigt afgiftspligtige, Bygninger, uagtet de ere udleiede til Staten eller Kommunen.

6) Som særskilte Pakhuse ansees de Pakhuse, der ikke ere indbyggede i andre afgiftspligtige Bygninger, selv om de ere byggede op til saadanne Bygninger, uden at der dog er Forbindelse indvendig imellem dem. Lysthuse i Haver ere ikke afgiftspligtige, men vel Havestuer.

7) Under Bygninger til Avlindsdrift kan ikke indbefattes Avlsbrugeres Beboelsesleilighed, Karlekamre i Ud-huse m. v. i Kjøbstæderne eller paa sammes Grund, hvorimod deraf Bygningsafgift vil være at erlægge.

8) De Leiligheder, som beboes af Almissemønstre, henhørende under det offentlige og almindelige Fattigvæsen, ere frie, hvad enten de Paagjældende selv betale Leie eller saadan udredes af Andre for dem. Enhøre de Paagjældende derimod ikke under det almindelige Fattigvæsen, men nyde Forsørgelse andetstedsfra, have de intet Krav paa denne Begunstigelse.

9) Bygninger, som ere indrettede og bruges til Saltning eller anden Behandling ved Fiskeriet, ere frie, men ikke de dertil hørende Boliger, hvoraf Afgift svares som af andre Bygninger.

10) Bygningsafgiften skal beregnes efter den sammenlagte Assurancesum for alle en Gaards enkelte Dele, uden Hensyn til at de maatte være for sig assurerede. Fradrag i Assurancesummen kan ikke skee for Brændeviinsredskaber, Kakkellovne etc., der maatte være assurerede under Eet med den Bygning, hvori de findes.

11) Af tillukkede Reberbaner svares Afgiften af ikkun $\frac{2}{3}$ af deres Areal, og beregnes som af særskilte Pakhuse.

28. Juni. 13) Ved Veirmøller skal Opmaaling skee efter deres Grund og Lofter, saaledes at de forskjellige Afdelinger, hvortil der ved Trapper eller Stiger haves Opgang, betragtes som forskjellige Etager. Ved Stubmøller skal Grunden bestemmes efter det Rum, som Møllebeklædningen indeluttrer. Ved ottekantede hollandske Veirmøller maales for hver Etage enten den større Diameter, det er Maalet fra et Hjørne til det modstaaende, eller den mindre Diameter, det er lige over fra Flade til Flade, men i begge Fald, maa, da Maalet skal være udvendigt, Tykkelsen af Møllens Be-klædning, tvende Gange taget, lægges til Diametrens Længde. Maales den større Diameter, multipliceres denne med sig selv, og det udkommende Kvadrat med Brøken $\frac{7071}{10000}$ ($= 0,7071$). T. Ex. naar den større Diameter, udvendig taget, er $8\frac{2}{3}$ Alen, saa er Kvadratet deraf $75\frac{1}{3}$, som, multipliceret med $\frac{7071}{10000}$ giver c. $53\frac{1}{100}$ □ Alen. Vælger man derimod den mindre Diameter, da multipliceres denne med sig selv, og det udkommende Kvadrat med Brøken $\frac{8284}{10000}$ ($= 0,8284$). F. Ex. naar den mindre Diameter, udvendig taget, er 8 Alen, saa er Kvadratet 64 Alen, som, multipliceret med $\frac{8284}{10000}$ giver $53\frac{178}{1000}$ eller $53\frac{2}{100}$. I Almindelighed maales lettest den mindre Diameter, hvorhos det udtrykkelige maatte opgives, hvilken Diameter der er maalt.

14) Naar i en Bygning findes flere Luger eller Vinduer over hinanden, der ikke ere adskilte ved Lofter eller Gulve, betragtes Rummet kun som een Etage.

17) Aabne Trapper eller Opgange, saavelsom aabne Svaler ere frie for Bygningsafgift.

19) Ved Udregningen af Kvadratrømmet regnes $\frac{1}{2}$ □ Alen og derover for 1, og under $\frac{1}{2}$ □ Alen bortkastes. Ligesaa regnes $\frac{1}{2}$ Sk. og derover, ved Udregningen af den oprindelige Afgift efter Fdn. af 1ste Oktbr. 1802, for 1 Sk., og under $\frac{1}{2}$ Sk. bortkastes. — — —

[Fr. 1. Okt. 1802.]

Lov ang. Gangstier i offentligt Øiemed.

4. Juli.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Lighed med hvad der er foreskrevet i Fdn. af 29de September 1841 § 28, skal det herefter for enhver Commune, ved et af Communalbestyrelsen for et Tidsrum af ikke over 3 Aar forfattet Regulativ, bestemmes hvilke Gangstier paa Grund af deres Nødvendighed eller almindelige Benyttelse, enten som nærmeste Vei for Gaaende til Kirke, Skole og Tinghuus, eller i andet almeenvigtigt Øiemed, skulle betragtes som offentlige. [Skr. 26. Marts 1906. 6. Decbr. 1905.]

§ 2. Enhver Communalbestyrelse har derfor, saasnart nærværende Lov er traadt i Kraft, og senere saa ofte Tiden for Regulativets Gyldighed er forløben, at tage under Overveielse, hvilke allerede tilværende Stier, der i Henhold til § 1 egne sig til Optagelse paa Regulativet, saavelsom om det maatte være fornødent at foranstalte nye offentlige Stier anlagte som Vei til Kirke, Skole eller Tinghuus. Det af Communalbestyrelsen affattede Regulativ fremlægges efter forudgaaet offentlig Bekjendtgjørelse paa den i Communen sædvanlige Maade til almindeligt Eftersyn i 3 Uger.

§ 3. Enhver offentlig Sti bør idetmindste være 1 Alen bred. Det tilkommer Communalbestyrelsen at tage Bestemmelse i alle Spørgsmaal angaaende Anlæggelsen, Retningen og Beskaffenheden af de ovennævnte offentlige Stier, samt disses Forbedring og Udvidelse, dog at enhver i Medfør heraf tagen Beslutning kan af Vedkommende indankes paa Landet for Amsraadet, ved hvis Afgjørelse det har sit Forblivende, forsaavidt ikke Sagen maatte angaae en Sti, der løber gennem flere Communer, som høre under forskellige Overautoriteter, og imellem disse maatte være Meningsulighed; thi i saa Tilfælde, saavelsom naar Spørgsmaalet vedkommer Staden Kjøbenhavn og Landets øvrige Kjøbstæder, kan Paaanke til Indenrigsministeriet finde Sted.

4. Juli. § 4. Saavel den forsvarlige Vedligeholdelse af alle i Regulativet optagne Stier med Stenter, Gangtræer, Laager og lignende Indretninger, som den derved forefaldende Sneekastning bliver at foranstalte udført for Communens Regning. Ligeledes er Brugeren af de Jorder, over hvilke en ny offentlig Sti anlægges, eller hvorfra Grund afgives til Udvidelse af en allerede tilværende Sti, berettiget til af Communen at erholde saavel Afsavnet af den afgivne Grund, som den Byrde og Ulempe, der med Stien maatte være forbunden, erstattet ved et aarligt Vederlag, der fastsættes af uvillige, dertil af Retten udmeldte, Mænd, og bortfalder, naar Stien udgaaer af Regulativet. Samme Ret til Erstatning tilkommer Brugeren af Jorder, over hvilke en allerede tilværende paa Regulativet optagen Sti løber, med mindre denne sidste enten allerede er bleven udlagt som Kirke- eller Skolesti, eller fra Alders Tid upaataalt er bleven benyttet af Alle og Enhver. [Skr. 8 Sept. 1910.]

§ 5. Alle andre Gangstier end de, der i vedkommende Regulativ ere optagne som offentlige, er Eieren eller Brugeren af de Jorder, over hvilke de gaae, beføiet til at aflægge, uden at dog derved de, som formene at have Adkomst til Stiens Benyttelse, udelukkes fra ved Sags Anlæggelse at søge deres formeentlige Ret gjort gjældende.

[L. Nr. 109, 4. Maj 1907 § 8. Bekg. om off. Gangstier i Brønshøj 31. Jan. 1901, i Valby 31. Jan. 1901, i Sundbydistriktet 15. Nov. 1901. Regul. 4. Decbr. 1902. 23. Jan. 1909.]

4. Juli. **Lov, der forandrer og nærmere bestemmer Fr. af 9. Maj 1806 ang. Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De i Fdn. af 9de Mai 1806 i §§ 17—23 indeholdte Bestemmelser, der ved provisorisk Plac. af 6te Juni 1848 ere suspenderede, ophæves, forsaavidt de ikke ere optagne i nærværende Lov. Ligeledes ophæves bemeldte Forordnings § 39.

§ 2. Indquarterede Officerer og de med dem i Classe 4. Juli. staaende Personer bør Qvarteerværterne paa Forlangende yde Bespiisning paa Ankomstdagen, men ei senere, og skal der herfor kunne fordres en særlig passende Godtgjørelse, som udredes af den Indquarterede selv. For den efter Ankomstdagen følgende Tid ere Værterne derimod pligtige uden særlig Godtgjørelse at anvise disse Indquarterede Kjøkkenleilighed og Kogeapparater til fri Afbenyttelse samt paa lige Maade at yde dem Brændsel til Madkogning.

[L. Nr. 66, 29. Marts 1893 § 2. L. Nr. 37, 19. Marts 1898.]

§ 3. Qvarteer for Underclasserne (Underofficerer, Understabspersoner, Militairhaandværkere, Spillemand og Menige) bliver i Følge den Angivelse, som derom udtrykkeligt skal indføres i Qvarteerreqvositionerne, at anvise enten som Qvarteer med Bespiisning eller uden Bespiisning, og naar heri under samme Indkvartering ønskes Forandring, have vedkommende Militairautoriteter saa betimeligt derom til Øvrigheden eller Sognefogden paa Stedet at fremkomme med ny Reqvosition, at den indtrædende Forandring idetmindste med Aftensvarsel kan bliver Qvarteerværterne meddeelt.

§ 4. Naar Qvarteer med Bespiisning i Henhold hertil skal ydes, paaligger det Qvarteerværterne at give de Indquarterede et forsvarligt og tilstrækkeligt Maaltid varm Mad daglig, dog uden Brød. Ved Bedømmelsen heraf skal den i Armeens Forpleiningsreglement til enhver Tid bestemte sædvanlige Naturalportion tjene til Maalestok, saaledes at Maaltidet, for at kunne ansees forsvarligt og tilstrækkeligt, i det mindste maa erkjendes passende at kunne træde i Stedet for Naturalportionen. Opstaaer Meningsulighed herom mellem Qvarteerværten og den Indquarterede, skal vedkommende Compagnie-Commandeur bedømme Sagen efter denne Regel, og, forsaavidt han skjønner den Indquarteredes Klage grundet, gennem Øvrigheden paa Stedet eller Sognefogden bevirke det Paaankede forandret, dog saaledes, at Adgang til en endelig Afgjørelse i Henhold til Fdn. af 9de Mai 1806 § 5 ikke afskjæres. Ar-

4. Juli. meens Forpleiningsreglement, saavelsom enhver Forandring deri, der kan faae Indflydelse paa Qvarteerværternes Forhold til den Indkvarterede, skal fra vedkommende Overbestyrelse tilstilles de civile Autoriteter, for at samme af disse kunne bringes til almindelig Kundskab i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger. [*L. Nr. 66, 29. Marts 1893 § 2.*]

§ 5. Har en Qvarteervært paa een Gang 6 Mand eller flere i Qvarteer, er det ham tilladt at levere dem til eet fælleds Maaltid de ifølge Armeens Forpleiningsreglement til een og samme Naturalportion for hver hørende Bestanddele i utilberedt Tilstand imod derhos at give dem Redskaber, forsaavidt de ikke dermed ere forsynede, og Leilighed samt Brændsel til selv at tilberede Maaltidet.

§ 6. For Bespisning ifølge forestaaende §§ 4 og 5 tilkommer Qvarteerværten 12 Rbsk. pr. Mand daglig.

§ 7. Naar Qvarteer uden Bespisning anvises Underclasserne, og derhos Naturalforpleining af disse ved directe militair Foranstaltning finder Sted, paaligger det Qvarteerværterne, foruden anordningsmæssigt Qvarteer, tillige at give disse Indkvarterede Redskaber, forsaavidt de ikke dermed ere forsynede, og Leilighed samt Brændsel til Tilberedning af Naturalierne.

§ 8. For selve Qvarteret til Underclasserne tilkommer Qvarteerværterne den i Fdn. af 15de November 1816 § 10 fastsatte Godtgjørelse af $3\frac{1}{5}$ Sk. daglig for hver indkvarteret Underofficer og $1\frac{3}{5}$ Sk. daglig for hver Menig. For det Rum, der requireres til Heste i Overeensstemmelse med Fdn. af 9de Mai 1806 § 24, bliver at erlægge en Godtgjørelse, som i Lighed med den ved Fdn. af 15de November 1816 § 10 bestemte, fastsættes for hver Hest til $1\frac{1}{4}$ Sk. pr. Dag. [*L. Nr. 66, 29. Marts 1893.*]

§ 9. Det paaligger den Høistcommanderende ved hver Troppeafdeling inden hver Maanedes Udgang, eller i Tilfælde af Cantonnementsforandring, betimeligt forinden Afmarschen at tilstille Øvrigheden eller Sognefogden paa Stedet en Liste in duplo, særligt affattet respective efter § 6 og § 8, forsaavidt hver af disse Paragrapher kommer til

Anvendelse, over den Styrke, der har været indkvarteret, 4. Juli. og den Godtgjørelse, som derfor skal erlægges, samt at foranstalte Beløbet udbetalt af Troppeafdelingens Kasse ved Præsentationen af det ene Exemplar af Listen med Øvrighedens eller Sognefogdens derpaa tegnede Qvittering, til hvilken Ende Øvrigheden eller Sognefogden uopholdeligt skal foranstalte Godtgjørelsesbeløbet oppebaaret ved Kassen og dernæst ligeledes uopholdeligt fordeelt til Qvarteer- værterne. [*L. Nr. 66, 29. Marts 1893 §§ 1 og 2.*]

1851.**Pensionslov.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke 5. Jan. stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov. Det bliver at bestemme ved Lov, hvilke Embedsmænd ville blive udnævnte af Kongen, men indtil en saadan Lov udkommer, vil dette skee i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Adgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Adgang til Pension, men som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal beholde Kravet paa Pension. Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved Rigsdagen eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven. Udnævnelser paa Tid give ikke Pensionsret. Communerne bestemme selv, hvorvidt deres Embedsmænd skulle have Adgang til Pension, samt dennes Størrelse. [*L. 4. Marts 1857 § 3. Vedt. 30. Dec. 1857 § 25. Pensionsvedt. 22. Febr. 1909.*]

§ 2. Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældt, eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.

5. Jan. Civillisten og det kongelige Huses Apanager bære hver især de dem vedkommende Pensioner. Ved Thronskifte eller ved en af de nuværende Apanagers Ophør bestemmes det hvergang ved særlig Lov, hvilke Pensioner Statskassen i den Anledning skal udrede.

§ 3. Pensionen beregnes efter Vedkommendes Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmand og efter Gjennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som han har havt i de sidste 5 Aar før Afskedigelsen eller i hele sin Tjenestetid, saafremt denne ikke har været i 5 Aar, saaledes at:

fra 0—2 Aars Tjeneste	giver	$\frac{1}{10}$	af Gennemsnitsbel. i Pension
» 2—4	—	$\frac{2}{10}$	—
» 4—7	—	$\frac{3}{10}$	—
» 7—10	—	$\frac{4}{10}$	—
» 10—20	—	$\frac{5}{10}$	—
» 20—21	—	$\frac{31}{60}$	—
» 21—22	—	$\frac{32}{60}$	—
» 22—23	—	$\frac{33}{60}$	—
» 23—24	—	$\frac{34}{60}$	—
» 24—25	—	$\frac{35}{60}$	—
» 25—26	—	$\frac{36}{60}$	—
» 26—27	—	$\frac{37}{60}$	—
» 27—28	—	$\frac{38}{60}$	—
» 28—29	—	$\frac{39}{60}$	—
over 29 Aars	—	$\frac{40}{60}$	—

Den, der har fyldt sit 70de Leveaar, skal være berettiget til at forlange sin Afsked med Pension efter nærværende Lov. Den Embedsmand, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, faaer stedse $\frac{2}{3}$ af sin Embedsindtægt i Pension. Den, hvis Embede inddrages, har Krav paa i fem Aar at oppebære to Trediedeel af sine Embedsindtægter i Vartpenge, imod Forpligtelse til igjen at modtage passende Ansættelse med idetmindste samme Indtægt, som det inddragne Embede gav. Har han ikke inden Udløbet af fem Aar faaet et nyt Embede, sættes han paa Pension. De Aar, i hvilke han har staaet paa Vartpenge, tælles ved senere Pensionsberegning

som Tjenestenaar; men Pensionen beregnes efter Beløbet af 5. Jan. de Embedsindtægter, han oppebar, førend han kom paa Vartpenge. Modtager han Ansættelse i et mindre Embede, beholder han af den Pension, der tilkommer ham fra det tidligere større Embede, saameget; som i Forening med det nye Embedes Indtægt ikke overstiger hans tidligere Embedsindtægt.

§ 4. De Embedsindtægter, som komme i Betragtning ved Pensions- eller Vartpenge-Beregning efter § 3, ere: 1) fast aarlig Gage, hvortil ogsaa henregnes Erstatning for Embedet tillagte Naturalydelse, forsaavidt denne er fastsat til en bestemt Pengesum; 2) personlige Tillæg; 3) Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge og lignende lovhjemlede uvisse Indtægter (Strafandele, Extrahonorarer, Diæter-, Taffel-, Kontoirholds- samt Hesteholdspenge og deslige herunder ikke indbefattede), saa og saadanne Naturalydelse (fri Bolig, Embedsjord, Brændsel og Lys derunder indbefattede) der udtrykkeligt ere tillagte Vedkommende som Lønning eller Lønningsdeel. Naar Embedsmandens samlede Indtægter overstige 1,000 Rbd., fradrages $\frac{1}{3}$ af det Beløb, hvormed de nævnte uvisse Indtægter og Naturalydelse bringe den samlede Indtægt til at overstige bemeldte Sum. Ved de med Contoirhold, Reise-Udgifter eller deslige forbundne Embeder, hvilke intet Særligt er tillagt til saadanne Omkostningers Bestridelse, fradrages det Beløb, som dertil aarligt kan antages at medgaae, i Embedets Brutto-Indtægter, for at udfinde den Netto-Indtægt, hvoraf Pension beregnes. Hvad Embedsindtægter, beregnede efter ovenstaaende Regler, overstige 6,000 Rbd., kommer ikke i Betragtning. Ingen Pension tør overstige 3,000 Rbd.

§ 5. Forbrydelse af Embede medfører Fortabelse af Retten til Pension.

§ 6. Naar en Embedsmand afskediges paa Grund af Misligheder, der, uden at medføre Embedets Forbrydelse, svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov.

5. Jan. § 7. Pension eller Vartpenge ophører: 1) ganske eller forholdsviis, naar den Vedkommende igjen ansættes med Gage; 2) naar han uden Kongens Tilladelse modtager fremmed Tjeneste; 3) naar han tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke; 4) naar han i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; 5) naar han ved Dom kjendes skyldig i et saadant Forhold, som medens han var i Embede vilde have havt dettes Forbrydelse tilfølge, eller naar han overbevises inden sin Afsked at have gjort sig skyldig i et saadant Forhold. Naar en Embedsmand, efter at være afskediget med Pension, modtager Ansættelse i et nyt Embede, er han berettiget til ved sin Afskedigelse fra dette atter at oppebære sin forhen havte Pension.

§ 8. Hvo, som herefter bliver Enke efter en pensionsberettiget eller pensioneret Embedsmand, skal med de i § 9 anførte Undtagelser have Ret til Pension af samme Kasse som Manden. Pensionen beregnes til $\frac{1}{8}$ af Mandens Gage, saaledes som denne efter nærværende Lovs §§ 3 og 4 anslaaes, naar den lægges til Grund for Beregningen af hans Pension, dog saaledes, at den derved udkommende Enke-Pension ikke kan overstige 600 Rbd. og heller ikke den Pension, hvortil Manden havde været berettiget, eller som han oppebar ved sin Død. Hvor Omstændighederne tale derfor, kan Kongen derhos for hvert af Enkens uforsørgede Børn bevilge et Pensionstillæg af 10 til 50 Rbd. aarlig indtil hvert Barns 18de Aar; dog skal dette Pensionstillægs Vedbliven gjøres afhængig af, at de Omstændigheder, som have begrundet det, vedblive at være tilstede, hvilket aarligt maa godtgjøres for Finantsministeriet.

§ 9. Uberettigede til Pension ere Embedsmænds Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar, eller paa hans Dødsleie, eller efterat han var afskediget med Pension, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 10. Embedsmænds Hustruer, som efter denne Lov ikke længer ere pensionsberettigede, men ifølge de hidtil

gjældende Regler allerede have erhvervet Adgang til Pension inden Lovens Udgivelse, beholde for deres Personer Adgang til en Pension af den tilforn for hver især sædvanlige Størrelse. 5. Jan.

§ 11. Enkepension ophører: 1) naar Enken indgaaer nyt Ægteskab; 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke; 3) naar hun i 3 Aar ikke har hævet samme, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; 4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Naar en Enkepension er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faae den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke.

§ 12. Reglerne for Præsters og disses Enkers Pension fastsættes ved særlig Lov [*L. Nr. 47, 14. Marts 1913.*]. Ligeledes bliver Pensionen for de i Colonierne ansatte Embedsmænd og deres Enker at fastsætte ved særlig Lov. Indtil disse Love ere givne, beholde saavel Præster og Præstenker som coloniale Embedsmænd og deres Enker den samme Adgang til Pension, som de hidtil have havt.

§ 13. Fader- og moderløse Børn af pensionsberettigede Embedsmænd kan Kongen tilstaae hver en Pension af 20 Rbd. til 100 Rbd. aarlig, forsaavidt og saalænge de dertil ere trængende og værdige; dog ikke ud over deres 18de Aar; deres Trang og Værdighed maa aarligt godtgjøres for Finantsministeriet.

§ 14. Naar en Pension eller Vartpenge ikke i et heelt Aar er hævet, hjemfalder Beløbet for det Aar til den Kasse, hvorpaa samme er anviist.

[*Pensionsvedt. 22. Febr. 1909.*]

Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsenserter. 5. Jan.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver ifølge Pensionsloven pensionsberettiget, i Embede eller paa Vartpenge staaende, Embedsmand, der

5. Jan. ikke har fyldt det 70de Aar, er pligtig i den af Statskassen garanterede, danske Livrente- og Forsørgelsesanstalt [L. 18. Juni 1870. L. Nr. 78, 1. April 1893. L. Nr. 45, 29. Marts 1904.] at sikre sin Enke en ved hans Død indtrædende livsvarig Overlevelsesrente af idetmindste $\frac{1}{5}$ af sine, ved Pensionsberegning ifølge samme Lovs § 4 i Betragtning kommende Embedsindtægter, dog ikke over 600 Rbd. aarlig.

§ 2. Undtagne ere Embedsmænd, 1) som inden denne Lovs Udgivelse have fyldt det 60de Aar og ere gifte; 2) som inden denne Lovs Udgivelse allerede have, ifølge Forpligtelse, sikkert deres Enke den efter de hidtil gjældende Regler højeste pligtige Enkepension eller Livrente, 400 Rbd., saalænge de ikke opnaae forøget Embedsindtægt, da Forpligtelsen efter nærværende Lov i saa Fald indtræder med Hensyn til Indtægtsforøgelsen; 3) som for Finantsministeriet godtgjøre, at deres Enke paa anden Maade for Livstid er sikkert en ikke ringere aarlig Indtægt, end den i § 1 bestemte Livrente. Endelig ere ogsaa undtagne Præster, men Hensyn til hvis Enke-Forsørgelsespligt det har sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler, indtil deri ved særlig Lov skeer Forandring. [L. Nr. 47, 14. Marts 1913 § 3.]

§ 3. Under en Mulkt af 100 Rbd. til Stedets Fattige maa ingen Præst vie nogen pensionsberettiget Embedsmand, forinden denne ved Attest fra Finantsministeriet har godtgjort at være fritagen for, eller at have opfyldt Forpligtelsen med Hensyn til Enkeforsørgelse. [Fr. 30. April 1824 § 3.]

§ 4. Finantsministeriet paaseer, at Embedsmænds Forpligtelse til deres Enkers Forsørgelse tilbørligt opfyldes, og kan i fornødent Fald, gennem hvers Foresatte, forlange Tvangsmulkt anvendt.

§ 5. Præmierne til Livrente- og Forsørgelsesanstalten skulle erlægges et Aar forud og indeholdes saavel af Vedkommendes Embedsindtægt som af hans Vartpenge eller Pension.

§ 6. Naar Præmier, der ikke paa saadan Maade kunne indeholdes af visse Indtægter, udeblive til Forfaldstid, skal

Finansministeriet være bemyndiget til at foreskyde dem 5. Jan. af Statskassen, hvilken derimod gives Ret til at faae det Udlagte erstattet ved Udpantning, overensstemmende med Fdn. af 2den Juni 1830 [*L. om Udpantning 29. Marts 1873 1. Nr. 5*], dog at det almindelige Gebyr for Fogedforretninger erlægges. Døer Vedkommende, uden at Erstatning opnaaes, indeholdes den Enke forsikkrede Overlevelseshænde, indtil det Udlagte er dækket.

§ 7. Kan den i § 6 ommeldte Fremgangsmaade af en eller anden Grund ikke anvendes, eller er en Embedsmand afskediget uden Pension eller Vartpenge inden hans Mellemværende med Livrente- og Forsørgelsesanstalten er opgjort, gjælder i Henseende til Forsømmelse med Præmierens Erlæggelse det Samme, som for frivilligen i Anstalten indtraadte Interessenter.

§ 8. Livrente- og Forsørgelsesanstalten er pligtig til at optage som Interessent enhver Embedsmand for den Overlevelseshænde, han efter § 1 skal sikre sin Enke, imod at han tilveiebringer behørig Lægeattest for, at han ikke befinder sig i nogen øieblikkelig livsfarlig Tilstand.

§ 9. En af Manden erhvervet Skilsmisdom fritager ham for videre Forpligtelse med Hensyn til hans fraskilte Hustrues Enkeforsørgelse og berettiger ham til at udtræde af Livrente- og Forsørgelsesanstalten efter de for frivillige Interessenter gjældende Regler. Naar Ægteskabet hæves ved frivillig Overenskomst, vil det beroe paa denne, hvorvidt Forpligtelsen skal ophøre. Er Saadant ikke udtrykkeligt vedtaget, vedbliver Forpligtelsen, forsaavidt angaaer den Embeds-Indtægt, hvoraf Manden ved Skilsmisningen var i Besiddelse.

§ 10. Naar den, der har forsikkert sin Enke en Overlevelseshænde mod livsvarig Præmie, senere afskediges med Pension, er han berettiget til at faae den ham efter nærværende Lov paahvilende Forpligtelse bestemt i Forhold til Pensionen, og bliver derefter Overlevelseshændens at beregne.

[*Enkeforsørgelsesvedtægt 22. Febr. 1909.*]

7. Febr. **Lov om den jyske Toldgrænses Ophævelse, Brændevinsbeskatningens Forandring og Consumptionens Ophor udenfor samt Omordning i Kbhvn.**

§ 3. I Kjøbenhavn ophæves samtlige Formalingsafgifter og den dermed forbundne Møllecontrol, samt Eneretten for Maltmøllen til sammesteds at male Malt, saa og Forbudet mod Indførsel af malet Malt; endelig Indførselsconsumtion af Brændeviin, Brød, Eddike, Fedt, Ister, alle Slags Fisk, Gryn, Kartofler, Klid, alle Slags Meel, Mjød, Pudder, Skildpadder, Stivelse, Tømmer, Vox og Øl, hvorimod der indtil 1ste April 1852 vedbliver at erlægges Indførselsconsumtion i Kjøbenhavn efter nedenstaaende Tarif. Fra den nævnte Tid bortfalder derimod saavel Indførselsconsumtionen som Told- og Consumptionsvæsenets Eftersyn ved de landværts Adgange til Staden, ligesom og den i § 2 af denne Lov omhandlede Forpligtelse til at ledsage Varer, som forsendes landværts til Kjøbenhavn, med Følgesedler. — — —

Almindelige Bemærkninger. — — — 6. Den kommunale »Accise« af forskellige consumtionspligtige Artikler, ved disses søværts Indførsel til Kjøbenhavn, saavel som de saakaldede »Brændepenge« vedblive fremdeles at oppebæres til Fordeel for Stadens Kasse efter de derom gjældende Regler.

[Priv. 24. Juni 1661 § 8. Fr. 28. Maj 1825 § 8. Resol. 7. Juni 1856. Kontr. 29. Okt. 1869 § 8.]

24. Febr. **Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Skanderborg Amt,** hvorved Samme — der havde forespurgt, hvorvidt den Forøgelse i Aktionsomkostningerne, der vil blive foranlediget ved, at en Arrestantinde, der er under Tiltale for Tyveri, paa Grund af hendes nærforestaaende Nedkomst er bleven overflyttet fra vedkommende Arrest til Amtssygehuset i Skanderborg, skal i Tilfælde af den Paagjældendes Uformuenhed, i Overeensstemmelse med Kane. Skr. af 23de Marts 1816, falde Delinkventkassen tillast og blive Forsørgelseskommunen uvedkommende — efter foregaaende Brev-

vexling med Indenrigsministeriet svares, at de omhandlede 24. Febr. Omkostninger, i Lighed med hvad der gjælder om Omkostningerne ved syge Arrestanters Helbredelse og deres spæde Børns Underholdning (jfr. Fdn. af 5te April 1793 § 6 og Indenrigs-Min. Skr. af 9de Oktbr. 1848), maae være Forsørgelseskommunen uvedkommende og derimod inddrages mellem Justitssagens øvrige Omkostninger.

Finans-Min. Cirkl. til samtlige Amtmænd, hvori bl. a. 27. Febr. meddeles: — — — c) Under 10de Decbr. f. A. er det resolveret, at Bygningsafgiften af tillukkede Reberbaner i og udenfor Kjøbenhavn vil — i Lighed med hvad der er bestemt ved Kgl. Resol. af 19de Decbr. 1804 for Reberbaner i og udenfor samtlige Kjøbstæder i Danmark, med Undtagelse af Kjøbenhavn, og ved Kgl. Resol. af 14de Marts 1804 for enkelte Reberbaner udenfor Kjøbenhavn — for Tiden fra 1ste Oktbr. 1850 at regne, være at beregne af ikkun $\frac{2}{3}$ af Reberbanernes Areal, men bortfalder for den øvrige $\frac{1}{3}$, ligesom forresten Afgiften af de $\frac{2}{3}$ skal, som hidtil, beregnes som af særskilte Pakhuse. — — —

[Fr. 1. Okt. 1802.]

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Aalborg Amt ang. 4. Marts. at en Separationsbevilling aldeles træder ud af Kraft, naar Ægtefolkene i Separationstiden igen flytte sammen.

Ved at indberette, at en af Amtets Sognepræster har vægret sig ved at foretage den ved Fdn. af 18de Oktbr. 1811 befalede geistlige Mægling imellem tvende Ægtefolk, hvoraf Konen attraaer Bevilling til Separation i Henseende til Bord og Seng, har Hr. Kammerherren, næst at bemærke, at Præsten har grundet sin Vægning paa, at en saadan Bevilling allerede tidligere er meddeelt bemeldte Ægtefolk, og at de ikke, skjøndt de senere atter have levet sammen, i Overensstemmelse med Kanc. Skr. af 24de Febr. 1816, for Forligelseskommissionen have indgaaet Forening om Vedblivelsen af deres ægteskabelige Forbindelse eller tilbage-sendt den meddeelte Bevilling til Kassation, hvorfor Præ-

4. Marts. sten har anseet bemeldte Bevilling som endnu gjældende, i behagelig Skrivelse af 14de f. M. begjært Dem Justitsministeriets Resolution meddeelt i denne Sag.

Foranlediget heraf skulde jeg tjenstligst melde, at da en Separationsbevilling blot gaaer ud paa at tillade en foreløbig Suspension af det ægteskabelige Samliv med den Virkning, at naar Adskillelsen har vedvaret i 3 Aar, uden at Ægtefolkene have kunnet finde sig bevægede til at fornye Ægteskabet, det ved kongelig Bevilling kan ventes aldeles ophævet, kan det ikke ansees tvivlsomt, at jo Separationen i Eet og Alt træder ud af Kraft, naar Ægtefolkene i Løbet af Separationsaarene flytte sammen igjen. Ligesom der, hvis de Vedkommende senere atter ville leve separerede, udfordres en ny Bevilling, fra hvis Dato de tre Aar da blive at regne, saaledes er det ogsaa nødvendigt, at de befalede Mæglinger i saadanne Tilfælde paany foretages. Det var vel mest i sin Orden, at de separerede Ægtefolk konstaterede Fornyelsen af deres ægteskabelige Forbindelse ved derom at afgive Erklæring til Forligelseskommissionen, Præsten eller Øvrigheden, samt derpaa indsendte Bevillingen til Kassation, men at dette dog ikke kan være nogen Betingelse for, at Ægteskabet ved den faktiske Gjenforening maa betragtes som paany traadt i fuld Virksomhed, følger allerede af Begrebet Separation, ligesom det Modsatte heller ikke vilde kunde bestaae med Lovgivningens Øiemed, saavidt muligt at bevare Ægteskabet og modvirke Skilsmisse.

[Skr. 24. Jan. 1902. 28. Maj 1910.]

31. Marts. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages:
- at opføre et nyt Kurhus ved St. Hans Hospital for 120 Afsindige,
 - at det nuværende Kurhus og Lemmeafdelingens Bygninger omdannes til Brug for omtrent 300 Afsindige,
 - at ingen uden Sindssvage faa Plads i den reformerede Stiftelse, idet alle Ikke-Afsindige fjærnes, og

at den reformerede Stiftelse udsøndres fra Fattigvæsenet 31. Marts. og undergives en særegen kommunal Bestyrelse.
[B. F. 12 12—30. Jfr. K. B. 1. Maj 1854.]

**Lov om Ægteskabs Indgaaelse udenfor de anerkendte 13. April.
Troessamfund eller imellem Medlemmer af forskellige
Troessamfund m. V.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Naar en Mand og en Qvinde, der ikke høre til Folkekirken eller til et Troessamfund, som her i Landet har af Staten anerkjendte og til at forrette Vielser berettigede Præster, ville indgaae Ægteskab, skal dette med fuld borgerlig Gyldighed kunne indgaaes for den borgerlige Øvrighed uden kirkelig Vielse. [An. 22. Marts 1897. L. Nr. 96, 10. Maj 1912 § 5. Beg. 22. Maj 1885. Skr. 10. Juli 1879. 19. Maj 1888. 31. Maj 1889. 4. Marts 1891. 13. Juni 1894. 25. Okt. 1897. 22. Jan. 1904. 5. Juli 1904. 7. Maj 1907. 23. Marts 1912.]

§ 2. Paa samme Maade kan Ægteskab stiftes imellem Personer, der høre til forskellige, om end her i Landet anerkjendte, Troessamfund. [Anerk. Trossamfund: Reformerte Priv. 15. Maj 1747. Baptister: Pl. 27. Decbr. 1842. Katholiker: Resl. 23. Juni 1861. Mosaik Trossf. 29. Marts 1814. Melodister: Beg. 2. Nov. 1865. Svenska Gustafs församlingen i Kbhvn. Beg. 30. Juni 1913. Den ortodokse russiske Kirke, Beg. 13. Marts 1915.]

§ 3. De, der ville indgaae saadant borgerligt Ægteskab, skulle herom indgive skriftlig Begjæring til Øvrigheden paa det Sted, hvor Ægteskabet agtes fuldbyrdet, nemlig til Magistraten, hvor en saadan er, og andetsteds til Byfogden, Herredsfogden eller Birkedommeren.

§ 4. Tre Uger før Ægteskabets Indgaaelse maa det paa det Sted, hvor Bruden hører hjemme, være kundgjort til Thinge, at et saadant Ægteskab agtes indgaaet, samt for hvilken Øvrighed. Hengaaer meer end tre Maaneder efter Kundgjørelsen, førend Ægteskabet fuldbyrdes, maa den gjentages. Forbud mod Ægteskabets Stiftelse maa anmeldes for Øvrigheden paa Brudens Hjemstavn. [Fr. 21. Maj 1845 § 9. Fr. 30. April 1824 § 8. J. M. Skr. 27. Juni 1876.]

13. April. § 5. Forinden Ægteskabet sluttet, har vedkommende Øvrighed at forvise sig om, at den i § 4 paabudne Kundgjørelse har fundet Sted, og at intet Forbud er anmeldt, hvorhos den har at iagttage Alt, hvad der ved Fdn. af 30te April 1824 §§ 3 og 4, samt §§ 8 til 12, er paalagt den Præst, der vil foretage en Ægtevielse, alene med den Undtagelse, at der ikke kræves Beviis for Nydelsen af Nadverens Sakramente, samt at Attest for Udskrivning af Skolen i Henhold til nærværende Lov kan træde istedetfor Confirmationsattest. [*Udskrivningsattest nu unødvendig J. M. Skr. 12. Juli 1910.*]

§ 6. Paa den til Ægteskabets Stiftelse berammede Dag, der, saavidt skee kan, vælges efter Brudeparrets Ønske, møder dette paa Byens Raadhuus eller Herredets (Birkets) Thingsted. Øvrigheden foreholder først begge Personer Ægteskabets Betydning, modtager derpaa deres Erklæring, at de ville have hinanden til Mand og Hustru, og forkynder sluttelig, at Ægteskab mellem dem lovligen og med fuld borgerlig Gyldighed er indgaaet, alt i Overeensstemmelse med en i dette Øiemed af vedkommende Ministerium foreskreven Formular*). Handlingen foregaaer offentlig, og

*) Den igjennem Justitsministeriet udfærdigede Formular, som ved Circulaire af 20de Juni 1851 er tilstillet Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd, er saaledes lydende: »Naar begge Parter ere komne tilstede og de befalede Vidner, forsaavidt disse behøves, ere tilkaldte, lader den Øvrighedsperson, som skal foretage Handlingen, Personerne fremtræde og taler derpaa, selv staaende, saaledes: Da N. N. af N N. (Mandens fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted) og N. N. af N. N. (Fruentimmerets fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted), som (her nævnes den Grund, der hjemler de Paagjældende Adgang til at indgaae Ægteskab efter Lov af 13de April 1851), have henvendt sig til Øvrigheden for at faae det Ægteskab, de agte at indgaae med hinanden, fuldbyrdet paa den i Loven af 13de April 1851 foreskrevne Maade, hvortil de efter denne Lov ere berettigede; da den i Lovens § 4 befalede Kundgjørelse til Thinge har fundet Sted, uden at noget Forbud mod Ægteskabets Stiftelse er blevet anmeldt for Øvrigheden; og da Alt, hvad der ifølge Lovens § 5, overeensstemmende med Fdn. af 30te April 1824, skal paasees, forinden en Vielse maa foretages, er blevet iagttaget, vil dette Ægteskab nu være at fuld-

dersom Øvrigheden kun bestaaer af een Person, tilkalder den tvende Vidner. Om det saaledes indgaaede Ægteskab indføres det Fornødne i en dertil indrettet Protokol, hvoraf Udskrift paa stemplet Papiir (4de Klasse Nr. 3), under Øvrighedens Navn og Segl, meddeles Ægteparret som Vidnesbyrd om Ægteskabets Indgaaelse. Ligeledes meddeler Øvrigheden inden 8te Dage en Udskrift til den Sognepræst, i hvis Sogn Bruden før Ægteskabet havde hjemme, hvorefter denne indfører Bemærkning om det indgaaede Ægteskab i

byrde. Forinden der imidlertid skrives heril, paaligger de mig, som dette Steds Øvrighed, at minde Dem (her nævnes Manden) og Dem (her nævnes Fruentimmeret) om Betydningen og Vigtigheden af den Forbindelse, som De nu staae i Begreb med at indgaae. Det Løfte, De her skulle give hinanden, indeholder et uigjenkaldeligt Tilsagn om Kjærlighed, Troskab, gjensidig Hjælp og Bistand igjennem hele Livet, i alle dets Forhold, under alle Omskiftninger; dertil forpligte De Dem i denne Stund og kalde Øvrigheden til Vidne derpaa. Agtelse for dette Løftes Hellighed er Betingelsen for Familiernes Lykke og Tilfredshed og Grundvolden for den sædelige Orden; Overtrædelsen deraf vil undergrave Deres Livs Fred og Deres Samvittigheds Ro, om den end ikke altid medfører Ansvar efter den borgerlige Lov. I det Haab og den Forudsætning, at De begge vel have overveiet dette, og ere komne hid med det faste Forsæt at holde det Løfte, De aflægge, og at leve med hinanden som det sømmer sig rette Ægtefolk, i Kjærlighed, Eendragtighed og Ærbarhed, tilsiger Øvrigheden Dem i Statens Navn alle de Rettigheder, der følge med et lovligt Ægteskab, men paalægger Dem tillige alle de Forpligtelser, som Ægtefolk have imod hinanden indbyrdes og imod Andre, og indskjærper Dem alvorligen Opfyldelsen af disse Forpligtelser. — Øvrighedspersonen vender sig derpaa til Manden og siger: Jeg tilspørger derfor Dem N. N. (Mandens fulde Navn), om De vil have N. N. (Fruentimmerets fulde Navn) til Hustru? Naar Manden hertil har svaret Ja, vender Øvrighedspersonen sig til Fruentimmeret og siger: Ligeledes tilspørger jeg Dem N. N. (Fruentimmerets fulde Navn), om De vil have N. N. (Mandens fulde Navn) til Mand? Naar Fruentimmeret har besvaret dette Spørgsmaal med Ja, siger Øvrighedspersonen: Thi forkynder jeg herved, som dette Steds Øvrighed, i Kraft af Loven, Ægteskabet imellem N. N. af N. N. og N. N. af N. N. (her gjentages begge Personers fulde Navne, Stilling og Opholdssted) at være lovlig og med fuld borgerlig Gyldighed indgaaet.

13. April sin Ministerialbog. [*J. M. Skr. 6. Sept. 1894. 6. April 1909. Stempellov 13. Maj 1911 § 139.*]

§ 7. For den i § 4 nævnte Kundgjørelse og Attest derom erlægges en Betaling af 2 Rbd. For den i § 6 nævnte Handling og for Udfærdigelsen af Protokoludskriften erlægges, foruden Betaling for det stemplede Papir, en Rigsbankdaler, der tilfalder Øvrigheden, men i Kjøbenhavn Stadens Kasse. Hvis en Øvrighedsperson maa foretage en Reise til Thingstedet for denne Forretnings Skyld, udredes Befordringsgodtgjørelse efter Vognmandstaxt.

§ 8. Naar Personer af forskjellige anerkjendte Troessamfund ønske kirkelig Vielse, skal en saadan fremtidig kunne forrettes saavel af Brudgommens som af Brudens Præst, men i første Tilfælde skal dog Anmeldelse om Vielsen skee til Brudens Præst, for at Bemærkning derom kan optages i hans Ministerialbog. [*Fr. 30. April 1824 § 14.*]

§ 9. Ægteskab mellem Personer, der ikke høre til samme Troessamfund, maa først da finde Sted, naar de til den Embedsmand, for hvem Ægteskab indgaaes, have afgivet en Erklæring om, i hvilken Tro Børnene af deres Ægteskab skulle opdrages. Denne Erklæring tilføres den samme Protokol, i hvilken Indgaaelsen af Ægteskabet indtegnes; dog kan den saaledes trufne Bestemmelse senere forandres ved Ægtefællernes fælleds Overeenskomst. Døer En af Ægtefællerne eller mister paa anden Maade Myndigheden over Børnene, da kan den anden Ægtefælle forandre den tagne Bestemmelse, dog kun forsaavidt som Cultusministeriet hertil giver sit Samtykke. Børnene skulle i ethvert Tilfælde opdrages i en Trosbekjendelse, til hvilken En af Forældrene hører, eller i Folkekirkens Tro. [*Fr. 30. Maj 1828 § 1. J. M. Skr. 21. Maj 1881. 27. Marts 1885. 24. Maj 1894. 4. Febr. 1897. 13. Dec. 1906.*]

§ 10. Forældre, der ikke høre til noget af de her i Landet anerkjendte Troessamfund, og ikke ønske deres nyfødte Børn ved Daab optagne i noget af dem, skulle ikke destomindre gjøre den i Fdn. af 30te Mai 1828 § 9 foreskrevne Anmeldelse for Sognets Kirkebetjent, samt inden 8te Uger efter Fødselen under den i samme Forordnings

§ 5 foreskrevne Tvang opgive for Sognets Præst og Kirke- 13. April.
betjenten det Navn, de ville have Barnet tillagt, til Indfø-
relse i Ministerialbogen og Kirkebetjentens Embedsbog.
Ved denne Anmeldelse og Navngivelse iagttages i det Hele,
hvad bemeldte Forordning foreskriver om Daabs Bestilling,
og Attest om saadan Navngivelse træder da istedetfor Døbe-
attest. [*L. om Forandr. i Fr. 1828. 4. Marts 1857. Strfl. 10. Febr.
1866 § 179.*]

§ 11. For Børn, der ikke høre til de anerkjendte Troes-
samfund, skal Udskrivning af Skolen træde istedetfor Con-
firmationen med Hensyn til alle til Confirmationen knyt-
tede borgerlige Virkninger. Børn, der ikke skulle opdrages
i den evangelisk lutherske Religion, kunne forlanges und-
tagne fra Underviisningen i denne i de offentlige Skoler,
hvorimod Skolebestyrelsen paa ethvert Sted har at paasee,
at Børnene ikke savne Oplysning om de moralske og almin-
delige religiøse Begreber, samt at de, forsaavidt de høre til
et christeligt Troessamfund, erholde Kundskab om Bibelhi-
storien. Skulde det vise sig, at Børnene i denne Henseende
forsømmes, ere Forældrene pligtige at lade dem modtage
den fornødne Underviisning herom i Skolen. Forsaavidt
saadanne Børn ikke have besøgt nogen offentlig Skole,
kunne de, efterat have naaet 14 Aars Alder, instilles til
Prøvelse i den Almueskole, til hvilken de, efter deres Op-
holdssted, nærmest høre, paa den regelmæssige Examenstid,
og, saafremt de befindes at besidde den til Udskrivning for-
nødne Modenhed og Kundskab, erholde en Attest derom,
der da træder istedetfor Udskrivning af Skolen. [*L. 2. Maj
1855 § 1. L. 30. Sept. 1864 § 1. An. 29. Juli 1814 § 17, 32, 33, 34.*]

§ 12. Den ved Fdn. af 18de Oktober 1811 paabudne
geistlige Mægling imellem Ægtefolk, der søge Skilsmisse,
bortfalder for dem, der for Øvrigheden erklære, ikke at
høre til noget her i Landet anerkjendt Troessamfund, eller
som høre til to forskjellige Troessamfund.

[*Indg. af Ægteskab af Udlændinge. Skr. 2. Marts 1886. 6.
Juni 1887. 21. Marts 1891. 6. Juli 1892. 19. Dec. 1896. 21. Juni 1897.
14. Okt. 1902. 1. Maj 1906. 26. April 1905. Døvstummes Vielse.*

13. April. *Skr. 9. Okt. 1903. Fornylse af fraskiltes Ægteskab. Skr. 16. Okt. 1912. 25. Juni 1914.*

L. 19. Febr. 1892 om Ægteskabs Indg. f. danske Konsuler i Udt. L. Nr. 269, 14. Dec. 1906 om Overenskomster vedr. Ægteskaber indgaaede for diplomatiske eller konsulære Embedsmænd. Konvention m. Sverige. Bekg. 4. Decbr. 1909. — Bekg. om Overensk. m. Sverige ang. Attester ved Indg. af Ægteskab. 19. Okt. 1907. Cirk. 19. Nov. 1907. Skr. 17. Dec. 1907.]

24. April. **Raadstue-Pl. ang. Forbud imod Begravelser paa Kirkegaardene i Kbhvn og paa Chrhavn og om Ligs Bisættelse i Capellerne i og ved Kirkerne..**

Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har ved Skrivelse af 16de d. M. tilmeldt Magistraten, at Kongen under 13. s. M. har resolveret som følger:

1) Det skal være forbudt at nedsætte Lig paa de indenfor Kjøbenhavns og Christianshavns Volde værende Kirkegaarde, hvilket Forbud træder i Kraft for de Kjøbenhavnske Kirkegaarde den 1ste Mai d. A. og for Kirkegaardene paa Christianshavn, saasnart der til Afdøde af Frelsers og Frederiks tyske Menigheder er udlagt, planeret og indhegnet passende Begravelsesplads udenfor Volden, hvorom Indberetning gjøres til Kirkeministeriet, der da har at bestemme Forbudets Iværksættelse. Dog skal der indtil videre kunne gjøres Undtagelser til Fordeel for dem, der af den vedkommende Kirkes Bestyrelse indtil Dato have erholdt Adkomster til bestemte Pladser paa de indenbyes Kirkegaarde, saafremt de forøvrigt ikke istedetfor disse Pladser ville modtage, hvad der skal gives dem uden fornyet Betaling, tilsvarende passende Pladser paa de respective Assistent-Kirkegaarde udenfor Byen.

2) Ved Bisættelsen i de i og ved Kirkerne saavel i Kjøbenhavn som paa Christianshavn værende Capeller skal det fremtidigen, fra 1ste Mai d. A. at regne iagttages, at Ligene, medmindre de ere balsamerede, skulle være indsluttede i hermetisk tillukkede Metalkister, hvilket ved en Attest, som Stadsphysicus vil udfærdige uden Betaling, bliver at godtgjøre for vedkommende Kirkebestyrelse, dog at det ogsaa skal være tilladt, uden disse Betingelsers Op-

fyldelse, at nedsætte Ligene i strax tilmurede Gravhvæl- 24. April. vinger.

3) De i Nr. 2 nævnte Betingelser for Ligs Begravelse i Capeller fordres ikke ved Ligs midlertidige Hensættelse sammesteds, hvilken kan tilstedes om Sommeren for et Tidsrum af indtil 10de Dagen og om Vinteren af indtil 14de Dagen fra Dødsdagen, dog at de maae være indsluttede i tætte Kister.

[Fr. 22. Febr. 1805. Pl. 1. Aug. 1853.]

Lov om Befordringsvæsenet i Kbhvn, m. v.

1. Maj.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De i Staden Kjøbenhavn værende tvende Vognmands- laug saavel som Hyrekudskecorporationen ophæves fra 21de Octbr. 1851 at regne.

§ 2. De nuværende Interessenter i fornævnte Laug og Corporation erholde uden Betaling deres Borgerbreve ombyttede med nye, der berettiger dem til at udleie Heste og Vogne paa den nedenfor i § 4 nærmere bestemte Maade. Derhos forbliver enhver af de nuværende Interessenter i det store Vognmands- laug og deres Hustruer, som Enker, for Livstid, med samme Rettighed som hidtil, i Besiddelse af den Lod i Vognmands- marken, som de fortiden have i Brug, uden at der af denne Aarsag skal paahvile dem nogen Forpligtelse til at præstere Kjørsel i Postvæsenets Tjeneste; men efterhaanden som de uddøe, hjemfalde Lodderne til Communen.

§ 3. Befordringen af de Reisende, ligesom i det Hele Alt hvad der vedkommer det offentlige Befordringsvæsen i Kjøbenhavn, skal for Fremtiden skee under Postbestyrelsens Tilsyn efter Regler, hvorom det fornødne bliver at bringe til almindelig Kundskab. De til at udføre denne Postvæsenets Kjørsel antagne Postholdere fritages for at yde Kjørsel i Ildebrandstilfælde, ligesom der i Henseende til Hesteskattens Svarelse tilstaaes dem samme Fritagelse for 6 Heste, som ved det i Raadstuepl. af 12te Octbr. 1838

1. Maj. bekendtgjorte allerhøieste Reskript af 26de Septbr. s. A., dets § 2 Litr. a, fortiden er indrømmet Interessenterne i det store Vognmandsdrag. Og endelig skulle de lige med enhver Anden have Adgang til, efter derpaa vundet Borgerskab, at tage Deel i Bykjørslen (§ 4).

§ 4. Enhver, der iøvrigt har den til at erholde Borgerskab fornødne Qualification, vil for Fremtiden kunne erhverve Borgerskab som Vognmand og bliver derved berettiget til at udleie Heste og Vogne til al Slags Gods- og Person-Transport baade i og fra Staden, dog at herved intet Indgreb skeer i de Rettigheder til Reisendes Befordring, som andensteds maatte tilkomme Nogen, eller i den Kjørsel, der er og fremdeles maatte blive forbeholden det offentlige Befordringsvæsen i Staden Kjøbenhavn, under hvilken sidstnævnte Kjørsel imidlertid ikke skulle være indbefattede Lysttoure i Stadens Omegn, selv om disse strække sig længere end de i Fdn. af 27de Januar 1804 § 40 omnævnte 2 Mil.

§ 5. Den Forpligtelse til undtagelsesviis, hvor et ualmindeligt stærkt Krav gjøres til det offentlige Befordringsvæsen, at komme dette til Hjælp (jvfr. Fdn. af 27de Januar 1804 § 41), der efter den hidtil gjældende Lovgivning paahviler Hyrekudskene, saavel som den disse og det store Vognmandsdrag paahvilende Forpligtelse til at yde Kjørsel i Ildebrandstilfælde, skal for Fremtiden overgaae paa Enhver, der erhverver det i § 4 ommeldte Borgerskab paa at udleie Heste og Vogne, og det saaledes, at Brandvæsenet og Postbestyrelsen kunne forlange det Antal Heste og Vogne, der i saadanne Tilfælde behøves, fra denne Klasse af Næringsbrugere, som en Helhed. Endelig skal den Forpligtelse til Sygebefordringer, som efter de gjældende Anordninger paaligger Hyrekudskene og Vognmændene for Fremtiden kunne affordres Enhver, der ernærer sig ved at udleie Heste og Vogne.

§ 6. Ved denne Lov ere alle ældre imod den stridende Bestemmelser hævede.

[Kørselsregl. 18. Jan. 1869. Bekg. 22. Jan. 1915. Pl. 1. Juli 1799 § 142. L. 27. Nov. 1863.]

Indenrigsmin.-Skr. til Finansmin. ang. Anvendelsen af Budet i Fdn. af 20. Aug. 1777 § 9 paa nye Gader og Pladser i Kbhvn. 28. Juni.

Ved i Kontinuation af tidligere Skrivelse af 25de Februar d. A. at meddele Ministeriet, hvad der senere er foranstaltet i Sagen angaaende Marmorpladsens Afhændelse til Bebyggelse m. v., har Finansministeriet med særdeles Hensyn til, at Stadens Brolægnings- og Veikommission blandt Andet har udtalt den Formening, at det ifølge Fdn. af 20de Aug. 1777 § 9 maa paaligge Eierne af de Grunde, der komme til at støde op til de Gader, man har paatænkt anlagte tværs over Pladsen, selv at anskaffe eller dog at bekoste de fornødne raae Stene til disse Gaders første Brolægning, i behagelig Skrivelse af 11te d. M. begjært dette Ministeriums Yttringer over, hvorvidt hiin ældre Lovbestemmelse skulde kunne komme til Anvendelse i nærværende Tilfælde, i hvilken Henseende velbemeldte Ministerium derhos har henviist til det formeentlig Billige i, at Kjøbenhavns Kommune, der vil erholde en ikke ubetydelig Indtægt af de paa Pladsen opførende Bygninger, selv afholder de med den nævnte Brolægning medgaaende Omkostninger.

I tjenstligst Gjensvar herpaa skulde jeg ikke undlade at yttre Følgende. Det i flere Kjøbstæder endnu gjældende Princip, hvorefter det er enhver Grundeiers egen Sag selv at besørge og bekoste Brolægningen ud for hans Grund, gjaldt tidligere ogsaa her i Kjøbenhavn; kun indførte Fdn. af 21de Mai 1680 § 1 heri den Modification, at, medens tidligere ogsaa Udførelsen af Brolægningsarbeidet var overladt til Grundeierens egen Foranstaltning, skulde det nu »efter Magistratens Anordning forrettes, men paa Eiermandens Bekostning«, og ved denne Tingenes Orden forblev det i Tidsrummet 1680—1777 jfr. Fdn. 27de Febr. 1683 og Raadstueplakaterne af 9de Mai 1746, 19de Marts 1753, 21de Aug. 1754 og 10de Mai 1764. Først ved den ovennævnte Fdn. af 20de Aug. 1777 skete heri en gennemgribende Forandring, idet Forordningen anordnede et Fællesskab mel-

28. Juni. Iem alle Kjøbenhavns brolægningspligtige Indvaanere saaledes, at Enhver for Fremtiden skulde opfylde sin Brolægningspligt ved at tilsvare en Kvotadeel af samtlige til Stadsens Brolægning medgaaende Omkostninger. For at imidlertid ikke de Interessenter, der allerede havde efterkommet den dem ifølge de tidligere Anordninger paahvilende Brolægningspligt, skulde forurettes ved at stilles under lige Vilkaar med dem, der ikke havde gjort dette, blev der i den nævnte Fdns. § 9 truffet den Bestemmelse, at »hvor en eller anden Gade eller Plads endnu befindes at være ubrolagt, anskaffe Vedkommende de dertil fornødne raae Brosteen for egen Regning, uden at Andre derudi tage Deel.« Denne Bestemmelse, jfr. ogsaa Undtagelsen i den nærmest forangaaende § 8, forekommer Ministeriet at være ganske naturlig, idet de med Materialets Anskaffelse forbundne Udgifter kunne betragtes som et Indskud, det paalagdes de hidtil forsømmelige Grundeiere at gjøre for at faae Lod og Deel i det kjøbenhavnske ved tidligere saavel som senere kongelige Gaver forøgede Brolægningsfond. Skjøndt nu Fdn. af 1777 § 9 nærmest synes at have de dengang ubrolagt henliggende Gader og Pladse for Øje, og uagtet der har fundet Undtagelse Sted fra den nævnte Regel ved aldeles nye Grundstykkers Udlæggelse til Brolægning, f. Ex. ved det i den Fogtmanske Reskriptsamling paa sit Sted indførte Rskr. af 16de Decbr. 1785 angaaende Brolægningen af en Jordvei ved Langebro, synes Billighed dog at tale for, at hiint Lovbud ogsaa kommer til Anvendelse med Hensyn til senere udlagte Gader og Pladse, og under Forhandlingerne angaaende Brolægningen af Vor Frue Kirke-Plads og Ny Toldbodgade er dette ogsaa anerkjendt. Ministeriet maa saaledes være tilbøieligt til at give den af Kjøbenhavns Brolægningskommission i dens som Bilag mellem Sagens øvrige Akter tilbagefølgende Skrivelse fremsatte Anskuelse Medhold. Men til denne Udtalelse skal man ialtfald for Tiden indskrænke sig, og det saameget mere som Man finder, at Sagen forsaavidt nærmest egner sig til Forhandling mellem Finantsministeriet og Kjøbenhavns Kommune.

Finansmin. Skr. til Lands-Over samt Hof- og Stadsret- 28. Juni.
ten ang. at naar samme Person beskikkes til Værge eller Kurator for flere Sødskende, kan dette skee i een Expedition.

Med behagelig Skrivelse af 9de f. M. har den Kgl. Lands-Over- samt Hof- og Stadsret tilstillet Ministeriet en paa stemplet Papir af 4de Klasse Nr. 4 den 21de Marts sidstleden af Kjøbenhavns Overformynderi udfærdiget Beskikkelse for Grosserer N. N. til at være Kurator for N. N. og N. N., hvilket Dokument ved dets Tinglæsning er anholdt, forsaavidt det maatte findes, at der for det stemplede Papirs Skyld burde have været udfærdiget to særskilte Beskikkelser for Grosserer N. N., eftersom han er beskikket til Kurator for to Personer.

I denne Anledning skulde Ministeriet ikke undlade tjenstligst at meddele velbemeldte Ret, at Magistraten har oplyst, at det har været en stedse fulgt Praxis ved Raadstuen her i Staden, at naar den samme Person ønskes beskikket til Værge for flere umyndige Sødskende eller til Kurator for Søstre, som have erholdt Myndighedsbevilling, er Beskikkelsen udfærdiget i een Expedition, uden at der nogensinde er opstaaet Tvivl om denne Fremgangsmaades Rigtighed. Magistraten har derhos bemærket, at medens ellers overalt i Landet slige Beskikkelser udfærdiges uden at derfor erlægges Gebyr til Retsbetjentene, er det Modsatte Tilfældet i Kjøbenhavn, hvor der for Konstitutioner efter Regulativet, som er tilføiet Rskr. af 31te Mai 1814, skal erlægges i Gebyr 1 Rbd. til Stadens Kasse. Ligesom nu hiint Regulativ ikke er fortolket saaledes, at der skulde udfærdiges en Konstitution for hver enkelt Umyndig eller Mindreaarig, som var i den ovennævnte Kategori, saaledes har Magistraten ogsaa antaget at, naar der med Hensyn til Hovedafgiften, Gebyret, ikke fordres udfærdiget saamange Expeditioner, som der i de paagjældende Tilfælde er Umyndige eller Mindreaarige, for hvem den samme Person skal fungere som Værge eller Kurator, der da heller ikke med Hensyn til den mindre Afgift, det stemplede Papir, er nogen

28. Juni. Nødvendighed for, at en anden Expeditionsmaade følges. Endelig er det oplyst, at i andre Tilfælde, end netop de ovenanførte, selv om det er for Beslægtede, f. Ex. mindre-aarig Broder og umyndig Søster, der samme Mand skal paatage sig cura, bliver der for hver enkelt Persons Vedkommende udfærdiget en særskilt Konstitution, der skrives paa anordnet stemplet Papir, saa at den Afgang i Stemplet-Papirsintraderne, som ere en Følge af den for de enkelte Tilfælde fulgte Praxis, i al Fald maa være høist ubetydelig. Med Hensyn til disse Magistratens Oplysninger og da Spørgsmaalet i al Fald turde være tvivlsomt, eftersom Fdn. af 3die Decbr. 1828 ikkun nævner Beskikkelser for Værger og Kuratorer uden at indeholde nogen Indskrænkning for Konstitutionens Omfang, har Ministeriet troet, at Beskikkelser, som den her omhandlede, ville, ligesom hidtil, kunne passere med eet Stempel af 4de Klasse Nr. 4, uanseet at de angaa flere Personer.

14. Okt. **Kgl. Resol.**, hvorved bifaldes:

1. a) At der for Kjøbenhavns Kommunes Regning ved St. Hans Hospital opføres et nyt Kurhuus beregnet paa omtrent 100 Patienter, men dog indrettet efter en saadan Plan, at det, om fornødent gjøres, ved Tilbygning kan udvides; b) at det nuværende Kurhuus og Lemmeafdelingens Bygninger derefter omdannes til Brug for omtrent 300 Afsindige; c) at ingen uden Sindssvage faae Plads i den reformerede Stiftelse, idet alle ikke Afsindige fjernes; d) at den reformerede Stiftelse udsondres fra Fattigvæsenet og undergives en særegen kommunal Bestyrelse.

2) At der nedsættes en Komitee, bestaaende af et Medlem af Magistraten, to Medlemmer af Borgerrepræsentantskabet, et Medlem af Fattigdirektionen, Overlægen ved St. Hans Hospital og det lægekyndige Medlem af Kommissionen for den jydsk Daareanstalt, med det Hverv: a) ved Indbydelse til almindelig Konkurrence at tilveiebringe og for Kommunalbestyrelsen forelægge Plan og Overslag til Opførelsen af et nyt Kurhuus og Omdannelsen af de nu-

værende Bygninger i Overensstemmelse med de under 1. a 14. Okt. og b givne Forudsætninger; b) at gjøre Forslag til den reformerede Stiftelses Udsondring fra Fattigvæsenet, til Stiftelsens fremtidige Bestyrelse og til Ordningen af dens økonomiske Vilkaar.

[Resol. 7. Juli 1840. K. B. 31. Marts 1851. 1. Maj 1854. Regul. 16. Juni 1860.]

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag., hvori Ministeriet, 15. Okt. efter den af Kommunalbestyrelsen derom gjorte Indstilling, approberer:

1) At Omlægningen af Fortogene i Københavns Forstæder (jfr. Nr. 4 infra) overdrages til Stadens Veivæsen, som udfører det hele Arbeide i Løbet af 3 Aar med omtrent $\frac{1}{3}$ hvert Aar, saaledes at Fortogene belægges i en Brede af 4 Alen, regnet fra Rendestenene, med gode ækvarede Brosteen og 2 Rader Bordursteen;

2) at de dermed forbundne Omkostninger udredes forskudsvis af Stadens Hovedkasse, der har at bære den halve Deel af disse, men at den anden Halvdeel bæres af Grundeierne eller Besidderne (see Nr. 6), af Enhver i Forhold til hans Grunds Udstrækning mod Veien eller Gaden, med saadan yderligere Lettelse og i de Afdragsterminer, som nedenfor under Nr. 5 og 8 anført, hvorimod Bekostningerne af de fornødne Udløbs- og Overkjørselskister bæres af Grundeierne eller Besidderne alene, Enhver for sit Vedkommende;

3) at, forsaavidt Omlægningen af Fortogene i deres oprindelige Tilstand eller Form (jfr. nedenstaaende Nr. 7) ikke opløber til det Halve af hvad Arbeidet efter Nr. 1 fordrer, denne Differents kommer Grundeieren eller Besidderen tilgode;

4) at det af Brolægnings- og Veinspektør Lindberg i Juli Maaned 1849 forfattede Overslag ansees som Basis for Omfanget og Udstrækningen af det under foranstaaende Nr. 1 omhandlede Arbeide, samt at navnlig Vesterbroes nordre Fortog, som derunder ei er indbefattet, udgaaer af den første Repartition over Omkostningerne;

15. Okt. 5) at den Afgift eller Erstatningssum, som skal udredes efter foranførte Nr. 2, bestemmes for Fortogsstrækninger udenfor Haver, Enge og blot Jordareal til det Halve af hvad der ligeledes efter Nr. 2 bliver at erlægge af Fortog udenfor bebyggede Steder;

6) at Kommunen udreder Fortogsomkostningerne for sine Eiendomsgrunde, forsaavidt de ikkun ere temporairt udleiede eller bortforpagtede, men at de, der have Stadens Grunde i Arvefæste eller Livsfæste, udrede dem for disse Eiendommens Vedkommende;

7) at den af Kammerjunker Kapitain Kragh samt Cand. polyt. Seidelin i Juli Maaned 1849 optagne Skjønforretning med det dertil hørende Overslag følges som fast Maalestok, naar der efter ovenstaaende Nr. 3 i Faveur af vedkommende Eier eller Besidder bliver Spørgsmaal om Størrelsen af Omkostningerne paa et Fortogs Omlægning i dets oprindelige Tilstand eller Form, men at forøvrigt det under Nr. 4 nævnte af Inspektør Lindberg forfattede Overslag lægges til Grund for det første Repartitionsforhold, der i Overensstemmelse med de foranførte Regler bliver at anvende paa hver Forstad for sig og detailleret paa de enkelte Besiddere, efterat det nye Arbeide er blevet udført i Henhold til sidstnævnte Overslag, og de virkelige Udgifter ved Arbeidets Tilendebringelse have viist sig;

8) at Refusionen udredes af Vedkommende i 3 Aar med $\frac{1}{3}$ Deel aarligt, regnet fra det Aar, hvori Arbeidet er blevet fuldført;

9) at Udgifterne til de udenbyes Fortoges Vedligeholdelse, der iigesom Omlægningen bliver at besørge af Stadens Veivæsen, i Eftertiden afholdes af de paagjeldende Grundeiere og Fæstere alene, uden anden Deeltagelse for Kommunen, end den, der er nævnt under foranførte Nr. 6, dog at Moderationen efter Nr. 5 for Fortoge udenfor blot Jordareal ogsaa vedbliver med Hensyn til disses Vedligeholdelse, saalænge Strækningerne ikke bebygges ud til Gaden, samt at den makadamiserede Strækning eller Gang-

stien paa Vesterbroes nordre Fortog, ligesom hidtil, ved- 15. Okt.
 ligeholdes for Kommunens Regning, og

10) at Vedligeholdelsesudgifterne i sin Tid ansættes særligt i Veivæsenets aarlige Budget og opkræves efter Arbeidets Udførelse med det Beløb, samme har medført for Enhvers Andeel.

[B. F. 10 156—60, 12 194—96.]

Justitsmin. Skr. til Kbhvns Mag., hvori Samme — der 4. Nov. havde forespurgt, hvorvidt en i den kongelige Lands-Over-samt Hof- og Stadsret den 4de August d. A. stedfunden Kundgjørelse om Indgaaelse af et borgerligt Ægteskab imellem Mosait N. N. og Fruentimmeret N. N. fra Berlin, henhørende til den evangelisk-lutherske Religion, kan ansees at opfylde Bestemmelsen i Loven af 13de April d. A. § 4, hvorefter Kundgjørelsen skal foregaae paa det Sted, hvor Bruden hører hjemme — svares, at da bemeldte Fruentimmer, der er ankommen hertil Staden den 19de Juli d. A., maa antages at have opgivet sit Hjem i Berlin og at være ankommen hertil Staden med den Bestemmelse at forblive sammesteds, maa den stedfundne Kundgjørelse ansees tilstrækkelig til forsaavidt at hjemle de Vedkommende Adgang til Indgaaelse af borgerligt Ægteskab.*)

*) Magistraten havde næret Tvivl, om Kundgjørelsen kunde ansees at opfylde Bestemmelsen i Loven af 13de April 1851 § 4, hvorefter den skal foregaae paa det Sted, hvor Bruden hører hjemme. Bruden har nemlig hørt hjemme i Berlin, og har vel produceret en Attest fra Politi-Præsidenten i Berlin, hvori omtales, at hun forlægger sin Bopæl til Kjøbenhavn, men der er ikke konstateret videre for, at hun har taget noget stadig Ophold, eller at hun kan siges, paa den Tid Kundgjørelsen foretages, at høre hjemme her i Staden. Manden har nemlig mundtlig forklaret, at han var taget hertil Staden med hende for at faae Vielsen fuldbyrdet, da det vilde blive ham for bekosteligt at lade den skee i Berlin, hvor han maatte tage Borgerskab, førend han kunde blive viet, hvilket vilde koste 130 Thaler Preussisk, og desuden skulde han legitimere at besidde 300 Thaler Preussisk. Da han er født her i Kjøbenhavn, havde han foretrukket at tage hertil, hvor han vil forblive og nedsætte sig som Cigarmager, og agtede derfor snart at aflægge Prøve i denne Egenskab.

6. Jan. **Lov om Fastsættelsen af en ny Demarcationslinie udenom Kbhvns Fæstningsværker m. v.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Plak. af 6te Juni 1810 fastsatte Demarcationslinie udenom Kjøbenhavns Fæstningsværker er ophævet og en ny Demarcationslinie fastsat saaledes: a) Paa Sjælland begynder Demarcationslinien ved Udløbet i Kallebodstrand af den Aa, der danner Skjællet imellem Eiendommene Nr. 71 og 72 paa Vesterbro. Derfra løber den i en ret Linie til det sydøstlige Hjørne af St. Jørgens Sø og langs den østre Side af St. Jørgens Sø, Peblingesøen og Sortedamssøen. Fra Sortedamssøens nordøstlige Hjørne gaaer den tværs over Østerbro og følger Citadelsveien, saa langt som denne løber mod Ost-Nord-Ost; men fra det Punkt, hvor denne Vei dreier sig mod Ost-Syd-Ost, fortsætter Demarcationslinien sit Løb i uforandret Retning langs den private Vei, tværs over Kalkbrænderiveien og ud til Sundet. b) Paa Amager løber Demarcationslinien fra Fronten af Gøtkens Batteri til det sydvestlige Hjørne af Kjøbenhavns Grund- og derfra langs Grændsen for Stadens Grund ud til Sundet. Den nye Demarcationslinie er nøiagtigt afsat paa et af Indenrigsministeren underskrevet og i Kjøbenhavns Magistrat deponeret Kort. Paa alle Bugter af den nye Demarcationslinie, saavel som overalt, hvor den skærer de offentlige Veie, opstilles Pæle med Paaskrift: Demarcationslinien.

§ 2. De med Hensyn til Bygningers Opførelse indenfor den ældre, herved ophævede Demarcationslinie, saavel som indtil 1000 Alen udenfor Samme hidtil gjældende, ved Plak. af 13de Octbr. 1824 indskærpede og nærmere bestemte Indskrænkninger og Paabud ere aldeles hævede for det Terrain, der ligger udenfor den i § 1 fastsatte nye Demarcationslinie. [L. 6. Juli 1867.]

§ 3. De Reverser om Nedbrydelse af Bygninger udenfor den i § 1 fastsatte nye Demarcationslinie, der maatte

være udstedte i Anledning af Plak. af 13de Octbr. 1824 § 3, 6. Jan. ere ugyldige og kunne udslettes af Pantebøgerne.

§ 4. De hidtil bestaaende Forbud imod Udlaan af Overformynderiets Midler i Bygninger indenfor og indtil 1000 Alen udenfor den ældre Demarcationslinie staae herefter kun ved Magt for de Bygningers Vedkommende, der ligge indenfor den i § 1 fastsatte nye Demarcationslinie.

§ 5. Paa Terrainet imellem Fæstningsværkerne og den nye Demarcationslinie bliver fremdeles at forholde i Overeensstemmelse med de i Plak. af 13de Octbr. 1824 fastsatte Forskrifter.

[L. om Demarkationslinien 6. Juli 1867. L. Nr. 212 om Afhændelse af Christianshavns Fæstningsværker m. v. 30. Sept. 1909.]

Justitsmin. Cirkl. til samtlige Amtmænd og Kbhvns Mag. 16. Febr. ang. Førelsen af de i Lov af 13. April 1851 § 6 ved Indgaaelsen af borgerlige Ægteskaber befalede Protokoller.

Da Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at der i de i Loven om borgerlige Ægteskabers Indgaaelse af 13de April f. A. § 6 ommeldte Protokoller, hvoraf Udskrift senere skal meddeles vedkommende Sognepræst, optages saadanne Oplysninger om de paagjældende Ægtefolks personlige Forhold, som udkræves for at Præsten ved Hjælp af den ham tilstillede Udskrift kan gjøre den befalede Tilførsel i sin Ministerialbog, og det endvidere er anseet ønskeligt, at der igjennem bemeldte Protokoludskrifter kunde erholdes Underretning om enkelte andre Punkter, som i statistisk Henseende ere af Interesse,

skulde jeg tjenstligst anmode (Tit.) om at ville tilkjendegive de Øvrigheder i Deres Amt, for hvilke borgerlige Ægteskaber i Medfør af Loven af 13de April f. A. kunne indgaaes, at de omhandlede Protokoller blive at føre saaledes, at de indeholde Forklaring om Brudgommens og Brudens Navn, Alder, Livsstilling og Opholdssted, om Vielse-dagen, om de Paagjældendes tidligere Stilling som Ugifte, eller som Enkemænd eller Enker, og i sidstnævnte Fald,

16. Febr. om hvor ofte de have været gifte, og endelig, om de ere Danske eller Udlændinge, samt til hvilket Troessamfund de bekjende sig.

[Ændret v. Cirk. 6. Sept. 1895.]

10. Marts. **Lov ang. visse for Sundheden skadelige Næringsveje.**
Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De efternævnte Næringsbrug, nemlig: alt Slagteri, Udsmeltning af raa Talg, Garveri, Skindtilberedning, hvortil Tran bruges, Pergament-, Tarmstreng- og Lim-Fabrikation, Beenkogereri, Beenbrænderi, Trankogereri, Stivelsefabrikation, chemiske Fabrikker for Tilvirkningen af mineralske Syrer, Salte og andre Præparater, Male-, Farve- og Gjødningsstoffer og deslige, maae for Fremtiden ikke drives indenfor Staden Kjøbenhavns Volde eller paa dens Grund indenfor en Grændselinie, dragen fra Sundet nord for den saakaldte Classens Have til den til Østerbro førende Allee, ad Blegdamsveien, Nørrebro, Blaagaardsveien, Aaløbet fra Ladegaardsveien til gamle Kongevei, langs denne Vei, Farimagsveien, over Vesterbro og langs Enighedsværnsveien til Kallebodstrand. [Sundhedsvedt. 15. Juni 1886 §§ 20—24. L. om Beskyttelse af de til Kbhvns Vandvæsen henhørende Værker. 30. Nov. 1857 §§ 2, 3.]

§ 2. Undtagelse fra den i § 1 indeholdte Regel finder ikkun Sted med Hensyn til Personer, som allerede ved denne Lovs Udgivelse have erhvervet Berettigelse til at udøve et saadant i Drift værende Næringsbrug indenfor anførte Grændselinie. De nu bestaaende Garverier kunne dog overgaae til de nuværende Besidderes Enker og Børn, saafremt de ellers maatte være berettigede til Udøvelsen af denne Næringsvei. Den grønlandske Handels Trankogereri flyttes inden Udløbet af 10 Aar udenfor Grændselinien. Intet af de i § 1 nævnte Næringsbrug maa uden Sundhedspolitiets Samtykke flyttes fra det Sted, hvor det for Tiden drives, til noget andet Sted indenfor Grændselinien, og skulle de iøvrigt i Henseende til Udøvelsen være de For-

skrifter underkastede, som Sundhedspolitiet maatte ansee¹⁰. Marts. nødvendige. [Sundhedsvedt. 15. Juni 1886 § 22.]

§ 3. Paa Stadens Grund udenfor den i § 1 betegnede Grændselinie maa intet af de der nævnte Næringsbrug anlægges eller flyttes, forinden Sundhedspolitiets Samtykke er erhvervet med Hensyn til Stedet, hvori det agtes drevet.

§ 4. Med Hensyn til Oplag af Gaderenovation eller anden Gjødning samt Svinehold forbliver det, forsaavidt Stadens Indre angaaer, ved de hidtil gjældende Regler. Mellem Stadens Volde og den i § 1 angivne Grændselinie maa ikke findes Oplag af Gaderenovation og Gjødning i større Omfang, end til Driften af den sammesteds beliggende Grundeiendom af Øvrigheden ansees passende eller som beviisligen anvendes til Terrainets Forbedring ved Opfyldning. Større Svinehold, end der opføres ved Affaldet fra hver enkelt Grundeiendoms Dyrkning, eller ved det, der indeholdes i Gaderenovationen, er ikke tilladt. Saavel indenfor som udenfor Grændselinien ere disse Forhold undergivne de nærmere Bestemmelser, som Politiovrigheden maatte finde Anledning til at foreskrive. [Sundhedsvedt. 15. Juni 1886 § 30. Forskrifter for Kohold. 8. Febr. 1890. Bekg. 14. Decbr. 1887 om Forbud mod Svinehold paa Lossepladser.]

§ 5. Slagternes Kjødudsalg, Fiskebløderi, Lysestøberi, Skindtilberedning, forsaavidt samme ikke er indbefattet under Forbudet i § 1, Oplag af vaadtsaltede Huder, Sæbesyderi, Fabrikation af Frictionssvovlstikker, Cichoriefabrikation og Tilberedning af Belysningsgas maae indenfor Stadens Volde eller den i § 1 fastsatte Grændselinie ikkun forefindes eller drives paa de Steder, som af Sundhedspolitiet dertil ansees passende, og ere endvidere de Vedkommende pligtige til ogsaa i andre Henseender at rette sig efter de Forskrifter, som af Sundhedspolitiet eragtes nødvendige. Det Samme gjælder om Handel med og Oplag af Klude, Been og andet dyrisk Affald, og maae navnlig saadanne Oplag af større Betydenhed ikkun tilstedes i Pakhuse, beliggende paa Skibsværfter eller ud til Havnen og Canalerne, og dette ikkun forsaavidt og saalænge de uden Ulempe

10. Marts. for de Omboende kunue have der. [*Regl. for Kludlagere 15. Jan. 1889. Cirk. 6. Febr. 1892.*]

§ 6. Den, som for Sundhedspolitiet kan godtgjøre, at han formaaer at drive noget af de i § 1 nævnte Næringsbrug paa en saadan Maade, at dets skadelige Følger for Sundheden forebygges, skal have Adgang til at behandles efter § 5. [*Sundhedsvedt. 15. Juni 1886 § 22.*]

§ 7. Udenfor Kjøbenhavn og sammes Grund skal Justitsministeren, efterat Stedets Communalbestyrelse og Sundhedspoliti have havt Leilighed til at yttre sig, være bemyndiget til, i Lighed med Bestemmelserne i nærværende Lov, at træffe de Foranstaltninger, som Forholdene paa de enkelte Steder maatte skjønnes at gjøre tilraadelige. Hvor særskilte Regulativer til Udførelse af Lovens Bestemmelser maatte blive bragte i Forslag af vedkommende Communalbestyrelser, skal Justitsministeren kunne stadfæste saadanne for et Tidsrum af ikke over 5 Aar ad Gangen.

[*Sundhedsvedt. 15. Juni 1886, Kap. V.*]

2. April. **Justitsmin. Skr.** til Amtmanden over Holbek Amt, hvori Ministeriet erklærer sig enig i, hvad Amtmanden havde ytret, i Anledning af at en gift Kone der levede separeret i Henseende til Bord og Seng fra sin Mand, Snedkersvend N. N., blandt Andet paa Vilkaar, at han skulde betale hende 1 Rbd. ugentlig i Underholdningsbidrag, havde, da hun ikke kunde erholde den hende tilkommende Understøttelse, anholdt om, at der maatte blive lagt Beslag paa Mandens Ugefortjeneste hos hans Mester, for at hun ad denne Vei kunde opnaae sit Tilgodehavende*).

*) Amtmanden havde i sin over Sagen afgivne Erklæring ytret, at det paa Grund af Henviisningen i Fdn. af 10de August 1798 til Bestemmelsen i Fdn. af 14de Oktbr. 1763 og 10de Decbr. 1790 formeentlig ikke kunde være tvivlsomt, at Kans. Cirkl. af 5te Decbr. 1820 og 2den August 1823, angaaende at Øvrigheden ifølge Fdn. af 14de Oktbr. 1763 til Fordeel for vedkommende Barnemoder ved sin Resolution kan foranstalle enhver en Barnefader tilkommende Indtægt lagt under Beslag, ogsaa maae være anvendelige med Hensyn til det en separeret Hustru hos hendes Mand tilkommende Underholdsbidrag.

Lov om Møllenæringen.

14. April.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver Eier af en Meelmølle skal det være tilladt at forbinde hvilkensomhelst ny Kraft med den, som allerede er tilstede i hans Møleværk, og ligeledes at udvide Værket ved Indlæggelsen af nye Qværne.

§ 2. Det skal være Enhver tilladt at foretage al Slags Formaling til Brug i egen Huusholdning og Føde for egne Creaturer, og skal der derhos tilkomme enhver Jordbruger lige Frihed til Stedets Brug. Derimod skal det indtil 1ste Jan. 1862 ikke være Flere tilladt i denne Henseende at forene sig om fælles Afbenyttelse af andre Indretninger til Formaling end saadanne, som drives alene ved Haandkraft. Indtil 1ste Jan. 1862 skal den hidtil bestaaende Adgang for visse Næringsbrugere til at erholde Tilladelse til at formale til Brug i egen Næringsdrift vedblive. [*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 16.*]

§ 3. Ligeledes skal det være Enhver tilladt at opføre nye Møller til Formaling af Meel eller andre Gjenstande til Udførsel.

§ 4. Enhver skal være berettiget til at anlægge nye Meelmøller paa Landet til Formaling for Omegnens Beboere, naar enten ingen Meelmølle findes i een Mils Afstand i lige Linie fra det Sted, Møllen agtes anlagt paa, eller de Mølleieiere, hvis Værker ere nærmere beliggende, dertil give deres Samtykke, eller endelig naar Mølletrang befindes.

§ 5. Om Mølletrang finder Sted, bevises paa den i Fdn. af 3die Juni 1825 §§ 8, 9 og 13 foreskrevne Maade og afgjøres af Indenrigsministeriet, som, i Tilfælde af at Flere ønske at opføre den nye Mølle, ogsaa bestemmer, hvem dertil skal være nærmest berettiget. Dog skulle Eierne af de nærmest beliggende Møller have Fortrinet, hvis de ønske at opføre Møllen. Naar den nye Mølle ikke er opført inden to Aar, efterat Ministeriets Bestemmelse er afgiven, fortabes den derved erhvervede Rettighed.

§ 6. Indtil 1ste Jan. 1862 udfordres Tilladelse til Opfø-

14. April. relse af nye Meelmøller i Kjøbstæderne udenfor det i § 3 ommeldte Tilfælde, og skulle de derværende Mølleieere, under det i Slutningen af foregaaende Paragraph fastsatte Vilkaar, indtil denne Tid være fortrinsberettigede til saadan Tilladelse, forsaavidt den agtes benyttet til særligt Møllebrug. Det i Fdn. af 1ste Febr. 1797 § 359 indeholdte almindelige Forbud imod, at det tillades nogen Møller at brygge Øl eller bage Brød til Salg, ophæves.

§ 7. Anlæggelse af nye Møller til Grynmalning alene skal overalt være tilladt, dog at deri kun indlægges een Brækqværn for to Skalqværne.

§ 8. Indtil Møllenæringen efter § 14 aldeles frigives, forholdes der efter de hidtil gjældende Regler for Tilladelse til nye Møllers Anlæg, forsaavidt disse ikke ved denne Lov ere forandrede; dog skal der ikke dertil behøves Udstedelse af en formelig Bevilling mod Betaling.

§ 9. Fra 1ste Jan. 1862 bortfalder saavel Mølleskylds Hartkornet, som den istedetfor Mølleskylden i visse Tilfælde bestemte Afgift og endelig den saakaldte Grubbeværks eller Grynqværns Afgift. Med Hensyn til Møllers Ansættelse til Mølleskyldshartkorn eller Afgift forbliver det indtil den Tid ved Bestemmelserne i Fdn. af 3die Juni 1825 §§ 6 og 11. Det skal derfor være Pligt for Enhver, som enten opfører en ny Mølle, eller forøger Qværnenes Antal i en allerede tilværende Mølle, forinden Møllen eller Qværnene tages i Brug, derom at gjøre Anmeldelse for Amtmanden eller for Kjøbenhavns Vedkommende for Magistraten, som da har at foranstalte det Fornødne til Hartkornets eller Afgiftens Bestemmelse.

§ 10. Veirmøller maae ikke opføres nærmere ved nogen Vei end 50 Alen. Ved Anlæg af Vandmøller maae Bestemmelserne om Flodemaal iagttages, og overhovedet ikke gjøres Indgreb i Andres Rettigheder med Hensyn til Vandløbene. Ved Anlæg af Dampmøller blive de for Dampmaskiners Afbenyttelse foreskrevne Betingelser at iagttage.

§ 11. Kjøbstadmøller ere berettigede til at male for Landbeboere og Landmøller for Kjøbstadbeboere.

§ 12. Møllerne have samme Ret som andre Fabrikanter 14. April til at have Udsalg af deres Produkter. [L. 15. April 1854.]

§ 13. Svigagtig Omgang med til Formaling betroet Korn straffes som andet Bedrageri. Uberettiget Møllebrug i Kjøbstæderne eller paa Landet ansees med en Mulet fra 10 til 100 Rbd., hvilken Mulet, der i Gjentagelsestilfælde fordobles, tilfalder for Kjøbstædernes Vedkommende disses og paa Landet Sognenes Fattiggasser.

§ 14. Fra 1ste Jan. 1862 skal Møllenæringen være fri saavel paa Landet som i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder, dog at derpaa i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne tages Borgerskab. Fra samme Tid skal derfor saavel de Indskrænkninger, der indeholdes i denne Lovs §§ 2, 4, 5 og 6, som Møllerlaugs-Artiklerne af 15de Jan. 1684 og de øvrige om Møllenæringen givne Love, forsaavidt de ikke ere stadfæstede ved denne Lov, være ophævede.

§ 15. Denne Lov er ikke gjældende for Bornholm eller for andre Steder, hvor Møllenæringen maatte befindes at være fri, ei heller for de Districter, hvor Mølletvang finder Sted, og har Vedkommende, som maatte formene at være i Besiddelse af Eneret til Maling i et District, inden 1 Aar fra nærværende Lovs Dato og under Rettighedens Fortabelse at gjøre Anmeldelse derom til Indenrigsministeriet, som derefter har at foranstalte det efter Omstændighederne videre Fornødne til, at Maletvangen kan blive ophævet.

Justitsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. en Forandring i 19. Aug. Stemplingen af Guldarbejder.*)

I Anledning af det af Kjøbenhavns Magistrat med Skrivelse af 15de Marts d. A. til Indenrigsministeriet indsendte og senere Justitsministeriet til Afgjørelse tilstillede Forslag fra den konstituerede Stadsguardein, Myntguardein N. N. angaaende en Forandring i den nu brugelige Fremgangsmaade ved Guld- og Sølvsgers Stempling, hvorover

*) Ved Skr. af 11. Okt. 1852 bifaldes, at Stemplingen af Solvarbejder for Fremtiden maa ske med fordybet Præg og med Udeladelse af Aarstal og Maanedstegn.

19. Aug. der har været givet saavel Guldsmedlauget som Bestyrelsen for den polytechniske Lærestalt Leilighed til at erklære sig, skulde jeg, efter at have modtaget Magistratens nærmere Yttringer i Skrivelse af 2den d. M., til behagelig Efterretning samt videre fornøden Bekjendtgjørelse og Foranstaltning tjenstligst melde, at Ministeriet herved bifalder, at Stemplingen af Guldarbejder for Fremtiden finder Sted ved ophøiede Stempler, der gjengive Præget fordybet i Arbeidet, og at Stemplerne fastsættes til følgende, nemlig Stadens Mærke (uden tilføiet Aarstal), Karatangivelsen og Stadsguardeinens Stempel, hver i sin Ramme, foruden vedkommende Guldsmeds Mærke. Forsaaavdt der fra Guldsmedlaugets Side er andraget paa, at der maatte blive ansat tvende Stadsguardeiner, og at Probeerdagene maatte fastsættes til hver Søgnedag i Ugen, skulde jeg lige tjenstlig anmode velbemeldte Magistrat om at tilkjendegive Andragerne, at Justitsministeriet for sit Vedkommende ikke har fundet Anledning til at gaae ind herpaa.

[Skr. 23. Maj 1854. Laugs Art. 7. Nov. 1685.]

22. Sept. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. Omfanget af »Berlingske Tidendes« Forpligtelse til uden Betaling at optage officielle Bekendtgørelser.**

I behagelig Skrivelse af 27de f. M. har Ministeriet modtaget Kjøbenhavns Magistrats Betænkning dels med Hensyn til et af Justitsministeriet, efter dertil af Chefen for 1ste Udskrivningsdistrikt givne Foranledning, reist Spørgsmaal om, hvorvidt Eierne af den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende, som derfor have vægret sig, ere forpligtede til uden Betaling at indføre i Bladet saavel Land- som Sø-Sessionsplakaterne for nævnte Udskrivningsdistrikt, dels i Anledning af et senere hertil indkommet Andragende, hvori Udgiverne af fornævnte Tidende have anholdt om:

1) at meddeles en Bestemmelse for, hvilke Autoriteter og Embedsmænd der kunne fordre deres Bekjendtgjørelser optagne i Tidenden uden Betaling, og

2) at ubetalte Bekendtgørelser fra det Offentlige ikke 22. Sept. maae optage mere af hele Tidendens Rum end 4 Spalter ugentlig, saaledes at det Overskydende efter aarlig indgivende Regning blev at betale efter samme Taxt, som gjælder for sædvanlige Avertissementer.

I Anledning heraf skulde man, hvad den førstnævnte Sag angaaer, ikke undlade at meddele, at man i Skrivelse af Dags Datum til Justitsministeriet — næst at udtale at den i den Berlingske Tidendes Privilegium af 13de Marts 1848 § 12 indeholdte Klausul, der uden nogen nærmere Begrændsning paalægger Udgiverne uden Betaling at indføre i Bladet »hvad Collegierne og Øvrighederne have at offentliggjøre«, umuligt kan være at forstaae i den fulde Udstrækning, som Ordbetydningen tilsteder, og at Ministeriet derfor hidtil har fulgt som almindelig Regel, at Forpligtelsen kun gjælder med Hensyn til officielle Avertissementer, som Ministerierne og Øvrigheden ex officio have i Medfør af den gjældende Lovgivning eller dog en konstant Praxis at bringe til almindelig Kundskab gennem de offentlig Tidender — har meddeelt fornævnte Ministerium, at da der, Ministeriet bekendt, ikke eksisterer nogen Lovhjemmel for at forlange de omhandlede Sessionsplakater gratis indrykkede i den Berlingske Avis, men adskillige nyere Love, saasom Fdn. af 22 Marts 1845 § 15, Lov af 12te Febr. 1849 og 23de Marts 1851 § 1 ved deres Taushed, i Forbindelse med at den sidstnævnte Lovs § 3 henviser lignende Bekendtgørelser til den specifik kjøbenhavnske Tidende, Adresseavisen, snarere synes at tale derimod, og da ei heller Praxis har været for en saadan Indrykkelse i Berlingske Tidende, saa har Ministeriet, saavel paa Grund af det Anførte som i Henhold til flere tidligere lignende Afgjørelser, troet at savne tilstrækkelig Føie til at paalægge Vedkommende uden Betaling at optage de omhandlede Sessionsplakater, og det saa meget mere, som disse ogsaa deri ere forskjellige fra almindelige Avertissementer, at de i Omfang langt overskride saadannes sædvanlige Grændse. Med Hensyn dernæst til det ovennævnte Andragende fra Avisens Udgivere, maa man

22. Sept derhos lige tjenstligst bede disse henviste til hvad oftere forhen og navnlig i Dep. Tid. for 1851 S. 641 ff. af Ministeriet er udtalt om, at aldeles udtømmende Regler for Afgjørelsen af den omspurgte Forpligtelses Omfang ikke lade sig give, med Tilføiende:

ad 1) at ethvert Ministerium og enhver Øvrighed maa ansees berettiget til at fordre uden Betaling indrykket i Tidenden alle officielle Avertissementer angaaende Foranstaltninger, som de ex officio have, i Medfør af den gjældende Lovgivning eller dog en konstant Praxis, at bringe til almindelig Kundskab gennem de offentlige Tidender, men at det selvfølgelig vil staae Udgifterne frit for, hvor de formene Forlangendet uhjemlet, at reservere sig, ved Henvendelse til høiere Vedkommende og eventualiter Indenrigsministeriet, at faae Spørgsmaalet definitivt afgjort, dog at Indrykkelsen, forsaavidt den ei taaler Ophold, ikke derefter udsættes: og

ad 2) at Ministeriet, ifølge hvad ovenfor er udtalt, ikke kan gaae ind paa nogen saadan bestemt Begrænsning af det Omfang, hvori officielle Bekjendtgørelser blive at optage uden Betaling, men at man forøvrigt, efter den Anledning Andragendet dertil giver, ikke har troet at burde tilbageholde den Tilkjendegivelse, at der i den herhenhørende Lovgivnings Grundsætninger antages at have Hjemmel for vedkommende Autoriteter til i Almindelighed at forlange Avertissementet, selvfølgelig forsaavidt dette overhovedet egner sig til gratis Optagelse i Avisen. 3 Gange indrykket i samme.

[L. Nr. 10, 23. Jan. 1903.]

13. Okt. **Kgl. Resol.**, hvorved Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse bemyndiges til paa Kommunens Vegne at optage et Laan af indtil 3½ Million Rigsbankdaler, deels og fornemmelig til Bestridelse af Udgifterne ved en paatænkt Forbedring af Stadens Vandforsyning, dens offentlige Belysning og Indretningen af dens Kloakvæsen, deels til flere andre større Foretagender, som kunde antages at forestaae i den nær-

meste Fremtid, saavel som til Berigtigelse af Gjældsforpligtelser, Kommunen allerede har maattet paatage sig i Anledning af flere saadanne offentlige Arbeider, og lige allernaadigst tillades, at der for Laanets aarlige Forrentning og Amortisation (denne bestemt til 1 pCt. af den oprindelige Kapital) maa anvises Sikkerhed i et tilsvarende Beløb af Byskatterne, navnlig i saadanne, som ere eller maatte blive paalagte til de kommunale Indretninger, hvortil Laanet anvendes, samt at dette Beløb afsættes ved det aarlige Budget over Kommunens Indtægter og Udgifter for udelukkende at anvendes i de nævnte Øiemed, Alt dog saaledes, at Kongen allernaadigst forbeholder sig, at deels Planen, efter hvilken, og Vilkaarene, hvorunder det omhandlede Laan søges tilveiebragt, deels Anvendelsen af samme til Øiemed, der ligge udenfor Stadens Vand-, Belysnings- og Kloakvæsen, undergives nærmere allerhøieste Approbation.

[Jfr. B. F. 13. 107. 109. 157.]

Indenrigsmin. Skr. til den administrerende Direktion 3. Nov.
for Kbhvns Fattigvæsen, hvori Samme — der havde anholdt om Ministeriets Resolution for, hvorvidt Private, der have Belæggelsesret til Senge i Vartou Hospital, ere berettigede til at modtage Godtgjørelse for de Personer, der indlægges paa disse — svares, at Ministeriet, hvor de paagjældende Fundatser for Rettigheden til Belæggelsen af private Senge i det ommeldte Hospital ikke indeholde noget tilhinder derfor, med Direktionen maa være enigt i, at det ikke kan ansees lovstridigt, at der for Sengenes Belæggelse af den Private tages Betaling*). [Se nu J. M. Skr. 1. Juni 1917.]

*) Direktionens Skrivelse lyder saaledes: »I vedlagte Exemplar af Adressekontoiets Efterretninger for Fredagen den 27de Aug. d. A. Nr. 201 findes under »Blandede Bekjendtgjørelser« et Avertissement, hvorved Belæggelsesretten til en fortiden ledigværende Mandfolkeseng i Vartou falbydes for den Persons Levetid, som indlægges paa samme. I Anledning heraf have vi atter taget et Spørgsmaal under Overveielse, som tidligere ved et Par lignende Tilfælde har været under Forhandling i Direktionen, men som paa Grund af mellemkommende Omstændigheder ikke er

3. Nov. blevet indstillet til højere Afgjørelse, nemlig hvorvidt Private, der have Belæggelsesret til Senge i Vartou, ere berettigede til at modtage Godtgjørelse for de Personer, som indlægges paa disse. Vi skulle forudskikke den Bemærkning, at der er Formodning for, at det ommeldte Avertissement angaaer en Seng, hvortil den fransk-reformeerte Menighed har Belæggelsesret, eftersom der paa den Tid Bekjendtgjørelsen er indrykket i Avisen ikkun vare tvende Mand-folkesenge ledige, af hvilke den ene af vedkommende Belæggelsesberettigede attraaes belagt med et Fruentimmer, som har tjent i dennes Familie, forsaaavidt Saadant af Direktionen maatte indrømmes, ligesom ogsaa Mrk. R. K., hvorunder de Reflekterende skulle indlægge Billetter, synes at tyde paa at fornævnte Menighed har ladet Avertissementet indrykke, og tillade vi os med Hensyn til Spørgsmaalet i Almindelighed tjenstligst at ytre Følgende: Det kunde synes, som om det hele Forhold med Hensyn til private Senge i Vartou Hospital maatte tænkes begrundet i et Kontraktsforhold imellem Stiftelsen og Fundator, hvorved hiin paatager sig Bestyrelsen af det Funderede og garanterer dets Bestaaen, imod at den Private fremmer Øiemedet for Stiftelsen, der antages at skulle være et Tilflugtssted for værdige Trængende, ved at oprette Senge, som Fundator eller hans Efterkommere selv kunne belægge, og det kunde antages, at en saadan Overeenskomst ikkun skulde være til Bedste for de Trængende og til Behagelighed for dem, der erhverve sig Ret til, paa den anførte Maade at gjøre godt mod en værdig Fattig, uden at Fundatorerne ved Salg skulde kunne drage Pengefordeel af deres erhvervede Ret. Et saadant Bihensyn kan ei heller antages at have ligget i de oprindelige Fundators Tanke, og har man af den positive Lovgivning søgt Argumenter mod en saadan Transaktions Tilladelighed dels i Lovens 2—19—6, ifølge hvilken Ingen i Hospitalerne maa indlægges for Gunst eller Gave, Vild eller Venskab, ei heller for en Genant og vis Sum Penge, uden at det befindes at kunne skee med Hospitalets store Fordeel, dels i den 53de § in fine af Planen for Kjøbenhavns Fattigvæsen af 1ste Juli 1799, hvorefter Direktionen har at paasee, at de Pladser, som Private have at besætte, kun bortgives til de Personer, som efter Fundatserne kunne ansees berettigede. Men ligesom det vel kan forudsættes, at hvis nogen af de oprindelige Fundators Descendents, der ere belæggelsesberettigede til private Senge i Vartou, ved enkelte Vakancer søge pekuniær Fordeel af deres Belæggelsesret, kunne de i Almindelighed antages at befinde sig i en langt mindre heldig økonomisk Stilling, end den, hvori Sengenes Oprettere have været, saaledes have vi ikke kunnet ansee de ovenanførte Argumenter for afgjørende. Det maa nemlig bemærkes, at efter Kong Christian den Fjerdes Fundats for Vartou Hospital af 30te Novbr. 1607 (Hoffmanns Fundatssamling Tom. X. S. 40—44)

3. Nov.

er bemeldte Stiftelses Øiemed ikke indskrænket til, at der i samme alene skal optages Fattige i Ordets egentligste Forstand eller saadanne, som aldeles intet eie. Fundatsen bestemmer nemlig, at dersom »Nogen vil sig indkjøbe at have sit Livs-Føde i Hospitalet, da skal den samme strax levere Forstanderen saamange rede Penge eller deres Værd, som aarligen saameget kan forrente, at samme Person af Renten kan underholdes.« Det er saaledes overladt til Hospitalets Bestyrelse at modtage Betaling af Personer, som indlægges paa Stiftelsens egne Senge, og det synes naturligt, at den Private, ved Indbetaling af den Sum, som stipuleres for Oprettelsen af en Seng, maa erhverve samme Rettighed for sig og Familie, ligesom ogsaa Rettighedens Oprindelse maa paabyde megen Varsomhed ved at nægte dens nærværende Udøvere saadanne Frægter af den, som maaskee ikke netop have foresvævet Fundator, men som dog hverken ere fraskrevne i Fundatsen eller forbudte ved de almindelige Love. Der gives desuden neppe Nogen, hvis Ret ubetinget lider Skaar ved det omhandlede Forhold, thi Godtgjørelsen udredes jevnligt af en privat Velynder, og i saa Tilfælde kan Hospitalet ikke beklage sig over at gaae tabt af en Kapital, og selv om den til Indlæggelse udnævnte Person udredede Godtgjørelsen kunde Hospitalets Ret dog neppe ansees krænkede derved; thi der gives intet Forbud imod, at en Trængende disponerer over, hvad der tilhører ham, før han indlægges i et Hospital. D. L. 2—19—6 afgiver formeentligen ei heller noget Beviis imod Tilladeligheden af det omkvæstionerede Forhold; thi det er og kan efter Sagens Natur ikke være anderledes, end at private Belæggelser somoftest komme de enkelte Trængende tilgode, som staae den private Belæggelsesberettigede nær, og disse Pladser uddeles altsaa i Reglen efter Gunst, Vild eller Venskøb. Ei heller vil Bestemmelsen i samme Artikel om Gave, Genant m. v. kunne have nogen Indflydelse paa deslige Belæggelser; thi seer man hen til Lovstedets Kilde, Christian den 4des Kirkeordonnants af 1607, vil man finde, at der alene er Tale om den offentlige Bestyrelse af Hospitalerne og ingenlunde om private Personer, ligesom det ogsaa fremgaaer af L. 2—19—11, hvori det hedder: »ellers skal saaledes i Hospitalerne forholdes, som enhvers Kongelige Stiftninger, eller andre gudfrygtige Folkes Fundatser medføre«, at den 6te Artikel ikkun har Hensyn til Hospitalernes Direktion og disses Senge. Den citerede § i Planen af 1799 finde vi ligeledes af ingen Betydenhed, idet Konteksten formentligen godtgjør, at Ordet »bortgives« her er brugt eenstydigt med »besættes«. Da de forskjellige Fundatser, som ere affattede for Rettigheden til Belæggelse af private Senge i bemeldte Hospital, ei heller indeholde noget ligefremt Forbud imod, at den Belæggelsesberettigede tager Godtgjørelse for at indlægge Personer paa Sengene, kunne vi, skjøndt en saadan Handel vel i sig maa

21. Nov. **Kgl. Resol.** hvorved bestemmes, at der, efter sædvanligt Opslag og nærværende Førestilling fra Ministeriet for Kirk- og Undervisningsvæsenet maa beskikkedes en Præst ved Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, som imod en aarlig Løn af 300 Rdl. der afholdes af Kommunen, skal holde Guds-tjeneste sammesteds hver Søn- og Helligdag og iøvrigt anbringe sig Arbeidernes religiøse og moralske Nær, og til den Earle møde paa Arbeidsanstalten til en bestemt Tid en Dag ugentlig foruden Søn- og Helligdage, saamt forrette de fornødvendte Ministerialia.

[K. B. 27. Marts 1852 § 34.]

1853.

7. Junii. **Lov om Fritagelse for stemplet Papiers Brug til de Obligationer, som af Købens Commune udstedes for et Laan paa 3 1/2 Million Rigsbankdaler.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov: De Obligationer, som af Københavns Commune udstedes for et Laan af indtil 3 1/2 Million Rigsbankdaler, der agtes optaget til Bestridelse af Omkostningerne ved Vand-, Gas- og Cloak-Anlæg i Hovedstaden, kunne udfærdiges paa uslemplet Papir og transporteret ved Paategninger uden Brug af stemplet Papir.

[Mr. Resol. 13. Oct. 1852. Lov 30. Decbr. 1853.]

betrægtes som mindre passende, hølge Forestaaende ikke ansee den for lovstridig, og antage, at ovennævnte Grunde tale for dens Tillædelighed; men da Sagen vistnok i sig er tvivlsom, og det er af Nødtighed for Directionen at have en bestemt Regel at følge i Tilfælde, i hvilke det antenderede Salg fremtræder med saamegen Sandsynlighed som i det nærværende, tillade vi os tjenstligst at indbede os Indenrigsministeriets behagelige Bestemmelse i forestaaende Henseende. Vi tilløbe lige tjenstligst, at det ved allernæste Resolution af 10de August 1810 blev tilladt Kammerherre von der Maase at sælge Familiens Beleggesret til Konferentsraadinde Rosignards Senge i Vartou, paa Vilkaar at denne Ret som hengies af Kjøberen, saalænge den von der Maaseske Familie er til, og at Rettigheden siden tillader Hospitalets Direction, men at dette specielle Tilfælde, hvor det er blevet tilladt at afhænde Beleggesretten, vil formeentligen ikke kunne adledes nogen hindende Analogi til Afgjørelse af det foreliggende Spørgsmaal.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Kbhvns Amt. 28. Febr.

hvor i Samme — i Anledning af en mellem Kjøbenhavns Magistrat og Taarnby Sogneforstanderskab opstaaet Møningsulighed om, hvorvidt Kjøbenhavns Kommune kan ansees pligtig til af det Samme tilhørende i Matrikulen under Taarnby Sogn anførte Hartkorn, i Overeensstemmelse med Loven af 20de Juni 1850, at deeltage i de kommunale Byrder lige med det øvrige Hartkorn i bemeldte Sogn — efter foregaaende Brevvexling med Kjøbenhavns Magistrat tilskrives, dog med Bemærkning, at det foreliggende Spørgsmaal efter sin Beskaffenhed maa henhøre under Domstolens Afgjørelse, at ligesom det omtvistede Hartkorn, efter hvad under Sagen er oplyst, i en lang Aarrække er betragtet og behandlet som Staden Kjøbenhavn underlagt, udenfor al kommunal Forbindelse med Taarnby Sogns og Kjøbenhavns Amts Hartkorn, saaledes maa Ministeriet ansee denne Tingenes Orden for at have tilstrækkelig Hjemmel og det reiste Spørgsmaal for forlængst at have fundet sin afgjørelse ved den i Raadstue-Plakat af 22de Juli 1793 kundgjorte kgl. Resol. af 19de s. M., i hvilken Henseende man skal bemærke, at det af den bemeldte Resolution forudgaaende allerunderdanigste Forestilling fra det kgl. danske Kancelli, der forsaavidt stemmer med Sagens Forhandlinger, fremgaaer, at denne ikke blot angik en Jurisdiktionsforandring, men tilsigtede, at bemeldte Hartkorn ogsaa i andre Henseender skulde for Fremtiden høre under Staden (jvfr. den kgl. Resolutions Udtryk), til hvilken Ende Forestillingen iblandt Andet udtrykkeligen henviser til, hvorledes Forholdet var ordnet for Kjøbenhavns tre andre Forstæders Vedkommende.

Kgl. Resol., hvorved paa Indenrigsministeriets derom 12. Maj. nedlagte allerunderdanigste Forestilling allernaadigst bifaldes, at Pladsen omkring Vor Frue Kirke i Kjøbenhavn med tilstødende Gadestrækninger maa reguleres og brolægges efter den i saa Henseende vedtagne Plan, og at de dertil beregnede Omkostninger, til Beløb 23,479 Rd., maae udre-

12 Maj. des af Kjøbenhavns Kommune med 14,860 Rd., af Frue Kirkes Midler med 6,865 Rd. og af Universitets Midler med 1,754 Rd. under følgende nærmere Betingelser: a. at Frue Kirke afstaaer sin Eiendomsret over Pladsen omkring samme til Kjøbenhavns Kommune; b. at bemeldte Kirke, saalænge de i saa Henseende for Stadens Kirker i Almindelighed gjældende Bestemmelser ikke underkastes nogen Forandring, fritages for Andeel i den fremtidige Vedligeholdelse af Brolægningen paa oftnævnte Plads; c. at der ikke i Anledning af den paatænkte Omlægning af dennes Fortoget paalægges Universitetet eller Kirken forhoiet Brolægningsskat, dog at de Universitetsbygninger, der for Tiden svare saadan Skat, i Lighed med Stadens andre offentlige Bygninger vedblive at være de samme Regler underkastede, som for denne Skats Opkrævning nu ere eller herefter maatte blive bestemte, og d. at Pladsen mellem Universitetbygningen og Frue Kirke indtil videre holdes afspærret for daglig Vognfærdsel under de Betingelser, som mellem vedkommende Ministerier nærmere vedtages.

21. Juni. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn. ang. hvad der skal iagttages, naar Forældre af forskjellig Troesbekjendelse ville forandre en tidligere Bestemmelse om den Religion, hvori Børnene skulle opdrages.**

I behagelig Skrivelse af 5te Marts sidstleden har Direktionen meddeelt Ministeriet, at den, ved at sammenligne de af Rødemesterne her i Staden forfattede Lister over de sig her i Staden opholdende Katholiker med den fra Skolekommissionen for den katholske Menighed indsendte Fortegnelse for forrige Aar over Eleverne af Menighedens Skole, var bleven opmærksom paa, at et ikke ringe Antal af disse Elever maatte antages ikke at have katholske Forældre, og at Skolekommissionen for den katholske Menighed, hvis Erklæring Direktionen i den Anledning havde indhentet, derefter har oplyst, at der i Skolen findes 6 Børn, for hvilke ikkun den Ene af Forældrene er Medlem af Menigheden, til hvilke Børns Optagelse i Skolen Kommissionen imid-

lertid har formeent at have Hjemmel i § 9 af Loven af 13de 21. Juni. April 1851. Direktionen har i denne Anledning yttret den Formening, at, ligesom den i bemeldte Lovs § 9 omhandlede Erklæring, som, forinden Ægteskab kan indgaaes mellem Personer af forskjellig Troeskjendelse, skal afgives om, i hvilken Tro Børnene af deres Ægteskab skulle opdrages, skal afgives til Protokollen for den Embedsmand, for hvem Ægteskabet indgaaes, saaledes maa ogsaa en Erklæring om, at Ægtefællerne senere ved Hælles Overeenskomst have i Medfør af denne Lovs Bestemmelse forandret den i saa Henseende forinden Ægteskabets Indgaaelse tagne Bestemmelse, for at have Gyldighed skee til Protokollen for den Embedsmand, for hvem Ægteskab skal indgaaes, og at ligeledes det Samme maa iagttages for at tilintetgjøre Virkningen af et af Ægtefolk overensstemmende med den tidligere gjældende Lovgivning udstedt Revers for, at Børnene skulde vorde opdragne i den evangelisk christelige Religion.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde, at Direktionens foranførte Anskuelse tiltrædes.

Raadstue-Pl., hvorved bringes til almindelig Kundskab, 1. Aug. at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved Skrivelse af 30te f. M. har tilmeldt Magistraten, at efterat der nu er udlagt til Benyttelse for Vor Frelzers og Frederiks tyske Menighed paa Christianshavn en planeret og indhegnet Begravelsesplads udenfor Stadens Nørreport i Forbindelse med de derværende Assistentkirkegaarde, og da der tillige er en Vor Frelzers Kirke tilhørende Kirkegaard paa Amager, hvor Liig kunne begraves ikke blot i Frijord, men ogsaa i betalte Pladser, vil det i allerhøieste Resolution af 13de April 1851, bekjendtgjort ved Raadstuepl. af 24de April s. A., indeholdte Forbud mod Begravelser indenfor Stadens Volde nu ogsaa udstrækkes til Christianshavn.

Lov om Afstaaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg 20. Aug. samt **Kloakindretninger i Staden Kbhvn og dens Forstæder.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

20. Aug. § 1. Kjøbenhavns Commune skal være berettiget til i Aarene 1853—1855 at erholde sig overdraget til Eiendom eller Brug det Areal, som udfordres til nye Vand- og Gasværker for Staden og dens Forstæder med alle til samme fornødne Indretninger, saasom for Vandværkernes Vedkommende: Vandledning, Indgrøftninger, Opdæmninger, Vandbeholdere, Filtreindretninger, og for Gasværkernes Vedkommende: Udviklingsapparater, Rensningsindretninger, Gasbeholdere, Lødnings, Magasiner og Opsynsboliger. Spørgsmaal om, hvilke andre Indretninger der, foruden de her udtrykkeligen nævnte, maae ansees fornødne til disse Værkers hensigtsmæssige Anlæg, blive at afgjøre af den efter denne Lovs § 2 sammentraadte Commission. [*Tidsriisten forlænget til Udgangen af Aaret 1858 ved L. 7. April 1855.*]

§ 2. Kommunen har at tilveiebringe fuldstændige Planer til de paatænkte Anlæg, som udvise, hvilke Arealer der fordres afstaaede, og til hvilket Øiemed, ledsagede af den fornødne Opmaaling og Nivellation, saa og Udstikning af Grændselinien for disse Arealer, saaledes at Nødvendigheden af Arealernes Afgivelse derefter kan bedømmes. Alle Grundbesiddere skulle tilstede Vedkommende Adgang til at foretage de til Affattelse af Planerne fornødne Arbejder, mod Erstatning af den derved foraarsagede Skade. Den ovenanførte Bedømmelse overdrages til en Commission, bestaaende af en af Kongen udnævnte Commissair som Formand og fire kyndige Mænd, af hvilke de tvende udnævnes af Indenrigsministeriet og de tvende, for Kjøbenhavns Grunds Vedkommende, af den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret og for Kjøbenhavns Amts Vedkommende af Amsraadet. Commissionen har at foretage en Localprøvelse af den af Kommunen fordrede Afstaaelse, ved hvilken Forretning tvende af Kommunen Befuldnægtigede foruden den eller de Mænd, der have affattet Planerne og afstukket Grændserne, have at give Møde, ligesom den kongelige Commissair har i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt i Kjøbenhavns Adressecontoirs Efterretninger at bekjendtgjøre, paa hvilke Dage og i hvilken

Orden Besigtigelses- og Prøvelsesforretningerne blive at 20. Aug. afholde, og at opfordre de vedkommende Grundbesiddere til derved at give Møde. Ved denne Prøvelse, hvorover en af den kongelige Commissair autoriseret Protocol føres af en dertil af ham antaget paalidelig Mand, vil Commissionen have at tage under Overveielse, hvorledes de ved Anlægene afbrudte Veiforbindelser saavel som Communicationen mellem de enkelte Grundstykker kunne paa hensigtsmæssigste Maade bringes istand, ligesom ogsaa behørigen at paasee de omliggende Eiendommers Tarv med Hensyn til Forandringerne af Vandløbene og Borttagelse af Vandinger. De Paastande om Forandringer i Anlægsplanerne, som i enkelte Punkter maatte fremkomme fra Grundbesidderne eller andre Vedkommende (derunder indbefattede Indsigelser mod Vands Opstemning) blive af Commissionen, i alt Fald efter Tilkaldelse af en Ingenieur-Officer, forsaavidt saadant af den kongelige Commissair agtes fornødent, at undersøge og paakjende. Og vil det have sit endelige Forblivende ved den af Commissionen afgivne Resolution.

§ 3. Naar det saaledes er afgjort, hvilke Afstaaelser der skulle finde Sted, har den kongelige Commissair at lade affatte og trykke en nøiagtig Fortegnelse over samtlige Eiere og Besiddere af Grunde, der skulle afstaaes, med en omtrentlig Angivelse af det Areal-Indhold, Enhver skal afgive, og at foranstalte henlagt paa Kæmmercontoiret i Kjøbenhavn og hos de vedkommende Communalbestyrelser udenfor Staden et saa tilstrækkeligt Antal Exemplarer af disse Fortegnelser, at enhver af de fornævnte Grundeiere eller Grundbesiddere saavel som de vedkommende Panthavere kan erholde et Exemplar udleveret. Saa bør og bemeldte Fortegnelse indrykkes tre Gange i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt i Kjøbenhavns Adressecontoirs Efterretninger med Angivelse af de Steder, hvor Exemplarer af samme ere at erholde; og skal saadan Bekjendtgjørelse ansees som tilstrækkelig Efterretning for Enhver, der som Panthaver eller i hvilken som helst anden Egenskab anseer sig berettiget til enten

20. Aug. ganske eller for en Deel at oppebære den Godtgjorelsessum, der med Hensyn til Grundafstaaelserne i sin Tid maatte tilflyde de respective Eiere, og derfor maatte finde sig foranlediget til, forsaavidt han ei kan træffe anden mindelig Overeenskomst, betimeligt at nedlægge Forbud imod den Udbetaling af Beløbet, som Eierne ellers vil være berettiget til at fordre.

§ 4. Efterat den i den foregaaende Paragraph ommeldte Fortegnelse sidste Gang har været indrykket i de nævnte Tidender, har Kjøbenhavns Magistrat hos den kongelige Commissair at begjære mindelig Overeenskomst forsøgt om de paagjældende Arealers Afstaaelse. Denne har derpaa i den Orden, som han finder hensigtsmæssig, at lade indkalde de paagjældende Grundeiere og Grundbesiddere med otte Dages Varsel — hvilken Indkaldelse bliver at besørge ved de ordinaire Stævningsmænd for et Gebyhr til hver af 8 Sk. for hver Person, der indkaldes — til at møde paa Aastedet med tvende af Kjøbenhavns Commune Befuldmægtigede, der indkaldes med lige Varsel. Forretningens Foretagelse bekjendtgjøres derhos med samme Varsel i de fornævnte Tidender. Under denne Forretning har den efter § 2 nedsatte Commission at mægle mellem de mødende Parter. Opnaaes mindelig Overeenskomst, bliver samme at tilføre Commissionens Protocol samt at underskrive af Parterne, og har Commissionen at paasee, at det hele Mellemværende erholder en saa nøiagtig Afgjørelse, at fremtidig Tvist om samme saavidt muligt kan undgaaes. Det bemærkes i Protocollen, at mindelig Overeenskomst ei har været at opnaae for de Grundeieres, Grundbesidderes eller andre Paagjældendes Vedkommende, med hvilke dette bliver Tilfældet. Saa bemærkes og, hvilke Grundeiere eller Grundbesiddere der udeblive.

§ 5. Opnaaes mindelig Overeenskomst ikke ved den ifølge § 4 foretagne Forretning bliver Størrelsen af Erstatningen for de afgivne Arealer m. v. at bestemme ved Taxation, hvilken Afgjørelsesmaade ogsaa skal være gjældende med Hensyn til de Grundeiere eller Grundbesiddere, der ere udeblevne fra nysnævnte Forretning.

§ 6. Til at lede Taxationerne, uden dog ved samme at 20. Aug. have nogen Stemme, udnævner Indenrigsministeriet en Landinspecteur, der vil have at paasee, at saavel de paagjældende Grundbesiddere som andre Vedkommende, med i det mindste 48 Timers Varsel og iøvrigt som i § 4 bestemt, indkaldes til at overvære Taxationen. Til Taxatorer udnævnes fire Mænd, saaledes at to udnævnes af Indenrigsministeriet og to for Kjøbenhavns Grunds Vedkommende af den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret og for Kjøbenhavns Amts Grunds Vedkommende af Kjøbenhavns Amtsraad. Fremdeles udnævner Indenrigsministeriet en Mand, der i Tilfælde af en saadan Meningsulighed mellem Taxatorerne, som ikke kan finde Afgjørelse ved Stemme fleerhed, skal som Opmand gjøre Udslaget. Og har det sit endelige Forblivende ved Taxationens Udfald. De udnævnte Taxationsmænd saavel som Opmanden have engang for alle inden Retten edeligen at forpligte sig til at udføre de forefaldende Forretninger med streng Upartiskhed og Opmærksomhed og aflevere Beviis for saadan Eeds Aflæggelse til den kongelige Commissair. Denne har at tilstille den Taxationsforretningen ledende Landinspecteur en Afskrift af den over den første Forhandling (§ 4) førte Protocol til Benyttele ved Ledelsen af Taxationsforretningerne og Beregningen af Erstatningerne.

§ 7. Forsaavidt Afstaaelse forlanges til temporairt Brug, saasom Opgravning af Fyld, Kjørsel, Materialiers Oplag o. desl. eller til vedvarende Brug, saasom den blotte Nedlæggelse af Rør og andre Ledninger med Ret til Efter-syn og Vedligeholdelse, ansættes Erstatningen efter den Værdiforringelse, som Eiendommen kan lide ved saadant Brug, og det Tab, som Afsavnet af det paagjældende Areal medfører. Ved Afstaaelse til Eiendom ansættes Tabet efter den paagjældende Areals Værdi i Handel og Vandel, saaledes at den paa Stadens Grund, saa og for de Arealer udenfor samme, der bestaae i Haver eller egne sig til

20. Aug. Byggegrunde, ansættes efter Qvadratalen, og ellers efter Tønde Land. Ved Ansættelsen af Erstatningen til Grundbesidderne blive iøvrigt de Grundsætninger at iagttage, som ere fulgte med Hensyn til de til Jernbaneanlæg afstaaede Grundstykker (Fdn. af 5te Marts 1845 §§ 11, 12 og 13).

§ 8. Ere Grundstykkerne bortforpagtede eller udleiede, bliver, efterat den Erstatning er ansat, der kan tilkomme Eieren, endvidere ved Taxation at bestemme, hvilken Deel af dette Erstatningsbeløb der bør tilfalde Forpagteren eller Leieren, med Hensyn til det Tab, han lider som Følge af Jordens Aftrædelse. Ere de indtagne Jorder bortfæstede, vil Eieren have at godtgjøre Fæsteren 4 procent pro anno af den oppebaarne Erstatningssum.

§ 9. Dersom det Jordstykke, der afstaaes, kan skjønnes ikke at udgjøre 1 Skp. Hartkorn og derhos ikke udgjør $\frac{1}{10}$ af Eiendommen, skal Erstatningen tillige indeholde Godtgjørelse for Skattepligten, som skal vedblive at hvile uforandret paa den Eiendom, hvorfra det afgives. I modsat Fald bliver der med Hensyn til Skattebyrden, ligesom med Hensyn til Tiendevederlag og andre lignende Eiendomsbyrder, stedse at forholde efter de herom ved Jords Afgivelse til Jernbaneanlæg givne Forskrifter (Fdn. af 5te Marts 1845 § 16).

§ 10. Landinspecteuren, der har ledet Taxationsforretningerne, forfatter, efter forudgaaet speciel Opmaaling af samtlige indtagne eller beskadigede Arealer, detailleret Beregning over den Godtgjørelse, enhver Grundbesidder tilkommer efter de afholdte Forretninger. Disse Beregninger tilstilles den kongelige Commissair, som forelægger de vedkommende Taxatorer samme, og naar disse Intet finde ved Afgjørelsen at erindre, eller de fremsatte Erindringer ere blevne berigtigede, meddeler han snarest muligt Vedkommende Underretning om den dem tilkommende Godtgjørelse ligesom han sender Kjøbenhavns Magistrat en Gjenpart af Beregningen, hvorefter denne har til de rette Paagjældende paa Anfordring at lade udbetale Erstatningsbeløbene, samt, forsaavidt de bestandig afgivne Jorder an-

gaaer, 4 Procent Rente af de respective Summer fra den 20. Aug. Dag at regne, da Grundstykket er stillet til Communsens Raadighed. Magistraten skal være beføiet til i den Berlingske politiske og Avertissementstidende samt i Kjøbenhavns Adressecontours Efterretninger trede Gange efter hinanden at indkalde dem, som ikke melde sig om Betaling inden 3 Maaneder, efterat Magistraten har modtaget Erstatningsberegningen, til inden 12 Ugers Frist fra denne Indkaldelses sidste Bekjendtgjørelse at hæve det dem tilkommende Beløb. Efter Udløbet af denne Frist ophører Forrentningen, og naar dernæst 5 Aar ere forløbne, uden at Vedkommende have meldt sig, hjemfalder Beløbet til Stadens Kasse.

§ 11. Kjøbenhavns Commune er forpligtet til at indrette og vedligeholde alle Anlæg, som ere fornødne til at tilvejebringe og sikkre Communicationen paa de af Vand- eller Gasanlægene overskaarne Veie, saavel som Overkjørseler, Indhegninger, Opkjørselssteder paa Grundstykker, Vandledninger og Steenkister, for at afværge Fare og Skade paa de nærliggende Grundstykker. I alle disse Henseender skulle de Bestemmelser uvægerligen følges, som afgives af en Commission, bestaaende af den kongelige Commissair som Formand, den locale Politivrigheid og tvende sagkyndige Mænd. Af disse to Mænd, der iøvrigt begge have at deeltage i alle Commissionens Forretninger, udnævnes den ene paa Communsens Vegne af den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret, den anden af Kjøbenhavns Amsraad.

§ 12. Den kongelige Commissair er berettiget til at fordre vedkommende locale Embedsmænds Bistand ved de ham ved denne Lov paalagte Forretninger, forsaavidt de skulle udføres i deres Embedsdistricter, navnlig ved Affattelse af Fortegnelser over Grundbesiddere, Besørgelse af Indkaldelsernes Forkyndelse m. v.

§ 13. Kjøbenhavns Commune har at afholde alle af denne Lovs Udførelse følgende Udgifter. Enhver af de fornævnte Commissioners Medlemmer (§§ 2, 6 og 11), derunder

20. Aug. indbefattet den kongelige Commissair, den Taxationerne ledende Landinspecteur og den valgte Opmand, nyder for de formeldte Forretningers Afholdelse fri Befordring eller Godtgjørelse herfor efter Vognmandstaxt, samt i Diætpenge 3 Rbd. dagligen, for hver Dag Forretningen varer, forsaavidt de ikke paa Reisen og Forretningens Udførelse anvende mere end 8 Timer daglig, men i modsat Fald en halv Gang mere. Den kongelige Commissair erhoder derhos af Kjøbenhavns Commune vederlagt samtlige af ham afholdte Udgifter, navnlig til en Skriver, til Trykningsomkostninger, Gebyrer m. v., og kan fordre sig passende Forskud udbetalt til Afholdelse af disse Udgifter, men ham tilkommer ei af Communen nogen Godtgjørelse for hans personlige Uleilighed. Landinspecteuren tilkommer derimod billig Betaling af Communen for Udarbeidelsen af Erstatningsberegningen med hvad dertil hører (§ 10).

§ 14. Denne Lov er ei anvendelig paa de under de kongelige Slotte og Haver eller Kjøbenhavns Fæstning eller Statens Skibsværfter hørende Grundstykker, for hvis Vedkommende det vil beroe paa Kongens Resolution, om og under hvilke Betingelser de af Communen ønskede Grundstykker kunne afgives.

§ 15. Regjeringen bemyndiges til, naar Planen til Anlægget af en Kloakindretning i Kjøbenhavn er bifaldet, at udvide Anvendelsen af nærværende Lov til de Afstaaelser, som Communen i denne Anledning behøver, med de Lempninger, som maatte følge af Forholdets Natur.

20. Aug. **Lov indeholdende nogle Bestemmelser om nye Vand-anlæg i Kbhvn.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kjøbenhavns Commune skal være berettiget til efter en af Kongen bifaldt Plan at afløse Stadens nærværende Vandforsyning med nye Vandanlæg, som skulle omfatte Staden selv og dens Forstæder, og være fuldførte inden Udløbet af 3 Aar, fra 1ste Januar 1854 at regne.

[Tidsfristen forlænget til Udgangen af Aaret 1858 ved L. 7. April 20. Aug. 1855.]

§ 2. Kommunen skal i dette Øiemed, saasart Vesterbro er sikkert en tilstrækkelig midlertidig Vandforsyning fra Peblingsøen, uden at Interessenterne i Vesterbroes Vandcompagni i den Anledning besværes med større Udgifter, end dem, Compagniet for Tiden har at bære, være berettiget til at raade over St. Jørgenssø, og skal bemeldte Compagni opløse sig, saasart de nye Vandanlæg for Vesterbroes Vedkommende ere fuldførte.

§ 3. Besidderne af de Grundeierdomme i Byen, som for Tiden forsynes med Vand af Stadens Vandvæsen efter de hidtil gjældende Forskrifter, skulle overlade Kommunen til Eiendom de af dem anbragte Render og Pomper med Tilbehør — dog derunder ei indbefattet Vandkamme — mod at Kommunen uden særlig Bekostning for dem foranstalter Vandet efter det nye Vandforsyningssystem indledet til det eller de Steder paa Grundene, hvor Pompe eller Vandkam forefindes, og i disses Sted anbringer et ligesaa stort Antal Opstandere med Taphane.

§ 5. Samme Forpligtelse undergives Interessenterne i Vesterbroes Vandcompagni saavel som de Grundbesiddere paa de øvrige Broer, der allerede have Vand fra Stadens Vandvæsen, og hvis Eiendomme ere beliggende paa de Strækninger, hvor de nye Vandledninger blive nedlagte.

§ 6. Kommunen er forpligtet til at indrette de nye Anlæg saaledes, at de tilstrækkeligen kunne forsyne de indenfor Stadens og Forstædernes Grændser beliggende Grunde, som tilhøre Staten, og som for Tiden ei forsynes med Vand fra Stadens Vandvæsen efter de almindelige Regler om private Eiendommers Vandforsyning, navnlig Nyboder, Citadellet, Ny- og tildeels Gammelholm.

[Mr. Lov om Staden Kbhvns og dens Grundes Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af 30. Novbr. 1857.]

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag., hvori Ministeriet, 26. Aug. efter den af Kommunalbestyrelsen gjorte Forestilling, bifalder, at et Areal af 40,000 □ Alen af Østerfælled uden

26. Aug. Vederlag overdrages til Foreningen mod Choleras Udbredelse til Eiendom, for derpaa at opføre nogle Rækker Eenetages Bygninger, bestemte til at optage c. 250 Familier af den fattige Klasse, under Betingelse af:

1) at dette Areal falder tilbage til Kommunen, naar det ikke længere afbenyttes i det oprindelige Øiemed;

2) at forsaavidt den omhandlede Plan ikke strax bringes til Udførelse i dens hele Omfang, Overdragelsen indskrænkes til det Areal, som benyttes;

3) at de paa den nævnte Grund opførte Bygninger hæfte for de Udgifter, som kommunale Indretninger, der i Anledning af samme maatte blive at iværksætte, kunne medføre, ifølge de Bestemmelser som allerede nu ere eller fremdeles maatte blive givne, samt endelig

4) under Betingelse af, at oftmeldte Forening selv forsikrer sig om, at der fra Krigsministeriets Side ikke reiser sig nogen Indsigelse mod den tilsigtede Anvendelse af en Deel af bemeldte Fælled. Endvidere bemyndiges Magistraten til at afstaae de ommeldte 40,000 □ Alen enten af Østerfælled eller af Blegdamsfælleden ved St. Hans Torv efter den ommeldte Forenings Ønske*).

*) Under 22de Decbr. 1853 tilskrev Indenrigsministeriet Københavns Magistrat saaledes: »Med Hensyn til den ved Ministeriets Resolution af 26de Aug. d. A. meddeelte Approbation paa, at der til den i sin Tid mod Choleras Udbredelse sammentraadte Forening uden Vederlag overdrages af Stadens Østerfælled et Areal af 40,000 □ Alen som Foreningens Eiendom for derpaa at opføre Bygninger for 250 Familier af den fattige Klasse har Københavns Magistrat i Skrivelse af 12te dennes, næst at andrage, at Bestyrelsen for det paatænkte Etablissement under Udfærdigelsen af Skjødet paa fornævnte Areal blandt Andet har lagt særdeles Vægt paa, at der i det oprindelige Overdragelsesdokument gives en Tilsikkring om, at Grunden i Tilfælde af en eventuel Realisation vil kunne erhverves af den, der kommer i lovlig Besiddelse af de derpaa opførte Bygninger, samt at der, saavidt velbemeldte Magistrat bekjendt, for Tiden ikkun er Spørgsmaal om Opførelsen af Boliger for et Antal af 125 Familier, og at Bestyrelsen som Følge heraf vel for Øieblikket ikke har Krav paa Overdragelsen af et større end det dertil benyttede Areal, men at oftbemeldte Magistrat imidlertid desuagtet ikke finder Betænelighed ved at Skjødet

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

7. Febr.

Med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 28 Sept. d. A. har Ministeriet modtaget trede af den i sin Tid i dette Øiemed nedsatte combinerede Comitee udarbejdede Planer til Indførelse af Vand-, Gas- og Cloakanlæg her i Staden tilligemed de over disse Planer afgivne Betænkninger, hvoraf fremgaaer, at samtlige Vedkommende have været enige i at anbefale Vand- og Gasplanerne til at approberes, men at der med Hensyn til Cloakplanen har vist sig en betydelig Dissents, ikke blot i den nævnte Comitee, men ogsaa i Communalbestyrelsens tvende Afdelinger. Ligesom nemlig oftnævnte Comitees Minoritet har andraget paa, at ikkun de to førstnævnte Planer maatte blive approberede, medens derimod Majoriteten har indstillet samtlige tre Planer til endelig Sanction, saaledes har allerede under Sagens foreløbige Behandling i Magistraten dennes Majoritet stemt for indtil videre at stille Afgjørelsen af Cloakplanen i Bero, medens dens Minoritet har sluttet sig til den af Comiteens Majoritet gjorte Indstilling, og

udfærdiges paa hele den omhandlede Grund, imod at der fastsættes en vis Termin, inden hvilken den fuldstændige Bebyggelse skal have fundet Sted, indstillet som Modifikationer i Ministeriets ovenanførte Resolution: deels at de fulde ommeldte 40,000 □ Al. alt nu maa overdrages den nævnte Forening paa det Vilkaar, at det udfærdigede Skjøde bliver ugyldigt, forsaavidt den Deel af Terrainet angaaer, som ikke inden 3 Aar fra Dokumentets Udstedelse er bleven afbenyttet i det opgivne Øiemed efter den offentlig kundgjorte Plan, og deels at forsaavidt Etablissementet eller en Deel deraf maatte overgaae til nogen privat Eiers fuldkomne frie Raadighed, derfor til Kommunen bliver at erlægge en Betaling af 24 Rbsk. pr. □ Al., kun at i intet Tilfælde et større Areal maa bygges end ved den sidste Overdragelse allerede finder Sted. I denne Anledning skulde man herved tjenstligst melde, at Ministeriet Intet har at erindre imod det saaledes Indstillede, dog at man imidlertid ved den sidstanførte Modifikation i Ministeriets Resolution forudsætter, at Overgangen til fri Eiendom mod ikkun 24 Sk. pr. □ Al. skeer i Løbet af en ikke for lang Aarrække. — Nærmere Oplysning om denne hele Sag findes i Kjøbenhavns Borgerrepræsentanters Forhandlinger 14de Aargang S. 121—134, 137—139, 140, 147—148, 179—180.

7. Febr. endelig har af Borgerrepræsentatskabet en Majoritet af 16 af dens da tilstedeværende 26 Medlemmer udtalt sig for samtlige tre Planers Iværksættelse, men de øvrige 10 derimod erklæret sig imod den foreliggende Cloakplans Udførelse fortiden. Næst at bemærke, at Borgerrepræsentanterne, ved i Henhold hertil at bemyndige den combinerede Comitee til yderligere at forberede Anlægget, imidlertid have knyttet denne Bemyndigelse til forskjellige i deres Skrivelse til Kjøbenhavns Magistrat af 30 Aug. f. A. nærmere anførte Betingelser, hvoriblandt at Udførelsen af samtlige tre Værker overdrages i Entreprise under Eet, og at der udarbejdes, og paa en Tid da Communen er aldeles ubunden ligeoverfor nogen enkelt Entrepreneur, forelægges Communalbestyrelsen Udkast til Contracter om Udførelsen af samtlige Værker, har Kjøbenhavns Magistrat i ovenmeldte sin Skrivelse indstillet Sagen til Indenrigsministeriets Afgjørelse, idet Samme har tilføiet, at Meningerne i velmeldte Magistrat under Sagens seneste Forhandling have stillet sig paa samme Maade som under den foreløbige, nemlig saaledes, at medens den ovenanførte Minoritet har sluttet sig til den af Repræsentantskabets Pluralitet gjorte Indstilling om, at samtlige Planer, med den i Overeensstemmelse med Repræsentantskabets forbemeldte Skrivelse af 30 Aug. f. A. fornødne Modification og under de deri nærmere angivne Betingelser, maatte forsynes med Approbation, har Majoriteten fremdeles maattet holde for, at overveiende Grunde tale mod fortiden at tilraade Indførelsen af det tilsigtede Cloakanlæg.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning herved tjenstligst melde, at Ministeriet — med særdeles Hensyn til den betydelige Meningsforskjel, der saaledes har vist sig i Communalbestyrelsen i Henseende til den foreslaaede Cloakindretning, og de væsentlige, ingenlunde aldeles opløste Tvivl, der ere reiste imod dennes Hensigtsmæssighed, ialtfald under vore herværende Forhold, hvori endog de to lige stemmeberettigede Corporationer, hvoraf Communalbestyrelsen bestaaer, som alt be-

mærket, hver i sin Fleerhed staae imod hinanden — ikke 7. Febr.
i Sagens nærværende Stilling drister sig til at bifalde den forelagte Plan, forsaavidt Cloakvæsenet angaaer, hvilket vilde medføre høist betydelige Bekostninger og derhos paadrage Byens Grundeiere ikke faa Ubehageligheder og Byrder, som under de stedfundne Forhandlinger ikke synes at være tillagt tilstrækkelig Vægt, saalidet som man er sat istand til at gjøre sig nogen Forestilling om Beløbet af de Erstatninger, som efter det udarbejdede Udkast til Lov angaaende Indførelsen af et Cloaksystem i Kjøbenhavn skulde udredes i Tilfælde, dervistnok ei vilde blive sjældne. Ministeriet skal derhos bemærke, at det har maattet tillægge den Omstændighed en ikke liden Vægt, at den Flerhed af de ved Afstemningen mødte Borgerrepræsentanter, der har stemt for den foreliggende Cloakplans Iværksættelse, som ligeledes alt ovenfor bemærket, ikke endelig har bifaldet samme, men knyttet sit Samtykke blandt Andet til en Betingelse, der gaaer ud paa, at Værkets Udførelse blev overdraget en Entrepreneur, der vilde indestaae Communen ikke blot for Planens heldige Udførelse, men ogsaa for at Anlægget i et ikke altfor kort Tidsrum kunde benyttes nogenlunde uforstyrret, en Betingelse, som vanskelig vilde kunne opnaaes, og som iøvrigt er af den Natur, at ogsaa Ministeriet, naar det skulde sanctionere Planen, burde have Adgang til at bedømme, om Betingelsen var opnaaet. I ethvert Fald maatte det, forinden endelig Bestemmelse tages, først bringes i det Rene, hvorledes de af Foranstaltningen flydende forøgede Udgifter skulde lignedes paa Stadens Indvaanere; thi vel har Kjøbenhavns Magistrat, væsentlig med Hensyn til de ved det foreslaaede Cloakanlæg foranledigede Udgifter, i Skrivelse af 5 Dec. f. A. gjort Indstilling angaaende Indførelsen af en Formue- og Indkomstskat her i Staden, men denne Indstilling har Ministeriet ikke troet at kunne tiltræde, i hvilken Anledning man maa henvise til sin Skrivelse af Dags Datum dette Spørgsmaal betræffende. Hvad dernæst de foreliggende Planer til Byens Gasbelysning og Vandforsyning angaaer, skulde

7. Febr. Ministeriet, navnlig med Hensyn til at det af Forhandlingerne fremgaaer, at der i Borgerrepræsentanternes Forsamling har været reist Spørgsmaal, om ikke disse to Planer ogsaa maatte stilles i Bero, saafremt ikke Cloakplanen fortiden kom til Udførelse — hvilket Spørgsmaal imidlertid ikke er blevet sat under Afstemning i bemeldte Forsamling — tjenstligst udbede sig Communalbestyrelsens Erklæring behageligen meddelt, om Samme er enig i, at disse tvende nævnte Foranstaltninger snarest muligt udføres, uagtet Planen til Udførelsen af Cloakanlæg, i Medfør af Ministeriets her afgivne Resolution, ikke bliver fremmet.
(Sørensens Saml. 181—83.)

3. Marts. **Lov, hvorved Straffebestemmelserne i 5te Paragraph i Fdn. af 5te Sept. 1794 forandres.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Istedetfor de i Fdn om Qvaksalveri af 5te Septbr. 1794 § 5 indeholdte Straffe blive for Fremtiden at anvende Bøder indtil 100 Rdl. eller simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder, og i Gjentagelsestilfælde enten disse Straffe eller under meget graverende Omstændigheder Fængsel paa Vand og Brød.

[Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 197, 255.]

15. April. **Lov indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Handel med Kornvarer og Brød.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Handel med uformalede Kornvarer skal i Kjøbstæderne være aldeles fri, saa at det skal staae Enhver, uden Hensyn til Hjemsted, Næringsberettigelse eller Torvetvang, frit der at indkjøbe, falholde og afhænde alle uformalede Kornvarer, være sig Ax- eller Bælgkorn, i store eller smaa Partier. Navnlig skulle de Indskrænkninger, som have paahvilet Handlende og Leverandeurer med Hensyn til Indkjøb paa Torvene i Kjøbenhavn, bort-

falde, forsaavidt uformalede Kornvarer angaaer. [*Næringsl.* 15. April. 29. Dec. 1857 §§ 53, 37.]

§ 2. Paa Landet skulle Alle, som der ere bosiddende, have Ret til at indkjøbe, falholde og afhænde saavel formalede og uformalede Kornvarer som Brød, dog uden at herved skeer Forandring i de gjældende Bestemmelser om Opkøb af Varer og deres Forhandling ved Omførsel. [*Næringsl.* 29. Dec. 1857 §§ 53, 55. *Fr.* 13. Febr. 1775.]

§ 3. I Kjøbstæderne skulle Møllerne, uden derpaa at tage særligt Borgerskab, være berettiget til i store og smaa Partier at udsælge saadanne af Andre i Ind- eller Udlandet formalede Kornvarer, som de selv ere berettigede til at formale til Forbrug paa Stedet. [*L.* 14. April 1852.]

§ 4. Alle Kjøbstadbagerne skulle være berettigede til at have Udsalg af Meel, saavel i større som mindre Qvantiteter, saavel som ogsaa til at udsælge Brød, som er forbagt af Andre i Ind- eller Udlandet, forsaavidt det er af samme Art som det, de selv ere berettigede til at lade forbage, og iøvrigt efter de gjældende Bestemmelser maa indføres til Forbrug i Kjøbstaden. [*Næringsl.* 29. Dec. 1857 § 23.]

[*Fr.* 23. April 1845.]

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedtages at opføre et nyt Kurhus ved St. Hans Hospital efter den af Bygningsinspektør Prof. Friis foreslaaede Plan saaledes at hertil anvendes c. 300,000 Rdl. [*Resol.* 14. Okt. 1851.]

[*B. F.* 15 36—38.]

Tyendelov for Kongeriget Danmark.

10. Maj.

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den, der har fyldt sit 18de Aar, kan gyldigen bortfæste sig som Tyende. Paa yngre Personers Vegne skeer saavel Indgaelse som Opsigelse af Tyendeforholdet af Forældre eller andre Foresatte, der dog kunne bemyndige den Pagjældende til selv at gjøre dette. En for en Umyndig indgaaet Tyendecontract kan ikke være forbin-

10. Maj. dende for Tyendet længere, end at det, efter at have opnaaet en Alder af 18 Aar, kan med sædvanligt Varsel (§ 40) opsige Tjenesten til den første almindelige Skiftetid (§ 11).

§§ 2—4. [*Vedrører Fæstevirksomhed, hvorom henvises til L. Nr. 53, 1. April 1891.*]

§ 5. Ønsker Nogen sin Tjeneste som Tyende opbudt ved Kirkestævne paa Landet, skal Sognefogden foretage saadan Opbydelse uden Betaling.

§ 6. En afsluttet Overeenskomst om Tjenesteforhold er bindende for enhver af Parterne, uden Hensyn til, om Fæstepenge ere givne eller ikke. Ere Fæstepenge givne, afdrages de ikke i Lønnen, medmindre anderledes er vedtaget.

§ 7. Størrelsen og Beskaffenheden af den Løn og andet Vederlag, som Tyendet skal have for sin Tjeneste, beroer ganske paa Overeenskomst. Er derom Intet vedtaget mellem Parterne, da skal Tyendet have et saadant Vederlag, som paa det Sted, hvor Tjenesten udføres, er almindeligt for et Tyende i lignende Stilling. Hvad i saa Henseende er Regel, afgjøres af Politivirigheden.

§ 8. Den visse Personer af Bondestanden hidtil paa hvilende særegne Forpligtelse til at tage fast Tjeneste bortfalder for Fremtiden. Tjenestetidens Varighed beroer paa Overeenskomst; dog skal det, naar Contracten er indgaaet paa flere Aar, eller under saadanne Betingelser, at Tyendet derefter kan blive bundet paa flere Aar, staae i Tyendets Magt, imod at betale Huusbonden Saameget, som Lønnen udgjør for et halvt Aar, at opsige Tjenesten med $\frac{1}{2}$ Aars Varsel til en af de almindelige Skiftetider.

§ 9. Er ingen vis Tjenestetid vedtagen, ansees Tyendeforholdet stiftet saaledes, at det med 3 Maaneders Opsigelsesfrist kan hæves til en af de almindelige Skiftetider.

§ 10. En Overeenskomst om Tjeneste for kortere Tid end 1 Maaned, uden at Forlængelse, naar Opsigelse undlades, skal indtræde, henregnes ikke til Tyendecontracter.

§ 11. Skiftetid for Tyende, der tager Tjeneste halv-aarsviis eller paa længere Tid, er, naar ei anderledes vedtages, hvert Aars 1ste Mai og 1ste November.

§ 12. Til den vedtagne Tid er Tyendet pligtigt at be- 10. Maj.
give sig i Tjeneste og Huusbonden pligtig at modtage
samme, og ingen af Parterne kan frigjøre sig fra denne
Forpligtelse ved at tilbagebetale eller overlade Fæstepen-
gene. Hvad ovenfor og iøvrigt i denne Lov er sagt om
Huusbond, gjelder om Enhver, som holder Tyende.

§ 13. Vægrer Huusbonden sig uden lovlig Grund ved
at modtage Tyendet i sin Tjeneste til aftalt Tid, kan Tyen-
det beholde Fæstepengene, som maatte være givne og des-
uden fordre Løn for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke
over $\frac{1}{2}$ Aar, og Kostpenge ligeledes for den vedtagne Tje-
nestetid, dog ikke over 8 Uger. Kostpengene bestemmes,
naar deres Størrelse ikke er vedtagen, efter Billighed og
hvert Steds Skik og Brug, fra 16 til 32 Sk. Rigsmynt om
Dagen.

§ 14. Flytter Huusbonden, efter at have fæstet et Ty-
ende og før Tjenestetidens Begyndelse, længere end 1 Miil
bort fra det Sted, hvor Tjenesten efter Aftalen med Tyen-
det forudsættes at skulle tiltrædes, er Tyendet ikke pligtig
at overtage Tjenesten og har Ret til at beholde Fæstepen-
gene. Er Huusbonden flyttet til Færøerne, Island, de dan-
ske Colonier eller Udlandet, kan Tyendet endvidere fordre
Løn for den vedtagne Tjenestetid, dog ikke for mere end
 $\frac{1}{2}$ Aar. Hvis Tyendet ikke 4 Uger før Tjenestens Tiltræ-
delsestid er underrettet om sidstnævnte Flytning, tilkommer
det endvidere Kostpenge efter § 13 for den vedtagne Tje-
nestetid, dog ikke over 8 Uger. Naar et Tyende gaar i
Tjenesten, uagtet Huusbonden er flyttet fra det Sted, hvor
den skulde tiltrædes, skal Huusbonden betale de Tyendet
derved foraarsagede Flytningsomkostninger.

§ 15. Huusbonden kan af følgende Grunde nægte at
modtage et fæstet Tyende, medmindre han allerede ved
Antagelsen har kjendt Grunden: 1) naar det har været
hensat til Strafarbejde, eller har begaaet Tyveri, Bedrageri
eller anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse;
2) naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i
Fornærmelser i Gjærning imod Huusbonden eller de til
hans Familie hørende Personer; 3) naar der er Børn i

10. Maj. Huset, og Tyendet i en foregaaende Tjeneste har forledet Husets Børn til slette Handlinger; 4) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 5) naar det har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom; 6) naar det formedelst Sygdom eller Legemsskade er uskikket til at udføre sit Arbejde, eller naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 7) naar det ved sin Antagelse har skuffet Huusbonden med falsk Skudsmaal. Huusbonden har i saadanne Tilfælde Intet at betale Tyendet og kan forlange de givne Fæstepenge tilbagebetalte.

§ 16. Kommer Tyendet ikke i Tjeneste den fastsatte Dag, er Huusbonden berettiget til at antage et andet Tyende. Indfinder imidlertid det udeblevne Tyende sig i Løbet af næste Dag, eller, hvis Udeblivelsen ikke kan tilregnes det, og Contracten er indgaaet paa et halvt Aar eller længere Tid, inden Forløb af 8 Dage, og i begge Tilfælde intet andet Tyende i dets Sted endnu er antaget, er Huusbonden pligtig at modtage det. Indfinder det sig først senere i Tjenesten, beroer det paa Huusbonden, om han vil modtage det eller ikke.

§ 17. Et Tyende, der kommer for seent i Tjenesten, men dog modtages i denne, taber Ret til saa stor Deel af Løn og Kostpenge, som svarer til den Tid, i hvilken det er udeblevet, og skal desuden, hvis Udeblivelsen kan tilregnes det, bøde for hver Dag af samme $\frac{1}{2}$ Rd. til Politikassen, hvilke Bøder kunne indeholdes i Lønnen. [Pl. 19. Febr. 1819.]

§ 18. Det Tyende, som uden at være hindret ved Sygdom eller anden lovlig Undskyldning ikke indfinder sig i Tjenesten i rette Tid, skal, naar Huusbonden af den Grund lovligen vægrer sig ved at modtage det, eller det aldeles udebliver, tilbagebetale Fæstepengene, erlægge til Huusbonden saa Meget, som den betingede Løn udgjør for Halvdelen af den vedtagne Tjenestetid, dog ingensinde for længere Tid end et halvt Aar, og bøde fra 2 til 20 Rd. Kun under særdeles formildende Omstændigheder maae de Bøder, som idømmes Tyendet, være mindre end halvt imod det Beløb, der forbrydes til Huusbonden.

§ 19. Bliver et Tyende uden egen Brøde ude af Stand 10. Maj. til at tiltræde Tjenesten, da er det kun pligtigt at tilbagebetale Fæstepengene.

§ 20. Holder en Huusbond ulovligen et Tyende tilbage i Tjenesten efter Skiftetiden, skal han, saafremt andre Love ikke efter Gjerningens Beskaffenhed medføre større Straf, bøde fra 5 til 50 Rd. og give Erstatning for den Skade, som derved foraarsages. Hindrer han Tyendet fra at komme i rette Tid i en anden Tjeneste, som det har paataget sig, og denne derved tabes, skal han til Tyendet betale, foruden Beløbet af tilbagebetalte Fæstepenge, saa Meget, som Tyendet, hvis det var blevet bortviist fra den paatagne Tjeneste, skulde havt i Løn og Kostpenge efter Bestemmelsen i § 13, og til den anden Huusbond, der havde fæstet Tyendet, erlægge halvt saa Meget, som den af ham tilsagte Løn udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingen- sinde mere, end Lønningen beløber for et halvt Aar.

§ 21. Kan Tyendet bevise, at Huusbonden i det sidste Halvaar, førend Tyendet skal tiltræde Tjenesten, har mishandlet eller sultet sit Tyende eller søgt at forlede det til forbryderske eller usædelige Handlinger, kan Tyendet, dersom det derom var uvidende paa den Tid, da det paatog sig Tjenesten, ikke tilpligtes at gaae i denne, men det skal dog, hvis det udebliver, tilbagebetale de modtagne Fæstepenge.

§ 22. Om et Tyende endog har ladet sig fæste til en vis Art af Tjeneste, skal det dog være pligtigt at deeltage i anden til dets Stilling og Evner passende Gjerning, som Omstændighederne kunne fordre, navnlig naar de, der skulde have udført samme, ved Sygdom eller andet Forfald ere for en Tid forhindrede deri, ligesom det i Almindelighed efter Evne bør fremme Huusvæsenets Bedste. Ethvert Tyende maa underkaste sig den huuslige Orden hos Huusbonden.

§ 23. Uden Huusbondens Samtykke er Tyendet ikke beføiet til at lade sin Tjeneste udføre af Andre.

§ 24. Heller ikke maa Tyendet uden Huusbondens Til-

10. Maj. ladelse forlade Huset i egne Anliggender, eller blive borte længere end tilladt.

§ 25. Al den Skade, som Tyendet paafører Huusbonden af Forsæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særegen Art af Dygtighed, der udkræves til bestemte Forretninger, hvortil Tyendet har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Huusbonden indeholdes i Lønnen.

§ 26. For Ulydighed mod Huusbonden eller den, som paa Huusbondens Vegne kan befale over Tyendet, skal dette bøde fra 1 til 10 Rd. For Trods og for Opsætsighed skal Tyendet dømmes enten til lige Bøder eller simpelt Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød i indtil 5 Dage. For fornærmelige Yttringer anvendes de samme Straffe, og for Modstand eller Fornærmelse i Gjerning Fængsel paa Vand og Brød fra 5 til 20 Dage, forsaavidt der ikke efter andre Love er forskyldt en større Straf.

§ 27. Huustugt er det mandlige Tyende underkastet, indtil det bliver 18 Aar, og det qvindelige Tyende, indtil det bliver 16 Aar gammelt. Naar Huustugt anvendes paa et saadant Tyende for de i § 26 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe. [*Lærlingel. 30. Marts 1889 § 9.*]

§ 28. Kommer Tyendet i Fængsel, uden at Saadant kan lægges Huusbonden til Last, og dets Tjeneste ikke strax ophører, taber det Fordring paa Løn for den Tid, Fængslingen varer.

§ 29. Huusbonden er pligtig at betale Tyendet Løn paa de Tider, som i saa Henseende mellem dem ere vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende Betalings-tiden, forfalder Lønnen til Betaling for det Tyende, der er fæstet halvaarsviis eller paa længere Tid, til de almindelige Skiftetider, hvergang for det sidstforløbne Halvaar, og for et Tyende, som er fæstet paa kortere Tid, ved Enden saavel af den oprindelige vedtagne som af den ved Contractens Fornyelse senere af Tyendet paatagne Tjenestetid.

§ 30. Huusbonden kan ikke ved nogen contractmæssig Overdragelse, uden Tyendets Samtykke give det en anden Huusbond.

§ 31. Paaføres Tyendet en Legemsskade eller en anden 10. Maj. Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Huusbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbeide, bør han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tyendet en billig Erstatning for det Næringstab, som det lider, efter at Tjenesten er ophørt. Derhos bør han efter Omstændighederne straffes med Bøder fra 5 til 100 Rd. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, saafremt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskyldt en større Straf. [*Fattigl. 9. April 1891 § 14. L. 30. Marts 1889 § 11.*]

§ 32. Paadrager Tyendet sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, maa det selv afholde de med Helbredelsen forbundne særegne Omkostninger og Huusbonden kan, forsaavidt han ikke, naar han dertil er berettiget, strax afskediger det (§ 41 Nr. 11), indeholde dets Løn for den Tid, det er utjenstdygtigt. [*Fattigl. 9. April 1891 § 14. L. 30. Marts 1889 § 11. Sygekassel. 10. Maj 1915 § 12, 1.*]

§ 33. Dersom Tyendet ellers bliver sygt i Tjenestetiden, skal Huusbonden vel betale det tilsagte Vederlag, indtil Tjenesten efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører, men Tyendet maa selv udrede Lægeløn og bære de til Lægemidler, særdeles Pleie og andre paa Helbredelsen anvendte Omkostninger. [*Fattigl. 9. April 1891 § 14.*]

§ 34. En Overeenskomst mellem Huusbond og Tyende om, at Tjenesten skal ophøre, saasnart Tyendet maatte blive hjemsøgt af Sygdom, er ikke forbindende for Tyendet, og dersom et sygt Tyende enten ifølge sliig Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overeenskomst hæver Tyendeforholdet, frigjøres Huusbonden heller ikke i Forhold til Fattigvæsenet, som Tyendet maatte falde til Byrde, for de i denne Lov grundede Forpligtelser mod Tyendet. [*Fattigl. 9. April 1891 § 14.*]

§ 35. Et sygt Tyende kan ikke modsætte sig at indlægges i et offentligt Sygehuus. [*L. 30. Marts 1889 § 11.*]

§ 36. Bliver et Tyende sygt og sengeliggende eller angreben af smitsom Sygdom, maa dets Flytning ikke finde

10. Maj, Sted, om end Fardag er kommen, eller Tjenesten paa anden Maade er ophørt, førend i Kjøbstæderne en Læge og paa Landet enten en Læge, eller, hvor en saadan ikke er tilkaldt, Sognepræsten, Sognefogden eller en Sogneforstander, erklærer at formene, at Flytningen kan skee uden Fare for Tyendets Helbred eller for Smittes Udbredelse. Hvis Hausbonden, overtrædende denne Forskrift, skaffer den Syge ud af Huset, skal han straffes paa samme Maade, som i § 31 er bestemt, og desuden bære alle Omkostninger paa den Syges Pleie og Helbredelse. [*L. 30. Marts 1839 § 11. Strif. 10. Febr. 1866 § 197.*]

§ 37. Døer et Tyende, have Arvingerne kun Fordring paa en saadan Deel af Lønnen, som kan ansees fortjent, indtil Tyendet ved Sygdom blev sat ud af Stand til at forrette sin Tjeneste. Begravelsesomkostningerne er Hausbonden ei pligtig at betale.

§ 38. Døer Hausbonden, fortsættes Tyendeforholdet med hans Enke eller Bo, saaledes som det var stiftet med den Afdøde. Dog ansees Tyendeforholdet kun som stiftet i det længste for et Aar, om end Contracten maatte være indgaaet for et længere Tidsrum. Ønske imidlertid de Vedkommende, at Tyendet skal fratræde Tjenesten tidligere end den ellers vilde være ophørt, da ere de berettigede til at forlange Saadant, naar de tilkjendegive deres Bestemmelse derom inden 1 Maaned efter Dødsdagen, og betale Tyendet, foruden den til Fratrædelsesdagen fortjente Løn, deels Løn for saa langt et Tidsrum, som Tyendeforholdet var stiftet paa, dog ingensinde mere end til første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter Dødsdagen, deels Kostpenge for samme Tidsrum, dog ingensinde mere end for 8 Uger efter Fratrædelsen.

§ 39. En indgaaet Tyendecontract ansees, saalænge lovlig Opsigelse ikke er skeet fra nogen af Siderne, fornyet paa ligesaa lang Tid, som oprindeligen var fastsat, dog i det længste paa 1 Aar, medmindre Parterne i nogen af disse Henseender have aftalt anderledes.

§ 40. Opsigelse bør, naar Tyendeforholdet er stiftet

halvaarsviis eller for længere Tid, og ingen særlig Opsigelsestid er bestemt, skee med 3 Maaneders Varsel. For- 10. Maj.
saavidt de almindelige Skiftetider ere vedtagne, kan den senest foregaae den 1ste Februar og 1ste August. Er Tjenesteforholdet stiftet maanedsviis, er Formodning for, at Tjenesten kan opsiges med 14 Dages Varsel til den 1ste i enhver følgende Maaned.

§ 41. Uden Opsigelse kan Huusbonden strax afskedige Tyendet: 1) naar det begaaer Bedrageri, Tyveri eller nogen anden i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller tidligere har forseet sig paa saadan Maade; 2) naar det har været hensat til Strafarbeide; 3) naar det fængsles paa længere Tid end 8 Dage, uden at Saadant kan lægges Huusbonden til Last; 4) naar det tillader sig Haandgribeligheder eller grove, fornærmelige Ytringer imod Huusbonden, hans Familie eller Nogen, der paa hans Vegne har at befale over Tyendet, saavel som og naar det i sin seneste Tjeneste har gjort sig skyldig i Fornærmelse i Gjerning imod Huusbonden eller de til hans Familie hørende Personer; 5) naar det negter at adlyde Huusbonden eller Nogen, som paa hans Vegne har at befale over Tyendet, eller viser vedvarende Skjødesløshed i sine Pligters Opfyldelse; 6) naar det forfører Husets Børn til slette Handlinger, eller tidligere har gjort sig skyldigt i saadant Forhold, saavel som og naar det ved slet Behandling eller Skjødesløshed udsætter dem for øiensynlig Fare; 7) naar det mishandler Kreature, som det skal passe; 8) naar det af Ondskab beskadiger Huusbondens Eiendom; 9) naar det viser særdeles stor eller gjentagen Uforsigtighed med Lys eller Ild, eller ved sin Skjødesløshed endog foraarsager Brand; 10) naar det mangler de Færdigheder, der ved dets Antagelse bleve forlangte, og som det udtrykkeligen har angivet at besidde; 11) naar det ved Tjenestens Tiltrædelse har nogen smitsom eller væmmelig Sygdom, eller i Tjenesten ved Usædelighed paa- drager sig en saadan; 12) naar det gjør sig skyldigt i utugtigt Forhold med nogen anden til Huusstanden hørende Person; 13) naar et ugift Tyende er frugtsommeligt; 14)

10. Maj. naar et Tyende, Advarseler uagtet, gjentagne Gange befindes drukken: 15) naar det ved Uforligelighed med Medtjenende forstyrrer Husets Fred og Orden, og Advarsel i saa Henseende har vüst sig frugtesløs; 16) naar det ved sin Antagelse har skuffet Husbonden med falsk Skudsmaal; 17) naar et Tyende indkaldes til Krigstjeneste, dog at dette er for mere end 6 Uger, saafremt Tyendet tjener halvaarsvis eller paa længere Tid. Forsaavidt nogen Omstændighed, som har fundet Sted, førend Tyendet tiltraadte Tjenesten, efter det Ovenanførte berettiger Husbonden til at bortvise Tyendet, bortfalder saadan Ret, dersom Husbonden var bekjendt med sliq Omstændighed, dengang han modtog Tyendet, eller han, hvis den omhandlede Omstændighed først senere bliver ham bekjendt, ikke strax benytter sin Ret til, inden en passende kort Frist, at skille sig ved det.

§ 42. Naar Tyendet afskediges af nogen af de i § 41 nævnte Grunde, kan det kun fødre Løn og andet betinget Vedertag i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Det kan derhos anses med de Straffe, som det efter de foregaaende Bestemmelser i denne Lov eller den øvrige Lovgivning ved sit Forhold maatte have forskyldt, samt pålægges at udbrede den i § 25 omhandlede Erstatning. Bliver et Tyende indkaldt til Krigstjeneste, uden at Husbonden derved efter Bestemmelsen i § 41 Nr. 17 bliver berettiget til at afskedige det, kan han dog afdrage i det tilsvarende Vedertag en forholdsmæssig Deel for den Tid, Tyendet er fraværende.

§ 43. Uden Opsigelse kan Tyendet strax forlade Tjenesten: 1) naar Husbonden mishandler det; 2) naar han søger at forlede det til forbyderiske eller usædelige Handlinger, eller, dersom andre til Husbonden hørende Personer forsøge sig paa saaen Maade, ikke efter dens Klage tager det i behørig Beskyttelse; 3) naar han, hvis Tyendet skal have sin Forholdning hos Husbonden, vedhævende eller det selv eller uilsvarende Kost; 4) naar han groveligen krænkter dets gode Navn og Rygte ved ugudske

Beskyldninger; 5) naar Tyendet ikke har kunnet erholde sin Løn eller betingede Kostpenge betalte til rette Tid; 6) naar Huusbonden opgiver sin hidtil havende Bolig og flytter over 1 Miil bort fra samme, eller han, uden at opgive sin hidtil havende Bolig, flytter over 3 Mile bort. [L. 30. Marts 1889 § 16.] 10. Maj.

§ 44. Forlader Tyendet Tjenesten af nogen af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde, skal det have Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er given, eller kunde være given paa den Tid, da Tyendet berettiges til at forlade Tjenesten, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Tid. Derhos skal Tyendet have Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger, efterat Tjenesten er fratraadt. Kostpengene bestemmes efter Regelen i § 13. Herved bortfalder ikke det Ansvar, som Huusbonden forøvrigt ved sit Forhold kan have paadraget sig. Forlades Tjenesten af de i § 43 under Nr. 4, 5 og 6 anførte Aarsager, har Tyendet kun Ret til Løn og betingede Kostpenge i Forhold til den Tid, hvori det har tjent. Dog hvis Huusbonden flytter til Færøerne, Island, de danske Colonier eller Udlandet, har Tyendet den samme Ret, som naar det forlader Tjenesten af de i § 43 under Nr. 1, 2 og 3 nævnte Grunde.

§ 45. Flytter Tyendet med Huusbonden over en Miil bort fra det Sted, hvor Tjenesten er tiltraadt, skal Huusbonden, naar ei anderledes vedtages, bekoste dets Tilbage-reise ved Tjenestens Ophør.

§ 46. Den Huusbond, der uden lovlig Grund bortviser et Tyende af sin Tjeneste før Tjenestetidens Udløb, skal betale det Løn indtil den Dag, hvortil Opsigelse enten forud er given, eller kunde være given paa den Dag, da Tyendet bortvistest, dog i det længste indtil første almindelige Fardag, som indtræffer 3 Maaneder efter bemeldte Dag. Derhos skal han betale Kostpenge for samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger, efterat Tjenesten er fratraadt. Kostpengenes Størrelse bestemmes efter Regelen i § 13.

10. Maj. § 47. Det Tyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten før Tjenestetidens Udlob, forbyrder ei alene den fra sidste Fardag fortjente Løn, men skal ogsaa betale Huusbonden halvt saa Meget, som Lønnen udgjør for den vedtagne Tjenestetid, dog ingensinde mere end Løn for et halvt Aar, og endvidere bøde fra 2 til 20 Rd.. Ved den nærmere Bestemmelse af disse Bøder kommer den i Slutningen af § 18 indeholdte Regel til Anvendelse.

§ 48. For tilgodehavende Løn og Kostpenge, dog ikke for længere Tid end et Aar, nyder Tyendet Fortrinsret i Huusbondens Fallitbo efter Bestemmelsen i Lovens 5—14—37. Et Tyende hos en Fæstebonde skal for sidste halve Aars Løn og Kostpenge have Fortrinsret fremfor Jordrottens Krav hos Fæsteren. Søger Jordrotten Udlæg ved Fogden for dette Krav, skal Fogden paasee, at Fæstebondens Tyende først fyldestgjøres for anførte halve Aars Løn og Kostpenge. Skeer dette ikke, da skal det Jordrottens givne Udlæg ikke være Tyendet hinderligt i at søge Fyldestgjørelse i det Jordrotten udlagte Gods, saalænge dette endnu er i Jordrottens eller Fæstebondens Besiddelse.

§ 49. For et Aars Løn og Kostpenge, som dog ikke maa angaae nogen ældre Tid end Aaret indtil den sidst foretagne almindelige Fardag, kan Tyendet lade foretage Udpantning hos Huusbonden, forsaavidt denne ikke gjør Indsigelser imod Fordringen.

§ 50. Fogden, som gjør Udlæg for et Tyendes tilgodehavende Løn eller Kostpenge hos Huusbonden, kan ikke fordrø nogen Betaling for Forretningen, med mindre samme kan erholdes hos Huusbonden, efterat Tyendet er fyldestgjort for sin Fordring.

§ 51. Enhvert Tyende bør være forsynet med en Skudsmaalbog.

§ 52. Deene Bog bør bestaa af 3 Ark Skrivpapir, det første stemplet til Taxen efter 4de Classe Nr. 2 samt være gjennemdraget og indbunden. Foruden i Bogen, dog ei paa andre Sted, skal findes en Udtæg af Lovbestemmelserne om Skudsmaalbøger. Foruden en sædvanlig Bog maa bræ-

ges, forsynes den i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder 10. Maj. med Politivrighedens, men paa Landet med Sognepræstens Segl, der sættes paa den Lidse, som er dragen gjennem Bogen. Denne Embedsmand anfører derhos paa Bogens første Side, hvor Stemplet findes, under sit Navn og under Angivelse af Datum: »Skudsmaalsbog for N. N. i N. N.« (hvorefter paa Landet benævnes Byen, Sognet og Amtet). *[nu stempelfri, Stempellov 19. Febr. 1861 § 74 f.]*

§ 53. Der skal af Justitsministeren sørges for, at Skudsmaalsbøger til en billig Priis blive at erholde i alle Kjøbstæder og i ethvert Pastorat paa Landet. Forraadet anskaffes i Kjøbstæderne af Politiet og paa Landet af Sogneforstanderskaberne. De anskaffede Bøger kunne udleveres, uagtet de ere forsynede med Stempel fra et ældre Aar end det, hvori de sættes i Brug.

§ 54. Børn, som ved deres Udgang af Skolen agte at tage Tjeneste som Tyende, skulle, naar de udskrives fra de almindelige Skoler i Kjøbstæderne, Kjøbenhavn undtagen, eller paa Landet, meddeles en paa foranførte Maade indrettet Skudsmaalsbog, hvori der indføres deres Udskrivningsbeviis fra Skolen, naar og hvor Barnet er født, om det er døbt og confirmeret, og i saa Fald, hvor og naat. Fattige Børn, erholde Bogen paa Fattigvæsenets Bekostning.

§ 55. Den, der ikke allerede ved Udgangen fra Skolen er forsynet med Skudsmaalsbog, men ellers skal anskaffe en saadan, bør, forinden Bogen forsynes med Segl og Titel efter § 52, forevise den sammesteds nævnte Embedsmand Døbeattest og andre Beviser, hvorefter det Fornødne indføres i Bogen.

§ 56. Naar en Skudsmaalsbog er fuldskreven, og en ny derefter anskaffes, bør Politivrigheden eller Sognepræsten give denne Titel af Continuations-Skudsmaalsbog og anmærke i samme, at den ældre er ham foreviist, hvilken fremdeles tilligemed den nye bliver at bevare af Tyendet.

§ 57. Forkommer en Skudsmaalsbog, skal Tyendet un-

10. Maj. der Bøder af indtil 5 Rd. ufortøvet anmelde det for Politiet, som derpaa har at undersøge, hvorledes Bogen er forkommen. Er dette skeet forsætliggen af Tyendet, bør det bøde fra 5 til 20 Rd. Derhos bør Tyendet anskaffe sig en ny Skudsmaalsbog, hvilken i dette Tilfælde saavel paa Landet som i Kjøbstæderne udleveres af Politiovrigheden og af denne forsynes med Segl og Titel, samt med fornøden Bemærkning om, at en ældre Skudsmaalsbog, som Tyendet har havt, er bleven borte, og hvad Udfaldet har været af Politiets ovennævnte Undersøgelse, saavel som om de Oplysninger, der ere fremkomne angaaende Tyendets Fødested, Alder, Confirmation, foregaaende Opholdssteder og Levnet. Den nye Skudsmaalsbog bør paa Landet inden 4 Dage forevises Sognepræsten under Bøder af indtil 10 Rd. Politiovrigheden bør i Politiprotocollen holde nøiagtig Fortegnelse over alle bortkomne Skudsmaalsbøger og være opmærksom paa, naar nogen saadan senere fremkommer.

§ 58. Enhver Huusbond, som fæster et Tyende, er berettiget til at anføre i dets Skudsmaalsbog, fra og til hvilken Tid det er antaget i Tjeneste og for hvilken Løn.

§ 59. Enhver Huusbond skal, forinden et Tyende forlader hans Tjeneste, indføre i dets Skudsmaalsbog, fra og til hvilken Tid Tyendet har tjent ham, samt i hvilken Egenkab. Det beroer paa Huusbonden, om han vil tilføie noget Vidnesbyrd om Tyendets Forhold i Tjenestetiden. Den Huusbond, som mod bedre Vidende giver Tyendet et fordeelagtigt Skudsmaal, hvorved tredie Mand kan skuffes, skal ifølge Lovgivningens almindelige Grundsætninger staae den Skadelidende til Ansvar, og kan efter Omstændighederne dømmes i Bøder indtil 20 Rd. Giver Huusbonden i Skudsmaalsbogen Tyendet et ufordeelagtigt Vidnesbyrd, som kan være det hinderligt i at faae nye Tjenester, og han ikke kan tilveiebringe saadanne Oplysninger, som give antagelig Formodning for, at han har havt tilstrækkelig Grund dertil, skal han erstatte Tyendet den foraarsagede Skade og ansees med Straf, der bestemmes, hvis fornærmelige Beskyldninger ere fremførte, efter Lovene om For-

nærmelser i Ord, og ellers til Bøder af Beløb indtil 20 Rd. 10. Maj.
[Ændret v. L. 29. Marts 1867.]

§ 60. Enhver, der ankommer til Kjøbenhavn eller en anden Kjøbstad, for sammesteds at tage Tjeneste som Tyende, eller paa Landet tager saadan Tjeneste i et Pastorat, hvori han eller hun ikke hidtil har opholdt sig, skal anmelde det i Kjøbstaden for Politiværigheden, og paa Landet for Sognepræsten og af samme lade sin Skudsmaalsbog paategne. I disse Tilfælde bør saadan Anmeldelse ogsaa skee af den Huusbond, der tager Tyendet i Tjeneste. Anmeldelserne bør skee i Kjøbstæderne inden 24 Timer, og paa Landet inden 4 Dage efter Ankomsten. Ligeledes skal Enhver, der forlader den Kjøbstad eller det Pastorat paa Landet, hvor han eller hun hidtil har tjent som Tyende, forinden Afreisen anmelde dette for fornævnte Embedsmand, der da har at indtegne i Skudsmaalsbogen, at Anmeldelse er skeet, men iøvrigt Intet om Tyendets Forhold. Endelig bør i Kjøbenhavn Anmeldelse til Politiet saavel af Huusbond som af Tyendet og Anmærkning om Anmeldelsen i Skudsmaalsbogen ogsaa ellers skee, hver Gang et Tyende forlader eller tiltræder en Tjeneste, hvilken Anmeldelse bør foregaae inden 24 Timer derefter. Politidirecteuren i Kjøbenhavn kan lade de omhandlede Paategninger i et Tyendes Skudsmaalsbog foretage ved en Politiasistent eller anden Embedsmand ved Politiet. Ligesaa bemyndiges han til, forsaavidt Anmeldelse efter denne Paragraph skal skee til de almindelige Skiftetider, at bestemme en Frist af 6 Dage til Anmeldelsen og lade ved Politiplacat bekjendtgjøre, for hvilken Deel af Byen Anmeldelsen bør foregaae paa enhver af disse Dage. [L. 15. Maj 1875 § 10.]

§ 61. Det Tyende, som ikke er forsynet med Skudsmaalsbog, eller forsømmer i rette Tid at gjøre nogen af de i § 60 befalede Anmeldelser og derom at erholde Paategning i Skudsmaalsbogen, eller ikke lader denne, overensstemmende med § 59, paategne af den Huusbond, hvis Tjeneste det forlader, bør bøde fra 1 til 10 Rd.

§ 62. Forsømmer Huusbonden at give den i § 59 befa-

10. Maj. lede Paategning i det Tyendes Skudsmaalsbog, der forlader hans Tjeneste, eller at gjøre den ham efter § 60 paaliggende Anmeldelse, bør han bøde fra 1 til 10 Rd.

§ 63. Den, som udriver Blade af sin Skudsmaalsbog eller forsætligten gjør Noget i samme ulæseligt, bør bøde fra 5 til 10 Rd., eller straffes med simpelt Fængsel i indtil 8 Dage eller Fængsel paa Vand og Brød i indtil 3 Dage. Hvo, som forfalsker en Skudsmaalsbog, straffes efter de derom gjældende Lovbestemmelser. [Rpl. 11. April 1916 § 721 e.]

§ 64. Sager, angaaende de i denne Lov omhandlede Forhold, undtagen naar der er Spørgsmaal om Forfalskning af Skudsmaal, behandles politiretsviis, dog under Iagttagelse af de i dene Lovs §§ 65—76 indeholdte Bestemmelser. De i §§ 3, 36, 57, 59 3die Stykke, 61, 62 og 63 omtalte Forseelser paatales af det Offentlige. Andre Sager efter denne Lov behandles som private Politisager. Vil Huusbonden tiltale et Tyende, fordi dette er udeblevet af hans Tjeneste, eller i Utide har forladt Tjenesten, skal saadan Sag paaklages (§ 68) inden 4 Uger fra den Tid, Tjenesten skulde være tiltraadt eller Tyendet er bortgaaet, med mindre Tyendets Opholdssted ikke er bekjendt, da Huusbonden i saa Fald, ved inden samme Frist at gjøre en Anmeldelse til Politivirigheden om den begaaede Ulovlighed, kan bevare sin Ret mod Tyendet. Vil et Tyende tiltale Huusbonden, fordi denne ulovligen har enten nægtet at modtage det i Tjenesten, eller bortviist det af Tjenesten, eller ubeføiet har givet det et ufordeelagtigt Skudsmaal, har det ligeledes at paaklage Sagen inden 4 Uger, efterat Tjenesteforholdet skulde være begyndt, eller er ophørt. Anlægges Sag efter de ovenmeldte Frister, bliver den fra Retten at afvise, med mindre Modparten, efter den dertil ham af Dommeren givne Anledning, erklærer, at han desuagtet Intet har imod Sagens Fremme, eller han lader møde ved Sagfører, og denne ikke gjør nogen Paastand om Afviisning. Naar Indklagede hverken møder eller lader møde, og det ikke efter Klagerens Angivelser er tilstrækkeligt tydeligt, om Præscriptio-

nen er indtraadt eller ikke, bør Dommeren opfordre ham 10. Maj til at meddele den til Bedømmelsen heraf fornødne nærmere Forklaring, og derefter tage Bestemmelse om Sagens Afviisning eller Fremme. Paatale til Straf for Ulydighed, Trods eller Opsætsighed af et Tyende maa udenfor Contræsoogsmaalstilfælde ikke finde Sted, med mindre Sagen af Huusbonden paaklages inden 8 Dage efter Tyendeforholdets Ophør.

§ 65. For at virke til mindelig Afgjørelse af Tvistigheder, der opstaae imellem Huusbond og Tyende paa Landet (§ 68), bliver der i hvert Sogneforstanderskabsdistrict at udnævne en Forligsmægler, saavel som en Suppleant, der, naar Førstnævnte har Forfald, kan fungere i hans Sted. [Rpl. 11. April 1916 § 268.]

§ 77. D. L. 3—19—4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 14 og 15, Forordningen om Sæd til Løn af 19de Februar 1701, Raadstue-Placat af 28de Juli (Rescript af 14de Juni) 1728, Raadstue-Placat af 3die December (Rescript af 28de November) 1755 med Undtagelse af § 21, Rescripterne af 11te September 1761 og 19de April 1765, Forordningen af 23de Marts 1770, Placat af 26de Mai 1779, Forordningen om Skiftetider af 25de Marts 1791, Forordningen af samme Dato om Politivæsenet paa Landet §§ 1—3 og 5—19, Placat af 14de December 1810 §§ 18, 19 og 20, Politi-Placat af 6te Februar (Rescript af 31te Januar) 1816 § 3, Politi-Placat af 14de Mai s. A. (Rescript af 8de s. M.), Bekjendtgjørelse fra Politidirectøren i Kjøbenhavn af 27de April (Rescript af 19de s. M.) 1822, Forordningen af 24de Juli 1822 § 6, Placat af 12te Mai 1830, Forordningen af 5te September 1832 og Placat, angaaende en Indskrænkning i ugifte Bønderkarles Forpligtelse at tage fast Tjeneste, af 16de December 1840, ligesom andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, forsaavidt de endnu ere gjældende, ud af Kraft.

§ 78. Denne Lov er ikke gjældende for Færøerne. Den træder i Kraft 3 Maaneder fra Dato.

23. Maj. **Justitsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. Guld- og Sølv-
sagers Stempling med Stempler, der gjengiver Præget op-
høiet i Arbeidet.**

Efterat Justitsministeriet, i Anledning af et derom gjort Forslag fra den konstituerede Stadsguardein, Møntguardein N. N., i Skrivelse af 19de Aug. 1852 havde bifaldet, at Stemplingen af Guldarbejder for Fremtiden burde skee med ophøiede Stempler, der gjengive Præget fordybet i Arbeidet, og at deres Antal skulde være følgende, nemlig Stadens Mærke (uden tilføiet Aarstal), Karatangivelsen og Stadsguardeinens Stempel, hver i sin Ramme, foruden vedkommende Guldsmeds Mærke, og efterat Justitsministeriet ved Skrivelse af 11te Oktbr. f. A. havde bifaldet Indførelsen af en lignende Fremgangsmaade med Hensyn til Sølvsagers Stempling, modtog Ministeriet et Andragende, hvori Oldermænden for Guldsmedlauget her i Staden, N. N., paa Laugets Vegne anholder om, at det gamle Raadstuestempel med Aarstal samt Maanedstegn, der gjengive Præget ophøiet i Arbeidet, atter maa blive indført uden nogen Tilsætning eller Forandring, istedetfor de ved Justitsministeriets fornævnte Skrivelse approberede nye Stempler. Med Hensyn til dette Andragende har Bestyrelsen for den polytechniske Lærestanstalt i sin efter Ministeriets Opfordring over Sagen afgivne Erklæring yttret, at den efter de i denne Henseende anstillede Forsøg har overtydet sig om, at de ophøiede Mærker afgive en mere betryggende Sikkerhed end de fordybede, og at den nu maa være af den Formening, at hine ville være at foretrække, ligesom Bestyrelsen nu heller Intet har at erindre mod Aarstallets Anbringelse, hvorimod den fremdeles troer at burde fraraade Maanedstemplet. Denne Erklæring har Kjøbenhavns Magistrat i behagelig Skrivelse af 5te d. M. tiltraadt og i Henhold hertil indstillet, at det gamle Raadstuestempel med Aarstal, men uden Maanedstegn, som gjengiver Præget ophøiet i Arbeidet, paany maa bringes til Anvendelse.

I Anledning heraf skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den saa-

ledes gjorte Indstilling efter de nu fremkomne Oplysninger 23. Maj. bifaldes.

[Skr. 19. Aug. 1852.]

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Odense Amt, 6. Juli. hvori Samme — da Bymændene i Aasum i Anledning af en paatænkt Afhændelse af en Deel af Byens Gadejord til en Smed havde anholdt om Ministeriets Resolution for:

1) om der fra det Offentliges eller Kommunens Side er Noget tilhinder for denne Afhændelse;

2) om Skjødet eventualiter vil være at udstede af Sogneforstanderskabet eller af Bylauget, og

3) om det omspurgte Jordstykke ved Afhændelsen vil være at sætte i Hartkorn, uanseen at Gadepladsen ikke er skyldsat i Matrikulen — svares:

ad 1) at der fra Ministeriets Side Intet haves imod den paatænkte Afhændelse at erindre;

ad 2. at Skjødet paa det omhandlede Grundstykke vil være at udfærdige af Bylauget;

ad 3) at det omspurgte Grundstykke, der agtes benyttet til Byggeplads og Have, med Hensyn hertil vil være at ansætte til Hartkorn, hvilket imidlertid ifølge Bestemmelserne i Lov af 4de Juli 1850 § 4, sammenholdt med Ministeriets Cirkulære af 30te Novbr. 1852 § 4, vil kunne foretages i Ministeriets Matrikulskontoir oveneensstemmende med det med Sagen fulgte Kort over Grundstykket.

Justitsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd og Politidirektøren i Kbhvn, 2. Aug. hvori dem meddeles, at Kongen paa Justitsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling under 7de f. M. allernaadigst har bestemt, at det i den allerhøieste Resolution af 21de Decbr. 1833, bekjendtgjort ved Kanc. Cirk. af 7de Jan. 1834, indeholdte Forbud mod Flagheisning maa være ophævet, saaledes at det for Fremtiden tillades Alle og Enhver i Kongeriget at heise Dannebrogssflaget uden Split fra deres Eiendomme eller Boliger i Kjøbstæderne og paa Landet, og at det ligeledes

2. Aug. for Fremtiden bliver fremmede Magters her bosatte Konsuler uformeent sammesteds at lade deres respektive Nationalflag vaie.

[Bekg. 10. April 1915.]

15. Sept. **Raadstue-Placat ang. Brolægningen i nogle Gader i Nyboder.**

Magistraten gjør vitterligt, at det ved Hs. Majestæt Kongens, Magistraten fra Indenrigsministeriet under 30te f. M. communicerede, allerhøieste Resolution af 18de næstforhen allernaadigst er tilladt:

1. at af de i allerhøieste Rescript af 12te Mai 1779 angaaende Brolægningen i Nyboder Post I. anførte Fælledsgade-Arealer, tilsammen 3,880 □ Favne, for hvilke den Kongelige Marine har at svare aarlig Afgift til Brolægningskassen efter Fdn. af 20de August 1777, maa udgaae: a. Marinens Andeel i Bryggerlængen 171 □ Favne; b. Sammes Andeel i Store Kongensgade 222 □ Favne; c. af Sammes Andeel i Borbergade 227 □ Favne, tilsammen 620 □ Favne, medens Nygade, der ifølge bemeldte allerhøieste Rescripts Post II hidtil har været vedligeholdt af Marinen, fremtidigt maa betragtes som Fælledsgade med 152 □ Favne, saa at i det omhandlede Areal, af hvilket Brolægningsafgift i Overensstemmelse med det oftnævnte Rescripts Post I svares af den Kongelige Marine, vil afgaae 468 □ Favne, og dette Areal i det Hele blive 3412 □ Favne; samt

2. at der med Brolægningen i Pindsvinegade, hvoraf ifølge Rescriptets 2den Post ingen Brolægningssskat hidtil er svaret, fremtidigt bliver at forholde i Overensstemmelse med Fdn. af 20de Aug. 1777 og senere sig dertil sluttende Bestemmelser. Forestaaende allerhøieste Resolution bekyndtgjøres herved til Efterretning for alle Vedkommende.

29. Dec. **Raadstue Placat**, hvorved Mag. gør vitterligt, at det ved Hs. Majestæt Kongens, Magistraten under 13de d. M. fra Indenrigsministeriet communicerede, allerhøieste Reso-

lutien af 4de næstforhen allernaadigst er bestemt, at den 29. Dec. hidtil saakaldte Pindsvinegade i Nyboder herefter bliver at benævne »Lorentzens Gade«.

1855.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet, hvorved samme bemyndiges 8. Marts. diges til at fordre, at alle Børn, som er over 6 Aar gamle, skulle anføres paa de til Husværterne ifølge An. 20. Marts 1844 § 48 udgaaende Schemata.

Indenrigsmin. Skr. til Komiteen for Udførelsen af de nye Vand- og Gas-Anlæg i Kbhvn. 29. Marts.

Paa en af Indenrigsministeriet, efter Modtagelsen af de med en Skrivelse fra Komiteen af 22. i forrige Maaned meddelte Oplysninger, nedlagt allerunderdanigst Forestilling har Hans Majestæt under 22. i denne Maaned allernaadigst resolveret saaledes: -

»Vi tillade allernaadigst Københavns Kommune at benytte det Sted i Søndermarken lige for Hovedporten til Frederiksberg Slot, hvor der for Tiden findes et tørt Bassin, til Anlæg af et Vandreservoir i Henhold til Planen for Stadens forbedrede Vandforsyning, paa Vilkaar:

at Dæmningen omkring Bassinet, i hvis Midte en Fontaine vil være at anbringe, ikkun maa hæve sig 5 Fod over det naturlige Terræn;

at der paa den øverste Del af Dæmningen skal anlægges en Spadseresti, og at Bassinets Rand bliver at omgive med et Jerngælænder, ligesom Skraaningens Udside bliver at beplante med Buskvækster.

at Kommunen har at bære alle Søndermarken og Hegnet omkring samme vedkommende Udgifter, som forandrigs ved Anlægget, samt

at der for den nævnte Benyttelse af det ommeldte Areal udbetales til Statskassen en aarlig Afgift af 400 Rdl. indtil det i sin Tid kan blive afgjort, om Grunden kan afgives til Kommunen som Ejendom og da for hvilket Vederlag.«

29. Marts. Dette skulde man herved tjenstlig meddele Komiteen til behagelig Underretning, med Tilføjende, at bemeldte allerhøjeste Resolution under Dags Dato er kommunikeret Overdirektoratet for de kongelige Haver, med hvilket man maa anmode Komiteen om, naar Arbejdet skal paabegyndes, nærmere at ville forhandle det fornødne desangaaende, for saa vidt Lystskoven vedkommer.

Hvad den aarlige Afgift af 400 Rdl. angaar, som indtil videre skal af Arealet betales til Statskassen fra Begyndelsen af det Finansaar at regne, da Arealet er taget i Brug, ønskes nærmere Underretning om, hvorfra denne Indbetaling vil ske.

(Raadstuearkivet.)

4. April. **Lov om Løsning af Sognebaandet.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Naar et Medlem af en Sognemenighed ønsker i kirkelig Henseende at slutte sig til en anden Præst end Sognets, bliver derved Følgende at iagttage:

§ 2. Den Paagjældende bør træffe fornøden Aftale om Sagen med den for en vis Menighed beskikkede Præst, af hvem han ønsker de kirkelige Handlinger for sit Vedkommende udførte, og til hvem han overhovedet, ønsker at vende sig som sin Sjælesørger. Efter at have ordnet det Fornødne med denne, anmelder han Sagen for Provsten, som dernæst har at meddele vedkommende Sogneprovst Underretning om det indtraadte Forhold. Ønsker han at vende tilbage til sit Sogns Præst, har han at gjøre Anmeldelse herom til Provsten, som derefter meddeler det Fornødne til begge Præster.

§ 3. Fremdeles bør den Paagjældende meddele til Kirkebetjenten og til Præsten i hans eget Sogn alle til Kirkebøgernes nøiagtige Førelse fornødne Oplysninger angaaende enhver kirkelig Handling, som udføres af en anden Præst, idet Sognets Præst er forpligtet til at paasee, at Alt, hvad Lovgivningen kræver, bliver indført i Sognets Kirkebøger. Denne Meddelelse bør skee med vedlagt Attest fra

den Præst, som har udført den kirkelige Handling, senest 4. April. 8 Dage derefter, og Sidstnævnte bør tillige indføre Beretningen om den kirkelige Handling i sit Sogns Kirkebog, dog uden Nummer i vedkommende Rubrik, undtagen forsaavidt Confirmationen angaaer. Forsømmelse af den omhandlede Meddelelse straffes efter Øvrighedens nærmere Bestemmelse med Mulkt til Distriktets Fattige af 1 til 5 Rd., med Tillæg af 1 til 5 Rd. for hver Uge, denne Pligts Opfyldelse maatte være tisodesat. [*Fr. 30. April 1824 §§ 5, 14. Bekg. 21. Sept. 1893 § 1.*]

§ 4. Anmeldelse om Børns Fødsel gjøres for den Kirkebetjent, der fører det ene Exemplar af Kirkebogen, og af ham for Præsten i det Sogn, hvor Barnet er født, efter Fdn. af 30te Mai 1828 § 9. Sidstnævnte paahviler det at gjøre den i bemeldte Forordnings § 5 foreskrevne Anmeldelse, saafremt han ikke ved Udløbet af den i Forordningen foreskrevne Frist modtager den i ovenstaaende § 3 omhandlede Meddelelse om Barnets Daab. Ligeledes tilkommer det Sognepræsten i det Sogn, hvor Bruden har sit Hjem, at foretage Lysningen til Ægteskab, i hvilken Henseende Bestemmelserne i Fdn. af 30te April 1824 § 14, angaaende hvad der skal iagttages, naar Brudevielsen efter Bevilling udføres af uvedkommende Præst, skulle komme til Anvendelse, forsaavidt de lade sig forene med Indholdet af denne Lov. Skudsmaalsbøger autoriseres af den Præst, af hvem Barnet er confirmeret, hvorimod den i Lov af 10de Mai f. A. § 60 befalede Paategning af samme paa Landet skeer af Sognets Præst. Ligeledes paaligger det denne at gjøre de lovbefalede Indberetninger om Fødsler, Daab, Brudevielser og Dødsfald, samt at meddele Attester i Form af Udskrifter af Kirkebogen, undtagen forsaavidt Confirmationen angaaer, hvorom Indberetning afgives og Attest meddeles af den Præst, der har foretaget den.

§ 5. Den i Fdn. af 18de Octbr. 1811 foreskrevne Mægling i Sager angaaende Separation eller Skilsmisse mellem Ægtefolk foretages af den af dem i Medfør af denne Lov antagne Sjælesørger, hvem det ligeledes tilkommer at med-

4. April. dele de Vidnesbyrd, der maatte forlanges om de Paagjældendes Vandel og Forhold, hvilke dog efter Omstændighederne bør fuldstændiggjøres af Sognets Præst.

§ 6. Det paagjældende Menighedsmedlem vedbliver fremdeles at yde til sit eget Sogns Præst og Kirkebetjente alle kirkelige Afgifter, der hvile paa Eiendom og Næringsbrug i Sognet, saasom Tiende eller Tiendes Vederlag, Smaaredsel, Nannest og deslige faste Indtægter paa Landet saavel som Præstepenge i Kjøbstæderne. De nuværende Præster og Kirkebetjente vedblive derhos at oppebære Høitidsoffer samt kirkelige Accidentser ogsaa for de Handlinger, hvortil deres Tjeneste ikke begjæres, saalænge de forblive i vedkommende Embeder. Men efter deres Afgang fra disse erlægges Høitidsoffer og Accidentser alene til den Præst, til hvem de Paagjældende have sluttet sig, saavel som til vedkommende Kirkebetjente i denne Præsts Sogn. Det Tab, som et Skolelærer-Embede herved maatte lide, erstattes ved Ligning paa sædvanlig Maade. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til at udfærdige de Regulativer om Præstepenge i Kjøbstæderne, som denne Lov maatte gjøre nødvendige. [L. 15. Maj 1903 § 22]

[L. 15. Maj 1903. 23. Febr. 1915.]

6. April. **Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigøres og Straffen for Aager forandres, m. v.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Fdn. af 5te Januar 1813 § 21, cfr. Plac. af 22de Novbr. 1820 § 2, bestemte almindelige Rentefod af 4 pCt. skal for Fremtiden ikkun være gjældende for Udlaan i faste Ejendomme, hvorimod Rentefoden ved andre Udlaan skal være fri.

§ 2. Indenrigsministeren skal være bemyndiget til at udstede saadanne Bevillinger, som hidtil af Kongen have været meddeelte til at svare høiere Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme. Saadanne Bevillinger betales med

½ pCt. af det paagjældende Laans Størrelse, dog saaledes 6. April. begrændset, at ingen Bevilling betales med mindre end 2 Rd. eller med mere end 16 Rd. [*Ændret ved Lov om Rentebevillinger 27. Marts 1912.*]

§ 3. Naar en Debitor ikke i rette Tid betaler sin Gjæld, bliver han pligtig til, fra den Dag, Creditor paa lovlig Maade søger sin Ret, og indtil Betalingen erlægges, at svare 1 pCt. høiere Rente end den, der er hjemlet ved Lovgivning eller ved Overenskomst mellem Parterne eller ved den blandt Kjøbmænd stedfindende Skik og Brug. Dette skal ogsaa anvendes med Hensyn til Laan i faste Eiendomme, dog at de senere Panthavere ikke skulle lide under Forhøielsen af den før deslige Udlaan almindelig gjældende Rentefod.

§ 4. Istedetfor den i Danske Lovs 5 B. 14 C. 5 Art. og Fdn. af 14de Mai 1754 § 6 fastsatte Straf for Aager af Kapitalens Confiskation, bliver denne Lovovertrædelse for Fremtiden at ansee med en Mulct af det Fire- til det Tyvedobbelte af den ulovligt oppebaarne Fordeel, saafremt dennes Størrelse nøiagtigt lader sig oplyse, og i modsat Fald med en efter samtlige Sagens Omstændigheder lempet Mulct.

§ 5. Den i Fdn. af 14de Mai 1754 § 6 fastsatte Begrændsning af Commissionairens eller Mellenhandlerens Recognition og den for Overtrædelse af samme fastsatte Straf bortfalder.

Bekendtgørelse fra Bestyrelsen for Grosserer Niels Brocks Legater i Kbhvn, hvorved til Efterretning for alle Vedkommende kundgjøres en allerhøieste Resolution af 22de f. M., hvorved, i Lighed med hvad der allerede ved allerhøieste Resolutioner af 2den Marts 1825 og 19de Decbr. 1832 er fastsat med Hensyn til visse af de til Fordeel for Randers By stiftede Brock-Bredahlske Legater, bifaldes, at naar noget af de i Grosserer Niels Brocks og Hustru Lene Bredahls Testamente af 19de Febr. 1796 V Afdeling under Nr. 21 og 24 ommeldte Legater for Kjøbenhavn, re-

10. April. spective til Medgiftsudstyr, og for Enker, Enkemænd eller Familier, er blevet uddeelt af Bestyrelsen efter Indkaldelse i Overensstemmelse med Plac. af 12te Juli 1843, har Bestyrelsen at meddele dem, der paa Grund af Slægtskab med Testatorerne eller Tjenesteforhold til disse, forsaavidt Saadant kommer i Betragtning, have meldt sig og formeent sig berettigede til Legatet, den tagne Beslutning, og saafremt denne ikke inden 3 Maaneder søges tilsidesat ved Klage til Forligelseskommisionen, der i Mangel af Forlig uopholdelig bliver at forfølge ved Retten, maa Udbetaling skee efter den tagne Beslutning, og Vedkommende have tabt deres Ret til formedelst samme at tiltale Bestyrelsen.

[Testam. 19. Febr. 1796.]

14. April. **Lov om Næringskat og Hjælpekst i Staden Kbhvn.**
Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Af de Udgifter, der i Medfør af de for Staden Kjøbenhavns communale Beskatning gjældende Regler ville være at ligne paa Stadens Næringsbrugere, bliver en Trediedeel at tilveiebringe ved en Hjælpekst som paalignes samtlige Stadens Indvaanere efter Formue og Leilighed. Dog kan den Deel af disse Udgifter, som skal bæres af Hjælpeksten, med Kongens Bifald forhøies til sammes Halvdeel, naar Saadant, efter den Maade, hvorpaa ved Lovens Udførelse Fordelingen finder Sted, eller af andre Grunde, befindes billigt.

§ 2. Som Følge deraf bliver ved Næringskattens Ansættelse udelukkende at tage Hensyn til selve Næringsbrugers Beskaffenhed og til det Omfang, hvori det drives af den Paagjældende, hvorimod de Næringsbrugere, som, enten i deres Bedrift, eller uafhængigt af samme, eie en saadan Formue, at de kunne taale at give et yderligere Bidrag, tillige skulle ansættes til en til deres Skatteevne svarende Andeel i Hjælpeksten, i Lighed med de øvrige Indvaanere, som hidtil have været fritagne for personlige Afgifter til Communen, men efter deres Indtægter og øvrige Vilkaar

bør bidrage til sammes Fornødenheder. Ved at beskatte 14. April. Beboerne af Stadens udenbyes Grunde og saadanne af dens Indvaanere, som tillige have fast Bopæl i andre af Landets Communer, bliver der at tage Hensyn til den mindre fuldstændige Andeel, de have i Nydelsen af Communens Goder.

§ 3. Mandtalslisterne til Nærings- og Hjælpeskatten affattes af en Ligningscommission, bestaaende af 4 Medlemmer, af hvilke Magistraten vælger 2 af sin og Borgerrepræsentanterne 2 af deres egen Midte. Borgerrepræsentanterne vælge tillige to Suppleanter, som, naar fornødent, kunne indtræde i de først Valgtes Sted. Denne Commission tilforordnes af Communalbestyrelsen 3 Medlemmer af hvert af Stadens Qvarterer til at deeltage i at ansætte dettes Beboere til Skat. Disse Tilforordnede vælges aarligen blandt det paagjældende Qvarteers Beboere, de 2 blandt Næringsbrugere, den 3die udenfor disses Classe. •

§ 4. Den ovennævnte Commission, som Stadens Rode-mestere og disses Formand ere pligtige at yde Bistand, har i Begyndelsen af hvert Aar at ansætte de Paagjældende til Nærings- og Hjælpeskat. Ligningen gjælder for eet Aar, og opkræves Skatterne derefter hvert Fjordingaar, hver Gang med en Fjerdedeel. For Aaret 1855 bliver det Fornødne at foretage saa betimeligt, at Nærings- og Hjælpe-skatten efter den nye Ligning kan opkræves for Aarets tvende sidste Qvartaler.

§ 5. Ansættelsen til begge Skatter skeer i Portioner. Ingen kan ansættes til mere end 500 Portioner af hver af disse Skatter. Heller ikke maa Nogen ansættes til mindre end 1 Portion af hver Skat. De, der ikke kunne ansættes til een Portion, forbigaaes ved Skattens Fordeling.

§ 6. Fortegnelsen over begge de nævnte Skatter fremlægges, efter derom i den til officielle Bekjendtgjørelser autoriserede Avis 3 Gange forud skeet Kundgjørelse, til almindeligt Eftersyn i 3 Uger, at regne fra den sidste Bekjendtgjørelses Dato. Enhver, som maatte have noget at erindre imod Størrelsen af den ham paalignede Skat, har i det seneste 14 Dage efter Terminens Udløb skriftligt at

14. April. fremføre sin Erindring for Ligningscommissionen, og denne har da at overveie og bestemme, hvorvidt nogen Forandring med Hensyn til denne Anke bør foretages, hvortil de for hvert Qvarteer udnævnte Ligningsmænd blive at tilkalde. Finder den Paagjældende sig utilfreds med denne Bestemmelse, staaer det ham aabent at andrage Sagen for Indenrigsministeriet, dog at saadant skeer senest 14 Dage efterat den af Ligningscommissionen tagne Bestemmelse er ham forkyndt.

§ 7. De Rettigheder med Hensyn til de communale Valg, som Fnd. af 1ste Januar 1840 § 12 hjemler dem, der ere ansatte til 5 Portioner Næringsskat, komme ogsaa dem tilgode, som ved den sidste Skatteligning ere ansatte til et lignende Antal Portioner Hjælpeskat eller deels Hjelpe- og deels Næringsskat, uden Hensyn til om de have erhvervet Borgerskab.

§ 8. Denne Lov gjælder for Aarene fra 1ste Juli 1855 til 31te December 1858.

[An. 21. April 1812. Skattel. 19. Febr. 1861 § 1.]

2. Maj. **Lov indeholdende nogle forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skolegangen og om Udskrivningen af Skolen.**

Rigsdagen har vedtaget og Kongen ved Sit Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Forpligtelsen til Skolegang bortfalder for de Børn, hvis Forældre eller Værger erklære selv at ville sørge for deres Underviisning og regelmæssigt, efter Tilsigelse, lade dem møde til Overhøring i Districtets Skole ved hver ordentlig Examen, saalænge som Børnene ved disse Prøver af Skolebestyrelsen, nemlig Skolecommissionen, skjønes at besidde samme Grad af Kundskab og Færdighed i de foreskrevne Underviisningsgjenstande, som Børn af samme Alder i Gjennemsnit opnaae i Skolen. Dog kræves Skolebestyrelsens Indvilligelse for at en saadan Fritagelse for Skolegang paany kan gives Børn, der ved Prøven i Skolen ere befundne utilstrækkeligt underviste, eller uden bevislig, uovervindelig Forhindring ere udeblevne fra

Prøven, og en saadan Indvilligelse af Skolebestyrelsen er 2. Maj. ligeledes fornøden for de Børn, der ere vedblevne at søge Skolen indtil det fyldte 12te Aar. [L. 29. Dec. 1857 § 4. L. 30. Sept. 1864 § 2.]

§§ 2—4. — — —

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det ved 24. Maj. toges at opføre et nyt Hospital paa 600 Senge*).

[B. F. 16 47—49. Jfr. B. F. 29. Sept. 1856.]

Kgl. Resol., hvorved det paa Indenrigsministeriets, efter 14. Juni. foregaaende Brevveksling med Krigsministeriet, derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling allernaadigst tillades Kjøbenhavns Commune, paa de mellem den combineerede Comitee for Indførelsen af Vand-, Gas- og Cloakanlæg her i Staden og Ingenieurcorpset vedtagne og af Krigsministeriet tiltraadte Betingelser, til de intenderede Vand- og Gasanlæg at afbenytte det til Kjøbenhavns Fæstning hørende Terrain og at udføre Anlæg paa de Grunde, som ligge indenfor eller paa Grændsen af Demarcationslinien ved bemeldte Fæstning.

(Sørensens Saml. 187.)

[B. F. 16 53.]

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Præstø Amt), 20. Aug. hvori Samme — da det ved Revisionen af det indsendte Regnskab over udleverede kongelige Bevillinger var bragt i Erfaring, at der var blevet udleveret Bevilling til fuldstændig Ophævelse af Ægteskabet mellem tvende Ægtefolk, med Tilladelse for Manden til at indlade sig i nyt Ægteskab, og under samme Dato udleveret en særskilt Bevilling for Konen til ligeledes at indlade sig i nyt Ægteskab, hvortil Amtmanden, hvis Yttringer i saa Henseende indhentedes, som Grund havde anført, at begge Ægtefolkene søgte om slig Tilladelse, og at han ikke ansaae sig

*) Ved Kommunalbestyrelsens Beslutning af 24. Novbr. 1856 (B. F. 17 235—39) vedtoges det, at Hospitalet skulde indrettes til 800 Senge.

20. Aug bemyndiget til at fritage nogen af dem for Erlæggelse af det fastsatte Bevillingsgebyr, hvisaarsag han havde udfyldt 2 Blanketter til Skilsmissebevillinger, som vare eenslydende, naar undtoges, at den ene hjemlede Manden, den anden Konen Ret til at indtræde i nyt Ægteskab — tilkjendegives, at der i et Tilfælde som det omhandlede, hvor tvende Ægtefolk, idet de anholdt om Skilsmisse, begge søgte om Tilladelse til at indlade sig i nyt Ægteskab, aldeles Intet var tilhinder for, at Skilsmissebevillingen udfærdigedes saaledes, at der ved samme gaves dem begge en saadan Tilladelse, hvoraf det altsaa vilde være en Følge, at der ikke blev Spørgsmaal om Erlæggelse af dobbelt Gebyr, idet en af Amtet bekræftet Gjenpart af Bevillingen kunde meddeles den af Ægtefolkene, der ikke fik den originale Bevilling.

1. Okt. **Indenrigsmin. Skr. til Direktionen for Københavns Fatigvæsen**, hvori Ministeriet approberer, at en paatænt Ombygning og Forandring af Vartou Hospital iværksættes i Overensstemmelse med de indsendte Tegninger og Overslag; at den dertil kalkulerede Sum, circa 82,000 Rd., af Directionen tilveiebringes successive som samme behøves, dog at heri kommer til Afdrag den af Hospitalet opsamlede Kapitalformue, 10,518 Rd. 17½ Sk., med den Forøgelse, denne endnu maatte erholde; samt at Restbeløbet af den ovennævnte Sum optages ved Laan, der bliver at forrente og afdrage med 5 pCt. aarlig af sit oprindelige Beløb, saaledes at af disse 5 pCt. først afholdes Renten, 4 pCt., af den til enhver Tid skyldige Sum, og Resten afskrives som Afdrag paa Gjælden, hvortil desforuden anvendes de Kapitaler, der, indtil fuldstændig Afbetaling af Laanet har fundet Sted, maatte tilflyde Hospitalet.

[B. F. 16 102—13, 166, 199. Skr. 31. Jan. 1859.]

1856.

Lov indeholdende Forandringer i Plac. af 4. Oktober
28. Jan. 1815 §§ 11 og 12.

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Placat af 4de October 1815 § 11 bestemte 28. Jan.
Betaling for et Tegn til Hunde i København eller dens
Forstæder forhøies til 5 Rd. [*L. Nr. 56, 12. April 1889 § 1.*]

§ 2. Overtrædelse af Bestemmelserne i fornævnte Pla-
cats §§ 9 og 10, hvorved det er befalet, at ingen Hund
maa holdes i København eller dens Forstæder, medmindre
den er anmeldt for Politiet samt forsynet med det anord-
nede Polititegn, hvilket Hunden altid bør bære, straffes
herefter med en Mulct fra 5 til 10 Rd. og i Gjentakelsestil-
fælde fra 10 til 20 Rd.

§ 3. Kongelig Resolution af 11te December 1816, be-
kjendtgjort ved Politiplacat af 27de Januar 1817, for Kjø-
benhavns Grund udenfor Stadens Porte, angaaende Hun-
de, som bestandig holdes lænkede, udvides til at gjælde
ogsaa for Stadens Grund indenfor Portene. Hvorefter alle
Vedkommende sig have at rette. [*L. Nr. 56 12. April 1889 § 7.*]

**Lov om Tilveiebringelse af Midler til fri Fattigunder- 8. Marts.
støttelse og om disse Midlers Bestyrelse.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi
ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De ved Fattigreglementerne af 5te Juli 1803 for
Kjøbstæderne § 42, 5te Post, og for Landet § 46, 2den
Post, samt ved Skoleanordningerne af 29de Juli 1814 for
Kjøbstæderne § 56, 2den Post, og for Landet § 66, 2den
Post, givne Bestemmelser blive herved ophævede.

§ 2. De i de anførte Lovbestemmelser omhandlede
tvende Tavler forandres til Bøsser, som ved enhver Guds-
tjeneste og anden kirkelig Forretning hensættes ved Kir-
kernes Indgange. De i Bøsserne givne Penge nedlægges
strax i Kirkeblokken. [*Pl. 19. Okt. 1822.*]

§ 3. Indtægten af disse Bøsser og af de Gaver, hvor-
med de Fattige paa anden Maade og ved andre Leilig-
heder maatte blive betænkte, samles i »de Fattiges Kasse«,
der bliver uden nogen Forbindelse med Communens almin-
delige Fattigkasse og kun er bestemt til, ved Siden af det
lovbestemte Fattigvæsen, at frembyde Midler til en fri
Fattigforsørgelse. [*L. om Valgmenigheder 15. Maj 1903 § 23.*]

8. Marts § 4. Kassen bliver at bestyre af 3 Mænd, som dertil udnævnes for et Tidsrum af 3 Aar ved Valg af de Sognebeboere, der kunne deeltage i Valg af Borgerrepræsentanter, eller af den mindre Halvdel af Sogneforstanderskabets Medlemmer. Valget ledes af Borgerrepræsentationens eller Sogneforstanderskabets Formand.

§ 5. Adgang til Understøttelse af »de Fattiges Kasse« have kun de Trængende, som ikke befinde sig under den lovbestemte communale Fattigforsørgelse, og kunne de deraf efter Raadets Bestemmelse erholde Hjælp, saavel med Hensyn til deres almindelige Trang som til den særegne Besværlighed, deres Børns Undervisning og Skolegang maatte forvolde dem.

§ 6. For Forvaltningen af denne Kasse aflægger Raadet ved Udgangen af hvert Aar behørigt Regnskab for Sognebeboerne, til hvis Eftersyn Regnskabet i den første Halvdeel af Februar Maaned, efter foregaaende Bekjendtgørelse, paa et passende Sted bliver at henlægge.

§ 7. Den Communes Fattigkasse ved Fattigreglementerne af 5te Juli 1803 for Købstæderne § 42, 7de Post, og for Landet § 46, 4de Post, hjemlede Ret til ved visse Documenters Tinglæsning at oppebære en Afgift, skal i Fremtiden tilkomme »de Fattiges Kasse«.

§ 8. Denne Lov er ikke gældende paa Færøerne. Hvor-efter alle Vedkommende sig have at rette.

[»De fattiges Kasse« ophævet v L. Nr. 125 om Hjælpekasser af 4. Maj 1907 § 1. Se nu L. Nr. 101 af 29. April 1913.]

17. Marts. **Bygningslov for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Nærværende Bygningslov er gjældende for Staden Kjøbenhavn, derunder dog ikke indbefattet Citadellet Frederikshavn og Nyholm, samt for dens Forstæder (§ 2), dog, hvad disse angaaer, med de i §§ 84—91 indeholdte nærmere Bestemmelser.

§ 2. Til Forstæderne henregnes i denne Lov kun de Dele af Stadens Grund, som ligger indenfor den ældre

Demarcationslinie, saaledes som denne findes afsat paa det 17. Marts. denne Lov vedheftede Kort. Paa de Bygninger, som opføres paa Stadens Grund udenfor denne Linie, finde denne Lovs Forskrifter, med Undtagelse af Bestemmelsen i § 91, ingen Anvendelse, men de kunne opføres efter de for Landet gjældende Regler. Kongen kan dog udvide Loven, enten i det Hele, eller for endeel, efterhaanden som den tiltagende Bebyggelse maatte gjøre det nødvendigt, til denne Del af Stadens udenbyes Grund.

§ 3. Ved Opførelse af nye eller Nedbrydelse eller Hovedreparationer af ældre Bygninger, som ere beliggende ved Gade eller offentlig Vei, skal anbringes Plankeværk eller anden Indhegning, og træffes de øvrige Foranstaltninger, som af Politiet findes nødvendige til Forebyggelse af Ulempe for de Forbipasserende.

§ 4. Naar der til et Bygningsarbeides Udførelse udfordres Stilladser, Løbebroer, Afstivninger m. m., skulle disse have tilstrækkelig Styrke, retteligen anbringes samt af duelige og paalidelige Folk benyttes.

§ 5. Ubebyggede Pladse, der benyttes enten til Gaardsrum, Have eller til lignende Brug, skulle afhegnes mod Gaden eller Veien med Grundmuur, Plankeværk eller Stakitværk. Høiden af et saadant Hegn maa ikke være under $2\frac{1}{2}$ eller, forsaavidt det opføres af Træ eller Muur, ikke over 6 Alen. Med Hensyn til de tilgrændsende Grunde bliver Indhegningen et privat Naboforhold, dog at Hegnets Høide ikke her maa overstige $4\frac{1}{2}$ Alen. Indhegningen af Tomter, som opstaae efter Indebrande eller ved Nedbrydelse af Bygninger og i længere Tid henligge ubebyggede, skal være samme Regler undergiven.

§ 6. Hjørnebygninger skulle have afbrudte Hjørner af idetmindste 4 Alens Bredde med ligestore Vinkler med Sidefladerne; dog kunne Hjørnerne ogsaa afrundes, men i saa Fald maa Buen ikke springe mere end 12 Tommer ud fra den ovenfor bestemte Linie. Hvor locale Forhold eller Stilen i Bygningsens Ydre taler derfor, kan Bygningscommissionen tilstaae Dispensation fra den her givne Forskrift.

17. Marts. § 7. Kjældernedgange og udvendige Trapper maae for Eftertiden ikke gives længere Fremspring fra Huuslinien end 18 Tommer, og dette kun under Forudsætning af, at der bliver 2 Alen mellem Nedgangen eller Trappen og Bordurstenens Yderside, saa at Passagen paa ethvert Sted er mindst 2 Alen bred. Trapperne skulle derhos gives afrundede Hjørner. Saadanne Op- og Nedgange maae ikke fra Nyt af anbringes, eller Kjældervinduer sænkes uden Brolægningsvæsenets Samtykke. Hvor Kjældernedgange eller Trapper med et større Fremspring nu forefindes,

- skulle de, i Tilfælde af Fortougets Omlægning, forandres i Overensstemmelse hermed, hvorfra dog Bygningscommissionen kan meddele Dispensation, naar dette ikke kan skee uden en væsentlig Forandring ved Bygningen.

§ 8. Ligesom nye Karnapper og udbuede Vinduer for Fremtiden ikke maae anbringes paa nogen Bygningsfacade ud over Gaden, saaledes maa ingen Deel af Bygningen springe udenfor Linien af Byggegrunden ud mod Fortouget. Herfra undtages dog saadanne Fremspring, der ere begrundede i Bygningens Construction eller dens Forziring, saasom: aabne Altaner, Gesimser, Baand m. m., naar de ere anbragte i en Højde af mindst $3\frac{1}{4}$ Alen fra Gaden, og overhovedet Udladninger, der ikke overstige 2 Tommer. Ligeledes forbydes det at indrette Porte og Døre til at aabne udad, hvilket ogsaa gjælder om Kjældervinduer og Vinduer i Stueetager ud mod Gaden, naar deres Underkant ikke er holdt i den nysangivne Høide. Fra Forbudet i denne Paragraph undtages dog større offentlige Bygninger, saasom Kirker, Theatre, og andre, der med dem kunne sættes i Classe.

§ 9. Enhver ny Bygning skal opføres paa et Fundament, som er forsvarligt i Forhold til Bygningens Størrelse og Bestemmelse samt til Beskaffenheden saavel af selve Bygningen som af Jordsmonnet.

§ 10. Alle udvendige Mure paa Bygninger, være sig Forhuse, Side-, Mellem- eller Baghuse og lukkede Skure, uden Hensyn til, om disse Mure ere fritstaaende eller

støde op til tilgrændsende Bygninger, skulle opføres af 17. Marts Grundmuur.

§ 11. Ved almindelige Vaaningshuse samt ved de dertil hørende Udhuse, saasom Stalde, Vadskerhuse m. m., bliver Tykkelsen af Muren at bestemme saaledes: Muurtykkelsen i Formurene, saavel til Gade som til Gaard, skal i den øverste Etage være $1\frac{1}{2}$ Steen, i de to nedenfor liggende Etager 2 Steen, i de to paafølgende Etager $2\frac{1}{2}$ Steen, og i enhver nedenfor liggende Etage gives et Tillæg af $\frac{1}{2}$ Steen. Naar een af Etagerne gives en større Muurtykkelse, end her er fastsat, maae ogsaa Muurtykkelserne, saafremt Stadsbygmesteren finder det fornødent, i de nedenfor værende Etager forøges saaledes, at Stigningen i Muurtykkelsen nedefter vedligeholdes i det her angivne Forhold.

§ 12. I disse Mure kunne anbringes Vinduer med 1 Steens Brystningsblænding. Vinduesaabningernes Brede i udvendigt Maal tør tilsammen ikke overstige Totriedeale af Bygnings Brede.

§ 13. Muurtykkelsen i Ende- og Bagmure eller i de saakaldte Gavle skal være $1\frac{1}{2}$ Steen med 1 Steens Blændinger i den Strækning, der er over det øverste Bjælkelag, samt igennem de to øverste Etager; i den derefter følgende Etage $1\frac{1}{2}$ Steen uden Blændinger; og i alle de andre 2 Steen med $1\frac{1}{2}$ Steens Blændinger. Pillerne maae ikke være under 18 Tommers Bredde og skulle forbindes med Buer. Breden af Blændingerne maa ikke være over $3\frac{1}{2}$ Alen. Ved Endegavle af ringe Udstrækning, saavel som naar nye Etager agtes paaført ældre Bygninger, kan Stadsbygmesteren tilstaae Dispensation fra den her angivne Regel, ligesom han, naar Omstændighederne tale derfor, kan tillade Vinduer i Gavle, naar disse ikke kunne henregnes til de i § 35 omhandlede Brandgavle.

§ 14. Bjælkerne i de heromhandlede Bygninger skulle have et Tversnit af mindst 6 Tommer i Qvadrat, naar Afstanden mellem Understøtningerne ikke er over 5 Alen. For hver Fod, som denne Afstand tiltager, skal der lægges $\frac{1}{2}$

17. Marts. Tomme til Siden i Bjælkens kvadratiske Tversnit. Man kan ogsaa vælge rectangulaire Tversnit istedetfor kvadratiske, naar Bredden deri er mindst halv saa stor som Høiden, og Tversnittet idetmindste har vundet halvt saa meget i Høide, som det har tabt i Brede.

§ 15. To Bjælkens Afstand maa i Gennemsnit ikke være over $1\frac{1}{2}$ Alen fra Midte til Midte, og idetmindste en Trediedel af Bjælkerne maa være gennemgaaende og forsynes med et forsvarligt Anker i begge Ender, saaledes at disse Ankeres Afstande ikke overstiger $4\frac{1}{2}$ Alen, hvilket ogsaa maa iagttages ved Endegavlens Tilslutning med Ankere til Bjælken.

§ 16. I ethvert Bjælkelag, der adskiller Etager med Beboelsesleiligheder enten i begge eller i den ene, skal indskydes en Flade af Bræder, der belægges med et 2 Tommer tykt Leerlag. Hvor Bjælkerne ere smallere end 7 Tommer, maae Bræderne dog ikke indskydes i selve Bjælkerne, men skulle hvile paa Lægter, fastgjorte paa disse.

§ 17. Tagværkets Tømmer maa ikke have en ringere Gennemsnitsflade end 5 Tommer i Kvadrat, og dette kun, naar Afstanden imellem Understøttelsepunkterne ikke er over 5 Alen. For større Afstande beregnes Tykkelsen paa samme Maade som ved Bjælkerne, kun at Afstandene maales for de skraatstaaende Stykkers Vedkommende ikke paa Stykket selv, men paa dets horizontale Projection.

§ 18. Hovedskillerum og alle saadanne Skillerum, som strække sig lodrette igennem flere Etager i en Bygning, skulle i Kjælderetagens fulde Høide være af 1 Steens Grundmur, men kunne i de andre Etager være af Bindingsværk med udmurede Tavle. Andre Skillerum, der ikke have Understøttelse franeden af, kunne være af Planker eller af dobbelte Bræder med udvendig Kalkpuds.

§ 19. Pakhuse, Bryggerier, Brænderier, Laboratorier, alle større Fabrik- og Værkstedbygninger, samt andre lignende Bygninger maae, foruden at være de i §§ 10—18 fastsatte almindelige Regler underkastede, opføres efter saadanne specielle Bestemmelser, som Stadsbygmesteren i

hvert enkelt Tilfælde anseer fornødne. Ligeledes afgjør 17. Marts. Stadsbygmesteren, om den i § 16 omhandlede Indskudsflade undtagelsesvis skal anbringes i saadanne Bygninger, naar der i dem findes Ildsteder.

§ 20. Kirker, Theatre, Udstillings- og Forlystelseslocaler og andre Bygninger, der ere beregnede paa i store Rum at samle en betydelig Menneskemasse, skulle opføres efter Bygningscommissionens Bestemmelser.

§ 21. Hvor særegne ikke i det Foregaaende omhandlede Constructioner agtes anvendte, eller andre Materialier agtes brugte, f. Ex. Støbejern, Smedejern, hule Muursten, hugne Steen m. m., skal Stadsbygmesterens Approbation herpaa forud indhentes, som han dog er pligtig at meddele, naar deslige Constructioner saavel med Hensyn til Styrke og Brandsikkerhed, som og i sanitair Henseende ikke staae tilbage for den i de foregaaende Paragrapher omhandlede Byggemaade.

§ 22. Ethvert Bygningsarbeide skal udføres paa forsvaerlig Maade, og dertil anvendes gode og paalidelige Materialier. Anvendelsen af raa Steen, Leer eller Sæbegruus forbydes aldeles.

§ 23. Med Hensyn til de i denne Lov fastsatte Muurtykkelser er en Muursteen stedse regnet at have en Længde af $8\frac{1}{2}$ Tomme.

§ 24. Ved nye Bygningers Opførelse er den Byggende pligtig at underkaste sig de Regler, som Vandledningernes hensigtssvarende Anbringelse gjør fornøden.

§ 25. Ingen ny Gade tør anlægges med en Brede mindre end 20 Alen.

§ 26. Om der i Gader under 12 Alens Brede, istedetfor afbrændte eller nedbrudte Bygninger, maae opføres nye Bygninger, afgjøres af Communalbestyrelsen efter Bygningscommissionens Indstilling, og bestemmes det i bekræftende Fald af Bygningscommissionen, paa hvilken Maade og til hvilken Høide der igjen maa bygges. Dersom det forbydes Eierne at bygge paany eller det findes fornødent som Betingelse for Gjenopførelsen at paalægge ham Ind-

17. Maats. skrænknings ihenseende til Bygningsmaaden, som gaae udenfor, hvad der ellers i Almindelighed er foreskrevet, skal han være berettiget til at forlange Grunden overtaget af Staden imod Erstatning af dennes Kasse efter de for Afstaaelse af Eiendom til det Offentlige i Almindelighed gjældende Regler. Den samme Ret tilkommer ham, naar det paalægges ham at bygge i en mindre Høide end den, der svarer til Gadens Brede efter den i § 28 givne almindelige Regel.

§ 27. De, Private tilhørende, Grunde og Bygninger i Kjøbenhavn og dens Forstæder (§§ 1—2), der ere til Hinder for en bedre Ordning af Stadens Gader og de udenbyes Veie, skulle, naar Communalbestyrelsen derpaa gjør Fordring, afstaaes mod Erstatning efter de for Afstaaelse af Eiendom til det Offentlige gjældende almindelige Regler. Dog skal det staae Vedkommende frit for at begjære Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed indstillet til Justitsministeriets Afgjørelse.

§ 28. Ingen Bygning, som fremtidig opføres, være sig Forhuus, Side-, Mellem eller Baghuus, maa have større Høide end Gadens Brede med et Tillæg af en Fjerdedeel (cfr. dog § 32).

§ 29. Den til Gader af 20 Alens Brede svarende Bygningshøide af 25 Alen er tillige den Grændse, som ikke maa overskrides paa Torve og aabne Pladse eller i Gader af 20 Alens Brede (cfr. dog § 32); Qviste til Varers Opheisning, der kun have den dertil fornødne Størrelse, maae dog overalt opføres over den normerede Høide.

§ 30. Bygningshøiden regnes fra Fortouget til Overkanten af Gesimsen, maalt paa Midten af Bygningen. Gadebredden udfor en Bygning maales efter den Linie, som, dragen fra Midten af Bygningen, danner samme Vinkel med Gadens to Sider paa dette Sted. Ved Hjørnebygninger regnes Høiden efter den Gades Brede, hvortil de have den længste Side, og, naar de have en lige lang Façade ud til to Gader af forskjellig Brede, beregnes Høiden efter den bredeste af disse. Den Omstændighed, at en Gade støder

lodret imod en Bygning, berettiger ikke til at opføre denne 17. Marts. høiere end ellers efter Bredden af den Gade, hvori den ligger.

§ 31. Intet Tag eller nogen Deel af samme maa danne en større Vinkel med Horizontalplanen end 45 Grader. Rygningen af Halvtage maa i intet Tilfælde ligge mere end 8 Alen over Façadehøiden, og Høiden af andre Tage maa ikke overstige Bygningens halve Dybde.

§ 32. Naar et Tag gives en mindre Reisning, end det ifølge § 31 maa have, kunne de i § 28 fastsatte Bygningshøider forøges med Halvdelen af den Størrelse, som Tagrygningen derved kommer til at ligge lavere.

§ 33. Naar Tagqviste agtes anbragte, maa deres Høide vælges saaledes, at Rammens Fals ikke bliver høiere end 2 Alen; deres udvendige Brede maa ikke overstige $2\frac{3}{4}$ Alen, Mellemvidden af 2 Tagqviste maa ikke være mindre end Bredden af den bredeste af dem, og Afstanden fra Husets Gavl ikke være mindre end Halvdelen af en saadan Mellemvidde. Saadanne Tagqviste skulle derhos ligge mindst 1 Alen 9 Tommer tilbage fra Murens Yderside; deres Tag dækkes med et uforbrændeligt Materiale, og deres Sideflader behandles paa lignende Maade eller udmures.

§ 34. Med Hensyn til de i § 20 omhandlede Bygninger kan Bygningecommissionen dispensere fra Bestemmelserne i §§ 28—31. Ligeledes kan Commissionen meddele Dispensation fra Bestemmelserne i § 31 for andre Bygninger, naar en særegen Stil eller andre Omstændigheder gjøre Saadant ønskeligt; dog at Tagrygningen ikke derved kommer høiere end ved en Bygning med normal Høide og 45 Graders Tag.

§ 35. Enhver Gavl, der adskiller en Bygning fra Naboendommen, skal være en Brandgavl, og som saadan have følgende Egenskaber: a. Den skal have mindst de Tykkelser, der ere fastsatte i § 13 for Gavle i Almindelighed. b. Den skal overalt række $\frac{1}{2}$ Alen op over Taget. c. Deri maa ingen Drager, Bjælke, Muurlægte eller andet Træværk lægges dybere end 1 Steen fra Ydersiden, og i det Hele maa den intet Sted være af ringere Tykkelse end 1 Steen. d. Vinduer eller andre Aabninger maae kun anbringes deri

17. Marts. efter særlig Tilladelse af Bygningscommissionen og under de i § 80 fastsatte Betingelser.

§ 36. Ingen Bygning maa deles i flere særskilte Eiendomme, medmindre disse adskilles ved en Brandgavl.

§ 37. En Brandgavl kan være fælles for to til hinanden stødende Eiendomme, naar den, foruden at opfylde de i § 35 fastsatte Betingelser, er forsvarligen forbunden med begge Bygninger, og der ved tinglæste Declarationer er erhvervet Sikkerhed for, at den ikke kan borttages af nogen af Eierne, saalænge en af Bygningerne endnu staaer.

§ 38. Naar sammenstødende Bygninger ønskes satte i en midlertidig Forbindelse med hverandre, kan Bygningscommissionen give Tilladelse til, at der i de mellemliggende Brandgavle anbringes Jernkarm med Jerndøre til begge Sider, som maa slutte tæt i Karmen, og have mindst en Afstand af 9 Tommer fra hverandre.

§ 39. Ved Omdannelsen af 2 eller flere Bygninger til een kunne de Brandgavle, der adskille disse, af Bygningscommissionen tillades borttagne.

§ 40. Alle Tage skulle være dækkede med uantændeligt Materiale, og hvor det Modsatte endnu maatte finde Sted paa ældre Bygninger eller Skure, skulle disse Tage inden en af Bygningscommissionen bestemt kort Frist forandres i Overensstemmelse hermed. Forsaavidt Nogen vil benytte Asphalt til Tagbedækning, forholdes dermed efter Plac. af 29de Jan. 1845.

§ 41. Tagrender af Træ, saavel til Gade som til Gaard, ere for Fremtiden aldeles forbudne. Det Samme gjælder om udvendige Gesimser, dog kan Bygningscommissionen undtagelsesviis tillade Trægesimser, hvor Forbud mod dem vilde medføre særegne Vanskeligheder, i hvilket Fald de enten skulle røres og gibses eller dækkes med andet uforbrændeligt Materiale. Ved Reparation af ældre Bygninger blive Gesimser og Render at forandre i Overensstemmelse hermed.

§ 42. Forsaavidt Udlæggere til Varers Opheisning anbringes af Træ, skulle de paa begge Sider beklædes med uantændeligt Materiale.

§ 43. Træluger, som aabnes udad, skulle indrettes saa-17. Marts. ledes, at de, naar de ere tillukkede, udgjøre en Plan med Yderfladen af Bygningens Muur, saa at ikke nogen Deel af Muren staaer udenfor Lugen eller nogen Deel af Lugen udenfor Muren. Dersom Lugen aabnes indad, forsynes den med et Skraabrædt, hvis yderste Kant, naar Lugen er lukket, ligger i den yderste Deel af Murens Plan og saaledes aldeles dækker Karmen, hvorhos dette Skraabrædt bliver at bedække med Jernblik, der tillige anbringes noget op paa Lugen over sammes Forbindelse med Skraabrættet. Dog skal Bygningscommissionen efter de locale Forhold kunne fordre anbragt enten Luger beklædte med Jernplader eller endog Luger af fuldt Jern. Lugerne Hængsler indrettes saaledes, at Lugerne, naar de aabnes, ikke kunne løftes af Stablerne.

§ 44. I enhver ny Bygning skal anbringes 2 Trapper, hvis Brede imellem Vangerne skal være for den ene mindst 1 Alen og 9 Tommer, og for den anden mindst 1 Alen 3 Tommer, og skal den Gang, der forbinder den større Trappe med Gade eller Gaard, have en Brede af mindst 2 Alen. Disse Trapper maae anbringes i passende Afstand fra hinanden, eller være adskilte ved en Brandmuur, og skal der fra hver Beboelseslejlighed være Udgang til dem begge. Naar en Bygning ved Brandmuur adskilles i flere Dele, skal enhver af disse forsynes med 2de saadanne Trapper. Dog kan Bygningscommissionen, hvor særegne Omstændigheder tale derfor, og hvor det derhos, navnlig i Bygninger af ringe Høide, findes uden nogen væsentlig Betænkelighed at kunne skee, meddele Dispensation fra disse Forskrifter. Trapperne skulle forsynes med behørigt Rækværk og i det Hele være saaledes indrettede, at det ikke er forbundet med Fare at passere dem, hvorhos de ikke maae mangle fornøden Lys og Luft.

§ 45. Ligesom al Anvendelse af Bindingsværk og Træværk til Bygningers og Skures udvendige Vægge er forbudt, saaledes forbydes det at anvende Træ eller andet brændbart Materiale til Altaner, Svaler, udvendige Trapper og overhovedet til nogen Deel af eller Tilføining til Byg-

17. Marts.ningen, der ligger udenfor Ydermuren. Ei heller maae de Beklædninger, Gavle, Skure, Svaler og Altaner af Bræder eller Træ, som endnu findes her i Staden, herefter istandsættes, naar de blive brøstfældige, hvorimod de da, naar de ikke ganske borttages, skulle opføres af fuldt Muurværk. Dog kan Bygningscommissionen i høist fornødne Tilfælde meddele Dispensation fra sidstnævnte Bestemmelse med Hensyn til ringere Reparationer, ligesom den kan tillade Anbringelsen af aldeles aabne Skure, hvilende paa Træpiller, naar de locale Omstændigheder maatte tale derfor. Latrinhuse, der ikke ere over $4\frac{1}{2}$ Alen høie, og som alene benyttes som saadanne, kunne opføres saavel af Bindingsværk som af Tømmer og Bræder.

§ 46. Skorsteensrør, der tjene til Afledning af Røg fra Køkkenildsteder, Kakkellovne og Kaminer, skulle, naar de ved Rensningen maae passeres af Skorstensfeieren, være overalt af mindst $\frac{1}{2}$ Steens Grundmuur og have et indvendigt Gjennemsnit af 18 Tommer i Qvadrat, eller af respective 16 Tommer og 20 Tommer, naar en rektangulær Form foretrækkes, samt være forsynede med en i enhver Henseende forsvarlig Rensedør af samme Lysning.

§ 47. Naar Røret passerer igjennem Bjælkelaget og Forskalingen, skal dets indvendige Side holdes mindst $8\frac{1}{2}$ Tomme fjernet fra alt Tømmerværk, ligesom et saadant Rør ikke maa paneles, forskales eller gives Betræk paa Blindlister.

§ 48. Røret maa være opført enten fra Grunden af eller hvile paa en Hvælving mellem 2 Grundmure, og i intet Tilfælde kunne komme til at hvile paa Bjælkerne. Det skal ogsaa være tilladt at udkrage disse Rør fra en Grundmuur, naar denne af Bygningsinspecteuren erkjendes stærk nok dertil.

§ 49. Naar Rørene trækkes i en skraa Retning, skulle deres verticale Sider være understøttede af en Støt, forsynet med en tør Muursteen paa Fladen mellem Støten og Røret; dog maa den skraa Retning ikke danne en mindre Vinkel end 45 Grader med Horizonten.

§ 50. Snevre Rør, der skulle renses med 'Snoreappa-17. Marts. rater, skulle enten have en Rectangel eller en Cirkel som Gjennemsnit. Iøvrigt kan der gives dem den Størrelse, som den Byggende anseer for tjenligst, kun at Eierern, naar Gjennemsnittet ikke er enten 6 eller 9 Tommer i Qvadrat, eller en Cirkel med Diameter af 6 eller 7 Tommer, da for egen Regning anskaffer, vedligeholder og opbevarer de til enhver Tid af Brandvæsenet for slige Rørs Rensning foreskrevne Apparater til Skorsteensfeierens Afbenyttelse.

§ 51. Muurtykkelsen for saadanne Rør maa være mindst $4\frac{1}{4}$ Tomme. De ere underkastede de samme Bestemmelser med Hensyn til Anlægget og til Fjernelsen fra Tømmerværk med mere, som ere foreskrevne i §§ 46—49 for de andre Skorsteensrør.

§ 52. For hvert Kakkelovnsrør, der indledes i en saadan snæver Skorsteen, skal en Jernbøsning med en indvendig fremspringende Rand indmures, saaledes, at Randen forhindrer Enden af Kakkelovnsrøret i at trænge ind i Skorstenen.

§ 53. Naar snævre Skorsteensrør ikke opføres lodrette, men gives Bøininger, maae disse kun anlægges efter de samme Regler, som gjælde for Rør af 18 Tommers Lysning, men de Hjørner, som opstaae ved Rørets forandrede Retninger, maae indvendig afrundes i en Bue af mindst 3 Fods Radius. Rørene forsynes med de for Rensningen fornødne Sideaabninger, der lukkes med Jerndøre, og hvor slige Rør anvendes, maa en Aabning anbringes i Taget med beqvem Adgang for Skorsteensfeieren til Skorsteensmundingen. Alle Skorsteensrør skulle være opførte mindst $1\frac{1}{4}$ Alen i Høiden over Tagets Rygning.

§ 54. Køkkenildsteder funderes fra Grunden, gives murede Kapper, hvis Røfgang fortsættes som Skorsteensrør, enten som særskilt Rør for hvert Ildsted, og da mindst af $\frac{9}{16}$ Tommer i Lysning, eller som et fælles Rør, hvori Røgen, fra flere Ildsteder indledes, og hvis Lysning kan være mindst $\frac{18}{16}$ Tommer. Stiger Lysningen over dette Maal, maa Røret gjøres 1 Steen tykt.

17. Marts. § 55. Hvor Luen kan spille paa aabne Ildsteder, skulle disses Vægge være 1 Steen tykke. Skorsteensankere skulle være af Jern, og Trædøre maae ikke anbringes foran Ildsteder. Gulvet foran dem skal i 18 Tommers Afstand fra dem være dækket med uantændeligt Materiale.

§ 56. Slunke eller aabne Ildsteder, anlagte paa Bjælkelag, forbydes aldeles. Lukkede Ildsteder, eller de saakaldte Kogeindretninger, kunne af Stadsbygmesteren tillades anlagte paa Bjælker, men maae dog aldrig anbringes i Loftsetager.

§ 57. Med Hensyn til Kakkelovne og Kaminer gjælde følgende Regler: 1) Kakkelovne og Kaminer maae ikke anbringes nærmere ved alt Træværk end 6 Tommer. 2) Kakkelovns- og Kaminfødder skulle være af Steen eller Jern. 3) Gulvet, saavel under Kakkelovne eller Kaminer som i en Afstand af 18 Tommer fra Indfyringen, skal være belagt med uantændeligt Materiale. 4) Alle Kakkelovnsrør skulle ledes ind i Skorstene og maae ikke føres igjennem Vinduer og Vægge ud i Luften. 5) Alle Kakkelovnsrør skulde være forsynede med Spjeld og saaledes anbragte, at de ikke komme nærmere til Loftet end 6 Tommer, og hvor de passere forbi eller igjennem Træværk, være fjernede fra samme i en Afstand af 6 Tommer.

§ 58. Alle større Ildsteder, saasom i Dampbrænderier, Bryggerier, Sæbesyderier og Fabrikker, hvis Røgmasse er saa stor, at den af Bygningscommissionen antages at ville blive til Besvær for de tilgrændsende Eiendomme, skulle have Skorstene af en Høide af mindst 35 Alen over Jordfladen. Det overlades til Bygningscommissionen at bestemme, hvorvidt de i § 46 omhandlede Rør maae anvendes til Røgaflødning fra større Ildsteder, eller om dertil skal anvendes Rør af særegen Construction.

§ 59. Alle Kjøller skulle være af Grundmuur rundt om, mindst 1 Steen tyk, og hvælvede. Grisen skal overalt være af samme Tykkelse, og Kjøllen være forsynet med Metalflager, saa at Alt i, ved eller omkring Kjøllen bliver af Muur eller Metal. Til Ildstedets og Ildkanalernes Construc-

tion og Beliggenhed skal indhentes Stadsbygmesterens Ap-17. Marts. probation. Gamle uhvælvede Kjøller maae sikkres derved, at der uden omkring Grisen i nogle Tommers Afstand anbringes en Skjerm af Jernplader 1 à 1½ Alen høi, samt imellem Grisen og Flagerne et Hængetag af Jernplader, som gives et Forspring af 10 Tommer over Skjermen. Fin-der Bygningscommissionen denne Foranstaltning ikke anvendelig eller tilstrækkelig, bestemmer den, hvorledes den fornødne Sikkerhed paa anden Maade kan tilveiebringes.

§ 60 Nye Bagerovne skulle altid forsynes med dobbelte Hvælvinger.

§ 61. Alle til Næringsbrug indrettede Tørrestuer skulle være underkastede Bygningscommissionens Bestemmelse om, hvorledes de skulle være indrettede, førend de maae tages i Brug.

§ 62. Lofter maae ikke bestaae af Papir eller Lærred, udspændt under eller imellem Bjælkerne.

§ 63. Ingen Bygning maa anstryges med en ublandet hvid Farve. Dette Forbud gjælder saavel om Side-, Mellem- og Baghuse, som om Forhuse. Stødt Glas maa aldeles ikke bruges ved Bygningers Afpudsning.

§ 64. Ved Opførelsen af nye Bygninger istedetfor afbrændte eller nedrevne, saavel som ved Forandring af ældre Eiendomme, er Bygningscommissionen berettiget til at for- dre, at de nuværende Indkjørsler, hvor Localiteterne ud- kræve det, vedblive til Adgang for Sprøjter i Ildebrandstil- fælde. Det Samme gjælder ved Bebyggelsen af hidtil ube- byggede Grunde, der have en Dybde af 50 Alen eller der- over. De i Overensstemmelse med Placat af 4de Juli 1795 § 15 bestaaende Gjennemkjørsler eller Gjennemgange fra Bygninger i en Gade til Bygninger i en anden Gade maae ikke uden Bygningscommissionens Samtykke nedlægges.

§ 65. Det eller de til Vaaningshuus hørende ubebyg- gede Gaardsrum maae ikke formindskes under $\frac{1}{4}$ af hele Grundens Areal, og enhver Gaard, ud til hvilken der an- bringes Vinduer fra Værelser eller Køkkener, skal idet- mindste indeholde 25 Qvadrat Alen ubebygget Areal, og

17. Marts, maa ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 3 Alen. Hvor Gaardspladsen allerede er indskrænket til mindre end nysanført, maae ingen Forhøielse af de dertil hørende Bygninger finde Sted.

§ 66. Enhver Bygning bør saavel til Gade som til Gaard forsynes med Tagrender med nedløbende Rør. For de nuværende Bygningers Vedkommende skulle de ommeldte Forandringer være udførte inden 2 Aar fra Lovens Udgivelse. Fra den her givne Forskrift undtages de Bygninger, der kun bestaae af een Etage og ikke benyttes som Vaaningshuse.

§ 67. Enhver Gaardsplads, ogsaa til de nuværende Eiendomme, bør være forsynet med Brolægning idetmindste i en Afstand af $1\frac{1}{2}$ Alen fra alle Bygninger, og saaledes indrettet, at Vandet fra Gaarden, Posten, Køkkenet og Tagrenderne har behørigt Afløb, hvilken Forandring bør være udført inden 1 Aar efter Lovens Udgivelse.

§ 68. Beboelseskjældere maae ikke anbringes i Gader, som ei ere over 12 Alen brede. Efter Udgangen af Aaret 1865 tør ingen ny Beboelseskjælder indrettes.

§ 69. Ingen Kjælder maa for Fremtiden indrettes til Beboelse, medmindre den af sin hele Høide har 4 Fod over Brolægningens Niveau. Derhos skal enhver Beboelseskjælder være forsynet med Vinduer, der give tilstrækkelig Lys og Luft, samt have et ordentlig Brædegulv og en forsvarlig trækkende Vindovn. De af de nuværende Beboelseskjældere, som ikke opfylde de sidstnævnte Betingelser, skulle forandres i Overensstemmelse hermed og blive, naar dette ikke er skeet inden en vis af Bygningscommissionen fastsat Tid, af Politiet at tillukke.

§ 70. Beboelseslejligheder maae ikke indrettes paa Lofter, medmindre der findes Paneel mod Tagskraaning og Vinduer, der kunne give tilstrækkelig Lysning og Luft i Localet.

§ 71. Enhver Stueetage, som for Fremtiden indrettes til Beboelse, skal, naar der ikke under samme findes Kjælder, have sit Gulv hævet idetmindste 6 Tommer over Brolægningens Niveau.

§ 72. Hvor Rendestenen fra en Bygning maa ledes igjennem selve Huset, skulle disse Ledninger for Fremtiden bestaae af et lukket Rør enten af Metal eller af glaceret Leer.

§ 73. Ligesom Latriner ikke for Fremtiden maae anbringes under Beboelsesleiligheder eller Trapper, saaledes maae Retirader med Udløbsrender til Latringruber eller Tønder kun anbringes i Bygningernes Etager under Iagttagelse af de Forskrifter, som Bygningscommissionen finder det nødvendigt at foreskrive.

§ 74. Ethvert nyt Latrinhuus bør være fjernet 3 Alen fra Post eller Brønd og indeholde mindst et Sæde for hver 20 Mennesker, som maatte antages at benytte samme. Under hvert Sæde hensættes en Tønde, som skal staae paa et Gulv, der enten ved Cement, Flisebeklædning eller paa anden Maade er gjort uigjennemtrængeligt, og som ikke maa ligge under Jordens Overflade. I Taget til Latrinhuset anbringes en Skorsteen eller et Rør til Afledning af Uddunstningerne, hvilket Rør, saafremt der findes Vinduer fra Beboelsesleiligheder ovenover samme, kan af Bygningscommissionen fordres forlænget op over disse.

§ 75. Ingen Kostald tør anlægges under Beboelsesleiligheder eller ud til Gaden. Heller ikke maae Stalde til Heste og Qvæg herefter anbringes i nogen Kjælder eller noget Rum, hvis Gulv er under Gaardens eller Gadens Niveau. Indenfor den i Loven af 10 Marts 1852 § 1 angivne Grændselinie maae Kostalde ikke anlægges uden Bygningscommissionens Tilladelse, og Hestestalde kun, forsaa vidt Gaardspladsen har den i § 65 bestemte Udstrækning. I enhver ny Heste- eller Kostald skal derhos Bunden i den Deel af samme, som optager Urinen, brolægges saaledes, at den gjøres uigjennemtrængelig.

§ 76. Gruber til Optagelse af Kreaturgjødning, som i Fremtiden indrettes, skulle være fjernede 3 Alen fra Post eller Brønd, ikke staae i Forbindelse med Latringruberne, samt indvendig cementeres og forsynes med en tætslutende Lem.

17. Marts. § 77. Alle nye Køkkenvadske og Køkkenrender skulle være af Steen eller Metal, og skal Køkkenrenden naae op til Taget og være aaben foroven. I nye Bygninger maa Køkkenvadsken ikke anbringes paa Gangen eller Trappen.

§ 78. Ingen Etage, som indrettes til Beboelse, maa være under 4 Alens Høide, denne regnet fra Gulv til Loft.

§ 79. Naar en Eier enten vil nedrive en Bygning, der støder op til Andenmands Grund eller Bygning, eller vil opføre en ny Bygning ind mod Nabogrunden, har han mindst 14 Dage forud derom skriftligt at underrette Naboen. De Foranstaltninger og Bygningsforetagender, som Naboen da, paa Grund af den tilstødende Eiendoms Nedrivelse eller Opførelse, seer sig nødt til at træffe paa sin Grund eller Bygning, skulle, naar de enten aldeles ikke eller ikke uden uforholdsmæssig Bekostning kunne skee paa selve denne, kunne fordres foretagne fra den tilstødende Eiendom under Udførelsen af de der paatænkte Bygningsanlæg, dog paa Vedkommendes egen Bekostning. Kunne Parterne ikke derom i Mindelighed forenes, har Bygningsinspecteuren og, hvis Nogen af dem ikke er tilfreds med hans Afgjørelse, Stadsbygmesteren at bestemme, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, hvorved bør iagttages, at den Eier, paa hvis Grund Naboen vil udføre deslige Bygningsforetagender, saalidt som muligt derved generes i sine egne Bygningsanlæg. Vil den Byggende indrette Kjældere eller andre underjordiske Anlæg af mere end 3 Alens Dybde under Jordfladen, er han pligtig til paa sin egen Bekostning paa en forsvarlig Maade at undermure Nabovens tilgrændsende Muur og derhos paa sin egen Grund træffe de Foranstaltninger, som udkræves for at betrygge Naboen for de deraf opstaaende Ulemper, og blive de derom opstaaende Spørgsmaal ligeledes at afgjøre af Bygningsinspecteuren eller i fornødent Fald af Stadsbygmesteren.

§ 80. Paa en Muur, der vender ind mod Naboeiendommen, og ikke er i en Afstand af 2 Alen fra samme, maa der ikke uden Nabovens Samtykke eller anden særlig Adkomst anbringes større Lys- eller Luftaabninger end 9 Tommer i

Fiirkant og med mindst 3 Alens Mellemrum, og som ikke 17. Marts. maae være til at aabne eller tilstede Udsigt til Naboens Eiendom. De skulle derfor være dækkede enten med fast indsat mat Glas eller med et Jerngitter, hvis Aabninger maae holde høist 1 Tomme og være stillede saaledes, at der ikke kan ses igjennem dem ind til Naboen, eller være indrettede paa anden for Naboen ligesaa betryggende Maade, og blive alle herom opstaaende Spørgsmaal at afgjøre af Stadsbygmesteren. Til Anbringelse af Aabninger i slige Mure udkræves dog Bygningscommissionens Tilladelse. Det er en Selvfølge, at Naboen ikke derved berøves Ret til at bygge umiddelbart paa Grændsen af sin Eiendom.

§ 81. Enhver Eier er, forsaavidt ikke Andet er hjemlet ved Overenskomst eller Hævd, pligtig til at lede Tagdryppet og andet Vandafløb fra sin Eiendom paa sin egen Grund, saaledes at det ikke paa noget Sted har Fald paa Naboens Bygning eller Grund, hvorhos han skal give det behørigt Afløb, saa at Naboeiendommen ikke derved beskadiges.

§ 82. Ingen ny Bygning eller nogen Deel af samme tør tages i Beboelse, før Eieren har erholdt en skriftlig Beboelsestilladelse, som Bygningsinspecteuren først meddeler, naar han har forsikkert sig om, at Bygningen er udført efter den approberede Plan, at ingen af denne Lovs Bestemmelser ere tilsidesatte og at Bygningen er tilstrækkelig udtørret.

§ 83. Foruden de Dispensationer fra nærværende Lov, som ifølge flere af de foregaaende Paragrapher dels Stadsbygmesteren og dels Bygningscommissionen kan meddele, skal det være Justitsministeriet forbeholdt, efterat bemeldte Commission desangaaende har afgivet Betænkning, at indrømme ogsaa andre Afbigelser fra samme, naar Lovens Forskrifter i enkelte særegne Tilfælde ikke passende kunne anvendes, eller særdeles vægtige Grunde tale for en Afbigelse fra Lovens Bestemmelser, hvorved Øiemedet med disse ligefuldt kan opnaaes.

§ 84. Uagtet nærværende Lov ogsaa er anvendelig paa Stadens Forstæder (§ 2), er dette dog at forstaae med føl-

17. Marts.gende Undtagelser og nærmere Bestemmelser: Bygninger af Muur- og Bindingsværk maae sammesteds opføres, dog at de indrettes med brandfrit Tag, at deres Høide til Tagrygningen ikke overstiger 12 Alen, og at de ere fjernede 15 Alen fra anden Mands Grund. Fra denne Afstand undtages dog smaa Udhuse, Stalde, lukkede Skure og deslige.

§ 85. I samme Afstand kunne smaa Udhuse, Stalde, lukkede Skure og deslige, der med Taget ikke ere over 8 Alen høie og intet Ildsted indeholde, opføres af hvilket som helst Materiale, kun at de dækkes med et uantændeligt Materiale.

§ 86. Bygninger, der ere dækkede med Straa eller andet antændeligt Materiale, maae i Forstæderne (§ 2) kun opføres i 50 Alens Afstand fra andre Bygninger og fra anden Mands Grund.

§ 87. Vindmøller maae ikke opføres nærmere ved andre Bygninger eller anden Mands Grund end 30 Alen. Dog maa Møllehuset opføres enten i umiddelbar Forbindelse med Møllen eller i en kortere Afstand end den ommeldte, kun at det i saa Fald ikke maa indrettes til flere end en Familie. Stubmøller og lignende lavtstaaende Møller, saavel de nuværende som de fremtidige, skulle være omgivne af et Stakit eller andet forsvarligt Hegn udenom Vingeslaget.

§ 88. Hvor de i §§ 86—87 omhandlede straatækte Bygninger og Vindmøller nu ere eller herefter blive opførte, maa paa samme Mands Grund ingen anden Bygning opføres indenfor de i disse Paragrapher angivne Grændser; den samme Indskrænkning vedbliver at hvile paa denne Grund, om den bliver deelt imellem flere Eiere, derimod skal Tilstedeværelsen af nogle af de i §§ 85—88 ommeldte Bygninger, der, forinden denne Lovs Emanation, ere opførte nærmere ved Naboens Grund end ovenfor fastsat, ikke hindre denne i at bygge til Grændsen af sin Grund, naar dette ikke kommer i Strid med andre Bestemmelser i nærværende Lov.

§ 89. De i § 5 givne Regler om Hegn gjælde ikke for Forstæderne (§ 2), hvor det er overladt Enhver at indhegne sin Eiendom, saaledes som han finder for godt, og som han med sin Nabo kommer overeens om.

§ 90. Bygningshøiden beregnes i Forstæderne (§ 2) 17. Marts. paa samme Maade som i selve Staden efter Bredden af den Vei, hvorved Bygningen ligger. Hvorledes denne skal maales, afgjøres, i Tilfælde af Meningsforskjellighed derom mellem Bygningsinspecteuren og den Byggende, af Brolægnings- og Veicommissionen.

§ 91. I Forstæderne (§ 2) maa ingen Bygning paabegyndes, forinden Kjøbenhavns Magistrat har meddeelt Resolution for, at Vandafløbet er reguleret, og at der, om fornødent gjøres, er udlagt en Vei af tilstrækkelig Brede og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vei, samt foreskrevet, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Overkjørsler til denne Vei. Forinden Magistraten afgiver sin Bestemmelse, har den at indhente Erklæring fra Stadens Brolægnings- og Veicommission. Det Samme skal gjælde med Hensyn til de Bygninger, der opføres paa Stadens udenbyes Grunde, udenfor den i § 2 nævnte Grændselinie. Den Anmeldelse, der saaledes skeer til Magistraten om et paatænkt Bygningsforetagende paa Stadens Grund, gjør videre Anmeldelse for Kæmneren med Hensyn til Bygningens Opførelse overflødig.

§ 92. De i nærværende Lov indeholdte Forskrifter skulle bringes til Udførelse ikke blot ved nye Bygningers Opførelse, men ogsaa ved Ombygning eller Tilbygning af ældre Bygninger, forsaavidt de derpaa ere anvendelige. Alle derom opstaaende Spørgsmaal afgjøres af Stadsbygmesteren og, forsaavidt den Byggende ikke dermed er tilfreds, af Bygningscommissionen som sidste Instants.

§ 93. Ingen ny Bygning i Kjøbenhavn eller dens Forstæder (§§ 1—2) maa opføres, eller nogen Forandring af Bygningen, som falder ind under denne Lovs Bestemmelser, foretages, forinden Saadant er anmeldt for vedkommende Bygningsinspecteur og Tilladelse dertil fra ham er erhvervet. Anmeldelsen skal ledsages af behørig Tegning og Forklaring i 2 Exemplarer over det tilsigtede Arbejde samt i fornødent Fald af Attest fra Stadsconducteuren, at der fra hans Side Intet ved Bygningen er fundet at erindre, og fra

17. Marts. Brolægningsinspecteuren i de Tilfælde, hvor Brolægningsvæsenets Samtykke efter § 7 udkræves, ligesom der ved udenbyes Bygninger skal medfølge den i § 91 befalede Resolution fra Kjøbenhavns Magistrat med Hensyn til Vandafløb og Veianlæg. Agtes Arbeidet paabegyndt strax efter Approbationen, skal dette udtrykkeligt bemærkes i Anmeldelsen. I modsat Fald bliver ny Anmeldelse herom at gjøre 2 Dage før Arbeidet paabegyndes. Standser Arbeidet aldeles i 2 Maaneder, skal der ligeledes skee ny Anmeldelse 2 Dage, forinden det atter paabegyndes. Naar Arbeidet er færdigt, skal den Byggende erhverve Bygningsinspectorens Attest om, at det er udført i Overeensstemmelse med Bygningsloven, hvilken Attest erholdes hos Bygningscommissionens Kasserer, imod Erlæggelsen af den Betaling, der findes fastsat i den denne Lov vedhæftede Fortegnelse.

§ 94. For Kjøbenhavn og dens Forstæder (§§ 1—2) skal der være en Bygningscommission, bestaaende af Politidirecteuren, Stadsbygmesteren, Brandmajoren, Stadsphysicus, to tekniske Medlemmer (hvoriblandt mindst een Architect), som udnævnes af Justitsministeriet paa 4 Aar, og et Medlem af Communalbestyrelsen, som denne selv dertil udnævner, ligeledes paa en Tid af 4 Aar. For denne Commission udfærdiges af Justitsministeriet en Instruction, indeholdende de nærmere Regler, som af den skulle iagttages i Forbindelse med nærværende Lovs Forskrifter.

§ 95. Stadsbygmesteren, der udnævnes af Kongen, er Commissionens forretningsførende Medlem, og forbereder som saadan det Fornødne til Sagernes Behandling i Commissionen. Han fører Overtilsyn med det hele Bygningsvæsen, er Bygningsinspecteurernes nærmeste Foresatte, til hvem Enhver, der ikke er tilfreds med disses Beslutninger, har at henvende sig, og dispenserer fra Lovens Bestemmelser i de Tilfælde, hvor dette er ham overladt. Finder Nogen sig utilfreds med Stadsbygmesterens Afgjørelse, har han derom at henvende sig til Bygningscommissionen. For Stadsbygmesteren udfærdiges af Justitsministeriet en Instruction, hvori hans Forretninger og Pligter nærmere fastsættes.

§ 96. Ihenseende til Tilsynet med Opførelsen af nye 17. Marts. og Forandringer af ældre Bygninger inddeles Hovedstaden med Forstæder (§§ 1--2) i Districter, hvis Antal og Fordeling fastsættes af Communalbestyrelsen efter Indstilling af Bygningscommissionen. I hvert af disse Districter ansættes en Bygningsinspecteur. Disse Bygningsinspektører have, under Stadsbygmesterens Overtilsyn, i Overensstemmelse med de i denne Lov indeholdte Bestemmelser og de nærmere Regler, som blive dem foreskrevne i en af Bygningscommissionen udfærdiget og af Justitsministeriet approberet Instrux, at vaage over de befalede Bygningsreglers Iagttagelse og Bygningslovens Overholdelse i det Hele. Bygningsinspektørerne udnævnes af Justitsministeriet efter Forslag af Bygningscommissionen.

§ 97. Finder Bygningsinspectøren den af den Byggende affattede Bygnings- eller Forandringsplan (§ 93) overensstemmende med Bygningslovens Forskrifter, meddeler han den fornødne Approbation paa samme. I modsat Fald gjør han den Byggende opmærksom paa de Forandringer, der maae foretages i Plan og Tegning, og, saafremt denne ikke hertil er villig, andrager han Sagen for Stadsbygmesteren. Under Arbeidets Udførelse har Bygningsinspectøren at føre nøiagtigt Tilsyn med, at den approberede Plan og Tegning følges, og at Forskrifterne i denne Lov nøie overholdes, Alt i Overensstemmelse med den ham meddeelte Instrux.

§ 98. Overtrædelse af de i §§ 3--4 givne Politiforskrifter ansees, forsaavidt Handlingen ikke efter Lovgivningens øvrige Bestemmelser medfører høiere Straf, med Bøder fra 2 til 20 Rd.

§ 99. Forsømmer Nogen at gjøre de i § 93 befalede Anmeldelser om Opførelsen af nye eller Forandring af ældre Bygninger m. m., skal han derfor bøde fra 10 til 100 Rd. Lige Straf skal den være undergiven, som tager en Bygning i Brug, eller benytter et udført Arbeide, uden forinden at have tilveiebragt den i saa Henseende befalede Attest.

17. Marts. § 100. For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser ansees den eller de Haandværksmestere, som have udført Arbeidet, med Bøder fra 20 til 200 Rd. Kan eller vil den Byggende ikke opgive disse, ansees han selv med samme Straf. Eieren skal derhos tilpligtes at rette det Lovstridige, ved enten at borttage eller forandre Arbeidet inden en vis bestemt Tid under Tvang af en tilstrækkelig daglig Mulct, indtil det efterkommes.

§ 101. Alle Bøder efter denne Lov tilfalde Staden Kjøbenhavns Fattigvæsen.

§ 102. Sager angaaende de Forseelser, for hvilke Strafen er fastsat i § 98, behandles ved Kjøbenhavns Criminal- og Politiret.

§ 103. De i §§ 99—100 fastsatte Virkninger af de der omhandlede Overtrædelser af Bygningslovens Forskrifter bestemmes af Bygningscommissionen ved Kjendelse. Rettergangsmaaden for denne Commission er summarisk, og forholdes der ihenseende til Sagernes Behandling og de afsagte Kjendelsers Execution og Appel paa samme Maade, som for Kjøbenhavns Brandcommission er foreskrevet ved Fdn. af 1ste Novbr. 1805 § 131—133.

§ 104. Ligesom Stadsbygmesteren og Bygningsinspec-teurerne blive at lønne af Stadens Kasse, saaledes afholdes alle Udgifter ved Bygningssagers Behandling af denne Kasse. Derimod tilflyder samme Betalingen for de offentlige Forretninger, som forefalde i Anledning af Bygnings-sager, hvilke Gebyrer, der findes fastsatte i den denne Lov vedheftede Fortegnelse, indbetales til Bygningscommis-sionen, som for samme aflægger aarligt Regnskab til Com-munen.

§ 105. Fdn. af 27de Febr. 1683 om Kjøbenhavns Gader og Bygning, Plac. af 14de Jan. 1779 om Maltkøllers Indretning, Plac. af 4de Decbr. 1793 om Uordeners Forebyggelse ved Bygningers Opførelse ihenseende til Gadelinien, Plac. af 4de Juli 1795 angaaende de Regler, som ved Bygningers Opførelse i Kjøbenhavn for Eftertiden blive at iagttage, Plac. af 28de Juli 1795 angaaende Anvendelsen af Plac. af

4de Juli 1795 i Forstæderne, Plac. af 9de Septbr. 1795 om 17. Marts. Overtrædelse af Bygningsanordningerne, Plac. af 23de Septbr. 1795 om nærmere Bestemmelser ved nye Bygningers Opførelse, Plac. af 1ste Marts 1796 om Straf for slet murede Gavle, Plac. af 15de Marts 1796 om Bygningers Høide paa ujevn Grund, Plac. af 16de Marts 1796 om Muursteen paa Fladen paa Lofterne at lægge, Trærender med Kobber, Bly, Blik at beklæde m. m., Plac. af 20de Juli 1796 om Skorstenes Høide, Plac. af 1ste Aug. 1797 om Blændinger i Bygninger, der ingen Gjennemgang tilstede, Plac. af 2den Octbr. 1797 om Forbud mod Render uden Forskaling, Plac. af 18de Juli 1799 angaaende visse Betingelser, under hvilke det tillades Huuseiere i Kjøbenhavn at foretage Forandringer med deres Bygninger, Plac. af 17de Aug. 1803 om Forbud imod horizontale Skorstene, Plac. af 5te Juli 1805 angaaende at Bygningerne i Forstæderne maae opføres af Bindingsværk, Plac. af 2den Aug. 1808 angaaende at Dispensation fra Bygningsreglerne meddeles af Cancelliet, Plac. af 12te April 1809 om Bygningsvæsenet i Kjøbenhavn og Stadsbygmesterens Betaling, Plac. af 10de Juli 1809 angaaende at Stadsbygmesteren maa give skriftlig Approbation paa Bygningsforandringer, Plac. af 11te Jan. 1810 om Høiden af Bygninger i Gader under 18 Alens Brede, Plac. af 8de Octbr. 1810 om flere Regler ved Bygningers Opførelse, Plac. af 21de Mai 1811 om hvorvidt udbuede Vinduer eller saakaldte Karnapper maae anbringes i Huse og Gaarde i Kjøbenhavn, Plac. af 17de Juli 1811 om Kjælderhalse og fremspringende Trapper, Plac. af 26de Febr. 1812 om Bygninger i Forstæderne, Plac. af 2den April 1813 angaaende Anmeldelse for Stadsbygmesteren om Trappers og Kjælderhalses Indrykning, Plac. af 28de April 1813 om Anmeldelse af udvendigt Arbeide for Stadsbygmesteren, Plac. af 25de Marts 1814 om Buers Indretning under nye Bygninger til Vandrenders Indlæggelse, Plac. af 17de Octbr. 1817 om at Bygninger paa Stadens Grund udenfor Portene ei maae opføres, før Grunden er paaviist af Kæmneren m. m., Plac. af 24de Septbr. 1819 om Forbud imod Kostalde ud

17. Marts. til Gaden, Lov af 19de Marts 1854 indeholdende nogle Bestemmelser ihenseende til Bygninger, der opføres i Staden Kjøbenhavn eller dens nærmeste Omegn, §§ 1 og 2, ligesom alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, forsaavidt de endnu ere gjældende, ud af Kraft, hvilket ogsaa gjælder om de Bestemmelser i Forordningen angaaende Brandvæsenet i Kjøbenhavn af 1ste Novbr. 1805, navnligens sammes Capitel 1, der ikke ere forenelige med nærværende Lov.

§ 106. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Mai 1856. Forsaavidt Approbation maatte være meddeelt paa paa-tænkte Bygningsfortagender, der staae i Strid med fore-staaende Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyl-dighed, hvis Bygningsforetagendet ikke paabegyndes inden Forløb af en Maaned fra denne Lovs Datum. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Fortegnelse over de Gebyrer, der skulle erlægges til Stadens Kasse i Anledning af Bygningsforetagender. Ved Forandring af en Etages Indre eller Udførelsen af mindre Bygningsarbejder, saasom Anbringelsen af nye eller Forandring af ældre Ild-steder, Tagqviste, Boutiksvinduer, Latrinindretninger og lignende Arbejder, erlægges 4 Rd. Betalingen bliver den samme, om ogsaa flere af disse Arbejder udføres i samme Bygning, naar det skeer samtidig. For Opførelsen af en Een-Etages Bygning eller for Paaførelsen af een Etage paa en Bygning erlægges 10 Rd. For Opførelsen af en To-Etages Bygning eller for Paaførelsen af 2 Etager paa en Bygning erlægges 15 Rd. For hver Etage, som kommer til, erlægges endvidere 5 Rd. Kjælderens regnes altid for en Etage, uden Hensyn til om den er indrettet til Beboelse eller ikke. Denne Betaling erlægges, naar Arbejdet er ud-ført, og af Bygningsinspecteuren fundet forsvarligt. Ind-betalingen skeer til Bygningscommissionens Kasserer, af hvem den Byggende da erholder udleveret den af Byg-ningsinspecteuren udfærdigede Attest om Arbejdets Fuld-

førelse, hvorpaa denne har anført Beløbet af Gebyrerne, 17. Marts forsynet med behørig Qvittering.

[Hævet ved Bygningslov 21. Novbr. 1871 § 86. Se nu Lov 12. April 1889.]

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedta- 21. April. ges, at Kommunen ikke vil kunne deltage i Udgiften ved Prinsensbros Ombygning.

[B. F. 15 178, 17 33—36.]

Instruktion for Bygningscommissionen for Kbhvn og dens Forstæder. 25. April.

§ 1. Kjøbenhavns Bygningscommission, der bestaaer af Politidirecteuren, Stadsbygmesteren, Brandmajoren, Stadsphysicus, to tekniske Medlemmer og et Medlem af Kommunalbestyrelsen, har Overbestyrelsen af det hele Bygningsvæsen i Kjøbenhavn og dens Forstæder, indenfor det i Loven af 17de Marts 1856 bestemte Omraade.

§ 2. Politidirecteuren, der fører Forsædet i Commissionens Forsamlinger, modtager alle til Commissionen indkommende Sager, hvilke han strax tilstiller Stadsbygmesteren og paaseer disses behørige Fremme, saaledes at ethvert Spørgsmaal, som angaaer Bygningsforetagender, senest i Løbet af 14 Dage efter Modtagelsen kan være afgjort af Commissionen. I Tilfælde af Stemmeligbed gjør Politidirecteurens Stemme Udslaget.

§ 3. Stadsbygmesteren, der skal sørge for, at de Bygnings-sager, som forelægges Commissionen, ere behørigt forberedte, foredrager disse i Møderne; han affatter Commissionens Resolutioner, der tilføres Forhandlingsprotokolten, hvilken underskrives af samtlige tilstedeværende Medlemmer. Ligeledes skal han paasee, at de Meddelelser, som udfærdiges af Commissionen eller i Commissionens Navn, affattes i Overensstemmelse med de tagne Beslutninger, samt at de meddeles de Vedkommende senest 2 Dage efterat Resolutionen er tagen. I disse Sager underskriver Stadsbygmesteren Bygningscommissionens Meddelelser paa dens

25. April. Vegne, undtagen i de Tilfælde, som angaae Appel fra hans Kjendelse eller Besværing over hans Virksomhed, i hvilke det er en Selvfølge, at Stadsbygmesteren ikke deeltager i Voteringen.

§ 4. Ethvert af Commissionens Medlemmer er pligtigt, paa Stadsbygmesterens Opfordring, at meddele ham sin Betænkning, skriftligt eller mundtligt, naar han finder, at deres særlige Sagkundskab er fornøden til Sagens rette Bedømmelse.

§ 5. Naar Stadsbygmesteren ved Sygdom eller andet lovligt Forfald er forhindret i at fungere, constituerer Commissionen enten et af dens bygningskyndige Medlemmer eller en af Bygningsinspecteurerne i hans Sted. Vedvarer Constitutionen i længere Tid end een Maaned, gjøres Indberetning derom til Justitsministeriet. Afgaaer Stadsbygmesteren, forholdes med Hensyn til Constitutionen paa samme Maade, som ovenfor er anført. Naar en Bygningsinspecteur afgaaer, skal Commissionen strax bekjendtgjøre Vacancen med 6 Ugers Varsel og derefter gjøre Forslag til Embedets Besættelse.

§ 6. Hvert Aar forinden Brandinqvitionen lader Bygningscommissionen forfatte en Fortegnelse over de nye Bygninger og Bygningsforandringer, som ifølge Bygningsinspecteurernes Rapporter ere udførte under deres Tilsyn i Aarets Løb, hvilken Fortegnelse tilstilles Brandcommissionen, der efter endt Undersøgelse skal meddele Bygningscommissionen en Beretning om de Bygningsarbejder, som maatte være forefundne udførte udenfor Fortegnelsen, hvorefter Bygningscommissionen, naar Sagen har været undersøgt af vedkommende Bygningsinspecteur, foranstalter det Fornødne, for at de Paagjældende kunne blive dragne til Ansvar. Ligeledes gjøres der maanedlig Uddrag af Bygningsinspecteurernes Rapporter, indbefattende alle nye Bygninger eller Udvidelse af ældre Bygninger, hvilke Uddrag tilstilles Stadsconducteuren til Underretning.

§ 7. Forsømme Bygningsinspecteurerne de dem ved Lovgivningen og deres Instrux paalagte Pligter, skal Byg-

ningscommissionen idømme dem Bøder i Analogi af Bestem- 25. April.
melserne i Loven af 17de Marts 1856 §§ 99 og 100, jvfr. med
§§ 101 og 103. Gjør nogen Bygningsinspecteur sig skyldig
i gjentagne Forsømmelser eller grove Misbrug, kan Com-
missionen foreløbigen suspendere ham.

[Se nu Instruktion 27. Juni 1889.]

Instruction for Stadsbygmesteren i Kbhvn.

25. April.

§ 1. Stadsbygmesteren, der ifølge Loven af 17de Marts
1856 skal føre Overtilsynet med det hele Bygningsvæsen i
Kjøbenhavn, har fornemmelig at paasee, at de gjældende
Lovforskrifter om Bygningsvæsenet nøiagtigt overholdes.
Ligesom han til den Hensigt stadigen bør have sin Opmærk-
somhed henvendt paa de i Arbeide værende Bygningsfore-
tagender, saaledes bør han som Bygningsinspecteurernes
nærmeste Foresatte nøiagtigen paasee, at disse i enhver
Henseende opfylde deres Pligter, og drage Omsorg for, at
en rigtig Opfattelse og Anvendelse af de lovbestemte Byg-
ningsregler gjøres gjældende under disses Embedsførelse.

§ 2. I de Tilfælde, hvor det tilkommer Stadsbygmeste-
ren at give Dispensation eller foreskrive Regler, bør han
overeensstemmende med Lovgivningen tage Hensyn til, at
den Betyggelse for det Offentlige, som ved Lovgivningens
almindelige Regler er tilsigtet, navnlig med Hensyn til Byg-
ningernes Fasthed og Brandsikkerhed saavel som til Ind-
vaanernes Sundhed og uhindrede Samfærdsel, ikke tabes,
og paa den anden Side, at der ikke paadrages de Byggende
større Vanskeligheder eller Bekostninger end fornødent.

§ 3. Det er Pligt for Stadsbygmesteren at søge enhver
Sag angaaende paatænkte eller forehavende Bygningsfore-
tagender fremmet med den muligste Hurtighed, og han bør
navnlig senest i Løbet af 8 Dage efter Modtagelsen tilbage-
sende til den vedkommende Bygningsinspecteur enhver saa-
dan Sag, ledsaget med hans skriftlige Resolution, eller ind-
sende den behørigen forberedet til Bygningsemissionens
Afgjørelse.

§ 4. Naar der under en Sag, som ligger under Stads-

25. April. bygmesterens Afgjørelse, opstaaer Spørgsmaal, hvis Besvarelse kræver teknisk eller anden speciel Sagskundskab, som han ikke er i Besiddelse af, skal han conferere med vedkommende Medlem af Bygningscommissionen, forinden han derom afgiver Resolution.

§ 5. Efter at have gennemgaaet Bygningsinspecteurernes maanedlige Rapporter meddeler Stadsbygmesteren disse de Bemærkninger, hvortil han maatte finde Anledning, og indsendes derefter Rapporterne med Bilage til Bygningscommissionen.

§ 6. Stadsbygmesteren, der tillige er Bygningscommissionens forretningsførende Medlem, bør saavel med Hensyn til de Sager, der høre under hans umiddelbare Afgjørelse, som de, der forelægges Commissionen eller enkelte Medlemmer af samme, føre en Journal, der indeholder fuldstændig Oplysning om Sagernes Gang, tilligemed en Copibog og Commissionens Forhandlingsprotokol. Til disse Protokollers Førelse samt de øvrige med Embedet forbundne Contoirforretninger gives ham af Bygningscommissionen den fornødne Medhjælp. Commissionen har til enhver Tid Adgang til at kontrollere Forretningsgangen, og Stadsbygmesteren er med Hensyn til denne og Reglerne for Bøgenes Førelse pligtig at rette sig efter Bygningscommissionens Bestemmelser.

§ 7. Stadsbygmesteren bør være tilstede 2 Timer hver Søgnedag, til en Tid som bekendtgjøres ved Opslag i Bygningscommissionens Contoir, enten paa hans Bopæl her i Staden eller i Contoiret.

§ 8. Stadsbygmesteren kan meddele Bygningsinspecteurerne Tilladelse til Fraværelse herfra Staden for et Tidsrum af indtil een Maaned, i hvilken Tid han kan overdrage Forretningerne til en anden af Bygningsinspecteurerne, af hvilke ikkun een til samme Tid tør være fraværende. Paa lige Maade forholdes, naar en Bygningsinspecteur af andre Grunde er hindret i selv at udføre sine Forretninger. Stadsbygmesteren maa uden Bygningscommissionens Samtykke

ikke være fraværende fra Staden i længere Tid end 2 25. April. Gange 24 Timer.

§ 9. Stadsbygmesteren maa ikke paatage sig Udførelsen eller Ledelsen af Bygningsarbejder for Private. Derimod skal han være pligtig saavel at udkaste Planerne til som at forestaae Ledelsen af de Bygningsforetagender, som udføres for Communens Regning, samt at fungere som Communalbestyrelsens bygningskyndige Consulent, naar Saa-dant forlanges.

§ 10. Stadsbygmesteren er underkastet de Forandringer i denne Instruction, som deri med vedkommende Ministeriums Approbation maatte foretages.

[Se nu Instrux for Stadsbygmesteren 27. Juli 1889. Bygningslov 12. April 1889 § 70.]

Justitsmin. Skr. til Chefen for 1ste Udskrivningskreds, 10. Maj.

hvori Samme — der, da en Værnepligtig af Staden Kjøbenhavns Sørulle for Betleri er bleven idømt 1 Maanedes Arbeide i Odense Tvangsarbeidsanstalt, havde begjært Ministeriets Resolution for, hvorvidt overhovedet Hensættelse i Fattigvæsenets Tvangsarbeidsanstalter kan henføres under det i Loven af 12te Febr. 1849 § 7 omhandlede »offentlige Arbeide« og tillægges den der foreskrevne Virkning med Hensyn til Udskrivningen — svares, at ligesom Hensættelse i de nævnte Anstalter ikke i Lovgivningen henføres under Begrebet om offentligt Arbeide, hvortil det efter sin Beskaffenhed, de Forseelser, hvorfor det anvendes, dets Substitution istedetfor Fængsel paa Vand og Brød og Kortvarigheden af den Tid, hvori det idømmes heller ikke kvalificerer sig, saaledes fremgaaer det aldeles tydeligt af de i Rigsforsamlingen om Udkastet til Værnepligtsloven stedfundne Forhandlinger, at Meningen af den omhandlede Bestemmelse kun er, at, foruden Fæstnings-, Tugt- og Rasphuusarbeide, ogsaa Forbedringshuusarbeide, der efter den tidligere Lovgivning ikke medførte denne Virkning, for Fremtiden skulde udelukke den, som havde udstaaet samme, fra den egentlige Krigstjeneste. Det er alt-

10. Maj. saa ikke tilstøttet at udtrykke Andet, end hvad der indeholdtes i § 5 af det Provindsialstænderne i Aaret 1844 forelagte Udkast til en Anordning om Indførelse af almindelig Værnepligt, nemlig at Alle, som ere dømte paa Æren eller have lidt Straf af Fæstnings-, Tugt-, Rasphuus- eller Forbedringshuus, ville som uværdige til at tjene i Armeen eller paa Flaaden være at udelukke af samme.

[Nær. L. 29. Dec. 1857 § 2, Nr. 3.]

7. Juni. **Kgl. Resol.**, hvorved paa Finantsministeriets allerunderdanigste Forestilling allernaadigst bifaldes, at der, anregnet fra 1ste April d. A., træffes Overenskomst med Kjøbenhavns Kommune om en fast Vederlagssum af 1500 Rd. aarlig at afholde af vedkommende Konto paa Toldvæsenets Budget for de bemeldte Kommune hidtil tilflydte Godtgjørelser i Anledning af Fdn. af 28de Mai 1825 § 8 udenfor den Havnevæsenet for de ophævede Pælepenge alt tilflydende Aversionssum af 835 Rd. aarlig.

[Priv. 24. Juni 1661 § 8. Pl. 1. Juli 1799 § 166 b. b., jfr. B. F. 16 254—56. Kontr. 29. Okt. 1869 § 8.]

20 Juni. **Instruction for de ved Bidstrup Gods ansatte Underbetjente, nemlig Skovfogder, Skovløbere og Ledvogtere.**

§ 1. Alle Underbetjente ere i deres tjenstlige Stilling i Eet og Alt underordnede den ved Godsets Skove ansatte ansvarlige Bestyrer, nemlig Forstinspecteuren, hvis Befalinger og Anviisninger, saavel Skoven som Jagten vedkommende, der ere forpligtede til efter yderste Evne og med største Flid at efterkomme.

§ 2. Skovfogderne og Skovløberen ved Taastrup Skov skulle have det hele Politiopsyn med de dem tillagte Skovparter, anholde dem, der træffes i Skov- og Jagtforseelser, og strax derom gjøre Anmeldelse til Forstinspecteuren, understøtte denne ved Udførelsen af hans Embedsforretninger, navnlig ved Opsynet med alle Arbeider, ved Udpletninger af Gjennemhugningerne, ved at foretage Nummeringer, Mærkninger, Eftermaalinger, Optællinger og Udle-

veringer samt ved Pletning og Stempling ved Udviisningen 20. Juni. af Træer.

§ 3. Af Skoveffecter maa Intet udleveres, uden at Udleveringsordre eller Forvalterens Qvittering for, at Betaling er erlagt, forevises. Tillader Nogen, at der bortføres solgte Skoveffecter, som ei ere betalte, og Kjøberen ikke indfinder sig med Betaling til den i Auctionsconditionerne bestemte Tid, da skal den Skovbetjent, der har udleveret Effecterne, være pligtig paa Forvalterens Anfordring til ham at erlægge Beløbet for det saaledes Bortførte.

§ 4. Under Skovningen og ved det Kjøbtes Bortførelse skal Skovfogden paasee, at Auctionsconditionerne overholdes, og saa meget som muligt søge at afværge al den Skade, som derved kan tilføies den ældre Bestand, Opvæksten eller Culturen. Forseelser i saa Henseende af Kjøbere anmeldes strax for Forstinspecteuren.

§ 5. Hver Fredag er det tilladt Godsets Fattige at sanke smaat Brænde i Godsets Skove, og maa Skovfogden, samt den, der fungerer som saadan, nøie paasee, at de Vedkommende kun gaae ind og ud af Skoven gennem de tilladte Indgange, at de ikke medføre Saug, Øxe eller Heste og Vogn, samt at de Intet af- eller nedbryde, det være tørt eller grønt. De, som handle herimod, ere øieblikkelig anmelde.

§ 6. Hver 14de Dag have Skovfogderne og Skovløberen ved Taastrup Skov at gjøre Anmeldelse for Forstinspecteuren om Alt, hvad i deres respektive Skovparter er forefaldet, saavel Skoven som Jagten vedkommende, saavidt det ikke allerede er anmeldt. Disse Anmeldelser skee i Reglen ikkun mundtligt; dog skulle de Paagjældende være pligtige til at afgive dem skriftlig, dersom det i enkelte Tilfælde maatte blive forlangt. Gjenstande for Anmeldelser ere: a. mindre Skov- og Jagtforseelser, fersaavidt disse ikke allerede ere anmeldte, med nøiagtig Angivelse af disses Beskaffenhed og Størrelse, om Gjerningsmanden er udfunden og hvo det er, samt hvilke Beviser der foreligge mod ham; b. andre Uordener eller Mang-

20. Juni. ler ved Gjerder, Grøvter, Veie, Ledde og Laase m. v., hvori Skaden bestaaer og hvor stor den er, samt hvad der kan have foraarsaget den; c. hvorvidt de anordnede Arbeider eller Opskovninger ere fremrykkede; d. hvorvidt Skovning og Bortførsel af solgte Effecter eller Deputater er tilendebragt, og hvo der endnu maatte staae til Rest m. v.

§ 7. Naar en Skovfoged eller den, der fungerer som saadan, ved Sygdom eller af anden Grund for en Tid ikke kan udføre sine Forretninger, har han strax at underrette Forstinspecteuren herom, for at denne kan træffe de fornødne Foranstaltninger til, at Forretningerne besørges enten af en Naboskovfoged, der i saa Tilfælde er pligtig til uden Godtgjørelse at overtage Interimstilsynet, eller af den paa Skovparten ansatte Skovløber, der da, naar Interimstilsynet maatte trække sig i Langdrag, herfor kan forvente sig tilstaaet en Pengegodtgjørelse.

§ 8. Skovløbere og Ledvogtere ere for den dem tillagte Løn forpligtede til at føre Tilsyn med det Led, hvorved de ere ansatte, at ingen ulovlig Kjørsel gjennem samme finder Sted; saasnart de opdage noget ulovligt, eller noget Saa-dant kommer til deres Kundskab, da at anholde Vedkommende og strax at anmelde det enten direkte til Forstinspecteuren eller til den Skovfoged, paa hvis Skovpart de ere ansatte. Fremdeles have de uden Vederlag efter Forstinspecteurens nærmere Ordre at være behjælpelig ved det almindelige Politiopsyn, ved Udviisning, Numerering og Udlevering, ved Jagters Anstillelse og Afholdelse og endelig at gaae Bud i Anledning af Skovauktioner og Anmeldelse af Skov- og Jagtforseelser.

§ 9. Da isøvrigt Skovløberne og Ledvogterne, ifølge deres hele Stilling og Lønning, maae søge deres egentlige Erhverv ved Arbeide i Skoven og derfor ere at betragte som faste Arbeidere eller som Formænd for Arbeidere i Skoven, ere de baade forpligtede til og berettigede til at udføre almindeligt Skovarbeide og andre Forretninger, som Forstinspecteuren maatte overdrage dem, dog at der herfor

gives dem den samme Dagløn eller Accord, der tilstaaes de 20. Juni. øvrige Skovarbeidere.

§ 10. Endeligen gjøres det samtlige ovennævnte Underbetjente til Pligt: a. at holde de dem til Afbenyttelse overdragne Tjenesteboliger i god og forsvarlig Stand paa Tag og Fag; b. at drive de til Stedet henlagte Jordlodder paa en fornuftig Maade og under ingen Betingelse at bortføre eller aflænde noget af det paa Lodden avlede Høe, Halm eller Gjødning, hvilket Alt maa blive ved Stedet eller paa Lodden og ved Fratrædelsen maa afleveres uden nogen Godtgjørelse; c. at holde Hegnene omkring Haugen og Lodden i forsvarlig Stand; d. ikke at handle med Brænde; ei heller at sælge noget af det til dem udviste Deputatbrænde, af hvilket der regnes $\frac{1}{3}$ Deel for Tiden fra 1ste Mai til 1ste November og $\frac{2}{3}$ Deel for Vintermaanederne, saa at den Fratrædende har at aflevere ved Fraflytningen til 1ste Mai hele Brændedeputatet, saaledes som det er opskovet i afvigte Vinter, og ved Fraflytningen til 1ste November kun $\frac{2}{3}$ Deel af Brændedeputatet; e. ikke at paatage sig Arbeide eller overtage nogen Slags Forretning for Private, det være sig i eller udenfor Skovene, uden Forstinspecturens Samtykke; f. ikke under nogen Betingelse at forlade Tjenesten eller Districtet, uden dertil af Forstinspecturen given speciel Tilladelse.

§ 11. Enhver Skovbetjent, der forseer sig mod de i forestaaende Instruction givne Forskrifter eller viser Lunkenhed eller Efterladenhed i Udførelsen af sine Tjenesteplichter eller de ham givne specielle Befalinger, kan forvente efter Forseelsens Beskaffenhed at blive anseet med Mulkt efter Magistratens nærmere Bestemmelse eller at blive opsagt sin Tjeneste eller efter Omstændighederne vel endog strax at blive fjernet fra samme.

§ 12. Derimod kunne Underbetjente, naar de ved Troskab, Paapassenhed, Iver og Dygtighed i deres respektive Tjenester vise sig værdige til Forfremmelse, gjøre sig Haab om ved forefaldende Leilighed efterhaanden at rykke op fra de mindste Ledvogtertjenester til de bedre Skov-

20. Juni. løber- og endelig til Skovfoged-Tjenesterne, ligesom der ogsaa i disse sidste indbyrdes kunne skee Førfremmelser fra de ringere til de bedre Tjenester.

[B. F. 17 89.]

21. Aug. **Bekendtgørelse fra den kgl. Vandcommission**, at Justitsministeriet under 12te Juli d. A. har samtykket i, at det i Kjøbenhavns Vandvæsens Tjeneste ansatte Personale maa, for at kunne legitimere sig, forsynes med Skildter af Messing i Ringkraveform, med det kongelige Navnechiffer og en Inscription, som viser den Vedkommendes Stilling i Vandvæsenets Tjeneste, samt at samtlige disse Betjente derhos bemyndiges til, forsaavidt Vandvæsenets Tjeneste angaaer, overalt paa Vandvæsenets Enemærker og dertil hørende Anlæg at udføre fuld Politimyndighed.

29. Sept. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedtages at opføre det nye Kommunehospital paa de saakaldte Sortedamsagre ved Østerfarimagvej.

[B. F. 17 381—84, jfr. K. B. 24. Maj 1855.]

17. Nov. **Marineministeriets Bekg.** at der med Justitsministeriets Samtykke er tillagt de til Ordensholdelse i Nyboder ansatte Betjente fuld Politimyndighed paa Nyboders Territorium ogsaa hvad Stadens Indvaanere og andre i Nyboder ikke hjemmehørende Individuer angaaer. Betjentene bære Tegn, paa hvilke den kongelige Krone er anbragt med Indskrift: »Commandantskabet i Nyboder«.

1857.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

15. Jan. Efter Modtagelsen af den med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 3die December 1855 indsendte Erklæring fra den constituerede Stadsconducteur Thomsen, betræffende Bygningsafgiften af Hatten paa hollandske Vejr møller her i Staden, skulde jeg herved tjenstligen melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Vedkommende, at Møllehatten i Henhold til den ved Rentekammer Circulaire af 4de Juni 1803 (Rescript Samling pro

1803 Side 194—196) bekendtgjorte Kongelige Resolution af 15. Jan. 25 Maj f. A., vil være at medtage ved Opmaalingen, forsaavidt den efter sin Indretning kan ansees som Loft, hvortil ved Trappe eller Stige haves Adgang, uden Hensyn til om samme er belagt med fast Gulv eller kun med løse Brædder.

Da det af den constituerede Stadsconducteur ommeldte Skrivelse erfares, at Vejrmøllerne i Henseende til Skatteansættelse ere stillede i Klasse med Pakhuse, skulde jeg lige tjenstlig anmode velbemeldte Magistrat om behageligen at ville indhente og hertil indsende bemeldte Stadsconducteurs yderligere Erklæring om hvilken Hjemmel, der maatte haves for denne Ansættelsesmaade.

[Skr. 11. Juni 1803. 15. Maj 1830.]

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Frederiksborg 19. Febr.

Amt, hvori Samme — der, med Hensyn til at der ved den af Amtmanden foretagne Revision af Protokollerne ved Halsnæs og Frederiksværk Birk er forefunden en uautoriseret og upagineret Protokol til Brug ved Indgaaelse af borgerligt Ægteskab, havde forespurgt, om ikke en saadan Protokol bør autoriseres paa sædvanlig Maade, samt derhos henstillet, om der ikke af Hensyn til Sagens Vigtighed kunde tilveiebringes en eensartet Fremgangsmaade i saa Henseende i alle Jurisdictioner — svares, at en saadan Autorisation af de ommeldte Protokoller tilligemed deres Paginering og Forsegling ikke bør undlades, hvor den hidtil ikke har fundet Sted.

Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender. 4. Marts.

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Foruden de Sager, som for Tiden henhøre under Kjøbenhavns Magistrat, skal denne herefter bestyre alle de Anliggender, som nu ere henlagte under den administrerende Direction for Fattigvæsenet [Pl. 1. Juli 1799 Gr. 1. Rescr. 20. Okt. 1815.] og Commissionen for Vandvæsenet

4. Marts. [Resc. 1. Novbr. 1805, jfr. Rescr. 11. Juli 1806.] samt Brolæg-
nings- og Veicommissionen. [Rescr. 27. Marts 1844.] Som
Følge deraf ophæves bemeldte Direction og Commissioner.
Under Magistratens Bestyrelse kunne endvidere henlægges
de Havnevæsenet [Lov Nr. 109 om Best. af Kbhvns Havnev. 29.
April 1913.], Bygnings- [Bygningslov 12. April 1889 §§ 67—72.]
og Brandpolitiet [Lov om Brandvæsenet 15. Maj 1868 § 1.] samt
Sundheds- og Reenlighedspolitiet [Sundhedsvedtægt 15. Juni
1886 § 2.] vedkommende Sager, som Kongen under Fast-
sættelse af nærmere med denne Lovs Grundsætninger
overensstemmende Forskrifter maatte finde det hensigts-
mæssigt at overdrage til samme.

§ 2. Derimod udgaaer Kjøbenhavns Overformynderi
fra Magistratens Bestyrelse, — dog med Undtagelse af de
Stiftelser og Legater, som ifølge Fundatser og Dispositioner
ere henlagte under Magistraten. Kongen anordner det For-
nødne om Overformynderiets Overgang til en særlig Be-
styrelse og om dennes Indretning, indtil samme kan vorde
fastsat ved Lov. [Bekg. 31. Dec. 1857. L. om umyndiges Midler
26. Maj 1868 § 1.]

§ 3. De Magistraten tillagte Overøvrighedsforretninger
skulle herefter bestyres af Overpræsidenten, som udnævnes
af Kongen. Hvilke Forretninger der saaledes skulle forbe-
holdes Overpræsidenten, og hvorvidt visse af disse senere
kunne henlægges under en af Magistratens forskellige
Afdelinger, afgjør Kongen. Herom bliver det Fornødne da
at optage i den Vedtægt, hvori de nærmere Bestemmelser
om den kommunale Forvaltning skulle fastsættes. [Lov om
Skolev. 29. Dec. 1857 § 1. Lov om Havnev. 29. April 1913 § 1.
Hegnssynslov 27. Jan. 1872 § 27. Lov om Husdyrvoldgiften, 8. Juni
1912 § 7. L. Nr. 70, 8. April 1913 § 4. Vedtægt 30. Dec. 1857 § 1.]

§ 4. Det Staten tilkommende Tilsyn med den commu-
nale Forvaltning udøves gennem Overpræsidenten. Til den
Ende skulle alle til Magistraten indkomne Sager afgives
til ham, medmindre han maatte bestemme, at visse Arter
af Sager umiddelbart kunne indleveres til den Afdeling af
Magistraten, hvorigjennem de skulle afgjøres. Han for-

dele Sagerne og bestemmer derved, hvorvidt de skulle 4. Marts. foretages i den samlede Magistrat. Han skal have Indseende med, at samtlige communale Embeds- og Bestillingsmænd opfylde deres Pligter, og er derfor berettiget til, saa ofte han dertil finder Anledning, at lade sig forelægge deres Embedsbøger. Han kan overvære alle Borgerrepræsentantskabets Møder, og skal senest Aftenen forud erholde Meddelelse om de Sager, som i hvert Møde skulle bringes under Forhandling. Dog skal et Møde kunne afholdes med kortere Varsel, eller Beslutning kunne tages om en Sag, som ikke har været opført paa Dagsordenen, naar Overpræsidenten dertil udtrykkeligt meddeler sit Samtykke [*Foretningsordenen 15. Marts 1897 § 6.*]. Finder han, at en af den samlede Communalbestyrelse eller af Borgerrepræsentationen eller af Magistraten eller af en Borgermester eller en paa eget Ansvar handlende Raadmand tagen Beslutning overskrider den den Paagjældende tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaaer ud paa at træffe en fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Opfyldelsen af en Communen paahvilende Pligt, saa skal han derimod gjøre skriftlig Indsigelse, og Sagen skal da af Vedkommende tages under fornyet Overveielse. Opnaaes da ikke Overensstemmelse, skal han erklære Beslutningen midlertidigen sat ud af Kraft og gjøre Indberetning til vedkommende Minister. Af denne Indberetning meddeler han samtidig en Gjenpart til den, som har taget Beslutningen. Ministeren afgjør Sagen under sit Ansvar.

§ 5. Som Formand for Magistraten fører Overpræsidenten Forsædet i dens Møder, og gjør i Tilfælde af Stemmighed hans Stemme Udslaget [*Ophævet v. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 5.*] Han er berettiget til at sætte enhver Communen vedkommende Sag under Forhandling; men særligen paaligger det ham at varetage alle almindelige, den hele Commune vedkommende Anliggender, som ikke ere tildeelte nogen af sammes enkelte Afdelinger. Ligesom Overpræsidenten har at vaage over, at

4. Marts. alle Forretninger under Communen fremmes paa vedbørlig Maade, saaledes skal han navnlig, naar han maatte finde sig nødsaget til at suspendere nogen af dennes Embeds- eller Bestillingsmænd, eller naar en saadan enten afgaaer, eller ved Forfald er forhindret fra at varetage sin Gjerning, drage Omsorg for sammes midlertidige Besørgelse og for de ledige Pladsers Besættelse af rette Vedkommende. Dog kan han ikke overdrage et Borgermesterembedes midlertidige Bestridelse til nogen Anden, end til en Borgermester eller Raadmand, uden strax at anmelde Saa-dant for Borgerrepræsentantskabet. Vil dette da constituere en Anden, kan denne dog ikke tiltræde Bestillingen, forinden Indenrigsministeriet dertil har meddeelt sit Samtykke. Med Overpræsidentposten forbindes et særligt Secretariat, bestaaende af en Secretair og de fornødne Medhjælpere, hvilke Overpræsidenten beskikker. I Overpræsidentens Forfald udføres hans Forretninger af den i Embedet ældste Borgermester, forsaavidt Indenrigsministeren ikke maatte finde Anledning til at lade Embedet midlertidigen bestyre paa anden Maade. [*Vedtægt 30. Dec. 1857 § 10 med Note. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 5.*]

§ 6. Magistraten bestaaer af Overpræsidenten og 4 Borgermestre, eller hvilket større Antal, Kongen efter Communalbestyrelsens Forslag maatte bestemme [*Vedt. 31. Maj 1917 § 4.*], samt af ligesaa mange ulønnede Raadmænd, som der er Borgermestre. Den bestyrer alle Communens Anliggender, dels i Forening, dels gennem Afdelinger, som forestaaes hver af sin Borgermester. Forretningernes Fordeling mellem de forskellige Afdelinger bestemmes i den Vedtægt [*Vedtægt 30. Dec. 1857 § 3. 31. Maj 1917 §§ 4, 5.*], som bliver at affatte af Communalbestyrelsen og at stadfæste af Indenrigsministeren, hvorefter den kun kan forandres med Begges Samtykke. For Ansættelse som Overpræsident, Borgermester og Raadmand bortfalder herefter de i Forordningen af 26de Januar 1821 (om det juridiske Studium) §§ 15 og 16 opstillede Betingelser. [*Pl. 11. Novbr. 1846. L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 20. Regulativ 12. Juni 1863 § 19.*]

§ 7. Foruden de enkelte Sager, som ifølge denne Lov

eller ældre fundatsmæssige Bestemmelser kun kunne af- 4. Marts.
gøres af hele Magistraten, skulle i samme forhandles de
Anliggender, som angaae Communen i Almindelighed, saa-
som Vedtægten og det aarlige Budget, eller dog omfatte
flere af sammes Bestyrelsesgrene eller som ere af sær
indgribende Vigtighed for dens Forvaltning og Oeconomi.
Dog kan Overpræsidenten henvise ogsaa andre Sager til
Behandling i den samlede Magistrat, ligesom hver af Borg-
mesterne der kunne foredrage Sager, der henhøre under
deres særlige Bestyrelse. I den samlede Magistrat afgøres
Sagerne efter Stemme fleerhed, og staar det ethvert Med-
lem, som ikke er enigt i eller ikke kan slutte sig til den
saaledes fattede Beslutning, frit for at fordre dette an-
mærket i Forhandlingsbogen. Enhver, som ikke saaledes
har gjort Indsigelse mod den tagne Beslutning, er ansvar-
lig for samme. Beslutningen udfærdiges i den samlede Ma-
gistrats Navn, og under de i Beslutningen Deeltagendes
Haand, naar Sagen enten ikke henhører under nogen enkelt
af Magistratens Afdelinger, eller den Borgmester, der
forestaar samme, paa fornævnte Maade har fralagt sig An-
svaret for Beslutningen. I alle andre Tilfælde skeer Ud-
færdigelsen under vedkommende Borgmesters Haand og
Ansvar (jvfr. § 8).

§ 8. Forøvrigt bestyrer hver Borgmester selvstæn-
digt og paa sit eget Ansvar alle til hans Afdeling henlagte
Sager og udfærdiger de af ham tagne Beslutninger under
sin Haand. Ingen af vedkommende Borgmester saaledes
afgjort Sag kan indankes for den samlede Magistrat; men
den, som mener at have Grund til Besværing, har dermed
at henvende sig til vedkommende Ministerium, forsaavidt
Sagen ikke henhører under Domstolenes Afgjørelse. [Skole-
lov 29. Dec. 1857 § 1. Vedt. 30. Dec. 1857 § 3. Sundhedsvedt. 15.
Juni 1886 §§ 2—9, jfr. Epidemilov 10. Maj 1915 § 1. Bygningslov 12.
April 1889 § 67. L. om kommunale Valg 20. April 1908 § 2. Skatte-
lov 18. April 1910 § 22. L. om smits. Sygdommes Indf. 12. April
1911 § 2. Beværterlov 10. Maj 1912 § 14. L. om Rettens Pleje
11. April 1916 § 269.]

§ 9. Raadmændene tilforordnes Magistratens Afdelin-

4. Marts. ger efter de nærmere Bestemmelser i Vedtægten og erholde Adgang til at gjøre sig bekjendt med de under Afdelingen hørende Forretninger. Det kan efter Overeenskomst overdrages Raadmændene at udføre enkelte af disse paa eget An- og Tilsvar, og de skulle iøvrigt være Borgermesterne til Raad og Bistand i vigtigere Anliggender. Saa vel Raadmændene som Embedsmændene under Magistraten kunne bemyndiges til, paa dens Vegne, at møde i Forligscommissionen, [Fr. 10. Juli 1795 §§ 2, 5. Retsplejel. 11. April 1916 § 269.], Udskrivningssessionen [Værnepligtsl. 8. Juni 1912 § 8.], den borgerlige Indrulleringssession [L. 28. Maj 1870 § 14. An. 5. Aug. 1871 § 8.] og Skatteligningscommissionen, [L. Nr. 110, 18. April 1910 § 22, jfr. Skattel. 8. Juni 1912. An. 5. Maj 1913 § 1.], saavel som i Laugssamlinger. [An. 1. Jan. 1840 § 4. L. 4. Marts 1857 §§ 6, 9, 12. Vedt. 30. Dec. 1857 § 5. L. Nr. 79, 20. April 1908 § 29. Skr. 21. Nov. 1908. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 §§ 1, 3. Vedt. 31. Maj 1917 §§ 1, 2.]

§ 10. Ligesom Borgerrepræsentantskabet fremdeles har at tilforordne Medlemmer til saadanne Directioner eller Commissioner, med Hensyn til hvilke dette er foreskrevet, og som ikke hæves ved eller ifølge nærværende Lov, saaledes kan det undtagelsesviis, naar det derom med Magistraten er enigt, beskikke eet eller flere af sine Medlemmer eller saadanne Borgere udenfor sin Midte, som dertil ere villige, til i Forening med Udvalgte af Magistraten at udføre visse særlige kommunale Hverv. [Fr. 5. Marts 1845 § 10. L. 25. Marts 1851 § 9. L. om Grundtakst 14. Dec. 1857 § 9. Skolelov 29. Decbr. 1857 § 2, jfr. Resol. 27. Sept. 1858. Bekg. 31. Dec. 1857 § 1. L. om Strandsyn 23. Jan. 1862 § 2. L. 27. Jan. 1872 § 16, 27. Sundhedsvedt. 15. Juni 1886 § 2. Børneloven 14. April 1905, § 4. Lov om kommunale Valg 20. April 1908 § 7, jfr. L. 23. Decbr. 1865 § 6. L. Nr. 104, 10. Maj 1912 § 14. L. Nr. 134, 8. Juni 1912 § 2. L. om Husdyrvoldgift 8. Juni 1912 § 9. Skattelov 29. April 1913 § 2. L. Nr. 109, 29. April 1913 § 2. L. Nr. 110, 29. April 1913 § 3. Fabriklov 29. April 1913 § 35. Valglov 10. Maj 1915 §§ 14, 54. L. om Kirkers Styrelse 1. Okt. 1915 § 2. L. Nr. 273, 1. Okt. 1915 § 2. L. om Ejendomsskyld 22. Dec. 1915 § 6.]

§ 11. Til Udførelsen af de til den kommunale Forvaltning henhørende Forretninger ansættes endvidere en Skole-directeur [Skolelov 29. Dec. 1857 § 1. Skr. 22. Dec. 1899.], en

Stadsconducteur, [*Kundg. 30. Marts 1906, jfr. Pl. 25 Okt. 1909.*], 4. Marts, en Stadsingenieur [*Vedt. 11. Aug. 1886. 12. Marts 1908.*] og en Stadslæge [*Instrux 23. Marts 1813. L. 30. April 1909 § 5. L. om Embedslæger 21. April 1914 § 2.*], samt det Antal af overordnede og underordnede Betjente, som udfordres til Bestridelsen af Contoirforretningerne, Bogholderi og Kassevæsen eller Bestyrelsen af de Communen underlagte Eiendomme og særlige Indretninger. De nærmere Bestemmelser om disse Bestillingsmænds Antal, Forretninger, Myndighed og indbyrdes Forhold skulle gives gennem Stadens Vedtægt. [*Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 6—9. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.*]

§ 12. Borgermesterne vælges af Borgerrepræsentantskabet under Forbehold af kongelig Stadfæstelse. De vælges paa Livstid, men kunne af Borgerrepræsentantskabet afskediges med Kongens Samtykke, mod at de erholde Pension efter Communens Pensionsreglement, [*Pensionsvedtægt 22. Febr. 1909.*], som bliver at optage i sammes Vedtægt. Uden Kongens Samtykke kunne de kun afskediges mod at erholde to Trediedele af deres Gage i Pension, naar tre Fjerdedele af Borgerrepræsentantskabets Medlemmer deri ere enige. Raadmændene vælges af Borgerrepræsentantskabet paa 6 Aar. [*Lov om kommunale Valg 20. April 1908 § 29. Skr. 21. Nov. 1908.*] Deres Valg behøver ikke kongelig Stadfæstelse. [*Ophævet v. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 7. Vedt. 31. Maj 1917 §§ 1, 2.*]

§ 13. Skoledirecteuren, Stadsconducteuren, Stadsingenieuren og Stadslægen vælges af Borgerrepræsentantskabet efter Indstilling af den samlede Magistrat og stadfæstes af Kongen, [*Brandchefen: L. 15. Maj 1868 § 3. Stadsbygmesteren: Bygningslov 12. April 1889 § 68. Stadsarkitekten: Skr. 11. Aug. 1886 § 6. Belysningsdirektøren: Skr. 6. Marts 1891 § 2. Vejdirektøren: Skr. 12. Marts 1897. Sporvejsdirektøren: Skr. 1. Maj 1911.*] De entlediges af Borgerrepræsentantskabet med Kongens Samtykke. Deres Pension bestemmes i Vedtægten. [*Se nu L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.*] Alle andre under Communen ansatte Embeds- og Bestillingsmænd antages og afskediges efter de Regler, som blive at optage i Stadens Vedtægt. [*Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 10, 11.*]

4 Marts. I samme bestemmes ogsaa Lønningerne for samtlige Kommunens Embeds- og Bestillingsmænd.

§ 14. Borgerrepræsentantskabet har i Forening med Magistraten den besluttende Myndighed i Kommunens Anliggender i Overensstemmelse med de gjældende Love og Anordninger og navnlig de i nærværende Lov indeholdte Regler. [*Anordn. 1. Jan. 1840 §§ 30, 31.*]

§ 15. Medlemmerne af Magistraten ere berettigede til at overvære alle Borgerrepræsentationens Møder og kunne tage Ordet, naar de ville, i Overensstemmelse med Repræsentantskabets Forretningsorden. [*Forretningsorden 15. Marts 1897, ændret 29. Marts 1909.*] Ved alle Bevillingssagers Forhandling skal vedkommende Magistratsmedlem være tilstede for at meddele Oplysninger, ligesom i samme Øiemed, hvor dertil findes særlig Anledning, ogsaa andre Vedkommende, med Borgerrepræsentantskabets Samtykke, kunne indbydes til at give Møde. [*L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 20. Regul. 12. Juni 1863 § 19.*]

§ 16. Igjennem Kommunens aarlige Budget bestemmes, hvilke Pengemidler der skulle bevilges til de kommunale Indretninger, og hvorledes hver enkelt Post skal anvendes. Til den i Vedtægten bestemte Tid forelægger Magistraten for Borgerrepræsentantskabet Budgetforslaget, [*Skattelov Nr. 85 15. Maj 1903 § 38. Skattelov 18. April 1910 § 27, 2. Stk., jfr. L. Nr. 12 23. Jan. 1914 § 1. Vedt. 30. Dec. 1857 § 26.*] ledsaget af nøiagtige Overslag og Forklaringer, navnlig og med Hensyn til de derunder omhandlede Arbejder og Foranstaltninger. Budgetforslagets enkelte Poster gjøres da til Gjenstand for Borgerrepræsentantskabets Forhandling og Beslutning for dets Vedkommende, overensstemmende med de i Vedtægten derom indeholdte Forskrifter. Udenfor de Tilfælde, hvor Regeringen maatte finde sig nødsaget til at bringe § 4 til Anvendelse, kan ingen Udgift afholdes uden Borgerrepræsentantskabets Samtykke. Opstaar der i Aarets Løb Spørgsmaal om nogen Udgift, der ikke er hjemlet ved Budgettet, udkræves Tillægsbevilling, hvormed forholdes som med Budgetforslaget. Dog kan Borgerrepræsentantskabet befuldmægtige et af samme af sin egen Midte

valgt, staaende Udvalg til paa dets Vegne at meddele Sam- 4. Marts.
tykke til saadanne mindre Afvigelser fra Budgettet eller
Udgifter udenfor samme, som nærmere ville være at be-
stemme i Vedtægten. [Vedt. 30. Dec. 1857 § 27.] Budget og
Tillægsbevilling behøve til deres Gyldighed ikke nogen
høiere Stadfæstelse.

§ 17. Ingen Raadighedsudøvelse over de til Stadens
Capitalformue henhørende Eiendomme og Pengeeffecter
eller Optagelse af noget Laan kan skee uden Borgerrepræ-
sentantskabets Samtykke. Forsaavidt Sagen angaaer Af-
hændelse (være sig ved Salg, Magelæg, Gave eller Forlig)
eller Pantsættelse af Communens Eiendele eller Optagelse
af Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de
kunne tilbagebetales af Aarets Indtægter, eller saadanne
Laans Fornyelse, eller Forlængelse af Afbetalingstiden,
eller endelig Erhvervelsen af nogen fast Eiendom, behøves
til dens Gyldighed Indenrigsministeriets Samtykke. Dog
skulle herfra være undtagne Salg eller Magelæg af Sta-
dens udenbys Jorder og Fæstegrunde, samt af de under
Bidstrup Gods hørende Gaarde, Huse og Grundstykker,
mod at de derfor indvundne Kjøbesummer eller Vederlag
bevares som Dele af Stadens Capitalformue. [Skr. 15. April
1865.] Indenrigsministeriet kan bemyndige Overpræsidenten
til, inden saadanne Grændser, som det selv maatte fast-
sætte, at meddele det Ministeriet i det Foranstaaende for-
beholdte Samtykke. Saa kan ogsaa Borgerrepræsenta-
skabet befuldmægtige det i foregaaende Paragraph omhandlede
staaende Udvalg til paa dets Vegne at meddele Samtykke
til mindre Raadighedsudøvelser, hvorom det Nærmere vil
være at bestemme i Vedtægten. [Vedt. 30. Dec. 1857 § 27.]

§ 18. Alle Stadens Regnskaber skulle indsendes til
Borgerrepræsentanterne, der, efterat Regnskaberne over-
ensstemmende med de gjældende Forskrifter ere reviderede
og de skete Udsættelser forsynede med Besvarelser og
Vedtegninger, afgive Decision og meddele Qvittering til
Vedkommende. Naar Regnskabsføreren eller nogen anden
Vedkommende ikke erkjender Rigtigheden af de afgivne
Decisioner, forsaavidt disse gaee ud paa Pengeansvar for

4. Marts. ham, bør Spørgsmaalet paa hans Forlangende blive Gjenstand for Afgørelse ved Domstolene. [*Anord. 1. Jan. 1840 § 39, Vedt. 27. Juni 1908, 30. Dec. 1912.*]

§ 19. Borgerrepræsentantskabet er berettiget til at sætte enhver Communes Tarv vedkommende Gjenstand under Forhandling og derom at tage Beslutning. Saa er det og beføiet til af Magistraten at begjære sig meddeelt alle de Oplysninger vedkommende Communes Anliggender, som denne maatte være istand til at give. Hvis Magistraten finder Noget at erindre mod en af Borgerrepræsentantskabet tagen Beslutning, skal den derom underrette samme, og dermed eller ialtfald, saasart skee kan, forelægge samme de Grunde, hvorpaa den støtter sine Betænkeligheder. Sagen foretages da paany i Borgerrepræsentantskabet. Den Beslutning, samme derpaa fatter, meddeles Magistraten, for at denne atter kan tage Sagen under Overveelse. Tiltræder Magistraten ikke Borgerrepræsentantskabets Beslutning, er dette berettiget til at indstille samme til Indenrigsministerens Afgjørelse. Tiltræder denne Beslutningen, er den gyldig. Paa samme Maade kan enhver anden Uenighed mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet afgøres. [*Anord. 1. Jan. 1840 § 35.*]

§ 20. Anordning af 1ste Januar 1840 og øvrige om Communes Anliggender udgivne Anordninger og Lovbestemmelser forblive i Kraft, forsaavidt de ikke ere i Strid med nærværende Lov. Nærværende Lov træder i Kraft samtidig med den Vedtægt, som forinden bliver at udarbejde og vedtage af den nuværende Communalbestyrelse og at stadfæste af Indenrigsministeren, paa den Tid denne bestemmer og nærmere bekendtgør. [*Vedt. 30. Dec. 1857.*]

§ 21. Naar denne Lov træder i Kraft, afgaae Borgmesterne og Raadmændene, dog at de skulle være pligtige at vedblive deres Forretninger, indtil de nye Valg ere foretagne og stadfæstede af Kongen. Forsaavidt de Afgaaede ikke vælges paany, eller deres Stilling undergaaer saadanne Forandringer, at nogen af dem ei er villig til at modtage Valget, er deres Ret til Pension, og, forsaavidt de tidligere ere valgte paa Aaremaal, den derved dem for

den tilbagestaaende Tid hjemlede Indtægt dem forbeholdt. 4. Marts. Forsaavidt de øvrige communale Embedsmænd og Betjente ikke ifølge denne Lovs Gjennemførelse afskediges med Forbehold af den Pension, hvortil de maatte være berettigede, skulle de i intet Tilfælde kunne undergaae nogen Formindskelse af deres nuværende Indtægter. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[Priv. 24. Juni 1661. Instr. 28. Aug. 1795. An. 1. Jan. 1840. L. Nr. 237, 8. Maj 1917.]

Lov, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavn's Vedkommende paabydes i flere hidtil undtagne Tilfælde. 4. Marts.

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Forordningen af 1. October 1802 paa- budne Bygningsafgift skal herefter, uanseet Bestemmelsen i bemeldte Forordnings § 29, forsaauidt Staden Kjøbenhavn og dens udenbyes Qvarterer angaaer, svares af de Beboelsesleiligheder, der ere eller blive indrettede i de saakaldte Mansardetager eller i Loftrummen, og til hvilke der hører Kjøkken med Kogeindretning eller Ildsted, dog saaledes, at Arealberegningen af bemeldte Leiligheder ikke skeer efter Gulvfladen alene, men efter Middeltallet af Gulv- og Loftfladens Qvadratindhold. Som Følge heraf blive tillige de Afgifter til Kjøbenhavns Commune, som lignes efter de samme Grundsætninger som Bygningsafgiften, at svare af de omhandlede Mansard- og Loftleiligheder; derfra er dog undtaget Fattigskatten, naar deres Fladeindhold, bestemt paa den ovenfor anførte Maade, ikke er over 64 □ Alen. [L. om Bygningsafgift 23. Dec. 1861 § 1.]

§ 2. Den ved bemeldte Forordnings § 31 med Hensyn til Leiligheder i Kjøbenhavn, som beboes af en Familie og tilsammen ikke indeholde over 64 □ Alen, hjemlede Frihed for Bygningsafgift og dermed ogsaa for de ovennævnte communale Afgifter ophæves herved for alle saadanne Leiligheders Vedkommende, der herefter maatte blive indrettede, og bortfalder fra 1ste Januar 1866 for de nuvæ-

4. Marts. rende Leiligheder af denne Art; dog skal Frihed for Fatigskatten vedblive for alle Leiligheder af denne Størrelse. [*Hævet v. L. 16. Febr. 1866.*]

§ 3. Ligeledes bliver den ved Kongelig Resolution af 14de April 1830, bekendtgjort ved Cancellie-Placat af 27de s. M., hjemlede 2-aarige Skatte- og Afgiftsfrihed af Bygninger, der opføres paa forhen ubebyggede Grunde i Kjøbenhavn, herved ophævet for de Bygninger, som for Fremtiden opføres paa slige Grunde. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

4. Marts. **Lov ang. Berettigelsen til at udføre Arbejder vedk. Kbhvns Vand- og Gasværker.**

Kongen gjør vitteligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ingen maa paatage sig at udføre noget Arbejde ved Kjøbenhavns Vand- og Gasværker, derunder indbefattet Anbringelsen af de private Ledninger og de dermed i Forbindelse værende Apparater, uden at have erholdt Bemyndigelse dertil af vedkommende Værks Bestyrelse. Denne Bemyndigelse kan af Bestyrelsen tilbagekaldes, naar den finder, at Vedkommende ikke udfører Arbejdet forsvarligt, eller ikke retter sig efter de nærmere Forskrifter for disse Arbejders Beskaffenhed og Fremgangsmaaden ved Udførelsen, som den har at fastsætte og offentliggjøre. Enhver Meddelelse eller Tilbagekaldelse af saadan Bemyndigelse skal bekendtgjøres i den Berlingske politiske og Avertissementstidende. [*Regulativ for Kbhvns Vandværk 28. Juni 1859. Regulativ for Gasindlæg fra Kbhvns Gasværk 6. Aug. 1858. Tillæg 1. Juli 1888, se Pl. 14. Juli 1888. Regulativ for Gasforsyningen fra Kbhvns Gasværker 1. Juli 1900. 4. Marts 1918. Instrux for de i Henh. t. L. 4. Marts 1857 autoriserede Gasmestre 27. Jan. 1876. 16. Marts 1892. 13. Juni 1904. Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i Kbhvn. 18. Juli 1895. 25. Maj 1900. Bekg. 14. Okt. 1903. Overensk. m. Frberg om fælles Ordning vedr. Gas- og Vandmestre 22. Okt. 1903. Overensk. m. Frberg og Gentofte 13. Okt. 1910.*]

§ 2. Den i § 1 ommeldte Bemyndigelse kan af Bestyrelsen meddeles uden Hensyn til de om Laugs- og Næ-

ningsforholdene gjældende Bestemmelser, og Enhver, som 4. Marts. har en saadan Bemyndigelse, er derved berettiget til, ikke alene at udføre alle med Anlægget af Vand- og Gasledninger forbundne Arbejder, men ogsaa til at forfærdige, anskaffe og levere de dertil fornødne Apparater af Rør, Hæner, Lamper, m. m. (forsaavidt ikke Bestyrelsen af vedkommende Værk forbeholder sig selv at levere saadanne Gjenstande), samt til at benytte sig af de dertil fornødne Medhjælpere.

§ 3. Den, der uden at have den ovenmeldte Bemyndigelse befatter sig med noget af de i § 1 ommeldte Arbejder saavel som den, der benytter saadan Hjælp, ansees med en Mulct af 10 til 50 Rd. Med samme Mulct ansees den, der har saadan Bemyndigelse, men tilsidesætter de ham ved Regulativet paalagte Pligter mod Værkernes Bestyrelse eller mod Forbrugerne. Sager angaaende saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[Hævet ved L. Nr. 9 af 23. Jan. 1903 § 3.]

Lov om Forandring i Forordningen om Daaben af 30. 4. Marts. Maj 1828.

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De i Fdn. af 30te Mai 1828 §§ 5 og 6 anordnede Tvangsmidler for Forældre, der ikke inden den i bemeldte Fdns. § 1 foreskrevne Frist efterkomme den dem paahvilende kirkelige Forpligtelse til at lade deres nyfødte Børn døbe, skulle for Fremtiden bortfalde.

§ 2. De i § 1 ommeldte Tvangsmidler ville derimod fremdeles komme til Anvendelse paa saadanne Forældre, naar de ikke i det Seneste inden et Aar efter Barnets Fødsel for Sognets Præst og Kirkebetjent opgive det Navn, de ville have Barnet tillagt til Indførelse i Kirkebøgerne, og skal da en Udskrift af disse, forsaavidt Barnet ikke senere maatte blive døbt, i alle borgerlige Forhold træde istedetfor Daabsattest. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[L. Nr. 88, 15. Maj 1903 § 18.]

1. Juli. **Justitsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd, Kbhvns Mag. m. fl. ang. en udvidet Bemyndigelse for Overøvrighederne til at approbere Overenskomster og Dispositioner med Hensyn til Umyndiges Eiendele.**

Ifølge de gjældende Forskrifter har det hidtil været forbeholdt Justitsministeriet som den øverste Pupilautoritet, paa umyndige Arvingers Vegne at sanktionere de Afvigelser fra de gjældende Regler, som paa Skifte jevnlig vedtages ihenseende til Udlæg til Arvingerne af Gods in natura m. v., ligesom ogsaa Ministeriets Bestemmelse hidtil har været nødvendig saagodtsom til enhver Disposition over en Umyndigs Eiendele.

Ministeriet antager imidlertid, at den Kontrol, der af Samme i disse Henseender er udøvet, i flere Tilfælde hensigtsmæssigen kan overdrages til Overøvrighederne, i hvis Hænder allerede den væsentligste Deel af Pupilvæsenet, navnlig Tilsynet med Overformynderibestyrelsen, er lagt, Som Følge heraf bestemmes herved Følgende:

I. For Fremtiden skulle Overøvrighederne være bemyndigede til under de i det Følgende nævnte nærmere Betingelser paa Umyndiges Vegne at approbere Overenskomster paa Skifter, som gaae ud paa: a) at en fast Eiendom eller Løsøre eller begge Dele tilsammen uden Realisation udlægges en myndig Medarving for Vurderingssummen; b) at der ligeledes for Vurderingssummen gives Udlæg 1) til Piger over 25 Aar, een eller flere i Forening, af en mindre betydelig fast Eiendom, i hvilken Henseende en Hartkornsansættelse af indtil 4 Skpr. for et Huus paa Landet og en Assurancesum af indtil 1000 Rd. for en Kjøbstad-eiendom bliver Grændsen, dog at en lovformelig Taxationsforretning forinden optages, samt med den nærmere Bestemmelse, at de til en saadan Eiendom hørende Besætnings- og Inventariegenstande tillige kunne udlægges de paagjældende Umyndige efter den under Skiftet satte Vurdering: 2) til Umyndige i Almindelighed af Løsøre, saasom enten enkelte Effekter, Haandværksredskaber og deslige, der efter Vedkommendes Alder og Livsstilling kunne være

1. Juli.

dem gavnlige, eller en større Deel Effekter til Udstyr til Piger, naar der er Sandsynlighed for, at de Paagjældende snart ville blive gifte; c) at Værgerne, naar deres Myndlinge ere uforsørgede, og der Ingen er ilive, hvem deres Forsørgelse efter Lovgivningen paahviler, for en Deel eller endog for det Hele til Fordeel for en Medarving renunciere paa den deres Myndlinge tilfaldne Arv, mod at der af Medarvingerne som Vederlag tillægges dem en efter Omstændighederne forsvarlig Underholdning og Opdragelse indtil den Alder, hvor de maae antages at kunne forsørge sig selv, dog under Betingelse af, at de Arvelodder, hvorpaa der renuncieres, ikke vilde være tilstrækkelige til de Umyndiges Underholdning, og at den Medarving, der overtager Forsørgelsen, stiller tilbørlig Sikkerhed ved Pant i faste Eiendomme eller paalidelig Selvskyldnerkaution for Opfyldelsen af de Forpligtelser, han paatager sig, samt mod at der, hvis Opholdet hos Medarvingen, med hvilket Værgen bør have stadigt Tilsyn, af en eller anden Grund maatte ophøre, pro rata tilsvares dem den Deel af Arven, hvorfor der til den Tid endnu ikke kan antages at være givet Vederlag, hvilke Summer da blive at anbringe paa anordningsmæssig Maade; d) at en umyndig Arvings Lod, som overensstemmende med Rskr. af 7de Febr. 1794 § 2, jvfr. Plak. af 19de August 1823 og 13de April 1824, forbliver indestaaende hos en længstlevende Ægtefælle, sikres ved Udlæg ikke i det hele Bo, men i enkelte Dele deraf, som skjønnes at afgive tilstrækkelig Betryggelse, navnlig i sammes faste Eiendomme, hvis Værdi da bør godtgjøres ved en lovlig Taxationsforretning; e) at en umyndig Arvings Lod i det Hele eller for en Deel udlægges i sikre udestaaende Fordringer, naar Saadant i de Umyndiges Interesse foretrækkes fremfor at søge Fordringen inddreven under Skiftebehandlingen; og f) at en uden Iagttagelse af de lovlige Former oprettet testamentarisk Disposition, som er anerkjent af de myndige Arvinger, maa tages tilfølge for de Umyndiges Vedkommen-
de, naar Gjenstanden derfor er af forholdsmæssig ringe

1. Juli. Betydning i Forhold til Boets hele Status, og det efter Omstændighederne maa antages, at den Umyndige vilde have givet sit Samtykke hertil, hvis han havde været myndig. Ligesom det imidlertid, for at Overenskomsten i samtlige ovennævnte Tilfælde skal kunne approberes af Overøvrigheden, er en Betingelse, at baade Værgen og Skifteforvalteren deri ere enige, saaledes bliver det i de under Litr. a og b nævnte Tilfælde specielt at tage i Betragtning, at Arrangementet i det Hele skjønnes at være til de Umyndiges Gavn, saasom at de enten derved sikkert Opdragelse og Underholdning i Fædrenegaarden, eller at deres Arvelod forøges. I begge Tilfælde maa det naturligtvis først og fremmest paasees, at Vurderingen er paalidelig og dernæst, hvad Tilfældet under Litr. a angaaer, at de Umyndiges Arvelodder, hvis de ei udbetales, behørigt sikkert, samt, hvad det under Litr. b nævnte Tilfælde angaaer, at de udlagte Ting efter de Umyndiges Alder og Stilling kunne være dem til sand Nytte, hvorhos Analogien af Fdn. af 5te Mai 1830 § 2 bliver at følge med Hensyn til Overformynderiets Tilsyn med slige Umyndige in natura udlagte Gjenstande. Med Hensyn til de under Litr. d og e nævnte Arrangements bliver det navnlig at iagttage, at de Umyndige erholde aldeles betryggende Sikkerhed for deres Arv. Endelig vil Ministeriet endnu have Overøvrighederne bemyndigede til at meddele Skifteforvalterne Tilladelse til at anbringe de kontante Penge, der maatte forefindes i Boer, hvori umyndige Arvinger ere interesserede, i de med flere Begunstigelser fra det Offentliges Side oprettede Sparekasser eller Laane- og Diskontokasser, navnlig naar det oplyses, at vedkommende Kasse udtaaner sine Midler med Varsomhed og mod Sikkerhed, og den i Fdn. af 8de Juli 1840 angaaende det under Kanceliet hørende Kasse- og Regnskabsvæsen § 10 befalede Anbringelse i Statskassen paa Grund af Omstændighederne vanskelig lader sig udføre, samt iøvrigt Værgen Intet derimod har at erindre. II. Endvidere skulle Overøvrighederne for Fremtiden være bemyndigede til efter vedkommende

Værges og Overformynders Indstilling at approbere: a) 1. Juli. Indbetaling til Overformynderiet af en en Umyndig tilhørende Kapital uden foregaaende lovlig Opsigelse fra Debitor under Betingelse af, at den Umyndige holdes skadesløs for Rentetab indtil den Termin, hvori Kapitalen kunde fordres modtagen af Overformynderiet efter en fra Debitor lovlig iværksat Opsigelse, samt at der drages Om-sorg for, at Kapitalen snaarest muligt bliver frugtbargjort paa anordningsmæssig Maade; b) Forandringer i den, Umyndige ved tinglæst Skifteextrakt i Medfør af Rskr. af 7de Febr. 1794 § 2, Fdn. af 21de Juni 1799, Plak. af 19de Aug. 1823 samt Plak. af 13de April 1824 givne Sikkerhed hos Fader eller Moder, Bedstefader eller Bestemoder, Stiffader eller Stifmoder, Stifbedstefader eller Stifbedstemoder, saasom naar enkelte mindre Dele af de pantsatte faste Eiendomme afhændes, medens andre lignende indkøbes for at forenes med Hovedeiendommen og saaledes tjene til Sikkerhed istedetfor de afhændede Dele, dog at det nøie paasees, at Sikkerheden ved saadanne Forandringer ikke forringes; c) Relaxation af enkelte Dele af de til Sikkerhed for Umyndiges Midler stillede Pantet, naar Debitor ved en lovformelig Taxationsforretning godtgjør, at den tilbageblivende Deel af Pantet yder anordningsmæssig Sikkerhed, eller ialtfald en Deel af det deri sikrede Beløb afbetales; d) at en en Umyndig tilhørende Kapital, som er udlaant mod Pant i en fast Eiendom, forbliver uden ny Taxation indestaaende i denne, naar den skifter Eier, dog at Værgen og Overformynderen samtykke heri, og det iøvrigt paa en efter Omstændighederne betryggende Maade godtgjøres, at Eiendommen ikke er forringet siden den sidst foretagne Taxation; e) at Umyndiges Midler, der have indestaaet hos Forældre eller Stifforældre, Besteforældre eller Stifbedsteforældre, fremdeles efter disses Død forblive — dog mod Udstedelse af formelig Panteobligation — indestaaende hos Stiffaders, Stifmoders, Stifbedstefaders eller Stifbestemoders efterladte Ægtefælle eller hos de Umyndiges Sødskende, naar disse Personer have

1. Juli. overtaget samtlige faste Eiendomme, Løsøregenstande og Fordringer, hvori Arvemidlerne hidtil have været sikkrede, og de iøvrigt kunne give de Umyndige ligesaa betryggende Sikkerhed i de ommeldte Eiendele, som de forhen havde, samt naar dette Arrangement iøvrigt kan skønnes at være til de Umyndiges Tarv; f) at de Umyndige tillagte Præstationer af enkelte Løsøre-Effekter, frit Bryllup, Huusly og deslige, afløses mod et passende Pengevederlag, naar saadant paa Grund af Afhændelsen af en Eiendom, hvori Præstationerne hidtil have været sikkrede, den Forpligtedes Død eller andre lignende Omstændigheder maa antages at være til de Umyndiges Fordeel; g) at de Umyndige tilhørende faste Eiendomme bortleies eller bortforpagtes for et længere Tidsrum, dog ikke over 9 Aar, hvorhos det maa iagttages, at en saadan Disposition over Eiendommene ikke strækkes ud over den Tid, da de Umyndige ved Opnaelsen af Mindreaarighedsalderen blive eller ved Giftermaal kunne antages at ville blive raadige over deres Midler; h) Optagelse af Laan i Umyndiges faste Eiendomme, naar dette paa Grund af særegne indtrufne Omstændigheder maatte være tilraadeligt for at afholde særdeles Bekostninger i Anledning af Beskadigelser paa Eiendommen eller til Forebyggelse af dens yderligere Deterioration; i) Anvendelse af den Umyndiges Kapital til at sikkre ham eller hende enten Underhold for Livstid ved at indgaae en Fledførings- eller Aftægtskontrakt, naar saadan Forsørgelse efter Vedkommendes særegne Forhold maa ansees ønskelig, eller en høiere Rente gennem Livsforsikringsanstalten; og k) Salg af Umyndiges Eiendele, være sig løse eller faste, ved Auktion. Sluttelig bemærkes, at der om Salg underhaanden af Umyndiges Eiendele bliver som hidtil at gjøre Indstilling til Ministeriets Approbation, samt at det og er en Selvfølge, at nærværende Bestemmelser ikke skulle medføre nogen Indskrænkning i den friere Dispositionsret, der antages at tilkomme Værgen for en Umyndiggjort over dennes Anliggender (jvfr. Kanc. Skr. af 12te Juni 1845), men at de paa den anden

Side, forsaavidt de i visse Tilfælde maatte gjøre Ministeriets Mellekomst uforuden, ogsaa skulle finde Anvendelse paa Dispositioner over Umyndiggjortes Eiendomme. Foranstaaende meddeles herved tjenstligst (Tit.) til fornøden Efterretning og Iagttagelse.

[Cirk. 17. Juli 1858.]

Kgl. Resol., hvorved paa Indenrigsministeriets allerunderdanigste Forestilling allernaadigst bestemmes som følger: »Vi ville herved i Henhold til Loven af 4. Marts 1857 § 3 allernaadigst have fastsat:

I. At følgende under Kjøbenhavns Magistrat hørende Forretninger, der maae henregnes til Overøvrighedsforretningerne, nemlig: 1) Sager vedkommende Bevillinger og Tilladelser med Hensyn til Næringsvæsenet; 2) Indstillinger til og Meddelelser fra vedkommende Regjeringsmyndighed i Sager angaaende de almindelige Statsindtægter; 3) de Sessionsvæsenet vedkommende Forretninger — fremdeles forblive under Magistraten.

II. At derimod de andre hidtil under Magistraten hørende Forretninger, der efter den almindelige Lovgivnings Forskrifter og Grundsætninger maae henregnes til Overøvrighedsforretningerne, navnlig: 1) Sager om Underholdningsbidrag til Børn fødte i og udenfor Ægteskab, samt til forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruer; 2) Sager om Forældres og Børns gjensidige Forpligtelser i Afsindighedstilfælde; 3) Sager om utilladeligt Samliv mellem Personer af forskjelligt Kjønn; 4) Indstillinger til og Meddelelser fra vedkommende Regjeringsmyndighed i Sager, hvor der handles om Dispensationer fra den almindelige Lovgivning, og som ikke vedrøre de kommunale Forhold eller Næringsvæsenet; 5) Udfærdigelse eller Udlevering af de i Fdn. af 23de Mai 1800 Afdeling II §§ 5 og 6 samt Afdeling III, saavel som i Fdn. af 23de Marts 1827 § 19 a—f og § 23 c ommeldte Bevillinger og Tilladelser, forsaavidt de efter den senere Lovgivning endnu have Betydning, samt de herhen hørende Sagers Behandling i det Hele, derunder Mægling

17. Juli. mellem Ægtefolk, som attraae Separation eller Skilsmisse; 6) Meddelelse af Udpantnings-Approbatation paa Restancer og andre dertil efter Lovgivningen egnede Fordringer, saa og Sager om Anvendelse af exekutiv Tvang til at bevirke Overholdelse af Lovbud, der vedkomme de almindelige Statsinteresser; samt endelig 7) indtil videre Tilsyn med Overformynderiet, forsaauidt Udlaan, Substitutioner og Ud-læg efter Plak. af 13de April 1824 angaaer — henlægges under Overpræsidentens særlige Bestyrelse fra den Tid af, da Loven af 4de Marts 1857 træder i Kraft.

[Vedt. 30. Dec. 1857 § 1.]

26 Sept. **Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Aalborg Amt ang. at Amtmanden er bemyndiget til at betage en Enke Ret til at sidde i uskiftet Bo.**

Ved hertil at indsende det med Bilag hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori Gaardmand N. N. af N. N. som født Væрге for de af hans afdøde Broder, Fæstegaardmand N. N. af N. N., efterladte 3 umyndige Børn anholder om, at den den Afdødes Enke under 26de Mai d. A. meddeelte Tilladelse til at hensidde i uskiftet Bo maa blive taget tilbage, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 15de d. M. udbedt sig en Tilkjendegivelse af Ministeriet om, hvorvidt en Amtmand kan ansees berettiget til at tilbagekalde den en Enke meddeelte Tilladelse til at forblive hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Børn, naar hendes Forhold giver skjellig Grund til at antage, at hun administrerer Boet saaledes, at Børnenes Tarv derved tilsidesættes.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde, at det opkastede Spørgsmaal formeentlig maa besvares bekræftende, hvilket ogsaa i flere tidligere Tilfælde er blevet antaget, jvfr. Rskr. af 30te Sept. 1740, 20de Aug. 1756 og Kanc. Skr. af 3die Marts 1787 (alle i Hovedregistret til Reskriptsamlingen Rubrum A1v), samt Kanc. Skr. af 8de Mai 1824.

30. Nov. **Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kjøbenhavns Commune skal være berettiget til 30. Nov. at erholde sig overdraget til Eiendom eller Brug det Areal, som udfordres til Vandaflednings- eller Kloakanlæg for Stadens udenbyes Grunde og den tilgrændsende Deel af Kjøbenhavns Amts Grund.

§ 2. Kommunen har at tilveiebringe fuldstændige Planer til det paatænkte Anlæg, som udvise, hvilke Arealer der fordres afstaaede, ledsagede af den fornødne Opmaaling og Nivellation, saa og Udstikning af Grændselinien for disse Arealer, saaledes at Nødvendigheden af Arealernes Afgivelse derefter kan bedømmes. Alle Grundbesiddere skulle tilstede Vedkommende Adgang til at foretage de til Affattelse af Planerne fornødne Arbejder, mod Erstatning af den derved forarsagede Skade. Til at prøve Afstaaelsens Nødvendighed nedsættes en Commission, bestaaende af en af Kongen udnævnt Commissair som Formand og fire kyndige Mænd, af hvilke de tvende udnævnes af Indenrigsministeriet og de tvende for Kjøbenhavns Grunds Vedkommende af den kongelige Lands- Over- samt Hof- og Stadsret og for Kjøbenhavns Amts Vedkommende af Kjøbenhavns Amtsraad. Commissionen har at foretage en Lokalprøve af den af Kommunen fordrede Afstaaelse, ved hvilken Forretning tvende af Kommunen Befuldnægtigede foruden den eller de Mænd, der have affattet Planerne og afstukket Grændserne, have at give Møde, ligesom den kongelige Commissair har i den 'Berlingske politiske og Avertissementstidende at bekjendtgjøre, paa hvilke Dage og i hvilken Orden Besigtigelses- og Prøvelsesforretningerne blive at afholde, og at opfordre de vedkommende Grundbesiddere til derved at give Møde. De Paastande om Forandringer i Anlægsplanerne, som ved Forretningen, over hvilken en af den kongelige Commissair autoriseret Protokol føres af en dertil af ham antaget paalidelig Mand, i enkelte Punkter maatte fremkomme fra Grundbesidderne eller andre Vedkommende, blive af Commissionen at undersøge og paa-kjende. Og vil det have sit endelige Forblivende ved den af Commissionen afgivne Kjendelse. [*L. Nr. 123, 28. April 1906* §§ 2, 4, 6. *L. om en Statstidende 23. Jan. 1903.*]

30. Nov. § 3. Naar det saaledes er afgjort, hvilke Afstaaelser der skulle finde Sted, har den kongelige Commissair at lade affatte og trykke en nøiagtig Fortegnelse over samtlige Eiere og Besiddere af Grunde, der skulle afstaaes, med en omtrentlig Angivelse af det Areal-Indhold, Enhver skal afgive, og at foranstalte henlagt paa Kæmmercontoiret i Kjøbenhavn og hos de vedkommende Communalbestyrelser udenfor Staden et saa tilstrækkeligt Antal Exemplarer af disse Fortegnelser, at enhver af de fornævnte Grundeiere eller Grundbesiddere, saavel som de vedkommende Panthavere kan erholde et Exemplar udleveret. Saa bør og bemeldte Fortegnelse indrykkes tre Gange i den Berlingske politiske og Avertissementstidende med Angivelse af de Steder, hvor Exemplarer af samme ere at erholde, og skal saadan Bekjendtgjørelse ansees som tilstrækkelig Efterretning for Enhver, der som Panthaver eller i hvilkensomhelst anden Egenskab anseer sig berettiget til enten ganske eller for en Deel at oppebære den Godtgjørelsessum, der med Hensyn til Grundafstaaelserne i sin Tid maatte tilflyde vedkommende Eiere, og derfor maatte finde sig foranlediget til, forsaavidt han ei kan træffe anden mindelig Overeenskomst, betimeligt at nedlægge Forbud imod den Udbetaling af Beløbet, som Eieren ellers vil være berettiget til at fordrø. [L. Nr. 123, 28. April 1906 § 4.]

§ 4. Efterat den i den foregaaende Paragraph ommeldte Fortegnelse sidste Gang har været indrykket i den nævnte Tidende, har Kjøbenhavns Magistrat hos den kongelige Commissair at begjære mindelig Overeenskomst forsøgt om de paagjældende Arealers Afstaaelse. Denne har derpaa i den Orden, som han finder hensigtsmæssig, at lade indkalde de paagjældende Grundeiere og Grundbesiddere med otte Dages Varsel — hvilken Indkaldelse bliver at besørge ved de ordinaire Stævningsmænd for et Gebyr til hver af 8 Skilling for hver Person, der indkaldes — til at møde paa Aastedet med tvende af Kjøbenhavns Commune Befuld-mægtigede, der indkaldes med lige Varsel. Forretningens Foretagelse bekjendtgjøres derhos med samme Varsel i

fornævnte Tidende. Under denne Forretning har den efter 30. Nov. § 2 nedsatte Commission at møgle mellem de mødende Parter. Opnaaes mindelig Overeenskomst, bliver samme at tilføre Commissionens Protokol samt at underskrive af Parterne, og har Commissionen at paasee, at det hele Mellemværende erholder en saa nøiagtig Afgjørelse, at fremtidig Tvist om samme saavidt muligt kan undgaaes. Det bemærkes i Protokollen, at mindelig Overeenskomst ei har været at opnaae for de Grundeieres, Grundbesidderes eller andre Paagjældendes Vedkommende, med hvilke dette bliver Tilfældet. Saa bemærkes og, hvilke Grundeiere og Grundbesiddere der udeblive.

§ 5. Opnaaes mindelig Overeenskomst ikke ved den ifølge § 4 foretagne Forretning, bliver Størrelsen af Erstatningen for de afgivne Arealer m. v. at bestemme ved Taxation, hvilken Afgjørelsesmaade ogsaa skal være gjældende med Hensyn til de Grundeiere og Grundbesiddere, der ere udeblevne fra nysnævnte Forretning.

§ 6. Til at lede Taxationerne, uden dog ved samme at have nogen Stemme, udnævner Indenrigsministeriet en Landinspecteur, der vil have at paasee, at saavel de paagjældende Grundbesiddere som andre Vedkommende, med i det mindste 48 Timers Varsel og iøvrigt som i § 4 bestemt, indkaldes til at overvære Taxationen. Til Taxatorer udnævnes fire Mænd, saaledes at to udnævnes af Indenrigsministeriet og to for Kjøbenhavns Grunds Vedkommende af den kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsret og for Kjøbenhavns Amts Grunds Vedkommende af Kjøbenhavns Amtsraad. Fremdeles udnævner Indenrigsministeriet en Mand, der i Tilfælde af en saadan Meningsulighed mellem Taxatorerne, som ikke kan finde Afgjørelse ved Stemme fleerhed, skal som Opmand gjøre Udslaget. Og har det sit endelige Forblivende ved Taxationens Udfald. De udnævnte Taxationsmænd saavel som Opmanden have engang for alle inden Retten edeligen at forpligte sig til at udføre de forefaldende Forretninger med streng Upartiskhed og Opmærksomhed og aflevere Beviis for saadan Eeds Aflæggelse til den kongelige Commissair. Denne

30. Nov. har at tilstille den Taxationsforretningen ledende Land-inspecteur en Afskrift af den over den første Forhandling (§ 4) førte Protokol til Benyttelse ved Ledelsen af Taxationsforretningerne og Beregningen af Erstatningerne.

§ 7. Forsaavidt Afstaaelse forlanges til temporairt Brug, saasom Opgravning af Fyld, Kjørsel, Materialiers Oplag og deslige, eller til vedvarende Brug, saasom den blotte Nedlæggelse af Rør og andre Ledninger med Ret til Eftersyn og Vedligeholdelse, ansættes Erstatningen efter den Værdiforringelse, som Eiendommen kan lide ved saadan Brug, og det Tab, som Afsævnet af det paagjældende Areal medfører. Ved Afstaaelse til Eiendom ansættes Tabet efter det paagjældende Areals Værdi i Handel og Vandel, saaledes at den paa Stadens Grund, saa og paa de Arealer udenfor samme, der bestaae i Haver eller egne sig til Bebyggelse, ansættes efter Quadratalen, og ellers efter Tønde Land. Ved Ansættelsen af Erstatningen til Grundbesidderne blive iøvrigt de Grundsætninger at iagttage, som ere fulgte med Hensyn til de til Jernbaneanlæg afstaaede Grundstykker. [*Frd. af 5. Marts 1845 §§ 11, 12 og 13.*]

§ 8. Ere Grundstykkerne bortforpagtede eller udleiede, bliver, efterat den Erstatning er ansat, der kan tilkomme Eieren, endvidere ved Taxation at bestemme, hvilken Deel af dette Erstatningsbeløb der bør tilfalde Forpagteren eller Leieren med Hensyn til det Tab, han lider som Følge af Jordens Aftrædelse. Ere de indtagne Jorder bortfæstede, vil Eieren have at godtgjøre Fæsteren 4 pCt. pro anno af den oppebaarne Erstatningssum.

§ 9. Dersom det Jordstykke, der afstaaes, kan skjønnes ikke at udgjøre 1 Skp. Hartkorn og derhos ikke udgjør $\frac{1}{10}$ af Eiendommen, skal Erstatningen tillige indeholde Godtgjørelse for Skattepligten, som skal vedblive at hvile uforandret paa den Eiendom, hvorfra det afgives. I modsat Fald bliver der med Hensyn til Skattebyrden, ligesom med Hensyn til Tiendevederlag og andre lignende Eiendomsbyrder, stedse at forholde efter de herom ved Jords Afgivelse til Jernbaneanlæg givne Forskrifter. [*Frd. af 5. Marts 1845 § 16.*]

§ 10. Landinspektøren, der har ledet Taxationsforretningerne, forfatter, efter forudgaaet speciel Opmaaling af samtlige indtagne eller beskadigede Arealer, detailleret Beregning over den Godtgjørelse, enhver Grundbesidder tilkommer efter de afholdte Forretninger. Disse Beregninger tilstilles den kongelige Commissair, som forelægger de vedkommende Taxatorer samme, og naar disse Intet finde ved Afgjørelsen at erindre, eller de fremsatte Erindringer ere blevne berigtigede, meddeler han snarest muligt Vedkommende Underretning om den dem tilkommende Godtgjørelse; ligesom han sender Kjøbenhavns Magistrat en Gjenpart af Beregningen, hvorefter denne har til de rette Paa-gjældende paa Anfordring at lade udbetale Erstatningsbeløbene samt, forsaavidt de bestandigt afgivne Jorder angaaer, 4 pCt. Rente af de respektive Summer fra den Dag at regne, da Grundstykket er stillet til Communens Raadighed. Magistraten skal være beføiet til i den Berlingske politiske og Avertissementstidende trede Gange efter hinanden at indkalde dem, som ikke melde sig om Betaling inden 3 Maaneder, efterat Magistraten har modtaget Erstatningsberegningen, til inden 12 Ugers Frist fra denne Indkaldelses sidste Bekjendtgjørelse at hæve det dem tilkommende Beløb. Efter Udløbet af denne Frist ophører Forrentningen, og naar dernæst 5 Aar ere forløbne, uden at Vedkommende have meldt sig, hjemfalder Beløbet til Stadens Kasse.

§ 11. Den kongelige Commissair er berettiget til at fordrø vedkommende lokale Embedsmænds Bistand ved de ham ved denne Lov paalagte Forretninger, forsaavidt de skulle udføres i deres Embedsdistrikter, navnlig ved Affattelse af Fortegnelser over Grundbesiddere, Besørgelse af Indkaldelsernes Forkyndelse, m. v.

§ 12. Kjøbenhavns Commune har at afholde alle af denne Lovs Udførelse følgende Udgifter. Enhver af de for nævnte Commissioners Medlemmer (§§ 2 og 6), derunder indbefattet den kongelige Commissair, den Taxationerne ledende Landinspecteur og den valgte Opmand, nyder for de formeldte Forretningers Afholdelse fri Befordring eller

30. Nov. Godtgjørelse herfor efter Vognmandstaxt, samt i Diætpenge 3 Rd. dagligen, for hver Dag Forretningen varer, forsaavidt de ikke paa Reisen og Forretningens Udførelse anvende mere end 8 Timer daglig, men i modsat Fald en halv Gang mere. Den kongelige Commissair erhoder derhos af Kjøbenhavns Commune vederlagt samtlige af ham afholdte Udgifter, navnlig til en Skriver, til Trykningsomkostninger, Gebyrer m. v., og kan fordre sig passende Forskud udbetalt til Afholdelse af disse Udgifter, men ham tilkommer ei nogen Godtgjørelse for hans personlige Uleilighed. Landinspecteuren tilkommer derimod billig Betaling for Udarbeidelsen af Erstatningsberegningen med hvad dertil hører (§ 10). [*L. Nr. 123, 28. April 1906 § 2.*]

§ 13. Denne Lov er ei anvendelig paa de under de kongelige Slotte og Haver eller Kjøbenhavns Fæstning eller Stadens Skibsværfter hørende Grundstykker, for hvis Vedkommende det vil beroe paa Kongens Resolution, om og under hvilke Betingelser de af Communen ønskede Grundstykker kunne afgives.

§ 14. Regjeringen bemyndiges til med de fornødne Lempninger at give denne Lov Anvendelse paa Anlæg af Vandaflednings- eller Kloakindretninger i Landets øvrige Kjøbstæder. Hvorefter alle Vedkommende sig have at reite.

[*Jfr. L. om Kbhvns Forsyning med Vand 30. Nov. 1857. L. om Beskyttelse af de til Kbhvns Vandværker henhørende Værker, Anlæg og Beholdere 30. Nov. 1857. L. om Gader, Veje og Vandløb i Kbh. 14. Dec. 1857. L. om Benyttelse af Grund til lukkede Vandforsyningsledninger 23. April 1897. L. Nr. 123 af 28. April 1906 om nogle Forandringer i og Tillæg til de for Kbhvn i Lovene af 30. Dec. 1857 og 14. Dec. 1857 om Vandløb givne Bestemmelser.*]

30. Nov. **Lov ang. Staden Kbhvns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Enhver Grundeier i Staden Kjøbenhavn og paa dens Grund er berettiget til i sin Eiendom at erholde indlagt Vand fra det nye Vandværk i Overeensstemmelse med de i det Følgende givne Forskrifter. Forsaavidt Nogen, der

ikke er Grundeier i Staden eller paa dens Grund, maatte 30. Nov. attraae at faae indlagt Vand fra det nævnte Værk, tilkommer det Vandvæsenets Bestyrelse at afgjøre, om og paa hvilke Vilkaar Saadant kan indrømmes.

§ 2. Udgifterne ved Vandværkets Drift og Vedligeholdelse, Forrentning og Amortisation af Laan m. v. lignede aarlig som Skat, efterat Vandvæsenets særegne Indtægter deri ere komne til Afgang, paa alle de Private tilhørende Eiendomme i Staden og paa dens Grund, der ere forsynede med Vand fra Vandværkerne, i Forhold til vedkommende Bygningers Areal i alle Etager, efter de i Forordningen af 1. October 1802 og senere Bestemmelser i Henseende til Bygningsafgiften af Bygninger i Kjøbenhavn fastsatte Regler. Af Eiendomme i Staden, hvori Vand fra Vandværket ikke er indlagt, tilsvares $\frac{3}{4}$ af hvad der vilde have været at paaligne samme, dersom Vand var indlagt. Vandskatten erlægges qvartaliter. [*L. om Omordning af de kommunale Skatter 19. Febr. 1861 § 1.*]

§ 3. Til enhver Eiendom, hvoraf Vandskat udredes efter § 2, 1ste Membrum, kan fordres Vand til Huusholdningsbrug ved een Taphane i Gaardsrummet, forsaavidt der ikke ifølge tidligere bestaaende Forhold kan gjøres Krav paa flere. Desuden kan Eieren uden Forøgelse i Skatten lade anbringe en Taphane til et Badekar for Huusbeboerne i enhver Etage, samt en i hvert Kjøkken. Naar en Bygning ganske eller tildeels er indrettet til Pakhuus eller til Oplagsrum, kan der anbringes en Hane i hver Etage til Huusbrug og til Afbenyttelse i Tilfælde af Ildsvaade, men Anvendelse til nogetsomhelst Næringsbrug maa ikke finde Sted. Flere Hane end de ovennævnte kunne ikke anbringes i en Eiendom uden dertil erhvervet Samtykke af Vandvæsenets Bestyrelse, og for enhver Taphane, der tilstedes, erlægges en aarlig Afgift af 2 Rd. [*Skattel. 19. Febr. 1861 § 3. Taphaneafgiften se Skr. 12. Juni 1902. 2. Okt. 1912.*]

§ 4. Af Eiendomme, hvori Næringsbrug finder Sted, hvortil Vand anvendes, saasom i Bryggeri, Brændeviinsbrænderi, Garveri, Farveri, Maltgjøreri, Slakteri, Vadskeri,

30. Nov. Badeanstalt og deslige, eller til hvis Drift Dampmaskiner eller Dampkjøller bruges, betales foruden den i § 2 omhandlede Skat en i Forhold til det daglige Gjennemsnitsforbrug afpasset aarlig Afgift, hvis Størrelse nærmere bliver at fastsætte i et med Indenrigsministeriets Stadfæstelse udfærdiget Regulativ. I Henhold til de deri fastsatte Regler bestemmer Vandvæsenets Bestyrelse, efter de af samme indhentede Oplysninger, Størrelsen af den aarlige Afgift, og saavel den som vedkommende Eier kan fordre anbragt en Vandmaaler, som bekostes af den paagjældende Eier, og hvis Construction og Beskaffenhed foreskrives af Vandvæsenets Bestyrelse. Til Fontainer og andre lignende Anlæg maa Vand fra Vandværket ikke benyttes uden efter dertil meddeelt Saamykke af Vandvæsenets Bestyrelse, som fastsætter de Vilkaar, hvorunder Afbenyttelsen kan indrømmes. Hvor stort et Quantum Vand udover det, som behøves til Huusholdningsbrug, der kan tilstaaes til Næringsdrift, beroer paa Vandværksbestyrelsens Bestemmelse, dog saaledes, at de Bevillinger af Vand til Næringsbrug, som ere givne af den nuværende Vandcommission, fremdeles forblive i Kraft, mod Erlæggelse af den i det Foregaaende omtalte Afgift af Vand til Næringsbrug. *[Skattel. 19. Febr. 1861 § 3. Bekg. 28. Juni 1859. 19. Dec. 1874. 22. Juni 1910. Badeanstalter 27. Juni 1904. Overensk. 26. Maj 1905.]*

§ 5. For de offentlige Bygningers og Staten tilhørende Etablissements Vedkommende, om hvis Vandforsyning Overenskomst alt er truffen med den nuværende Vandcommission, forbliver det ved de bestaaende Forhold, forsaavidt der ikke anbringes flere Taphaner, end der nu haves Opstandere, dog at Betalingen fastsættes til et Beløb af 10 Rd. for hver Taphane. Saafremt flere Haner maatte blive anbragte, komme de almindelige Regler om Betaling til Anvendelse. For andre offentlige Bygningers og Staten tilhørende Etablissements Vedkommende, samt for Nyboder, Nyholm og Citadellet Frederikshavn bliver Betalingen at fastsætte efter Overenskomst. *[Skattel. 19. Febr. 1861 § 3.]*

§ 6. Alle med Indlægning af Huusledninger, hvilke 30. Nov. finde Sted fra den nærmeste offentlige Forsyningsledning, forbundne Udgifter afholdes af Grundeierne, dog at herfra undtages de, der vedkomme den i Loven af 20de August 1853 §§ 3 og 4 omhandlede første Indlægning til Gaardsrum ved Afløsningen af det hidtilværende Vandforsyningssystem, hvilke Omkostninger inidlertid ikkun udredes af Vandvæsenet, forsaavidt betræffer den Deel af Ledningen, som fører til de Steder i Eiendommene, hvor Pumpe eller Vandkam tidligere har været. Det paaligger Grundeieren forsvarligt at vedligeholde Huusledningen med Tilbehør, og han er pligtig uopholdelig at anmelde enhver Mangel, der maatte vise sig ved samme, for en autoriseret Vandmester, for at den paa Grundeierens Bekostning kan blive afhjulpen. Saafremt den paagjældende Eier viser Forsømmelighed i fornævnte Henseende, foranstalter Vandvæsenets Bestyrelse det Fornødne iværksat for hans Regning. Udgifterne ved de Undersøgelser, som fra Vandvæsenets Side maatte blive foretagne for at opdage Feil ved private Ledninger, udredes af den, paa hvis Ledning Feilen findes.

§ 7. Hvad der ifølge §§ 3 og 4 skal erlægges for forøget Vandforsyning, saavel som Udgifter, der af Vandvæsenet ere udredede for vedkommende Grundeiers Regning, opkræves og inddrives i Tilfælde af Udeblivelse med Betaling, ligesom den i § 2 omhandlede Skat, paa samme Maade, som resterende Skatter og Communeafgifter og med samme Fortrinsret. [Skattel. 19. Febr. 1861 §§ 1—3. Udpantnl. 29. Marts 1873 § 1, Nr. 1. Amtstuefr. 8. Juli 1840 § 2.]

§ 8. Ingen maa, Ildebrandstilfælde undtaget, benytte Vand fra Vandværket til andet Brug eller i større Mængde, end denne Lov eller Overeenskomst med Vandvæsenets Bestyrelse hjemler ham. Den, der forseer sig herimod, straffes med Bøder fra 20 til 200 Rd. Under lige Straf er det forbudt, uden dertil erholdt Tilladelse fra Vandvæsenets Bestyrelse, at foretage nogensomhelst Forandring ved en Vandledning. Den, der ved ikke at aflukke en Hane eller

30. Nov. ved anden uforsvarlig Adfærd, enten det skeer af Forsæt eller Skjødsløshed, bevirker, at Vand fra Vandværket utilbørligt gaar til Spilde, ansees med Bøder fra 5 til 20 Rd.

§ 9. For at Vandvæsenet kan være istand til at kontrollere Vandforbruget, samt paasee, at alt til Vandledningerne Henhørende er i Orden, og at ingen Forandring ved dem er foretagen uden dertil forud erhvervet Samtykke, skal Vandinspekteuren og hans Assistenten uden foregaaende Varsel til Vedkommende have uhindret Adgang til alle Steder i en Bygning, hvorhen Vandindlæget er forgrebet. For at kunne gjøre Brug af denne Bemyndigelse skulle de legitimere sig ved et dem af Vandvæsenets Bestyrelse meddeelt Skilt. Den, der formener Vandinspekteuren og hans Assistenten saadan Adgang eller hindrer dem i at undersøge Vandindlæget, ansees, forsaavidt det i saa Henseende udviste Forhold ikke fra anden Side medfører større Strafansvar, med Bøder fra 10 til 50 Rd. Enhver, til hvis Forbrug Vand er indlagt i en Eiendom, er under lige Mulet forpligtet til at meddele Vandinspekteuren al Oplysning, som forlanges for at kunne have Kundskab om Vandforbrugets Omfang, i hvilket Øiemed Vandvæsenets Bestyrelse ogsaa i Lighed med hvad i § 4 er bestemt kan fordre en Vandmaaler anbragt paa vedkommende Grundeiers Bekostning.

§ 10. Ingen maa, Ildebrandstilfælde undtaget, uden Tilladelse af Vandvæsenets Bestyrelse benytte Vand fra dets Ledninger, Aaløb eller Reservoirer. I Overtrædelsestilfælde anvendes Bøder fra 10 til 200 Rd. eller under skjærpende Omstændigheder simpelt Fængsel indtil 4 Uger eller Fængsel paa Vand og Brød indtil 2 Gange 5 Dage. Er Paagjældende alt tidligere dømt for samme Forseelse, kan Straffen stige indtil 6 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. [*Retspl. 11. April 1916 § 721, Nr. 2 f.*]

§ 11. Til de Arbejder, der udføres af Vandvæsenet, og til Forfærdigelsen af de dertil hørende Apparater kan dets Bestyrelse benytte hvem den vil, uden Hensyn til de angaaende Laugs- og Næringsforholdene gjældende Bestemmelser. [*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 17.*]

§ 12. Enhver, til hvem Vand leveres fra Vandværket, 30. Nov. er pligtig, uden derfor at kunne gjøre Fordring paa Godtgjørelse, at underkaste sig de Ulemper, som maatte kunne indtræde paa Grund af en Mangel ved en offentlig Vandledning og dens Afhjælpning, af en saadan Lednings Udskylning og deslige.

§ 13. Saafremt Nogen skulde ønske et anbragt Vandindlæg borttaget, har han derom at henvende sig til Vandvæsenets Bestyrelse, som afgjør, om det kan tilstedes. I bekræftende Fald foranstalter Vandinspecteuren paa den Paagjældendes Bekostning Vandindlægget borttaget.

§ 14. Med Indenrigsministeriets Stadfæstelse kan der udfærdiges et Regulativ med Hensyn til de private Vandlednings Indretning m. m. og senere deri gjøres de Forandringer, der maatte findes nødvendige. [Bekg. 28. Juni 1859.]

§ 15. Sager om Overtrædelser af denne Lov blive at behandle som offentlige Politisager, naar der fra det Offentliges Side ikkun nedlægges Paastand om Straf af Bøder, hvorimod de behandles som Justitssager, naar der bliver Spørgsmaal om Straf af Fængsel. Bøderne tilfalde vedkommende Fattigkasse. [Rpl. 11. April 1916 § 721.]

§ 16. Denne Lov gjælder i dens fulde Omfang, saasart det nye Vandværk er traadt i regelmæssig Virksomhed, og fra samme Tid ophæves de i Anordningen af 21de April 1812, Reglement af samme Dato og de Bestemmelser, som dertil knytte sig, indeholdte Forskrifter angaaende Kjøbenhavns Spring- og Pumpevand. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[Jfr. L. ang. nye Vandanlæg i Kbh. af 20. Aug. 1853.]

Lov om Beskyttelse af de til Kbhvns Vandvæsen hørende Værker, Anlæg og Beholdere m. v. 30. Nov.

Kongen gjør vitteligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den, som paa nogensomhelst Maade forsætlig beskadiger de Brønde eller artesiske Kilder, aabne eller lukkede Vandledninger samt Vandbeholdere, Filtre etc. med

30. Nov. dertil hørende Dæmninger, Sluser, Stigbord, Steengjærder, Steenbelægninger, Plantninger og øvrige Tilbehør, som Kjøbenhavns Vandvæsen enten alt har anlagt eller i Tiden maatte anlægge, straffes forsaavidt Handlingen ikke efter sin Natur medfører større Straf, med simpelt Fængsel indtil 3 Maaneder eller med Fængsel paa Vand og Brød indtil 6 Gange 5 Dage, eller med offentligt Arbeide indtil 1 Aar, eller, under formildende Omstændigheder, med Bøder fra 10 til 200 Rd. Skeer det af Uagtsomhed, ansees den Paa-gjældende med Bøder fra 5 til 100 Rd. Foranførte Straffebestemmelser anvendes ogsaa, naar nogen Uvedkommende aabner eller lukker de Vandvæsenet tilhørende Sluser eller Stigbord.

§ 2. Ingen maa lade Hunde og andre Kreaturer svømme, drukne Hunde, Katte eller andre Dyr, afskylle Vogne, vadske Klæder i Vandvæsenets Søer, Vandbeholdere eller aabne Vandledninger eller paa nogensomhelst anden Maade gjøre Vandet deri ureent. Det forbydes indenfor en Afstand af 200 Alen fra bemeldte Vandværker at oprette Oplag af Dagrenovation, Feieskarn, Ko- eller Hestegjødning, Affald fra Slagterier, gamle Klude og Been eller andet deslige. Der maa herefter ikke uden Vandvæsenets Samtykke anlægges Oplag af Latringjødning paa saadanne Strækninger, der ligge Vandværkerne nærmere end 500 Alen. De i Loven af 10de Marts 1852 § 1 nævnte for Sundheden skadelige Næringsbrug maae fremtidig ikke anlægges indenfor en Afstand af 200 Alen fra meerbemeldte Vandværker. Det skal, uden Hensyn til Afstanden, være forbudt at danne Afløb for ureent Vand til Vandvæsenets Beholdere og Ledninger, samt, forsaavidt Vandvæsenets Samtykke ikke dertil gives, til Vandvæsenets Skjelgrøfter. Enhver, som gjør sig skyldig i Overtrædelse af nogen af de i denne § indeholdte Bestemmelser, straffes med Bøder fra 10 til 200 Rd. [*L. 24. April 1896 § 1. Ved L. Nr. 153 af 8. Juni 1912 § 6 er 200 Alen omsat til 125 Meter og 500 Alen til 315 Meter.*]

§ 3. Dersom Oplag af Ureenlighed af den i § 2 nævnte Beskaffenhed nu forefindes indenfor den bestemte

Afstand af resp. 200 og 500 Alen fra Vandværkerne skulle 30. Nov. de Vedkommende være pligtige, inden 3 Maaneder efter denne Lovs Bekjendtgjørelse, at fjerne disse Oplag til Steder, der ligge udenfor bemeldte Afstand. Dog maa det, hvis nogen Jordbrugers Gaardsplads allerede skulde ligge Vandværkerne nærmere end 200 Alen, være Eieren tilladt, som hidtil, at lade den paa Gaarden producerede Gjødnings oplægge ved Gaarden, under Betingelse af, at han inden samme Frist af 3 Maaneder efter nærværende Lovs Bekjendtgjørelse træffer behørig Foranstaltning til Forebyggelse af, at Udfloddet fra Møddingen, Stalde, Latriner, Kjøkkener m. v. faaer Udløb i Vandvæsenets Beholdere og Ledninger, eller, forsaavidt Vandvæsenets Samtykke ikke erhverves, til Vandvæsenets Skjelgrøfter. Hvo, som ikke efterlever Bestemmelserne i denne §, maa, foruden at ansees med Bøder fra 10 til 200 Rd., taale, at Vandvæsenet paa hans Bekostning lader de Foranstaltninger udføre, som det agter fornødne til Iværksættelsen af Paragraphens Bud. [L. 24. April 1896 § 2. Ved L. Nr. 153 af 8. Juni 1912 § 6 er 200 Alen omsat til 125 Meter og 500 Alen til 315 Meter.]

§ 4. De for Tiden eksisterende Spildevandsafløb til Vandvæsenets Beholdere, Ledninger og Skjelgrøfter skal det staae sammes Bestyrelse frit for, saavidt skee kan, at lade give en anden Retning paa sin Bekostning, imod at de nye Løbs Vedligeholdelse tilfalder vedkommende Grundeiere.

§ 5. Den, som gjør sig skyldig i nogen af foranførte Overtrædelser, skal, foruden at være de i §§ 1—3 ommeldte Straffe underkastet, tillige erstatte Vandvæsenet alt derved foranlediget Tab og Skade.

§ 6. Sager i Anledning af denne Lov blive at behandle som offentlige Politisager, naar der ikkun nedlægges Paastand om Straf af Bøder, hvorimod de behandles som Justitssager, naar der bliver Spørgsmaal om Straf af Fængsel. Bøderne tilfalde vedkommende Fattigkasse. [L. 24. April 1896 § 4, se midlertidig L. Nr. 133, 13. Juni 1914.] Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30. Nov. **Justitsmin. Skr. til Kbhvns Mag.,** hvori Samme — da en Mand her af Staden havde anholdt om Bevilling til at adoptere tvende af hans Hustru forinden deres Ægteskab fødte Børn N. N. og N. N., til hvilke Handelsrejsende N. N. i sin Tid er udlagt som Fader, men som Andrageren erkjender for sine, idet Navnet N. N. er dannet af hans Fornavn — anmodes om at henlede Ansøgereis Opmærksomhed paa, at der, saafremt der ikke kan reises nogen Tvivl om, at han er Fader til de nævnte Børn, ikkun vil udfordres en Bevilling til Navneforandring, eftersom de i Medhold af Lovens 5—2—32 ere legitimerede ved det mellem Forældrene senere indgaaede Ægteskab, men at der iøvrigt, saafremt han maatte ønske Saadant, Intet vil være tilhinder for Meddelelsen af en sædvanlig Adoptionsbevilling.

30. Nov. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. til Indenrigsmin. ang. hvad der er at iagttage, naar et Medlem af det mosaiske Trossamfund vil udtræde af dette.**

Indenrigsministeriet har i behagelig Skrivelse af 13de dennes begjært dette Ministeriums Yttringer i Anledning af et til velbemeldte Ministerium indkommet Andragende, hvori Repræsentanterne for det mosaiske Troessamfund her i Staden, foranlediget ved at Kaskjetmager N. N. af Kjøbenhavn, under Paaberaabelse af at han er udtraadt af det nævnte Troessamfund, har vægret sig ved at yde Bidrag til samme, har anholdt om bemeldte Ministeriums Resolution med Hensyn til Troessamfundets Stilling ligeoverfor et Individ, der, uden at gaee over til nogen anden Tro, vil udtræde af Samfundet, om denne Udtrædelse ei bør skee paa en solen Maade, og om Samfundet ikke i saa Henseende er berettiget til at fordre en Deklaration fra den Udtrædendes Side.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde, at det i Anledning af lignende Sager oftere har yttret, at det ikke kan forlanges af den Mosait, der vil udtræde af Troessamfundet, at han skal opgive, til hvilket andet religiøst Samfund han vil slutte sig, men at der alene kan for-

dres af ham en i en tilstrækkelig bindende Form afgiven 30. Nov. Erklæring om, at han udtræder af det jødiske Samfund og frasiger sig al saavel religiøs som kommunal Førbindelse med samme, hvorefter han fra Udtrædelsesdagen maa forblive ukrævet for Bidrag, til dette, og samtidig taber Adgang til alle de Rettigheder og Goder, han som Medlem af Samfundet vilde have været i Besiddelse af i de nævnte Henseender, og bør der om saadan Udtrædelse skee Anmeldelse til vedkommende Kommunalbestyrelse, for at den Paagjældende af samme kan ansættes til det Bidrag til Skolevæsenet, han efter Grundlovens § 82 bliver pligtig at yde, saalænge han ikke oplyser at have sluttet sig til noget andet i Landet anerkjendt Troessamfund. Iøvrigt bemærkes, at Ministeriet finder, at denne Sags Afgjørelse nærmest ligger under dets Ressort, paa samme Maade som det allerede tidligere har afgjort andre lignende Sager, og dersom Indenrigsministeriet maatte være enig heri, udbeder det sig Sagens medfølgende Akter tjenstligst tilbagesendte med velbemeldte Ministeriums behagelige Yttringer, om hvorvidt det for sit Vedkommende maatte finde Noget at erindre imod, at Sagen afgjøres overensstemmende med Ovenstaaende.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

8. Dec.

Med Hensyn til det i længere Tid verserende Spørgsmaal om, hvorvidt Forhusene til de paa de saakaldte Blaagaardsjorder opførte Bygninges Ejendomme retteligen ere i Henhold til Forordningen 1ste October 1802 §§ 29 og 31 ikkun ansatte til at svare den i den sidstnævnte § bestemte ringere Afgift, som af Side- og Bagbygninger, har jeg med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 23de October sidstleden modtaget nogle af mig forlangte nærmere Oplysninger, og erfares det af den medfulgte Erklæring fra constitueret Stadsconducteur Thomsen, at medens, foruden de paa Blaagaardsjorderne opførte Bygninger alle de nye Bygninger, der ere opførte i den saakaldte Set. Hansgade i Klædebo Udenbyes Quarteer, og Bygningerne paa

8. Dec. 7 forskellige Parceller af Nr. 171 d, l, m, n, o, p kun ere ansatte til den ovenmeldte ringere Afgift, ere derimod alle Bygninger, der efter Aaret 1853 ere opførte mod nye anlagte private Veje, saasom alle paa Grosserer Larsens Parceller paa Vesterbro og den nye Vej paa Nørrebro, ansatte efter de samme Regler, som gjælde om offentlige Gader, uden at der til Dato er ført nogen Klage over den i Henseende til de sidstnævnte Bygninger saaledes brugte Fremgangsmaade.

Da det er en Følge af Aarsagens Lighed, at samtlige de ovenmeldte Bygnings-Ejendomme bør beskattes efter een og samme Regel, og da Ministeriet ikke skjønner rettere, end at Bestemmelserne i den foranciterede Forordnings §§ 29 og 31 maa være at forstaa saaledes, at det, foruden Pakhuse og Stalde, ikkun ere visse Dele af en samlet Ejendoms Bygninger, nemlig forsaavidt disse ere Side- og Baghuse til Gaarden, den ringere Afgift er anvendelig paa, maa jeg herved tjenstligen anmode velbemeldte Magistrat om behageligen at foranstalte, at de paagjældende Forhuse, saavel paa Blaagaardsjorderne som de øvrige, hvor Forholdet stiller sig paa samme Maade, blive ansatte til den højere Bygningsafgift efter meerbemeldte Forordning af 1ste October 1802 § 31 og senere Anordninger, saaledes at denne bliver at beregne og opkræve den næste Skattetermin og fremdeles, idet jeg i Betragtning af Omstændighederne indtil videre frafalder Efterkrav for den foregaaende Tid.

- 14 Dec. **Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i Kbhvn.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kjøbenhavns Communalbestyrelse kan (jvfr. § 10) erklære enhver af Private anlagt eller disse tilhørende Gade eller Vei i Staden eller paa dens Grund for offentlig, naar den i Forveien har været til Brug for flere særskilt matriculerede og i særlig Eie værende Eiendomme.

§ 2. Naar en Gade eller Vei i Medfør af § 1 erklæres for offentlig, afgjør Communalbestyrelsen tillige, hvorledes den med Hensyn til Afløb og hele øvrige Beskaffenhed skal indrettes, samt om og hvorvidt Eierne af de til samme stødende Grunde skulle afholde de til dens første Istandsættelse paa den af Communalbestyrelsen vedtagne Maade medgaaende Udgifter, hvilke i det Hele foreløbig udredes af Communens Kasse. Naar Istandsættelsen har fundet Sted, er Kommunen pligtig at sørge for Gadens eller Veiens fremtidige Vedligeholdelse, Reenholdelse og Belysning i Lighed med andre offentlige Gader og Veie.

§ 3. Naar en af det Offentlige allerede overtaget, men hidtil enten slet ikke eller kun tildeels brolagt, Gade og Vei forsynes med fuldstændig Brolægning, kan Communalbestyrelsen bestemme, at indtil Halvdelen af de hermed forbundne Udgifter skal godtgjøres Kommunen af de tilstødende Grundeiere.

§ 4. Fordelingen imellem Grundeierne af de Omkostninger, som i Henhold til §§ 2 og 3 paalægges dem, fastsættes af Communalbestyrelsen, som herved har at tage Hensyn ikke blot til Udstrækningen af Eiendommens Grund imod Gaden eller Veien, men ogsaa til dens hele øvrige Udstrækning og Værdi, de derpaa opførte Bygningers Værdi og Maaden, hvorpaa de benyttes, samt hvorvidt Gadens eller Veiens Overtagelse af det Offentlige kommer dem tilgode eller er foranlediget ved Hensyn til dem.

§ 5. Naar Istandsættelsen eller Brolægningen er fuldført og Udgifternes Fordeling fastsat, meddeler Magistraten enhver Vedkommende, hvad han derefter har at betale til Communens Kasse. Betalingen skal da ydes inden 3 Maaneder efter denne Meddelelse. Ønskes der Henstand med samme, kan den af Communalbestyrelsen fordeles paa flere Aar, dog ikke udover 10 Aar, og kun mod 4 pCt. aarlig Rente.

§ 6. Naar Vedkommende ikke godtgjør Communens Kasse den ham paahvilende Andeel af Udgifterne med Renter, hvis saadanne ere at tilsvare, kan den efter foregaaende

14. Dec. lovlig Omgang inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Eiendomme hvilende communale Skatter, og i Overensstemmelse med de for disses Inddrivelse gjældende Regler, uden Hensyn til, om Eiendommen senere maatte være gaaet over i Andres Eie. Dog bliver det, naar Attest i Overensstemmelse med Plac. af 12te Januar 1820 og 4de Mai 1822 begjæres i Anledning af et Skjødes Tinglæsning, at bemærke, hvorvidt der er givet Henstand med Godtgjørelse for saadanne Omkostninger, som de her omhandlede, ligesom der ogsaa ellers paa Forlangende derom bliver at meddele Vidnesbyrd.

§ 7. Foranførte Bestemmelser finde ogsaa Anvendelse paa de forhen private Gader eller Veie, som før denne Lovs Kundgjørelse under fornødent Forbehold i saa Henseende maatte være overtagne til Istandsættelse af Kommunen, saavel som paa de nye Gade- eller Vei-Anlæg over Privates Grund, som Communalbestyrelsen maatte beslutte.

§ 8. Private Veie, der tjene til Brug for flere særskilte Eiendomme, og som Communalbestyrelsen ikke i Medfør af § 1 erklærer for offentlige, skulle af vedkommende Eiere holdes i farbar Stand og forsynes med forsvarligt Afløb ikke alene for Veien selv, men ogsaa for Spildevandet fra de derved liggende Bygninger, naar dette ikke tilstrækkeligen afledes paa anden Maade. Magistraten bestemmer, paa hvilken Maade saadanne Veie med tilhørende Vandløb skulle istandsættes og vedligeholdes, for at den nævnte Hensigt kan opnaaes, hvilken Andeel af Arbeidet hver enkelt Eier skal lade udføre, og inden hvilken Tid det skal være tilendebragt. Udføres Arbeidet ikke, foranstalter Magistraten det udført for Vedkommendes Regning. [*Politivedt. 1. Marts 1913 §§ 88, 90, 109. L. Nr. 123, 28. April 1906.*]

§ 9. Naar en Gade eller Vei erklæres for offentlig, bestemmer Communalbestyrelsen, hvorledes den for Fremtiden skal benævnes. Ligeledes skal det herefter alene tilkomme Communalbestyrelsen at give de allerede bestaaende offentlige Gader og Veie i Staden eller paa dens

Grund Navne, samt at foretage Forandringer i de engang 14. Dec. bestemte Navne. Ogsaa kan Communalbestyrelsen paa vedkommende Privates Andragende bestemme Navne for Gader eller Veie, som ikke ere offentlige. Om Gaders eller Veies nye eller forandrede Navne udfærdiges offentlig Bekjendtgjørelse af Magistraten.

§ 10. Til at bestemme, hvilken Erstatning der skal ydes de private Grundeiere i det i denne Lovs § 1 omhandlede Tilfælde og til at foretage Vurdering af de Grunde og Bygninger, som Communalbestyrelsen i Medfør af Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 27 maatte fordre afstaaede til Gade- eller Vei-Anlæg, hvorunder og Anlæg af Torve skal ansees indbefattet, anordnes en Commission, bestaaende af 2 af Indenrigsministeriet og 2 af den Kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret udnævnte Medlemmer, hvilken Commission i Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes af en af Indenrigsministeriet udnævnt Opmand. Den har at ansætte vedkommende Veistrækninger, Grunde eller Bygninger til sand Værdi i Handel og Vandel, men ved Erstatningens Fastsættelse bliver heri at afkorte den Forøgelse i Værdi, som den tilbageblivende Eiendom skjønnes at opnaae. Som Følge heraf kan Erstatning for Afstaaelse endog ganske bortfalde, naar den af Communen truffne Foranstaltning af Commissionen skjønnes at medføre større Fordeel for Eierne, end det Afstaaedes Værdi udgjør. Naar Grund afstaaes til Udvidelse af allerede bestaaende Gader og Veie, skal der tages særligt Hensyn dels til den større Byggefrihed, Eieren herved maatte opnaae, dels til, om den paagjældende Eiendoms Udstrækning er saa stor, at Eiendommen ogsaa efter Afstaaelsen giver Leilighed til samme Anvendelse som tidligere, og om Eiendommens Strækning langs Gade eller Vei ikke formindskes ved Afstaaelsen, saa at den afstaaede Jord paa Grund heraf kun kan betragtes som mindre værdifuld Baggrund. De udnævnte Taxationsmænd saavel som Opmanden have engang for alle inden Retten edeligen at forpligte sig til at udføre de forefaldende Forretninger med streng Upartiskhed og

14. Dec. Opmærksomhed, overensstemmende med de her givne Forskrifter, og aflevere Beviis for saadan Eds Aflæggelse til Indenrigsministeriet. Forsaauidt i noget Tilfælde den tilbageblivende Deel af Eiendommen maatte være saa liden, eller saaledes beliggende, at den af Commissionen ikke skjønnes hensigtsmæssigen at kunne bibeholdes som en særlig Eiendom, kan Eieren fordre den hele Eiendom overtaget af Communen mod Erstatning af dens fulde Værdi efter Commissionens Bestemmelse. Den fastsatte Erstatning udredes af Communens Kasse og udbetales Eierne umiddelbart efter Afstaaelsen, naar de godtgjøre, enten at deres Eiendom er ubehæftet, eller at Panthaverne samtykke i Udbetalingen. Er inden 6 Maaneders Forløb ingen anden Overenskomst opnaaet, udbetales Erstatningen mod Afskrivning paa vedkommende Gjældsbeviser til den eller de Panthavere, der godtgjøre at være først prioriterede i Eiendommen. Enhver Grundeier er pligtig til at taale, at Communen lader de af samme projecterede Gade- eller Veilinier udstikke og kjendeliggjøre paa hans Grund, samt at lade de i dette Øiemed anbragte Mærker urørte, uden Hensyn til om Expropriation strax beslattes eller ikke. Skulde hans Eiendoms Benyttelse gjøre Forandring i Henseende til Mærkerne nødvendig, har han derom at forene sig med Magistraten. [Bygningslov 12. April 1839 § 14.]

§ 11. Den i Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 91 indeholdte Forskrift, at ingen Bygning i Forstæderne eller paa Stadens udenbyes Grunde maa paabegyndes, forinden Magistraten har meddeelt Resolution for, at Vandafløbet er reguleret, og at der, om fornødent gjøres, er udlagt en Vei af tilstrækkelig Brede og i en hensigtsmæssig Retning ud til en tilstødende offentlig Vej, skal for Fremtiden, forsaauidt der er Spørgsmaal om Opførelse af Bygninger ved en hidtil ikke bebygget Vei, udvides derhen, at Magistraten, naar den dertil finder Anledning, kan fordre, at Veien, inden Bygningen tages i Brug, er anlagt paa en efter Omstændighederne fyldestgjørende Maade med Kjørebane, Rendestene, Fortoug m. m., hvorhos Magistraten, ved at bedømme,

om Veien er udlagt i en hensigtsmæssig Retning ikke blot 14. Dec. har at tage Hensyn til Veiens Beliggenhed paa selve det paagjældende Grundstykke, men ogsaa til det hele System af Gader og Veie, der efter Forholdene paa det Sted vil være det hensigtsmæssigste. Tages en Bygning i Brug imod Forskrifterne i nærværende Paragraph, bliver Vedkommende undergivet Straffeansvar efter Bygningsloven af 17de Marts 1856 § 99. [*Bygningslov 12. April 1889 § 6.*]

§ 12. De samme Regler, som gjælde eller i Fremtiden maatte blive gjældende for Reenholdelse af Gaderne indenfor Voldene, blive, efter vedkommende Autoritets nærmere Bestemmelse, ligeledes anvendelige med Hensyn til Reenholdelsen af samtlige under offentlig Vedligeholdelse værende brolagte Gader og Fortouge samt brolagte Rendestene og Grøfter i Forstæderne. De ikke brolagte Gangstier langs med offentlige Gader eller Veie i Forstæderne saavel som de ikke brolagte Grøfter ved samme skulle Eierne af de tilstødende Grunde være pligtige at reenholde og oprense. Skeer det ikke, foranstaltes Arbeidet af vedkommende Autoritet udført for deres Regning.

§ 13. Naar der udenfor Stadens Volde ikke kan tilveiebringes behørigt Afløb for Spildevandet fra en Bygning eller andet skadeligt Vand fra bebyggede eller ubebyggede Grunde, uden at det ledes over tilstødende, i Andres Eie værende Grunde, kan Magistraten, efter at have givet disses Eiere Leilighed til at erklære sig, fastsætte, at og hvorledes Vandet skal føres til et offentligt Vandløb. Magistraten har da tillige at bestemme, hvem der skal udføre Arbeidet og bære de dermed forbundne Udgifter, til hvilken Tid det skal være færdigt, hvem der skal vedligeholde Anlægget, og hvilken Erstatning der skal udredes. Alt i Overensstemmelse med Grundsætningerne i Fdn. 25de Juni 1790 § 2 og 29de Juli 1846. Udføres Arbeidet ei inden den fastsatte Tid, foranstaltes det af Magistraten udført for Vedkommendes Regning. [*L. Nr. 63, 28. Maj 1880.*]

§ 14. Klages der over Vedligeholdelsen af et paa for nævnte Maade tilveiebragt Vandløb eller af andre private

14. Dec. Vandløb i Forstæderne, som ere bestemte til at aflede Vandet fra flere særskilte Eiendomme, har Magistraten ligeledes derom at tage Bestemmelser og i fornødent Fald at bringe dem til Udførelse for Vedkommendes Regning.

§ 15. Den Erstatning, de Anlægsomkostninger og de Bidrag til Vedligeholdelsen, som det i Medfør af §§ 13 og 14 tilkommer Nogen at udrede, kunne i Mangel af Betaling efter foregaaende lovlig Omgang inddrives ved Udpantning med Fortrinsret i Lighed med de i § 6 indeholdte Forskrifter. Paa samme Maade og med samme Fortrinsret kunne de Udgifter inddrives, som af det Offentlige maatte anvendes til Udførelse af de i §§ 8 og 12 omhandlede Arbejder.

§ 16. Naar det befindes, at der ved en af Magistraten fastsat Fordeling af Vedligeholdelsesbyrden med Hensyn til de i §§ 8, 13 og 14 omhandlede Anlæg er paalagt en Eier en forholdsviis større Andeel, end der under senere forandrede Forhold rettelig bør paahvile ham, saasom naar andre Eiere ved Bebyggelse af deres Grunde ere komne til at drage væsentlig større Nytte af samme Foranstaltning, end da Fordelingen skete, kan Magistraten foretage en Omfordeling af bemeldte Vedligeholdelsesbyrder.

§ 17. Klager over Communalbestyrelsens eller Magistratens Beslutninger eller Foretagender i Overensstemmelse med denne Lov kunne forelægges vedkommende Ministerium til Afgjørelse. Dog fritages den Paagjældende ikke ved Klage til Ministeriet for at efterkomme et ham givet Paalæg. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[Jfr. L. Nr. 123, 28. Decbr. 1906.]

14. Dec. **Lov ang. en Grundtaxt for Staden Københavns udenbyes Grunde.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Københavns udenbyes Grunde skulle sættes i Grundtaxt i Overensstemmelse med de Regler, som i det Følgende foreskrives.

§ 2. Grundtaxten skal rette sig efter Grundens og naar 14. Dec. den er bebygget, tillige efter Bygningernes Værdi.

§ 3. Saalænge Grundtaxten i Kjøbenhavn indenfor Voldene ikke er bleven omreguleret i Forhold til Eiendommens Værdi i Handel og Vandel, inddeles de udenbyes ubebyggede Grunde i 3 Classer, som hver ansættes til en vis Værdi pr. Tønde Land. [*nu pr. Hektar L. Nr. 153, 8. Juni 1912 § 7.*] Til 1ste Classe henregnes Jord, der benyttes til Dyrkning eller Græsning; den ansættes til 600 Rd. pr. Td. Land; til 2den Classe Haver, hvilke ansættes til 1,200 Rd. pr. Td. Land; til 3die Classe de Grunde, der anvendes til Handelsbrug m. v., navnlig Tømmerpladser, Forlystelsessteder og deslige; de ansættes til 5000 Rd. pr. Td. Land; men naar Hensyn til en mindre gunstig Beliggenhed giver Føie dertil, kunne saadanne til 3die Classe henhørende Grunde ansættes til et ringere Beløb. [*Se m. H. t. Arealet L. Nr. 153, 8. Juni 1912 § 7.*] Gaardspladser og andre lignende aabne Pladser henregnes enten til første Classe eller, forsaavidt de grændse til en anden ubebygget Grund, til samme Classe, hvortil denne Grund ansættes.

§ 4. Bygningsværdien bestemmes efter den til Brandforsikkring foretagne Vurdering. Er en Bygning enten aldeles ikke eller ikke fuldstændigt assureret, eller er der i Assurancesummen optaget Værdien af Maskiner og Inventarium, som ikke henhøre til den egentlige Bygning, tæregtages for Communens Regning en Taxation ved dertil af Magistraten udnævnte Mænd i Overeensstemmelse med de almindelige for Assurance gjældende Regler.

§ 5. Bebygget Grunds Værdi bestemmes, uden Hensyn til Arealet, lig det Beløb, hvormed Eiendommens Værdi i Handel og Vandel overstiger Bygningens Forsikkringsværdi. Dette Beløb, som afrundes til Procenter af Forsikkringsværdien, maa dog ikke sættes høiere end 10 pCt. af sidstnævnte Sum, saalænge den indenbyes Omregulering (jvfr. § 3) ikke har fundet Sted. Den saaledes udfundne Beliggenheds Værdi ansættes classeviis for visse Strækninger saaledes, at Forskjellen imellem hver Classe bliver 1 pCt.

14. Dec. § 6. De i Overeensstemmelse med §§ 3, 4 og 5 beregnede Værdier sammenlægges, og for hver 3000 Rd. af denne samlede Værdi ansættes Eiendommen til 1 Portion Grundtaxt. Dog vil denne Ansættelse, inden Udløbet af 5 Aar efter denne Lovs Kundgjørelse, af Regjeringen være at underkaste fornyet Overveielse, hvis Udbytte da meddeles Rigsdagen, forsaavidt ikke en Omregulering af Kjøbenhavns Grundtaxt forinden maatte have fastsat et eensartet Grundlag for de indenbys og de udenbys Grundes Beskatning. [*se nu Skattel. 19. Febr. 1861 § 4.*]

§ 7. Ved Ansættelsen af Grundtaxtportionerne benyttes ikke mindre Brøker end $\frac{1}{10}$, saaledes, at hvad der er under $\frac{1}{20}$, bortkastes, og en Brøk mellem $\frac{1}{20}$ og $\frac{1}{10}$ regnes for $\frac{1}{10}$.

§ 8. Fæstningens Territorium med derpaa værende Bygninger sættes ikke i Grundtaxt, saalænge det kun benyttes i Øiemed vedkommende Fæstningsvæsenet. De Arealer, der indtages af Jernbaner, samt dertil hørende Bygninger, Torve, Gader og Veie, som ere offentlige, eller hvis Vedligeholdelse staaer under det Offentliges Control, ere ligeledes frie, hvilket ogsaa er Tilfældet med de Staden tilhørende Fællede og de saakaldte Flader paa Amager. Andre Grunde og Bygninger, tilhørende Staten, Kommunen eller offentlige Stiftelser, behandles som private. [*Pl. 22. Jan. 1819.*]

§ 9. Ansættelsen af Grundtaxten skal skee ved en Commission, bestaaende af 1 Medlem af Magistraten som Formand og 4 andre af Communalbestyrelsen valgte Mænd, hvoraf idetmindste to skulle være udenbys Boende. Brandirecteuren skal meddele Fortegnelsen over Assurancesummerne. Stadsconducteuren skal meddele de fornødne Schemata og Oplysninger og være Commissionen behjælpelig ved Udførelsen af dens Hverv, ligesom han ogsaa, efterat Ansættelsen er skeet, skal foretage de fornødne Beregninger og udarbeide Matriculen. Commissionen har uhindret Adgang til at besigtige Eiendommene, og de paagjældende

Eiere ere pligtige at meddele de Oplysninger, som maatte 14. Dec. forlanges. [*L. Nr. 50 og 51, 3. April 1900 § 15, Nr. 52 s. D. § 16.*]

§ 10. Naar Ansættelsen er færdig, fremlægges den til Eftersyn for alle Grundeiere i 4 Uger. Anseer nogen Grundeier sig forurettet, har han inden Forløbet af de næstpaafølgende 14 Dage at indgive Klage til en af 3 Medlemmer bestaaende Commission, hvoraf de 2 ere faste og udnævnes, det ene som Formand af Indenrigsministeriet, det andet af Magistraten, og hvortil som 3die Medlem træder, for den enkelte Sags Vedkommende, en af Klageren valgt, i Klagen opgiven Mand, som har erklæret sig villig til at overtage dette Hverv. Denne Commission afgjør Sagen endelig. [*L. om Demarkationslinien 6. Juli 1867 § 10.*]

§ 11. Hvert 5te Aar foretages et almindeligt Gjennemsyn af Grundtaxtmatriculen, og til den Ende vælges en Commission, sammensat i Oveensstemmelse med hvad der er fastsat i § 9. Denne Commission, der vælges for 5 Aar, træder i Virksomhed efter de samme Regler, naar nye Gaders eller offentlige Veies Anlæg i Mellemtiden gjør ny Taxation nødvendig. De Forandringer, som nye Bygningers Opførelse eller ældres Udvidelse eller forandret Brandtaxation gjøre nødvendige, foretages aarlig af Stadsconducteuren efter de Fortegnelser, som vedkommende Branddirecteur har at meddele. [*Skattel. 19. Febr. 1861 § 2.*]

§ 12. Fra den 1ste Januar 1859 udredes den ene Halvdeel af de til Brolægnings- og Veivæsenet i Forening medgaaende Udgifter af Stadens Hovedkasse, og den anden Halvdeel af Brolægningskatten. Dette sidste Beløb opkræves for Stadens Vedkommende efter Reglerne for Brolægningskatten, og af de indenbys Grunde tilsvares, med den i § 13 indeholdte nærmere Bestemmelse, for hver Portion Grundtaxt saameget, som i Staden erlægges i Brolægningskat for 4 □ Favne Steenbro. [*Skattel. 19. Febr. 1861 §§ 2, 3.*]

§ 13. Fra 1ste Januar 1859 deeltage samtlige udenbys Eiendomme efter deres Grundtaxt lige med de indenbys i Borgervæbningsskatten og de $\frac{2}{3}$ af Ligningskatten. Lige-

14. Dec. ledes deeltage de fra samme Tid efter deres Grundtaxt i Udredelsen af Udgifterne til Lygte-, Vægter- og Renovationsvæsenet, dog med følgende Lempninger: I Lygte- og Vægterskatten deeltage kun de Eiendomme, som ligge ved eller i indtil 100 Alens Afstand fra en Veistrækning, som er forsynet med offentlige Lygter og Vægttere. Med Hensyn til Renovationsskatten indeles samtlige offentlige Veie ved et af Communalbestyrelsen udfærdiget Regulativ i 3 Classer. De Eiendomme, som ligge ved Veie af 1ste Classe (Gader), betale fuld Renovationsskat; de, der ligge ved Veie af 2den Classe (Landeveie), betale kun det Halve, og de, der ligge ved Veie af 3die Classe (Markveie), samt ved private Fællesveie, som Eierne selv istandsætte og ree holde, betale Intet. Fornævnte i Henseende til Renovationsskatten gjældende Regler komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til det Bidrag til Brolægnings- og Veiskatten, der ifølge § 12 skal erlægges af de udenbys Eiendomme. [Skattel. 19. Febr. 1861 §§ 2, 3. L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 19. Bekg. 26. Febr. 1900.]

§ 14. Stadens udenbys Grunde fritages fra 1ste Januar 1859 at regne for de Afgifter til Statskassen, der liggnes paa Hartkorn, og samtlige disse Hartkornsafigifter overtages af Communen og udredes af dens Kasse. [L. Nr. 103, 15. Maj 1903 § 1.]

§ 15. Port- og Passagepengene samt Brændeafgiften af den landværts Tilførsel bortfalde fra den 1ste Januar 1859. [Pl. 22. Dec. 1869.] Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[Rescr. 19. Marts 1756. Anordn. 21. April 1812.]

14. Dec. **Lov om Udøvelsen af Færgerettigheden i Kbhvn.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Det skal herefter være Enhver tilladt for Betaling at befordre Personer i Kjøbenhavns Havn og paa sammes Rhed, naar han for Havneadministrationen (eller hvem samme dertil maatte bemyndige) godtgjør: at han besidder et forsvarligt, med det fornødne Inventarium forsynet Far-

tøi; at han eller den, ved hvem han vil lade samme føre, 14. Dec. dertil er skikket, og at han har en Liggeplads, hvor Baaden kan oplægges om Natten. Hvo, som opfylder disse Fordringer, erholder af Havneadministrationen et Adgangsbeviis, for hvis Udfærdigelse der erlægges en Kjendelse af 2 Rd. 3 Mk. for en Roebaad og 5 Rd. for en Seilbaad, og bliver da Fartøiet at betegne med et Mærke og Baadføreren at forsyne med et Skilt. Havneadministrationen skal lade føre Tilsyn med, at Betingelserne vedblivende ere tilstede (hvorfor der dog ikke bliver at erlægge nogen ny Betaling) og bortfalder Retten, saa længe dette ikke er Tilfældet. [*L. Nr. 109, 29. Decbr. 1913.*]

§ 2. Paa de for Baadfærdselen i Havnen og paa Rheden vigtigste Landingssteder, hvorover Havneadministrationen har eller maatte kunne erholde Raadighed og for hvis hensigtsmæssige Indretning den har at sørge, skal den paa et Aar ad Gangen anvise Liggeplads til et saa stort Antal af de ifølge det Forestaaende til Færgefart Berettigede, som Pladsen tillader, mod at disse derfor betale en aarlig Leie og underkaste sig den Forpligtelse, at færge paa de Tider, som fastsættes i et særligt Reglement, og for en bestemt Betaling, hvorfor der, hvis det skulde vise sig nødvendigt, kan fastsættes et Maximum i Reglementet. Dette affattes af Havneadministrationen og stadfæstes af Indenrigsministeren, som tillige afgjør, hvilke Landingssteder der skulle indrettes til offentlige Liggepladse og hvilken Leie der skal svares af samme. [*Regl. 10. Aug. 1859.*]

§ 3. Hvo, der uden at være i Besiddelse af Adgangsbeviis befatter sig med for Betaling at befordre Personer i Havnen og paa Rheden, straffes af Politiretten med Bøder fra 5 til 10 Rd. Hvo, der overtræder det i § 2 ommeldte Reglement, ansees med Bøder fra 1 til 5 Rd., som dicteres af den, til hvem Havnepolitiet er overdraget, og kan efter dennes Indstilling af Havneadministrationen bortvises fra det Offentlige Liggepladse. Forøvrigt skal Enhver, der befatter sig med saadan Fart, være undergivet Havnepolitiets Tilsyn og holde sig de til Ordens Overholdelse af

14. Dec. samme givne Befalinger efterrettelig. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

29. Dec. **Lov om Forandring i Forordningen af 21. Maj 1845.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Fra 1ste Mai 1858 skulle ogsaa i den nedstigende Linie Mand og Kvinde gaae i lige Arv, og ophæves som Følge heraf Fdn. af 21de Mai 1845 § 2 og D. L. 5—2—29.

§ 2. Den Ret, som Fdn. af 21de Mai 1845 § 23 hjemler dem, som efterlade sig Børn eller Livsarvinger, til ved Testament at raade over en Fjerdedeel af deres Bo, skal udvides til herefter at angaae en Trediedeel af samme. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

29. Dec. **Lov om Kvindens Myndighed.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Fra 1ste Mai 1858 ere ugifte Kvinder, naar de have opnaaet en Alder af 18 Aar, myndige under Curator, og med det fyldte 25de Aar fuldmyndige. [*Jfr. L. om Medd. af Fuldmyndighedsbevillinger for Kvinder 13. Marts 1903. L. om Formueforholdet mellem Ægtefæller 7. April 1899 § 10. L. Nr. 133 om Forandringer i Kvinders Retsstilling af 27. Maj 1908.*]

§ 2. De i Overformynderierne fortiden indestaaende Kapitaler, som tilhøre ugifte Kvinder, der have opnaaet en Alder af 18 Aar, skulle af disse ikke kunne opsiges til Udbetaling forinden Udløbet af 3 Aar fra den Tid, nærværende Lov træder i Kraft. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

29. Dec. **Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Afsnit I. Om Adgang til Næringsdrift i Almindelighed.

§ 1. Borgerskab og Næringsbeviis. Den almindelige Adkomst til Udøvelsen af Næringsdrift, der

ikke er fri, er i Kjøbstæderne Borgerskab, paa Landet Næ- 29. Dec.
ringsbeviis, der under Iagttagelse af de foreskrevne Betingelser meddeles i Kjøbstaden af vedkommende Magistrat og paa Landet af Politimesteren. Den, som udøver saadant Erhverv, forinden Adkomsten er tilstede, straffes for uberettiget Næringsbrug. For hver Kjøbstad og hvert Amt forfattes en Vedtægt, der bestemmer, hvad der er at ansee som bunden Næring. Disse Vedtægter, der revideres hvert 5te Aar, udfærdiges af Indenrigsministeriet efter indhentet Betænkning fra Kjøbstædernes Communalbestyrelser og Amsraadene paa Landet. [*Pl. 12. April 1858. 1. April 1913. 24. Sept. 1829. 31. Jan. 1844.*]

§ 2. Betingelserne for Meddelelse af Borgerskab og Næringsbeviis. Til at vinde Borgerskab eller Næringsbeviis udkræves: 1. at den Paagjældende er fuldmyndig; 2. at hans Bo ikke er under Opbud- [*Den ved D. L. 5—14—50 omhandlede Tilladelse til at opbyde sit Gods til Kreditorerne bortfaldet ved L. om Fallitboer 30. Dec. 1858 § 5.*] eller Fallitbehandling; [*Skr. 20. Okt. 1887. 9. Jan. 1872.*] 3. at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf paa Æren [*Straf paa Æren bortfaldet v. Strfl. 10. Febr. 1866 § 9.*] eller offentligt Arbeide eller er under Tiltale for en Forbrydelse, der kan medføre saadan Straf [*L. om Æresoprejsning 3. April 1868. 13. April 1894. Jfr. nærv. L. § 49, 57, 58, 59, 76. Skr. 10. Maj 1856.*]; 4. at han, saafremt han ikke har Indfødsret, oplyser, at han idetmindste i 5 Aar har opholdt sig og ernæret sig ærligt heri Riget. [*L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 1. L. om Indfødsret 19. Marts 1898 § 10. Skr. 17. Marts 1863. 9. Juni 1859.*] Ligesom denne Regel imidlertid ikke er anvendelig, hvor tractatmæssige Bestemmelser [*Belgien: Bekg. 26. Juni 1895. Frankrig: Bekg. 14. Febr. 1910. Paraguay: Bekg. 12. Okt. 1904. Rumænien: Bekg. 22. Juni 1910. Schweitz: Patent. 28. Juli 1875. Tyrkiet: Bekg. 25. Juni 1862. Italien: Bekg. 22. Sept. 1902. Mexikanske Stater: Bekg. 11. Nov. 1910. Persien: Patent. 24. Sept. 1859. Portugal: Bekg. 6. Juni 1887. Preussen. Tr. 17. Juni 1818. Konv. 26. Maj 1846. Serbien: Bekg. 28. Juni 1910. Rusland: Bekg. 3. April 1895. Østrig-Ungarn: Bekg. 23. Juni 1887. Forenede Amerikanske Stater: Konv. 26. April 1826. Grækenland: Pl. 10. Marts 1847. Venezuela: Patent 10. August 1863. Brasilien: Tr. 26. April 1828. Chile: Bekg. 11. Maj 1907. Dominikanske Republik: Patent. 18. Maj 1853. Japan: Bekg.*

29. Dec. 6. Maj 1896. 5. Juni 1912. Liberia: Patent 7. April 1865. Mecklenborg-Schwerin: Konv. 25. Nov. 1845. Oldenborg: Tr. 31. Marts 1841. Siam: Patent 3. Febr. 1860. Spanien: Bekg. 10. Aug. 1894. Storbritannien: Tr. 11. Juli 1670, Art. 5 og 8.] give et fremmed Lands Undersaatter samme Adgang til her at nedsætte sig og drive Næring, som tilkommer Landets egne Børn, saaledes skal Kongen, hvor Omstændighederne maatte anbefale det, ved Anordning ganske eller tildeels kunne tilstaae et fremmed Lands Undersaatter lige Adgang med Landets egne Børn til her at drive Næring [Anord. 8. Dec. 1904. Skr. 20. Juni 1905 vedr. Nederlandske Undersaatter.] Hvor Borgervæbning, [L. 28. Maj 1870 § 1.] Politicorps, Brandcorps eller deslige er organiseret, maa den Paagjældende bevise at have fyldestgjort, hvad Reglementerne i saa Henseende foreskrive. Det er endelig en Selvfølge, at de særlige Forskrifter, der iøvrigt gjælde enkelte Næringsbrug, blive at iagttage ved Meddelelse af Borgerskab eller Næringsbeviis paa disse. [Fr. 28. Aug. 1833.]

§ 3. Rettigheden til at forlange Borgerskab eller Næringsbeviis. Naar Nogen er i Besiddelse af de lovbefalede Egenskaber og har opfyldt de foreskrevne Betingelser, kan Borgerskab eller Næringsbeviis ikke nægtes ham. [Skr. 27. Okt. 1866.] Dette skal og gjælde da, naar saadan Adkomst begjæres paa en Næringsvei, der ikke paa det paagjældende Sted er eller har været gjort til Gjenstand for bunden Næring. Men den Omstændighed, at der i saa Fald paa Forlangende er meddeelt Borgerskab eller Næringsbeviis paa en saadan Næringsvei, skal ikke medføre, at samme ikke maa drives af Andre der paa Stedet uden saadan Adkomst. [Jfr. An. 1. Jan. 1840 § 8.]

§ 4. Hvorledes der forholdes, naar Flere ere Interessenter. Borgerskab og Næringsbeviis kan meddeles Actieselskaber, i hvis Øvrigheden forelagte Vedtægter intet Ulovligt indeholdes. [Skr. 14. Sept. 1887. 28. Nov. 1888. 20. Juli 1905. 17. Okt. 1914. 17. Maj 1895, jfr. Konkursl. 25. Marts 1872 § 56. L. 23. Maj 1873 §§ 2, 10. Skr. 10. Juli 1895. 21. Jan. 1897. Cirk. 13. Nov. 1885. Skr. 29. Marts 1883. Cirk. 15. Sept. 1893. 5. Sept. 1916.] Forandringer i Vedtægterne skulle da, inden de træde i Kraft, meddeles Øvrigheden til

Stadfæstelse. Drives iøvrigt Handel eller hvilketsomhelst 29. Dec. andet under bunden Næring henhørende Erhverv af Flere i Forening, skal Enhver af disse, som tager umiddelbar Deel i Forretningerne, erhverve Borgerskab eller Næringsbeviis. [Pl. 30. Okt. 1798.]

§ 5. Berettigelsen efter Borgerskab eller Næringsbeviis. Borgerskabet berettiger til at udøve Næringen i den Kjøbstad [Skr. 28. Sept. 1905. 25. April 1878. 30. Marts 1858. 14. Febr. 1863.], hvor samme er taget, overalt paa sammes Grund eller Jord [L. om skadelige Næringsveje 10. Marts 1852. Sundhedsvedt. 15. Juni 1886 §§ 20—22. L. om Kbhs Frihavn 31. Marts 1891 § 12. Konk. 27. April 1892 § 19.], forsaavidt Næringen ikke er bunden til et bestemt Sted. Det i een Kjøbstad erhvervede Borgerskab fritager ikke for paany at tage Borgerskab eller Næringsbeviis, naar Paagjældende ønsker at drive bunden Næring andetsteds. Det givne Næringsbeviis hjemler, forsaavidt det ei knytter Næringen til et bestemt Sted, Ret til Nedsættelse paa ethvert Sted i vedkommende Jurisdiction [L. om Næringsfrihed 23. Febr. 1866 § 2.], der ligger udenfor de i det Følgende foreskrevne Grændser (§§ 28, 54—57); men det paaligger Vedkommende i Tilfælde af Flytning inden Jurisdictionens Omraade derom at gjøre Anmeldelse til Politimesteren, som da giver det tidligere udfærdigede Beviis fornøden Paategning. Begynder Vedkommende sin Næringsvei paa det Sted, hvorhen han er flyttet, uden at have erholdt Paategning, paadrager han sig Ansvar for uberettiget Næringsbrug. Vil den Paagjældende nedsætte sig i en anden Jurisdiction, bliver et nyt Næringsbeviis eller Borgerskab at erhverve.

§ 6. Om Forening af flere Næringsveie. Borgerskab og Næringsbeviis meddeles stedse paa en bestemt Næringsvei. Men Intet er tilhinder for, at der med de i denne Lov fastsatte Indskrænkninger (§§ 24, 35, 44, 47, 64) [L. om Beværtning 10. Maj 1912 §§ 11, 45.] vindes Adgang til at drive flere Næringsveie i Forening, saafremt iøvrigt den Vedkommende opfylder de Betingelser, der maatte være foreskrevne for hver især, og betaler den for hver især bestemte Kjendelse. Berettigelsen hertil kan meddeles ved en

29. Dec. Paategning paa Borgerbrevet eller Næringsbeviset. Kan dette ikke skaffes tilveie, bliver nyt Adkomstbrev at udfærdige efter de almindelige Regler.

§ 7. Om Adgang til Næringsdrift for Fruentimmer. Enker, forladte, fraskilte og separerede Hustruer, samt ugifte Qvinder, der ere 25 Aar gamle og myndige med eller uden Curator [*L. om Kvindens Myndighed 29. Dec. 1857. I. Nr. 36, 13. Marts 1903.*], skulle have lige Adgang med Mandspersoner til Næringsdrift, naar de fyldestgjøre de i § 2 Nr. 2—4 fastsatte Betingelser. Istedetfor Borgerskab meddeles dem et Næringsbeviis. Ogsaa kunne Bevillinger, forsaavidt disse endnu finde Sted efter denne Lov, meddeles saavel Qvinder som Mænd. Enken har Ret til at fortsætte Mandens Næringsvei, indtil hun indgaaer nyt Ægteskab. [*Fr. 21. Marts 1800 § 13. Skr. 5. Juli 1907. 16 Jan. 1915.*] Samme Ret tilkommer Hustruen, hvis Mand er bortrømt. [*Skr. 25. Nov. 1914.*] At forfærdige Modepynt, Klædningsstykker for Personer af Qvindekjønnen og for Drengbørn under 10 Aar, at sy Linnedsyning, Kaskjetter, Halsbind og deslige, skal for Qvinder ansees for fri Næring. [*Skr. 3. Juli 1858.*]

§ 8. Den de Søindrullerede, militaire Haandværkere m. fl. tilstaaede Adgang til Næringsbrug. De Søindrullerede, de militaire Haandværkere m. fl., som efter den gjældende Lovgivning have Ret til uden Borgerskab eller anden særlig Bevilling at udøve forskjellige Næringsbrug, have inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for vedkommende Magistrat eller Politimester at oplyse, at og i hvilket Omfang de have udøvet saadan Ret, hvorefter der af samme Øvrighed meddeles et Beviis, der fremtidig hjemler dem samme Ret, dog at der i ethvert Tilfælde, hvor den benyttes, svares samme Næringssskat af den Paagjældende, som der paa Stedet erlægges af enhver Anden, der udøver Næringen i samme Omfang. Dog skal det i Henseende til Døvstumme have sit Forblivende ved Pl. af 10de Mai 1827.

§ 9. Om dem, som paa Grund af Forbrydelse ikke kunne erhverve Borgerskab eller

Næringsbeviis. Naar nogen ikke kan erhverve Bor- 29. Dec.
gerskab eller Næringsbeviis paa Grund af den i § 2 Nr. 3
indeholdte Bestemmelse, eller ifølge § 11 har forbrudt saa-
dan Adkomst til Næringsbrug, skal Magistraten og paa
Landet Amtmanden være bemyndiget til at meddele den
Paagjældende Bevilling til at drive en eller anden Næring
[L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 3. L. om Beværtning 10. Maj 1912 § 4.
Skr. 14. Nov. 1860. Stempellov 13. Maj 1911 §§ 119, 122.], dog at
det skal være ham aldeles formeent at antage nogen Dreng
til Hjælp eller Oplærelse. [Lærlingelov 30. Marts 1889 § 2.]
Har den Paagjældende ikke været anset med høiere Straf
end Forbedringshusarbeide, og ikke oftere end een Gang
været idømt denne Straf, skal han være berettiget til 5
Aar efter Straffetidens Udlob at fordre Borgerskab eller
Næringsbeviis, saafremt han ikke i den Tid har gjort sig
skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 10. Opsigelse og Nedlæggelse af Nærin-
gen. Det staaer en Næringsbruger frit for at opsiges sin
Ret til Næringsdrift enten for stedse eller paa ubestemt
Tid eller paa visse Aar. Herom bør det Fornødne paategnes
det ham meddeelte Borgerbrev eller Næringsbeviis. Saa-
længe ikke Nogen udtrykkelig har opsagt sin Ret til Næ-
ringsdrift, er han, hvor en særegen Næringssskat erlægges,
pligtig at udrede denne. [Skr. 20. Okt. 1887.]

§ 11. Forbrydelse af Rettighed til Næ-
ringsdrift. Den, som ved Dom er funden skyldig til
Straf paa Æren [bortf. v. Strfl. 10. Febr. 1866 § 9.] eller offent-
ligt Arbeide, skal tillige have sin ved Borgerskab eller
Næringsbeviis erhvervede Ret forbrudt. [Næringsadkomst
bortfalder endvidere i Henh. t. flg. Bestemmelser. L. 23. Maj 1873
§ 9, jfr. Beværterl. 10. Maj 1912 § 42. L. 2. Juli 1870 § 7. L. Nr.
47, 1. April 1887 § 37. L. 5. April 1888 §§ 8, 9. Fr. 1. Febr. 1797
§ 107. Fr. 4. Maj. 1803 § 18. Fr. 8. Febr. 1805 § 39. Tr. 10. Jan.
1840 § 7. L. 3. Maj 1873 § 35. — Skr. 16. April 1902.]

§ 12. Borgerskabspenge. Stemplet Papir.
Ved Overleveringen af Borgerbrevet erlægges en Kjen-
delse. Til den Ende blive de Næringsbrug, hvorpaa der
meddeles Borgerbrev, at inddele i fem Classer. Til hvilken

29. Dec. Classe de enkelte Næringsbrug i de forskjellige Kjøbstæder skulle henføres, afgjøres af Indenrigsministeriet efter indhentet Betænkning fra Communalbestyrelsen. [*Haandværkere paa Landet. L. 23. Maj 1873 § 4. Brændevinshandel. L. 2. Juli 1870 § 2. Forbrugsforeninger. L. 2. Juli 1870 § 4. Beværterbevillinger. L. 10. Maj 1912 § 10. Mæglere L. 11. Novbr. 1860.*] Borgerbreve og Næringsbeviser skrives paa stemplet Papir af 4de Classe, til Næringsveie af 1ste Classe paa Nr. 10, af 2den Classe paa Nr. 9, af 3die Classe paa Nr. 7, af 4de Classe paa Nr. 6 og af 5te Classe paa Nr. 5. [*nu ændret ved L. Nr. 108 om Stempelpligt af 13. Maj 1911 §§ 119, 120.*] For Borgerbreve betales i Kjøbenhavn til Stadens Kasse: i 1ste Classe 100 Rd., i 2den Classe 60 Rd., i 3die Classe 24 Rd., i 4de Classe 12 Rd., i 5te Classe 4 Rd. Alt særskilt Expeditionsgebyr, Betaling for Stadsseglet og deslige bortfalder. Attraaes Borgerskab i Henhold til § 3 andet Punktum, beregnes Kjendelsen som for en Næringsvei af 5te Classe. I de øvrige Kjøbstæder, i hvilke Indvaanerantallet efter den til enhver Tid sidst afholdte Folketælling naaer 5000, udredes Borgerskabspengene med $\frac{3}{4}$ og i alle andre Kjøbstæder med $\frac{1}{2}$ af hvad for Kjøbenhavn er fastsat. Af Borgerskabspengene tilfalder Halvdelen Kæmnerkassen og Halvdelen Magistrat og Byskriver, saaledes at Sidstnævnte oppebærer $\frac{1}{4}$ af denne Halvdeel, medmindre der for den enkelte Kjøbstad ifølge kongelig Resolution maatte vorde bestemt en anden Fordeling. [*Disse Kendelser tilfalde nu vedk. Købstads Kasse iflg. L. 1. Juli 1870 § 2 om Retsbetjentlønninger.*] Træder Nogen over til en anden Næringsvei, erlægges Forskjellen i Borgerskabspengene og det stemplede Papir, hvis den eller de Næringer, hvortil der gaaes over, ere høiere ansatte end den eller de, som nedlægges. [*Skr. 5. Juli 1858. 22. Maj 1913. 11. Marts 1875. 4. Juni 1874. 30. Sept. 1873. 11. Okt. 1913. 27. April 1868. 29. Marts 1871.*]

§ 13. Betaling for Næringsbeviis paa Landet. Ved Meddelelsen af Næringsbeviis paa Landet udredes den Kjendelse, som for samme Næring erlægges i nærmeste Kjøbstad i samme Provinds [dog skal af Haandværkere paa Landet, der bosætte sig længere end een Mil

fra Kjøbstaden, kun svares halvt mod Kjøbstaden. *Æn- 29. Dec. dret ved L. 23. Maj 1873 § 4.*] Med Hensyn til de Næringsveie, som ikke maatte findes nævnte i den for vedkommende Kjøbstad fastsatte Classification, tilkommer det Amtmanden at afgjøre, til hvilken Classe de blive at henregne. Næringsbeviset skrives paa det stempede Papir, som er foreskrevet for et Borgerbrev paa samme Næring. Kjendelsen tilfalder vedkommende Sognecommune. De i Aarets Løb indkomne Kjendelser udbetales til Vedkommende inden næste Aars Januar Maanedes Udgang med en Afkortning af 4 pCt. i Incassationspenge. Træder Nogen over til en anden Næringsvei, gjælder den samme Regel i Henseende til Betaling og stemplet Papir som i Kjøbstæderne.

§ 14. Almindelige Bestemmelser angaaende de foreskrevne Afstande fra Kjøbstaden. Hvor et Næringsbrug efter denne Lov ikke maa udøves inden en vis Afstand fra en Kjøbstad, beregnes denne i lige Linie fra Axeltorvet. Har Kjøbstaden intet enkelt bestemt Axeltorv, bestemmer Overøvrigheden det Punkt, hvorfra Afstanden skal regnes. Er der mellem Kjøbstaden og det Sted paa Landet, hvor Næringsbruget attraaes drevet, et Vand af idetmindste tusind Alens Brede, og der ikke haves landfast Forbindelse med Kjøbstaden af mindre Længde end den i nærværende Lov iøvrigt bestemte Afstand, skal Forbudsbestemmelsen aldeles ikke gjælde. Efter Forslag fra vedkommende Kjøbstadscommunalbestyrelse kan Indenrigsministeren bestemme, at Forbudsbestemmelserne bortfalde eller indskrænkes for Kjøbstaden. [*L. om Næringsfrihed 23 Febr 1866. Skr. 18. Nov. 1874. 15. Aug. 1889.*]

Afsnit II. Om Haandværks- og Fabrikdrift.

A. Fælles Bestemmelser.

§ 15. Adgang til Haandværks- og Fabrikdrift i Almindelighed. Adgangen til den hidtil under borgerlig Næring henhørende Haandværksdrift og til den Fabrikdrift, som ikke er fri, skal, forsaavidt ikke anderledes

29. Dec. er bestemt i denne Lov, staae aaben for Enhver, som efter de i det Foregaaende foreskrevne Regler vinder Borgerskab eller Næringsbeviis.

§ 16. Om Arbeide og Varetilvirkning, som er Enhver tilladt. Ingen skal kunne drages til Ansvar for det under Haandværks- og Fabrikdrift henhørende Arbeide [*Herfra er dog visse Undtagelser L. 3. Maj 1873 om Tilvirkning af Sukker. L. Nr. 119, 8. Juni 1912 om Tilv. af Spiritus. L. Nr. 130, 8. Juni 1912 om Ølbruggeri. L. Nr. 182, 8. Juni 1912 om Stempelafgift af Cigaretter.*], som han enten selv eller ved Hustrues og Børns Hjælp udfører. [*L. 14. April 1852 § 2. L. 30. Jan. 1861 § 5. Skr. 23. Dec. 1905. 4. Nov. 1863. 8. Jan. 1863. 18. Febr. 1863. 11. Aug. 1862. 30. April 1862. 12. Marts 1872. 20. Juni 1911. 23. Okt. 1914.*]

§ 17. Arbeides Udførelse i Entreprise. Enhver kan som Entrepreneur eller Leverandeur paatage sig Udførelsen af hvilket som helst Arbeide eller Leveringen af hvilket som helst Haandværks- og Fabrikvare, naar han kun lader Arbeidet udføre ved eller bestiller Varerne hos Personer, der ere berettigede til at forfærdige og afsætte samme. Betjener han sig af Uberettigede, bliver saavel han som disse at ansee for uberettiget Næringsbrug. [*L. om Kbhs Vandforsyning 30. Nov. 1857 § 11. Skr. 3. Juli 1858.*]

§ 18. Forening af beslægtede Haandteringer under eet Borgerskab eller Næringsbeviis. Under Borgerskab eller Næringsbeviis: a. paa at være Smed indbefattes hvad der nu henhører til Grov- og Kleinsmedenes, Ankersmedenes, Sporemagernes, Tøismedenes samt Nagelsmedenes Haandtering; b. paa at være Væver indbefattes hvad der henhører under Dugmagerne, Tøimagerne og Linnedvæverne; c. paa at være Possemagemer indbefattes tillige hvad der henhører under Knapmagerne; d. paa at være Gjørtler indbefattes tillige hvad der henhører under Sværdfejerne og Klokkestøberne; e. paa at være Snedker indbefattes tillige hvad der henhører under Stolemagerne samt Billed- og Ornamentskjærerne; f. paa at være Dreier indbefattes hvad der henhører under Kunstdreierne samt Blokke- og Rokkedreierne;

g. paa at være Handskemager indbefattes tillige hvad 29. Dec. der henhører under Peltsneriet; h. paa at være Garver indbefattes tillige Feldberederi samt Saffian- og Carduanberederi.

§ 19. Om Grændserne mellem Haandværksfagene. Saa ofte der opstaaer Spørgsmaal om Grændsen mellem de forskellige Haandværks- eller Fabriknærings Berettigelse, bliver dette at afgjøre efter Lov [*Fr. 22. Okt. 1794. Pl. 17. Nov. 1825. Pl. 28. Aug. 1833.*] og Sædvane, dog med følgende nærmere Bestemmelser: Det skal være tilladt enhver Haandværker, selv eller ved Medhjælpere af eget eller af andre Haandværk, at forfærdige alle enkelte Dele af og udføre alt Arbeide ved de Gjenstande, hvilke han er berettiget til at afhænde som hele Fabrikater, uanseet at disse Dele eller dette Arbeide henhører under andre Næringer, dog at denne Frihed til at forfærdige Productets enkelte Dele skal være indskrænket til, hvad Haandværkeren selv bruger og anbringer. Endvidere skal det være Enhver tilladt, selv eller ved Medhjælpere af eget eller andet Haandværk, at forarbeide og istandsætte, dog kun til eget Brug, de Maskiner, Modeller, Haandværksredskaber eller andre Gjenstande, som han benytter til Udøvelsen af det Næringsbrug, hvortil han har vundet Berettigelse. De Indskrænkninger, som maatte finde Sted ved enkelte Haandværk i Henseende til Arbeidsmaaden eller de Redskaber, der benyttes, skulle være hævede. [*Skr. 14. Okt. 1910.*]

§ 20. Fortsættelse. Endvidere skal Borgerskab eller Næringsbeviis: a) paa at være Tømmermand (Huustømmermand) giver Ret til at udføre alt under Bygnings-snedkeriet henhørende Arbeide [*Pl. 28. Aug. 1833 § 4.*]; b) paa at være Kobbersmed eller Blikkenslager give Ret til alle Slags Arbeider af Plader af uædle Metaller; c) paa at være Bager give Ret til den under Conditori og Kagebageri henhørende Bageri-Virksomhed [*Prom. 9. Febr. 1799. Skr. 3. Aug. 1822 9. Okt. 1821. 19. Marts 1822. 27. April 1822. Lavs Art. 23. Juni 1683, Art. 7 og 9. Pl. 16. April 1841. Bekg. 25. Sept. 1914. Pl. 27. Okt. 1914. L. Nr. 163, 19. Juni 1908 § 2, 3°. L. Nr. 82, 30. April 1909 § 1, 3°.*]; d) paa at være Kagebager

29. Dec. give Ret til Tilvirkning ikke blot af alle Slags Kager, men tillige af egentlige Conditovarer; e) paa at være Bogbinder give Ret til, dog kun i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, at forhandle Bøger, Landkort, Papir og Skrivematerialier.

§ 21. Flere Værksteder. Hvor Næringsadkomsten ikke binder Næringen til et bestemt Sted, er der Intet tilhinder for at holde Værksted paa flere Steder i Jurisdictionen, naar den Paagjældende selv staaer som Mester for disse og ikke benytter denne Ret til at lade Uberettigede drive Haandværket i sit Navn. Det er heller ikke Mesteren formeent at lade sine Medhjælpere arbeide i deres Hjem.

§ 22. Næringsomraadet. Ligesom Kjøbstadhaandværkeren kan arbeide for andre Kjøbstæders Indvaanere og Landboere, saaledes skulle Landhaandværkere og være berettigede til at arbeide for Kjøbstadbeboere.

§ 23. Afsætningsret. Haandværkere og Fabrikker i Kjøbstæderne ere berettigede til at falholde deres Varer fra Værksted, Fabrik, Bopæl eller aabne Boutiker i Staden. De paa Landet bosatte Haandværkere og Fabrikker kunne have eet Udsalgssted enten ved Bopælen eller Værkstedet; Fabrikker kunne derhos tillige have Udsalg i Kjøbstæderne. Endvidere skal det være tilladt Fabrikker og Haandværkere at falholde saavel Andres Frembringelser, forsaavidt de henhøre til deres Fag, som ogsaa, under samme Betingelse, brugte Sager. Derhos skal enhver Haandværker eller Fabrikker have Ret til at forhandle de Varer, som ved den Behandling, der er Gjenstand for hans Næringsbrug, have undergaaet en væsentlig Forandring, uanseet at Productet iøvrigt henhører under Andres Næringsbrug, samt til at afhænde de Maskiner, Redskaber og Materialier, som henhøre til Faget, til andre Mestere og Fabrikker af samme Fag. Det staaer de paa Landet bosatte Haandværkere frit for at lade deres Varer sælge ved offentlig Auction paa Landet, men ikke i Kjøbstæderne. [L. om Næringsfrihed 23. Febr. 1866 § 1. L. 15. April 1854 § 4. Skr. 29. Marts 1862. Skr. 7. April 1865, Nr. 5. 29. Aug. 1907. 1. Nov. 1860. 28. Febr. 1912. L. 1. April 1887 § 2. L. Nr. 119, 8. Juni 1912 § 2.]

§ 24. Adskillelse af Handels- og Haand- 29. Dec. værksnæring. Borgerskab eller Næringsbeviis paa Haandværk kan ikke forenes med Borgerskab eller Næringsbeviis paa Handel; dog skal dette ikke gjælde med Hensyn til Høker- og Marschandiserhandel samt de i §§ 50, 51, og 52 ommeldte Arter Handel. [Skr. 24. Aug. 1865. 29. Nov. 1875. Beværterl. 10. Maj 1912 § 11. Ikke Haandværk men Fabrikdrift er flg. Næringer: Farver: Skr. 21. Aug. 1869. 12. Nov. 1891. Garver: Skr. 16. Jan. 1884. Cigarmager: Skr. 17. Dec. 1898. Fremstilling af Cigaretter, Cigaretstyre og Cigaretpapir: Skr. 23. Febr. 1914. Møller: L. 15. April 1854. Skr. 29. Nov. 1875. 7. Dec. 1912. Lysestøber: Skr. 13. Maj 1841. Ølbrygger: Skr. 9. Nov. 1866. Brændevinsbrænder: L. 1. April 1887 § 2. — Haandværk er derimod: Næring som Bogtrykker: Skr. 15. April 1874. Rebslager: Skr. 16. Juni 1898. Slagter: Skr. 3. Okt. 1868. Kagebager og Sukkervarefabrikant: Skr. 30. Nov. 1914. Støvsugning: Skr. 19. Nov. 1913.]

B. Kjøbstæderne.

§ 25. Om Haandværks- og Fabriklaugene.

Den Haandværks- og Fabriklaugene hidtil tilkommende udelukkende Ret bortfalder; men iøvrigt vedbliver ethvert Laug, der af Indenrigsministeriet anerkjendes som saadant, og har mindst 5 Medlemmer, at bestaae, indtil det af Fleertallet af dets Medlemmer vorder besluttet, at Lauget skal ophæves, eller Medlemmernes Antal synker under 5. Det staar ethvert Medlem af et Laug frit for at udmelde sig, naar han vil.

§ 26. Forandringer i de gjældende Laugsartikler og andre Laugsindretningen vedkommende Bestemmelser. Det er Indenrigsministeren overladt under den nu brugelige Form, i Kongens Navn, at meddele Stadfæstelse paa saadanne Forandringer i de gjældende Laugsartikler og andre Laugsforfatningen vedkommende Indretninger og Bestemmelser, som af de Vedkommende maatte attraaes.

§ 27. Frivillige Svendepøver. Der skal aabnes Adgang for dem, der maatte ønske det, til at aflægge Svendepøve i Haandværksfagene i Overensstemmelse med Regler, der nærmere fastsættes af Kongen. [Fr. 21. Marts 1800 § 6. Bekg. 3. Okt. 1884. Skr. 12. Maj 1886.]

29. Dec. C. Paa Landet.

§ 28. Afstandsbestemmelse. Den Haandværksdrift, som hidtil ikke har kunnet øves paa Landet uden Bevilling, skal ikke tilstedes efter sædvanligt Næringsbeviis i een Miils Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig. Dog undtages Møllebyggere, Muurmestere, Tømmermestere, Hvedebrødsbagere, Snedkere, Glarmestere, Sadelmagere, Skrædere og Skomagere. Med Hensyn til Møllebrug gjælder Loven af 14de April 1852, dog at Næringsbeviis løses. Nedsætter en Haandværker sig nærmere en Kjøbstad end $\frac{1}{4}$ Miil fra sammes Axeltorv (§ 14), kan vedkommende communale Myndighed i Kjøbstaden, efter de for samme gjældende Regler, paaligne ham Næringssskat, som indbetales i Kæmnerkassen. [*L. om Næringsfrihed 23. Febr. 1866. L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 12.*]

§ 29. Kongelig Bevilling. Guldslagere, Guldtrækkere, Guldsmede og Bogtrykkere maae ikke nedsætte sig paa Landet uden kongelig Bevilling, der udfærdiges gjennem Indenrigsministeriet. Ogsaa med Hensyn til Brændeviinsbrændere forbliver det ved de gjældende Regler. Den, der erholder Bevilling, skal derefter løse Næringsbeviis. [*L. Nr. 47, 1. April 1887 § 2.*]

Afsnit III. Om Handelen.

A. Fælles Bestemmelser.

§ 30. Adgang til Handelsberettigelse. Adgang til at drive Handel staaer, forsaavidt ikke anderledes bestemmes ved denne Lov, aaben for Enhver, der ifølge de i det Foregaaende foreskrevne Regler vinder Borgerskab eller Næringsbeviis. Borgerskabet eller Næringsbeviset meddeles, dog med de i det Følgende fastsatte nærmere Bestemmelser, paa at drive enten Groshandel eller Kjøbmandshandel eller Detailhandel.

§ 31. Grosserernes Handelsberettigelse. Det er ikke tilladt Grossererne, at sælge Varer i mindre Partier, end i den nærværende Lov vedføiede Fortegnelse findes fastsat. Dog kommer denne Grændse ikke i Betragtning, naar Varerne sælges til en Anden, som dermed er

handelsberettiget og det skal derhos være Grossererne 29. Dec. uformeent at sælge enhver Varesort, hvad enten den hører til de i Fortegnelsen udtrykkelig nævnte eller ikke, i Qvantiteter til Salgspræis af ikke mindre end 20 Rd. Grossererne ere uberettigede til at holde aaben Bod. Grosserersocietetet i Kjøbenhavn og den dermed forbundne Comitee vedbliver under sin nærværende Indretning og med den samme for Tiden tilkommende Virkekreds. [*An. 23. April 1817 § 12. Rescr. 23. April 1817. Pl. 10. Febr. 1818. 6. April 1842. Bekg. 3. Aug. 1914. Skr. 23. Dec. 1880. Pl. 19. April 1843 § 2.*]

§ 32. Kjøbmændenes Handelsberettigelse.

Under Kjøbmandshandel, hvorpaa i Kjøbenhavn ikke meddeles særskilt Borgerskab, indbefattes, for Landets Vedkommende dog med den af § 56 flydende Indskrænkning, al Slags Handel i Stort og Smaat. Dog kan en Kjøbmand ei i Smaat forhandle de Medicinalvarer, der ifølge Lov og Anordninger ere forbeholdte Apothekerne, ei heller uden særskilt Borgerskab drive Marschandiserhandel. [*Pl. 19. April 1843 § 2. L. 2. Juli 1870 § 1. Beværterl. 10. Maj 1912 § 11.*]

§ 33. Detaillisternes Handelsberettigelse.

Detaillisterne ere berettigede til at forhandle enhver Varesort, som ikke ifølge § 35 særligen derfra er undtagen, i saadanne Partier, der ikke naae den Handel i stort anviste Grændse, dog at indenlandske Landvæsenproducter (hvorunder alle de Producter, der ifølge Forordningen af 23de April 1845 § 1 maae opkjøbes paa Landet og indbringes til Kjøbstæderne, blive at henhøre) kunne afhændes i hvilkesomhelst Partier. Forsaavidt der efter den nuværende Lovgivning tilkommer de ved denne Lovs Kundgjørelse bosatte Detaillister en større Ret i Henseende til Qvantiteten, hvori de maae afsætte deres Varer, beholde de denne ubeskaaren. [*Skr. 19. Jan. 1892.*]

§ 34. Om Udsalgsstedet. Det er ikke nogen Detailhandler tilladt at have Udsalg fra andre Steder end fra aaben Boutik [*Skr. 9. Okt. 1906. An. 23. April 1817 § 13. Skr. 11. Sept. 1817. 30. April 1866.*]; dog er dette ei anvendeligt paa den, der tillige har Ret til Handel i Stort. Overtrædelse af denne Bestemmelse ansees som uberettiget Næringsbrug.

29. Dec Ingen Handlende er berettiget til at have Boutik paa flere Steder i samme Commune. [*Skr. 7. Dec. 1891. 15. Marts 1916.*]

§ 35. Visse Artikler, som undtages fra Detaillisternes Handelsberettigelse. Fra den almindelige Handelsret, som efter § 33 tilkommer Detailister, undtages: 1) de Medicinal-Varer, som ifølge Lov og Anordninger ere forbeholdte Apothekerne [*L. Nr. 132, 29. April 1913 § 11 Anord. 11. Juni 1913.*]; 2) allehaande brugte Sager, der henhøre under Marschandiserhandelen med Undtagelse af gamle Bøger; 3) alle Slags destillerede stærke Drikke, indtil Paagjældende for Magistraten anmelder, at han vil befatte sig med Udsalg af denne Artikel, og for saadan Anmeldelse erhverver Magistratens Beviis, eller dertil vinder Adkomst efter § 56. [*L. 2. Juli 1870 § 1. Beværterl. 10. Maj 1912 § 40. Fr. 19 April 1843 § 2.*]

§ 36. Commissionshandel, Speditionsforretninger og Rhederi. Den saakaldte Commissionshandel er tilladt Enhver med de samme Varer og i de samme Qvantiteter, som han for egen Regning maa købe og sælge; dog er det ikke tilladt at udsælge Varer i Smaat for udenlandsk Regning. Blotte Speditionsforretninger og Rhederi ansees som fri Næring. [*Fr. 4. Aug. 1742 § 15. L. Nr. 114, 29. April 1913.*]

§ 37. Opkøb og Forhandling af Landmandens Producter. Den Frihed, som ved Forordningen af 23de April 1845 § 1 er given Landboerne til Opkøb af Landvæsensproducter [*Skr. 15. April 1872. 17. Sept. 1895. 2. Juli 1915. 16. April 1903. 13. Maj 1879. 4. Juni 1890. 16. Febr. 1871.*], skal herefter ogsaa tilkomme Kjøbstadbeboerne under Iagttagelse af, hvad bemeldte Forordning isøvrigt foreskriver. Samme Regel gjælder om Opkøb af Landmandens Huusflidsproducter. [*Skr. 13. Maj 1879. 4. Juni 1884. 5. Aug. 1865. 15. April 1872. 5. Decbr. 1872. 24. Dec. 1891.*] De endnu bestaaende Forbud mod at opkøbe ommeldte Producter paa Veien til Kjøbstaden ophæves saavel som al Torvetvang. Det er ikke Nogen formeent at afhænde de saaledes opkøbte eller deslige af ham selv tilvirkede Varer til Beboerne paa Landet og i Kjøbstæderne; dog skal det ei være

tilladt den, som ei er Handelsberettiget, dermed at holde 29. Dec. Udsalgssted. [*Skr. 4. Juni 1884. 8. Jan. 1868. 17. Okt. 1867. 21. April 1875. 11. Aug. 1875.*]

§ 38. Handel fra Skibe. I Kjøbstæderne. Skippere, som fra indenrigske Stæder indføre til Kjøbstaden de i Forordningen af 23de April 1845 § 1 nævnte Producter, have Ret til i de første 3 Uger efter Ankomsten at udsælge deres Ladning fra Skibet og paa Axeltorvet baade i Stort og Smaat. Skippere, som fra fremmede Steder indføre til Kjøbstaden Fødevarer, Tømmer og Trælast, Muur- og Teglsteen, Brændeved og Tørv samt Steenkul, have Ret til i de første 3 Uger efter Ankomsten at udsælge deres Ladning fra Skibet baade i Stort og Smaat. Liggedagene beregnes fra den Dag, Fartøiet er lagt til ved Bolværket, medmindre noget Detailudsalg er foretaget forinden. Efter Forløbet af Liggedagene og med Hensyn til andre Varer end de nævnte kan Forhandling fra Skibene kun finde Sted i saadanne Partier, der ere Gjenstand for Handelen i Stort. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan for den enkelte Søkjøbstad affattes en Vedtægt angaaende den fra Skibe tilbadte Vareforhandling m. v. Denne Vedtægt kan tilstede en mere udvidet Ret til Forhandling i Smaat, end ved ovennævnte Bestemmelser er hjemlet, men kan forøvrigt ikke bestemme Noget, som afviger fra den almindelige Lovgivning, medmindre der for et enkelt Sted skulde findes at være givet en særlig Bestemmelse eller være indført en vis Orden, som det skjønnes tilraadeligt at vedligeholde. Vedtægten, hvortil Udkast affattes af Communalbestyrelsen, forelægges Indenrigsministeriet til Stadfæstelse. [*Fr. 8. Juni 1839 § 3. L. Nr. 73, 23. Maj 1873 §§ 5, 6. L. Nr. 92, 19. April 1907 § 4. Bekg. 3. April 1895, Art. 7.*]

§ 39. Fortsættelse. Paa Landet. Skippere, som fra indenrigske Steder føre de i Fdn. af 23de April 1845 § 1 nævnte Producter, eller som fra fremmede Steder føre Tømmer og Trælast, Muur- og Teglsteen, Brændeved og Tørv samt Steenkul, kunne, ved at anløbe hvilkensomhelst Losseplads paa Landet, dog under lagttagelse af de for Toldvæsenet gjældende Bestemmelser, fra Skibet ud-

29. Dec. sælge deres Ladning til Enhversomhelst baade i Stort og Smaat. Med Hensyn til den saakaldte Skudehandel [Skr. 9. Sept. 1837.] har det sit Forblivende ved de nu gjældende Regler. [Fr. 8. Juni 1839 § 3. L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 5.]

§ 40. Salg ved Auction. Enhver er berettiget til i den Kjøbstad, hvor han har Ret til at have Udsalgssted, at lade de Varer forhandle ved offentlig Auction, som han ellers er berettiget til at falholde og i de samme Qvantiteter; dog kan den i en Kjøbstad Næringsberettigede lade den af ham tilvirkede Vare forauctionere ogsaa i andre Kjøbstæder saavel som paa Landet. Groshandlere kunne lade deres Varer forauctionere i samme Qvantiteter i hvilke det ellers er dem tilladt at sælge, baade paa Stedet, hvor de boe, og andetsteds. Indenlandske Landvæsensproducter, der af Producenten eller en Opkøber føres til Kjøbstaden, kunne sammesteds sælges ved Auction. Skippere have Ret til under Liggedagene at lade Varer forauctionere i Kjøbstaden i samme Qvantiteter, i hvilke de kunne forhandles fra Skibene. Strandede eller havarerede Varer kunne, om end Eieren ikke er handelsberettiget, i Stort og Smaat bortsælges ved Auction. [Hævet ved L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 13.]

§ 41. Salg ved Markeder. Den samme Salgsret, der tilkommer en Indlænding i den Kjøbstad, hvor han er bosat, kan han udøve ved Markeder af hvert Slags, der afholdes i samme Kjøbstad, men ved Markeder udenfor denne kun med Varer, hvis Forhandling paa Markedet er tilladt. Udskjækning af Brændeviin og andet Værtshuushold er i Markedstiden tilladt ogsaa udenbyes Folk, som i deres Hjem ere berettigede til saadant Erhverv, samt, hvor Markedet afholdes paa Landet, alle de omboende Beboere. Det er de paa Landet bosatte Handlende, Fabrikanter og Haandværkere tilladt at falholde deres Varer ved Markeder saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, saavidt Falholdelse af den Slags Varer, de medføre, overhovedet er tilladt paa Markedet. De i Forordningen af 23de April 1845 § 1 omhandlede Producter kunne, hvad enten de ere af egen Avl

eller opkøbte, falholdes ved Markeder af ethvert Slags. 29. Dec. [Hævet ved L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 13.]

§ 42. Prøvehandelen. Ulovlig Omløben med Varer samt Falbydelse paa offentlige Steder og i Husene. De den saakaldte Prøvehandel vedrørende Bestemmelser forblive i Kraft. [Fr. 8. Juni 1839. L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 8.] Det Samme skal i det Hele gjælde om de for Omløben med Varer til Salg heri Landet givne Bestemmelser. [Fr. 13. Febr. 1775. Rescr. 14. Febr. 1775. Fr. 8. Juni 1839. Pl. 20. Juli 1807. Bekg. 14. Aug. 1863. Skr. 31. Aug. 1877. 23. Dec. 1880. 8. Febr. 1875. Cirk. 31. Aug. 1877. 4 April 1893. Skr. 26. Nov. 1861. 10. Juni 1899.] Uagtet det saaledes heller ikke i Kjøbstæderne er tilladt at ombære Varer, der ikke høre til Landets Producter (§ 37) til Falbydelse i Huse eller paa Gader, samt udenfor Markedstid at opstille Varer til Salg paa Torvet [Skr. 29. Okt. 1875. 31. Dec. 1862. 30. Juni 1888.] eller andre offentlige Steder; kan Undtagelse herfra dog finde Sted paa Grund af stedlige Forhold, forsaavidt Stedets Politimester og Communalbestyrelsen deri ere enige. [Bekg. 1. Maj 1878. Pl. 20. Juli 1807. Bekg. 14. Aug. 1863.]

B. Kjøbstæderne.

§ 43. Handelslaugenes Ophævelse. Handelslaugene blive herved ophævede saavel i som udenfor Kjøbenhavn. [Hørkræmmerlavet: Art. 10. Okt. 1722. Isenkræmmerlavet: Art. 5. Juni 1807. Silke-, Ulden- og Lærredskræmmerlavet: Art. 7. Juli 1688. Urtekræmmerlavet: Art. 10. Juni 1683. Pl. 26. Juni 1807. Vinhandlerlavet: Art. 22. Dec. 1694.] [Jfr. §§ 90—93.]

§ 44. Borgerskab paa Viinhandel. Paa Viinhandel kan meddeles særegent Borgerskab, hvilket skal give Ret til at forhandle alle Slags Vine, Brændevine, Likører, Eddike og Ølsorter samt Flasker og Propper saavel i Stort som i Smaat. Den Viinhandler, der i Medfør af denne Lov har vundet Adgang til at have siddende Gjæster, kan ikke tillige vinde noget andet Handelsborgerskab. [Beværetl. 10. Maj 1912 § 45.]

§ 45. Borgerskab paa Tømmerhandel. Paa Tømmerhandel kan meddeles særegent Borgerskab, hvilket

29. Dec. skal give Ret til at forhandle Tømmer og Trælast saavel i Stort som i Smaat. [*Fr. 23. April 1845 § 1.*]

§ 46. Materialister. Ligeledes kan meddeles eget Borgerskab paa at være Materialist, hvilket skal give Ret til saavel i Stort som i Smaat at falholde Medicinalvarer i upræpareret Tilstand, dog saaledes, at det ved kongelig Anordning kan bestemmes, hvilke Varer det skal være Apothekerne forbeholdt at forhandle i visse mindre Dele. Indtil Grændsen mellem Materialisternes og Apothekernes Handelsret paa foranførte Maade eller ved Lov bliver nærmere bestemt, ville Materialisternes Rettigheder være at bedømme efter deres Borgerbreve eller de nugældende Anordninger. [*Anord. 11. Juni 1913. Bekg. 12. Juni 1913. L. 19. April 1843 § 3. Cirk. 29. Sept. 1869.*]

§ 47. Høkerne. Endvidere bliver at meddele eget Borgerskab paa Høkerhandel, hvis væsentlige Gjenstand skal være Fødevarer af indenlandsk Production. For at bestemme denne Handels Omfang og Grændser, navnlig i hvor store eller smaae Qvantiteter det skal være Høkerne tilladt at sælge, dog under Iagttagelse af den i § 33 givne Regel om Landvæsensproducter, forfatter Communalbestyrelsen en Vedtægt [*Pl. 5. Dec. 1882.*], hvorved dog indtil videre de paa ethvert Sted hidtil gjældende Bestemmelser blive at lægge til Grund. Denne Vedtægt kan forandres, saa ofte Communalbestyrelsen finder det fornødent. [Det overlades derhos Communalbestyrelsen med Indenrigsministeriets Samtykke i samme Vedtægt at tilstede Høkerne at udskjænke Øl og Brændeviin til Fortæring paa Stedet, men uden at have siddende Gjæster og uden at øve noget Slags Værtshuushold, Alt under Iagttagelse af denne Lovs § 72. Den Høker, som vil benytte sin Ret til at udskjænke Brændeviin, kan ikke vinde Adkomst til nogen anden Handelsnæring, end Brændeviins-handel. *Bortfaldet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 45. Jfr. Pl. 5. Dec. 1882. 16. Dec. 1885. L. Nr. 92, 19. April 1907 § 20. Beværterl. 10. Maj 1912 § 45, 1. Stk., 2. Pkt.*]

§ 48. Brændeviinshandel. Paa Brændeviins- 29. Dec. handel kan meddeles et eget Borgerskab, hvilket giver Ret til at forhandle alle Slags destillerede stærke Drikke i Stort og Smaat, men uden nogensomhelst Udskjænkning. [L. 2. Juli 1870. Beværterl. 10. Maj 1912 § 11, jfr. § 40.]

§ 49. Marschandiserhandel. Til at handle med de brugte Sager, der pleie at være Gjenstand for Marschandiserhandel, meddeler Magistraten Borgerskab. Til at vinde saadant Borgerskab udfordres, at den Paagjældende ikke er Politiet bekjendt fra nogen ufordeelig Side. [Jfr. § 50, § 76. Skr. 5. Nov. 1872. 23. Okt. 1912. 25. Jan. 1915. 11. Febr. 1916.]

§ 50. Handel med gamle Bøger og med gammelt Jern. Til Handel med gamle Bøger saa og med gammelt Jern meddeles paa Forlangende særskilt Borgerunderlagttagelse af de sædvanlige Regler for Borgerskabs Meddelelse. Dog skulle disse Artikler ansees som tillige henhørende under Marschandiserhandelen. [Jfr. § 49.]

§ 51. Handel med Klude, Been m. v. Til Handel med Klude, Been, Glas- og Porcellainsskaar, gamle Tougværksstumper, gammelt Læderaffald og andre lignende som ubrugelige kasserede Gjenstande er det Magistraten overladt at udstede Bevillinger paa Vilkaar: a) at Handelen indskrænkes til de nævnte Artikler, og at Bevillingen dertil alene tildeles Personer, om hvilke intet Ufordeeligtigt er Politiet bekjendt; b) at Bevillingen klausuleres saledes, at den uden videre skal være forbrudt, saasnart den Paagjældende gjør sig skyldig i urederligt Forhold, eller efter Politiets Skjøn har paadraget sig Mistanke for Hæleri, eller flere Gange befindes at handle med Gjenstande, som ligge udenfor den ved Bevillingen hjemlede Berettigelse; c) at denne Handel skal være enhver Forskrift undergivet, som Sundhedspolitiet maatte ansee fornøden, og at den navnlig ikke maa drives eller Oplag dertil have paa noget Sted, som ikke af Sundhedspolitiet findes passende, og d) at Enhver, der erholder en slig Bevilling, strax forinden Afbenyttelsen skal forevise den for Politiet. For Bevillingen erlægges en Betaling af 2 Rd., der tilfalder

29. Dec. Kæmnerkassen. [*Fr. 23. April 1845 § 6. Skr. 2. Juni 1914. Skr. 28. Nov. 1865. Cirk. 1. April 1863. Skr. 28. Nov. 1865. Regl. 15. Jan. 1889.*]

§ 52. Borgerskab paa visse Arter ringe Handel. Paa at drive en eller anden ringe Handel, saasom med Brød, Traad og Garn, Lys og Sæbe, Legetøi og Kager, meddeles eget Borgerskab uden Betaling. [*L. om Næringsfrihed 23. Febr. 1866. Stempellov 13. Maj 1911 § 119. Skr. 19. Nov. 1901. 8. Febr. 1882.*]

§ 53. Gjenstande for Frihandel. Foruden de Artikler, som det hidtil har været Alle og Enhver tilladt frit at udsælge [*Resc. 8. Juni 1703. Pl. 21. Maj 1760. Fr. 11. Juni 1788 § 1, jfr. Fr. 23. April 1845 § 5. Fr. 22. Okt. 1794, jfr. Pl. 17. Nov. 1895. Skr. 16. April 1860. 27. Jan. 1864. 7. Marts 1891. 19. Sept. 1912. Lov 15. April 1854, jfr. Skr. 4. Juni 1890. Resc. 7. Marts 1702, jfr. Skr. 22. April 1819. 6. Marts 1830. Skr. 5. Dec. 1818. 5. Okt. 1824.*], skulle de mindre betydelige Huusholdningsvarer, saasom Mælk og Fløde, Æg, Kartofler, Grønsager og indenlandsk Frugt samt Tørv og Sand, paa hvis Forhandling særskilt Borgerskab tildeels hidtil har været taget, overalt være Gjenstand for Frihandel.

C. Landet.

§ 54. Afstandsbestemmelser. Groshandel, Kjøbmandshandel og Detailhandel tilstedes ikke efter almindeligt Næringsbeviis i mindre end en 1½ Miils Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig. [*L. om Næringsfrihed 23. Febr. 1866 § 1. L. 23. Maj 1873 § 12.*]

§ 55. Høkerhandel. Den, som attraaer at drive Høkerhandel paa Landet, har at erhverve Næringsbeviis. Det er Høkerne tilladt i deres Udsalgssteder at falholde de Producter, som efter Fdn. af 23de April 1845 § 1 og Lov 15de April 1854 § 2 kunne opkjøbes overalt paa Landet, samt endvidere Øl, Salt, Brændeolie, Tran, Lys, Svovlstikker, Træsko, Tjære, Sæbe, Soda, Caffé, Caffesurrogater, Sukker, Sirup, Thee og Tobak, de sidstmeldte Artikler dog ikke i saadanne Qvantiteter, der ifølge § 31 ere forbeholdte Handel i Stort. Det er ikke tilladt Høkerne at lade Varer for egen Regning indføre fra Udlandet. Det er dem kun

tilladt at have eet Udsalgssted, hvilket skal være ved Bopælen. Høkerhandel tilstedes ikke i nærmere Afstand fra Kjøbstæderne i Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig end 1 Miil. Dog bemyndiges Indenrigsministeriet til efter de stedlige Forhold at drage denne Grændse i en Afstand af indtil en halv Miil. Ligeledes bemyndiges Indenrigsministeriet til at gjøre de i denne § indeholdte Afstandsbestemmelser anvendelige til Fordeel for Handelspladser og Flækker i Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig. [L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 12. *Beværl. 10. Maj 1912 §§ 11, 45.*]

§ 56. Brændeviinshandel. Med Hensyn til Adgang til Brændeviinshandel paa Landet har det indtil videre sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser, saa at den kun kan erhverves ved kongelig Bevilling, der udfærdiges igjennem Indenrigsministeriet. Den, der erholder saadan Bevilling, har at løse Næringsbeviis. [L. 2. Juli 1870 §§ 1, 9.]

§ 57. Marschandiserhandel. Til Marschandiserhandel udstedes et eget Næringsbeviis, under samme Betingelse som i Kjøbstaden, dog ikke nogen Kjøbstad nærmere end een Miil. Amtmanden meddeler de i § 51 omhandlede Bevillinger, efter de i Paragraphen indeholdte Regler. For en saadan Bevilling betales 2 Rd., der tilfalde vedkommende Sognecommune. [L. om Næringsfrihed 23. Febr. 1866 § 1.]

Afsnit IV. Om de Næringsveie, der bestaae i Beværtning.

§ 58. Værtshuushold, Restauration, Conditori. Til at holde Beværtning udfordres i Kjøbstæderne Borgerskab enten paa Værtshuushold eller paa Restauration eller Conditori. Borgerskab paa det sædvanlige Værtshuushold, hvorunder tillige den Berettigelse indbefattes, der hidtil er bleven meddeelt til som Spisevært eller Markentent at beværte med Aften- og Middagsspise, skal, foruden at berettige til Beværtning for siddende Gjæster, give Ret til at sælge Brød, indenlandsk Øl og indenlandsk Brændeviin ud af Huset. Kun den, der vinder Borgerskab paa Restauration, har Ret til paa Skilt og i offentlige Be-

29. Dec. kjendtgjørelser at kalde sig Restaurateur. Borgerskab paa Conditori giver Ret til Tilberedelse og Tilvirkning af alle Slags Conditorisager, derunder indbefattet Kager af enhver Slags, saavel til Fortæring paa Stedet som til Salg ud af Huset, samt til Udskjækning af alle Slags Drikkevarer, derunder indbefattet Thee og Caffé. Endvidere skulle Conditorerne være berettigede til at forhandle Likører, destillerede af Druebrændeviin, og Chokolade. Til paa Landet at drive de heromhandlede Næringsveie udfordres indtil videre kongelig Bevilling, der udfærdiges gennem Indenrigsministeriet. Det er ikke Viinhandlere, Brændeviinsbrændere eller Ølbryggere tilladt at have siddende Gjæster eller foretage nogensomhelst Udskjækning til Fortæring paa Stedet. Dog kan Rettighed hertil erhverves mod at erlægge samme Betaling som for Borgerskabet. I Kjøbenhavn afgjør Magistraten, i Kjøbstæderne Communalbestyrelsen, hvorvidt det kan tillades den Paagjældende at forsyne Gjæsterne med Spisevarer. [*Hævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

§ 59. Gjæstgiveri og Krohold. Ret til at herbergere Reisende indbefattes ikke under noget af de i § 58 nævnte Næringsbrug. Borgerskab paa Gjæstgiveri (holde Herbergersted eller Kro) berettiger ikke til noget Slags Varesalg ud af Huset, ei heller til at drive Brændeviinsbrænderi, Bryggeri eller Bageri. Paa Landet kan dette Næringsbrug indtil videre alene finde Sted ifølge kongelig Bevilling, der udfærdiges gennem Indenrigsministeriet. Bevillingen bestemmer tillige Omfanget af de Rettigheder, der skulle være forbundne med samme. Den, der erhverver Bevillingen, har at løse Næringsbeviis. [*Hævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

§ 60. Fortsættelse. Det skal være overladt i Kjøbenhavn til Magistraten, i Kjøbstæderne til Communalbestyrelsen at meddele enkelte Værtshuusholdere i Kjøbstæderne Tilladelse til tillige at drive Herbergeri. For saadan Tilladelse, der kan tilbagekaldes, naar den befindes at være misbrugt, erlægges en Kjendelse af 2 til 5 Rd., der tilfalder Communens Kasse. [*Hævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

§ 61. Om Beværtning og Tagen i Logis, som 29. Dec. er Enhver tilladt. At beværte ved sluttet Bord og sende tillavet Mad ud af Huset ansees som fri Næring. Ligeledes staaer det Enhver frit for at udleie Værelser ugeviis eller for længere Tid samt for de saaledes Indlogerede at tilberede Spise- og Drikkevarer. [*Hævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

§ 62. Dands, Billardhold, Keglebane m. v. Det er ikke nogen af de i dette Afsnit omhandlede Næringsbrugere tilladt uden Politiets særlige Tilladelse at holde Dands for Gjæsterne. For denne Tilladelse, der kun bør tilstaaes for 1 Aar ad Gangen, og til hvis Meddelelse Politiet kan knytte de nærmere Betingelser, som det finder fornødne, betales efter Politimesterens nærmere Bestemmelse en Kjendelse af 5 til 10 Rd., der tilfalder Communens Kasse. Denne Kjendelse erlægges ved Tilladelsens Meddelelse og bliver at udrede, hver Gang Tilladelsen fornyes. De, som attraae i Forbindelse med deres Beværtning at holde Billard eller Keglebane, have at anmelde Saadant for Magistrat eller Politimester, og erlægge efter samme Øvrigheds Bestemmelse en aarlig Kjendelse til Communens Kasse af 5 til 10 Rd., der betales forud for eet Aar ad Gangen. Derhos kan Politimesteren meddele Beboere paa Landet, der ikke ere berettigede til Værtshuushold eller Beværtning, Tilladelse til at holde Dands og derved at udøve Beværtning for Betaling. Saadan Tilladelse meddeles kun for hvert enkelt Tilfælde og imod en Kjendelse af 1 Rd. til Sognecommunens Kasse. De, der uden dertil at erhverve Tilladelse som foranført, holde Dands, Billard m. v., blive at ansee for uberettiget Næringsbrug. [*Hævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

§ 63. Kun eet Beværtnings- og Udsalgssted. Det er ikke tilladt Nogen at have flere end eet fast Beværtningssted. Forsaavidt de i dette Afsnit omhandlede Næringsbrugere maae udsælge visse Gjenstande, kan det alene skee fra det Sted, hvor Beværtningen drives, samt fra Oplagsstedet, naar dette ikke er aaben Boutik. [*Beværterl. 10. Maj 1912 § 6.*]

29. Dec. § 64. Beværtningsnærings Forening med anden Næring. De i dette Afsnit omhandlede Beværtningsnæringer kunne ikke forenes med anden borgerlig Næring. Dog skulle Gjæstgiverne kunne vinde Adkomst til Viinhandel, Bageri, Bryggeri, Brændeviinshrænderi, Brændeviinshandel og Vognmandsnæring, samt paa Landet tillige til Kjøbmands- og Høkerhandel. Kjøbmændene i Kjøbstæderne skal det være tilladt at vinde Borgerkab paa Værtshuushold. [*Hævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 §46*]

Afsnit V. Benyttelse af Medhjælp. Ophævelse af Laug og Corporationer, frie Foreninger m. v.

§ 65. Forholdet mellem Mestere, Svende og Lærlinge (Principaler og Medhjælpere). I Forholdet mellem Haandværkere, Fabrikanter, Handlende og andre Næringsdrivende saavel paa Landet som i Kjøbstæderne paa den ene Side og de af disse antagne Lærlinge paa den anden Side gjælde følgende Regler: 1) En Lærling er ikke Huustugten underkastet længere end til det fyldte 18 Aar. 2) Naar en Lærling, som har Logis hos Læremeisteren, bliver syg, er denne pligtig at besørg og bekoste Pleien og Helbredelsen, indtil Læretiden ifølge den indgaaede Contract er udløben eller af anden lovlig Grund ophører. Skulde der være sluttet Overeenskomst om, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsogt af Sygdom, eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overeenskomst om at hæve Læreforholdet, frigjøres ikke Mesteren i Forhold til Fattigvæsenet, som Lærlingen maatte falde til Byrde. Denne Forpligtelse skal dog ikke paahvile Mesteren for længere Tid end 6 Maaneder, hvorhos han, hvis Sygdommen erklæres uhelbredelig, eller noget betydeligt vedvarende Onde er paaført Lærlingen, skal være berettiget til at opsigte Lærecontracten til at ophøre 3 Maaneder efter, at det Lærlingen tilstødte Uheld er konstateret, og fra samme Tid frigjøre sig fra den omhandlede Forpligtelse. Kan det ikke nøiagtigt oplyses, til hvilken Tid Læreforholdet skulde vedvare, er Me-

sterens Forpligtelse bunden til forannævnte Tidsgrændser. 29. Dec. Forøvrigt skulle de i Tyendeloven af 10de Mai 1854 §§ 32, 35 og 36 indeholdte Bestemmelser være anvendelige paa Lærlingen, der bliver syg i Læremesterens Huus. 3) Hvor Parterne ikke forene sig om anden Bestemmelse, ophører Læreforholdet, naar Læremesteren dør eller nedlægger Næringen, samt i Tilfælde af Opbud eller Fallit, uden at der paa den Omstændighed, at Læretiden af saadan Aarsag ikke føres til Ende, skal kunne begrundes Erstatningskrav fra nogen af Siderne. Iøvrigt bliver Forholdet mellem Haandværksmestere, Svende og Lærlinge, forsaavidt det ei er gjort til Gjenstand for Contract, indtil videre at bedømme efter de nugældende Forskrifter, dog at de Bestemmelser, der i Mangel af Overenskomst desangaaende mellem Parterne have fastsat en vis Opsigelsestid mellem Mestere og Svende, bortfalde. [*Lærlingel. 30. Marts 1839 § 22, jfr. Fr. 21. Marts 1800.*]

§ 66. Benyttelse af Medhjælp. Enhver, som har Borgerskab eller Næringsbeviis paa et Næringsbrug, er, forsaavidt han ikke ved sin Stilling som Medlem af et Laug eller en Corporation er undergivet særlige Indskrænkninger, berettiget til dertil at benytte hvad Medhjælp han vil. Enhver, som ifølge Lov eller Bevilling er berettiget til at udøve et Næringsbrug, og som i Henseende til Medhjælpen ikke alt er i Besiddelse af større Ret, skal være beføiet til derved at benytte Haandlangere til saadant Arbeide, hvortil ingen Haandværkskundskab udfordres, samt Hustrues og Børns Bistand, ligesom han skal være berettiget til at have een Dreng ad Gangen til Medhjælp og Oplærelse i sit Næringsbrug. Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa de i §§ 9 og 16 ommeldte Tilfælde. [*L. om Kbhvns Vandforsyning 30. Nov. 1857 § 11. Pl. 10. Maj 1827 § 1.*]

§ 67. Fremgangsmaaden ved Laugs Ophævelse. Naar et Laug skal ophæves, paaseer Øvrigheden, at Alt foregaaer under betryggende Former, navnlig ved Medlemmernes Indvarsling og Afstemningen. Det bliver navnlig at forhandle, hvorledes der skal forholdes med den Formue, Lauget maatte besidde. Resultatet af

29. Dec. disse Overveielser bliver gennem vedkommende Øvrighed at forelægge Indenrigsministeren, der har at foredrage Sagen for Kongen eller selv at afgjøre den i Kongens Navn. Skulde et Laug undlade at andrage paa Ophævelse, uagtet der ei er 5 Medlemmer tilbage, bliver det desuagtet saavel i Henseende til det Offentlige som i Henseende til Trediemand at ansee som ikke tilværende, dog at der, forsaavidt Lauget maatte være i Besiddelse af nogen Formue, bliver af vedkommende Øvrighed at paasee det Fornødne i Overeensstemmelse med Foranstaaende.

§ 68. Corporationernes Ophør. Det staaer ethvert Medlem af de nuværende Corporationer frit for at udmelde sig, men Corporationen bestaaer, indtil Fleertallet af dens Medlemmer beslutter Ophævelsen, eller Medlemmernes Antal synker under 5. Ved en Corporations Ophævelse bliver at forhandle, hvorledes der skal forholdes med den Formue, Corporationen besidder, m. v. Resultatet af disse Overveielser bliver gennem vedkommende Øvrighed at forelægge Indenrigsministeren til Afgjørelse.

§ 69. Oprettelse af nye Foreninger. Vedtægter. Det er Indenrigsministeren overladt i Kongens Navn at meddele Stadfæstelse paa nye Vedtægter saavel for de nubestaaende Laug og Corporationer som for nye Foreninger, der frivilligen maatte danne sig enten af Haandværkere, Handlende eller andre Næringsbrugere. Det Samme skal gjælde med Hensyn til Foreninger mellem Svende og Fabrikarbeidere om Sygekasser, Begravelseskasser og lignende Indretninger. Det skal ved saadan Vedtægt kunne paalægges Mestrene og Fabrikanterne at indeholde Bidragene af Lønnen, ligesom det og skal kunne vedtages, at Bidragene skulle kunne inddrives under Tvang af Udpantning og Mulkt. [*Udpantningsl. 29. Marts 1873 § 1, Nr. 10 d. Retspl. 11. April 1916 § 596. Sønæringsl. 28. Febr. 1916 § 29. L. om Barbernærigen 30. Jan. 1861 §§ 3, 5.*]

Afsnit VI. Beskatning af Næringsdriften.

§ 70. Næringssskat. Med Hensyn til Næringssskatten i Kjøbstæderne forbliver det ved de gjældende Regler.

Navnlig skulle fremdeles de, der drive en fri Næring som 29. Dec. et selvstændigt Erhverv, kunne ansættes til Næringskat, om de end ikke have taget Borgerskab.

§ 71. Bygningsafgift paa Landet. Den ved Fdn. af 1ste Octbr. 1802 § 35 hjemlede Fritagelse for Bygningsafgift af Huse og Værksteder, der benyttes af de Haandværkere, der efter Loven maae opholde sig paa Landet, ophæves med Hensyn til alle slige Haandværkere, som herefter nedsætte sig paa Landet. De for Tiden paa Landet bosatte Haandværkere, der hidtil have været frie for at udrede Bygningsafgift, skulle, saalænge de drive Haandteringen, beholde denne Frihed for de Huse og Værksteder, hvilke de nu benytte. I Tilfælde af Flytning tilkommer denne Frihed dem kun til den 1ste April 1862.

§ 72. Afgift af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudskjænkning. Enhver [§§ 31, 35, 44, 48. *Beværterl.* 10. Maj 1912. L. 2. Juli 1870. *Skr.* 21. Juli 1862. 25. Sept. 1908, *ifr.* L. Nr. 132, 29, April 1913 § 11, 2°.] som er berettiget til at forhandle Brændeviin [§ 79. *Beværterl.* 30. Maj 1912 § 40. *Skr.* 30. Marts 1915. *Cirk.* 28. Juni 1879. *Skr.* 31. Dec. 1866. 1. Sept. 1875. 10. Febr. 1859. 9. Aug. 1862.], er pligtig at udrede en Afgift, hvoraf Halvdelen tilfalder Statskassen [L. 2. Juli 1870 § 5. *Beværterl.* 10. Maj 1912 § 40.] og Halvdelen vedkommende Kjøbstad eller Sognecommune. Denne Afgift bestemmes for Krohold eller Gæstgiveri fra 10 Rd. til 200 Rd. aarlig, for Brændeviins-Handel og -Udskjænkning fra 10—100 Rd. aarlig. For Høkere saavel som Andre, hvem Udskjænkning af Brændeviin maatte være tilladt uden at have siddende Gjæster, bestemmes Afgiften fra 5—50 Rd. aarlig. Med samme Beløb svares Afgiften af de Søindrullerede og deres Hustruer, forsaavidt disse befatte sig med Brændeviinsudskjænkning. Denne Afgift bliver for 3 Aar ad Gangen, i Kjøbstæderne af Communalbestyrelsen og paa Landet af Amsraadet, at fastsætte til noget Vist for hver Kjøbstad, hvert Amt eller visse Districter af Amtet. Afgiften bliver lige for Alle [*Beværterl.* 10. Maj 1912 § 40. *Skr.* 8. Sept. 1913.], uden Hensyn til Beskaffenheden eller Omfanget af Enhvers Næring og svares uden Hensyn

29. Dec. til den Fattigskat, Næringssskat eller hvilkensomhelst anden Afgift, Vedkommende ellers har at erlægge. Afgiften tager sin Begyndelse fra samme Tid som Næringssskatten, hvortil Paagjældende ansættes. Har han ikke tidligere været ansat til Næringssskat [Skr. 5. Aug. 1861.], eller udreder han ikke nogen særlig Næringssskat, beregnes Afgiften fra den første Dag i det efter Berettigelsens Erhvervelse nærmest følgende Qvartal. Afgiften erlægges i samme Terminer og inddrives paa samme Maade som Communeafgifterne. Naar Nogen, som nu ifølge Bevilling har Ret til Handel med eller Udskjækning af Brændeviin, af saadan Næring erlægger Afgift til Statskassen, bliver denne Afgift at fradrage i det, han ifølge Foranførte vil have at svare, og navnlig i den Statskassen tilfaldende Halvdeel [L. 2. Juli 1870 § 6.]

§ 73. Fortsættelse. Enhver til Forhandling eller Udskjækning af Brændeviin Berettiget kan frie sig for ommeldte Afgift ved til Øvrigheden at indgive en skriftlig Erklæring, hvori han forbinder sig til ei at benytte sin Forhandlings- eller Udskjækningsret. Formeldte Erklæring kan til enhver Tid tilbagekaldes; men Forpligtelsen til Afgiftens Erlæggelse indtræder da fra den første Dag i det Qvartal, hvori Anmeldelsen er indløben.

Afsnit VII. Besværing over Øvrighedsbeslutning i Næringsager, Straffebestemmelser, Retsforfølgning m. v.

§ 74. Anke over Øvrighedsbeslutning. Fin- der Nogen at kunne anke over en af Magistraten eller Amtmanden i Henhold til nærværende Lov tagen Beslutning, har han at rette sin Anke til Indenrigsministeriet, som da afgjør Sagen; dog uden at Vedkommendes Adgang til at faae Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene derved indskrænkes.

§ 75. Straf for uberettiget Næringsbrug. Den, som gjør sig skyldig i uberettiget Næringsbrug, skal, forsaavidt den begaaede Lovovertrædelse ikke henhører under nogen anden Bestemmelse i nærværende Lov, bode første Gang fra 5 til 50 Rd., anden Gang fra 10 til 100 Rd.,

trede Gang og fremdeles fra 20 til 200 Rd. Ovenmeldte 29. Dec. Bod saavel som alle andre i denne Lov fastsatte Bøder tilfalde i Kjøbenhavn Politikassen [*L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 18.*], i Kjøbstæderne Kæmnerkassen og paa Landet Amtsfattigkassen. Om end den, som findes skyldig i Handel med Varer, han ei er berettiget til at falholde, ikke forbryder de Varer, hvormed slig Handel er dreven, bør han dog ikke beholde fri Raadighed over disse, men, dersom han ikke kan enes med en til Handel med slige Varer berettiget Person om at overlade denne Varerne, bør de sælges ved offentlig Auction. De Straffebestemmelser, der ere givne for ulovlig Omløben med Varer og for Overtrædelse af de Prøvehandelen vedrørende Bestemmelser, samt for Mæglere, der befatte sig med Kjøbmandskab o. desl., blive indtil videre i Kraft. Fremmede Reisende, som findes skyldige i uberettiget Handel, kunne, foruden at underkastes Bøde efter Lov og Anordninger, ved et Decret af Stedets Politimester bortvises af Landet [*Fr. 13. Febr. 1775. Fr. 8. Juni 1839 §§ 3, 10. Fr. 22. Dec. 1808. Fr. 4. Aug. 1742 § 14. Pl. 22. Dec. 1808 §§ 2, 3. An. 23. April 1817 § 3. L. Nr. 119, 8. Juni 1912 § 19. L. Nr. 130 s. D. § 14. L. Nr. 182 s. D. § 17.*]

§ 76. Fortsættelse. Naar nogen til Marschandisehandel eller til Handel med gamle Bøger eller gammelt Jern Berettiget befindes 3die Gang at gjøre sig skyldig i Handel med Gjenstande, der ligge udenfor hans Berettigelse, eller i Overtrædelse af Fdn. af 27de Juli 1742 eller andre Anordninger, hvorved det forbydes at tilforhandle sig Noget af visse Personer, bør han tillige have sit Borgerskab forbrudt. Det Samme bør skee, naar Paagjældende 2den Gang paadrager sig Straf efter Plac. af 24de Septbr. 1841 § 1 eller andre Lovbud for at have udviist Mislighed eller Uforsigtighed ved Indkjøb. [*Strfl. 10. Febr. 1866 § 248.*]

§ 77. Ulovligt Brændeviinsudsalg. Naar Nogen findes skyldig i uberettiget Udsalg af Brændeviin, ansees han første Gang med en Mulkt fra 10 til 50 Rd., anden Gang fra 20 til 100 Rd. og fremdeles i ethvert Gjentagelsestilfælde dobbelt. [*Ophævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

29. Dec. **§ 78. Ulovlig Brændeviinsudskjækning.**
 Paa samme Maade ansees den, der uberettiget udskjænker Brændeviin, og findes han anden Gang i denne Brøde, skal han, foruden at være Confiskationsstraf underkastet, have sin Ret til Brændeviinssalg forbrudt. Det ved Salget af den confiskerede Brændeviin indkomne Beløb tilfalder de samme Kasser som Bøden efter denne Lovs § 75. Ved Bestemmelsen af Mulkten for ulovlig Udskjækning bør tages i særdeles Betragtning, om Nattesviir, Hazardspil eller andre Uordener have været forbundne med det saaledes forøvede ulovlige Krohold. Som Udskjækning ansees det og, naar den, der sælger Brændeviin, tilsteder, at Noget deraf paa Stedet fortæres. [*Ophævet v. Beværterl. 10. Maj 1912 § 46.*]

§ 79. Fortsættelse. Ved Brændeviin i denne Lov forstaaes ikke blot Korn- og Kartoffelbrændeviin, men alle Slags destillerede stærke Drikke. Saa skal og hvad i denne Lov er foreskrevet om Udsalg og Udskjækning af Brændeviin gjælde om al anden stærk Drik, som er tilberedt dermed. [*Beværterl. 10. Maj 1912 §§ 3, 40. Skr. 20. Marts 1915.*]

§ 80. Ulovlig Brændeviinsbrænden paa Landet. Med Hensyn til ulovlig Brændeviinsbrænden paa Landet skal det indtil videre have sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser. [*Fr. 14. Maj 1845. L. Nr. 87, 1. April 1887. L. Nr. 119, 8. Juni 1912 § 2.*]

§ 81. Cumulation af Straffor forskjellige af de i nærværende Lov omhandlede Forseelser. Saafremt Nogen under samme Sag findes skyldig i forskjellige Arter af de Overtrædelser, som ere Gjenstand for nærværende Lov, bliver, ligesom naar flere Forseelser af samme Art ere begaaede, Straffen at bestemme under Eet for samtlige de begaaede Forseelser, der saaledes alle medvirke til at bestemme Straffens Størrelse. Dog bør denne Straf holde sig indenfor Grændserne af den blandt de paagjældende Bestemmelser, der hjemler den høieste Straf.

§ 82. Om Gjentakelse af de forskjellige i nærværende Lov omhandlede Forseelser.

Naar Nogen, som er straffet efter § 77 eller § 78, gjør sig 29. Dec. skyldig til Straf efter § 75, have de tidligere Domme samme Virkning, som om Paagjældende havde været anset efter § 75. Domme, som efter den ældre Lovgivning ere overgaaede Nogen for uberettiget Næringsbrug i Kjøbstæderne, blive, forsaavidt den Forseelse, der nu skal paadømmes, er den samme og derhos ligeledes begaaet i Kjøbstæderne, at tage i Betragtning, som om de vare afsagte efter nærværende Lov. Paa samme Maade blive de Domme, som efter den ældre Lovgivning ere overgaaede Nogen for uberettiget Næringsbrug paa Landet, at tage i Betragtning, forsaavidt den gjentagne Forseelse ligeledes er begaaet paa Landet.

§ 83. Om Paatalen. Uberettiget Næringsbrug bliver paa Embedsvegne at paatale af Politimesteren, forsaavidt Overtrædelsen befindes at vedrøre nogen under Politivæsenet henhørende Interesse, og navnlig i ethvert Tilfælde, hvor der er Grund til at antage, at Nogen har gjort sig skyldig i ulovlig Brændeviinsbrænden, uberettiget Salg eller ulovlig Udskjænkning af Brændeviin. Forøvrigt er det i Kjøbstaden Magistraten som paa Embedsvegne har at vaage over, at uberettiget Næringsbrug ei finder Sted; og kan offentlig Politisags Anlæg for uberettiget Næringsbrug ikke nægtes, naar Saadant af Magistraten forlanges. Med Hensyn til uberettiget Næringsbrug paa Landet skal det derhos være Amtmanden overladt, naar der fra Kjøbstadens Side derover føres Klage, eller han ellers dertil finder Anledning, at beordre Sag, der da bliver at behandle som offentlig Politisag, anlagt mod de Paagjældende. Competent privat Sagsøger i Sager angaaende uberettiget Næringsbrug er den, som selv ikke blot er berettiget til at udøve, men i Virkeligheden udøver det Erhverv, hvori der paa-staaes at være gjort Indgreb. Dog skal denne Ret til Paatale være indskrænket til dem, hvis Ret til at drive bunden Næring grunder sig, forsaavidt de ere bosatte i Kjøbstaden, paa Borgerbrev, og, forsaavidt de ere bosatte paa Landet, paa Næringsbeviis. Derhos skulle Laug og Corporationer, samt de Foreninger, hvis Vedtægter forsynes med kongelig

29. Dec. Stadfæstelse, være berettigede til at paatale Indgreb i Medlemmernes Næringsvei. [*Hævet v. L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 13.*]

§ 84. Sagernes Behandling ved Politiret. Sager, som anlægges 1) af det Offentlige for ulovligt Næringsbrug eller af Private for Indgreb i deres Næringsrettigheder; 2) af det Offentlige for Mishandling af Læredrenge, og deslige; 3) privat af Mestere, Svende og Lærlinge (Principaler og Medhjælpere) for stedfundne Fornærmelser eller for Misligholdelse af indgaaede Contracter, Arbeidet eller Lønnen betræffende, blive at behandle politiretsviis. Det Samme skal gjælde om alle Sager, den indre Orden ved Lauget betræffende, der nu ere henlagte under Politiretternes Paakjendelse. Forøvrigt forbliver det ved de gjældende Regler i Henseende til den Opsigt med Næringsveiene, der er paalagt Politiet. [*Rpl. 11. April 1916 §§ 684, Nr. 11, 687 b, 721, 725. L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 11. L. Nr. 39, 30. Marts 1889 § 20. Fr. 21. Marts 1800 § 11.*]

Afsnit VIII. Midlertidige Bestemmelser.

A. Fælles Bestemmelser.

§ 85. Forening af beslægtede Haandteringer m. v. De i §§ 16, 18 og 20 a og b indeholdte Forskrifter træde først i Kraft den 1ste Januar 1862. Det Samme skal gjælde om den ved § 19 hjemlede Frihed, forsaavidt den ikke maatte findes grundet i nu gjældende Lov eller Sædvane.

§ 86. Brændeviinsafgiften. Erlæggelsen af den i § 72 ommeldte Afgift skal for dem, der ved denne Lovs Kundgjørelse ere i Besiddelse af Rettigheden at forhandle eller udskjænke Brændeviin, tage sin Begyndelse, fra den 1ste Januar 1862, og for dem, der erhverve saadan Ret efter Kundgjørelsen af nærværende Lov, fra den 1ste Januar 1859.

B. Kjøbstæderne.

§ 87. Haandværks- og Fabriklaug. Indtil den 1ste Januar 1862 vedbliver den udelukkende Ret at bestaae, som er tillagt Haandværkslaugene, derunder ind-

befattede de saakaldte Fabriklaug, til at ernære sig ved 29. Dec. det Erhverv, der efter de ethvert Laug forundte Laugsartikler og øvrige Love og Anordninger er Gjenstand for deres Laugsrettighed. I det nævnte Tidsrum vil Adgang til saadant Erhverv altsaa kun kunne vindes efter den hidtil gjældende Lovgivning, men efter sammes Udløb vil kunden, der fremdeles attraaer at optages i Lauget, være pligtig at underkaste sig de herfor fastsatte Betingelser.

§ 88. De ikke laugsbundne Haandværksnæringer. Indtil den 1ste Januar 1862 skal det ligeledes have sit Forblivende ved de nu gjældende Regler om Adgangen til de under Haandværksdriften henhørende Næringsveie, som enten ikke i Almindelighed eller ikke paa det Sted, hvor Borgerskab begjæres, ere Laugsindretning undergivne.

§ 89. Frimestre. Indtil den 1ste Januar 1862 vedbliver fremdeles den nu bestaaende Adgang til at vinde Borgerskab som Frimester. De, som have eller inden den Tid vinde saadant Borgerskab, kunne benytte sig af Haandlangere til saadant Arbeide, hvortil ingen Haandværkskundskab udfordres, samt af Hustrues og Børns Hjælp. Endvidere ere de berettigede til hver at have en Dreng ad Gangen til Hjælp og Oplærelse i Haandværket. De, som ifølge Lov eller Bevilling ere i Besiddelse af en større Ret, skulle dog beholde denne ubeskaaren. De, som den 1ste Januar 1862 ere i Besiddelse af Borgerskab som Frimestre, erholde samme Ret som Laugsmestre af samme Fag til at benytte Medhjælp og arbeide i Haandværket i dets fulde Omfang; men de, hvis Frimesterrettighed ikke støtter sig paa noget Borgerskab, erholde ikke nogen udvidet Ret i de omspurgte Henseender, medmindre de erhverve Borgerskab.

§ 90. Handelslaugene. Indtil den 1ste Januar 1862 vedbliver den Ret at bestaae, som er tillagt de 5 Handelslaug i Kjøbenhavn, til at drive Handel med de Varer, der efter de ethvert Laug forundte Laugsartikler og øvrige Anordninger ere Gjenstand for deres Laugsrettighed. Enhver, som til den Tid er Interessent i noget af disse Laug,

29. Dec. skal fra den Dag af været berettiget til al den Handel, som efter nærværende Lovs § 33 er tillagt Detailhandlere i Almindelighed. Til samme Tid vedbliver ligeledes den Ret, der er tillagt Handelslaugene i Aalborg, Odense og Helsingør. Enhver, som til den Tid er Interessent i noget af disse Laug, bliver berettiget til Kjøbmandshandel efter § 32. De Medlemmer af Handelslaugene i Kjøbenhavn, som ifølge Placat af 1ste October 1810 have vundet en indskrænket Ret til at handle i Stort, blive berettigede til Handel saavel efter § 31 som § 33.

§ 91. Adgang til den laugsbundne Handelsnæring i Overgangstiden. Indtil den 1ste Januar 1862 skal det i Kjøbenhavn samt i de Kjøbstæder, hvor Handelslaug findes, have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler om Adgang til den Handel, der er henlagt under Laugene.

§ 92. Adgang til nogle særegne Handelsnæringer i Kjøbenhavn. Med Hensyn til Adgangen til Næring som Galanterihandlere eller Nürnbergere, Glashandlere, Hosekræmmere, Porcellains- og Pottehandlere, Kniplingshandlere, Papirhandlere, Handlende med ostindiske, chinesiske og visse vestindiske Varer, Frugt- og Vildthandlere, saavelsom alle de andre Detailhandlere, der maatte være at sætte i Klasse med de foranførte, vil det indtil den 1ste Januar 1862 have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler. De, der den 1ste Januar 1862 drive saadan Handel, ville blive berettigede til at udøve den samme udstrakte Handelsret, som efter § 33 skal tilkomme Detailhandlere. Enhver, som den 1ste April 1858 har Borgerskab som Meel- og Grynhandler, som Rugbrødsbager, som Pølsehandler eller Ølhandler, skal den 1ste Januar 1862 uden videre være berettiget til Høkerhandel. Saadant særligt Borgerskab meddeles ikke efter 1ste April 1858.

§ 93. Adgang til den ikke laugsbundne Handel i Kjøbstæderne. Til at vinde Borgerskab som Kjøbmand i de Kjøbstæder, hvor Handelslaug ei findes,

skal det indtil 1ste Januar 1862 have sit Forblivende ved de 29. Dec. hidtil gjældende Regler.

§ 94. Vedligeholdelse af Udskjænkningssretten. De, som den 1ste April 1858 befindes at være optagne i Viinhandler-Lauget i Kjøbenhavn, eller i Kjøbstæderne at have vundet særligt Borgerskab som Viinhandlere, beholde den Ret til at udskjænke for siddende Gjæster, som Laugsartiklerne eller hvert Steds Skik hjemler dem. De, som den 1ste April 1858 befindes at være optagne i Brændeviinsbrænderlauget i Kjøbenhavn, beholde den dem tillagte Ret til at skjænke Øl og Brændeviin til siddende Gjæster. De, som for Tiden drive Brændeviinsbrænderi i Kjøbstæderne og i Forbindelse dermed holde Udskjænkning eller andet Værtshuushold, saavel som de, der for Tiden drive Ølbryggeri i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn og i Forbindelse dermed udskjænke Øl til siddende Gjæster, have inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for Magistraten at oplyse, at og i hvilket Omfang de have udøvet den Ret, hvorefter der af samme Autoritet meddeles dem et Beviis, der fremtidig hjemler den samme Ret, dog kun under Forudsætning af, at Saadant ikke strider mod Stedets Sædvane eller de udstedte Borgerbreve. Den Ret, som er tillagt Kjøbmændene til at udskjænke Drikkevarer til Bønderne, der paa Torvedagene indfinde sig hos dem for at afsætte og indkjøbe Varer, skal ophøre, dog saaledes at de Kjøbmænd, som inden 6 Maaneder efter denne Lovs Kundgjørelse for Magistraten oplyse, at de virkelig have drevet denne Art Værtshuushold, af samme Øvrighed ville erholde et Beviis, der hjemler dem Ret til fremdeles at udøve samme.

C. Landet.

§ 95. Kjøbstadborgeres Fortrinsret til Næringsbrug paa Landet. Indtil den 1ste Januar 1862 skal den Adgang til at nedsætte sig paa Landet som Haandværker og Handlende, som denne Lov hjemler efter sædvanligt Næringsbeviis, ikkun komme dem tilgode, som i en Kjøbstad have vundet Borgerskab paa samme Næring.

29. Dec. Dog vedbliver indtil den nævnte Tid den Amtmændene tilkommende Myndighed, at tilstede visse Haandværkere at nedsætte sig paa Landet.

§ 96. Kjendelse til Kjøbstæderne. Den i § 13 foreskrevne Kjendelse tilfalder indtil den 1ste Januar 1862 i Reglen den i samme Provinds nærmeste Kjøbstads Kæmnerkasse, for Kjøbenhavns Vedkommende Stadens Hovedkasse. Af efternævnte Næringsveie skal Kjendelsen dog strax tilfalde Sognecommunen, nemlig a) Møllebrug, forsaavidt dette gaaer ud paa Formaling af Kornvarer, Skibs- og Baadebyggeri; b) Fabrikker saavel som andre større industrielle Anlæg, der hidtil alene eller dog fortrinsviis have fundet Sted paa Landet. Indenrigsministeren bestemmer i Tvivlstilfælde, hvilke Anlæg der skulle henregnes til denne Classe. Har den Paagjældende havt Borgerskab i den By, hvilken Kjendelsen skulde tilfalde, bortfalder denne for den eller de Næringer, for hvilke han forhen har betalt Borgerskabspenge i samme By. Den Næringsdrivende, der saaledes har erlagt Kjendelse til en Kjøbstad, skal ikke paany erlægge Kjendelse for samme Næring, hvis han fra Landet flytter ind til samme Stad.

Afsnit IX. Slutningsbestemmelser.

§ 97. Om Opretholdelse af de ved tidligere Borgerbreve eller Bevillinger givne Rettigheder. Naar Nogen oplyser, at der ved Borgerskab eller Bevilling er meddeelt ham en eller anden Rettighed udenfor den almindelige Lovgivning, forbliver han i Besiddelse af saadan Ret, om den end ikke har Hjemmel i nærværende Lov.

§ 98. Bevillinger. Eneretsbevillinger. Indtil den 1ste Januar 1862 skal Indenrigsministeriet være bemyndiget til, ved Bevilling, der udfærdiges i Kongens Navn, efter de hidtil gjældende Regler, at gjøre Undtagelse fra de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Dog skal samme Myndighed tilkomme Indenrigsministeriet ogsaa efter den nævnte Tid med Hensyn til de i denne Lovs

§§ 2, 24, 28, 54, 55, 63 og 64 indeholdte Bestemmelser. I 29. Dec. Henseende til Eneretsbevillinger bliver at forholde efter de hidtil gjældende Regler. [L. Nr. 73, 23. Maj 1873 § 12. *Beværl.* 10. Maj 1912 §§ 6, 46.]

§ 99. Ophævelse af de Forrettigheder, som ere tillagte Fremmede. De Forrettigheder, som ved Edict 29de Novbr. 1748, Placat 12te Febr. 1802 og flere Anordninger ere tillagte Fremmede, som her nedsætte sig for at anlægge Fabrikker, drive Haandværk eller anden borgerlig Næring, bortfalde. Dog skulle de Rettigheder af fornævnte Slags, der maatte være erhvervede inden denne Lovs Kundgjørelse, forblive i Kraft, ligesom Bestemmelsen ikke skal finde Anvendelse paa den Adkomst, som maatte tilkomme den, der beviser udenfor Kongeriget at have drevet et Haandværk som Laugsmester, til uden Mesterprøve at optages i et herværende Haandværkslaug.

§ 100. Ophævelse af ældre Lovbestemmelser. Lovens 3die Bogs 3die og 7de Capitel samt 13de Capitel Artikel 23—27, Fdn. af 25de August 1741, Fdn. af 1ste Febr. 1757 med Undtagelse af § 7, Rescr. af 23de April 1762, Plac. af 25de April 1768 (Rescr. af 22de April), Plac. af samme Dato (Rescr. af 8de April 1768), Fdn. af 14de Juni 1786, Fdn. af 12te Febr. 1802, Plac. af 1ste Marts 1814 (for-
saavidt den ikke angaaer Berettigelse til at være Mægler), Plac. af 15de Marts 1814, Plac. af 3die April 1816, Rescr. af 26de April 1816, Plac. af 13de Novbr. 1816, Rescr. af 22de Octbr. (Plac. af 29de Octbr.) 1819, 14de April 1820, Plac. af 18de Octbr. 1820, Plac. af 1ste August 1821, Plac. af 29de Octbr. 1824 (at Ingen, som er straffet med offentligt Arbejde, maa vinde Borgerskab i nogen Kjøbstad), Rescr. af 12te Januar 1825, Rescr. af 1ste Juli (Plac. af 5te Juli) 1825, Fdn. af 23de Marts 1827 §§ 7—14, 16 cfr. § 23, Plac. af 20de Mai 1835, Plac. af 1ste Juli 1842, Lov af 8de Marts 1856, 21de Januar 1857, ligesom alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, forsaavidt de endnu ere gjældende, ud af Kraft.

§ 101. Lovens Træden i Kraft. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste April 1858, forsaavidt det ikke

29 Dec. er udtrykkeligen tilkjendegivet om enkelte Bestemmelser, at de skulle træde i Kraft til en anden Tid. Loven gjælder ikke for Færøerne. Hvorefter alle Vedkommende sig have at have.

Fortegnelse over Varesorter, som det ikke tillades Grossererne at falholde i mindre Partier end de efternævnte. Allehaande 100 Pd., Allun 100 Pd., Annis 100 Pd., Beeg 1 Tde., Blaar 1 Skpd., Bly 1 Skpd., Blyhvidt 100 Pd., Bomuld 100 Pd., Bomuldsmanufakturvarer, hele Stykker, Brændeviin: Spiritus og Likør, Rom og Arrak, hele Ankere eller 40 Potter, Korn eller Kartoffelbrændeviin 1 Tde., Cacao 100 Pd., Kaffeboerner 100 Pd., Chocolate 100 Pd., Cochenille 5 Pd., Duun: Edderduun 5 Pd., anden Duun 20 Pd., Eddike, hele Ankere eller 40 Potter, Farvetræ: alle Slags, heelt eller raspet 500 Pd., Fjær 100 Pd., Fisk: tør eller røget 1 Skpd., saltet 6 Tdr., Frugter: tørrede, saasom Rosiner, Corender, Figener, Svedsker 100 Pd., syltede do. 12 hele Krukker, Glas eller Kasser, Garn: saavel Bomulds- som Lærreds- og Uldgarn, tyrkisk Garn, Floretgarn m. m. 50 Pd., Glasvarer: Vinduesglas 25 Tavler, Speilglas 10 Tavler, Øl og Viinglas i Gros, Flasker 100 Stkr., andre Glasvarer 50 Pd., Gummi 100 Pd., Handsker $\frac{1}{2}$ Gros, Hamp 1 Skpd., Harpix 1 Tde. og 100 Pd., Hatte 1 Dusin, Huer $\frac{1}{2}$ Gros, Humle 1 Skpd., Hør 1 Skpd., Indigo og andre finere Farvestoffer 25 Pd., Ingefær 100 Pd., Jern: i Stænger og Baand 1 Skpd., Jernplader hele Kister, eller 1 Skpd., Staal hele Fade, eller 1 Skpd., Jernstøbe-Gods 1 Skpd., Kobber: Kobberplader 100 Pd., Garkobber 200 Pd., Kork og Propper af Kork hele Baller, eller 100 Pd., Krap 100 Pd., Krølhaar 50 Pd., Læder: almindeligt 100 Pd., Karduan og Saffian 1 Dusin Stkr., Lærred hele Stkr., Lærredsbaand og Traad 50 Pd., Maatter 100 Stkr., Mandler 100 Pd., Messingplader 100 Pd., Okker og andre ordinaire Malervarer 500 Pd., Olie: Bomolie, Linolie, og desl. hele Ankere eller 40 Potter, Vitriololie en Kurv, eller 40 Potter, Papir: Kardus og Makulatur 1 Balle, Skriv- og Tegnepapir $\frac{1}{2}$ Balle, Peber 100 Pd., Potaske 100 Pd., Riis,

samt Gryn og Meel af Riis 100 Pd., Sagogryn 100 Pd., Sal- 29. Dec.
 peter 100 Pd., Salt $\frac{1}{2}$ Læst, Seildug hele Stkr., Silke: raa
 og Sysilke 2 Pd., Sirup 100 Pd., Staver til Tønder og Kar
 1000 Stkr., Steenkul og Cinders 1 Læst, Steentøi og Fa-
 jancee 100 Pd., Strømper $\frac{1}{2}$ Gros, Sukker: raat 500 Pd., raf-
 fineret 100 Pd., Svovl 100 Pd., Sæbe: grøn 300 Pd., Stang-
 sæbe 100 Pd., vellugtende 25 Pd., Thee $\frac{1}{4}$ Kiste, Tjære 6
 Tdr., Tin 100 Pd., Tobak: Blade 200 Pd., Røgtobak 100 Pd.,
 Snuustobak 50 Pd., Cigarer 1000 Stkr., Tongværk og Reeb-
 slagerarbeide: tjæret 200 Pd., utjæret 100 Pd., Tran 1 Tde.,
 Tommer: stort Tømmer, indtil 16 Alen $\frac{1}{2}$ Tylt, mindre do.
 heel Tylt, Brædder og Lægter 80 Stkr., Uld 100 Pd., Uld-
 manufacturer hele Stkr., Viin hele Ankere eller 40 Potter,
 Vitriol 500 Pd., Zinober 10 Pd., Øl og Porter: paa Foustager
 1 Tde., paa Flasker 100 Flasker. •

**Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 20. Marts 29. Dec.
 1844 ang. Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn.**

Kongen gjør vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi
 ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Skoledirectionen skal bestaae af Overpræsidenten,
 som Formand, af den Borgermester, under hvem Skolesa-
 gerne ere henlagte, og en af Stadens Provster eller Sogne-
 præster, som dertil beskikkes af Ministeren for Kirke- og
 Underviisningsvæsenet. Skoledirecteuren, der har Sæde i
 Directionen uden Stemme, er Directionens Forretningsfører.
 Hans Myndighed og Forretninger ordnes ved en Vedtægt,
 der affattes af Directionen og, efter at være samtykt af
 Communalbestyrelsen, bifaldes af Ministeren for Kirke- og
 Underviisningsvæsenet. Den indlemmes i Stadens almin-
 delige Vedtægt. [Vedt. 30. Marts 1859.] Naar Communalbesty-
 relsen og Skoledirectionen derom ere enige, kan Secretair-
 posten under Skoledirectionen inddrages. [An. 20. Marts
 1844 § 1. Vedt. 25. Marts 1909 § 2.]

§ 2. De for de offentlige Skoler særligt anordnede
 Skolecommissioner skulle bestaae af en Sognepræst eller
 residerende Capellan, som beskikkes af Ministeren for

29. Dec. Kirke- og Underviisningsvæsenet, et Medlem, som udnævnes af Borgerrepræsentationen og et af Skoledirectionen valgt Medlem. Inspecteuren har Sæde i Commissionen uden Stemme; hans Stilling og særlige Forretninger bestemmes ved en Instrux af Skoledirectionen. [*An. 20. Marts 1844 §§ 2, 3. L. Nr. 105, 8. Maj 1909. Bekg. 3. Juni 1909.*]

§ 3. Hverken offentligt eller privat Skolehold er tilladt i Værelser, som ikke afgive 70 Cubikfod Rum for hvert Barn.

§ 4. Forpligtelsen til Skolegang bortfalder for de Børn, hvis Forældre eller Værger erklære selv at ville sørge for deres Underviisning og regelmæssig efter Tilsigelse lade dem møde til Overhøring to Gange aarlig, i Mai og November Maaned for Districtets Skolecommission, saalænge denne ved disse Prøver, skjønner, at Børnene besidde samme Grad af Kundskab og Færdighed i de foreskrevne Underviisningsgjenstande, som Børn af samme Alder i Gjennemsnit opnaae i Stadens offentlige Friskoler. Dog kræves Skolecommissionens Indvilligelse, før en saadan Fritagelse paany kan gives Børn, der ved Prøverne ere befundne utilstrækkeligt underviste eller uden beviislig uovervindelig Forhindring ere udeblevne derfra. Og en saadan Fritagelse af Skolecommissionen er ligeledes fornøden for de Børn, der ere vedblevne at søge Skolen indtil det fyldte 11te Aar. [*L. 2. Maj 1855 § 1.*]

§ 5. Naar Communalbestyrelsen dertil giver sit Samtykke, kan Skoledirectionen meddele Skolernes Inspecteurer og en Deel af deres Lærere fast Ansættelse, som medfører Pensionsberettigelse, naar de i Alt have tjent 10 Aar ved Communens Skoler. [*Pensionsvedt. 22. Febr. 1909 §§ 1, 2.*] Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

30. Dec. **Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Københavns kommunale Anliggender.**

§ 1. I Medfør af Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts d. A. § 3 og allerhøieste Resolution af 17de Juli d. A. skulle følgende under

Magistraten hørende Forretninger, der maae henregnes til 30. Dec. Overøvrighedsforretningerne, nemlig: 1) Sager vedkommende Bevillinger og Tilladelser med Hensyn til Næringsvæsenet [*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 98. Lov Nr. 73, 23. Maj 1873 § 12.*], 2) Indstillinger til og Meddelelser fra vedkommende Regeringsmyndighed i Sager angaaende de almindelige Statsindtægter, 3) de Sessionsvæsenet vedkommende Forretninger [*L. om Værnepligt 8. Juni 1912.*], fremdeles forblive under Magistraten. De andre hidtil under Magistraten hørende Forretninger, der efter den almindelige Lovgivnings Forskrifter og Grundsætninger maae henregnes til Overøvrighedsforretningerne, navnlig: a) Sager om Underholdningsbidrag til Born fødte i og udenfor Ægteskab, samt til forladte, fraseparerede og fraskilte Illustrer [*Fr. 14. Okt. 1763 med Cit. L. 27. Maj 1908.*]; b) Sager om Forældres og Børns gjensidige Forpligtelser i Afsindighedstilfælde; c) Sager om utilladeligt Samliv imellem Personer af forskjelligt Kjønn; d) Indstillinger til og Meddelelser fra vedkommende Regeringsmyndighed i Sager, hvor der handles om Dispensationer fra den almindelige Lovgivning, og som ikke vedrøre de communale Forhold eller Næringsvæsenet; e) Udfærdigelse eller Udlevering af de i Fdn. 23de Mai 1800 Afdeling II. §§ 5 og 6 samt Afdeling III. saavel som i Fdn. 23de Marts 1827 § 19 a-f og § 23 c. ommeldte Bevillinger og Tilladelser, forsaavidt de efter den senere Lovgivning endnu have Betydning, samt de herhenhørende Sagers Behandling i det Hele, derunder Mægling imellem Ægtefolk, som attraae Separation eller Skilsmisse [*Instr. 28. Aug. 1795 § 8 d. Pl. 23. Nov. 1827.*]; f) Meddelelse af Udpantningsapprobation paa Restancer og andre dertil efter Lovgivningen egnede Fordringer, saa og Sager om Anvendelse af executiv Tvang til at bevirke Overholdelse af Lovbud, som vedkomme de almindelige Statsinteresser [*Instr. 28. Aug. 1795 § 8 e. Pl. 10. Febr 1818 § 2 Skr. 26. Aug. 1859.*]; samt endelig: g) indtil videre Tilsyn med Overformynderiet, forsaavidt Udlaan, Substitutioner og Udlæg efter Plac. 13de April 1824 angaaer, — henlægges derimod under Overpræsidentens særlige Bestyrelse og behandles igjennem hans Secretariat.

30. Dec. § 2. Igjennem bemeldte Secretariat behandles endvidere følgende under Overpræsidenten som første Medlem af Magistraten særligt henhørende Sager: Affattelse af Communens almindelige Budget; Affattelse og Offentliggjørelse af den i Forordning af 1ste Januar 1840 § 40 ommeldte Regnskabsoversigt, Generalbalance og aarlige Beretning om Communens Anliggender; Besættelse af de communale Embeder som ei overlades de enkelte Borgermestre; Spørgsmaal om Forandringer i og Tillæg til Vedtægten, saavel som eventuelle Forslag om Communalbestyrelsen i Almindelighed og overhovedet alle Communens almindelige Anliggender, som ei ere tildeelte nogen af Magistratens Afdelinger.

§ 3. De øvrige under Magistraten henlagte Forretninger bestyres igjennem 4 [nu 5. Vedt. 31. Maj 1917 § 4.] Afdelinger efter følgende Fordeling: Under første Afdeling høre: Alle Øvrighedsanliggender, nemlig saavel de ifølge § 1 under Magistraten henlagte Overøvrighedsforretninger med Undtagelse af de under Nr. 2 nævnte, som de almindelige Underøvrighedsforretninger, derunder: Sager, vedkommende Nærings- og Laugsvæsenet; Udmeldelse af Vurderings-, Syns- og Skjønsmænd og Afhjemling af disses Forretninger; Sager angaaende Folketællinger; Affattelse af Valglister, saavel Staten som Communen vedkommende og de i Forbindelse hermed staaende Sager; Beskikkelse af Værger og Curatorer, myndige Personers Umyndiggjørelse og borgerlige Vielser; fremdeles: Sager, vedkommende Begravelses-, Kirke- og Skolevæsenet; Sager angaaende Borgervæbningen; Bestyrelsen af Vartou Hospital og nye Stiftelse, Abel Cathrines Stiftelse og Opfostringshuset med tilhørende Eiendomme, Capitaler og Legater; Bestyrelsen af det Harboeske Fruekloster, Budolphi Kloster, den Nissenske Stiftelse, Raadstuens Fattigbøsse og samtlige for Tiden under Magistraten henlagte Legater, som nu bestyres af Overformynderiet, saavel som de for Tiden under den administrerende Direction for Stadens Fattigvæsen hørende Legater, der ikke

fundatsmæssigen ere knyttede til det almindelige Fattig- 30. Dec. væsen eller dets Stiftelser og Indretninger; Magistratens Archiv og Bibliothek og overhovedet alle Sager af en speciel Natur, som ikke ere henlagte til andre af Magistratens Afdelinger. Under anden Afdeling høre: Bestyrelsen af Communens almindelige oeconomiske Anliggender, saasom: Beskatnings- og Afgiftsvæsenet, saavel Staten som Communen vedkommende, derunder den udenbyes Brandforsikkring, Indkvarteringsvæsenet og de i § 1 Nr. 2 nævnte Overøvrighedssager, Sager om Lønninger, Pensioner og Gratialer, Bestyrelsen af Communens Formue og Gjæld samt Kasse- og Regnskabsvæsen; fremdeles: Sager angaaende Bidstrup Gods og andre Communen tilhørende faste Eiendomme og Bygninger, forsaavidt de ei vedkomme de under Magistratens andre Afdelinger henlagte Brancher; Sager angaaende Communens Forpligtelse i Henseende til Districts- og Foderhestehold; Bestyrelsen af de communale Sygehospitaler samt St. Hans Hospital og Claude Rosets Stiftelse med tilhørende faste Eiendomme, Capitaler og Legater. Under tredje Afdeling høre: Bestyrelsen af det almindelige Fattigvæsen med de dertil fundatsmæssig knyttede Legater og Capitaler samt tilhørende Indretninger og Stiftelser, saasom: [Fattigskolerne, Almindelig Hospitals Lemmestiftelse, Christians Pleiehuses Depot, Frue-, Nicolai-, Holmens- og Frelserens Arbejdshuse, Bygningerne paa Toldbodplads, nu: *Fattigvæsenets Arbejdshuse og Plejeanstalter, Almindelig Hospital, med hvad dertil hører. Skr. 26. Maj 1871.*] Tvangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden [*Sager ang. Alderdomsunderstøttelse. Skr. 10. Aug. 1891.*], tilligemed de disse Indretninger og Stiftelser vedkommende Legater og Capitaler. Under fjerde Afdeling høre: Bestyrelsen af de Communen vedkommende tekniske Anliggender, saasom: Vandforsyningen og skadeligt Vands Afledning, Belysningsvæsenet, Brølægnings- og Veivæsenet, derunder Spørgsmaal om Anlæg eller Overtagelse af nye Gader og Veie, [*Brandvæsenet. Skr. 20. Juli 1868.*] samt Sager, vedkommende Bygningsvæsenet; fremdeles: Sundhedsvæsenet og den offent-

30. Dec lige Reenlighed, derunder Dag- og Natterenovationsvæsenet, Justeervæsenet samt den offentlige Veining og Maa-ling.

§ 4. Indtil nærmere Afgjørelse finder Sted, skulle samtlige under den nuværende Fattigbestyrelse henhørende Legater, som ikke specielt høre til de under Magistratens første Afdeling henlagte Stiftelser, bestyres under Magistratens tredie Afdeling. Ligeledes forblive under denne Afdeling Almindelig Hospitals Sygeafdeling indtil videre, samt St. Hans Hospital og Claude Rosets Stiftelse, indtil den nye Helbredelsesanstalt for Sindssvage ved Bidstrupgaard tages i Brug. *[Overgaaet til Magistratens 2. Afd. i Henh. t. Regulativ for St. Hans Hospital af 16. Juni 1860 § 2, jfr. Skr. 8 Maj 1875.]*

§ 5. Af Raadmændene tilforordnes efter nærmere Bestemmelse af den samlede Magistrat *[Vedt. 31. Maj 1917 § 2.]* een hver af Magistratens fire Afdelinger. Den Myndighed og de Forretninger, der skulle tildeles disse Tilforordnede som saadanne, er Gjenstand for Overenskomst mellem dem og vedkommende Borgermestre; men den i saa Henseende tagne Bestemmelse skal dog, forsaavidt den gaaer ud paa at overdrage Raadmændene bestemte Hverv, som ei ere blot temporaire, stadfæstes af den samlede Magistrat. Foruden de i Loven om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts d. A. § 9 ommeldte Commissioner og Samlinger, nemlig Forligscommissionen, Udskrivnings-sessionen, den borgerlige Indrulleringscommission, Skatte-ligningscommissionen og Laugssamlinger, kunne Raadmændene endvidere bemyndiges til paa Magistratens Vegne at tage Sæde i andre lignende Commissioner, saasom Havne-administrationen og Brandcommissionen, ligesom de ville have at deeltage i Bestyrelsen af Borgerrepræsentantvalgene, Valgene til Rigsdagen og Valgene til Rigsraadet. *[L. 28. Maj 1870 § 14, jfr. Anord. 5. Aug. 1871 § 8. Lov om Værnepligt 8. Juni 1912 § 8. Lov Nr. 110, 18 April 1910 § 22, jfr. Skatte-lov. 8. Juni 1912. Anord. 5. Maj 1913 § 1. Lov Nr. 109, 29. April 1913 om Bestyrelsen af Kbhvns Havnevæsen § 2. Lov om Brandvæsenet i Kbhvn 15. Maj 1868 § 1. Lov om kommunale Valg 20.*

April 1908 §§ 7, 9. Lov om Valgene til Rigsdagen 10. Maj 1915 §§ 30, Dec. 14, 29, 54. L. om Rettens Pleje 31. Marts 1916 § 269.]

§ 6. Skoledirecteuren beholder de den administrerende Directeur for Stadens Skolevæsen ved Anordningen af 20de Marts 1844 § 1 tildeelte Forretninger og skal i Medfør heraf dels have Sæde i Directionen for Stadens Borger- og Almueskolevæsen og føre Tilsyn med de under samme henlagte Skoler, dels føre Tilsyn med Opfostringshuset og de under Magistratens 3die Afdeling henlagte Fattigskoler. [*Skoledirektøren deltager ikke i Skoledirektionens Beslutninger. Lov ang. Skolevæsenet 29. Dec. 1857 § 1. Vedtægt 30. Marts 1859. Ansættelse af 2 Skoledirektører, Skr. 4. Marts 1886. Det ene Skoledirektørembede inddrages paany. Ansættelse af Viceskoledirektører, Skr. 22. Decbr. 1899. Fattigskolerne ophæves. Skr. 26. Maj 1871.*]

§ 7. For Stadsconducteuren, der vælges paa den i Loven af 4de Marts d. A. § 13 foreskrevne Maade [*L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.*] forbliver den under 27de April f. A. allerhøist approberede Instrux iøvrigt gjældende, dog at Gagen for denne Embedsmand fastsættes til det i § 13 nedenfor bestemte Beløb. [*Kundg. om Stadf. paa ny Instruks og Reglement for Stadsconductøren. 30. Marts 1906, jfr. Pl. 25. Okt. 1909.*]

§ 8. Stadsingenieuren har det tekniske Overtilsyn med Affattelsen af Planerne til og Udførelsen af de tekniske Arbejder, der ere anførte som liggende under 4de Afdelings Omraade. Han skal tillige afgive Betænkning og Raad i tekniske Sager, naar Magistraten forlanger det, og kan paalægges Ledelsen af specielle tekniske Arbejder. [*Vedtægt ang. Ledelsen af Kommunens tekniske Arbejder og Bygningssager. Skr. 11. Aug. 1886. 12. Marts 1908. L. Nr. 237, 8, 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.*]

§ 9. For Stads slægen bliver Instruction for Stadsphysikus af 23de Marts 1813 og senere Bestemmelser om denne Embedsmands Forretninger indtil videre gjældende. Han overtager saaledes ogsaa det Stadsphysikus paaliggende Tilsyn med de hidtil under Fattigvæsenet hørende Hospitaler og Indretninger, ligesom han i det Hele har at være Magistraten til Medhjælp i alle Spørgsmaal, der ved-

30. Dec. komme den offentlige Sundhedspleie. [*Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyre* 30. April 1909 § 5, 3. Stk. *Lov om Embedslægevæsenet* 21. April 1914 § 2. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.]

§ 10. Til Bestridelse af de almindelige Contoirforretninger, Bogholderi og Kassevæsen ansættes: I Overpræsidentens Secretariat: en Secretair; Under Magistratens første Afdeling: en Contoirchef, to Fuldmægtige, en Archivarius; Under Magistratens anden Afdeling: en Contoirchef (for Afdelingens Secretariat), en dito (for Bogholderiet og Regnskabsvæsenet), en Hovedkasserer, tre Fuldmægtige; Under Magistratens tredje Afdeling: [en Contoirchef (for Afdelingens Secretariat) ændret til »2 Kontorchefer (for Afdelingens 1ste og 2det Sekretariat)« Skr. 26. Maj 1871.], en dito (for Bogholderiet og Regnskabsvæsenet), en Kasserer, fem Fuldmægtige; Under Magistratens fjerde Afdeling: en Contoirchef, en Fuldmægtig. Desuden ansættes i samtlige Contoirer det til Forretningernes Udførelse fornødne Antal Assistentter og Skrivere, til hvis Gagering Midler maatte blive bevilgede ved Communens Budget. De for Tiden ansatte Copister gaac, forsaavidt de efter Vedtægtens Ikrafttræden forblive i deres Stillinger, ind under Assistentklassen og benævnes Assistentter.*)

*) ad §§ 10 og 11. Forandring i ovenstaaende Bestemmelser er foretaget ved de almindelige Lonningsændringer af 28. Dec. 1874, 25. Marts 1898, 26. Marts 1906 og 25. Marts 1909. Endvidere er følgende nye Embeder oprettet:

I Overpræsidentens Secretariat: 1 Kontorchef (i Stedet for Sekretæren) 3 Assistentter. Skr. 9. Febr. 1872. 1 Fuldmægtig. Skr. 22. Jan. 1884. 1 Fuldmægtig. Skr. 27. Febr. 1896. 1 Ekspeditionssekretær. Skr. 24. April 1901. 1 Ekspeditionssekretær, 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 10. Juli 1908. 1 Fuldmægtig og 2 Assistentter. Skr. 16. Juni 1914.

Under Magistratens første Afdeling: 1 Ekspeditionssekretær (i Stedet for 1 Fuldmægtig) Skr. 12. April 1902. 1 Legatsekretær. Skr. 27. Jan. 1897. I Statistisk Kontor 1 Kontorchef. Skr. 10. Juli 1883. 1 Fuldmægtig. Skr. 15. Marts 1894. — I Arbejdsanvisningskontoret. 1 Forretningsfører. 1 Assistent af 1ste Kl.

Skr. 19. Febr. 1902. 1 Fuldmægtig (Afdelingschef). Skr. 17. Marts 1914. — 1 Inspektør ved Grøntorvet. Skr. 21. April 1913. — 1 Stadsbibliothekar. Skr. 17. Marts 1914

Under Magistratens anden Afdeling: 2 Fuldmægtige. Skr. 9. Nov. 1861. 1 Fuldmægtig. Skr. 8. Maj 1875 (paany inddraget Skr. 31. Dec. 1886). Et andet Fuldmægtigembede inddraget. Skr. 27. Jan. 1897. — I Stadens Hovedkasse: 1 Fuldmægtig. Skr. 29. April 1902. — I Hovedbogholderiet: 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 27. Jan. 1897. Det omdannes til Direktoratet for Stadens Hovedbogholderi og Revision, hvori ansættes: 1 Direktør, 1 Ekspeditionssekretær, 2 Assisterende af 1ste Kl. — 1 Kontorchef-embede inddrages. Skr. 27. Juni 1907. 1 Kontorchef. Skr. 6. Dec. 1911. — I Stadens Økonomikontor: 1 Kontorchef (i Stedet for Økonomiforvalteren). 1 Fuldmægtig (Forvalter). Skr. 7. Aug. 1880. 1 Fuldmægtig. Skr. 25. Juni 1881. 1 Fuldmægtig. Skr. 21. Marts 1902. 1 Raadhusforvalter. Skr. 26. Juni 1899. — I Stadskonduktørens Kontor: 1 Fuldmægtig. Skr. 28. Okt. 1884. 2 Afdelingskonduktører. Skr. 21. Febr. 1906. — I Skattevæsenet: 1 Chef for Skattekontoret. Skr. 9. Nov. 1861. 1 Ekspeditionssekretær. Skr. 15. Sept. 1883. 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 31. Dec. 1886. Skattekontoret inddrages og Skatteinspektoret oprettes, hvori ansættes: 1 Skatteinspektør, 1 Ekspeditionssekretær, 2 Fuldmægtige, 2 Assisterende af 1ste Kl. Skr. 12. Aug. 1887. 1 Fuldmægtig. Skr. 21. Juli 1893. 1 Ekspeditionssekretær. Skr. 27. Febr. 1896. 1 Ekspeditionssekretær og 1 Fuldmægtig i Skattedirektoratet. Skr. 12. Jan. 1901. 1 Fuldmægtig (i Stedet for 1 Assistent af 1ste Kl.) Skr. 9. April 1906. 1 Kontrollør ved Skatteoppebørselen. Skr. 6. Sept. 1906. 1 Fuldmægtig. Skr. 12. Okt. 1911.

— *Ved Kvægtorvet og Slagtehusene.* 1 Inspektør. Skr. 7. Aug. 1880. 1 Fuldmægtig og Kasserer, 1 Overdyrlæge, 1 Formand. Skr. 20. Decbr. 1883. 1 Viceinspektør. Skr. 12. Aug. 1887. 2 Dyrlæger af 1ste Kl., 5 Dyrlæger af 2den Kl. Skr. 2. Maj 1889. 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 11. April 1907. 1 Kasserer, 1 Bogholder og 2 Dyrlæger ved Flæskehallen. Skr. 18. Marts 1910.

— *Ved Hospitalsvæsenet.* Kommunehospitalet. 1 Forstander, 1 Overkirurg, 3 Overlæger, en Forvalter, 1 Bogholder. Skr. 16. Sept. 1863. 1 Forstander, 4 Overlæger, 1 Forvalter, 1 Bogholder. Skr. 4. Jan. 1866. 1 Økonomi- og Inventarieskriver. Skr. 10. Maj 1884. 1 Hospitalsinspektør (i Stedet for Forstanderen). 1 Fuldmægtig, 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 24. Juli 1885. 1 Kontorchef, 1 Kasserer (i Stedet for Bogholderen). Skr. 9. Febr. 1900. 1 Ekspeditionssekretær. Skr. 9. April 1906. 1 Hospitalsdirektør (i Stedet for Hospitalsinspektør)

30. Dec.

1 Inspektør ved Kommunehosp. (i Stedet for Kontorchef). Skr. 28. Juli 1910. 1 Fuldmægtig i Direktoratet. Skr. 24. Marts 1914. — 1 Overlæge Skr. 8. Maj 1875. — Opr. af 6te Afdeling. I Spidsen for 5te Afdeling ansættes 1 Overkirurg. Skr. 5. Juni 1875. — Bispebjerg Hospital. 1 Inspektør, 1 Maskinmester. Skr. 23. Okt. 1911. 1 Bogholder, 1 Fuldmægtig. Skr. 8. Febr. 1913. 3 Overlæger, 1 Prosektor, 1 Badelæge. Skr. 20. April 1912. 3 Reservelæger. Skr. 21. April 1913. 1 Reservelæge. Skr. 16. Juni 1914. 2 Anden Reservelæger. Skr. 7. Okt. 1915. — Blegdams hospitalet. 1 Overlæge, 1 Forvalter. Skr. 29. Marts 1883. 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 12. Marts 1891. — Boserup Sanatorium. 1 Overlæge, 1 Reservelæge. Skr. 15. Maj 1901. — Sundby Hospital. 1 Forvalter. Skr. 23. Decbr. 1901. 1 Reservelæge. Skr. 29. April 1908. — Vestre Hospital (Rudolph Berghs Hospital K.-B. 2. Maj 1910): 1 Overlæge, 1 Reservelæge, 1 Forvalter. Skr. 9. Juli 1885. — Øresundshospitalet. 1 Overlæge, 1 Forvalter. Skr. 28. Nov. 1898. 1 Fuldmægtig. Skr. 22. April 1905. 1 Overlæge, 1 Afdelingslæge. Skr. 9. Marts 1906. 1 Reservelæge (i Stedet for Afdelingslægen). Skr. 28. Sept. 1915. — Sct. Hans Hospital. 2 Afdelingslæger, 1 Reservelæge, 1 Assistent af 1ste Kl. 1 Bogholder (i Stedet for Økonomi- og Inventarieskriver). Skr. 14. Juni 1894. 1 Maskinmester. Skr. 22. April 1905. 1 Fuldmægtig. Skr. 9. April 1906.

Under Magistratens tredje Afdeling. 1 Fuldmægtig. Skr. 7. Aug. 1880. 2 Fuldmægtige. Skr. 23. Sept. 1886. 1 Expeditionsskretær i 1ste Sekr. Skr. 20. Maj 1889. 1 Fuldmægtig i 1ste Sekr., 3 Kredsinspektører, 12 Fattigdistrikter hver med sin Distriktsforstander, 24 Lægedistrikter hver med en Kommunelæge. Skr. 6. Marts 1893. 1 Assistent af 1ste Kl. i Bogholderiet, 1 Assistent af 1ste Kl. i Kassererkontoret. Skr. 2. Nov. 1901. 1 Ekpeditionssekretær (i Stedet for 1 Fuldmægtig) i 1ste Sekr. Skr. 12. Marts 1906. 1 Assistent af 1. Kl. i Kassererkontoret. Skr. 16. Marts 1908. Oprettelse af 3die Sekretariat, hvori ansættes 1 Kontorchef, 6 Fuldmægtige (1 Ekpeditionssekretærembede nedlægges). Skr. 18. Juni 1910. 1 Fuldmægtig. Skr. 2. Marts 1915. — 1 Kommune-læge. Skr. 28. Okt. 1902.

Tvangs- og Arbejdsanstalten (Sundholm K. B. 10. Febr. 1908.) 1 Forvalter (i Stedet for 1 Fabriksskriver), 1 Fuldmægtig, 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 9. Dec. 1892. 1 Maskinmester, 2 Undermestere, 1 Læge. Skr. 24. Marts 1908.

Sct. Johannes Stiftelse. 1 Inspektør, 1 Fuldmægtig, 1 Overlæge, 2 Reservelæger. Skr. 17. Okt. 1884.

Alderdomshjemmet. 1 Forvalter. Skr. 28. Marts 1901. 1 Læge. Skr. 12. April 1913.

Under Magistratens fjerde Afdeling. 1 Sekretær. Skr. 7. Aug. 1880. 30. Dec.
 1 Fuldmægtig. Skr. 11. Decbr. 1885. 1 Expeditionssekretær. Skr.
 25. Juli 1895. 1 Fuldmægtig, 1 Ekspeditionssekretær. Skr. 7.
 Marts 1898. 1 Fuldmægtig. Skr. 13. Juni 1901. 1 Ekspeditions-
 sekretær. Skr. 13. April 1909. Oprettelse af 2det Sekretariat,
 hvori ansættes 1 Kontorchef (i Stedet for 1 Ekspeditionssekretær).
 Skr. 25. Febr. 1913.

Stadsarkitekten. 1 Bygningskonduktør K. B. 27. Dec. 1872.
 1 Stadsbygningskonduktør (i Stedet for Bygningskonduktør).
 Skr. 7. Aug. 1880. 1 Stadsarkitekt (i Stedet for Stadsbygnings-
 konduktør og 2 Arkitekter. Skr. 11. Aug. 1886. 2 Arkitekter.
 Skr. 18. Nov. 1897. 2 Arkitekter i 4de Lønklasse, 1 Arkitekt i
 5te Lønklasse. 1 Bogholder. Skr. 6. Marts 1907. 1 Arkitekt. Skr.
 17. Marts 1911. 4 Arkitekter. Skr. 8. Marts 1913. 1 Arkitektstil-
 ling nedlægges. Skr. 17. Marts 1914. Kommunal Malermester.
 Skr. 2. Juni 1914.

Stadsingeniøren. 1 Ingeniør. Skr. 11. Aug. 1886. 1 Ingeniør,
 1 Assistent. Skr. 22. Febr. 1889. 3 Ingeniører. Skr. 18. Nov.
 1897. 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 3. Maj 1906. 1 Afdelings-
 ingeniør, 4 Ingeniører i 4de Lønklasse, 3 Ingeniører i 5te Løn-
 klasse, 1 Bogholder, 2 Konstruktorer, 3 Assisterter af 1ste Kl.
 Skr. 6. Marts 1907. 6 Ingeniører. Skr. 20. April 1912.

Stadsbygmesteren. Skr. 29. Maj 1872. 1 Kontorchef (i Stedet
 for Sekretær) i Bygningskommissionens Kontor. Skr. 14. Marts
 1914. 1 Arkitekt sammesteds. Skr. 9. Marts 1906.

Brolægnings- og Vejvæsenet. 1 Fuldmægtig. Skr. 7. Aug.
 1880. 1 teknisk Fuldmægtig. Skr. 14. Decbr. 1886. 2 Opsigts-
 førere. Skr. 13. Decbr. 1887. 2 Assisterter (i Stedet for Op-
 sigtsførere). Skr. 5. Febr. 1894. Oprettelse af Direktoratet for
 Vej- og Kloakanlægene, hvori ansættes 1 Direktør (i Stedet for
 Brolægningsinspektøren), 2 Afdelingsingeniører (i Stedet for
 Vicebrolægningsinspektøren). Skr. 12. Marts 1897. 1 Afdelings-
 ingeniør, 2 Assisterter af 1ste Kl. Skr. 22. Dec. 1900. 1 Fuld-
 mægtig. Skr. 13. Jan. 1900. 1 Afdelingsingeniør, 1 Afdelings-
 gartner, 4 Ingeniører i 4de Lønklasse, 3 Ingeniører i 5te Løn-
 klasse, 1 Bogholdermedhjælper, 1 Journalfører, 1 Tegner. Skr.
 6. Marts 1907. 1 Ekspeditionssekretær. Skr. 25. Maj 1908.

Vandvæsenet. 1 Fuldmægtig. Skr. 11. Decbr. 1885. 1 Assi-
 stent af 1ste Kl. Skr. 13. Decbr. 1887. 1 Viceinspektør ved
 Vandværket. Skr. 26. Nov. 1892. 1 Direktør for Vandforsynin-
 gen (i Stedet for Vandinspektør). Skr. 17. Okt. 1901. 1 Fuld-
 mægtig, 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 17. Okt. 1901. 1 Ekspedi-
 tionssekretær. Skr. 3. Maj 1906. 1 Fuldmægtig, 1 Værkmester.
 Skr. 20. April 1907. 2 Afdelingsingeniører (i Stedet for 1 Vice-

30. Dec.

inspektør og 1 Overmaskinmester). Skr. 8. Juni 1907. 2 Ingeniører. Skr. 8. Marts 1913.

Kloakpumpestationen. 1 Maskinmester. Skr. 22. Dec. 1900.

Brandvæsenet. 1 Assistent. Skr. 31. Decbr. 1887. 5 Fuldmægtige. Skr. 14. Okt. 1889. 1 Assistent af 1ste Kl. 2 Sprøjtemestre Skr. 18. Maj 1908. 1 Brandinspektør. Skr. 17. Marts 1914.

Belysningsvæsenet. 1 Assistent v. Gasværket. Skr. 25. Juni 1881. 1 Fuldmægtig v. Kassererkontoret. Skr. 11. Dec. 1885. 1 Værkformand. 1 Assistent af 1ste Kl. 2 Driftsassistenten. Skr. 13. Dec. 1887. 1 Fuldmægtig paa Meterkontoret. Skr. 11. Nov. 1889. 1 Assistent af 1ste Kl. i Bogholderkontoret. Skr. 12. Juli 1890. 2 Assistenten af 1ste Kl. Skr. 13. Jan. 1891. 1 Direktør for Stadens Belysningsvæsen (i Stedet for Gasværksbestyreren). Skr. 6. Marts 1891. 1 Værkmester. Skr. 13. Jan. 1892. 1 Fuldmægtig i Bogholder- og Meterkontoret. Skr. 11. Jan. 1893. Oprettelse af Gasværkernes Ingeniørkontor, hvori ansættes: 1 Kontorchef, 1 Fuldmægtig. Skr. 25. Juli 1895. 1 Kemiker paa hvert af Gasværkerne. Skr. 28. Febr. 1898. 1 Fuldmægtig, 4 Assistenten af 1ste Kl. Skr. 10. Jan. 1899. 1 Assistent af 1ste Kl. 13. Jan. 1900. 2 Ekspeditionssekretærer, 1 Lygteinspektør. Skr. 31. Jan. 1901. 1 Fuldmægtig, 3 Assistenten af 1ste Kl. Skr. 3. April 1902. 1 Fuldmægtig, 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 19. Jan. 1903. 1 Fuldmægtig, 2 Assistenten af 1ste Kl. Skr. 5. April 1904. 1 Fuldmægtig, 3 Assistenten af 1ste Kl. Skr. 22. April 1905. 5 Fuldmægtige. Skr. 2. April 1906. 1 Kontorchef i Meterkontoret. 2 Assistenten af 1ste Kl. Skr. 3. Maj 1906. 2 Værkmestre i Ingeniørkontoret. Skr. 3. Maj 1906. 1 Chef for Kokskontoret (i Stedet for 1 Fuldmægtig). Skr. 20. April 1907. 1 Ekspeditionssekretær, 3 Assistenten af 1ste Kl. ved Gasværkerne. Skr. 18. Maj 1908. 1 Fuldmægtig. Skr. 17. Marts 1911. 1 Forvalter ved Bygningen i Gothersgade. Skr. 8. Marts 1913. 1 Materialforvalter, 1 Fuldmægtig. Skr. 14. Marts 1914. — Ø s t r e G a s v æ r k. 1 Driftsinspektør. Skr. 7. Aug. 1880. 1 Værkmester. Skr. 13. Jan. 1892. 1 Maskinmester. Skr. 20. April 1907. — S u n d b y G a s v æ r k. 1 Værkfører. Skr. 20. April 1907. — V a l b y G a s v æ r k. 1 Driftsbestyrer, 1 Underbestyrer, 1 Kemiker, 1 Maskinmester. Skr. 20. April 1907. — E l e k t r i c i t e t s v æ r k e r n e. 1 Driftsbestyrer, 1 Elektriker, 1 Maskiningeniør. Skr. 6. Marts 1891. Elektrisk Station, hvorved ansættes: 1 Ingeniør, 2 Assistenten. Skr. 13. Jan. 1892. 1 Maskininspektør (i Stedet for Maskiningeniør). Skr. 5. Aug. 1898. 1 Driftsinspektør. 1 Elektriker, 1 Maskinmester ved elektrisk Station paa Vesterbro. Skr. 5. Aug. 1898. 1 Værkmester. Skr. 10. Jan. 1899. Oprettelse af Elektricitetsværkernes Ingeniørkontor, hvorved ansættes: 1

§ 11. Endvidere ansættes: Under Magistratens 30. Dec. første Afdeling: en Inspektør ved Vartou Hospital og Abel Cathrines Stiftelse, en Forstander for Opfostringshuset, og det øvrige fornødne Personale for Bestyrelsen af disse Stiftelser efter deres Budgetter. Under Magistratens anden Afdeling: en Kæmner [forandret til Oekonomiforvalter ved Skr. 9. Nov. 1861. Jfr. Rescr. 31. Maj 1814 § 6 k. — en Overlæge, en Inspektør og en Økonomi- og Inventarie-skriver ved Sct. Hans Hospital, fire Overlæger ved Kommune-hospitalet, en Bygningskonduktør. Skr. 8. Maj 1875.], en Forvalter ved Bidstrup Gods, en Skovrider ved Godsets Skove, en Fuldmægtig hos Stadsconducteuren [en Formand for Rode-

Kontorchef, 2 Ingeniører, 2 Værkmestre, 1 Materialforvalter. Skr. 6. Decbr. 1900. 1 Maskinmester v. elektr. Station. Skr. 3. April 1902. 1 Maskinmester v. Vestre Elektricitetsværk. Skr. 3. April 1902. 1 Fuldmægtig, 1 Værkmester v. Ingeniørkontoret. Skr. 20. April 1907. 1 Laboratorieingeniør. 4 Maskinmestre. Skr. 18. Maj 1908. 1 Fuldmægtig v. Gothersgades Elektricitetsværk. Skr. 8. Marts 1913.

Sporvejene. Oprettelse af Sporvejsdirektoratet hvorved ansættes 1 Direktor. Skr. 1. Maj 1911. 2 Afdelingsingeniører, 1 Kasserer, 1 Kontorchef, 1 Trafikinspektør, 1 Værkstedsinspektør, 1 Baneinspektør, 4 Ingeniører, 4 Fuldmægtige, 1 Depotbestyrer, 1 Materialforvalter, 1 Ledningsmester, 1 Overværkmester, 1 Bogholder. Skr. 6. Juli 1911. 1 Kontorchef, 1 Ekspeditionssekretær, 1 Ingeniør. Skr. 23. Okt. 1911. 2den Trafikinspektør. Skr. 27. Febr. 1912. 1 Fuldmægtig. Skr. 19. Dec. 1912. 2 Ingeniører. Skr. 8. Marts 1913. 1 Ingeniør, 1 Underkasserer. Skr. 13. Marts 1914.

Justerkamret (overgaaet til Staten v. Lov 4. Maj 1907). 1 Assistent af 1ste Kl. Skr. 13. Dec. 1887.

Under Borgerrepræsentationen. 1 Sekretær og Bogholder ved Legaterne. Skr. 20. Juni 1889. 1 Referent, 1 Assistent ved Referatet. Skr. 3. Maj 1902. Bestemmelser for Revisionen af Stadens Regnskaber ved den kommunale Revision. Skr. 27. Juni 1908. 30. Dec. 1912.

Under Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet. 1 Fuldmægtig. Skr. 19. Febr. 1901. 1 Kontorchef (i Stedet for Sekretæren). Skr. 6. Juli 1908. Bestemmelser for Lønninger for Inspektører, Lærere og Lærerinder ved Kbhvns Kommunes offentlige Skolevæsen. Skr. 23. Maj 1870. 9. Aug. 1876. 19. April 1899. 9. Febr. 1903. 3. Novbr. 1908. K B. 18. Marts 1912.

30. Dec. mestrene *udgaaet ved Skr. 9. Nov. 1861.*], 28 [ændret til det fornødne Antal, se *Skr. 21. Okt. 1859.*] Rodemestre, en Fyrbøder ved Raadhuusbygningen [en Forstander, en Overkirurg, tre Overlæger, en Forvalter, en Bogholder ved Kommunehospitalet, *Skr. 16. Sept. 1863.*], og det fornødne Contoirpersonale hos Stadsconducteuren og Kæmneren [de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd ved Kommunehospitalet. *Skr. 16. Sept. 1863.*], Skovfogder og Skovløbere ved Bidstrup Godsens Skove og Markmænd ved Stadens Jorder, Alt efter Budgettets nærmere Bestemmelse. Under Magistratens tredie Afdeling: [en Overinspecteur ved Fattigvæsenet *udgaaet. Skr. 26. Maj 1871.*]; tre [fire, se *Skr. 23. Aug. 1860.*] Overlæger, en Inspecteur, en Fuldmægtig og en Inventarieskriver, alle ved Almindelig Hospital, [en Overlæge og en Inspekteur ved St. Hans Hospital *udgaaet. Skr. 8. Maj 1875.*]; [Districtslægerne i Kjøbenhavn og Forstæder ændret til »Kommunelægerne, lønnede Distriktsforstandere og ulønnede Tilsynsforstandere« *Skr. 26. Maj og 8. Juni 1871.*], [en Inspekteur ved Vor Frue Arbeidshuus en do. ved Nicolai Arbeidshuus, en do. ved Holmens Arbeidshuus, en do. ved Frelserens Arbeidshuus, en do. ved Bredgadens Drengeskole *udgaaet Skr. 26. Maj 1871.*], en do. ved Tvangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, en Fabrikskriver ved samme: foruden Reservelæger, geistlige Embedsmænd og det til Stiftelsernes og Indretningernes Bestyrelse fornødne underordnede Personale efter Budgettets nærmere Bestemmelse. Under Magistratens fjerde Afdeling: en Vandinspecteur, en Gasværksbestyrer, en Kasserer og en Bogholder ved Gasværkscontoiret, en Brolægnings- og Vei-Inspecteur, en Justeermester samt en Assistent og Arbeidsmand hos Justeermesteren, foruden det øvrige til Vand- og Gasværkernes Drift fornødne Personale, Opsigtsførere og Opsynsmænd ved Brolægnings- og Veivæsenet samt ved Renovationsvæsenet, Alt efter hvad Communens Budget derom nærmere maatte fastsætte. Under Borger-Representationen: en Secretair, fire lønnede Revisorer. Endelig ansættes det til Budtjenersten for hele Communalbestyrelsen fornødne Personale efter Budgettets nærmere Bestemmelse. Under Direc-

tionen for Børger- og Almueskolevæsenet: 30. Dec. en Secretair, og desuden det fornødne Antal Inspecteurer, Lærere, Lærerinder og Betjente, til hvis Gagering Midler maatte blive bevilgede ved Communens Budget*).

§ 12. [Overinspecteuren ved Fattigvæsenet skal i Almindelighed udøve den Myndighed og udføre de Forretninger, som af Børgermesteren for Magistratens 3die Afdeling til enhver Tid maatte blive ham overdragne. *udgaaet. Skr. 26. Maj 1871.*] Hovedkassereren, der for Fremtiden bliver den for Magistratens 2den Afdeling beskikkede Børgermester umiddelbart underordnet, overtager Ind- og Udbetalingerne med dertil knyttede Forretninger for alle Communens Brancher, og vil iøvrigt med Hensyn til Omfanget af de ham i Medfør heraf paa hvilende Forretninger have at underkaste sig Magistratens nærmere Bestemmelse. Contoirchefen for det under 2den Afdeling hørende Bogholderkontoir overtager hele Communens Bogholderi og Regnskabsvæsen, ligeledes efter Magistratens nærmere Bestemmelse [*Contoirchefen for det under 2den Afdeling hørende Skattecontoir overtager det hele Beskatnings- og Afgiftsvæsen, ligeledes efter Magistratens nærmere Bestemmelse. Skr. 9. Novbr. 1861.*] Kassereren ved Magistratens 3die Afdeling besørger de under denne Afdeling hørende Branchers specielle Ind- og Udbetalinger, ligesom det dertil svarende Bogholderi og Regnskabsvæsen varetages af Contoirchefen for Afdelingens Bogholdercontoir. Kæmneren [*Oeconomiforvalteren. Skr. 9. Novbr. 1861.*] varetager alle Communens økonomiske Anliggender, som ikke ere henlagte til andre Embedsmænd. Han har navnlig den umiddelbare Bestyrelse af Communens under Magistratens 2den Afdeling henlagte faste Eiendomme og Bygninger, med Undtagelse af Bidstrup Gods, besørger Indkjøb og fører Tilsyn med Forbruget af Brændsel til Communalbestyrelsens Lokaler i Raad- og Domhusbygningen og andre Steder saavel som af Contoirfornødenheder i Almindelighed og foranstalter Anskaffelse

*) Se Note til § 10.

30. Dec. og Vedligeholdelse af Inventariet i de ham underlagte Bygninger, ligesom han har at besørge de Communen tildeelte Districts- og Foderheste opstaldede. Iøvrigt forbliver det med Hensyn til samtlige Communens Embeds- og Bestillingsmænd ved de for Tiden gjældende Instruxer og andre reglementariske Bestemmelser, hvorhos det dog forbeholdes Communalbestyrelsen, naar det af samme maatte findes nødvendigt, at fastsætte nærmere Instruxer for samtlige udelukkende under Communen hørende Embeds- og Bestillingsmænd, navnlig for Stadsingenieuren, Kæmneren og dem, som ansættes ved de nye Vand- og Gasværker.

§ 13. Borgermestrenes Gager bestemmes for hver til 3000 Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 3600 Rd. aarlig. Skoledirecteurens, Stadsconducteurens [*Stadsbyggesterens Skr. 29. Maj 1872.*], Stadsingenieurens og Stadslægens Gager saavel som Gagen for Overinspecteuren for Fattigvæsenet [*og den Høistkommanderende ved Brandvæsenet. K. B. 20. Juli 1868.*] bestemmes for hver til 2000 Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 2600 Rd. aarlig. Hovedkassererens Gage bestemmes til 1800 Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 2400 Rd. aarlig. Contoirchefernes samt den under 3die Afdeling ansatte særlige Kasserers Gage bestemmes for hver til 1600 Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 2200 Rd. aarlig. For Overpræsidentens Secretair bestemmes Gagen til 1200 Rd. aarlig. For hver 3 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 100 Rd. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 1500 Rd. aarlig. Fuldmægtigernes (derunder den hos Stadsconducteuren ansatte) [*Oeconomiforvalterens Skr. 9. Novbr. 1861.*] og Archivarii Gager bestemmes for hver til 900 Rd. aarlig. For hver 3 Aars Tjeneste i noget at disse Embeder gives et Tillæg af 100 Rd. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 1200 Rd. aarlig. Assistenternes Gager bestemmes for hver til 400 Rd. aarlig. For hver 3

Aars Tjeneste gives et Tillæg af 100 Rd. aarlig, dog at 30. Dec. Gagen ikke kan overstige 700 Rd. aarlig. Skrivernes Løn forbeholdes særlig Afgjørelse af Communalbestyrelsen efter nærmere Indstilling af vedkommende Foresatte*). [ændret ved Lønningsbestemmelser 28. Dec. 1874 (Skr. 8. Maj 1875), 25. Marts 1898, 26. Marts 1906 og 25. Marts 1909.]

*) I ovennævnte Lønningsbestemmelser er der ved Vedtægtsændring sket Forandring for flg. Embedsmænd: Inspektøren, Overdyrlægen, Formanden ved Kvægtorvet og Slagtehusene. Skr. 12. Aug. 1887. Dispensator ved Kommunehospitalet. Skr. 13. Dec. 1887. Stadslægen. Skr. 8. Febr. 1889. Brandinspektøren, Vicbrandinspektøren. Skr. 14. Okt. 1889. Inspektøren ved Tvangs- og Arbejdsanstalten. Skr. 9. Dec. 1892. Fuldmægtigen ved Alm. Hospital. Skr. 9. Dec. 1892. Bogholder og Regnskabsfører ved Brolægnings- og Vejvæsenet. Skr. 5. Febr. 1894. Inspektøren og Forvalteren ved Sct. Hans Hospital. Skr. 14. Juni 1894. Stadskonduktøren. Skr. 2. Juli 1897. Stadsbygmesteren. Skr. 19. Juli 1897. Sekretæren ved Borgerrepræsentationen. Skr. 3. Maj 1902. Sekretæren og Bogholderen ved Borgerrepræsentationens Legater. Skr. 20. Juni 1903. Kemikerne ved Vestre og Østre Gasværk. Skr. 5. April 1904. Værkføreren ved Sundby Gasværk. Skr. 5. April 1904. Reservelægerne ved Boserup Sanatorium og Sct. Hans Hospital. Skr. 17. Maj 1904. Maskinmestrene under Magistratens 1ste, 2den og 3die Afdeling. Formanden ved Destruktionsanstalten. Skr. 22. April 1905. Prosektor ved Kommunehospitalet. Skr. 10. Maj 1905. Forvalteren ved Øresundshospitalet. Skr. 9. Marts 1906. Reservelæger ved Øresunds- og Blegdamshospitalet. Skr. 10. Maj 1905. Justermesteren, Regnskabsføreren og Værkføreren ved Justerkamret. Skr. 2. April 1906. Maskinmestrene. Skr. 2. April 1906. Økonomi- og Inventarie-skriveren ved Kommunehospitalet. Skr. 9. April 1906. Inspektions-assistent ved Alm. Hospital. Skr. 9. Maj 1906. Kvartermester og Værkfører ved Sct. Johannes Stiftelse. Skr. 9. Maj 1906. Inspektionsassistent, Værkfører og Kvartermester ved Tvangs- og Arbejdsanstalten. Skr. 9. Maj 1906. Rodemestre. Skr. 6. Sept. 1906. Materialforvalterne ved Vestre og Østre Gasværk. Skr. 20. April 1907. Vejassistenterne. Skr. 4. Maj 1907. Bestyrerne af Vestre og Østre Elektricitetsværk, Kontorcheferne for Gas- og Elektricitetsværkernes Ingeniørkontorer. 2 Fuldmægtige ved Belysningsvæsenet. Skr. 8. Juni 1907. Vicedirektøren ved Brandvæsenet. Skr. 8. Juni 1907. 2 Overøpsynsmænd og Gartneren ved Sct. Hans Hosp. Skr. 11. Marts 1908. Magistratens Legatsekretær. Skr. 24. April 1908. Overlæger, Reservelæger og Prosektor ved Kommunehospitalet. Skr. 29. April 1908. Reservelægen ved Boserup Sanatorium.

30. Dec. — § 14. For den Stadslægen tilstaaede Gage skal han være pligtig til at udføre alle ham i Forhold til Communen paahvilende Forretninger, og bortfalder som Følge heraf for Fremtiden den Stadsphysikus for visse af disse Forretninger tilflydte særlige Godtgjørelse.

§ 15. Den Tid, hvori nogen af de i § 13 nævnte Embeds- og Bestillingsmænd i samme Stillinger før Vedtægtens Ikrafttræden maatte have staaet i Communens Tjeneste, skal ikke komme dem tilgode med Hensyn til de fastsatte Anciennetetstillægs Indtrædelse. Dog forbeholdes dem i ethvert Tilfælde den Ret til at oppebære deres nuværende Indtægter, derunder indbefattet det dem i Henhold til Loven af 15de Febr. d. A. tilstaaede Lønningstillæg, som ifølge Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts d. A. § 21 tilkommer dem.

§ 16. For de øvrige i § 11 nævnte Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes Gagerne saaledes [*en Overchirurg ved Kommunehospitalet 800 Rdl. og fri Bolig, tre Overlæger ved do. 1600 Rdl. aarlig Gage og et Tillæg af 200 Rd. hvert 5te Aar indtil 2200 Rdl. samt Bolig og Brændsel. En Forvalter ved Kommunehospitalet 900 Rdl. aarlig og 100 Rdl. Tillæg hvert 3die Aar indtil 1200 Rdl., Bolig, Brændsel og Belysning. En Bogholder ved Kommunehospitalet 900 Rdl. aarlig og 100 Rdl. Tillæg hvert 3die Aar indtil 1200 Rdl. Skr. 16. Sept. 1863.*]: 2 Overlæger ved Almindelig Hospital, hver 800 Rd., 1 Overlæge ved Samme, 1000 Rd., Overlægen ved St. Hans Hospital, 1600 Rd. Justeerme-steren, 1200 Rd., samt endvidere 300 Rd., mod at han overtager Tilsynet med den offentlige Veining og Maaling, [Kæmneren, 1400 Rd., samt til Befordring 500 Rd., med Forpligtelse til at holde Hest *udgaaet. Skr. 9. Nov. 1861.*], Godsforvalteren, 1400 Rd., Skovrideren, 1000 Rd. (derunder de i Godtgjørelse for Brændsel hidtil særlig opførte 100 Rd.),

Skr. 14. Maj 1908. Bogholderen ved Vandvæsenet. Skr. 18. Maj 1908. Reservelægen ved St. Hans Hospital. Skr. 30. Juni 1908. Bygningsinspektorerne. Skr. 19. April 1909. Overdyrlægen ved Kvægtorvet og Slagtehusene. Skr. 18. Marts 1910. Maskinmestrene ved Torve- og Slagtehallerne. Skr. 20. April 1911. Skattekontrolloren. Skr. 22. Maj 1912. Reservelægen ved Boserup Sanatorium. Skr. 22. Maj 1913. Ingeniører ved Sporvejene. Skr. 13. Marts 1914.

Vandinspecteuren, 1400 Rd., Gasværksbestyreren, 2000 Rd., 30. Dec. Kassereren ved Gasværket, 1000 Rd., Bogholderen ved Samme, 800 Rd., Brolægning- og Veiinspecteuren, 1400 Rd., samt til Befordring 500 Rd. med Forpligtelse til at holde Hest, Secretairen hos Borgerrepræsentanterne, 600 Rd., Inspecteuren ved Vartou Hospital og Abel Cathrines Stiftelse, 800 Rd., Forstanderen for Opfostringshuset, 1000 Rd., Inspecteuren ved Almindelig Hospital, 1200 Rd., Inspecteuren ved St. Hans Hospital, 1000 Rd., Inspecteuren ved Tvangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, 1000 Rd., [Inspecteuren ved Frue Arbeidshuus, 600 Rd., Inspecteuren ved Nicolai Arbeidshuus, 600 Rd., Inspecteuren ved Holmens Arbeidshuus, 600 Rd., Inspecteuren ved Frelserens Arbeidshuus, 800 Rd., Inspecteuren ved Bredgadens Drengeskole *udgaaet. Skr. 26. Maj 1871.*], 500 Rd., Fuldmægtigen ved Almindelig Hospital, 800 Rd., Inventarieskriveren ved Samme, 700 Rd., Fabrikskriveren ved Tvangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, 800 Rd., Formanden for Rodemestrene, 900 Rd., Rodemestrene lønnes med 2 pCt. af de Skatter, de oppebære, Fyrbøderer ved Raadstuen, 400 Rd. For samtlige øvrige, her ei specielt nævnte Embeds- og Bestillingsmænd, derunder Assistenten ved Vandvæsenet og det til Medhjælp hos Stadsconducteuren, Justeermesteren og Kæmneren ansatte Personale, fastsættes Lønningerne ved Communens Budget*).

§ 17. Forsaavidt der for visse Legaters Bestyrelse er tillagt Regnskabsføreren eller Andre Godtgjørelse af Legatets Indtægter, skal denne Godtgjørelse ansees indbefattet i den Gage, der efter foranstaaende Bestemmelser tilkommer de paagjældende Embeds- eller Bestillingsmænd, forsaavidt Saadant maatte kunne forenes med de for Legaterne gjældende fundatsmæssige Bestemmelser.

§ 18. Under de i § 16 fastsatte Gager er ligeledes indbefattet det Beløb, der som Godtgjørelse for Græsning, for fri Bolig, Forpleining, som Regnskabsdouceur eller deslige,

*) Se Note til § 13.

30. Dec. har været indrømmet nogle af de der nævnte Embeds- og Bestillingsmænd. Derimod skulle de andre Emolumenter, der foruden Gagen hidtil have været dem tilstaaede, saasom fri Bolig, Embedsjorder, Procenter af Indtægter ved Skovauktioner, Arbejdsprocenter og Andeel i Salgsprovenu, ogsaa fremdeles komme dem tilgode; dog forbeholdes det, naar de nuværende Embeds- og Bestillingsmænd maatte afgaae, at tage nærmere Bestemmelse i denne Henseende med Hensyn til deres Eftermænd. Ligeledes forbeholdes det at bestemme, om og da hvilke Emolumenter der foruden Gagen maatte være at tilstaae visse af de ved Vand- og Gasværkerne ansatte Bestillingsmænd. [*Vedtægt 25. Marts 1898, §§ 2, 4, 5.*]

§ 19. Foruden de i §§ 13 og 16 nævnte Lønninger udræder Communen endvidere efter de gjældende Regler Lønninger eller Tilskud til Lønninger for det under den kongelige Direction for Stadens Borger- og Almueskolevæsen ansatte Personale, for Politiets, Arrestvæsenets, Lygte- og Vægtervæsenets Embedsmænd og Betjente, saavel som for det under Borgervæbningen og det ifølge Bygningsloven af 17de Marts f. A. ansatte Personale, samt endelig Andeel i Lønnen for Skarpretteren for Sjællands- og Lolland-Falsters Stifter. [*Bestemmelser ang. Lønninger for Inspektører, Lærere og Lærerinder ved Kbhvns Kommunes offentlige Skoler. Skr. 23. Nov. 1870. 9. Aug. 1876. 19. April 1899. 9. Febr. 1903. 3. Novbr. 1908. K. B. 18. Marts 1912. Lønningsreglement for Embedsmænd og Betjente af Kbhvns Politi 31. Dec. 1874 m. Ændringer, sidst af 25. Marts 1909. — Bygningslov 12. April 1889 § 68. Skr. 18. Febr. 1859. Skr. 19. Juli 1897. 9. Marts 1906. 14. Marts 1914. — Fra 1. April 1866 er Skarpretteren ansat for hele Landet og lønnes af Statskassen, Skr. 24. April 1866.*]

§ 20. Hovedkassereren, Magistratens 3die Afdelings Kasserer, Gasværkskassereren, Justeerimesteren, [Kæmneren *udgaaet. Skr. 9. Nov. 1861.*], Godsforvalteren og Skovrideren vælges af Borgerrepræsentantskabet efter Indstilling af den samlede Magistrat. De afskediges af Magistraten med Repræsentantskabets Samtykke. Vil Repræsentantskabet ei vælge den, som Magistraten indstiller, gjør Magistraten ny Indstilling, indtil Valg har fundet Sted. Forinden Valget skal Repræsentantskabet have Leilighed til at blive

bekjendt med samtlige om det paagjældende Embede indkomne Ansøgninger. [Skoledirektøren, Stadskonduktøren, Stadsingeniøren og Stadslægen vælges af Borgerrepræsentationen efter Magistratens Indstilling og Valget stadfæstes af Kongen, L. 4. Marts 1857 § 13. Ligeledes Brandchefen, L. 15. Maj 1868 § 3. Stadsbygmesteren, Bygningslov 12. April 1889 § 68. Stadsarkitekten vælges af Borgerrepræsentationen efter Magistratens Indstilling, Skr. 11. August 1886 § 6. Direktøren for Belysningsvæsenet. Skr. 6. Marts 1891 § 2. Direktøren for Vej- og Kloakanlægene. Skr. 12. Marts 1897. Direktøren for Sporvejsvæsenet. Skr. 1. Maj 1911. Stadskonduktøren, Stadsingeniøren og Stadslægen vælges og afskediges efter de i nærværende Paragraf angivne Regler. Samme Regel gælder for samtlige Embedsmænd i 1ste vedtægtsmæssige Lønklasse, hvis Embeder er oprettede ved Tillæg til Vedtægten. L. Nr. 237, 8. Maj 1917 § 6. Vedt. 31. Maj 1917 § 6.]

§ 21. Den samlede Magistrat vælger [Overinspecteuren ved Fattigvæsenet *udgaaet*. Skr. 26. Maj 1871.], Contoirchefer, Fuldmægtige, Archivarius, Inspecteurer og Forstandere ved samtlige Stiftelser og Indretninger, Overlæger og Reservelæger ved Sygehospitaerne, Districtslæger [Kommunelæger. Skr. 26. Maj 1871.], Brolægnings- og Vei-Inspecteuren, Vandinspecteuren, Materialskriveren ved Vandværket, Gasværksbestyreren, Bogholderen ved Gasværket [Forvalteren og Bogholderen ved Kommunehospitalet. Skr. 16. Sept. 1863.], Fabrik- og Inventarieskrivere [Formanden for Rodemestrene *udgaaet*. Skr. 9. Nov. 1861. Oeconomiforvalteren. Skr. 9. Nov. 1861.], Rodemestre, Skovfogder, Fyrbøderen ved Raadstuen og Magistratens Budde. Ligeledes besættes de i Reskriptet af 16de Juli 1841 nævnte Bestillinger, vedkommende Kirke- og Begravelsesvæsenet, af den samlede Magistrat. [Se nu Lov Nr. 273 om Kirkers Bestyrelse af 1. Okt. 1915 § 8.] Alle andre, under Magistraten sorterende Bestillingsmænd, om hvis Udnævnelsesmaade anden Regel ei er givet [Personalet i Overpræsidentens Sekretariat, L. 4. Marts 1857 § 5. De under Borgerrepræsentationen hørende Tjenestemænd, Vedtægts § 23 og Note til § 10, samt Forretningsordenen 15. Marts 1897 § 27 Tillæg.], saasom [Distriktsforstandere. Skr. 26. Maj 1871.] Assistenten, Skrivere, Candidater ved Hospitalerne, det underordnede Personale ved Stiftelserne, Maskinpersonalet m. m. ved Vand- og Gasværkerne, Meter-Inspecteurer, Lampe-tændere, Opsigtsførere og Opsynsmænd ved Brolægnings-

30. Dec. og Veivæsenet samt Renovationsvæsenet, Skovløbere, Markmænd, Maalere, Favnsættere og Favnlæssere, vælges af vedkommende Borgermester. *[Overkirurgen og Overlægerne ved Kommunehospitalet ansættes paa 6 Aar ad Gangen og kunne under særlige Forhold genvælges en eller flere Gange. Skr. 8. Maj 1875.]*

§ 22. Afskedigelse fra de i § 21 nævnte Embeder og Bestillinger finder Sted respective ved den samlede Magistrats eller vedkommende Borgermestres Beslutning. Dog skal i alle Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om at pensionere den Afskedigede af Communens Kasse, det i § 27 nævnte Udvalg forud gjøres bekjendt med Grundene for Afskedigelsen, hvorefter denne er Gjenstand for den samlede Magistrats Beslutning.

§ 23. Secretairen hos Borgerrepræsentantskabet vælges og afskediges af dette. Repræsentantskabets Bud vælges og afskediges af Formanden. *[Se Note til Vedtægtens § 10 samt Forretningsorden 15. Marts 1897 § 27 og Tillæg.]*

§ 24. Med Hensyn til Ansættelse og Afskedigelse af de i § 19 nævnte Embeds- og Bestillingsmænd forbliver det ved de hidtil gjældende Regler.

§ 25. Med Hensyn til Pensionering af Communens Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes Følgende: *[Overkirurgen og Overlægerne ved Kommunehospitalet opnaa Pensionsberettigelse, naar de have været valgte idetmindste 2 Gange umiddelbart efter hinanden og derefter attraae Gjenvalg, uden Hensyn til om de blive gjenvalgte eller ikke. Skr. 16. Sept. 1863.]:* (1) Efternævnte ere berettigede til Pension fra den Tid, de ere indtraadte i Communens Tjeneste i een af de nedennævnte Stillinger: Borgermestrene, Skoledirecteuren, Stadsconducteuren, Stadsingenieuren, Stadslægen, Stadsbygmesteren *[Skr. 29. Maj 1872.]* *[Overinspecteuren ved Fattigvæsenet udgaet. Skr. 30. Dec. 1857.]* *[Den Høistkommanderende ved Brandvæsenet K. B. 20. Juli 1868.],* Hovedkassereren, samtlige Contoirchefer og Fuldmægtige i de Magistraten umiddelbart underordnede Contoirer, samt Archivarius *[Forstanderen, Forvalteren og Bogholderen ved Kommunehospitalet. Skr. 16. Sept. 1863.],* Kassereren under Magistratens 3die Afdeling, Overpræsidentens Secretair, Assistenten, Fuldmæg-

tige og Copister under Politiet, Vægterlieutenanten, Væg- 30. Dec.
 terinspecteuren, Secretairen under Directionen for Borger-
 og Almueskolevæsenet, Justeermesteren, Kæmneren [*Oeco-*
nomiforvalteren. Skr. 9. Nov. 1861.], Forvalteren ved Bidstrup
 Gods, Skovrideren ved samme Gods, Brolægnings- og Vei-
 Inspecteuren, Vandinspecteuren, Stadsconducteurens Fuld-
 mægtig. 2) Efternævnte opnaae Pensionsret, naar de
 have tilbragt fulde 15 Aar i Communens Tjeneste i een af
 de nedennævnte Stillinger: Overlægerne ved Almindelig og
 St. Hans Hospitaler, Reservelægen ved St. Hans Hospital,
 [Districtslægerne *udgaaet. Skr. 26. Maj 1871.*], Politilægen.
 Lægen ved det civile Arresthus, Bygningsinspecteurerne,
 Inspecteurerne ved Almindelig Hospital, St. Hans Hospi-
 tal, Tvangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, [Var-
 tou Hospital og Abel Cathrines Stiftelse *udgaaet. Vedt.*
28. Dec. 1874 § 6, jfr. § 2.] samt ved Frelserens, [Holmens,
 Nicolai og Frue *udgaaet. Skr. 26. Maj 1871.*] Arbejdshuse,
 [Forstanderen for Opfostringshuset *udgaaet. Vedt. 28. Dec.*
1874 § 6, jfr. § 2.], Fabriksskriveren ved Anstalten paa Lade-
 gaarden, Fuldmægtigen ved Almindelig Hospital, Inventarie-
 skriveren ved samme Hospital, [Organisterne ved Vartou og
 Abel Cathrines Stiftelse samt Domhuuscapellet *udgaaet. Vedt.*
28. Dec. 1874 § 6, jfr. § 2.] [Formanden for Rodemestrene
udgaaet. Skr. 9. Nov. 1861.], Gymnastikinspekteuren, Opsyns-
 manden ved Fattigvæsenets Bygninger, Opsynsmændene
 ved Steenoplagerne og Materialbeholdningen, Opsigtsførerne
 under Brolægnings- og Veivæsenet, Assistenterne hos
 Vandinspecteuren, Politivagtmesteren, Politi- og Opsigts-
 betjente, Skovfogderne ved Bidstrup Gods, Fyrbøderen ved
 Raadstuen. *Bestemmelserne er ændret ved K. B. 28. Dec. 1874.*
(Skr. 8. Maj 1875.) Skr. 20. Marts 1884 (Rodemestre.)] 3) Pensio-
 nen for begge nysnævnte Klasser bestemmes saaledes, at 1
 til 4 Aars Tjeneste i pensionsberettiget Embede giver i Pen-
 sion $\frac{1}{12}$ af Embedets eller Bestillingens Indtægter, og at
 der for hvert følgende Tjenesteaar tillægges $\frac{1}{12}$ af bemeldte
 Indtægter, dog at Pensionen ei kan overstige $\frac{2}{3}$ af Indtæg-
 terne, hvilket opnaaes efter fulde 31 Tjenesteaar. 4) Efter
 20 Aars Tjeneste opnaae Vægterne Pensionsret, saaledes at

30. Dec. de af dem, som da maatte afgaae, erholde i Pension $\frac{1}{3}$ af Lønningen for hvert paafølgende Aar tillægges $\frac{1}{60}$, dog at Pensionen ei kan overstige $\frac{2}{3}$ af Lønningen, hvilket opnaaes med det fuldendte 40de Tjenestear. 5) Enker efter de under Nr. 1 og 2 nævnte Embeds- og Bestillingsmænd ere, forsaavidt deres Mænd ved Dødsfaldet havde opnaaet Pensionsret, berettigede til Pension, nemlig $\frac{1}{3}$ af Mandens Gage. 6) De Embeds- og Bestillingsmænd under Communen, der erholde fast Ansættelse i de Stillinger, hvori de umiddelbart i Forveien have været constituerede, beregnes ved Pensionering deres Constitutionstid tilgode. 7) Med Hensyn til Pensioneringen af Inspecteurer, Lærere og Lærerinder ved Stadens Borger- og Almue- samt Fattigskoler forbliver det ved Bestemmelsen i Anordningen af 20de Marts 1844 § 54, saa at Pensionen i Henhold hertil fastsættes i ethvert enkelt Tilfælde efter de forekommende Omstændigheder. 8) De almindelige Bestemmelser i Loven af 5te Januar 1851 angaaende Pensionering af Statens Embedsmænd tages til Følge for Communens Vedkommende saaledes: a) at Pensionsretten betinges af, at den Paagjældende afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag; b) at i Lighed med den nævnte Lovs § 3 den Embeds- eller Bestillingsmand, der formedelst Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, stedse og uden Hensyn til den af ham tilbagelagte Tjenestetid tilstaaes $\frac{2}{3}$ af hans Embedsindtægt i Pension; c) at Pensionen beregnes efter Gjennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som Vedkommende har havt i de sidste 5 Aar før Afskedigelsen eller i hele sin Tjenestetid, saafremt denne ikke har været i 5 Aar, hvorhos Pensionslovens § 4 bliver Regel med Hensyn til Embedsindtægternes Beregning til Pension; d) at samme Lovs §§ 5, 6 og 7, angaaende Pensionsrettens Fortabelse paa Grund af Embedsforbrydelse, Pensionens nærmere Bestemmelse, naar Vedkommende afskediges paa Grund af begaaede Misligheder og dens Ophør i visse Tilfælde ligeledes tages tilfølge for Communen; e) at i Conformitet med Lovens § 7 Nr. 1 de kommunale Embeds- og Bestillings-

mænd, der, efterat være afgaaede med Pension, igjen an- 30. Dec sættes i Embede under Communen, tabe eller lide Afkortning i deres Pension i Forhold til den Gagering, de opnaae ved den nye Ansættelse, men at dette ikke bliver Tilfældet, naar de af Communen pensionerede Embeds- eller Bestillingsmænd overgaae i Statens Tjeneste; f) at Bestemmelserne i meernævnte Lovs §§ 9, 10 og 11 om Enker samt i § 14 om Pensioner, der henstaae uhævede i et Aar, ligeledes gjøres anvendelige for Communens Vedkommende; hvorved bemærkes, at naar der i nogle af de anførte Lovparagrafer nævnes »Lov« og »Kongens Tilladelse og Samtykke«, vil for Communens Vedkommende være at substituere nærværende Forskrifter og Communalbestyrelsens Bestemmelse. 9. Ved nærværende Bestemmelser er det under 26de Mai 1852 allerhøist approberede Pensionsreglement ophævet: dog forbeholdes der de nu ansatte Embedsmænd og Betjente, som efter Vedtægtens Ikrafttræden maatte forblive i Communens Tjeneste, den Pensionsret, som efter nævnte Reglement og ældre Bestemmelser maatte tilkomme dem. [Se nu Pensionsvedtægt 22. Febr. 1909, der ophæver alle tidligere Bestemmelser ang. Pension, (§ 19). Skr. 29. Juli 1912. Enkeforsørgelsesvedtægt. 17. Dec. 1881. 25. April 1882. 28. Nov. 1898. 22. Febr. 1909 med Tillæg 17. Jan. 1910. 29. Juli 1912. 30. Dec. 1912.]

§ 26. Inden Udgangen af hvert Aars November Maaend forelægger Magistraten for Borgerrepræsentationen Forslag til Communens aarlige Budget. Dette undergives af Repræsentantskabet 2 Behandlinger med idetmindste 3 Dages Mellemlum. Saavel før første Behandling som mellem første og anden Behandling kan Repræsentantskabet af sin Midte nedsætte Udvalg til Prøvelse af Budgettet i det Hele eller enkelte Dele af samme, med hvilket Udvalg da vedkommende Magistratsmedlemmer paa nærmere Anmodning skulle være pligtige at samles, for at meddele Oplysninger.

§ 27. Det i Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts d. A. §§ 16 og 17 ommeldte staaende Udvalg skal bestaae af Borgerrepræsentantskabets Formand eller i hans Forfald af Viceformanden

30. Dec. og 6 andre af Repræsentantskabets Medlemmer. Dette Udvalg bemyndiges til paa Repræsentantskabets Vegne at tage Beslutning om mindre Udgifter udenfor Budgettet indtil et Beløb af 200 Rd. eller saadanne mindre Afgivelser fra samme, hvorved Udgiften ikke paa nogen enkelt Post forøges med mere end det nævnte Beløb. Ligeledes bemyndiges dette Udvalg til paa Repræsentantskabets Vegne at bevilge Gageforskud til Communens Embeds- og Bestillingsmænd, som ikke overstige Beløbet af Vedkommendes Løn i $\frac{1}{4}$ Aar, og som tilbagebetales inden Udløbet af 1 Aar, til at beslutte med Hensyn til Bortleie og Bortforpagtning paa indtil 10 Aar af Communens faste Eiendomme, saavel i Staden og paa dens Grund som under Bidstrup Gods, samt med Hensyn til Overdragelse af Gaardene under bemeldte Gods i det sædvanlige for Godset gjældende Fæsteforhold, og overhovedet til at tage Beslutning om mindre vigtige økonomiske Anliggender den communale Forvaltning vedrørende, til hvis Afgjørelse Borgerrepræsentantskabets Medvirkning udfordres.

§ 28. Alle for Tiden af Communalbestyrelsen nedsatte vedvarende Comiteer, saasom: den almindelige økonomiske Commission, den i Communens økonomiske Anliggender nedsatte specielle Comitee, den til at undersøge Bidstrup Gods og samtlige Godset vedkommende Forhold nedsatte Comitee, Comiteen for det aarlige Eftersyn af Bygningerne paa Bidstrup Gods, Comiteen angaaende den offentlige Maaling og Veining, ophæves. Derimod vedblive de til Udførelsen af visse temporaire Hverv nedsatte Comiteer deres Functioner, indtil enten disse Hverv ere tilendebragte eller der ved Communalbestyrelsens Beslutning paa anden Maade er draget Omsorg for deres videre Varetagelse. — Denne Vedtægt stadfæstes herved fra den 1ste Januar 1858 at regne.

Følgende særlige Vedtægter er udfærdigede som Tillæg til Stadens Vedtægt: Vedtægt ang. Skoledirektøren 30. Marts 1859 Vedtægt ang. Ledelsen af Kommunens tekniske Arbejder og Bygningssager. Skr. 11. Aug. 1886. Vedtægt for Stadsingeniøren og Stadsarkitekten. Skr. 12. Marts 1908. Vedtægtsbestemmelser for Skatteoppebørselen. Skr. 10. Aug. 1899. Bestem-

melser for Revisionen af Stadens Regnskaber ved den kommunale 30. Dec.
Revision. Skr. 27. Juni 1908. Skr. 30. Dec. 1912.]

**Bekjendtgjørelse ang. den fremtidige Bestyrelse af 31. Dec
Kbhvns Overformynderi.**

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Førestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 29de dennes at sanctionere følgende Bestemmelser angaaende den fremtidige Bestyrelse af Kjøbenhavns Overformynderi:

§ 1. Kjøbenhavns Overformynderi skal for Fremtiden bestyres af en af Kongen udnævnt Overformynder, hvis Gage bestemmes til 3500 Rd., dog saaledes, at tvende af Stadens Borgerrepræsentanter for en Tid af 4 Aar valgte Mænd deeltage i Afgjørelsen af alle under Overformynderiet henhørende Laanesager.

§ 2. De Forretninger vedkommende Overformynderiet, der udenfor Kjøbenhavn ere overdragne Amtmændene, blive at udføre af Overpræsidenten, med Undtagelse af hvad der vedkommer Udlaan efter de lovbestemte Regler samt Substitution af Overformynderimidler i Henhold til Fdn. af 7de Juni 1827 § 8.

§ 3. Med Hensyn til Bogholderiet, Regnskabsførelsen og Kassevæsenet under Overformynderiet saavel som den hidtil stedfundne Revision i Justitsministeriet af Overformynderiregnskabet vil fremdeles blive at forholde efter de nugældende Regler og de nærmere Bestemmelser, som Ministeriet under den nye Bestyrelsesform til yderligere Betyggelse maatte foreskrive, ligesom der, hvad de under Overformynderiet henhørende Activers Opbevaring og Eftersyn angaaer, af Ministeriet vil være at træffe de fornødne Foranstaltninger til Betyggelse for Overformynderiet.

§ 4. Ved Fastsættelsen af de Lønninger, der maatte blive bestemte for Overformynderiets Embedsmænd, bliver det at iagttage, at de Gager, der ere eller blive fastsatte for Embedsmænd i lignende Stillinger i Statens Tjeneste,

31. Dec. ikke overskrides, hvorhos Pensionsloven af 5te Januar 1851 ogsaa skal finde Anvendelse paa Overformynderiets Embedsmænd, dog at Pensionerne udredes af Reservefondets Rente.

§ 5. Foranførte Bestemmelser træde i Kraft samtidigt med den i Lov af 4de Marts d. A. omhandlede Vedtægt for Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

[*Lov om Kbhvn 4. Marts 1857 § 2. Lov om Umyndiges Midler 26. Maj 1868 § 1.*]

1858.

Lov om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter.

12. Jan. Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. For Kjøbenhavn, for alle Kongerigets Kjøbstæder og for de Landsogne, hvor vedkommende Amsraad eragter det fornødent, skulle **Sundhedsvedtægter** søges tilveiebragte. Justitsministeriet udarbejder Forslag, der forelægges Kommunalbestyrelserne i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne samt Sogneforstanderskaberne i de af Amsraadene udpegede Landsogne til Beslutning, med Opfordring til at afpasse dem efter hvert Steds særlige Forhold. I Forslagets Forhandling skal Stads- eller Distriktslægen deeltage, dog uden Stemme. Ligesom andre Læger og Sagkyndige af Kommunalbestyrelsen eller Sogneforstanderskabet kunne indbydes til Deeltagelse, saaledes kan ogsaa Justitsministeriet gennem en særlig Udsending og Amtmanden personlig paa samme Maade deeltage i Forhandlingen. Vedtægterne indsendes derefter til Stadfæstelse af Justitsministeren. Finder denne i de indsendte Vedtægter nogen utilraadelig eller lovstridig Bestemmelse, saa tilbagesender han dem til vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab til ny Forhandling. Finder Justitsministeren en, anden Gang, forhandlet Vedtægt endnu ikke skikket til Stadfæstelse, saa giver han vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab Valget imellem, at Ved-

tægten stadfæstes med Udeladelse af de af ham forkastede 12. Jan Bestemmelser, eller at hele Vedtægten forkastes. Forandringer eller Tillæg til Vedtægterne betinges ligeledes af vedkommende Kommunalbestyrelses eller Sogneforstanderskabs og Justitsministerens Samtykke. [L. 28. Marts 1868 § 2.]

§ 2. De af Justitsministeren stadfæstede Vedtægter skulle for den Tid, nærværende Lov gjælder, være bindende for de vedkommende Byers og Landsognes Beboere, hvorfor de skulle læses til Ting og paa anden hensigtsmæssig Maade bringes til offentlig Kundskab. Det Samme gjælder om senere Forandringer og Tillæg. Politidirektøren i Kjøbenhavn, Amtmændene og Politimestrene ere forpligtede til at vaage over Vedtægternes nøiagtige Efterlevelse. Overtrædelser straffes med Bøder indtil 200 Rd. Sagerne behandles som offentlige Politisager, og Bøderne tilfalde Politikassen. I Sager, der anlægges mod Nogen for ikke at have rettet sig efter de ham i Henhold til Vedtægterne givne Paalæg eller Forbud, blive de ved Loven hjemlede almindelige Tvangsmidler ved Dommen at bringe i Anvendelse.

§ 3. Denne Lov og de ifølge Samme tilveiebragte Sundhedsvedtægter gjælde indtil 1ste April 1863. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. [L. 29. Decbr. 1862 § 1. 28. Marts 1868 § 1. Vedtægt 26. Okt. 1860. 15. Juni 1886.]

Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Maribo Amt, ang. 11. Marts. at Moderen til et uægte Barn ikke er pligtig at opgive Barnefaderen til samme.

I et med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 29de Aug. f. A. hertil indsendt Andragende har Sognepræsten for N. N. Menighed, N. N., i Anledning af at Gaardeier N. N. af N. N. vedblivende har nægtet at opgive Barnefaderen til et af hans ugifte Huusbestyrerinde N. N. født Pige-barn, hvis Fødsel han har anmeldt, forespurgt, om det ikke fremdeles maatte være Pligt at angive Faderen til et uægte Barn, for at derom kan skee Tilførsel i Kirkebogen, og om en saadan Angivelse for de Børns Vedkommende, som i

11. Marts. Medhold af Lov af 4de Marts 1857 lades udøbte udover den deri angivne Tid, ikke bør skee samtidig med Anmeldelsen efter Lovens § 2 om Barnets Navn, samt derhos begjært Oplysning om, hvorledes han har at forholde sig i ovennævnte Tilfælde, da, efterat ovennævnte Spørgsmaal af Hr. Kammerherren vare besvarede bekræftende, en mindelig Opfordring til den Paagjældende ikke har frugtet.

Foranlediget heraf skulde man, efter desangaaende at have brevvexlet med Kirke- og Underviisningsministeriet, til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at det vel maa indrømmes, at Loven af 4de Marts 1857 ikke har gjort nogen Forandring i de i denne Henseende hidtil gjældende Regler, men at det ikke kan antages, at der efter den bestaaende Lovgivning paahviler Moderen til et uægte Barn nogen Forpligtelse til at opgive Barnefaderen, hvilket ogsaa med stor Bestemthed er udtalt i Kanc. Skr. af 24de Januar 1843. Det Lovsted, der nærmest maatte paaberaabes for en modsat Anskuelse, nemlig Fdn. af 30te Mai 1828 § 13, nævner ikke specielt Opgivelse af Barnefader, ligesom dette heller ikke med Nødvendighed kan siges at henhøre under Ordene: »de til Forretningen hørende Oplysninger,« og forsaavidt der i de afgivne Erklæringer er henviist til Kanc. Skr. af 29de Oktbr. 1768 og 14de Sept. 1830, da har førstnævnte vel forudsat, at Vedkommende er pligtig til at opgive Barnefaderen, men denne Udtalelse, der er fremkommen under nælt andre Forhold end de nuværende, og nærmest har Hensyn til det dengang eksisterende Straffeansvar, synes ligesaa lidt som Kanc. Skr. af 14de Sept. 1830, der iøvrigt ogsaa nærmest kun gaaer ud paa at bestemme, naar Præsten skal afordre Vedkommende Forklaringen, men ikke, at denne er pligtig til at afgive den, at kunne komme i Betragtning imod det i den ovenmeldte nyere Kancelli-Skrivelse udtalte Princip, hvilket Ministeriet saameget mindre finder Grund til at fravige, som en Forpligtelse af den omhandlede Beskaffenhed saare let vil kunne omgaaes ved urigtige Forklaringer, der saagodtsom aldrig ville kunne afbevises. I Overensstemmelse hermed skulde man derfor tjenstligst have Hr.

Kammerherren anmodet om behageligst at give Sognepræst 11. Marts. N. N. Besked med Hensyn til det her foreliggende Tilfælde.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. gør vitterligt. at det 30 Marts. hidtil saakaldte »Vandmøllestræde« overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af Lov af 14de December f. A., indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn, derom tagne Bestemmelse, herefter bliver at benævne »Frederiksholms Canal«. Forestaaende bekendtgjøres herved til Efterretning for alle Vedkommende.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Thisted Amt, 30. Marts. hvori Samme — der, paa dertil given Anledning fra Borgerrepræsentationen i Nykjøbing Kjøbstad, havde indstillet til Ministeriets Afgjørelse, hvorvidt den Frihed, som Borgerskab efter § 5 i Loven af 29de Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. hjemler sammes Besidder til at udøve sin Næring overalt paa Byens Grund eller Jord, ikke maa lide Indskrænkning forsaavidt angaaer de Næringsveie, som bestaae i Beværtning, og navnlig om ikke en Kjøbstads Grunde, hvad Beværtning angaaer, naar de ligge udenfor den egentlige Bygrændse, nærmest maae betragtes som underkastede de samme Regler som Landet efter § 58 i den nævnte Lov — svares, at Ministeriet antager, at det ifølge den citerede Lovs § 5, sammenholdt med § 58, ikke kan formenes den, der har erhvervet Borgerskab paa Beværtning i en Kjøbstad, at etablere sig hvorsomhelst paa dennes Grund og Jord, altsaa ogsaa udenfor den egentlige Bygrændse, men at Spørgsmaalet iøvrigt i fornødent Fald henhører under Domstolens Afgjørelse.

Raadstue-Plac. indeholdende Vedtægten om bunden 12. April. Næring i Kbhvn.

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Under 31te f. M. er gjennem Indenrigsministeriet udfærdiget følgende

12. April. Vedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at ansee som bunden Næring i Kjøbenhavn. I Henhold til § 1 i Lov af 29de Decbr. 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift, samt Handel og Beværtning m. m. fastsættes herved for Tiden indtil 1ste April 1863, at til bunden Næring efter bemeldte Lov bliver i Kjøbenhavn at henregne de Erhverv, som drives af efternævnte Næringsbrugere.

A. Haandværkere og Fabrikanter.

Bager. — Bandagist. — Blikkenslager. — Blytækker. — Bogbinder. — Bogtrykker. — Brændeviinsbrænder. — Rundtmager. — Bødker. — Børstenbinder. — Bøsse-mager. — Chocoladefabrikant. — Cichoriefabrikant. — Destillateur. — Dreier (Kunstdreier, Blokkedreier, Rokkedreier). — Ed-dikebrygger. — Farver. — Filehugger. — Fiskebløder. — Forgylder. — Fouteral- og Æskemager. — Garver (Følbe-reder, Saffian- og Korduanbereder). — (Kunst-) Gibser. — Gjørtler (Sværdfejer, Klokestøber). — Glarmester. — Glasfabrikant. — Graveur (Signetstikker). — Guldslager. — Guldsmed (Juveleer). — Guldtrækker. — Handske-mager (Peltsner). — Hattemager. — Hjul- og Karethmager. — Hør- og Hamphegler. — Jern- og Metalstøber. — Instru-mentmager (musikalske, optiske, chirurgiske m. fl. Instru-menter). — Kagebager. — Kalkbrænder. — Kammager. — Kandestøber. — Kartemager. — Kattuntrykker. — Klæde-fabrikant. — Kobbertrykker. — Kobbersmed. — Kurvemag-er. — Lakerer. — Lakfabrikant. — Liimfabrikant. — Ma-ler. — Maskinbygger. — Mekaniker. — Metaltrykker. — Murer. — Møllebygger. — Møller (Meel- og Gryn-møller). — Naalemager. — Nysølvfabrikant. — Oblatfabrikant. — Olie-møller. — Olieraffinadeur. — Orgelbygger. — Overskjærer (Dekarteur). — Papirfabrikant. — Parfumefabrikant. — Pa-rykmager og Friseur. — Pergamentfabrikant. — Pianoforte-fabrikant. — Plattenslager. — Pletterer. — Porcellains- og Fajancefabrikant. — Possementmager (Knapmager). — Pottemager. — Rebslager. — Røgmand. — Sadelmager. — Seildugsfabrikant. — Seil-, Flag- og Compasmager. — Skibs-og Baadebygger. — Skiferdækker. — Skomager. — Skrift-

støber. — Skrædder. — Salgter. — Smed (Grovsmed, Klein- 12. April. smed, Ankersmed, Sporemager, Tøismed, Nagelsmed). — Snedker (Stolemager, Billed- og Ornamentskjærer). — Speilfabrikant. — Spillekortfabrikant. — Stearinlysfabrikant. — Steenhugger. — Steen- og Glassliber. — Forfærdiger af Straahatte og andet Arbeide af Straa. — Stivelsefabrikant. — Strømpfabrikant. — Sukkerraffinadeur. — Sæbesyder. — Sømfabrikant. — Talglysestøber. — Tapetserer (Tapetmager). — Tapetfabrikant (Forfærdiger af Tapet eller Betræk-Papir). — Teglbrænder. — Tobaksfabrikant (Snuustobaksfabrikant, Tobakspinder). — Tøifabrikant. — Tømmermand. — Uhrmager. — Vatfabrikant. — Vognfabrikant. — Voxdugsfabrikant. — Voxlysfabrikant (Voxblegeri). — Væver (Dugmager, Tøimager, Linnedvæver, Baand- og Strømpevæver). — Ølbrygger, samt overhovedet Enhver, som driver en Fabrik eller et industrielt Anlæg, hvori eller hvorved Naturproducter forædles eller Varer tilvirkes paa en Maade, som ikke falder ind enten under Huusflid eller under den almindelige Haandværksfærdighed.

B. Handlende.

Grosserer. — Detaillist. — Viinhandler. — Tømmerhandler. — Materialist. — Høker. — Brændeviinshandlende. — Marschandiser. — Handlende med gamle Bøger og med gammelt Jern samt med de i forannævnte Lovs § 52 ommeldte Gjenstande. — Endvidere Enhver, som i Tiden indtil 1ste Januar 1862 i Medfør af ovennævnte Lov erholder Borgerskab paa en særlig ikke foran udtrykkelig anført Handelsnæring.

C. Beværtningsdrivende.

Gjæstgiver. — Restaurateur. — Conditør. — Værts-huusholder.

D. Forskjellige Næringsdrivende (som ei henhøre under A, B eller C).

Auctionsholder. — Barbeer. — Hyrekudsk (og Vogumand). — Skipper. — Vexelleer. Ligesom der selvfølgelig

12. April. ved foranstaaende Vedtægt Intet er bestemt om Grændsen mellem de forskjellige Haandværks-, Fabrik- eller andre Næringers Berettigelse, ei heller nogen Indskrænkning gjort i den efter den hidtil gjældende Ret i Forbindelse med Lov af 29de December 1857 for Alle frie Næring, saaledes forbeholder Indenrigsministeriet sig, saafremt nogen af de forannævnte bundne Næringer paa Grund af særlige Forhold paastaaes at maatte betragtes som fri, efter nærmere Undersøgelse af de herfor anførte Grunde at anerkjende Saadant.

5. Maj. **Kgl. Resol.**, hvorved paa allerunderdanigst Forestilling fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet aller-naadigst bifaldes:

1) At den indenfor Stadens Volde beliggende Deel af Trinitatis Sogn deles i tvende geistlige Sognedistrikter, et søndre og et nordre, afdeelt med en Linie dragen langs Sølvgaden fra Volden til Adelgaden, den vestre Side af sidstnævnte Gade fra Sølvgaden til Gothersgaden, og den nordre Side af Gothersgaden fra Adelgaden til Kongens Nytorv, og at der for den til hvert af disse Distrikter hørende Menighed ansættes en Sognepræst og en residerende Kapellan.

2) At Trinitatis Kirke med tilhørende Kirkegaard indtil Videre forbliver til fælles Afbenyttelse for begge Menigheder efter et nærmere affattende Regulativ, men at der, saasnart Omstændighederne tillade det, indledes de fornødne Skridt til det nordre Sognedistrikts Forsyning med en egen Kirke og Kirkegaard.

3) At det til Trinitatis Sogn hørende Distrikt udenfor Stadens Volde oprettes til et særskilt Sogn, saasnart St. Johannes Kirke er fuldført og en Sognepræst ansat ved samme, men at det indtil da henregnes til det søndre Sognedistrikt.

25. Maj. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbhvn gjør vitterligt: Nedenanførte Gader, der ere under Anlæg paa Eiendom-

men Store Ravnsborgs Grund i udenbyes Klædeboe Qvar- 25. Maj.
teer, nemlig:

1) en Gade langs med Sortedamssøe fra Nørrebro og saa langt bemeldte Grund strækker sig,

2) en Gade omtrent parallel med hiin, ligeledes fra Nørrebro og til Grændsen af Eiendommens Grund, samt

3) en Tvergade, der skal forbinde de tvende ovennævnte Gader, blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af Lov af 14de Decbr. f. A. § 9, derom tagne Bestemmelse at benævne: den 1ste Sortedamsgade, den 2den Ravnsborgsgade og den 3die Ravnsborgs Tvergade.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det vedta- 31. Maj.
ges at Anlæg af Vandledninger til private Ejendomme kan foretages, naar Ejeren lader tinglæse en Deklaration om, at Beløbet vil blive forrentet og afdraget med 7 pCt. Af dette Beløb vil der blive godtgjort $\frac{1}{3}$ Vandskat og Afgiften vil bortfalde, naar Godtgørelsen i 2 Aar har været lig Amortisations- og Rentebeløbet.

[B. F. 19 61—65, jfr. K. B. 19. Dec. 1870. 3. Marts 1913.]

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbhvn gjør vitterligt: 15. Juni.
Nedenanførte Veie og Gader:

1) Den Vei, der fra St. Hans Torvet udenfor Stadens Nørreport fører hen mod Sandgraven, for Tiden afvejlende kaldet Veien til Sandgraven, lille Blegdamsvei, eller Barkmølleveien,

2) den tilstødende, nu saakaldte, Jødevei eller Veien ved Sandgraven,

3) Vesterbroes Hovedgade fra Ravelinen til Stadens Grændse,

4) Nørrebroes Hovedgade fra Ravelinen til Lygteveien, og

5) Østerbroes Hovedgade fra Ravelinen til lille Vibenshuus, blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens

15. Juni. i Medhold af Lov af 14de Decbr. f. A. § 9 derom tagne Bestemmelse, for Fremtiden at benævne:

1) Guldbergsgade, 2) Møllegade, 3) Vesterbrogade, 4) Nørrebrogade, og 5) Østerbrogade.

3. Juli. **Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Aarhus Amt ang. Forstaaelsen af Næringsloven af 29. Dec. 1857 §§ 1, 7, 12 og 93, m. m.**

I et hertil indkommet Andragende har Borgermesteren i Aarhus, Justitsraad N. N., paa Magistratens Vegne forespurgt:

1) om Bestemmelsen i Lov af 29de Decbr. 1857 § 7, ifølge hvilken det for Kvinder skal ansees for fri Næring at forfærdige Modepynt, m. m., kan antages at hjemle disse Ret til at drive Modehandel i Boutik eller at etablere sig som Modehandlerinde;

2) om, saafremt dette Spørgsmaal besvares benægtende, en Modehandlerinde er pligtig at løse Næringsbeviis og betale samme efter den af Indenrigsministeriet under 31te Marts d. A. fastsatte Inddeling af Næringsveiene i Aarhus Kjøbstad med Hensyn til Størrelsen af den Kjendelse, der skal erlægges ved Borgerbrevs Overlevering, som hørende under anden Handelsnæring i 2den Klasse;

3) om Anlæg af Steentrykkerier skulle i Lighed med Bogtrykkerier henføres til 1ste Klasse i ovennævnte Inddeling, eller om de kunne henføres til 4de Klasse;

4) om Kommissionærer, der paatage sig Udførelsen af alle Slags Omsætninger, navnlig ved Kjøb og Salg af Eienomme, ere pligtige at tage Borgerskab, og da i hvilken Klasse, samt

5) om Personer, som, uden at have taget Borgerskab, forinden den 1ste April d. A. have drevet Næringsveie, der nu i bemeldte Kjøbstad henregnes til de bundne, ere pligtige at løse Borgerbrev eller Næringsbeviis for derved at hjemles Ret til Næringsens fortsatte Udøvelse. Endelig har Aarhus Kjøbstads Borgerrepræsentation ved samme Leilighed begjært Ministeriets Resolution for;

6) om ikke Meddelelsen af særligt Borgerskab paa 3. Juli. Tømmerhandel indtil den 1ste Januar 1862 er underkastet de samme Betingelser, som indtil den Tid gjælde for Borgerskab paa almindelig Kjøbmandshandel.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst melde:

ad 1 og 2) At den ved den heromhandlede Lovbestemmelse tilstaaede Frihed til at forfærdige Modepynt ikke kan være indskrænket til alene at angaae Arbeide, som udføres efter Bestilling, men tillige maa indbefatte Ret til at holde Udsalg af hvad Vedkommende selv eller ved Hjælp af andre Fruentimmer har forfærdiget, og at det heller ikke kan formenes Vedkommende at holde Boutik for saadant Udsalg, men at det derimod ikke kan ansees tilladeligt, at hun sælger indkjøbt eller indforskrevet Modepynt i uforandret Stand, medmindre hun erhverver Næringsbeviis hvilket da vil være at betale efter Inddelingens 2den Klasse.

ad 3 og 4) At da »Steentrykker« og »Kommissionær« ikke findes optagne i den under 31te Marts d. A. herigjennem udfærdigede Vedtægt, hvorved bestemmes hvad der er at ansee som bunden Næring i Aarhus Kjøbstad, maa disse Næringer ansees som frie.

ad 5) At efter Næringslovens almindelige Grundsætninger vil, forsaavidt Loven ikke i enkelte Forhold maatte hjemle en Undtagelse, den engang lovlig vundne Adgang til en Næring forblive upaavirket af de af Loven om fremtidig Adgang til saadan Næring følgende Regler.

ad 6) At dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Aalborg Amt 5. Juli.
om Forstaaelsen af Næringsloven af 29. Decbr. 1857 §§ 12, 52 og 62.

I et med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 1ste f. M. modtaget Andragende har Aalborg Kjøbstads Magistrat begjært Indenrigsministeriets Resolution for:

1) om der i Henhold til § 52 i Lov af 29de Decbr. 1857 kan meddeles eet Borgerskab paa Handøl med flere af de

5. Juli. i Paragraphen nævnte Gjenstande, eller om der udkræves særligt Borgerskab med Hensyn til hver enkelt af disse;

4) om Bestemmelsen i foranførte Lovs § 12, sidste Passus, betræffende dem, der træde over til en anden Næringsvei, ogsaa gjælder for dem, som havde Borgerskab inden den 1ste April d. A., samt

5) om Berettigelsen til Udøvelsen af den Næringsvei, hvortil der gaaes over, kan gives ved en Paategning paa det ældre Borgerskabsbrev, eller hvorledes der skal forholdes med Anskaffelsen af det fornødne stemplede Papir til det nye Borgerskabsbrev.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst melde:

ad 1) at Intet kan være tilhinder for, at der meddeles eet Borgerskab paa Handel med flere af de i Paragraphen nævnte Gjenstande;

ad 4) at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

ad 5) at der uden Brug af særskilt stemplet Papir kan gives det ældre Borgerskabsbrev Paategning om Vedkommendes Overtræden i en anden Næringsvei, naar der til Borgerbrevet paa den nye Næringsvei ikke udkræves højere stemplet Papir end det, der er brugt til det ældre, men at Paagjældende i modsat Fald vil have at erlægge Forskjellen mellem Taxten for det ældre og Taxten for det nye Borgerbrev, dog at Ministeriet for Kontrollens Skyld maa ansee det rettest, at vedkommende Magistrat, istedetfor at indbetale det saaledes Erlagte i Statskassen, indkøber et Stykke stemplet Papir til at vedhæftes Borgerbrevet samt, hvor en saadan Fremgangsmaade ikke kan anvendes, fordi der ikke haves stemplet Papir, som netop svarer til det Erlagte, forsyner det ældre Borgerbrev med Paategning om Forandringen i Vedkommendes Næringsvei, og derefter indsender dette til Efterstempling i Ministeriet, hvor det da vil blive forsynet med fornødent Stempel med Fradrag af det brugte Stempels Taxt.

Justitsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd ang. den Værgen for Umyndiggjorte tilkommende Dispositionsret over disses Anliggender. 17. Juli.

I Slutningen af Justits-Min. Cirkul. af 1ste Juli 1857, hvorved blandt Andet en Deel af den Ministeriet som øverste Pupilauctoritet tilkommende Myndighed til at meddele Approbation paa extraordinære Dispositioner over Umyndiges Eiendele blev overdragne til Overøvrighederne, er det udtalt, at der tilkommer Værgen for en Umyndiggjort en friere Dispositionsret over dennes Anliggender, men det er ved Siden deraf tilkjendegivet, at de i Cirkulæret fastsatte Bestemmelser, forsaavidt de i visse Tilfælde, hvor Ministeriets Mellekomst hidtil efter de gjældende Regler fordredes, maatte gjøre denne uforuden, ogsaa skulle finde Anvendelse paa Dispositioner over Umyndiggjortes Eiendomme. Da det herved er forudsat, at der gives Tilfælde, hvor Værgen skal søge efter Omstændighederne enten Ministeriets eller ialtfald Overøvrighedens Approbation paa Dispositioner over den Umyndiggjortes Midler, men der ikke haves aldeles overensstemmende og faste Regler om, hvilke disse Tilfælde ere, idet det navnlig kan ansees for tvivlsomt, hvorvidt høiere Approbation er nødvendig ved alle Dispositioner over de Umyndiggjorte tilhørende faste Eiendomme, ligesom ogsaa hvorvidt den Umyndiggjortes Kapitaler altid skulle indsættes i Overformynderierne ganske efter Reglerne om Umyndiges Midler, har Ministeriet taget under Overveielse, hvorledes der i Overensstemmelse med Lovgivningens Grundsætninger og tidligere administrativ Praxis kan fastsættes en bestemt Regel i saa Henseende og derefter indhentet Generalprokureurens Betænkning over Sagen.

Hvad først angaaer de en Umyndiggjort tilhørende faste Eiendomme, da udkræve saarligne Dispositioner over Brugsretten af samme som Bortleie eller Bortforpagting ikke høiere Sanktion, hvorimod denne maa erhverves saavel ved Afhændelse af disse Eiendomme som ved Optagelse af Laan i dem, og vil i saa Henseende, med Hensyn

17. Juli. til Spørgsmaalet om, hvor denne Sanktion skal søges, Reglerne i det citerede Cirkulære af 1ste Juli 1857 II h og k ligefrem være at følge. Med Hensyn til Umyndiggjortes Kapitaler, da bør disse behandles som andre Umyndiges Midler og indsættes i vedkommende Overformynderi, hvorfra aarligt Regnskab over deres Bestyrelse paa sædvanlig Maade bliver at aflægge; men det bør derhos nøie paasees, at Værgen aflægger aarligt Regnskab saavel for Anvendelsen af de til ham udbetalte Renter, som i det Hele for Bestyrelsen af hans Myndlings Anliggender, og med Hensyn til den friere Dispositionsret, der maa indrømmes ham, og som efter den Umyndiggjortes Livsstilling og Næringsvei ofte kan være meget omfattende og indgribende, findes det endvidere hensigtsmæssigt, at disse Værgemaalsregnskaber af vedkommende Overformyndere og Overøvrigheder underkastes en nøiagtig og paalidelig Revision. Ministeriet skulde derfor tjenstligst anmode (Tit.) om behageligen at ville instruere samtlige Underøvrigheder og Overformyndere i N. N. Amt i Overensstemmelse hermed, idet man derhos, til Sikkerhed for at vedkommende Værger kunne blive bekendte med disse Bestemmelser, lige tjenstligst skal anmode Dem om at paalægge Vedkommende ved Udfærdigelse af Værgebeskikkelser for Personer, der gjøres umyndige, at klausulere dem overensstemmende med de her givne Forskrifter.

6. Aug. **Regulativ for Gasindlæg fra Kbhvns Gasværk.**

§ 1. Fra det Kjøbenhavns Commune tilhørende Gasværk kan til enhver Eiendom heri Staden og paa dens Grund eller til en enkelt Deel af samme, i Overensstemmelse med de i nærværende Regulativ indeholdte Bestemmelser, erholdes Gasindlæg fra et Hovedrør. Den, der attraaer saadant, har derom at henvende sig til Magistratens 4de Afdeling med en skriftlig Begjæring, som angiver, hvor mange Blus der ønskes.

§ 2. Den Paagjældende afholder alle Omkostninger ved Gasindlægget. Indlægget af Ledningen fra Hovedrøret til

Gasmaaleren foranstaltes udført af Gasværksbestyreren, de 6. Aug.
øvrige Ledninger skal den Paagjældende under Gasværks-
bestyrerens Tilsyn lade iværksætte ved en af de ifølge Lov
4 Marts 1857 autoriserede Gasmestre. Forinden Arbeidet
paabegyndes, skal Gasmesteren gjøre Anmeldelse derom til
Gasværksbestyreren, og senere, naar Ledningen er fuldført,
underrette denne herom.

§ 3. Gassen tilmaales, hvor Undtagelse ikke tilstedes,
ved Gasmaalere, som anbringes paa saadanne Steder, at
ingen Gas kan forbruges, der ei har passeret Maaleren.
Der maa ikke benyttes andre Maalere end de, som erholdes
hos Gasværksbestyreren og ere forsynede med Gasværkets
Stempel. Gasmaalere indtil 30 Flammer kunne erholdes
enten tilleie eller tilkjøbs. Alle større Gasmaalere anskaf-
fes kun efter Bestilling af Vedkommende og for hans
Regning.

§ 4. Den fra Hovedrøret til en Bygning førende Led-
ning skal bestaae af Støbejernsrør eller trukne Smede-
jernsrør. Hvor den træder ind i Bygningen, skal den af
Hensyn til Ildsvaade forsynes med en Hane, der anbringes
enten udenfor Bygningen eller umiddelbart indenfor Muren,
saaledes at Huusledningen med Lethed kan aflukkes.

§ 5. Alle til Gasindlægget paa Strækningen fra Hoved-
røret til Gasmaaleren førende Rør, Haner og andre Appa-
rater skulle være af saadant Materiale og af saadan Ind-
retning, som i de enkelte Tilfælde nærmere foreskrives.
Det indre Anlæg, indbefattende Forgreningen af Ledningen
fra Maaleren til Bygningens forskjellige Dele, med alt Til-
behør af Haner, Brændere, Lampetter, Candelabre m. m.,
indrettes efter Forbrugers Ønske, dog med Iagttagelse
af følgende Bestemmelser: Rørene og Forbindelsesstyk-
kerne mellem disse skulle være enten af Jern, Tin, Bly eller
Kobber. Forbindelsesstykker af Messing maae kun anven-
des, forsaavidt de ligge frit. Ledningerne skulle have Fald
enten til Maaleren, forsaavidt denne er vaad, eller til smaa
Vandsamlere, som anbringes paa passende Steder. Hvor
locale Omstændigheder, saasom Bygningens Høide eller

6. Ang. deslige, maatte gjøre det fornødent, skulle efter Gasværksbestyrerens nærmere Bestemmelse anbringes smaa Regulatorer. Ledningerne skulle samles paa solid og forsvarlig Maade ved Sammenskruning eller Sammenlodning, og det tillades kun at anbere $1\frac{1}{4}$ Tomme Rør med $\frac{1}{4}$ Tomme Rør og $1\frac{1}{2}$ Tomme Rør med $\frac{1}{2}$ Tomme Rør, alt indvendigt Maal. Sammenskydning med blot Kitning maa ikke anvendes. Kun Haner af den Art, som forevises paa Gasværket, maae anvendes; de skulle være vel indsløbne og have $\frac{1}{2}$ Vandring. Gasmaaleren skal, efter Gasværksbestyrerens nærmere Anvisning, anbringes paa et hensigtssvarende Sted, hvor den ikke er underkastet for stor Temperaturafveksling. Den skal opsættes af en autoriseret Gasmester paa et fast anbragt, aldeles vandret Underlag, og forbindes med Ledningerne ved Blyrør. Der skal være idetmindste een Hane umiddelbart foran Maaleren, saa at Tilstrømningen af Gasen til samme fra Hovedledningen kan standses. Hvor det forlanges af Gasværksbestyreren, anbringes over Maaleren en Kasse af en Construction, som paavises paa Gasværket.

§ 6. Gas bliver ikke indledet til en Bygning, forinden Indlægget er prøvet og approberet af Gasværksbestyreren, og først da udleveres Maaleren til vedkommende Bruger, som qvitterer for Modtagelsen og en ansvarlig for den. Ingen Gasmaaler maa omflyttes, førend dette er anmeldt for og tilladt af Gasværksbestyreren.

§ 7. Gasværket vedligeholder alle leiede Gasmaalere, dog kun forsaavidt Udgiften herved er en Følge af Slid eller Feil; ellers godtgjør Leieren denne. Da Gasværket selv sørger for Vandstandens rette Høide i Maalerne, er det ikke tilladt Forbrugerne at fylde Vand paa disse.

§ 8. Forbrugeren er pligtig til at vedligeholde Gasindlægget fra Hovedrøret at regne samt Gasmaaleren, forsaavidt han er Eier af denne. Han skal øieblikkelig anmelde enhver Feil, der maatte vise sig paa Gasindlægget, for en autoriseret Gasmester, forat denne for hans Regning kan foranstalte Mangelen afhjulpen. Hvis Forsømmelighed i saa Henseende udvises, er Gasværksbestyreren berettiget til

at lade det Fornødne iværksætte paa den Paagjældendes 6. Aug. Bekostning. De Udgifter, der ere forbundne med Undersøgelser, som Gasværksbestyreren lader anstille for at opdage Feil ved en Gasledning, skulle efter Regning betales af den, paa hvis Ledning Feilen findes.

§ 9. Uden Gasværksbestyrerens Samtykke maa ingen Forandring foretages ved den Deel af Gasindlægget, der strækker sig fra Hovedrøret til Gasmaaleren, ei heller nye Rør forbindes med disse.

§ 10. Forat Gasværksbestyreren kan være istand til at kontrollere Gasforbruget og forvisse sig om, at Alt ved Gasindlægget er i Orden, skulle Gasværksbestyrerens Tilsynshavende have uhindret Adgang til Maalerne og til alle de Steder, hvorhen Gasindlægget er forgrenet.

§ 11. Betalingen for forbrugt Gas erlægges paa Anfordring, og naar en Regning herpaa, eller paa Gasmaalere, udførte Reparationer o. desl. ei strax betales, har den Paagjældende at forsyne Regningen med Paategning om, hvilken Dag den er ham forevist. Indbetales Beløbet derefter ikke i Løbet af 8 Dage paa Gasværkets Contoir, vil det med Tillæg af $\frac{1}{2}$ pCt. i Indkrævnings-Omkostninger atter blive indkrævet, og først naar det da ei betales, lukkes der for Gasforsyningen, borttages Gasmaaleren og inddrives Beløbet ved Rettens Hjælp. Den fremtidige Brug af Gas kan da kun tilstedes, imod at Vedkommende enten stiller en solid Selvskyldner-Cautionist, eller paa Gasværket deponerer en Sum af 8 Rd. for hvert Blus, Gasmaaleren lyder paa.

§ 12. Naar Nogen ikke ønsker længer at modtage Gas, eller naar Flytning finder Sted, skal der 8 Dage forud gøres skriftlig Anmeldelse derom til Gasværksbestyreren, som foranstalter den private Ledning paa Eierens Bekostning adskilt fra Hovedrøret.

§ 13. Den, der erholder et Gasindlæg, modtager et Exemplar af dette Regulativ og skal tillige ved sin Underskrift paa et Exemplar af samme, der forbliver i Gasværksbestyrerens Værge, anerkjende sin Forpligtelse til at efterkomme de heri indeholdte Forskrifter. Tilsidesættes disse,

6. Aug. er Gasværksbestyreren berettiget til at afskjære Gasforsyningen og efter Sagens Omstændigheder at anlægge Søgemaal.

§ 14. Leverance af Gas til Gader, Veie, Pladse m. m., som ei belyses paa Communens Regning, kan skee efter særlig Contract med Magistraten.

Et foreløbigt Regulativ blev udstedt af Comitéen for Udjøsrelse af nye Vand- og Gasværker under 22. April 1857. Se nu Regulativ for Gasforsyningen fra Kbhvns Gasværker 1. Juli 1900. 4. Marts 1918.

1. Sept. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbhvn gjør vitterligt:

1) Den gennem den saakaldte Slagtervang udenfor Stadens Østerport ny anlagte Vei, og

2) den over Grunden Nr. 58 paa Stadens Vesterbro anlagte Gade blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens i Medhold af Lov af 14de Decbr. f. A. § 9 deromtagne Bestemmelse, for Fremtiden at benævne, den Først- anførte »Øresundsgade« og den Sidste »Dannebrogsgade«.

27. Sept. **Kgl. Resol.**, hvorved paa allerunderdanigst Forestilling fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet aller- naadigst bestemmes:

1) At den de Kjøbenhavnske Kirkeskoler hidtil paa- hvilende Forpligtelse til at besørge Kirkesangen i Hoved- stadens Kirker for Fremtiden bortfalder, og at Kirkesangen i dets Sted udføres paa anden Maade, enten af Voxne og Børn i Forening, eller alene af Børn.

2) At de hertil medgaaende Udgifter for Vor Erue, Helliggeistes, Trinitatis og Vor Frelsens Kirkers Vedkom- mende afholdes af Kjøbenhavns Kommune, der til Dækning heraf vil have at oppebære de den almindelige Skolefond hidtil tilfaldne Indtægter af Jord-, Sang- og Kopulations- penge her i Staden, imod at tilsvare bemeldte Fond en Af- løsningssum af 37,500 Rd., eller for bestandig forrente en saadan Kapital med 4 pCt. aarligt, hvorimod Udgifterne til Bestridelsen af Kirkesangen i Holmens Kirke blive at af- holde af dette Sogns Kirkeskolars Midler, af hvilke der til

saadant Øiemed tilbageholdes en saa stor Deel, som maatte 27. Sept. ansees fornøden.

3) At samtlige Stadens nuværende danske Kirkeskoler ophæves, og at der i deres Sted og ved Hjælp af deres samlede Fonds — herunder indbefattet Værdien af de nuværende Kirkeskolebygninger, men derimod ikke de Legatmidler, der ved Gavebrevene ere henlagte til særlig Anvendelse, hvilke fremdeles ville være at forbeholde for deres oprindelige Bestemmelse — oprettes foreløbigt een, senere to nye Borger- eller Middelskoler under Navn af forenede Kirkeskoler, hver med en Række Dreng- og en Række Pige-Klasser.

4) At de til disse Skolers Virksomhed fornødne Midler, udenfor Skolernes egne Fonds, tilvejebringes ved Skolebidrag af Eleverne.

5) At der foreløbig for den ene, og senere fælles for begge de nye Skoler dannes under Navn af Kuratel en umiddelbar Bestyrelse, sammensat af geistlige og verdslige Medlemmer.

6) At denne umiddelbare Bestyrelse sættes i samme Forhold til Skolerne, som Skolekommissionerne for de offentlige Almueskoler staae i til disse, men at Overbestyrelsen af Skolerne derimod overgaaer fra de hidtil bestaaende Patronater til Skoledirektionen, til hvilken Kuratelet sættes i samme Forhold som de nysnævnte Skolekommissioner.

7) At Administrationen af samtlige Kirkeskolers til en fælles Fond samlede Midler — dog med Undtagelse af den Deel af Holmens Kirkeskolers Midler, der bliver at anvende til Bestridelse af Udgifterne ved Chorsangen i Holmens Kirke, eller er forbeholdt til særlig Anvendelse — føres af Kuratelet under Skoledirektionen, der efter Forslag af Kuratelet tager Bestemmelse om Midlernes Anvendelse, besørger Skolernes Regnskaber reviderede og har Decisionen af de ved samme gjorte Udsættelser.

8) At der af den saaledes samlede Skolefond udredes passende Pensioner til de afgaaende Lærere og Lærerinder ved Holmens Kirkeskoler.

27. Sept. 9) At Kirke- og Underviisningsministeriet bemyndiges til at træffe de videre fornødne Bestemmelser og Foranstaltninger saavel med Hensyn til Ordningen af Kirkesan- gen, som til Kirkeskolernes Omdaanelse i Overensstem- melse med forommeldte Forslag.

[B. F. 19 179, 31 127 Resol. 7. Juli 1859. Skr. 28. Juli 1861.]

11. Okt. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det vedta- ges at Kommunen lige med Havnevæsenet deltager i Be- kostningerne ved Langebros Ombygning, saaledes at hertil bevilges 24,450 Rdl.

[B. F. 19 167—68.]

[Resol. 18. Juli 1814. Pl. 12. Juli 1815. Skr. 8. Marts 1817.]

18. Okt. **Raadstue-Placat** hvorved Mag. i Kbhvn gjør vitterligt: Nedenanførte over Eiendommene Nr. 36 Litr. M., N., O., P., Q., i Stadens udenbyes Klædebo Qvarteer anlagte nye Ga- der blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de Decbr. f. A. § 9 derom tagne Beslutning, at benævne saaledes:

1) Den Gade, der forbinder Blaagaards Korsvei med Nørrebrogade, tillægges Navnet »Slotsgade«.

2) Gaden, omtrent parallel med Slotsgaden, mellem denne og Parcelveien, Navnet »Steengade«.

3) Den Gade, der retvinklet paa Slotsgaden tværs over Steengaden fører til Parcelveien, Navnet »Prinds Jørgens Gade«.

4) Gaden, der forbinder Steengadens østre Ende med Slotsgaden, Navnet »Skolegade« og

5) Gaden mellem Blaagaardslangvei og Slotsgaden, Navnet »Bagergade«.

30. Dec. **Lov om Fritagelse for stemplet Papirs Brug til de Obligationer, som af Kbhvns Commune udstedes for et Laan af indtil 2 Millioner Rigsdaler samt til Transporter af disse Obligationer.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget

og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: De Obligationer, som af Kjøbenhavns Commune udstedes for et Laan af indtil 2 Millioner Rigsdaler, der agtes optaget til Bestridelse af Udgifter deels til Bygning og Indretning af et Communehospital og til Clokanlæg i Hovedstaden, dels til Fuldstændiggjørelse af Vand- og Gasværkerne sammesteds m. v., kunne udfærdiges paa ustemplet Papir og transporteres ved Paategning uden Brug af stemplet Papir. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[L. 7. Jan. 1853.]

Lov om Landvæsenscommissioners og Overlandvæsenscommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. 30. Dec.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indenrigsministeren bestemmer, efter indhentede Betænkninger fra Amsraadene, hvormange Landvæsenscommissairer der skal være for ethvert Amsraadsdistrict. derunder indbefattede de indenfor sammes Grændser beliggende Kjøbstæder, hvilke i Henseende til Landvæsenscommissionssager blive at ansee som henhørende til Amsraadsdistrictet. Landvæsenscommissairerne udnævnes for Fremtiden af Indenrigsministeren efter Indstilling af vedkommende Amsraad; de beskikkes kun for en Tid af 6 Aar, men kunne efter Udløbet af denne Tidsperiode paany beskikkes. Finder Indenrigsministeren Betænelighed ved at udnævne de af Amsraadet indstillede Personer til Landvæsenscommissairer, har han at paalægge Amsraadet at indkomme med nye Indstillinger.

§ 2. En Landvæsenscommission skal fremtidig, med de i § 22 anførte Undtagelser, bestaae af 2 af Amsraadsdistrictets Landvæsenscommissairer og een af Amsraadsdistrictets eller de deri værende Kjøbstæders Retsbetjente som Formand. Amtmanden udmelder, ligeledes med de i § 22 omtalte Undtagelser, Landvæsenscommissionens Medlemmer for enhver Sag.

30. Dec

§ 3. Til Benyttelse ved Landvæsenscommissionsforretninger autoriseres af Amtmanden een eller flere Protokoller, som anskaffes for Amtsrepartitionsfondens Regning.

§ 4. Den, som ønsker en Sag afgjort ved Landvæsenscommissionen, har derom til Amtmanden at indgive en skriftlig Begjæring, indeholdende en kort Fremstilling af de Forhold, han vil have undergivet Landvæsenscommissionens Bedømmelse og af de Paastande, han derved agter at nedlægge. Tillige skal han deri opgive med Navn og Bopæl, hvem han vil have indkaldt til Møde, og erklære, hvorvidt han selv vil befordre Commissionens Medlemmer. Er det en tidligere afholdt Forretning, som indankes til Landvæsenscommissionen, skal den medfølge Begjæringen, ligesom denne kan ledsages af Kort og andre Documenter, hvorved den deri indeholdte Paastand agtes begrundet. Amtmanden fremsender Begjæringen med Bilag til den af ham beskikkede Formand for Landvæsenscommissionen, tilligemed dennes Udmeldelse (§ 2) og en Protokol (§ 3).

§ 5. Formanden, som skal underrette de ham tilforordnede Commissairer om deres Udmeldelse og meddele dem Begjæringen med Bilag til Gjennemsyn, berammer, efter Aftale med dem, Forretningens Afholdelse, hvortil han med mindst 8 Dages Varsel indkalder saavel Reqvirenten, som de i Begjæringen opgivne Personer og, hvor det er en tidligere Forretning, som indankes for Landvæsenscommissionen, tillige de Mænd, som have afholdt Forretningen. Indkaldelsen, som foruden Tid og Sted for Mødet skal indeholde en kort Angivelse af Tvistens Gjenstand, forkyudes ved de sædvanlige Stævningsmænd, som derfor erholde til lige Deling en Betaling af 16 Sk. for hver af dem, for hvem Forkyndelsen skeer. Stævningsmændene have paa Indkaldelsen at bekræfte, at Forkyndelsen paa behørig Maade er skeet.

§ 6. Indkaldelsen bliver at forkynde paa den Paagjældendes Bopæl, forsaavidt denne er beliggende indenfor Amtsraadsdistrictets Grændser eller i nogen af de til samme i Henseende til Landvæsenscommissionssager henhørende

Kjøbstæder; har den Indkaldte ingen saadan Bopæl, for- 30. Dec.
kyndes Indkaldelsen paa den paagjældende Eiendom for
de sammesteds Boende eller, hvis den er ubeboet, for nær-
meste Nabo, medmindre det er bekjendt, at den Paagjæl-
dende har en Befuldmægtiget i Districtet, i hvilket Fald
Indkaldelsen forkyndes for denne. 8 Dages Varsel ansees
tilstrækkeligt, om end nogen Indkaldt er reist ud af Amts-
raadsdistrictet. Commissionen kan ogsaa efter Omstændig-
hederne, navnlig naar Indkaldelsen angaaer et større Antal
Personer, benytte Bekjendtgjørelse til Kirkestævne eller
den paa ethvert Sted ellers sædvanlige Bekjendtgjørelses-
maade, og bliver Indkaldelsen da tillige, mindst 14 Dage før
Mødet, 3 Gange at indrykke i den eller de efter Formandens
Skjøn i Egnen meest udbredte Avis eller Aviser.

§ 7. Hvis Begjæringen om en Landvæsenscommissions
Udmeldelse ikke indeholder fornødne Oplysninger om, hvem
der skal tilsiges og hvor Enhvers Bopæl er, kan Formanden
forinden Indkaldelsens Udfærdigelse derom indhente nær-
mere Underretning fra Reqvirenten, ligesom han kan gjøre
saavel denne som Indkaldte opmærksom paa, hvilke Docu-
menter eller andre Oplysninger det maa ansees fornødent
at have tilstede i første Møde.

§ 8. Det første Møde i en Landvæsenscommissionssag
bør i Reglen holdes paa Aastedet. Sager, som behandles
efter offentlig Foranstaltning, blive at fremme til den be-
rammede Tid, om end Ingen møder paa det Offentliges
Vegne. Ligesom derinod en Landvæsenscommissionssag,
der foretages efter privat Begjæring, ved Commissionens
Kjendelse bliver at hæve, hvis alle de Paagjældende skulde
udeblive, saaledes bør det Samme skee, hvor Landvæsens-
commissionsforretningen i en privat Sag mellem 2 bestemte
Parter kun er begjært af den ene Part og denne udebliver,
i hvilket Tilfælde Commissionen dog efter den mødende
Parts Begjæring har at tilkjende ham Kost og Tæring hos
den, der har begjært Forretningen. Udebliver ellers Nogen
af de Indkaldte uagtet lovlig skeet Tilsigelse, bliver Sagen,
naar de Mødende forlange det, at fremme efter de Oplys-

30. Decc ninger, som de Mødende meddele eller Landvæsenscommis- sionen selv ved Undersøgelse af Aastedet forskaffer sig, og den Udeblivende maa da tilskrive sig selv, at Sagen i sin Tid paakjendes uden noget Hensyn til de særlige Erin- dringer, som han maatte have kunnet fremføre. Iøvrigt bør Landvæsenscommissionen oppebie mindst 1 Time efter den berammede Tid, inden den slutter Forretningen eller For- handlingen i hvert enkelt Møde, og først herefter bliver Vedkommende, der ikke er mødt, at ansee som udebleven. Forsaavidt Parterne møde, har Landvæsenscommissionen at søge Sagen ordnet i Mindelighed, og bør Forligsmægling navnlig finde Sted, saasnart Commissionen har modtaget saadanne Oplysninger om Sagens Beskaffenhed og Parter- nes Paastande, at den med Nytte kan foretages. Forlig, ind- gaaede for en Landvæsenscommission, have samme Gyldig- hed og Kraft som Forlig, indgaaede for en Forligscommis- sion.

§ 9. Forhandlingerne for Commissionen ledes af For- manden. De skulle i Almindelighed føres mundtlig og til Protokollen kun tages Bemærkninger om det Factiske, Be- nægtelser, Indsigelser, Forbehold, Protester og Paastande, men ikke udførligere Udviklinger. Det er Parterne tilladt at møde ved eller med Sagfører eller en anden god Mand; den, der møder for en Anden, bør være forsynet med behø- rig Fuldmagt til Møde og navnlig til Indgaaelse af Forlig. Iøvrigt har Commissionen, naar nogen af Parterne gjør Paastand paa selv at ville dictere til Protokollen, hvad han indenfor de ovennævnte Grændser ønsker samme tilført, derved at vejlede ham, ligesom den har at opfordre hver af Parterne til at afgive de Erklæringer og fremskaffe de Oplysninger, som den anseer fornødne til en ret Opfattelse af de Forhold, der komme i Betragtning ved Sagens Bedøm- melse, og at tilføre Protokollen det Fornødne derom saavel- som om Udfaldet af Undersøgelsen paa Aastedet.

§ 10. Kun naar Parterne derom ere enige, eller Com- missionen undtagelsesviis finder, at Sagens Beskaffenhed gjør det fornødent, kan det tilstedes at indlevere skriftlige

Fremstillinger af Sagen, og Udsættelse hertil saavel som til 30. Dec. de indleverede Indlægs Besvarelse tilstaaes. Iøvrigt bør Udsættelser, naar Parterne derom ikke ere enige, kun indrømmes til Tilveiebringelsen af factiske Oplysninger, som Commissionen finder at kunne blive af Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, og som ikke allerede burde have været tilveiebragte.

§ 11. Landvæsenscommissionen skal modtage Forklaringer af de Personer, som i saadant Øiemed fremstilles af Parterne, ligesom den ogsaa kan athøre andre Personer, som ere tilstede eller efter dens Indbydelse komme tilstede. Om de afgivne Forklaringers Indhold tilføres en kort Beretning til Protokollen. Naar nogen af Parterne begjærer det, kan Landvæsenscommissionen bevilge Udsættelse til for den ordinaire Ret at føre Vidner til Oplysning i Sagen, ligesom Landvæsenscommissionen i Sager, som behandles efter offentlig Foranstaltning, kan foranledige Vidneførsel anstillet ved Retten.

§ 12. Udfordres til Sagens Oplysning Optagelse af Kort, Opmaalinger, Nivelleringer, Overslag eller deslige, og ingen af Parterne er villig til at drage Omsorg derfor, har Commissionen at bestemme, hvem af Parterne der skal tilveiebringe de manglende Oplysninger med Betydning til ham om, at, hvis han ikke efterkommer Opfordringen, maa han finde sig i, at Commissionen endog enten maa hæve Sagen eller ikke kan tage videre Hensyn til hans Paastande.

§ 13. Naar enten nogen af Parterne forlanger det eller Landvæsenscommissionen anseer det fornødent, kan denne tilkalde en technisk sagkyndig Mand, der dog ikke tager Deel i Sagens Behandling og Paakjendelse, men kun har efter Landvæsenscommissionens Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom hans Erklæring ønskes.

§ 14. Naar Sagen er tilstrækkeligt forhandlet og oplyst, optager Commissionen den til Paakjendelse. Finder Commissionen imidlertid, efter at Sagen er optagen, at nogen Oplysning mangler, kan den paany foretage Sagen

30. Dec. og indkalde Parterne, hvilket ogsaa bør skee, hvis det maatte befindes, at der ved sammes Paaklage eller Behandling ere saadanne formelle Mangler tilstede, der maae medføre, at Sagen ikke kan paakjendes. Saafremt Commissionen mener, at Sagens Gjenstand heelt eller tildeels ikke henhører under dens Myndighed, har den at afvise Sagen eller en Deel af samme; i andet Fald eller forøvrigt afgjøres Sagens Realitet ved Commissionens Kjendelse.

§ 15. Det beroer paa Commissionen, om den finder at kunne afsige sin Kjendelse endnu medens den er samlet, eller først senere, efterat Sagens Acter have circuleret mellem Commissionens Medlemmer til skriftlig Afstemning eller efter mundtlig Forhandling; dog bør Kjendelse i Reglen afsiges inden 3 Uger efter Optagelsen, og i intet Tilfælde maa Afsigelse af Kjendelse, uden dertil særligt af Parterne givet Samtykke eller undtagelsesviis af Indenrigsministeriet meddeelt Bevilling, udsættes over 6 Uger under Ansvar efter L. 1—5—8. Kjendelsen, der bør være støttet til en Fremstilling af Sagens Omstændigheder og de Grunde, der have ledet til Udfaldet, tilføres Protokollen, hvilket, forsaavidt den er affattet skriftlig og vedtagen ved Omsendelse, kan skee ved Formanden alene, uden at Commissionen behøver at samles, ligesom i intet Fald Møde paa Aastedet skal finde Sted paa Grund af Kjendelses Afsigelse, naar denne først skeer efter senere Forhandling imellem Commissionens Medlemmer. Ved Kjendelsens Affattelse gjør Stemnefleerhed Udslaget, og i Tilfælde af Stemmelighed bliver Formandens Stemme afgjørende. De afvigende Meninger blive ikke at tilføre Protokollen, medmindre Saa-
dant udtrykkelig forlanges af vedkommende Commissionsmedlem. Parterne blive, med 4 Dages Varsel, ved Stævningmændene at indkalde til at høre Kjendelsen afsige, forsaavidt det ikke ved Sagens Optagelse er blevet tilkjendegivet dem, naar og hvor Kjendelsen vilde blive afsagt. Saasnart Kjendelsen er afsagt, bliver Protokollen og Acterne uden Ophold at tilstille Amtmanden.

§ 16. Commissionen har i sin Kjendelse at bestemme,

hvem der skal bære Sagens Omkostninger, derunder ogsaa 30. Dec. hvad der tilkommer Commissionen eller den af samme efter § 13 tilkaldte Sagkyndige. Commissionen kan tilkjende den ene Part Godtgjørelse hos den anden ikke blot for hans Udlæg, men ogsaa for hans Tidsspilde og Uleilighed, alt efter de for visse Tilfælde derfor givne Bestemmelser eller i alt Fald efter bedste Skjøn. Kan Commissionen ikke i selve Kjendelsen opgive, hvad der bliver at udrede til Commissionen eller den tilkaldte Sagkyndige, forbeholdes nærmere Opgjørelse deraf og Meddelelse derom til Parterne.

§ 17. Hvis Commissionen paalægger nogen af Parterne at foretage Noget, har den at bestemme den Tvang, der skal anvendes for at faae det udført, samt den Frist efter Kjendelsens Forkyndelse, inden hvilken det skal skee, hvorhos den ogsaa kan berettige den, til hvis Fordeel Arbeidet skal udføres, til selv at foranstalte det udført paa den Modvilliges Bekostning. Naar Commissionen paalægger nogen af Parterne at udrede Omkostninger, Erstatning eller andre Ydelser een Gang for alle, skal Saadant udredes inden 15 Dage efterat den Berettigede har ladet Kjendelsen forkynde for den, der skal betale, medmindre der i Kjendelsen fastsættes en særegen Betalingstid. I dette Tilfælde saavel som hvor der paalægges nogen af Parterne visse Præstationer til forskjellige Tider, forfalder den eller de saaledes paalagte Ydelser til den eller de fastsatte Terminer, forudsat at Kjendelsen overhovedet ved den Berettigedes Foranstaltning er bleven Vedkommende forkyndt 15 Dage forinden Terminen.

§ 18. Landvæsenscommissionernes Kjendelser og andre deres Beslutninger indankes, forsaavidt de ere Gjenstand for Appel, for en Overlandvæsenscommission, der skal bestaae af a. Amtmanden eller en anden i Amtsraadsdistrictet eller dertil hørende Kjøbstæder bosat, af Kongen beskikket fast Formand, b. saafremt Saadant af Indenrigsministeriet ansees nødvendigt, af en teknisk sagkyndig Mand, og c. 3 eller, hvis intet teknisk Medlem udnævnes, 4 Landvæsenscommissairer. Commissionens Medlemmer udmeldes med

30. Dec. Undtagelse af Formanden for enhver enkelt Sag af Indenrigsministeriet. Den, der vil paaanke en Landvæsenscommissions-Kjendelse, har derfor at henvende sig med Begjæring om Overlandsvæsenscommissionens Udmeldelse, ledsaget med Beskrivelse af Landvæsenscommissionens Forretning og øvrige Documenter, til Indenrigsministeriet inden 8 Uger efterat Kjendelsen er afsagt. Opreisningsbevilling kan meddeles af Indenrigsministeriet inden 6 Maaneder efter Kjendelsens Afsigelse imod en Betaling af 20 Rd. [*L. Nr. 55, 11. April 1890 § 7.*]

§ 19. Saasnart Overlandsvæsenscommissionen er udmeldt, har sammes Formand at foranstalte det Fornødne til Sagens Undersøgelse og Paakjendelse. Han har saaledes navnlig ogsaa med det i § 5 bestemte Varsel at indkalde alle Paagjældende til Møde, efter Omstændighederne paa Aastedet eller andetsteds, deriblandt Medlemmerne af den Commission, som har paakjendt Sagen i 1ste Instants, hvilke dog ikke skulle kunne fordre noget Vederlag, hvis de møde. Overlandvæsenscommissionen benytter en af de til Brug for Landvæsenscommissionerne autoriserede Protocoller.

§ 20. Udebliver nogen af Parterne eller begge Parter fra Mødet, antages han eller de at henholde sig til Forhandlingerne for Landvæsenscommissionen, og Sagen nyder ligefuldt Fremme. Hvis Parterne møde, har Overlandvæsenscommissionen, forinden den optager Sagen til Kjendelse, at prøve Forlig imellem dem. Overlandvæsenscommissionen kan, naar den finder, at der er Anledning dertil, undtagelsesviis tilstede Fremlæggelse af nye Breve og Beviisligheder, modtage yderligere Forklaringer eller tillade Vidneførsel for den ordinaire Ret, saa og nye Indsigelser, naar de kun ikke staae i Strid med hvad Vedkommende selv har indrømmet for Landvæsenscommissionen. I alle saadanne Tilfælde skal dog Modparten, hvis han ikke møder for Overlandvæsenscommissionen, udtrykkelig underrettes om, hvad der saaledes agtes benyttet, og gives Leilighed til at udtale sig derover, ligesom han, hvis han ikke er mødt, skal særskilt kaldes til at overvære Forklaringers Afgivelse for Over-

landvæsencommissionen. Iøvrigt forholdes ved Overland- 30. Dec.
væsencommissionen efter samme Regler som ved Landvæ-
sencommissionen saavel med Sagernes Behandling, som
deres Paakjendelse, Kjendelsens Indhold og dens Afsigelse,
der maa finde Sted senest inden 8 Uger efter Optagelsen.

§ 21. Overlandvæsencommissionens Kjendelser ere en-
delige, og bortfalder som Følge deraf for Fremtiden Land-
væsencommissionssagers Appel til Indenrigsministeriet, saa-
velsom den i visse Tilfælde paabudne Forelæggelse af saa-
danne Sager for Kongen. Dog staaer det den Part, der vil
anke over, at Overlandvæsencommissionen har afgjort
Punkter, der ligge udenfor Landvæsencommissionernes Om-
raade, eller afviist Sager, der ligge indenfor deres Om-
raade, frit for at indanke Kjendelsen for Højesteret, der da
kun vil have at afgjøre, om Overlandvæsencommissionen
har været competent eller ikke, og efter Omstændighederne
heelt eller tildeels at ophæve Kjendelsen, og at afvise Sagen
fra eller henvise den til Landvæsencommissionen, men iøv-
rigt ikke at inklade sig paa Sagens Realitet. For disse
Sager, der ere anteciperede for Højesteret, gjælde med
Hensyn til Fristen for Indankningen og for Opreisningen,
samt Betalingen for denne de i § 18 fastsatte Regler, og med
Hensyn til Varslet de i Lovens 1—4—28 indeholdte Før-
skrifter. [*L. Nr. 55, 11. April 1890 § 1.*]

§ 22. Vedrører en Sag flere Amsraadsdistricter, ud-
nævner Indenrigsministeren Formanden og Medlemmerne af
Landvæsencommissionen, ligesom dette Ministerium, hvis
en saadan Sag begjæres indanket for en Overlandvæsen-
commission, har at udnævne Formanden for denne Commis-
sion blandt de i Amsraadsdistrikterne beskikkede faste
Formænd for Overlandvæsencommissionerne. Forsaavidt
der til Dannelsen af en Landvæsen- eller Overlandvæsen-
commission savnes det fornødne Antal Landvæsencommis-
sairer i Amsraadsdistriktet, udmelder Indenrigsministeriet
Medlemmer fra de tilstødende Distrikter.

§ 23. Til Protokoller, Begjæringer, Indkaldelser, Fuld-
magter, Indlæg, Udskrifter, Beskrivelser og andre Udfær-

30. Dec. digelser, vedkommende Landvæsenscommissionernes og Overlandvæsenscommissionernes Forretninger, behøves ikke Brug af Stempelpapir.

§ 24. Landvæsens- og Overlandvæsenscommissionernes Medlemmer nyde hver 3 Rd. Diæter daglig og fri Befordring, der kan udredes enten in natura eller ved Betaling efter Vognmandstaxt efter Valg af den eller dem, som have requireret Forretningen, og som betimeligen have at underrette Vedkommende derom. Det i § 18 ommeldte, af Indenrigsministeriet udnævnte teknisk sagkyndige Medlems Diæter og Reiseomkostninger bestemmes af Indenrigsministeriet og udredes af Statskassen. For Udskrifter eller Actbeskrivelser, vedkommende Landvæsens- eller Overlandvæsenscommissionernes Forhandlinger, betales 24 Sk. pr. Ark. De udfærdiges af Amtmanden senest 14 Dage efterat de ere begjærte. [*L. Nr. 123, 28. April 1906 § 13.*]

§ 25. Landvæsens- og Overlandvæsenscommissionernes Kjendelser exequeres, forsaavidt de gaae ud paa Udredelse af Omkostninger eller andre Ydelser eengang for alle, eller paa Anvendelse af Tvangsmidler, af Kongens Foged efter de for Executioner i Almindelighed gjældende Regler, dog at en simpel Udskrift af Kjendelsen er tilstrækkelig. De til Terminer efter Aar og Dags Forløb forfaldne Ydelser kunne inddrives i sin Tid uanseet Kjendelsens Ælde, naar Aar og Dag er hengaaet efter Indtrædelsen af hver enkelt Termin; men Tinglæsningen af en saadan paa fortløbende Præstationer lydende Kjendelse skal ikke have den ved L. 5—3—18 og Placat 18de Januar 1788 Namsdomme tillagte Virkning til at sætte Domfældte i Uraadighedstilstand. Diæter- og Reiseomkostninger samt andre Udlæg, som tilkomme Landvæsens- eller Overlandvæsenscommissairerne og ikke ere fastsatte i Kjendelsen, kunne inddrives ved Udpankning, og de nyde i alle Tilfælde samme Fortrinsret som Retsgebyrer. Det staaer derhos til Formanden i en Landvæsenscommission eller Overlandvæsenscommission, om han dertil finder Anledning, at forlange af Requirenten Forskudsbetaling eller Sikkerhed.

§ 26. Amtmanden kan bevilge en Part, hvis Trang og 30. Dec. Værdighed i Forbindelse med Sagens Vigtighed og Begrundethed giver Anledning dertil, Fritagelse for at betale Omkostninger til Landvæsenscommissionernes eller Overlandvæsenscommissionernes Medlemmer, hvilke da udredes efter de almindelige Regler for Udredelsen af Omkostninger i beneficerede Sager.

§ 27. Ved denne Lov ophæves de i Fdn. af 23de April 1781 §§ 4, 30—33, saavel som i senere Anordninger og Love givne Bestemmelser om Landvæsenscommissioners Sammensætning, Forretningsgang og Omkostninger, hvorimod det, hvad selve Gjenstandene for deres Virksomhed angaaer, og de dertil sig knyttende særskilte Forskrifter, har sit Forblivende ved det hidtil Gjældende. Saa forbliver det ogsaa ved Bestemmelserne i Fdn. af 3die Juni 1825, §§ 8, 9 og 11, jfr. § 13, samt Lov af 14de April 1852 § 5 angaaende Mølleværker paa Landet. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[For Kbhvns Vedk. er Sager, som henhøre under Landvæsenskommissioner, henlagte til Oversynskommissioner i Henh. t. L. 27. Jan. 1872 § 27.]

1859.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

Med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 6. Jan. 29. October f. A. er til Indenrigsministeriet indkommet et Andragende fra Stadskonduktøren, Kapitajn Krack, hvori han dels anholder om Resolution angaaende Bygningsafgifts Beregning af de i bemeldte Andragende nærmere angivne Ejendomme i udenbys Klædebo Kvarter; dels andrager paa en Bestemmelse om, at Bygninger, der ligge ved private Veje af ringe Brede, t. Ex. under 10 Alen, eller i en Afstand af over 30 Alen fra Vejen, ikkun blive at ansætte til Bygningsafgift som Sidehus.

I denne Anledning skulde jeg ikke undlade herved tjenstligen at melde, til behagelig Efterretning og Bekjendtgørelse for Kapitajn Krack, at Ministeriet med velbemeldte Magistrat er enigt i, at de ompurgte Ejendomme langs Pehlingsøens Dossering saavel som Bygningerne Lit. d af Ej-

6. Jan. endommen Nr. 171 E 1 d og Litr. h af 171 E 1 f retteligen ere ansatte til at svare Bygningsafgift som Forhuse og at dette ligeledes bør finde Sted i Henseende til den i Andragendet endvidere omhandlede Bygning Litr. c af 171 E 1 a.

Endelig er Ministeriet enig med Magistraten i, at der ikke er Anledning til at gaa ind paa det af Stadskonduktøren stillede Forslag om at gjøre Bygningsafgiftens Beregning som Forhus eller Sidehus Afgift afhængig af den tilstødende Vejs Brede eller den paagjældende Bygnings Afstand fra Vejen.

20. Jan. **Justitsmin. Skr. til Amtmanden over Skanderborg Amt,** hvori Samme — da en Prokurator, hvem det var overdraget at indkalde en i Straffeanstalten ved Horsens hensiddende Fange til Møde i Forligelseskommissionen i en Sag betræffende Indfrielsen af et Panterevers og Justifikation af en af vedkommende Foged dekretøret Arrest i nogle forefundne, den Paagjældende tilhørende Eiendele, havde anholdt om, at der maatte blive givet Inspekturen ved Straffeanstalten Bemyndigelse til at give Møde for Fangen under Sagen, og i modsat Fald begjært Ministeriets Resolution for, hvorledes der i dette Tilfælde vil være at forholde — anmodes om at tilkjendegive Andrageren, at Inspekturen ikke under Sagen kan give Møde for den omhandlede Fange, men at det maa være Andragerens Sag at henvende sig til vedkommende Øvrighed om Beskikkelse af en Væрге for ham.

[Skr. 22. Dec. 1818.]

31. Jan. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. Optagelse af et yderligere Laan til Ombygning og Forandring af Vartou Hospital.**

Efterat Ministeriet under 1ste Oktober 1855 havde approberet, at der i Overensstemmelse med et af den daværende administrerende Direktion for Kjøbenhavns Fatigtvæsen derom fremsat Forslag foretoges en Ombygning og Forandring af Vartou Hospital, og at den dertil kalkule-

rede Sum af ca. 82,000 Rd. tilveiebragtes deels ved Hospi- 31. Jan.
talets opsparede Kapitalformue, stor 10,518 Rd. 17½ Sk.,
tilligemed den Forøgelse, denne under Arbeidets Gang
endnu maatte erholde, deels ved Optagelsen af et Laan,
som vilde være at afdrage og forrente med 5 pCt. aarlig af
Laanets oprindelige Beløb, foruden at der som extraordi-
nære Afdrag paa samme anvendes de tilfældige Kapitaler,
der indtil fuldstændig Afbetaling af Laanet kunde finde
Sted maatte tilflyde Hospitalet, har Kjøbenhavns Magistrat
i Skrivelse af 29de f. M. meddeelt, at det under Arbeidets
Udførelse har viist sig, at den dertil oprindelig kalkulerede
Sum langt fra er tilstrækkelig, idet der til dets Fuldførelse
vil udfordres et Beløb af ca. 121,000 Rd., hvilken Overskri-
delse hidrører deels fra Udgifter, som ikke vare optagne i
de oprindelige Overslag, men dog have viist sig nødvendige,
deels fra Afgivelser fra den oprindelig lagte Plan, som
under Arbeidets Gang ere vedtagne, deels endelig fra de i
1856 og 1857 herskende høie Priser paa Materialier og Ar-
beide. Efterat der som Følge heraf af Magistraten har
været indledet Forhandling med Borgerrepræsentationen
om Tilveiebringelsen af de i det omhandlede Øiemed for-
nødne yderligere Pengemidler, har denne ved en under 25de
November f. A. tagen Beslutning meddeelt det af Magistra-
ten forlangte Samtykke til, at der til det paagjældende Ar-
beide yderligere anvendes 39,000 Rd., i hvilken Henseende
det af Borgerrepræsentationen navnlig er vedtaget:

1) at der til Vartou Hospitals Ombygning bevilges i
Alt 121,000 Rd.;

2) at der hertil anvendes en Kapital af 12,791 Rd. 94½
Sk., som Hospitalet indtil Udgangen af Aaret 1857 har op-
sparet, hidrørende deels fra Arv efter Lemmer, deels fra
Overskud af løbende Indtægter;

3) at paa samme Maade anvendes de Kapitaler, der
fremdeles inden Ombygningens Fuldførelse maatte tilfalde
Hospitalet som Arv efter afdøde Lemmer;

4) at den Deel af Byggesummen, der ei dækkes ved de
under Nr. 2 og 3 nævnte Kapitaler, forskaffes ved et Laan,

31. Jan. som forrentes og tilbagebetales med mindst 5 pCt. aarlig af Laanets oprindelige Beløb;

5) at der til den aarlige Rente og Amortisation af dette Laan først anvendes Kapitaler af den under Nr. 2 nævnte Beskaffenhed, der inden Laanets fuldstændige Tilbagebetaling maatte tilfalde Hospitalet, men at hvad der noget Aar herved ikke dækkes tilskydes af Fattigskatten, hvorhos det forbeholdes Kommunalbestyrelsens nærmere Afgjørelse, hvorvidt nogen Deel af den Indtægt, Hospitalet kan forvente af den Tilvæxt af Pladser, som Ombygningen vil forskaffe, skal anvendes til ekstraordinære Afdrag paa Laanet; og

6) at den tilbagestaaende Deel af Bygningsarbeidet saavidt muligt søges overdraget i Entreprise efter foregaaende offentlig Konkurrence. Ved at meddele Foranstaaende, med Tilføiende at den samlede Magistrat for sit Vedkommende har tiltraadt den af Borgerrepræsentationen saaledes vedtagne Beslutning, har Kjøbenhavns Magistrat i fornævnte Skrivelse anholdt om Indenrigsministeriets Samtykke til, at der optages det fornødne yderligere Laan til Ombygningens Iværksættelse paa de i hiin Beslutning angivne Vilkaar. Næst derhos at fremhæve, at det ved de under 4 og 5 tagne Beslutninger er tilsigtet at forskaffe Fattigskatten en Lettelse i dens aarlige Udgifter i Anledning af det hele Laan, som er udenfor den i 1855 meddeelte Approbation, har velbemeldte Magistrat yttret, at det som Følge heraf formeentlig vil være nødvendigt, at denne Approbation udtrykkeligt sættes ud af Kraft, forsaavidt den i nysberørte Henseende er forskjellig fra den af Kommunalbestyrelsen nu fattede Beslutning.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet efter Omstændighederne herved approberer, at der til Hospitalets Ombygning anvendes det ovenomhandlede forhøiede Beløb af 121,000 Rd., samt at man iøvrigt Intet finder at erindre imod, at der med Hensyn til Tilveiebringelsen af Midlerne til det omhandlede Byggeforetagende, istedenfor, som i Ministe-

riets Resolution af 1ste Oktbr. 1855 fastsat, forholdes efter 31. Jan. den af Kommunalbestyrelsen nu tagne Beslutning, dog under Betingelse af, at Fattigskattens Tilskud ikke i noget Aar, saalænge Laanet ikke fuldstændigt er tilbagebetalt, sættes under det Beløb af 4400 Rd., hvorpaa Stiftelsen ifølge Rskr. af 17de Marts 1784 § 14 fundatsmæssigen kan gjøre Fordring, selv om de Stiftelsen i et enkelt Aar tilfaldne Kapitaler af den i Beslutningens 2den Post ommeldte Art maatte udgjøre et saadant Beløb, at det fulde Tilskud ikke vilde behøves for at dække 5 pCt. af Laanets oprindelige Beløb, idet i saa Fald det Overskydende anvendes til extraordinær Afbetaling af Gjælden, samt saaledes, at den Indtægt Hospitalet kan forvente af den ved Ombygningen foranledigede Tilvæxt af Pladser, ubetinget skal anvendes til ekstraordinære Afdrag paa Laanet.

[Skr. 1. Okt. 1855. 11. Okt. 1860.]

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Maribo Amt ang. 10. Febr. Forstaelsen og Anvendelsen af Næringsloven af 29. Dec. 1857 § 72.

I et med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 1ste December f. A. modtaget Andragende har Byfogden i Stubbekjøbing paa Kommunalbestyrelsens Vegne begjært Indenrigsministeriets Resolution for:

1) om de, som ere berettigede baade til at handle med og at udskjænke Brændeviin, skulle svare den ved Lov af 29de December 1857 § 72 foreskrevne Afgift dobbelt imod dem, som kun ere berettigede til en af Delene, og

2) om de Kjøbmænd, som ved Lovens Kundgjørelse vare berettigede til at forhandle Brændeviin, og som paa Grund heraf overensstemmende med Lovens § 86 ikke skulle svare Afgift af denne Salgsret førend fra 1ste Januar 1862, blive pligtige at svare Afgift fra 1ste Januar d. A., naar de i Henhold til § 64 have taget Borgerskab som Værtshuusholdere.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst melde:

ad 1) at dette Spørgsmaal, i Overensstemmelse med

10. Febr. hvad man i Anledning af en lignende Forespørgsel fra Byfogden i Nakskov i Skrivelse af Dags Datum har yttret, maa besvares benægtende, samt

ad 2) at vedkommende Kjøbmænd, der efter Næringslovens Kundgjørelse have vundet Borgerskab som Værts-huusholdere, strax maae betale Afgiften, da de, efterat § 72 er traadt i Virksomhed, have foretaget et Skridt, der bringer dem ind under sammes Bestemmelser.

12. Febr. **Bekendtg. fra Magistratens 2. Afd.**, hvorved bringes til almindelig Kundskab, at efternævnte tvende i udenbyes Klædebo Qvarteer beliggende Gader, nemlig den saakaldte Blaagaards Bredgade samt den saakaldte Blaagaardsvei, Blaagaards Langvei, Blaagaards Langgade eller Blaagaards Hovedgade ere, den førstnævnte dog ikkun forsaavidt den Deel af samme — 220 Alen — angaaer, der har en Brede af 20 Alen, ifølge Communalbestyrelsens, i Medfør af Loven af 14de December 1857 om Gader, Veie og Vandløb §§ 1 og 7, derom tagne Beslutning, erklærede for offentlige Gader.

12. Febr. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbhvn gjør vitterligt: Nedenanførte tvende Gader i udenbyes Klædebo Qvarteer: Den saakaldte Blaagaardsvei, Blaagaards Langvei, Blaagaards Langgade eller Blaagaards Hovedgade, samt den saakaldte Blaagaards Bredgade blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 om Gader, Veie og Vandløb § 9 derom tagne Bestemmelse, at benævne: den første Blaagaardsgade og den sidste Smedegade. Den i udenbys Vester Qvarteer anlagte nye Gade, der fører fra Cloaken paa Vesterbro forbi Victoriagaden, Gasværksveien o. s. v. tillægges, ligeledes efter Communalbestyrelsens Beslutning, Navnet Istedgade.

18. Febr. **Justitsmin. Skr. til Bygningskommissionen for Staden Kbhvn**, hvori Samme, efter forudgaaet Brevvexling med Kjøbenhavns Magistrat, tilskrives, at Ministeriet bifalder,

at der ansættes en fast Sekretær og Kasserer ved Bygnings- 18. Febr. kommissionen med Forpligtelse til at stille Kautions for de ham anbettede Oppebørsler, og at det overlades Kommissionen at besætte denne Post.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt, at 17. Marts. den fra Vesterbrogade over Eiendommen Nr. 48 B og 44 D i Udenbyes Vester Qvarteer udlagte nye Gade bliver, overensstemmende med Communalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 derom tagne Bestemmelse, at benævne Valdemarsgade.

Vedtægt ang. Skoledirektørens Myndighed og Forret- 30. Marts. **ninger.**

Direktionen for Borger- og Almenskolevæsenet i Kjøbenhavn har i Henhold til Lov 29. Dec. 1857 § 1 affattet og Stadens Kommunalbestyrelse tiltraadt efterfølgende Vedtægt:

1. Skoledirektøren, som ifølge Lov 29. Dec. 1857 § 1 har Sæde i Skoledirektionen, deltager som saadan i alle Direktionens Forhandlinger, men ikke i dens Beslutninger.

2. Han repræsenterer Skoledirektionen ligeoverfor samtlige under dennes Overbestyrelse og Overtilsyn staaende Skoler saavel som disses Bestyrelser d. e. Skolekommissioner, Kurateler, egne autoriserede Bestyrelser; de af ham truffne Bestemmelser skulle tages til Følge, men kunne indbringes for Direktionen til endelig Afgjørelse.

3. Han fører et virksomt og omfattende Overtilsyn saavel med Undervisningen som med Ordenen i disse Skoler, paaser ved jevnlige Besøg, Overværelse af Examina og paa andre Maader, at saavel Lærerpersonalet som de, der have det nærmeste Opsyn med dette, opfylde deres Pligter, fører Hovedkontrollen med alle skolepligtige Børns Undervisning og foranstalter de Børn, der savne den tilbørlige Undervisning, henviste til saadan; vaager over, at de gjældende Love og Bestemmelser om Stadens Skolevæsen samt at de af Direktionen approberede Læreplaner, saavel for de private som for de offentlige Skoler, overholdes, og at

30. Marts. kun de af Direktionen approberede Lære- og Læsebøger samt andre Undervisningsapparater benyttes i de offentlige Skoler; sørger for, at mulige Mangler og Fejl kunne blive afhjulpne, Hindringer ryddede af Vejen og Skolevæsenets Udvikling fremmet.

4. Som Direktionens Forretningsfører forbereder han Afgjørelsen af alle til Direktionen indkomne Sager, foranstalter de Oplysninger, der maatte mangle, tilvejebragte og de forhandlede Sager expederede saa hurtig som muligt overensstemmende med de tagne Beslutninger og vaager over, at Beslutninger, der vedrøre Foranstaltninger i de Direktionen underlagte Skoler, blive bragte i Udførelse; han gjør Udkast til det aarlige Budget for det offentlige Skolevæsen og vaager over, at det, naar det er vedtaget af Kommunalbestyrelsen, overholdes.

5. Paa Direktionens Vegne approberer han i de offentlige Skoler Listerne over Mulkter for Skoleforsømmelser, afgjør, hvorvidt en af en Lærer, Lærerinde eller Inspektør i en offentlig Skole attraaet Permission, som vedkommende Inspektør ej er bemyndiget til at tilstaa, kan indrømmes, samt om en enkelt Fridag kan tilstaaes en enkelt Skole eller samtlige offentlige Skoler udenfor den almindelige Regel; fastsætter Sommerferiens Begyndelse og Ophør i Henhold til Adg. 20. Marts 1844 § 28; approberer Timetabeller og Skoleprotokoller saavel for de private Skoler, i Henhold til Direktionens Cirkulære 28. Dec. 1847 §§ 1 og 4, som for de offentlige Skoler; afgjør, hvorvidt en af en Skolekommission foreslaaet Forandring i Timefordelingen som ikke har væsenlige Forandringer i Lærernes Timetal til Følge, kan indrømmes; leder de for Erhvervelse af Bevilling til Skolehold fastsatte Prøver. Over alle Sager, der afgjøres ifølge denne Paragraf, føres en kort, men nøjagtig Journal.

6. Han bekjendtgjør indtrædende Vakancer i Lærerposterne ved de offentlige Skoler, modtager Ansøgninger desangaaende og gjør, efter at have modtaget Skolekommissionernes Indstilling, Forslag til disses Besættelse. Han approberer Skolekommissionernes Antagelse af Vikarer i Sygdomstilfælde samt af konstituerede Lærere i Vakancer.

7. Han fører Tilsyn med Fattigskolerne og Opfostrings-30. Marts. huset og staar, hvad disse Skoler angaar, i samme Forhold til vedkommende Borgemester, som han staar i til Skoledirektionen med Hensyn til de denne underlagte Skoler.

8. Han aflægger aarlig gennem Direktionen til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet en Beretning om Skolevæsenets Tilstand saavel i de offentlige som i de Direktionen underlagte private Skoler*).

[Saml. af Best. vedr. Borger- og Almueskolev. i Kbhvn. 1891. S. 199—201.]

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt: 11. Maj. Efternævnte Gader i Udenbyes Vester Qvarteer, nemlig:

1. Det hidtil saakaldte »Banemøllestræde«, samt den i Forbindelse dermed over Ejendommen Nr. 62 udlagte nye Gade, og

2. den over Nr. 52 i Retningen fra Jernporten til Jernbanen udlagte nye Gade, blive, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens, i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb, derom tagne Bestemmelse fremtidig at benævne: den første: Absalonsgade, og den anden: Oehlenschlägersgade.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Svendborg Amt 9. Juni. ang. **Anvendelsen paa Udlændinge af Næringslovens § 2 Post 3 og Forstaaelsen af § 2 Post 4.**

I et med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 4de f. M. modtaget Andragende har Byfogden i Nyborg, Kancelliraad N. N., begjært Ministeriets Resolution for

*) Foranstaaende Vedtægt har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsministeriet under 15. Dec. 1858 approberet, dog med følgende Forandringer og nærmere Bestemmelser:

1) at den i Vedtægtens § 8 omhandlede aarlige Beretning om Skolevæsenets Tilstand, saavel i de offentlige som i de Direktionen underlagte private Skoler, bliver at afgive af Directionen selv;

2) at hvor Skoledirektøren afgjør paa Directionens Vegne, i Expeditionerne selv belegnes som Beslutninger, der tages paa dens Ansvar, og

3) at Skoledirectionen er berettiget til, naarsomhelst den dertil maatte finde Anledning, selv at afgjøre de Sager, hvis Afgjørelse paa Direktionens Vegne i Regelen er overladt Skoledirectøren.

9. Juni. 1) hvorvidt en Udlænding, der, efter at have opholdt sig 5 Aar her i Riget, agter at vinde Borgerskab, er pligtig til ved Attester fra sine tidligere Opholdssteder i Udlandet at godtgjøre, at der ikke der er overgaaet ham nogen saadan Straffedom, som Loven af 29de December 1857 § 2 Post 3 ommelder, samt

2) hvorledes den i bemeldte Lovs § 2 Post 4 indeholdte Forskrift, at den Paagjældende foruden sit 5aarige Ophold tillige skal godtgjøre, at han har ernæret sig ærligt, er at forstaae, navnlig om der ved disse Udtryk alene er sigtet til egentlige Forbrydelser eller tillige til saadanne Tilfælde, hvor Paagjældende har været straffet for Betleri og lignende Forseelser.

I denne Anledning skulde man tjenstligst tilbagemelde:

ad 1) at Ministeriet ikke skjønner, at der kan være Føie til som almindelig Regel eller hvor Intet foreligger, som kan vække Formodning om, at den Paagjældende har været straffet, at fordre, at den, der begjærer Borgerskab, skal tilveiebringe Straffeattest fra alle de Steder, hvor han tidligere har opholdt sig, men at man iøvrigt maa have det overladt til vedkommende Magistrats eller Politimesters egen Bedømmelse, hvorvidt og da hvilke særlige Beviisligheder samme i hvert enkelt Tilfælde maatte finde det fornødent at affordre den Paagjældende;

ad 2) at Ministeriet ingenlunde kan ansee det for tilstrækkeligt, at den Paagjældende godtgjør ikke at have været straffet for egentlige Forbrydelser, men maa holde for, at endog den, der har maattet tye til Understøttelse af Fattigvæsenet, og da endmere den, der er straffet for Betleri, paa Grund af Udtrykkene i Paragraphen maa være udelukket fra at vinde Borgerskab.

28 Juni. **Bekendtgørelse fra Kbhvns Mag.,** hvorved bestemmes, at den Afgift, som i Henhold til § 4 af Lov 30 Nov. 1857 om Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra det nye Vandværk skal erlægges for Vand til Næringsbrug, med Indenrigsministeriets Billigelse foreløbigt er fast-

sat til 32 Sk. for 100 Tdr. Vand for Eiendomme paa Stadens 28. Juni. Grund.

Ved Bekg. 19. Decbr. 1874 forhøjet til 85 Øre fra 1. Jan. 1875 og ved Bekg. 22. Juni 1910 forandret til 7 Øre pr. m³ fra 1. April 1910.

Regulativ for Kbhvns Vandværk. Kbhvns Mag. 4de Af- 28. Juni. deling.

Foruden de i Lov af 30te November 1857 angaaende Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker indeholdte Bestemmelser fastsættes herved, i Henhold til §§ 4 og 14 af den nævnte Lov, med Indenrigsministeriets Billigelse Følgende.

§ 1. Den Grundeier i Kjøbenhavn eller paa dens Grund, der attraaer Vand indledet fra Vandværket til sin Eiendom eller ønsker Forandringer foretagne ved et allerede tilstaaet Vandindlæg, har derom at henvende sig til Magistratens 4de Afdeling med skriftlig Begjæring, som angiver hvor mange Opstandere og Taphaner der ønskes, samt om Vandet agtes anvendt til Næringsbrug og i saa Fald, hvilken Vandmængde der ønskes dagligt.

§ 2. Den Paagjældende afholder alle Omkostninger ved Indlægget, som fra Forsyningsledningen indtil den nedenfor i § 3 ommeldte Hovedhane, hvorved Vandet kan aflukkes fra Eiendommen, foranstaltet udført af Vandinspecteuren. De øvrige Dele af Indlægget blive at udføre af en af de ifølge Lov af 4de Marts 1857 autoriserede Vandmestre under Vandinspecteurens Tilsyn. [*Betingelser for Udstedelse af Bemyndigelse som Gas- og Vandmester i Kbhvn 18. Juli 1895. 25. Maj 1900. Lov om Berettigelsen til at udføre Arbejder vedk. Vand-, Gas- eller Elektricitetsværker 23. Jan. 1903. Bekg. 14. Okt. 1903. Overensk. m. Frberg. om en fælles Ordning vedr. Gas- og Vandmestre 22. Okt. 1903. Overensk. m. Frberg. og Gentoft 13. Okt. 1910.*]

§ 3. Huusledningerne, der efter Omstændighederne kunne være fælles for flere Eiendomme, skulle være af Støbejern eller trukne Jernrør eller af Tin. Ved Ledningens Indtrædelse paa Eiendommen anbringes, paa et af Vandinspecteuren som passende anseet Sted, en Hovedhane,

28. Juni. hvorved Vandet i paakommende Tilfælde kan aflukkes fra Eiendommen. De Rør, der anvendes til Vandindlæg, skulle være istand til at taale et Tryk, svarende til en 300 Fod høj Vandsoile. Hanerne skulle være selvlukkende og af en af de af Magistraten approberede Constructioner, hvoraf Prøver forefindes paa Vandinspecteurens Contoir. Kun hvor efter Vandinspecteurens Skjøn Haner ere saaledes anbragte, at der ei kan finde frit Afløb Sted for Spildevandet, tilstedes ikkeselvlukkende Haner. Ledningerne i Bygningerne bør være saa let tilgængelige som Omstændighederne tillade det, og som er foreneligt med deres tilbørlige Beskyttelse, navnlig mod Frost; de skulle forbindes og samles paa en forsvarlig og solid Maade ved Sammenskrueing, Sammenstøbning eller Sammenlodning. Forøvrigt bør alle Rør, Haner og deslige være, af en saadan Størrelse og Styrke, som i de enkelte Tilfælde nærmere maatte foreskrives.

§ 4. Forinden Arbeidet ved et Vandindlæg paabegyndes, skal der af den Vandmester, som udfører Arbeidet, gjøres Anmeldelse derom til Vandinspekturen. Det samme gjælder med Hensyn til de Forandringer, som efter dertil erholdt Tilladelse foretages ved en allerede bestaaende Vandledning. Vandet vil ikke blive indledet til en Eiendom, forinden Vandindlægget er undersøgt af Vandinspecteuren og af ham befundet antageligt.

§ 5. For at den i Henhold til § 4 af ovennævnte Lov af 30te November 1857 fastsatte Afgift af Vand til Næringsbrug, der betales kvartalsviis, kan beregnes, har den Paagjældende, inden han benytter sit Vandindlæg til Næringsbrug, for Magistratens 4de Afdeling at anmelde, hvor meget Vand han herfra daglig vil anvende, ligesom ogsaa hver Gang der tilsigtes en Formindskelse eller Forøgelse af Vandforbruget, dette sidste dog indenfor den af Magistraten efter § 1 bestemte Begrændsning, Anmeldelse betimeligt maa skee herom. Hvis Magistraten antager, at dette Forbrugs Størrelse ikke kan fastsættes nøjagtigt nok, eller hvor Næringsbrugeren ikke er tilfreds med Magistratens Ansættelse heraf, anbringes paa den Paagjældendes Be-

kostning en Vandmaaler, hvis Construction og Beskaffenhed 28. Juni bestemmes af Magistraten, og betales da Vandet efter den Mængde, Maaleren ved Slutningen af hvert Qvartal angiver som forbrugt. Hvor en Vandmaaler er anbragt, bortfalde Anmeldelserne af Vandforbruget.

§ 6. Fra Vandværket sælges eller udleies Vandmaalere, forsaavidt saadanne haves. Vandmaalernes Opstilling og Forbindelse med Ledningen foranstaltes udført af Vandinspecteuren paa vedkommende Forbrugers Bekostning. Den skal anbringes paa et hensigtsmæssigt Sted, hvor den saameget som muligt er beskyttet mod ydre Vold og Frostens Indvirkning og skal opstilles paa et fast, fuldkommen vandret Underlag. Enhver Maaler forsynes med Vandværkets Segl, som ikke maa brydes.

§ 7. Til Fontainer, Vanding af Gader og Veie og deslige maa Vand fra Vandværket ikke benyttes, uden efter dertil meddeelt Samtykke fra Magistraten, som fastsætter de Vilkaar, hvorunder Afbenyttelsen kan indrømmes.

§ 8. Efter særlig Begjæring kan Tilladelse erholdes til Anbringelse af Brandhaner i Gaardsrum og i Bygninger. Af disse Haner svares ingen Afgift, men de forsynes med Vandværkets Segl, som ikke maa aftages, ligesom Vand fra dem ikke maa benyttes undtagen i Ildebrandstilfælde, og skal dette da anmeldes for Vandinspecteuren, for at Hanerne atter kunne blive forseglede.

§ 9. Vand til Vaterclosets kan kun indrømmes efter særskilt Begjæring. Vandet hertil skal indledes fra en Beholder forsynet med en Svømmehane, anbragt saaledes, at den uden Vanskelighed kan besigtiges.

Kgl. Resol., hvorved paa Forestilling af Kirke- og Undervisningsministeriet følgende Bestemmelser tages om Begravelsesvæsenet i Kbhvn. — — — 7. Juli

5) Jord-, Sang- og Copulationspenge, der hidtil ere erlagte til Metropolitanskolen og Holmens og Garnisons Kirkeskoler, og som ved allerhøjeste Resolution 27. Septbr. 1858 delsviis ere overtagne af Kbhvns Commune imod Er-

7. Juli. statning til Metropolitanskolen, ophæves, og er Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Henhold til, hvad ved Finantsloven for 1859—60 er bestemt, bemyndiget til at lade samme Erstatning enten helt eller delvis tilflyde dem, der ved ovennævnte Afgifts Ophævelse lide Skaar i deres Indtægter.

6) — — —

[Resol. 27. Sept. 1858. 28. Juli 1861.]

7. Juli. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. at ved Beskikkelse af Mæglere bør forholde i Overensstemmelse med Fr. 22. Dec. 1808 § 2 jfr. § 4.**

Ved hertil at tilbagesende det med Ministeriets Skrivelse af 6te Mai d. A. fremsendte Andragende, hvori Formand og Bisiddere for Mæglerne her i Staden føre Besværing over, at der i den senere Tid meddeles Mæglerbestallinger i et videre Omfang end Fdn. af 22de December 1808 hjemler, og derfor anholde om, at der i Fremtiden mere end hidtil maa tages Hensyn til Bestemmelsen i bemeldte Anordnings § 2, om at der kun bør antages og beskikkes saamange Mæglere, som efter forekommende Omstændigheder eragtes fornødent, har Kjøbenhavns Magistrat i behagelig Skrivelse af 8de d. M., næst at tilstille Ministeriet en over bemeldte Andragende fra Grosserersocietets Komitee indhentet Erklæring, tiltraadt den af bemeldte Komitee saavel ved nærværende som tidligere Leiligheder udtalte Anskuelse, hvorefter der ikke lettelig bør nægtes Nogen der attraaer saadant, Beskikkelse som Mægler, naar Vedkommende tilveiebringer fyldestgørende Beviser for Dygtighed og Paalidelighed, dog at der saalænge den nuværende ved den stedfundne Pengekrisis fremkaldte fortrykte Handelstilstand vedvarer, er Anledning til at være noget sparsom ved Meddelelsen af nye Mæglerbestallinger.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst melde, at Ministeriet maa finde det i sin Orden, at der ved Beskikkelsen af Mæglere forholdes aldeles i Overensstemmelse med Fdn. af 22de December 1808 § 2, jvfr. § 4.

Reglement for Færgefarten i Kbhvns Havn og paa 10. Aug. sammes Rhed fra de under Havnevæsenets Raadighed værende offentlige Liggepladse.

I Henhold til § 2 i Loven af 14de December 1857, angaaende Udøvelsen af Færgerettigheden i Kjøbenhavn har Indenrigsministeriet under 9de f. M. approberet følgende Reglement for Færgefarten i Kjøbenhavns Havn og paa sammes Rhed fra de under Havnevæsenets Raadighed værende offentlige Liggepladse.

§ 1. Enhver, der ifølge § 1 i Loven af 14de December 1857 er berettiget til for Betaling at befordre Personer i Kjøbenhavns Havn eller paa sammes Rhed, samt derhos er anviist Liggeplads efter § 2, er pligtig til: 1) naar Færgesfart er mulig, hver Dag saavel Søgn- som Søn- og Helligdag, efter nærmere Paalæg fra Havnecapitainen om Mødetiden, at indfinde sig med Fartøi i behørig Orden paa den i hans Adgangsbeviis angivne Liggeplads, for til enhver Tid af Dagen indtil den Tid, som Havnecapitainen bestemmer for Færgningens Ophør, at besørge denne, hvorhos der af dem, der have Adgangsbeviis til Færgesfart paa Rheden, skal møde saamange om Natten, som Havnecapitainen bestemmer; 2) at opgive for Havnecapitainen for hvilken Betaling Færgningen vil skee, og at være forsynet med en trykt og af bemeldte Embedsmand paategnet Bestemmelse af saadan Betaling, hvilken Bestemmelse betragtes som **Taxt.**

§ 2. Det er ikke tilladt i noget Tilfælde at kræve højere Betaling, end der er fastsat i nysnævnte **Taxt**, eller under nogetsomhelst Paaskud at forlange Drikkepenge.

§ 3. Færgefolkene ere pligtige: at bære det Skilt, der meddeles dem, synligt; at behandle Alle og Enhver med Høflighed; samt at forevise **Taxten**, naar det paafordres.

§ 4. Overtrædelser af dette Reglements Bestemmelser ansees med Bøder fra 1 til 5 Rd. efter Lovens § 3. Bøderne dicteres af Havnecapitainen, hvem Havnepolitiet er overdraget. Havnecapitainen kan derhos, naar han finder det fornødent, under sit Ansvar bortvise enhver Færgeberet-

10 Aug. tiget fra det Offentliges Liggepladse. Hvilket herved be-
kjendtgjøres til Efterretning og Iagttagelse for alle Ved-
kommende.

23. Sept. **Justitsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. at en blot Erklæ-
ring fra Vedkommende om at de ikke henhøre til Folke-
kirken eller noget anerkjendt Religionssamfund er tilstræk-
kelig til at stedes til borgerligt Ægteskab.**

I Anledning af Landmaaler N. N.s Besværing over at
Kjøbenhavns Magistrat ikke har villet fuldbyrde Ægte-
skabet imellem ham og hans Forlovede paa den i Lov af
13de April 1851 omhandlede Maade, forinden de have op-
givet til hvilken Tro de bekjende sig, har velbemeldte Ma-
gistrat i behagelig Erklæring af 29de f. M. yttret, at det for-
holder sig rigtigt, at den i dette som i andre lignende Til-
fælde har stillet den ommeldte Fordring for at blive sat
istand til at bedømme, hvorvidt de Betingelser ere tilstede,
under hvilke Magistraten efter Lov af 13de April 1851 §§ 1
og 2 alene er berettiget til at foretage Vielsen, og at Magi-
straten ikke har kunnet lade sig nøie med en saadan almin-
delig negativ Erklæring af de Paagjældende, som i Andra-
gendet ommeldt, idet denne udelukker enhver Bedømmelse
fra Magistratens Side.

Foranlediget heraf skulde man, efter over Sagen at
have brevvet med Kirke- og Underviisningsministeriet,
tjenstligst melde, at Justitsministeriet med det nævnte Mi-
nisterium maa antage, at det for at Lov af 13de April 1851
om borgerlig Vielse for en Mand og en Kvinde, der ikke
høre til Folkekirken eller til et Troessamfund, der har af
Staten anerkjendte Præster, kan komme til Anvendelse paa
Personer, der tidligere have hørt til Folkekirken eller et
anerkjendt Troessamfund, er tilstrækkeligt, at de Paagjæl-
dende paa en bestemt og bindende Maade have udmeldt sig
af det Samfund, hvortil de tidligere have hørt, samt at deres
til vedkommende Øvrighed indgivne Begjæring om, som
ikke henhørende til Folkekirken eller noget anerkjendt
Troessamfund, at stedes til borgerlig Vielse, maa betragtes

som en saadan Udmeldelse, der giver Adkomst til bemeldte 23. Sept. Vielse, idet den for dem maa medføre den i Grundlovens § 82 nævnte Konsekvens. Ministeriet maa imidlertid ansee det rettest, at der om en Udmeldelse af Folkekirken eller vedkommende Troessamfund, der paa fornævnte Maade kommer frem ved en Deklaration for Københavns Magistrat, meddeles vedkommende Biskop eller Forstander for vedkommende anerkjendte Troessamfund Underretning, i hvilken Henseende Københavns Magistrat anmodes om ved forefaldende Leilighed at iagttage det Fornødne.

[Jfr. nu An. 22. Marts 1897. Skr. 1. Okt. 1897.]

Justitsmin. Skr. til Indenrigsministeriet ang. Udstrækningen af den Auktionsholderne tilkommende Berettigelse. 15. Okt.

I behagelig Skrivelse af 3die d. M. har Indenrigsministeriet begjært Justitsministeriets Yttringer over det med Bilag tilbagefølgende Andragende, hvori N. N., der har taget Borgerskab som Auktionsholder i Roeskilde, har anholdt om velbemeldte Ministeriums Resolution betræffende Udstrækningen af den ham i hans nævnte Stilling tilkommende Berettigelse.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstligst at meddele, at Justitsministeriet antager, at Andragerens Eneret ligeoverfor Andre, der maatte give sig af med Kommissionsforretninger, indskrænker sig til, at han, mod et saadant Vederlag, hvorom han selv kan forene sig med Vedkommende, i et af ham dertil anskaffet Lokale kan lade afholde Auktioner over Gjenstande, som Alle og Enhver, der ønske det, kan indlevere, men at der ikke, ligeoverfor vedkommende Eiere af de indleverede Gjenstande, kan tilkomme ham nogen Ret til, naar de ikke forene sig med ham derom, at optræde som Inkassator af de Beløb, der indkomme ved de afholdte Auktioner, og at det fremdeles maa beroe paa Overenskomst mellem ham og de nævnte Eiere, hvilke forberedende Skridt han skal træffe ihenseende til Afholdelsen af de Auktioner, hvorved de af dem indleverede Gjenstande skulle bortsælges, navn-

15. Okt. lig med Hensyn til Forfattelsen af Kataloger, Nummereringen af Gjenstandene, Bekjendtgjørelse i Aviserne o. s. v.

21. Okt. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.**, hvorved approberes: at i den under 30 Dec. 1857 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender, § 11, i hvilken Paragraph Rodemestrenes Antal er fastsat til 28, Ordene »28 Rodemestre« forandres til »det fornødne Antal Rodemestre, efter Communalbestyrelsens derom tagne Beslutning«.

26. Okt. **Bekendtgjørelse fra Kbhvns Mag. ang. Omnummerering af samtlige Eiendomme i Kbhvn og dens Forstæder.**

I Henhold til Communalbestyrelsens Beslutning vil en forandret Nummerering af Eiendommene her i Staden og dens Forstæder blive iværksat saaledes, at de respective Eiendommers nuhavende Matrikulnummere bibeholdes og anbringes paa et passende Sted i Porten eller Forstuen, medens samtlige Eiendomme derimod, til Lettelse ved deres Eftersøgen, paa den til Matrikulnummeret hidtil benyttede Plads hver især forsynes med et paamalet Løbenummer, overensstemmende med visse nærmere bestemte Regler, der i det Væsentlige gaae ud paa, at alle Eiendomme i enhver Gade gives et fortløbende Nummer, de lige Nummere paa den ene og de ulige Nummere paa den anden Side, og at Nummereringen tager sin Begyndelse fra Kongens Nytorv som Udgangspunktet. Enhver fra dette Torv udgaende Gade erholder lige Nummere paa høire Side og i alle Gader, der atter udgaae fra disse Hovedgader, begynder Nummereringen i den Hovedgaden nærmest tilstødende Deel af Gaden, ligeledes med de lige Nummere paa den høire Side og saaledes fremdeles i de disse tilstødende Gader. Ikkun enten lige eller ulige Nummere anvendes i de Gader, der alene have Bygninger paa den ene Side. Alle Eiendomme, som have Façade mod tvende Gader, saavel som alle Hjørnehuse, der have Indgang til begge Gader, gives et særskilt Nummer i hver Gade, ligesom de Eiendomme i

Stadens udenbyes Quarterer, der med Sikkerhed kunne 26. Okt.
 antages at ville blive udparcellerede i Løbet af 5 Aar, er-
 holde et til Parcellerne svarende Antal Nummere. For-
 andringen og Paamalingen af de respective Nummere vil
 snarest muligt vorde foranstaltet udført for Communens
 Regning, medens der dog ikke er Noget tilhinder for, at de
 Eiere, der maatte ønske Nummeret anbragt paa en fra den
 almindelige afvigende Maade, selv paa egen Bekostning
 lade det besørge, men dette bør da foretages senest inden
 Udgangen af dette Aar og paa en saadan Maade, som af
 Stadconducteuren findes passende og hensigtssvarende,
 og ville de i saa Fald hos fornævnte Embedsmand kunne
 erholde Underretning om den paagjældende Eiendoms Lø-
 benummer. Forestaaende bringes herved til almindelig
 Kundskab for alle Vedkommende.

Justitsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kbhvn ang. Sam- 26. Okt.
mes Beføielse til at anvende Pl. af 10de Febr. 1818 til at
fremtvinge Møde for Overformynderen i Kbhvn.

I behagelig Skrivelse af 24de f. M. har Hr. Kammer-
 herren i Anledning af en mellem Dem og Overformynder-
 ren for Kjøbenhavn opstaaet Meningsulighed forelagt Mini-
 steriet det Spørgsmaal til Afgjørelse, om De efter nærmere
 Rekvisition fra Overformynderen er berettiget til i paa-
 kommende Tilfælde ved Mulkt at fremtvinge saavel per-
 sonligt Møde for sidstnævnte Embedsmand som Afgivelse
 af de Dokumenter, hvilke Overformynderen maatte finde
 nødvendige for Bestyrelsen af de Overformynderiet under-
 lagte Forretninger.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvox-
 let med Generalprokureuren, ikke undlade at ytre Føl-
 gende: Hvad angaar det førstnævnte af hine Spørgsmaal,
 nemlig om Overpræsidenten i Kjøbenhavn er berettiget til
 under Mulkt at paalægge Nogen at give Møde for Overfor-
 mynderen, hvor det i Embedsanliggender findes nødven-
 digt og af Overformynderen begjæres, maa Ministeriet for-
 mene, at der i de i Instrux for Kjøbenhavns Magistrat af

26 Okt. 28de Aug. 1795 § 8 Litr. e, jvfr. Plak. af 10de Febr. 1818 § 2 og Vedtægten af 30te Decbr. 1857 § 1, navnlig Litr. f, indeholdte Bestemmelser er tillagt Overpræsidenten fornøden Bemyndigelse i den omspurgte Henseende. Den Magistraten tilkommende Ret til under Tvang af Mulkt at paalægge andre at give Møde for sig eller for den Borgermester, der bestyrede Overformynderivæsenet, i Sager vedkommende Overformynderiet, tilkom nemlig ingenlunde Magistraten paa Grund af Overformynderiets Forbindelse med samme, men i Kraft af dens Øvrighedsmyndighed i Almindelighed, og at Overformynderiet senere er udsondret fra Magistraten og Overøvrighedsforretningerne henlagte under Overpræsidenten, uden at der specielt blandt de Overformynderiet vedkommende Sager, der endnu sortere under Overpræsidenten, er nævnt den omhandlede Ret til at fremtvinge Møde ved Mulkt, kan derfor ikke have bevirket nogen Indskrækning i den Magistraten tidligere, nu Overpræsidenten tilkommende Myndighed. Forsaavidt Hr. Kammerherren, som det af Deres ovennævnte Skrivelse synes at fremgaae, maatte formene, at de nævnte Bestemmelser ikke hjemle Overøvrigheden Ret til at paalægge Nogen at give Møde for en anden Autoritet, skulde man ikke undlade at bemærke, at Budet i Plak. af 10de Febr. 1818 § 2 er ganske almindeligt, idet Amtmændene, naar de tilsige Nogen til Møde, ere bemyndigede til under Mulkt at paalægge Vedkommende at fremstille sig paa det opgivne Sted og til opgivne Tid, jvfr. ogsaa Kanc. Skr. af 4de Marts 1817 og Justits-Min. Cirkl. af 18de Juli 1856. Ligesom derhos Overpræsidenten under den modsatte Forudsætning end ikke kunde tilsige Nogen til at møde for Borgermestrene for de enkelte Afdelinger under Kjøbenhavns Magistrat, saaledes maa det i det Hele antages at ligge i Sagens Natur, at et saadant personligt Møde maa skee for den Embedsmand, under hvem Bestyrelsen af det vedkommende Øvrighedsanliggende sorterer, da ordentligviis kun han vil være i Besiddelse af den specielle Kundskab til det omhandlede Anliggende, der udkræves for at affordre Vedkommende

de Oplysninger og Forklaringer, til hvis Afvigelse de ere 26. Okt. indkaldte til Møde. Iøvrigt er det en Selvfølge, at der, forsaavidt det, der ønskes oplyst, er et ganske specielt Punkt, der af den paagjældende Autoritet nøiagtigt kan opgives for Hr. Kammerherren, Intet er tilhinder for at De — saaledes som det er skeet i den Sag, der har givet Anledning til ovennævnte Spørgsmaal — indkalder den Vedkommende for Dem og derefter meddeler Overformynderen den af den Paagjældende afgivne Forklaring. Hvad derimod angaaer Spørgsmaalet, om Overpræsidenten i Almindelighed under Mulkt skulde kunne paalægge Nogen at afgive Dokumenter til Overformynderen, som denne maatte ansee nødvendige for Bestyrelsen af de Overformynderiet underlagte Forretninger, maa Ministeriet med Hr. Kammerherren være enig i, at en saadan Myndighedsudøvelse, der i og for sig ikke kunde ansees for hensigtsmæssig, savner fornøden Hjæmme i Lovgivningen.

Skr. fra Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet til Chefen for Kbhvns Politi, hvori tiltrædes et af denne fremsat Forslag ang. Inddrivelse af Skolemulkt, hvorefter fremtidig de af Direktionen approberede Mulktlister tilstilles Politiet og Inddrivelsen overdrages denne Autoritet indenfor den terminus executionis, som i § 33 af And. 20. Marts 1844 er foreskrevet. 7. Nov.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt: 26. Nov. Efternævnte Gader, nemlig:

1. Kokkegaden i Frimands Qvarteer;
2. Nygade i St. Annæ Vester Qvarteer;
3. Nelligeade i Øster Qvarteer;
4. Store Kongensgade paa Christianshavn;
5. Lille Kongensgade paa Christianshavn;
6. Prindsensgade paa Christianshavn;

blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb derom tagne Bestemmelse, fremtidig at

26. Nov. benævne: den 1ste: Store Helliggeiststræde; den 2den: Gørnersgade; den 3die: Asylgade; den 4de og den 5te: Wildersgade; den 6te Prindsessegade.

19. Dec. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt at den over Eiendommen Nr. 75 i Udenbyes Klædebo Qvarteer anlagte nye Gade, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af § 9 i Loven af 14de December 1857, derom tagne Bestemmelse, bliver at benævne »Søgade«.

1860.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt:

26. Jan Efternævnte Gader i Udenbyes Klædebo Qvarteer, nemlig:

1. den hidtil saakaldte »Allers nye Bredgade«,
2. den hidtil saakaldte »Blaagaards Østergade«,
3. den Gade, der forbi Eiendommene Nr. 171 M. 7, 8 og 11 fører hen til Raadmandsmarken og
4. den hidtil saakaldte »Allers Nygade«,

blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af Lov af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb, derom tagne Bestemmelse, fremtidig at benævne: den 1ste Gormsgade, den 2den Vesselsgade, den 3die Raadmandsgade og den 4de Allersgade.

14. Febr. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt: Efternævnte Veie i Stadens Udenbyes Klædebo Qvarteer, nemlig:

1. Veien fra Østerbrogade forbi Eiendommene Nr. 136, 137 a. og b., 138 og 139 til Eiendommen Nr. 134 (Ny Kalkbrænderi);

2. den Vei, der mellem Eiendommene Nr. 138 og 139 gaaer fra Strandveien til Indkjørselen til Ny Kalkbrænderi;

3. Veien, der langs Kysten over Eiendommene Nr. 131, 132 og 133 fører til Ny Kalkbrænderi;

4. den mellem de under Nr. 1 og Nr. 3 anførte Veie over Eiendommen Nr. 132 udlagte Forbindelsesvei;

5. den fra Jagtveien over Grunden Matr. Nr. 171 E. 1 udlagte Vei; og

6. den Vei, der løber parallel med Lygteveien for En-14. Febr. den af Allersgade og Gormsgade,

blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af Lov af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb, derom tagne Beslutning, at benævne saaledes: 1. Kalkbrænderivei, 2. Nøisomhedsvei, 3. Sibbernsvei, 4. Batterivei, 5. Odinsgade, 6. Dagmarsgade.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

21. Febr.

Kjøbenhavns Magistrat har ved behagelig Skrivelse af 28. f. M. tilstillet Indenrigsministeriet et af Erklæring fra Stadskonduktøren ledsaget Andragende, hvori Ejeren af Nr. 136 A i udenbys Klædebo Kvarter, besværer sig over, at Loftsrummet i bemeldte Ejendom er, paa Grund af den ved samme anvendte Konstruktion, medtaget under det skattepligtige Areal.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligen meddele velbemeldte Magistrat til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for vedkommende, at, da Loftsrummet i ovennævnte Bygning dannes derved, at 4 Ydermure ere forlængede over Loftets Grund, indtil de naa Tagfladen, og der i disse Ydermure findes Loftsvinduer, medens ifølge Forordningen af 1ste October 1802 § 29 ikkun Lofter og Loftsværelser, hvis Vinduer ere anbragte igjennem Taget eller i Gavlene ikke skulle medtages i Beregning til Bygningsafgift, kan Ministeriet ikke inklade sig paa denne Besværing.

[Skr. 8. Juni 1860.]

Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri.

3. Marts.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den, som streifer arbejdsløs omkring uden at kunne oplyse, at han er i Besiddelse af Midler til sit Underhold, eller at han idetmindste søger lovligt Erhverv, bliver som Løsgænger at ansee med Straf af Fængsel paa Vand

3. Marts. og Brød. Hvor Tvangsarbeidshuse ere indrettede, kan istedetfor Fængsel paa Vand og Brød Arbeide i disse idømmes, saaledes at 6 Dages Tvangsarbeide ansees lige med 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød. [*Fattigl. 9. April 1891 § 32. L. Nr. 63, 1. April 1911 §§ 8, 9, 18, 11.*]

§ 2. Enhver, der ikke vides at have Formue, fast Næringsvei eller anden Stilling, der afgiver Betyggelse for, at han finder sit Underhold uden Skade for det Almindelige, kan Politiværgigheden affordre Rede og Rigtighed for, hvorledes han ernærer sig. Findes den Paagjældendes Forklaring enten i sig selv eller efter anstillet Undersøgelse ufyldstgjørende, har Politiværgigheden at give ham Tilhold om at søge lovligt Erhverv og, forsaavidt han ikke selv kan forskaaffe sig Arbeide, at meddele ham Anviisning paa saadant, i hvilken Henseende Fattigbestyrelsen bør være Politiet behjælpelig. Politiværgigheden kan derhos foreskrive den Paagjældende Iagttagelsen af saadanne Regler, hvorved den sættes istand til at paasee, at han virkelig søger det af ham opgivne eller ham anviste Erhverv, og navnlig paalægge ham til visse Tider at møde og derom give fornøden Oplysning. De ommeldte Tilhold skulle tilføres Politiprotokollen med udtrykkelig Tilkjendegivelse om det med sammes Overtrædelse forbundne Strafansvar. Den, der modvillig tilsidesætter de ham i Medfør af det Ovenanførte givne Tilhold, bliver at ansee som Løsgænger. [*Fr. 10. Decbr. 1828. L. Nr. 81, 30. Marts 1906 § 1. L. Nr. 63, 1. April 1911 § 8.*]

§ 3. Den, som selv gjør sig skyldig i Betleri, eller som udsender sine Børn eller Andre, der høre til hans Huusstand og ere hans Myndighed undergivne, for at betle, eller som, vidende om at disse betle, ikke afholder dem derfra, straffes med simpelt Fængsel indtil 8 Uger eller med Fængsel paa Vand og Brød indtil 15 Dage, istedetfor hvilken sidste Straf paa de Steder, hvor Tvangsarbeidshuse ere indrettede, Arbeide i disse kan idømmes efter det i § 1 bestemte Forhold. [*Plan 1. Juli 1799 §§ 126, 141. Strfl. 10. Febr. 1866 § 213. L. Nr. 63, 1. April 1911 §§ 8, 9, 18.*]

§ 4. Justitsministeriet bestemmer, hvilke Fattig- og Arbeidshuse der, med Hensyn til Straffen for Løsgænger

og Betleri, skulle ansees som Tvangsarbeidshuse, samt af 3. Marts. hvilke Jurisdictioner de kunne afbenyttes; naar saadanne Bestemmelser ere tagne, bringes de ved offentlig Bekjendtgjørelse til almindelig Kundskab. [*Fattigl. 9. April 1891 § 33. L. Nr. 63, 1. April 1911 §11.*]

§ 5. Naar Nogen paa eengang findes skyldig i Løsgænger og Betleri, bliver kun den for den førstnævnte Forseelse fastsatte Straf at anvende, hvorhos det begaaede Betleri bliver at tage i Betragtning ved Straffegradens Bestemmelse. [*L. Nr. 63, 1. April 1911 § 18.*]

§ 6. Børn under kriminel Lavalder straffes ikke for de i denne Lov omhandlede Forseelser. [*L. Nr. 63, 1. April 1911 § 15.*] Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbh. gjør vitterligt at 15. Marts. den Vei, der i Forlængelse af Guldbergsgade fører til de over Eiendommen Matr. Nr. 63 A, 18 C og 19 C i Udenbyes Klædebo Qvarteer udlagte Gader, bliver, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i Medhold af Lov af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb derom tagne Beslutning, ligeledes at benævne Guldbergsgade.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Skanderborg 16. April. **Amt**, hvori Samme — i Anledning af et til Ministeriet indsendt Andragende, hvori en Mand, næst at meddele, at han i Horsens Kjøbstad agter at oprette et Udsalg af Leer, Skjæreknive samt Agerdyrkningsredskaber, havde forespurgt, hvorvidt saadant Ethverv er at ansee for fri Næring, navnlig med Hensyn til at det er hans Ønske at forhandle ikke blot egne, men ogsaa Andres Frembringelser af den nævnte Art — svares, at da det ikke kan antages, at der ved Loven af 29de Decbr. 1857 (jvfr. ogsaa Slutningsbestemmelsen i den under 31te Marts 1858 udfærdigede Vedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at ansee som bunden Næring i Horsens Kjøbstad) er gjort nogen Indskrænkning i den ved Fdn. af 22de Oktbr. 1794 § 1 og Plak. af 17de Novbr. 1825 Alle og Enhver uden Indskrænk-

16. April ning hjemlede Frihed til saavel at forhandle som at forfærdige alle til Agerdyrkningen henhørende Redskaber, maa Ministeriet holde for, at det af Andrageren reiste Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

[*Næringsl. 29. Dec. 1857 § 53.*]

1. Juni. **Justitsmin. Cirk. til samtlige Overøvrigheder ang. Adgang for Vedkommende til at blive bekendte med afgivne Embedserklæringer over Ansøgninger og Klager.**

Ministeriet skulde tjenstligst anmode (Tit.) om, forsaavidt angaaer de Sager, som henhøre under (Tit.) egen Afgjorelse, paa Forlangende enten een Gang at meddele vedkommende Ansøgere eller Klagere, hvis Ansøgning eller Klage ei er bleven taget tilfølg, Afskrift af den eller de i Sagen afgivne Erklæringer, eller at give dem Leilighed til een Gang at tage Afskrift af samme.

Ligesom imidlertid den saaledes aabnede Adgang til at blive bekendt med afgivne Erklæringer ikke skal finde Sted med Hensyn til Ansøgninger om Embeder eller Bestillinger, eller om Fritagelse for Tiltale, Eftergivelse eller Formildelse af tilkjendte Straffe, eller med Hensyn til Embeds- eller Bestillingsmænds Klager over deres Foresatte, saaledes vil der ogsaa i andre Tilfælde kunne nægtes vedkommende Ansøgere eller Klagere Afskrift af de afgivne Erklæringer, naar særegne Omstændigheder antages at gjøre Saadant utilstedeligt, dog at der i saa Fald uopholdeligt desangaaende gjøres Indberetning til Ministeriet, for at dette kan afgjøre, om der har været tilstrækkelig Føie til Nægtelsen. Det tilføies sluttelig, at Ministeriet for sit Vedkommende er sindet, forsaavidt angaaer de under dets Afgjorelse henhørende Sager, paa lignende Maade at give Vedkommende Leilighed til at blive bekendt med Erklæringer over Ansøgninger og Klager, som ikke ere tagne tilfølg.

[*L. 2. Febr. 1866 om Erklæringers Meddelelse til Ansøgere og Klagere.*]

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbhvn gjør vitterligt: 7. Juni.
Nedenanførte tvende Gader i Stadens Udenbyes Klædebo
Qvarteer:

- 1) Den saakaldte Blaagaards Korsvei og
- 2) den saakaldte St. Hansgade, saavel som
- 3) det paa Stadens Vesterbro i Udenbyes Vester Qvar-
teer udlagte Torv

blive overensstemmende med Kommunalbestyrelsens,
i Medhold af Loven af 14de December 1857 om Gader, Veie
og Vandløb § 9 derom tagne Bestemmelse, fremtidig at be-
nævne: den 1ste Korsgade, den 2den uforandret som hidtil
St. Hansgade, og det under Nr. 3 anførte Torv: Vester-
broes Torv.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

8. Juni.

Efterat have modtaget Kjøbenhavns Magistrats Yttrin-
ger i behagelig Skrivelse af 15de i forrige Maaned over det
dermed tilbagefulgte Andragende, hvori N. N. forespørger,
om Loftsrummet til hans Ejendom Matr. Nr. 136 A i Udenbyes
Klædebo Kvarter kan fritages for de det paalignede Skat-
ter, naar han blænder Glasset i Loftsvinduerne, eller hvil-
ken Forandring fordres gjort, for at bemeldte Loftsrum kan
fritages for Beskatning, skulde jeg ikke undlade herved at
meddele, at Ministeriet, i Henhold til hvad Stadskonduk-
tørens over Sagen afgivne Erklæring desangaaende inde-
holder, med velbemeldte Magistrat maa være enig i, at oft-
meldte Loftsrum efter de gjældende Regler ikkun vil kunne
fritages for at ansættes til Skat, naar de i Ydermurene
værende Vinduer og Vindueskarne udtages og Aabningerne
tilmures.

[Fr. 1. Okt. 1802 § 29. Skr. 21. Febr. 1860.]

Regulativ for St. Hans Hospital for Sindssyge *)

16. Juni.

A. Bestyrelsen og Personalet.

§ 1. Den i Henhold til allerhøieste Resolution af 14de
October 1851 paa Bidstrupgaard oprettede nye Helbredel-

*) Nu afløst af Regulativ af 27. Jan. 1910.

16. Juni. sesanstalt, der i Forbindelse med den dertil hørende Pleieanstalt for uhelbredelige Sindssyge benævnes: »St. Hans Hospital for Sindssyge«, er nærmest bestemt til Behandling af saadanne helbredelige Sindssyge, der ere hjemmehørende i Kjøbenhavns Commune; dog ville, forsaavidt Pladsen for Patienter fra denne Commune ikke optages, ogsaa helbredelige Sindssyge fra andre Dele af Riget saavel som fra Udlandet kunne indlægges.

§ 2. Hospitalet sorterer under Kjøbenhavns Communalbestyrelse og bestyres i administrativ og økonomisk Henseende af Kjøbenhavns Magistrats 2den Afdeling. I lægelig Henseende bestyres Hospitalet af en Overlæge under Iagttagelse af de i det Følgende indeholdte Bestemmelser og de Forskrifter, som gives ham af den samlede Magistrat eller af vedkommende Borgermester, samt iøvrigt under det Tilsyn og den Control, som Lovgivningen paabyder. Til at varetage Anstaltens Administration og Økonomi, overensstemmende med derom udfærdigede Instruxer, ansættes en Inspecteur. Med Hensyn til den daglige, reent lokale Bestyrelse kan vedkommende Borgermester lade sig repræsentere af Overlægen, hvem den samlede Magistrat eller den paagjældende Borgermester selv i den Henseende kan tildele en saadan Myndighed, som findes forenelig med Borgermesterens Ansvar og Anstaltens Tarv. [Vedt. 29. Dec. 1857 §§ 11, 16, 21, 25, 25. Marts 1909 § 2.]

§§ 3.—22. — — —

[Fund. 26. Dec. 1766.]

2. Juli. **Raadstue-Pl. ang. Benævnelsen af tvende Veie i Udenbys Klædebo Qvarteer.**

Magistraten gjør vitterligt: Nedenanførte Veie:

1) Den over Blegdamsjorderne anlagte nye Vei i Udenbys Klædebo Qvarteer, og

2) den Vei, der fra den første Omdreining paa Citadelsveien nærmest Østerbrogade mellem Eiendommene Matr. Nr. 123 og Matr. Nr. 127 A og 127 B fører til den under Nr. 125 A matrikulerede Parcel af Classens Have, blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens, i

Medfør af Lov af 14de Decbr. 1857 om Gader, Veie og 2. Juli. Vandløb § 9, derom tagne Beslutning, at benævne:

- 1) Ryesgade.
- 2) Classensvei.

Skr. fra Kbhvns Mag. til Formanden for Rodemestrene, 17. Aug. hvori meddeles, at Heste, der tilhøre her i Staden boddende Personer, og ere bestemte til Afbenyttelse sammesteds, maa, selvom de en Del af Sommeren paa visse Tider af Døgnet ere opstaldede paa Lyststeder udenfor Stadens Grund, i Henhold til det ved Pl. 12. Okt. 1838 kundgjorte allerhøjeste Rescript af 26. Sept. s. A. ansees som afgiftspligtige.

[An. 7. Dec. 1770.]

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag., hvori Ministeriet 23. Aug. paa Magistratens derom gjorte Indstilling, meddeler Stadfæstelse paa følgende Forandringer i Vedtægten for Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857, at i § 11 Ordene: »3 Overlæger«, forandres til »4 Overlæger«, og at i § 16 Ordene: »1 Overlæge ved Samme 1000 Rd.« forandres til: »2 Overlæger ved Samme hver 1000 Rd.«

Indenrigsm. Skr. til Kbhvns Mag. ang. Forandring i 11. Okt.
Indenrigsmin. Skr. af 31. Jan. 1859 om Anvendelsen af Kjøbesummerne for nye Pladser i Vartou Hospital. .

Efterat Ministeriet under 31. Januar f. A. havde meddeelt sit Samtykke til Optagelsen af et forøget Laan til Ombygningen af Vartou Hospital blandt Andet paa Vilkaar, at den Indtægt, som Hospitalet kunde forvente af den ved Ombygningen foranledigede Tilvæxt af Pladser, vilde være at anvende til ekstraordære Afdrag paa Laanet, har Kjøbenhavns Magistrat i behagelig Skrivelse af 26de f. M. meddelt, at Hospitalet, saafremt dette Vilkaar fuldstændigt skulde efterkommes, vilde savne de tilstrækkelige Midler

11. Okt. til at fyldestgjøre sine Forpligtelser mod de nye Lemmer, idet de Midler, som Hospitalet fortiden eier, derunder det samme ved Rskr. af 17de Marts 1784 tilsikrede Tilskud fra Kommunen, i det Væsentlige kun ere tilstrækkelige til at underholde de allerede funderede 432 Fripladser, hvorimod der til de nye Pladser foruden det nu tilvejebragte Huusrum endvidere ved Afhændelse af samme paa en af de anførte Maader maa skaffes en Kapital, som kan være tilstrækkelig til deraf at udrede Ugepenge for Lemmerne, Brændsel og andre aarlige Udgifter. Velbemeldte Magistrat har derfor i Henhold til en af Samme i saa Henseende anstillet Beregning, efter forud indhentet Samtykke fra Stadens Borgerrepræsentanter, til Ministeriets Approbation indstillet, at der af den Kjøbesum, som bliver at erlægge til Vartou Hospital for at erhverve Belæggelsesret til en Plads i Hospitalet, kun afgives 500 Rd. til ekstraordinært Afdrag paa det til Hospitalets Ombygning optagne Laan, og at der af Betalingen for de Pladser i Hospitalet, som kjøbes for en enkelt Persons Levetid, Intet anvendes til saadant Afdrag.

Foranlediget heraf skulde man tjenligst melde, at den saaledes begjærte Approbation herved meddeles.

19. Okt. **Bekjendtgjørelse ang. Erhvervelse af Belæggelsesret til Pladser i Vartou Stiftelse.** Udfærdiget af Kjøbenhavns Magistrat.

I indeværende Efteraar er den i Aaret 1856 begyndte Ombygning af Vartou Hospital, hvorved den hele Stiftelse er væsentlig forandret, fuldført. Der er herved bleven Plads til 61 nye Lemmer, fordeelte ialt i 20 Værelser, hvoraf 1 til 7 Personer, 9 til 4 Personer, 1 til 3 Personer, 6 til 2 Personer og 3 til 1 Person. Med disse Pladser vil blive forbunden de Lemmerne i Almindelighed tilstaaede Ugepenge, 4 Mk. 2 Skil. ugentlig, Varme i Værelserne, fri Lægehjælp og Medicin, Forplejning i Sygdomstilfælde samt Adgang til Hospitalets øvrige Beneficier, hvoriblandt Etatsraad Suhrs og Hustrus Legat for 55 Lemmer paa 2

Mk. ugentlig for hver, hvorimod Hospitalet forbeholder sig 19. Okt. Ret til at arve de indlagte Personer efter de almindelige for Hospitalet gældende Bestemmelser. Adgang til disse Pladser kan erhverves ved Kjøb, enten saaledes, at de kjøbes for den enkelte indlagte Persons Levetid, eller saaledes, at Belæggelsesretten til dem afhændes til Kjøberen efter Omstændighederne for bestandigt eller for et begrændset Tidsrum. I første Tilfælde erlægges til Hospitalet en Capital efter følgende Scala, som er afpasset efter hvad en Livrente af 40 Rd. koster hos Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842:

	for	for		for	for
	Mænd	Qvinder		Mænd	Qvinder
paa 50 Aar	545 Rd.	620 Rd.	paa 63 Aar	385 Rd.	450 Rd.
— 51 —	530 —	610 —	— 64 —	375 —	435 —
— 52 —	520 —	595 —	— 65 —	360 —	420 —
— 53 —	505 —	585 —	— 66 —	345 —	405 —
— 54 —	495 —	570 —	— 67 —	335 —	390 —
— 55 —	480 —	560 —	— 68 —	325 —	375 —
— 56 —	470 —	545 —	— 69 —	310 —	360 —
— 57 —	460 —	530 —	— 70 —	300 —	345 —
— 58 —	450 —	520 —	— 71 —	290 —	330 —
— 59 —	435 —	505 —	— 72 —	275 —	320 —
— 60 —	425 —	490 —	— 73 —	265 —	310 —
— 61 —	415 —	475 —	— 74 —	255 —	295 —
— 62 —	400 —	460 —	— 75 —	245 —	285 —

og saa fremdeles med en efter den stigende Alder faldende Betaling. I sidste Tilfælde erlægges til Hospitalet en Capital een Gang for alle af 1,800 Rd., med hvis Renter Pladsen for bestandigt funderes. Pladsen vil da blive betegnet med Stifterens Navn, og hvis denne er en offentlig Autoritet, et Lehn, et Stamhuus, et Laug eller deslige, vil Belæggelsesret til Pladsen kunne erhverves for bestandigt, saaledes, at den offentlige Autoritet, Lehnet, Stamhuset eller Lauget bestaar, medens Retten efter dens eller dets Ophør vil gaae over til Hospitalets Bestyrelse. Funderes Pladsen af en Privat, vil Belæggelsesret kunne indrømmes Stifteren

19. Okt. og hans Descendenter i et Tidsrum af 100 Aar, men for fjernere Slægtinge i et efter Omstændighederne mere begrændset Tidsrum, efter hvis Udløb Belæggelsesretten gaaer over til Hospitalets Bestyrelse, hvorimod der vil kunne betinges en af Slægtskabets Nærhed og Tiden ubegrændset Fortrinsret for Stifterens Slægtinge til i Trangtilfælde at blive indlagte paa den af ham erhvervede Plads. I begge Tilfælde maa den, der indlægges, være trængende, forsørgelsesberettiget her i Staden, mindst 50 Aar gammel, have ført et skikkeligt Levnet, ikke være behæftet med nogen smitsom Sygdom eller Sinds-
svaghed og endelig medbringe fornødne Sengeklæder, Lagener og Gangklæder, hvorimod Jernsengested leveres af Hospitalet. Nærmere Oplysning om de nye Pladser samt om de siden Aaret 1842 bestaaende 15 Betalingspladser, fordeelte i 3 Værelser for 1 Person og 6 Værelser for 2 Personer, for hvilke ogsaa den ovenfor angivne Betaling for Fremtiden vil være at erlægge, meddeles i Magistratens første Afdeling, til hvilken Begjæringer om Kjøb af Pladserne ville være at indlevere og med hvem der ogsaa vil være at forhandle om de speciellere Vilkaar, som maatte attraaes for Erhvervelse af Belæggelsesret til Pladserne.

[Fund. 30. Nov. 1607. Skr. 3. Nov. 1852.]

20. Okt. **Indenrigsm. Skr. til Kbhvns Mag.**

Efter Indstilling fra Havnecapitainen ved Kjøbenhavn's Havn og Rhed har Ministeriet ved en Skrivelse til ham af Dags Dato approberet, at den Besigtigelse af samtlige under Havnebestyrelsens Opsigt og Direction værende Broer og Bolværker her i Staden, som i Henhold til det allerhøieste Rescript af 22de Juli 1756 skal finde Sted aarligen strax efter Michaeli, for Fremtiden maa foretages ved Broerne af Stadsbygmesteren, Havnemesteren, Havnebygmesteren samt en Tømmermester, en Smedemester og en Muurmester, og ved Bolværkerne af

Havnemesteren, Havnebygmesteren, en Tømmermester og 20. Okt.
en Smedemester.

Ved at meddele Ovenstaaende skulde Man, da Ministeriet med Havnecapitainen maa være enig i, at det vil være rettest, at bemeldte Haandværksmester udmeldes af Kjøbenhavns Magistrat, tjenligst anmode velbemeldte Magistrat om at ville efter nærmere Opfordring fra Havnecapitainen aarligen til den ovennævnte Tid udmelde disse Haandværksmestere til at deltage i Besigtigelserne.

(Raadstuearkivet 1. Afd.s Sager 1366/1860.)

Indenrigsm. Skr. til Kbhvns Mag. ang. aarlig Indberetning om Benyttelsen af veldædige Stiftelsers Bygninger, hvem partiel Skattefrihed er indrømmet. 29. Okt.

Efterat Indenrigsministeriet i Skrivelse af 11te Januar sidstleden havde udbedt sig Kjøbenhavns Magistrats Ytringer meddelte om, hvorvidt og hvorledes det paasees og ved Regnskaberne legitimeres, at den forskellige Stiftelser ved allerhøieste Resolutioner indrømmede Fritagelse for Bygningsafgift kun finder Sted for de Leiligheders Vedkommende, der benyttes paa en saadan Maade, at de i Henhold til vedkommende kongelige Resolutioner er fritagne for Bygningsafgift, og efter at have modtaget velbemeldte Magistrats Skrivelse af 1ste Marts d. A. og den dermed fulgte Erklæring fra Stadskondukteuren, Spørgsmaalet angaaende,

skulde man ikke undlade herved tjenligst at anmode velbemeldte Magistrat om behageligen at ville meddele samtlige Bestyrelser for alle nu bestaaende eller fremtidige veldædige Stiftelser, hvem partiel Skattefrihed er eller maatte blive indrømmet, Paalæg om, inden hvert Aars 1ste April at afgive til Stadskondukteuren en paa Tro og Love udfærdiget skriftlig Erklæring om, hvilke Dele af de paagjældende Stiftelsers Bygninger der ere bortgivne til Fribolig, udleiede til modereret og til gangbar Leie, overladte til Betjente som en Deel af deres Løn eller benyttede paa anden i vedkommende Resolution an-

29. Okt. ført Maade, hvorhos samtlige paagjældende Bestyrelser bedes tilkendegivet, at den indrømmede Skattefrihed fortabes, saafremt den omhandlede Erklæring ikke maatte indkomme til den fastsatte Tid, eller hvis det skulde vise sig, at den indeholdt urigtige Angivelser.

[Fr. 1. Okt. 1802.]

29. Okt. **Indenrigs-Min. Skr. til Kbhvns Mag.,** hvori Ministeriet — med Hensyn til at Magistraten, i Anledning af en Forespørgsel fra Eieren af den saakaldte amerikanske Mølle paa Vesterbro angaaende hvorvidt det kan formenes ham at indføre og paa Axeltorvet her i Staden forhandle det af ham formalede Meel og Gryn, havde bemærket, at da disse Varer ei ere Landvæsesprodukter, som Fdn. af 23de April 1845 § 1 ommelder, kan Andrageren ifølge Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 42 ikke være berettiget til at falholde dem paa Stadens Torv uden en særlig Indrømmelse af Kommunalbestyrelsen og Politiet, samt at Magistraten, da der ingen Mangel er paa faste Udsalgssteder for de omspurgte Varer overalt i Staden, for sit Vedkommende ikke vil kunne samtykke i, at en saadan Tilladelse meddeles Andrageren — henstiller til Magistraten, om der ikke, forinden Andrageren i Overensstemmelse hermed meddeles Besked, turde være Anledning til nærmere at undersøge, om ikke ialtfald de tvende ugentlige almindelige Torvedage her i Staden, hvor ingen egentlige Markeder afholdes, maae regnes som Markedstid, jvfr. Udtrykkene i Fdn. af 16de April 1681 I § 10: »ugentlige eller aarlige sædvanlige Markeder«, og Paagjældende saaledes i Medfør af den ovenciterede Lov af 29de December 1857 § 41 være berettiget til paa disse Dage at forhandle de af ham formalede Varer paa Axeltorvet her i Staden, hvorom man ønsker at modtage Magistratens nærmere Yttringer*).

*) Magistraten svarede under 1ste November 1860, at det Axeltorv, som to Gange om Ugen finder Sted i Kjøbenhavn, ikke adskiller sig, hverken med Hensyn til de Personer, som der maae

**Indenrigsm. Skr. til Amtmanden over Odense Amt ang. 1. Nov.
Betingelsen for at vinde Borgerskab som Graveur, Kobber-
og Stenrykker m. m.**

Under 12te f. M. har Deres Excellence hertil indsendt et Andragende, hvori Magistraten i Odense, foranlediget af en fra N. N. her af Staden fremkommen Begjæring om at blive meddeelt Borgerskab som Graveur, Kobber- og Stenrykker i Odense samt Tilladelse til sammesteds at oprette og drive et lithographisk Etablissement med Ret til Udsalg af dettes og Andres lithografiske Frembringelser, har forespurgt:

1) om Paagjældende har at forfærdige noget Prøvestykke som Graveur, Kobber- eller Steenrykker;

2) om han, naar han efter Næringsloven erhverver Borgerskab som Graveur eller som Kobbertrykker, da har Ret til at udøve alle de ommeldte tre Næringer, eller om særskilt Borgerskab paa hver af dem er nødvendigt, og

3) om han ikke, forsaa vidt han ønsker Tilladelse til at forhandle ikke alene sine egne men ogsaa Andres lithographiske Frembringelser, vil have at erhverve kongelig Bevilling til Oprettelsen af et lithographisk Etablissement.

I denne Anledning skulde man tjenligst melde:

ad 1) at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende, og

ad 2 og 3) at Paagjældende maa erhverve særskilt Borgerskab som Graveur og som Kobbertrykker, men at derimod Næringen som Stenrykker er fri, dog at den som saadan kun giver Adgang til at forhandle egne Frembringelser, hvorimod Borgerskab maa erhverves, naar Vedkommende ønsker at opnaae den i Næringslovens § 23 om-

fremstille sig som Handlende, eller med Hensyn til de Varer, som der maae falbydes, fra de sædvanlige Axeltorve i Landets Kjøbstæder, og at det derfor ikke skjønnes at den Omstændighed, at Markeder ei holdes i Kiøbenhavn, med Undtagelse af de ugentlige Heste- og Kvægmarkeder paa Trommesalen, kan give Kiøbenhavns Axeltorv et andet Præg end Kjøbstædernes har.

1. Nov. handlede Ret til ogsaa at forhandle Andres Frembringelser*).

11. Nov. **Lov ang. Ophævelse af de ved Placat af 1. Marts 1814 foreskrevne Indbetalinger til Statskassen for Bevilling som Mæglere m. v.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Den ved Placat af 1ste Marts 1814 § 1 som Betingelse for Erhvervelsen af Berettigelse til at være Mægler foreskrevne Indbetaling til Statskassen bortfalder for Fremtiden. Derimod skal Enhver, som herefter beskikkes til Mægler, istedenfor den ved Forordningen for Mæglerne i Kjøbenhavn af 22de December 1808 § 1 og de for enkelte Kjøbstæder allernaadigst approberede Mæglerartikler anordnede Afgift til vedkommende Communekasse, erlægge en Kjendelse af samme Størrelse som den, der i vedkommende Kjøbstad betales for Borgerbreve paa en Nærings-

*) Indenrigsministeriet havde, forinden det afgav ovennævnte Svar, anmodet Kjøbenhavns Magistrat om at meddele, hvilke Regler, der i den omspurgte Henseende følges her i Staden, i hvilken Anledning Magistraten havde svaret, at Næring som Graveur og Kobbertrykker vel ifølge Vedtægt af 31te Marts 1858 fortiden her i Staden er bunden Næring, men at der ikke vil blive forlangt Afreggelse af nogen Prøve som Betingelse for Adgang til samme, da saadant ikke har været forlangt i de enkelte Tilfælde, hvor slikt Borgerskab tidligere har været meddeelt, men kun at Vedkommende fyldestgør de i Lov af 29de December 1857 § 2 foreskrevne almindelige Betingelser for Borgerskabs Erhvervelse. Derimod vides det ikke, at Nogen her i Staden har vundet Borgerskab som Steentrykker, jvfr. Kanc. Skr. af 27de Juni 1838, og denne Næring er ogsaa endnu fri, hvad enten Vedkommende vil kalde sin Virksomhed Steentrykkeri eller lithographisk Etablissement men vil han, foruden sine egne Frembringelser, tillige falde Andres, vil Magistraten paalægge ham at tage Borgerskab i Henhold til Lov af 29de December 1857 § 2, da det ikke antages, at den i Lovens § 23 hjemlede Afsætningsret er knyttet til Næringer, som udøves uden Borgerskab.

vej af første Klasse, og skal denne Kjendelse iøvrigt være 11. Nov. undergivet de samme Regler, som ved Lov af 29de December 1857 § 12 ere foreskrevne angaaende Borgerskabspenge. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

**Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Bornholm, in- 14. Nov.
deholdende Afgjørelse paa forskellige Spørgsmaal om
Erhvervelsen af Borgerskab, m. m.**

I tvende med Hr. Kammerherrens Skrivelser af 7de Marts og 10de Juli d. A. hertil indkomne Andragender har By- og Herredsfoged N. N. i Nexø begjært Ministeriets Resolution med Hensyn til følgende Spørgsmaal, nemlig:

1) hvorledes der bliver at forholde ved Meddelelsen af Borgerskab paa Driften af det i Forening med Dampbrænderiet i Nexø anlagte Ølbryggeri samt paa Driften af det i Aakirkeby i sin Tid anlagte Dampbrænderi, hvilke Anlæg begge eies af forskjellige Interessentskaber, der i det Væsentlige ere byggede paa transportable Aktier, og hvis Medlemmer ikke tage umiddelbar Deel i Forretningerne;

2) hvorvidt de aktive Interessenter i Brændeviinsbrænderier ville have at erhverve nogen høiere Tilladelse til sammes Drift og om nogen særlig Duelighedsprøve bliver at aflægge af dem eller af Brænderibestyreren;

3) hvorvidt Borgerskab paa Driften af den ved Nexø beliggende saakaldte Nymølle, der eies af et Interessentskab, rettelig er udfærdiget til Hovedinteressenten, der tillige er Bestyrer af Møllen, paa Interessentskabets Vegne, samt hvorvidt der i andre Tilfælde af samme Beskaffenhed kan forholdes paa lignende Maade, eller om Interessentskabet som saadant eller de enkelte Medlemmer af samme ville have at løse Borgerskab;

4) om de saakaldte Jægteskipperere, hvis Seilads hovedsagelig indskrænker sig til at fare mellem Nexø og Kjøbenhavn, ere pligtige til at tage Borgerskab, og om de da have at løse Borgerbrev af 3die Klasse, saaledes som for Nexø Kjøbstad er fastsat for Skipperere i Almindelighed;

5) om Bestemmelsen den under 26de Marts 1857 af

14. Nov. Indenrigsministeriet konfirmerede Havne- og Brotaxt for . Nexø om, at Enhver, der sammesteds tager Borgerskab som Skipper, skal erlægge en Afgift af 6 Rd. til Havnekassen, ogsaa maa ansees anvendelig med Hensyn til de ovennævnte Jægteskipper, saafremt de ansees pligtige at tage Borgerskab;

6) om Fuldmyndighed maa ansees som en nødvendig Betingelse for at vinde Borgerskab som Skipper;

7) om den i Næringslovens § 9 indeholdte Bestemmelse, at Magistraten, naar Nogen ikke kan erhverve Borgerskab paa Grund af den i samme Lovs § 2 Nr. 3 indeholdte Bestemmelse, eller ifølge § 11 har forbrudt saadan Adkomst til Næringsbrug, er bemyndiget til at meddele den Paagjældende Bevilling til at drive en eller anden Næring, er at forstaae saaledes, at saadan Bevilling kan meddeles paa enhver borgerlig Næring, t. Ex. ogsaa Kjøbmandshandel;

8) om der for saadan Bevillings Meddelelse bliver at udrede den sædvanlige i Henhold til Næringslovens § 12 for Borgerbreve paa den paagjældende Næring fastsatte Betaling;

9) hvorvidt de til den forrige Besætning paa Christiansø hørende Murere N. N. saafremt de vedblivende ønske at drive deres Profession i Nexø, ere pligtige at tage Borgerskab paa samme;

10) hvorledes der med Hensyn til de Personer, der ifølge en i Nexø hidtil fulgt Fremgangsmaade, der imidlertid ved Ministeriets Resolution af 16de Juni f. A er anseet for ulovlig, som mindreaarige have erholdt foreløbige, paa ringere Sort stemplet Papir udstedte Tilladelsesbeviser til at drive et eller andet Haandværk, mod derfor at erlægge anordnet Borgerskabsgebyr, saaledes at disse Beviser derefter, naar de Paagældende have opnaaet Fuldmyndighedsalderen, uden videre Betaling end for det stemplede Papir ombyttedes med behørigte Borgerbreve, bliver at forholde, naar bemeldte Tilladelsesbeviser skulle ombyttes med Borgerbreve, navnlig om Sagen kan ordnes saaledes.

at Paagjældende kun erlægger Forskjellen mellem det tid- 14. Nov.
ligere betalte Gebyr og det nugjældende høiere, samt For-
skjellen mellem det stemplede Papir, der har været benyt-
tet til Tilladelsesbeviset, og det for Borgerbrevet anordnede;

11) om Stedelsen til Børgerkab skal skee inden en Raadstueret eller under en anden lignende Form, eller om det er tilstrækkeligt, at der forholdes saaledes, at Borgerbrevet efter fornøden Legitimation, men uden Vidners Til- kaldelse eller mere solen Omgang, meddeles den Paagjæl- dende paa Byfogdens Embedskontoir efter det vedkom- mende Protokol derom Tilførte;

12) hvilke Sager der egne sig til Indførelse i de for Nexø og Aakirkeby autoriserede særskilte Raadstueproto- koller, samt hvorvidt den Raadstueskriveren paahvilende Forpligtelse til at »forrette Skriveriet i alle egentlige og blotte Magistratssager« strækker sig;

13) om der angaaende Opsigelse af Børgerkab vil være at udstede særskilt Attest paa stemplet Papir og mod Erlæggelse af Gebyr efter de navnlig i Fdn. af 3die Decbr. 1828 § 5 og Kanc. Skr. af 24de Juli 1830 indeholdte Regler, eller om en Annulationspaategning paa selve det paagjældende Borgerbrev er tilstrækkelig, samt

14) om Næringsbeviser, der udfærdiges for Landets Vedkommende af Andrageren som Politimester, kunne ind- føres i Herredets almindelige Politiretsprotokol, eller om de blive at indføre i en særlig dertil indrettet Protokol.

I denne Anledning skal man herved tjenligst melde:

ad 1) at de omspurgte Børgerkabsbreve, efter hvad der er oplyst om Beskaffenheden af de vedkommende In- teressentskaber, i Overensstemmelse med Lov om Haand- værks- og Fabrikdrift m. m. af 29de Decbr. 1857 § 4, 1ste Passus, kunne meddeles de paagjældende Interessentska- ber som saadanne;

ad 2) at Bevilling til Anlæg af Brændeviinsbrænderier i Kjøbstæderne er uforuden, og at den omhandlede Due- lighedsprøve er hævet ved kgl. Resol. af 6te Novbr. 1839, bekjendtgjort ved Plak. af 19de Novbr. s. A.;

14. Nov. **ad 3)** at man maa have det overladt til vedkommende Magistrats egen Afgjørelse, i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 29de Decbr. 1857 § 4, hvorvidt Borgerskab paa den omhandlede Møllebedrift og lignende af Flere i Forening drevne Anlæg vil være at tage af Interessentskabet som saadant eller af vedkommende Interessenter hver for sig;

ad 4) at de omhandlede Skippere maae være pligtige at erhverve Borgerskab, samt, forsaavidt de ikke opfyldte de i Fdn. af 8de Jan. 1802 forskrevne Betingelser for Erhvervelsen af saadant Borgerskab, hos Ministeriet søge Dispensation fra disse Betingelser, samt at der ikke findes Anledning til for deres Vedkommende at tilstede nogen Modifikation i den for Skipperborgerskabs Erhvervelse fastsatte Kjendelse;

ad 5) at denne Forespørgsel ansees bortfalden, idet den omhandlede Bestemmelse ifølge Ministeriets Skrivelse af 1ste September sidstleden bør udgaae af Havnetaxten;

ad 6) at Ministeriet antager, at den i Lov af 29de Decbr. 1857 § 2 Nr. 1 indeholdte almindelige Bestemmelse om, at Fuldmyndighed er en Betingelse for at vinde Borgerskab, ogsaa finder Anvendelse paa Skipperborgerskab;

ad 7) at det ikke skjønnes, at den Magistraten ved Næringslovens § 9 givne Bemyndigelse til at meddele de der nævnte Personer Bevilling til at drive en eller anden Næring skulde være indskrænket til visse Arter af Næring, men at de Paagjældende dog maae være udelukkede fra saadanne Næringer, som ikkun kunne tilstedes Personer, der ikke ere Politiet bekjendte fra nogen ufordeelig Side, jvfr. bemeldte Lovs §§ 49 og 51, hvorhos det, da den omhandlede Dispensation kun gjælder Forskrifterne i Næringslovens § 2 Nr. 3, er en Selvfølge, at den Paagjældende, for at Tilladelsen overhovedet skal kunne meddeles, maa opfylde samtlige øvrige foreskrevne Betingelser for at kunne vinde Adgang til Næringsens Drift;

ad 8) at ingen Kjendelse vil være at erlægge i Anled-

ning af slige Bevillingers Meddelelse, da saadant ikke er 14. Nov. foreskrevet i Loven;

ad 9) at man med Hr. Kammerherren er enig i, at de Paagjældende ikke kunne fritages for at tage Borgerskab og derfor at erlægge den anordnede Betaling;

ad 10) at dette Forhold efter Omstændighederne kan ordnes paa den angivne Maade;

ad 11) at man med Hr. Kammerherren er enig i, at det ikke er nødvendigt, at Stedelsen til Borgerskab nu, efterat Borgereden er bortfalden, skeer inden en Raadstueret;

ad 12) at man ligeledes maa tiltræde, hvad af Amtet angaaende dette Punkt er ytret;

ad 13) at der ifølge Næringslovens § 10 bliver angaaende Opsigelse af Borgerskab at give Borgerbrevet fornøden Paategning, hvorimod Attest om Opsigelsen ikkun bliver at meddele, naar saadan forlanges, i hvilket Fald den vil være at udfærdige paa samme Sort stemplet Papir som Borgerbrevet, hvorhos der for sammes Udfærdigelse bliver at erlægge det Halve af den Betaling, der er bestemt for Borgerskabets Tagelse;

ad 14) at man med Amtet er enig i, at det er tilstrækkeligt, at der angaaende de omspurgte Næringsbeviser tilføres Politiprotokollen det Fornødne.

Indenrigsm. Skr. til Kbhvns Mag.

28. Nov.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Høker Jensen anholder om Fritagelse for at svare Skatter af forskellige i hans Ejendom Matr.-Nr. 171 D 5 i udenbys Klædebo Kvarter, værende Lejligheder, der formentlig ikke indeholde 64 Kvadratalen, samt ved at lade følge en derover af Stadskonduktøren afgiven Erklæring, hvorefter de paagjældende Lejligheder, der hver for sig bestaa af 2 Værelser og et Kjøkken, vel ikke indeholde 64 Kvadratalen, naar Arealet af de to Bindingsværksvægge, som adskiller Værelserne indbyrdes, og det ene Værelse fra Kjøkkenet, ikke medtages, men indeholde 67 Kvadratalen naar Arealet af nysnævnte Vægge medtages, har Kjøben-

28. Nov. havns Magistrat i behagelig Skrivelse af 24. Novbr. f. A. henstillet til Ministeriets Afgørelse, hvorvidt saadanne Lejligheder, som de heromhandlede, rettelig ere ansatte til Bygningsafgift .

I denne Anledning skulde man, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Vedkommende herved tjenstligen meddele velbemeldte Magistrat, at da Indenrigsministeriet med Samme og Stadskonduktøren maa være enigt i, at de Vægge, som adskille de til en Lejlighed hørende Værelser, maa anses for at udgjøre en Del af Lejligheden og altsaa medtages, hvor der bliver Spørgsmaal om Lejlighedernes Kvadratindhold, kan Fritagelse for at svare Bygningsafgift af de omspurgte og lignende Lejligheder ikke bevilges.

[Fr. 1. Okt. 1802.]

22. Dec. **Raadstue-Plac. ang. Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn.**

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt: Ved allerhøieste Resolution af 7de Juli 1859 har Hans Majestæt Kongen paa derom nedlagt allerunderdanigst Forestilling fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet aller-naadigst approberet:

1) at Ligbæringen og Ligkjørselen for Hovedstadens Vedkommende fremtidig skal besørges fra et Begravelsescontoir, der bestyres af Magistraten efter et af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet approberet Regulativ*);

*) Det af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet under 18de Dechr. 1860 approberede Regulativ for Begravelsescontoiret i Kjøbenhavn er saalydende:

§ 1. Begravelsescontoiret modtager Bestillinger paa Begravelser, besørger de i efterfølgende Paragrapher omhandlede, der-til hørende Forretninger udførte, indkasserer Betalingerne derfor, samt foranstalter dem fordeelte til Vedkommende og aflægger derfor Regnskab. Ønsker Nogen andre Foranstaltninger iværksatte i Anledning af en Begravelse, end dem, som omhandles i det Følgende, saasom Klokkeringning, Orgelspil, Sang m. m., staaer det

2) at den Betaling, der fremtidig skal erlægges for 22. Dec. Ligbærere, Ligvogne, Kirkegaardsjord, Ligklæder, Skam-

ham frit for at arrangere saadanne, men uden Begravelsescontoi-
rets Mellekomst.

§ 2. Contoi-ret, der skal staae aabent for Publicum hver Søgnedag i de Timer, som af Magistraten nærmere bestemmes, forestaaes af en Bestyrer, som lønnes med 1000 Rd. om Aaret. Til Medhjælp for ham ansættes en Fuldmægtig med 500 Rd. aarlig. Begge antages og afskediges af Magistraten. Desuden ansættes et fast Bud med 250 Rd. aarlig, som antages og afskediges af Bestyreren paa Magistratens Approbation. Samtlige Lønninger, der udbetales maanedviis og forud saavel som hvad der maatte behøves til Extrabud, Leie af Contoirlocale, Varme og Belysning samt Contoirfornodenheder, udredes af de Indtægter, Contoi-ret oppebærer.

§ 3. Bestyreren, der i det Hele har at rette sig efter de ham af Magistraten givne Forskrifter, vil have at stille denne Caution for de ham betroede Oppebørsler af 2000 Rd. i anordningsmæssige Effecter. Fuldmægtigen skal, foruden at fløre den i § 9 nedenfor nævnte Controlbog, efter Bestyrerens Anviisning være denne til Medhjælp ved alle i og udenfor Contoi-ret forefaldende Forretninger, dog med Undtagelse af de egentlige Kasserforretninger, som altid bør besørge af Bestyreren selv.

§ 4. Forinden Bestillingen paa nogen Begravelse udføres fra Begravelsescontoi-ret, har Bestyreren at modtage den befalede Dødsattest og Attest fra Skifteretten. Efter Aibenyttelsen afleverer han førstnævnte Attest til Stadslægen eller anden vedkommende Autoritet, ligesom han, naar denne Attest dertil maatte give Anledning, om Dødsfaldet og de samme ledsagende Omstændigheder har at gjøre fornøden Anmeldelse for Politiet. Han bør derhos inden Begravelsen meddele vedkommende Præst Underretning om de forhaandenværende, ham bekendte Omstændigheder, som det med Hensyn til Udførelsen af Præstens Forretninger ved Begravelsen maatte være denne af Vigtighed at erfare, og navnlig bør han, naar der er Spørgsmaal om Selvmorderes Begravelse, meddele Præsten Underretning om den af Øvrigheden afgivne Resolution om Begravelsesmaaden.

§ 5. Under Begravelsescontoi-ret henlægges Ligbæringen, der indtil videre besørge af de hidtilværende Ligbærere, hvilke, om de dertil ere villige, gaae over i Begravelsescontoi-rets Tjeneste paa samme Vilkaar, hvorunder de nu ere ansatte. Indtræder der Vakance, har Bestyreren af Begravelsescontoi-ret at andrage for Magistraten, hvorvidt det vil være nødvendigt at antaae

22. Dec. leklæder m. v., fastsættes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, efterat der er givet Communalbestyrelsen og andre Vedkommende Lejlighed til at ytre sig;

nye i de afgaaedes Sted, og vil det da nærmere af Magistraten være at bestemme paa hvilke Vilkaar de nye skulle ansættes. Ligbærerne antages og afskediges af Magistraten paa Bestyrerens Forslag og have at rette sig efter den Instrux, der nu er gjældende for dem, eller den, som Magistraten senere maatte meddele dem. Den nuværende Formand for Ligbærerne og Kassereren afgaae; men forsaavidt de ei faae anden offentlig Ansættelse med en ikke ringere Indtægt, beholde de den Løn, de nu have, hvilken udredes af Begravelsescontoirets Indtægter.

§ 6. Bestyrelsen af Begravelsescontoiret foranstalter det bestilte Antal Ligbærere tilsagt til at møde til den efter foregaaende Aftale med Præsten, vedkommende Kirkebetjent og Sørgehuset bestemte Tid og Sted. Betalingen for Ligbæringen beregnes til Indtægt for Contoiret, som udreder Lønninger m. v. til Ligbærerne.

§ 7. Det fornødne Antal Ligvogne anskaffes for Begravelsescontoirets Regning, og ligesom dette bestrider Udgiften til deres Vedligeholdelse, Reenholdelse, Locale til deres Opbevaring m. v., saaledes føres den Betaling, der erlægges for deres Benyttelse, Contoiret til Indtægt. Det paahviler Bestyreren af Contoiret at foranstalte, at Ligvognen møder til Tid og Sted, at den efter Afbenyttelsen strax reengjøres, ligesom at Ligvognene med Tilbehør i det Hele altid ere i brugelig og forsvarlig Tilstand. Forsaavidt der hertil behøves særlig Hjælp, bestemmes saadan og Vederlaget derfor af Magistraten.

§ 8. Fremdeles besørges fra Begravelsescontoiret Tilsigelse til Graveren om Gravens Gravning, Anmeldelse til Klokkeren og til vedkommende Kirkebetjent, forsaavidt Liget skal henbringes i et Kapel, eller Begravelsesceremonien foretages der eller i Kirken.

§ 9. Bestyreren af Begravelsescontoiret har at udfærdige og at meddele Vedkommende specificeret Regning over samtlige Betalinger, som blive at erlægge for en Begravelse. Disse Regninger blive ved Udfærdigelsen af Fuldmægtigen at notere og indføre i en Controlbog, hvori ogsaa deres Betaling afskrives, og hvori tilige alle øvrige Contoiret passerende Indtægter saavel som samtlige dets Udbetalinger anføres. Over alle Indtægter og Udgifter, som passere hans Kasse, fører Bestyreren en sædvanlig Kassebog, som dagligen confereres med Controlbogen. Fra Kassebogen overfører Bestyreren de forskjellige Ind- og Udbetalinger i en Hoved-

3) at Forpligtelsen til at bruge Bedemænd bortfalder; 22. Dec. [O. B. 3. Aug. 1670. Rescr. 16. Juli 1841. Pl. 9. April 1864, 27. Dec. 1871 § 12.]

4) at Jord-, Sang- og Copulationspenge, der hidtil ere erlagte til Metropolitanskolen og Holmens og Garnisons Kirkeskoler, ophæves;

5) at det Privilegium, som under 30te Mai 1710, 26de Juli 1714 og 14de October 1724 indtil videre er blevet med-

bog, hvori saavel Kirkerne, som Contoiret selv og de Personer, for hvilke det oppebærer Betaling, hver have særlige Conti. Til Kirkerne og de nævnte Personer leveres hver Maaned en Afskrift af deres Conto, hvis Saldo ligeledes betales dem maanedsviis; dog blive Betalingerne til Præsterne, der ogsaa kunne erlægges paa Begravelsescontoiret, ugentligen af Contoiret at tilstille de Vedkommende med Forklaring om, for hvilke Begravelser de ere erlagte. Lønninger til Contoirets Personale, Erstatningen til Stadsbedemændene og andre lignende Udgifter, som maatte blive Begravelsesvæsenet paalagte, udbetales maanedlig og forud af Contoirets Indtægter. Forsaavildt Begravelsescontoirets Indtægter af Ligbæring og Ligvognskjørsel maatte overskyde dets Udgifter, derunder indbefattet den Erstatning, der maatte blive at udbetale til Holmens Kirke for Ophævelsen af dens særegne Privilegium paa Ligvognskjørsel, fordeles Overskudet mellem Kirkerne i Forhold til den Indtægt, hver Kirke har haft af Begravelserne, eller efter hvilke andre Regler, der derom maatte blive givne; dog finder Afregning i denne Henseende kun Sted for nogle Aar ad Gangen, første Gang 2 Aar efterat nærværende Regulativ er traadt i Kraft.

§ 10. Bestyreren af Begravelsescontoiret skal, forsaavildt hans Virksomhed giver Lejlighed dertil, have Indseende med, at Begravelsescontoirets Eneret til at lade Lig bortbære mod Betaling og til at holde Ligvogne til almindelig Afbenyttelse ikke overtrædes, saavel som med at Begravelserne indrettes paa en sommelig og anstændig Maade, ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor Ligets Bortbæring ikke foregaaer ved Contoirets Foranstaltning, samt gjøre fornøden Indberetning, naar nogen Overtrædelse heraf eller anden Mislighed maatte komme til hans Kundskab.

§ 11. Bestyreren af Begravelsescontoiret aflægger aarligt Regnskab for dets Indtægter og Udgifter. Det bilægges med den af Fuldmægtigen førte Controlbog og øvrige fornødne Actstykker, besorges revideret for Contoirets Regning af Magistraten og decideres og qvitteres af Samme.

22. Dec. delt Holmens Kirke til med sine Ligvogne at udføre Lig af Personer, som høre til Hof-, Land- og Søetaten, ophæves. Samtlige disse Bestemmelser, med Undtagelse af den under Nr. 4 anførte, der ifølge allerhøieste Resolution af 2den April d. A. er traadt i Kraft den 1ste s. M., skulle efter allerhøieste Resolution af 29de September sidstleden komme til Anvendelse den 1ste Januar 1861. I Henhold til Foranstaaende er der affattet og af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet under 18de d. M. approberet følgende:

Reglement for Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn.

§ 1. Begravelsesceremonierne kunne foretages enten paa Kirkegaarden, eller i Sørgehuset, eller i et Gravcapel, eller i en af Stadens Kirker. Naar Liget udføres til Kirkegaarden, ere Graverne, om forlanges, pligtige til ved deres Folk at besørge det taget af Ligvognen og nedsænket i Graven. Det staaer den Afdødes Slægt og Venner frit for at ledsage Liget til Kirkegaarden, men paa denne maa ingen Taler, Sang eller andre yderligere Ceremonier finde Sted, naar Jordpaakastelsen er foregaaet i Sørgehuset, Capellet eller Kirken. Ved militaire Begravelser bliver det allerhøiest approberede Ceremonireglement og andre for Armeen eller Flaaden derom gjældende Bestemmelser fremdeles i Kraft.

§ 2. Den, som besørger Ligets Begravelse, har mindst anden Dagen før den Dag, Begravelsen ønskes foretaget, at henvende sig med Dødsattesten og Attesten fra Skifteretten til Kjøbenhavns Begravelsescontoir, hvorfra, naar disse Attester ere fundne fyldestgjørende, samtlige i § 3 nærmere omhandlede Bestillinger til Begravelsen gjøres, og Betalingerne derfor erlægges. Ønsker Nogen andre Foranstaltninger iværksatte i Anledning af en Begravelse, end de i § 3 omhandlede, saasom Klokkeringning, Orgelspil, Sang, Musik ved Graven m. m. maa Saadant skee uden Begravelsescontoirets Mellemløst.

§ 3. De ovennævnte Betalinger ere:

22. Dec.

a) For Ligvognen, derunder indbefattet Betaling for Hestene, erlægges 10 Rd., 5 Rd., 2 Rd. og 1 Rd., eftersom der vælges en af de forskjellige Klasser, der haves. Ønskes Ligvogn benyttet til Begravelse i Frijord, bruges hertil altid den simpleste Ligvogn. For Ligklæder, Skamleklæder, Skamler m. m. erlægges ingen Betaling. Ingen andre end Begravelsescontoiret maa holde Ligvogne til almindelig Afbenyttelse, men der er Intet tilhinder for ganske at undlade at benytte Ligvogn.

b) For Ligbærerne. Naar Saadanne benyttes til at bringe Kisten fra Sørgehuset, fra Kirken eller fra Kapellet paa Ligvognen, umiddelbart derefter tilvogns at følge til Kirkegaarden, tage Kisten af Ligvognen, og nedsænke den i Graven, erlægges:

Naar Ligvognen til 1 Rd. bruges, for hver Ligbærer 4 Mk.

Naar Ligvognen til 2 Rd. bruges, for hver Ligbærer 1 Rd.
2 Mark.

Naar Ligvognen til 5 Rd. bruges, for hver Ligbærer 2 Rd.
2 Mark.

Naar Ligvognen til 10 Rd. bruges, for hver Ligbærer 4 Rd.

Benyttes Ligbærerne, naar Begravelsesceremonierne foregaae i Sørgehuset, alene til at udbringe Kisten fra dette og indsætte den i Ligvognen, erlægges det halve af de ovennævnte Betalinger, hvilket ligeledes erlægges, naar Sørgehuset selv har foranstaltet Ligkisten henbragt i Kirken eller Kapellet, og Ligbærerne kun benyttes til at udbringe Ligkisten fra denne paa Ligvognen. Naar Ligbærerne benyttes til at udbringe Ligkisten fra Sørgehuset paa Ligvognen, følge gaaende med denne til Kirken eller Kapellet, og efter endt Ceremoni atter bringe Kisten ud paa Ligvognen, samt derefter tilvogns ledsage Liget til Kirkegaarden, tage det af Ligvognen og nedsænke det i Graven, erlægges for hver Ligbærer en Trediedeel mere af de ovenfor nævnte Betalinger. Møde Ligbærerne to Gange, først for at henbringe Ligkisten til Kirken eller Kapellet, hvilket i saa Fald skal skee paa en Rustvogn

22. Dec. eller deslige, som Begravelsescontoiret uden særlig Betaling forskafter, og senere paa Begravelsesdagen for at udbringe Kisten paa Ligvognen, betales hver Gang det Halve af de ovenfor nævnte Betalinger; dog erlægges den fulde Betaling for det sidste Møde, naar Ligbærerne tillige ledsage Liget til Kirkegaarden. Skulde ingen Ligvogn bruges, betales for Ligbærerne, som om Ligvognen til 2 Rd. var bleven brugt. Antallet af Ligbærere, der benyttes, beroer paa vedkommende Private; dog skulle altid mindst 6 Bærere benyttes til et Lig af en Voxen, og Begravelsescontoiret kan, naar Kisten befindes usædvanlig tung, forlange, at idetmindste 8 Bærere benyttes. Vognene til Ligbærerne leveres af Begravelsescontoiret uden særskilt Betaling. Med Hensyn til Forpligtelsen til at benytte Ligbærerne forbliver det ved de hidtil gjældende Bestemmelser; dog at der, naar Nogen af Venskab uden Betaling vil bortbære en Afdød, ikke herfor bliver at erlægge anden Kjendelse til Begravelsescontoiret, end den nedenfor under Lit. f nævnte Godtgjørelse.

c) For Jordan paa den almindelige Linie til enkelt Gravsted, 5: 4 Alen langt og 2 Alen bredt, betales, naar Ligvognen til 1 eller 2 Rd. er benyttet, 2 Rd., naar Ligvogn til 5 eller 10 Rd. er benyttet, 4 Rd. Forsaavidt ingen Ligvogn er benyttet, erlægges for Jordan 2 Rd. For Anbringelse af Nummerpæle erlægges endvidere 28 Sk. For den ovennævnte Betaling skal Graven henligge urørt i 20 Aar. Forudbetaling for et længere Aaremaal kan ei skee, men naar de 20 Aar ere forløbne, kan et saadant Gravsted, forsaavidt en hensigtsmæssig Benyttelse af Kirkegaarden tilsteder det, fornyes for indtil 60 Aar fra Ligets Nedlæggelse at regne, imod at der for hver nye 20 Aar betales det Samme, som er erlagt for de første 20 Aar. For Lig af Børn under 12 Aar betales det Halve. Naar Monument opreises eller naar Liigsteen lægges paa Graven, med hvilken sidste Indhegninger af Metal blive at sætte i Klasse, erlægges for Monument 8 Rd. og for Liigsteen eller Indhegning 4 Rd. for hvert Tidsrum af 20 Aar indenfor

Grændsen af 60 Aar, hvori Monumentet, Stenen eller Ind- 22. Dec.
hegningen ønskes bevaret, hvormed forholdes som med
Hensyn til Betalingen for Jorden bestemt. Forinden Mo-
nument, Indhegning eller Ligsteen anbringes, hvad enten
det skeer strax efterat Liget er begravet, eller i en føl-
gende Tid, maa Vedkommende gjøre Anmeldelse derom til
Graveren, som er berettiget til at fordre sig foreviist Qvit-
tering fra Begravelsescontoiret om, at Betalingen er erlagt.
For Trækors eller lignende Prydelser erlægges Intet. Øn-
sker Nogen et særligt Familiegravsted, om hvis Udviis-
ning der da forud af ham selv maa være truffet Aftale med
vedkommende Kirkeværge eller den, der paa dennes
Vegne har Tilsyn med Kirkegaarden, betales for samme
1 Rd. for hver Quadratalen, hvilken Betaling gjælder for
20 Aar, og atter maa erlægges for hvert følgende Tidsrum
af 20 Aar. For Monumenters og Ligstenes Anbringelse paa
disse Gravsteder og for Metalindhegninger om dem, er-
lægges det Samme som med Hensyn til Liniebegravelser
bestemt. 100 Aar er det længste Tidsrum, for hvilket en
Familiebegravelse paa een Gang kan købes; men efter
Forløbet af 100 Aar kan et saadant Gravsted af Arvingerne
fornyes paa indtil 100 Aar og saa fremdeles. Naar Lig
nedsættes i tidligere erhvervede Begravelser, erlægges
Intet, forsaavidt der er 20 Aar eller derover tilbage af den
Tid, for hvilken vedkommende Begravelse er erhvervet;
ellers betales for hvert Aar, der mangler i 20 Aar, $\frac{1}{20}$ af
den for hele Gravstedet fastsatte Betaling. Gravstedet lig-
ger urørt i 20 Aar fra det sidste Ligs Nedsættelse. For
Jorden til Familiebegravelser, som støder op til Kirke-
gaardsmurens Blændinger, betales det Dobbelte af Beta-
lingen for Jorden til almindelige Familiebegravelser, dog
ikke under 40 Rd., men for Monumenter paa slige Grav-
steder betales da Intet. Ønskes et saakaldt Gravsteds-
skjøde eller lignende Dokument om et Familiegravsteds
Erhvervelse udstedt, erlægges en særskilt Betaling af 2
Rd., som tilfalder vedkommende Kirkeværge eller hvem
Anden den efter de ved Kirken gjældende Regler er til-

22. Dec. falden. For Paategning paa et saadant Skjøde i Anledning af et nyt Ligs Nedsættelse betales til Samme 1 Rd. Frijord tilstaaes alle Militaire af Underklasserne samt Fattige, imod at der til Begravelsescontoiret indleveres Attest om disse Sidstes Uformuenhed fra vedkommende Fattigforstander og Sognepræst.

d) Til Klokkeren betales 24 Sk., hvorfor han vil have at indføre Begravelsen i sin Protocol. For Frijordslig betales Intet.

e) Til den Graver, der besørger Gravens Gravning, erlægges fra 1ste November til 30te April 1 Rd. 64 Sk., for den øvrige Tid af Aaret 1 Rd. 32 Sk., for hvilken Betaling han vil have at grave og tilkaste Graven. For Lig af Børn under 12 Aar erlægges det Halve. Af denne Betaling oppebære de nu ansatte indenbyes Gravere for deres Functionstid den dem hidtil tillagte Andeel, men ved deres Afgang tilfalder den udelukkende Graverne ved de udenbyes Kirkegaarde; dog forbeholdes det Patronaterne for Holmens og Garnisons Kirker at fordele denne Indtægt mellem de vedkommende Gravere. Ønskes Lig nedsat i en større Dybde end den amordnede, maa der træffes Overeenskomst med vedkommende Graver om Betalingen herfor. Ønskes Liget ved Graverkarlene taget af Ligvognen eller ved disse baaret fra et Kapel paa Kirkegaarden og nedsat i Graven, erlægges herfor, naar Ligvognen til 1 Rd. er benyttet, 2 Rd., men ellers 3 Rd.; for Lig af Børn under 12 Aar det Halve. Det forbeholdes, at Besørgelsen af det sidstnævnte Arbejde i fornødent Fald heelt eller deelviis overdrages til Begravelsescontoiret mod ovenstaaende Betalinger. Ved Begravelse paa Frijorden erlægges til Graveren 48 Sk.

f) Til Kirken. Benyttes selve Kirken til at afholde Begravelsesceremonierne, erlægges til Kirken 8 Rd. For denne Betaling kan Liget, om ønskes, forud hensættes i et til Kirken hørende Kapel. Skeer Begravelsen umiddelbart fra et saadant betales 2 Rd. til Kirken. Til Over- og Undergraver erlægges desuden 2 Rd. til lige Deling, for

hvilken Betaling de ere pligtige til at have Tilsyn med 22. Dec. Liget og aabne og lukke Kapellet for den Afdødes Slægt og Venner, som ville see det. Benyttes Kapellet til Hensættelse af Lig, der skulle udbringes i Ligvognen til 1 Rd., erlægges derfor til Kirken 1 Rd. og til Graveren 1 Rd. 2 Mk. Skeer Begravelsen fra et Kapel paa Kirkegaarden, erlægges kun til Kirken 1 Rd., hvorimod vedkommende Graver i slige Tilfælde er pligtig til uden Betaling at føre Tilsyn med Liget. I alle de anførte Tilfælde leveres de fornødne Skamler og Tæpper af Kirken uden nogen særlig Betaling derfor.

g) Betaling for Præsten, forsaavidt Vedkommende ønsker at erlægge denne Betaling gjennem Begravelsescontoiret.

h) Endelig erlægges en Godtgjørelse til Begravelsescontoiret for enhver Begravelse i Betalingsjord, som derfra besørges, naar hverken Ligbærere eller Ligvogn benyttes 1 Rd., men naar kun de første eller den sidste alene benyttes 48 Sk.

§ 4. For Overtrædelse af Begravelsescontoirets Ene-ret til at lade Lig borthære mod Betaling og til at holde Ligvogn til almindelig Afbenyttelse ville de Paagjældende blive dragne til Ansvar. Det paahviler dem, der overensstemmende med de i foregaaende § indeholdte Bestemmelser foranstalte Begravelser uden Benyttelse af Ligbærere eller Ligvogn, at indrette samme paa en sømmelig og anstændig Maade; og ville Overtrædelser af denne Forpligtelse blive paatalte af det Offentlige.

§ 5. Forpligtelsen til at benytte Bedemænd er ophævet, og overlades det Enhver — hvad enten han vil indskrænke sig til de ordinaire Ceremonier, som Begravelsescontoiret er pligtig til at foranstalte, eller ønsker yderligere Ceremonier — hvorvidt han vil betjene sig af nogen heri Staden ansatte Bedemænd, i hvilket Tilfælde det beroer paa fælles Overenskomst, hvad Honorar denne derfor skal have. Bedemændene have lige Ret til at fungere for alle og Enhver uden Hensyn til Bopæl, Rang eller Stilling.

22. Dec. Ved at bringe Foranstaaende til almindelig Kundskab bemærkes, at Reglementet, som anført, træder i Kraft den 1ste Januar 1861 og vil være gjældende for et Tidsrum af 2 Aar, og at Begravelsescontoiret indtil videre er paa Regentsen i det forrige Ligbæringscontoirs Locale og staaer aabent fra Kl. 9—11 om Formiddagen og 3—5 om Eftermiddagen.

[Delvis hævet ved kgl. Resol. 22. Decbr. 1879.]

1861.

12. Jan. **Kgl. Resol.**, hvorved paa Krigsministeriets Forstilling allernaadigst approberes, at der i § 8 af det allerhøieste Reskr. af 28de Mai 1821 til Kommandantskabet over Københavns Fæstning, angaaende Bestemmelser for det Militære ved Folkeopløb og Tumulter i København, foretages den Forandring, at den i Paragraphen stillede Fordring, at Vedkommende skal forevise sit Borgerbrev, indskrænkes derhen, at det er tilstrækkeligt, at han ved en Anden lader det forevise for den paagjældende Vagtkommandeur, samt at den i Paragraphen indeholdte Bestemmelse, hvorefter han, for at faae Nogen arresteret, tillige skal lade sig selv arrestere, ophæves.

[Lov om Politiet 11. Febr. 1863 § 12.]

14. Jan. **Raadstue-Plac.** ang. at i Overensstemmelse med Communalbestyrelsens i Medhold af Lov af 14de December 1857 § 9 derom tagne Bestemmelse vil Gadestrækningen fra Holmens Bro til Høibro blive at benævne »Ved Stranden« og Strækningen fra Høibro til Assistentshuset »Gammel Strand«.

30. Jan. **Lov ang. Barbeernæringen samt om Adgang til at aarelade og kopsætte.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De i Lov af 29de December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m.

givne Bestemmelser om Adgang til Næringsdrift i Almindelighed ere ogsaa gjældende med Hensyn til Udøvelsen af Barbernæring. 30. Jan.

§ 2. Borgerskab eller Næringsbeviis som Barber giver Ret til at holde Barberstue og i Forbindelse dermed at besørge Barbering udenfor samme, at klippe Haar og frisere, at skjære Ligtorne, at opsætte Knive og Saxe, at falholde Iglér, samt til at sætte Iglér, anvende Klysterer, paalægge Plastre saavel som kolde og varme Omslag og udføre andre lignende Forretninger, dog at ikkun Rettigheden til at betjene ved Barbering bliver udelukkende forbeholdt Barbererne. [*Fr. 5. Sept. 1794 § 5, Fr. 4. Dec. 1672 § 4. L. Nr. 126, 13. Juni 1914, Instr. 31. Marts 1915 § 3.*]

§ 3. Det i Kjøbenhavn bestaaende Barberlaug ophæves, hvorved den i Lov af 29de December 1857 § 67 foreskrevne Fremgangsmaade ved Laugs Ophævelse bliver at iagttage. Den for Barbersvende anordnede Examen bortfalder.

§ 4. Enhver Barberstue i Kjøbenhavn skal være forsynet med et Skilt, og i enhver saadan skal altid findes ophængt en Fortegnelse over samtlige Stadens Læger, med Vedføielse af deres Bopæle samt Tiden, paa hvilken de daglig ere at træffe. Disse Fortegnelser skal Stadslægen lade affatte og omdele to Gange aarlig. Paa enhver Barberstue i Kjøbenhavn skulle Personer, der paa Gaden ere komne til Skade eller pludselig blevne angrebne af Sygdom, modtages, og Barberen skal være pligtig til at yde dem, hvad foreløbig og øieblikkelig Hjælp han agter fornøden og trøster sig til at yde. Ønske Tilskadekomne eller Syge sig henbragte til et Hospital eller en Læge kaldt, eller maa Barberen selv, naar de ere ude af Stand til at dømme om deres Tilstand, kunne skjønne, at dette er ønskeligt og nødvendigt, saa skal han være forpligtet til ufortøvet at besørge det udført, og i Tilfælde af Forsømmelse være ifalden en Bøde fra 1 til 20 Rd. til Politikassen. For den saaledes ydede Hjælp er Barberen berettiget til at forlange et billigt Vederlag; er den Tilskade-

30. Jan. komme eller Syge ude af Stand til at udrede dette, tilkommer der ham Erstatning af Politikassen. [Hævet v. L. Nr. 61 3. April 1900.]

§ 5. Iøvrigt ere de i Lov af 29de December 1857 indeholdte Forskrifter om Haandværksdrift ogsaa gældende for Barbernæringen, forsaavidt de paa samme kunne finde Anvendelse, og skal saaledes Bestemmelsen i foranstaaende § 2 ikke være Nogen tilhinder for uden Borgereskab eller Næringsbevis at udøve Barbernæring indenfor de i nysnævnte Lovs § 16 angivne Grændser.

§ 6. Tilladelse til at kopsætte har Enhver; Tilladelse til at aarelade har den, som godtgjør allerede før denne Lovs Ikrafttræden at have udøvet denne Forretning, men for Fremtiden kun den, der forud har godtgjort sin Duelighed heri ved en Prøve, der i Kjøbenhavn aflægges for en af Overchirurgerne paa et af Stadens Hospitaler, og udenfor Kjøbenhavn for vedkommende Stifts-, Amts- eller Landphysicus eller Districtslæge. For at foretage en saadan Prøve nyder vedkommende Embedsmand af Enhver, som underkaster sig samme, en Betaling af 2 Rd. Om Prøvens Udfald udstedes Beviis paa ustemplet Papir. Den, der een Gang har underkastet sig denne Prøve, behøver ikke paany at underkaste sig den, naar han nedsætter sig paa et andet Sted, men blot at forevise det ham meddelte Vidnesbyrd for Stedets Politimester. Ved disse Forskrifter skeer ingen Forandring i de de nuværende Barberer ved deres Borgerbreve hjemlede Rettigheder. [Fr. 4. Dec. 1672 § 4. 5. Sept. 1794 § 5. Instr. 31. Marts 1915 § 3.]

§ 7. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1862. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

11. Febr. **Kgl. Resol.**, hvorved paa Justitsministeriets Forestilling allernaadigst bifaldes:

a) at Renten af det under Kjøbenhavns Magistrats Bestyrelse staaende 3die Boertmannske Legat, og Renten af 200 Rd. af det under Sammes Bestyrelse værende Oberst

Hirschnachs Legat for 1861 og fremdeles tillægges Kjøben- 11. Febr. havns Kommunes Kasse;

b) at der af efternævnte under Kjøbenhavns Magistrats Bestyrelse staaende Legater, nemlig: Kommerceraadinde Lunds Legat, det Schmidt-Heibergske Legat, Rehlings Legat, det Stampeske Legat og Hospitalslæge Jacobsens Familienlegat, samt af de Legater, der have erlagt Administrationsgebyr til Kjøbenhavns Overformynderi og nu fra dette dels ere overgaaede dels skulle overgaae til Kjøbenhavns Magistrats Bestyrelse, erlægges for 1861 og fremdeles en Afgift til Kjøbenhavns Kommunes Kasse af 1 pro mille aarlig af hvert Legats Kapital, som, saavidt fornødent, afkortes i de Udbetalinger, der skee fra Legaterne, dog at der, naar Kommunens Indtægt af denne Afgift og af hvad der tilflyder Kommunen fra de under Litr. a nævnte Legater, i Forbindelse med den Afgift, der er eller maatte blive fastsat for Bestyrelsen af andre Legater, er naaet op til 800 Rd. aarlig, forbeholdes nærmere Bestemmelse om, hvorledes i saa Fald det overskydende Beløb skal anvendes; og

c) at det tillades Kjøbenhavns Magistrat indtil videre at frugtbargjøre de dens Bestyrelse underlagte Stiftelsers og Legaters Midler ved Indkjøb af 4 pCt. rentebærende kongelige Obligationer og Obligationer af Kjøbenhavns Kommunes Laan, forsaavidt ikke de for enkelte Stiftelser eller Legater særligt gjældende Bestemmelser derfor maatte være til Hinder*).

*) Til Oplysning meddeles af Ministeriets Forestilling Følgende: »I Henhold til Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4de Marts 1857 § 2 har Kjøbenhavns Magistrat, ved Overformynderiets Udsondring fra 1ste Marts 1858, overtaget Bestyrelsen af de Stiftelsers og Legaters Midler, som ifølge allerhoieste Rskr. af 12te Novbr. 1817 § 3 hidtil havde været bestyrede gennem Raadstuens 3die Sekretariat udenfor det egentlige Overformynderi, og for hvilke der aflægdes særskilte aarlige Regnskaber til vedkommende Ministerium. Ligesom samtlige disse Stiftelsers og Legaters Midler, der efter det senest aflagte Regnskab for 1859 udgjorde 476,802 Rd. 46¹/₂ Sk., forhen

11. Febr

bestyredes, uden at derfor erlagdes nogen Betaling til Overfor-
mynderiets Administrationsfond, saaledes ere de ogsaa fremdeles
efter Overformynderiets Udsondring blevne bestyrede af Magistra-
ten uden noget Vederlag, saa at altsaa deres Bestyrelse udeluk-
kende er bekostet af Kommunen. Medens Magistraten har
erkjendt, at denne Fremgangsmaade i Fremtiden bør vedblive
med Hensyn til de Midler, der ligefrem tjene til at fyldestgjøre
kommunale Oiemed, eller ere knyttede til Magistratens Patronat
over visse af Stådens Kirker, eller som komme Trængende i Al-
mindelighed eller visse trængende Samfundsklasser uden Hensyn
til Familieforhold tilgode, eller som vel fortrinnsviis ere bestemte
for visse Familier, men som dog, paa Grund af disses Stilling
eller andre Omstændigheder, i Virkeligheden fuldt saa meget
tilfalder Andre, har Magistraten derimod i en til Justitsministeriet
indkommen Skrivelse udtalt den Formening, at Kommunen ikke
uden Vederlag bør bebyrdes med Bestyrelsen af saadanne Legater,
der saagodtsom udelukkende komme visse fortrinnsberettigede
Familier tilgode, hvilket er Tilfældet med følgende Legater, der
ifølge det sidste for Aaret 1859 aflagte Regnskab eiede efternævnte
Kapitaler, nemlig:

1) De 3 Boertmannske Legater.....	25,395 Rd. 91 Sk.
2) Oberst Hirschnachs Legat	2,574 — 89 —
3) Kommerceraadinde Lunds Legat	1,000 — 00 —
4) Det Schmidt-Heibergske Legat	8,015 — 78 —
5) Magister Rehlings Legat	509 — 83 —
6) Geheimeraadinde Stampes Legat	48,110 — 65 —

Hvad specielt angaaer de under Nr. 1 nævnte Boertmannske Le-
gater, har Magistraten bemærket, at det 3die Boertmannske Legat
med en Kapital af 1000 Rd. er bestemt til at honorere det af
Magistratens Medlemmer, som bestyrer de tvende andre Legater,
og at Renten af bemeldte Legat derfor indtil 1858 er oppebaaren
af Chefen for Raadstuens 3die Sekretariat, men at Renten efter
den Tid, ifølge den samlede Magistrats Bestemmelse, forelobig er
indflydt i Magistratens samlede Understøttelseskasse, Raadstuens
Fattigbøsse kaldet, idet Magistraten har antaget, at det efter Prin-
cipet i den under 30te December 1857 stadfæstede Vedtægt for
Bestyrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender, § 17,
ei burde tilstedes, at vedkommende Borgermester eller andre af
Kommunens lønede Embedsmænd oppebare et særligt Vederlag
for Legatets Bestyrelse, der udgjør en Deel af deres almindelige
Forretningskreds. Under disse Omstændigheder har Magistraten
anseet det rettest, at den ommeldte Rente for Fremtiden indflyder
i Kommunens Kasse som Vederlag for dennes Udgifter ved de
tvende øvrige Legaters Bestyrelse. Noget Lignende gjælder, efter

11. Febr.

hvad Magistraten har oplyst, om det under Nr. 2 nævnte Oberst Hirschuachs Legat. Dette Legat hunderedes nemlig i 1764 til fattige Borgerenkers Huusleie med en Kapital af 1,200 Rd. samt desuden 200 Rd., hvis Renter skulde tilfalde den Magistratsperson, der bestyrede Legatet; men disse 200 Rd. bleve allerede i 1791 lagte til Hovedkapitalen, og Legatet er derefter bestyret uden alt Vederlag. Magistraten har imidlertid formeent, at ogsaa Renten af disse 200 Rd. nu bør tilfalde Kommunens Kasse, hvilket antages at kunne skee uden noget Afbræk i Legatets nuværende Virksomhed, der desuagtet vil blive næsten dobbelt saa betydelig som dets oprindelige. Hvad angaaer de 4 andre ovennævnte Legater, er der vel ikke i vedkommende Testamenter og Fundatser fastsat noget Vederlag for Legaternes Bestyrelse, men da denne, navnlig med Hensyn til de under Nr. 4 og 6 anførte Legater, fornemmelig foraarsager Uleilighed og Bekostning, uden at Kommunen kan siges at have videre Interesse i Bestyrelsen, idet navnlig disse tvende Legater, for hvis Skyld Magistraten maa føre vidtloftige Slægtregistre, næsten altid maae tildeles fjerne Slægtninge, der ere spredte rundt om i Landet og tildeels endog i Udlandet, har Magistraten anseet det billigt, at ethvert af disse Legater belastes med et Vederlag for deres Bestyrelsesudgifter, og at denne Afgift fastsættes til samme Beløb, som nylig er bestemt ved Konfirmationen af Konferentsraad Mundts og Madam Mehls Testamenter for de derved oprettede Understøttelseslegater, nemlig til 1 pro mille af hvert Legats Kapital. Denne Afgift vil, hvad det Stampede Legat angaaer, kunne afholdes af selve Legatet, hvorimod den for de øvrige Legaters Vedkommende maa afkortes i de af Legaterne udbetalte Understøttelser, hvilket dog ikke vil blive føleligt for de Paagældende, da det Revisionsgebyr, som hidtil har været erlagt til Statskassen, nu vil bortfalde ifølge Lov af 12de Decbr. 1860. Blandt de ved Udsondringen af Kjøbenhavns Overformynderi til Magistraten overgaaede Legater er endelig Sekretær Kalls og Sosters Legat til Beløb 7,812 Rd. 48 Sk. ligeledes udelukkende bestemt til at komme visse fortrinnsberettigede Familier til gode, men da Legatets Kapital ifølge Testamentet skal indestaae i Overformynderiet og derfor fremdeles erlægges det anordnede Administrationsgebyr til dette, har Magistraten formeent, at dette Legat ikke bør belastes med nogen yderligere Bestyrelsesudgift. Foruden de gennem Raadstuens 3die Sekretariat udenfor det egentlige Overformynderi bestyrede Stiftelser og Legater blive ifølge den ovennævnte Lov af 1de Marts 1857 § 2 fremdeles fra Kjøbenhavns Overformynderi til Magistraten at aflevere alle øvrige hidtil under selve Overformynderiet inddragne Stiftelser og Legater, som ifølge Fundatser og Dispositioner ere henlagte

11. Febr.

under Magistraten. Som Følge heraf har Magistraten allerede modtaget eller vil om føie Tid komme til at modtage efternævnte Legater, nemlig:

1) S. P. Dons og Hustrues Legat	300 Rd.
2) Fru Rosteds Legat	4,837 — 49½ Sk.
3) Hørkræmmer Gjelstrups Enkes Legat	21,770 — 66 —
4) Justitsraad Søren Bruns Legat	1,034 — 38 —
5) Hosekræmmer Lassens Legat	484 — 81 —
6) Fru C. M. Dieckmanns Legat	10,000 — « —
7) Skibskapitain Kønnemanns Legat	12,000 — « —
8) Klokker Neves Enkes Legat	10,000 — « —
9) Hospitalstæge Jacobsens Familielegat	10,006 — 66 —

ialt.... 70,434 Rd. 12½ Sk.

foruden at der under Overformynderiet bestyres endeel flere Kapitaler, om hvis Aflevering til Magistraten der først vil blive Spørgsmaal efter Rentenydernes Dod. Af Legaterne Nr. 1—8 er hidtil svaret det anordnede Administrationsgebyr til Overformynderiet, hvorimod der intet Gebyr er svaret af Legatet Nr. 9, som er indkommet i Overformynderiet for det allerhøieste Reskript af 31te Maj 1814 emanerede. Legatet Nr. 1 er bestemt for trængende Skrædderenker og Nr. 3 for trængende Grosserere og Detailhandlere, uden fortrinlig Adgang for nogen Familie, hvorimod visse Familier skulle nyde Godt af de øvrige Legater, af hvilke navnlig Legatet Nr. 9 er et reent Familielegat, hvis Uddeling tilmed voldter Bestyrelsen aldeles ekstraordinær Uleilighed. Som Følge af det Anførte har Magistraten formeent, at der ogsaa for disse Legaters Bestyrelse bør tillægges Kommunens Kasse en aarlig Afgift af 1 pro mille, og at denne navnlig ogsaa bør svares af Legatet Nr. 9, som i og for sig mindre end noget af de andre har Krav paa at bestyres gratis af det Offentlige. Magistraten har derhos andraget paa, at det maa fastsættes som almindelig Regel, at der af alle de Legater, som Magistraten fremdeles maatte modtage fra Overformynderiet, beregnes Kommunens Kasse til Indtægt en Afgift af 1 pro mille aarlig, forsaavidt Legaterne have svaret Administrationsgebyr til Overformynderiet. Det er i saa Henseende af Magistraten oplyst, at den aarlige Indtægt, som ifølge Sammes ovenanførte Forslag vil tilflyde Kommunens Kasse af Legatbestyrelsen, vil kunne anslaaes til:

af de nysnævnte 9 Legater	c. 70 Rd.
af Mundts og Mehls Legater	c. 180 —
af Boertmanns og Hirschnachs Legater	c. 48 —
af Kommerceraadinde Lunds, Schmidt-Heibergs, Reh- lings og Stampes Legater	c. 57 —

ialt.... c. 355 Rd.

11. Febr.

Medens der derimod ikke haves nogen bestemt Oplysning om Beløbet af de i Overformynderiet nu indestaaende Kapitaler, som i Tiden maatte være at aflevere til Magistraten, maa det dog ansees afgjort, at disse ingenlunde ere af en saadan Betydenhed, at de ville bringe den omhandlede Indtægt op til 800 Rd., hvilket er Begyndelseslønnen til 2 Assistenten, een i 1ste Afdelings Kontor og een i Bogholderkontoret, som fortiden kunne ansees beskjæftigede ved Legatbestyresen. Skulde dette imidlertid skee, har Magistraten forbeholdt sig at indkomme med nærmere Forslag om Anvendelsen af det Beløb, hvormed Indtægten maatte overstige de nævnte 800 Rd., navnlig til Grundlæggelsen af en Reservefond for de paagjældende Legater. I Forbindelse med de ovenomhandlede Forslag har Magistraten endelig andraget paa en Forandring i de gjældende Regler for den til Samme henlagte Bestyrelse af offentlige Stiftelsers og Legaters Midler. Ifølge den almindelige Regel maae disse Midler nemlig kun frugtbargjøres ved Udlaan i faste Eiendomme mod anordningsmæssig Sikkerhed; men da den Tilvæxt, som i hver Termin kan være at frugtbargjøre for de enkelte Legater eller Stiftelser, hvis Midler ej forvaltes som en samlet Masse, men derimod særligt for hver enkelt Stiftelses eller Legats Vedkommende, i Reglen er for ringe til hensigtsmæssig at anbringes i faste Eiendomme, er Magistraten nærmest henviist til at gjøre disse mindre Summer frugtbbringende ved Indkjøb af de forskjellige Slags Kreditforeningsobligationer, hvilken Fremgangsmaade maa ansees mindre tilraadelig. Magistraten har derfor troet at burde andrage paa en Bemyndigelse til, ialtfald midlertidigen, at anlægge de omhandlede Midler ogsaa i andre Effekter, navnlig i pCt. rentebærende kongelige Obligationer og Kjobenhavns Kommunes Laan, der mindre ere underkastede Kursfluktuationer end Kreditforeningsobligationer, og lettere end disse ved given Leilighed uden Tab lode sig omsætte til Prioritetsudlaan; dog at det er en Selvfølge, at denne Frugtbargjørelsesmaade kun anvendes, forsaavidt Bestemmelserne i Fundatserne for enkelte Stiftelser eller Legater ikke ere til Hinder for samme. Ligesom Ministeriet med Magistraten maatte være enig i, at de til Vederlag for Administrationen af de Boertmannske Legater og af Oberst Hirschnachs Legat oprindelig bestemte Renter af tvende Kapitaler paa respektive 1,000 Rd. og 200 Rd. for Fremtiden bør indflyde i Kommunens Kasse, saaledes maatte man ogsaa antage, at Billighed taler for, at der af de øvrige ovennævnte Legater, samt af de Legater, der fra Overformynderiet fremtidig overgaae til Magistratens Bestyrelse og for hvilke der er svaret Administrationsgebyr til Overformynderiet, erlægges aarlig 1 pro mille af Legaternes Kapital som Afgift til Stadens Kasse, dog at der forbeholdes nærmere

19. Febr. **Lov om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kbhvn samt Sø- og Handelssagers Behandling udenfor Kbhvn.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. S a m m e n s æ t n i n g.

§ 1. Den hidtilværende Søret for Kjøbenhavn ophæves, og en Sø- og Handelsret oprettes sammesteds.

§ 2. Sø- og Handelsretten bestaar af en af Kongen beskikket Formand samt 20 handelskyndige og 10 søkyndige Medlemmer. *[Konkursl. 25. Marts 1872 § 149. Rpl. 11. April 1916 § 9. F. T. 40 handelskyndige Medlemmer, 12 søkyndige, 2 hørende til Skibes Mandskab, 2 til det underordnede Handelspersonale. L. Nr. 262 22. Decbr. 1910 Anordn. 14. Marts 1911 § 1.*

§ 3. De handelskyndige saavel som de søkyndige Medlemmer vælges af en Valgforsamling bestaaende af Gros-serersocietetets Committee, et lige Antal af Communalbestyrelsen, nemlig een af Magistraten og 12 af Borgerrepræsentationen udvalgte Mænd samt af Skipperlaugets faste Committee, under Ledelse af det af Magistraten udvalgte Medlem. Valget foregaar særskilt for hver Plads, og til at opnaae Valg udfordres over Halvdelen af de afgivne Stemmer; opnaaes dette ikke ved den første Afstemning, foretages et nyt frit Valg. Vindes ei heller da den forlangte Stemme fleerhed, indskrænkes Stemmegivningen til de to Medlemmer, der havde de fleste Stemmer ved andet Valg.

Bestemmelse, naar den samlede Afgift har naaet et Beløb af 800 Rd. aarlig; og fandt Ministeriet derhos heller Intet at erindre imod at Udredelsen af denne Afgift tager sin Begyndelse med indeværende Aar. I Henhold til de af Magistraten fremhævede Grunde maatte Ministeriet ligeledes være enig i, at der er Føie til at bemyndige Magistraten til med den foreslaaede Indskrænkning at anbringe saadanne mindre Summer af de under Sammes Administration staaende Stiftelsers og Legaters Midler, som ikke egne sig til at frugtbargjøres ved Udlaan mod Pant i faste Eiendomme, i 4 pCt. rentebærende kongelige Obligationer og i Obligationer af Kjøbenhavns Kommunes Laan, der maae antages at frembyde den tilstrækkelige Garanti.»

Have Flere lige mange Stemmer, gjør Lodtrækning Ud- 19. Febr. slaget. Om de stedfundne Valg tilstiller Valgforsamlingens Formand Justitsministeriet en Indberetning, der maa være affattet saaledes, at Justitsministeriet bliver istand til at bedømme Valgenes Lovlighed saavel med Hensyn til den ved samme brugte Fremgangsmaade som med Hensyn til de Egenskaber, af hvilke de Valgte skulle være i Besiddelse. Justitsministeriet indstiller derefter Valgene til Kongens Stadfæstelse eller Forkastelse, og bliver den kongelige Resolution forsaavidt Valgene stadfæstes, strax at meddele de Paagjældende, og forsaavidt noget Valg forkastes, Valgforsamlingens Formand, der da strax har at foranstalte en ny Valghandling afholdt. De ovenmeldte Valg gjælde for en Tid af 4 Aar, dog aftræde af dem, der første Gang vælges, de 10 handelskyndige og de 5 søkyndige Medlemmer, som bleve valgte til de sidste Pladser efter 2 Aars Forløb. *[Anord. 23. April 1817 § 2. Bekg. 3. Aug. 1914. De handelskyndige vælges paa 5 Aar L. 13. April 1894; de særlige Medlemmer paa 3 Aar Anord. 14. Marts 1911 § 1. Rpl. 11. April 1916 § 9.]*

§ 4. Formanden maa være i Besiddelse af de Egenskaber, der udkræves til at være Medlem af en af Landets Overdomstole. De valgte Medlemmer maae have Indfødsret, være over 30 Aar gamle, have uplettet Rygte, være bosatte eller have deres Forretningslokale i Kjøbenhavn, samt ikke være ude af Raadighed over deres Bo. Til handelskyndige Medlemmer af So- og Handelsretten kunne fremdeles kun vælges Mænd, der drive eller have drevet Næring som Grosserere, Kjøbmænd, Detaillister, Speditører, Skibsredere, Vexellerere eller Mæglere, ligesom de søkyndige Medlemmer maae vælges blandt Mænd, der ere eller have været Skibsførere eller Officerer i den kongelige Marine. De valgte Medlemmer maae derhos ikke være beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende Linie eller i Sideliniens første eller anden Grad med Rettens Formand. *[De søkyndige Medlemmer skulle ikke have Bopæl i Kbhvn. L. Nr. 262, 22. Decbr. 1910 § 2. Rpl. 11. April 1916 §§ 9, 20, 43.]*

§ 5. Formanden tilstaaes af Statskassen en fast Gage

19. Febr. lig med den Justitiarierne i Overretten tillagte. De øvrige Medlemmer erholder intet Vederlag, men ere i deres Functionstid fritagne for alle personlige borgerlige Ombud. [*Rpl. 26. Marts 1909 § 1001. Rpl. 11. April 1916 § 1027. Lønningsl. Nr. 91 11. April 1916 § 1.*]

§ 6. De valgte Medlemmer kunne ikke undslaae sig for at modtage det paa dem faldne Valg, medmindre de have naaet en Alder af 65 Aar eller for mindre end 4 Aar siden have været Medlemmer af Retten, eller kunne anføre andre Fritagelsesgrunde, som Justitsministeriet finder antagelige. Begjæringer om Fritagelse maae inden 3 Dage, efterat Valget er meddeelt den Paagjældende, anbringes for Justitsministeriet. Forinden Valget af en Søofficer indstilles til endelig Stadfæstelse, har Justitsministeriet desangaaende at forhandle med Marineministeriet. De Valgte ere berettigede til at udtræde, naar de ophøre med deres Næring og flytte fra Kjøbenhavn samt ellers af Grunde, som Justitsministeriet finder antagelige. Det Medlem, der ved Dom findes skyldig i nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, eller hvis Bo kommer under Fallitbehandling, udtræder af Retten, og nyt Valg foretages for den tilbagestaaende Tid. Den, der under en offentlig Sag sigtes for nogen vanærende Handling, kan ikke fungere, saalænge Sagen ikke er endelig afgjort.

§ 7. De valgte Medlemmer aflægge, forinden de tiltræde deres Function i Retten, en af Justitsministeriet fastsat Ed.

§ 8. I Reglen udfordres for at sætte Retten Formandens og 4 Medlemmers Tilstedeværelse. Sager, hvis Gjenstand afseet fra paaløbende Renter og Prosesomkostninger, er under 100 Rigsdalers Værdi, kunne dog behandles og paakjendes af Formanden og tvende tiltagne Medlemmer, og ligeledes kan Vidneførsel, selv i større Sager, undtagelsesviis i de i § 35 nævnte Tilfælde finde Sted udenfor de ordentlige Retsmøder i Overværelse af Formanden og ikkun 2 Bisiddere. Formanden bestemmer, efter Forhandling med Rettens øvrige Medlemmer, paa hvilken Maade og efter hvilken Omgang de handels- og søkyndige

Medlemmer skulle deeltage i Forretningerne. Tvende Medlemmer, der indbyrdes ere beslægtede eller besvogrede med hinanden saa nær som i Slutningen af § 4 anført, maae ikke votere sammen i den samme Sag. Formanden bestemmer fremdeles for hver enkelt Sags Vedkommende, hvorvidt Bisidderne alene skulle tages blandt de handelskyndige eller heelt eller for en Deel, og da i hvor stort Antal blandt de søkyndige Medlemmer. [*L. Nr. 262 22. Decbr. 1910 §§ 2, 3. Rpl. 11. April 1916 § 9.*]

§ 9. I Tilfælde af Formandens Bortreise eller Forfald og under Vakance constitueres en Formand af Justitsministeriet. [*L. Nr. 262 22. Dec. 1910 § 1. Rpl. 11. April 1916 § 9.*]

§ 10. Protocolførelsen og det øvrige Skriveri ved Retten saavel som Opbørselen af Retsgebyrerne varetages af en af Kongen beskikket og af Staten lønnet Justitssecretair og det iøvrigt fornødne Contoirpersonale. I Justitssecretairens Forfald constituerer Formanden en dertil skikket Mand i hans Sted; under Vacance skeer Constitutionen af Justitsministeriet. [*Rpl. 11. April 1916 § 10, 2.*]

II. Virkekreds.

§ 11. Sø- og Handelsretten behandler og paakjender alle Sø- og Handelssager og udøver de andre Forretninger, som ved denne Lov ere henlagte derunder eller fremtidigt maatte blive det. [*Rpl. 11. April 1916 §§ 9, 20.*]

§ 12. Søsager ere de Sager, der angaae:

1) Rederes, Skipperes og Skibsfolks indbyrdes Rettigheder, Pligter og Forhold vedrørende disse deres Stillinger;

2) Leie og Befragtning af Skibe;

3) Havari, Paaseiling og Lodsvæsen;

4) Vrag og Strandinger;

5) Bodmeri, Respondentia og Biilbreve;

6) Søassurance;

7) Bygning, Reparation samt Kjøb og Salg af Skibe, saavel som alle andre Sager, der reise sig af contractmæssige eller dermed beslægtede Forhold, der vedrøre Handelsskibsfarten.

§ 13. Handelssager ere:

19. Febr. 1) alle mellem Handlende — hvorved forstaaes Enhver, der driver Handelsforretninger som Næringsvei — opkommende Sager, der have deres Oprindelse fra og umiddelbart have Hensyn til Handelsforhold;

2) Sager mellem Handlende og Fabrikanter eller Haandværkere, hidrørende fra Kjøb og Salg i saadanne Partier, der ere Gjenstand for Groshandel, af Ting, der skulde bruges til Fabrikkens eller Haandværkets Drift eller til Forarbeidelse i eller ved samme, eller af Varer, der ere tilvirkede i Fabrikken eller ved Haandværket;

3) Sager, betreffende Vexel-, Bankier- og Mæglerforretninger mellem Vexellerere, Bankierer og Mæglere eller mellem disse og Handlende, saa og betreffende Handeler efter Mægler-slutseddel;

4) Sager mellem Handlende og Assurandører betreffende Førstnævntes Forsikring af Handelsvarer mod Ilds-vaade;

5) Sager, der reise sig af Handels-Factorers, -Fuld-mægtiges, -Betjentes eller -Lærlinges Tjenesteforhold til deres Principaler, samt

6) alle Vexelsager mellem Handlende. Iøvrigt skulle alle af Handlende med andre Handlende indgaaede Contracter og til dem udstedte Forskrivninger formodes at angaae deres Handelsbedrift og derfor henhøre under Handelsretten, forsaavidt ikke det Modsatte klart fremgaaer af Contractens Indhold og Øiemed. Det skal derhos være den Ikke-Handlende, der har indladt sig med Handlende, Vexellerere, Bankierer eller Mæglere i Forhold, der for Sidstnævntes Vedkommende have Charakteren af en Handels-, Vexeller-, Bankier- eller Mæglerforretning, til- ladt i den Anledning at søge de Paaagjældende ved Sø- og Handelsretten.

§ 14. I Sager, der føres ved Sø- og Handelsretten, kunne altid Modfordringer, selv om de ikke i og for sig henhøre under denne Rets Virkekreds, gjøres gjældende i Modregning, forsaavidt de almindelige Betingelser for en saadan ere tilstede.

§ 15. Sager, der høre under Sø- og Handelsrettens Af-

gjørelse, kunne med begge Parters Samtykke ogsaa be- 19. Febr.
handles og paakjendes ved den almindelige civile Domstol.
Derimod er Sø- og Handelsretten pligtig til, om der end
ingen Indsigelse fremsættes mod dens Competence, at af-
vise Sager, der ikke høre under sø- og handelsretlig Af-
gjørelse. Handels- og Søsager udenfor Kjøbenhavn kunne
naar Parterne ere enige derom, indbringes for Sø- og Han-
delsretten i Kjøbenhavn som første Instants.

§ 16. De Justitiarius i Kjøbenhavns Soret ved For-
ordningen af 10de Januar 1840 tillagte Forretninger med
Hensyn til Logbøgers Autorisation, Attestation m. v. til-
falde Justitssecretairen ved Kjøbenhavns Sø- og Handels-
ret. Søforklaringer optages og beediges i Kjøbenhavn ved
Sø- og Handelsretten. Ligeledes bliver Syns- og Skjønsmænd
til Brug under Sø- og Handelssager samt til at
bedømme Størrelsen af Erstatning, der er tilkjendt i
saadanne, i Kjøbenhavn at udmelde af Sø- og Han-
delsretten, som derhos ogsaa vil have at udmelde
Syns- og Skjønsmænd til Besigtigelse af Skibe og Han-
delsvarer i Kjøbenhavn, uagtet der ikke desangaaende er
reist Sag, i hvilket Tilfælde Udmeldelsen kan skee af For-
manden udenfor Retten efter Forhandling med eet eller
flere af Rettens Medlemmer. Sø- og Handelsretten har,
naar Saadant af Justitsministeriet begjæres, at afgive Er-
klæring angaaende Strandingstilfælde, der er indstillede
til Ministeriets Resolution.

§ 17. Behandlingen og Paakjendelsen af de Straffesager,
der hidtil have været behandlede ved Kjøbenhavns
Soret, henlægges til Sø- og Handelsretten.

§§ 18—62. — — —

Lov om en Omordning af de communale Skatter i 19. Febr. Staden Kjøbenhavn.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til
Danmark. etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget
og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Fra den 1ste Januar 1862 indtræde følgende
Forandringer med Hensyn til de communale Skatter i Sta-

19. Febr. den Kjøbenhavn. Fattigskatten, Vandskatten og $\frac{1}{3}$ Ligningsskat sammendrages og opkræves under Navn af Areal-skat. Renovations-, Vægter-, Lygte- og Borgervæbnings-skatten samt $\frac{2}{3}$ Ligningsskat sammendrages og opkræves under Navn af Grundskat. Næringsskatten bortfalder og der svares en Indkomstskat. Derimod vedbliver Brolægningsskatten. [Fr. 20. Aug. 1777 § 7. 28. Aug. 1829.]

§ 2. Arealskatten udredes med Bygningsafgiftens op-rindelige Beløb taget $4\frac{1}{2}$ Gange. [Fr. 1. Okt. 1802.] Brolægningsskatten tilsvares af de indenbyes Eiendomme med 36 Sk. R. M. for hver □ Favn [nu 22 Øre for hver Kvadratmeter. L. Nr. 153, 8. Juni 1912 § 9.] af Gadens Fladeindhold beregnet efter Bygningsfacadens Længde og det Halve af Gadens Brede. [Fr. 20. Aug. 1777.] Grundskatten erlægges med 7 Rd. 5 Mk. og 9 Rd. 2 Mk. for hver Grundtaxtportion henholdsvis i Byen og udenfor samme. [L. om Demarkationslinien 6. Juli 1867 § 7.] Uforandrede blive Bestemmelserne i Anordning af 21de April 1812 om Kjøbenhavns Udgifters Ligning § 3 og i Lov af 14de December 1857 om den udenbyes Grundtaxt § 11 med Hensyn til Forandringer i Grundtaxtportionerne og nye Grundtaxtportioners Ansættelse baade inden- og udenfor Voldene.

§ 3. Ved Beregningen af Arealskatten og Grundskatten komme til Anvendelse alle de Fritagelser, Lempelser og de paa Grund af særlige Forhold med Hensyn til Skattens Ansættelse trufne Bestemmelser, der efter de hidtil gjældende Regler have fundet Sted ved de Skatter, i hvis Sted Areal- og Grundskatten træde. Ligeledes vedblive de hidtil for Brolægningsskatten gjældende Regler, dog saaledes, at Kommunen ei har at udrede til sig selv den Brolægningsskat, som den hidtil har svaret af Pladser og Torve. — Overensstemmende med ovennævnte almindelige Grundsætning, efter hvilken ogsaa alle de Tilfælde afgjøres, der ikke udtrykkelig ere nævnte i denne Lov, fastsættes følgende Bestemmelser: Det har sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov angaaende Staden Kjøbenhavns og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker af 30te November 1857 om særlig Afgift for Taphaner og

for Anvendelse af Vand til Andet end Huusholdningsbrug, 19. Febr. ligesom ogsaa med hvad i samme Lovs § 5 er fastsat med Hensyn til offentlige Bygninger og de Staten tilhørende Etablissementer, saa at de mod Erlæggelsen af en overensstemmende med de sammesteds givne Regler fastsat Afgift behandles ved Bestemmelsen af Arealskatten som udenbyes Eiendomme, i hvilke Vand ei er indlagt. Ligeledes har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Rescript af 9de Juni 1819 om, at Embedsmænd og Betjente, der have Fribolig i de der omhandlede Eiendomme, svare 2 pCt. af deres Gager istedetfor Fattigskat; dog skulle de Paagjældende være berettigede til, saafremt de maatte foretrække saadant, at fordre de dem indrømmede Localer opmaalte og ansatte til Skat efter de sædvanlige Regler, mod at de omhandlede 2 pCt da bortfalde. De i Lov af 14. December 1857 om den udenbyes Grundtaxt § 13 givne Lempelser for de udenbyes Eiendomme blive uforandrede. Ved Beregningen af disse Lempelser og lignende Lettelser i og udenfor Staden er Arealskatten og Grundskatten at opløse i følgende Bestanddele:

Fattigskatten beregnes til Bygnings-			
afgiftens oprindelige Beløb	3	Gange taget	
Vandskat	1 ¹ / ₃	—	—
¹ / ₃ Ligningsskat	1 ¹ / ₆	—	—
Renovationskat pr. Grundtaxtpor-			
tion	2 Rd. 3 Mk.	«	Sk.
Vægterskat	1	— 4	— 12
Lygteskat	1	— 3	— 8
Borgervæbningsskat	*	— 2	— 12
² / ₃ Ligningsskat	1	— 3	— «
samt (udenbyes) Brolægningsskat	1	— 3	— «

[Pl. 22. Jan. 1819. Fr. 20. Aug. 1777 § 7. Fr. 1. Okt. 1802 § 34. L. om Vandv. 30. Nov. 1857 §§ 3, 4. Resc. 9. Juni 1819. Pl. 21. Okt. 1844, jfr. L. 26. Marts 1870 § 2. L. Nr. 51, 3. April 1900 § 15 B. L. Nr. 213, 30. Sept. 1909 § 24. Fr. 1. Okt. 1802. L. om Politiet 11. Febr. 1863 § 19.]

§ 4. Den i Lov om Kjøbenhavns udenbyes Grundtaxt af 14de December 1857 § 6 indeholdte Bestemmelse, hvorefter de udenbyes Eiendomme ansættes til 1 Portion Grund-

19. Febr. taxt for hver 3,000 Rd. af de i Overensstemmelse med samme Lovs §§ 3, 4 og 5 beregnede Værdier tilsammenlagte, forandres derhen, at vedkommende Eiendom — iøvrigt under Jagttagelse af Lovens § 7 — ansættes til 1 Portion af hver 5,000 Rd. af de i Henhold til §§ 4 og 5 udfundne Værdier tilsammenlagte og til 1 Portion af hver 3,000 Rd. af den i Henhold til § 3 beregnede Værdi.

§ 5. Det Beløb, som Kjøbenhavns kommunale Udgifter maatte gjøre fornødent, og som ei kan udredes af de i §§ 1—4 omhandlede eller andre Skatter eller Byens øvrige Indtægter, tilveiebringes ved en Indkomstskat. [*L. Nr. 110 om Indkomstskat til Kbhøns Kommune 18. April 1910.*]

§§ 6—21. — — —

§ 22. De Beløb, som medgaae til Overlignings- og Ligningscommissionens lønnede Medhjælpere, fastsættes af Communalbestyrelsen og afholdes af Stadens Kasse. [*Anord. 5. Maj 1913 § 11, 3. Stk.*]

§ 23. Indkomstskatten og de i §§ 1—4 omhandlede Skatter opkræves ved Slutningen af hvert Fjerdingaar, hvergang med en Fjerdedeel, og inddrives paa samme Maade som de tidligere Communeafgifter. [*L. Nr. 110, 18. April 1910 § 26. Udpannl. 29. Marts 1873 § 1, Nr. 1. Rpl. 11. April 1916, Kap. 54.*]

§ 24. De Rettigheder med Hensyn til de kommunale Valg, som Anordningen af 1ste Januar 1840 § 12 hjemler dem, der ere ansatte til 5 Portioner Næringskat, komme for Fremtiden dem tilgode, som ved den sidste Skatteligning ere ansatte til en Indkomstskat af 4 Rd., naar de Paa-gjældende forøvrigt ere i Besiddelse af de Egenskaber, der efter den gjældende Lovgivning kræves dertil, dog uden Hensyn til, om de have erhvervet Borgerskab.

§ 25. For Aaret 1861 blive de Udgifter, som i Medfør af de for Staden Kjøbenhavns kommunale Beskatning hidtil gjældende Regler ville være at ligne paa Stadens Næringsbrugere, at tilveiebringe og paaligne paa samme Maade som i Lov om Nærings- og Hjælpeskat i Staden Kjøbenhavn af 21de December 1858, sammes § 1, er fastsat for Aaret 1859, dog saaledes, at den Deel af disse Udgifter,

som skal bæres af Hjælpeskatten, forhøies til en Halvdeel 19. Febr. af samme. Den nævnte Lovs øvrige Bestemmelser skulle ligeledes være gjældende for Aaret 1861. De Bestemmelser, som indeholdes i nærværende Lovs §§ 2, 3 og 11, skulle underkastes en Revision inden Udgangen af Aaret 1864. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[L. Nr. 58, 1. April 1887. L. Nr. 85, 15. Maj 1903. L. Nr. 110, 18. April 1910.]

[Se F. Molde: *Kbhvns Skattevæsen 1862—1912. Hist. Medd. om Kbhvn III, S. 305—415.*]

Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præ- 19. Febr. stegaardssyn m. v.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. § 1. Alle Kirker skulle være underkastede et aarligt Syn.

§ 2. Ved enhver Kirke skal være en særlig af Stiftsøvrigheden autoriseret Protocol i hvilken foranstaltes indført af Eieren af dens Tiender en nøiagtig Angivelse af disse, fordeelte paa de enkelte Matrikelnummere, og dens andre lignende Eiendomme, dens mulige Kapitalformue og Gjæld, en i det Enkelte gaaende Beskrivelse af Kirken, samt en Fortegnelse over Kirkens Inventarium. De Forandringer, der i Aarenes Løb maatte foregaae i ovennævnte Henseender, saavel som de aarlige Kirkesyn foranstaltes ligeledes af Tiendeeierne indførte i Kirke-Protocollen; Tilsynet med, at denne Bestemmelse efterkommes, paahviler Provsten ved det aarlige Syn. Naar en Kirketiende overgaaer til en ny Eier, bør denne derom gjøre Anmeldelse for Provsten.

§ 3. Kirkesynet skal fornemmelig vaage over, at Gudstjenesten ikke lider ved Mangler i Kirkens Tilstand, eller i det Tilbehør, som til Gudstjenesten er nødvendigt; det bør varetage, at Kirkens Indre fyldestgør Fordringen om Orden, Sømmelighed og saadan Bekvemmelighed, som er fornøden til uforstyrret Andagt; og det har at paasee, at Mang-

19. Febr. ler afhjælpes, der true Kirkens Bygning og dens øvrige Tilbehør med Forfald eller Tab i Værdi. Paa Tiendeieierens Andragende kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet tilstede Afgivelser fra Lovens efterfølgende enkelte Bestemmelser for saadanne Kirkers Vedkommende, med Hensyn til hvilke de paagjældende Bestemmelser skjønnes at være for byrdefulde. De Forbedringer, der udover det Nødvendige ere blevne en Kirke tildeel, bør ikke tilstedes afskaffede; og Kirkens Prydelser maae ikke borttages eller lades uden Vedligeholdelse, men skulle, naar de paa Grund af Ælde euten forgaae eller ei længer opfylde deres Formaal, erstattes af nye, medmindre Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet tillader, at det undlades. Naar en Tiendeieier imidlertid anskaffer eller tillader anbragt nogen ny Prydelse til Kirken, hvortil han ei er forpligtet, kan han frigjøre sig og de kommende Eiere fra Forpligtelsen til, naar de ældes, at erstatte dem med nye ved herom at gjøre en Tilførsel til Kirkens Protocol, og den samme Rettighed har han med Hensyn til saadanne Prydelser, som han alt har anskaffet uden dertil at være forpligtet, naar Rigtigheden af hans Tilførsel til Protocollen attesteres af Synet. Enhver Kirke skal, saavidt andre Hensyn tilstede det, vedligeholdes saavel indvendig som udvendig paa den Maade, der stemmer overens med dens oprindelige Stiiil; og forsaavidt dette tidligere ei har været Tilfældet, skal der, naar passende Anledning dertil maatte tilbyde sig, og det kan skee uden uforholdsmæssig Bekostning, arbeides hen til, at den føres tilbage til samme Stiiil. Dog kan det aarlige Syn ikke give Paalæg herom imod Tiendeieierens Indsigelse, men Sagen bliver i saa Tilfælde at indstille til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der inden Afgjørelsen foranstalter fornøden Undersøgelse foretaget af en sagkyndig uden Udgift for Tiendeieieren. Synet bør saavel i Almindelighed, som navnlig naar der er Tale om bekostelige Hovedforandringer ved Kirken, omhyggelig overveie, om de Omordninger, som det begjærer, ville lede til varig Forbedring, og om den Nytte, de ville stifte, staaer i et passende For-

hold til de Udgifter, de ville foranledige. Det paasees, at 19. Febr. Kirken holdes assureret for dens virkelige Værdi. Godtgjør Tiendeeieren, at Kirkens Mure ei bestaae af tvende indvendig fyldte Skaller, men ere fuld Grundmuur, da kan han fra Assurancen undtage Kirkens Mure; ligesom han ogsaa i det Hele kan fritages for at assurere Kirken, naar Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet anseer den Sikkerhed, som han paa anden Maade maatte kunne stille, for tilstrækkelig.

§ 4. Viser gjentagen Erfaring i det Mindste i tre paa hinanden følgende Aar, at Kirken ikke er saa rummelig, at den afgiver bekvem Plads for Sognets Kirkegængere, og paabyder Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet dens Udvidelse, da afgjør Domstolene Sagen, hvis Tiendeeieren ei retter sig efter det givne Paalæg. Skulde det vise sig, at det bestaaende Retsforhold ei fyldestgør Kirkens Tarv, vil Forholdet være at ordne ved Lov. [*L. om Sognekirkers Udvidelse Nr. 103, 8. Maj 1908.*]

§ 5. Naar Menigheden ønsker det, kan Tiendeeieren ei modsætte sig, at der i Kirken anbringes en Varmeindretning og et Orgel eller lignende Instrument, men han kan fordre, at der ei herved paaføres ham enten strax eller fremtidig nogen forøget Udgift, hvorfor ogsaa den ved en Varmeindretning bevirkede Forhøielse af Assurance-Præmien bliver ham uvedkommende. [*L. om Kirkers Opvarmning Nr. 49, 9. Marts 1893.*]

§ 6. Alteret bør i Reglen staae paa en ophøiet Plads i nogen Afstand fra Muren, men denne Forandring kan kun paabydes af Synet, naar dens Udførelse lettes ved anden Reparation af Kirken, og ei andre Forhold ved Kirkens Bygning gjør den utilraadelig. Alterklædet skal være af Silkefløjel, eller Uldfløjel, eller Bomuldsfløjel, eller fiint Klæde og tilstrækkeligt stort til at bedække eller beklæde det hele Alterbord, forsaavidt det er synligt, medmindre det er af saadan Beskaffenhed, at det er til Prydelse at det sees. Alterdugen skal være af hvidt Linned- eller Bomulds-Dreiel med passende Kant. Synet kan fordre, at Alter-

19. Febr. klædet forsynes med et Kors af ægte Sølv- eller Guldbrocade, og at Alterdugen kantes med Kniplinger. Altertavlen bør vedligeholdes omhyggeligt og nænsomt, og kan ikke opmales eller restaureres uden efter Forhandling med Synet. Naar Synet kasserer en gammel Altertavle, kan Eieren vælge mellem Anskaffelsen af en ny Altertavle eller Anbringelsen af et Billedhuggerarbejde eller af et Kors med passende Baggrund, dog at Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i alle Tilfælde er berettiget til at træffe særlige Forholdsregler, hvorved det sikkert, at det Nye kommer til at svare til sin Bestemmelse, og Kirkens Prydelse ikke forringes. De gamle i Træ udskaarne Altertavler bør, naar en anden Tavle kommer i deres Sted, ei tilintetgjøres, før der er givet Conservatoren ved det nordiske Museum Leilighed til at gjøre sig bekendt med dem. Altertavlens Ramme bør vedligeholdes paa en efter dens Beskaffenhed passende Maade, og forsaavidt den har kunstnerisk Værd, bør den, saavidt skee kan, bibeholdes, om end en ny Altertavle anskaffes. Knæfaldet skal saavidt muligt være $\frac{1}{2}$ Alen bredt; det udstoppes og betrækkes med Skind, Klæde eller Fløiel, og forsynes med nedhængende Garniturer, saa at dets Træværk skjules, medmindre det er afpoleret Egetræ eller andet lignende Træ eller forsynet med passende Maling. Det bør have den for Sognets Menighed fornødne Størrelse, idet der dog ogsaa er at tage et passende Hensyn til Alterets Fremspring og Choret's Størrelse. Kalken og Disken skulle være af Sølv, indvendig forgyldte, og skal Kalken være saa stor, at den kan rumme tilstrækkelig Vijn til det Antal Communicanter, der paa eengang knæle ved Alteret. Alterkanden skal være af Sølv eller Porcellain eller andet af Synet godkjendt Materiale. Der skal paa Alteret være tvende Lysestager af Sølv eller Messing eller af andet af Synet godkjendt Materiale; de bør være af en passende Størrelse, og holdes paa Tiendeieierens Bekostning forsynede med Vox- eller Stearinlys, eller Lamber med Olie eller anden passende Belysningsvædske anbragte paa en passende Maade, at tænde under Communio-

nen, hvorimod Tiendecieren fritages for at svare Kirkelyse- 19. Febr.
penge. Ligeledes skal der paa Alteret være en Æske til
Oblater af Sølv eller Porellain eller andet af Synet god-
kjendt Materiale. Ved enhver Hovedkirke skal være en
lille Kalk og Disk af Sølv og i Kapsel til Brug for Præsten
ved Sygeberettelser. Hvor der i samme Pastorat er flere
Kirker, skal enhver Kirke tage lige Deel i Bekostningen
heraf. Messeskjorten skal være af hvidt Cambridge eller
fiint Lærred. Messehaglen skal være af rødt Silkefløiel
eller et andet af Synet godkjendt Materiale; Synet kan for-
dre, at den forsynes med ægte Sølv- eller Guldgalloner og
med et Kors af ægte Sølv- eller Guldbrocade. Knæleskam-
melen bør være udstoppet og betrukken med samme Stof
som Alterklædet. Paa Døbefonten bør være et særskilt
Døbefad af Sølv eller Messing eller af andet af Synet god-
kjendt Materiale og af en i Forhold til Døbefonten passende
Størrelse. Hvor Anskaffelsen af en ny Døbefont paabydes,
skal den være af Steen eller Messing eller af andet af Sy-
net godkjendt Materiale. Til at bringe Døbevandet i, an-
skaffes en passende Kande af Tin eller andet Metal, for-
synet med Laag. Til Præstens Brug ved Daaben kan et
Haandklæde fordres anskaffet. Prædikestolen skal være
forsynet med en Læsestol. Beklædningen af dens Kant bør
saavel som Læsestolens være af samme Beskaffenhed som
Alterklædet, forsaavidt Synet ei bifalder anden Bestem-
melse. Saavel Prædikestolen som dens Himmel, hvor saa-
dan findes, bør være velbefæstede, og Mangel i saa Hen-
seende bør udsættes til Afhjælpning inden en kort Frist.
Til Prædikestolen skal der være en fast og bekvem Trappe,
forsaavidt skee kan, med en egen Adgang. Det kan for-
langes, at der skal være Himmel over Prædikestolen, hvor
Kirkens Rumforhold gjør det fornødent til Talens Tyde-
lighed. Det paasees af Synet, at der er tilstede en Bibel,
en Alterbog, to Psalmebøger, en Communionbog og en Til-
lysningsbog og een, eller hvis der er en Organist, to Cho-
ralbøger efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for
Kirke- og Underviisningsvæsenet, ligesom ogsaa de for-

19. Febr. nødne Tavler, Bøsser og Begravelsesrekvisiter. En Kirkeblok med to forsvarlige Laase kan forlanges af Synet. For saavidt nogen af Ministerialbøgerne, hvis Anskaffelse, som hidtil, paahviler Tiendeieieren, forgaaer ved Ildsvaade, skal han bekoste et nyt Exemplar og bekoste det tilbørligen udfyldt ved Afskrift efter det andet i Behold værende Exemplar. Hvor i denne eller følgende Paragrapher Valget er givet mellem flere Stoffer, overlades dette til Tiendeieieren, kun at han ikke kan vælge et Stof, som er af ringere Værd end det, der hidtil har været anvendt. [Pl. 19. Okt. 1822.]

§ 7. Gulvet maa ikke være af Leer eller af Kampesteen, men af Brædder, Steen, eller Muurfliser, eller heelbrændte gule eller røde Muursteen eller af et andet af Synet godkjendt Materiale; hvor der nu er Bræddegulv kan dette fordres fornyet ved Forfald, ligesom det stedse kan forlanges lagt mellem Knæfaldet og Alteret samt i Præstens og Kirkesangerens Stol. Naar Gulvet i Stolene ei er Brædder, forsynes det efter Synets nærmere Bestemmelse med Maatter eller Træskamler. Det maa paasees, at Pulpituret og Pulpiturstolene ere vel befæstede, og at Mangler i saa Henseende afhjælpes inden en kort Frist. Hvor et Pulpitur ei er fornødent paa Grund af Menighedens Størrelse, kan det forlanges borttaget, naar det er til Vansiir i Kirken eller hindrer Lysningen. Har Nogen lovlig Ret til saadant Pulpitur, kan han forlange sig anviist særskilt Stolestade nede i Kirken; men iøvrigt skulle paa Landet alle Stolestaderne med Undtagelse af Præstens, Kirkesangerens og Tiendeieieren være tilgængelige for alle Kirkegængerne, saa at den Forskjel, som Loven i saa Henseende gjør mellem Gaardmænd, Huusmænd og Inderster, er hævet. Saavel Præstens som Kirkesangerens Stole kunne forlanges fjernede fra Choret, idet der anvises Kirkesangeren Plads nede i Kirken nærmest Choret, og enten Sacristiet, hvor saadant findes, eller Pladsen mellem Alteret og Kirkemuren, hvor Forholdene tilstede det, indrettes til Opholdssted for Præsten. Synet kan forlange, at Stolestaderne skulle være forsynede med et passende Rygstød, der er 16 Tommer høiere

end Bænkene, og at der paa dette, hvis der ei paa begge 19. Febr. Sider af Stolestaderne er Bænke, anbringes en Skraapult af et Brædt, som er 5 Tommer bredt, og derunder Knager til Hatte. Disse Knager kunne ogsaa anbringes i Vaabenhuset eller fastgjøres paa Kirkemuren, hvor Omstændighederne tale derfor. I enhver Kirke skal der være en passende Tavle, til derpaa at opskrive Psalmenummerne, eller saaledes indrettet, at smaa Tavler med paamaalede Nummere kunne indskydes eller indsættes deri. Dersom fornødent gjøres, kan Synet paabyde flere saadanne Tavlers Anskaffelse. Er Kirken ikke tilstrækkelig lys, bør der anbringes flere eller større Vinduer, eller deres Plads forandres, forsaavidt skee kan uden utilbørligen at svække Kirkens Soliditet. Ved at foreskrive Vinduernes Form, Materiale og Størrelse, bør Synet ikke undlade at tage Hensyn til Kirkens Stil. Vinduerne paa begge Sider af Kirken forsynes med Trækruder med Staaltraadsgitter, ligesom der ogsaa, hvis fornødent gjøres, kan forlanges Gitterdørre indrettede ved Kirkens Indgange. Er der kun Vinduer paa den ene Side af Kirken, kan Synet forlange, hvor det hensigtsmæssigt kan skee, at der i Loftet anbringes en Ventil, hvis Rør føres op gennem Kirkens Tag. Under Gudstjenesten maa Kirken kunne holdes fri for Træk, uagtet der er sørget for den fornødne Ventilation. Der kan fordres de fornødne Gardiner for at forhindre Solens forstyrrende Virkning under Gudstjenesten, og for at forebygge dens Beskadigelse af Malerierne i Kirken og af Farven paa Alterklædet og Prædikestolens Beklædning. Præstens Stol kan ligeledes fordres forsynet med Gardin.

§ 8. Hvis Kirkens Loft er af Træ, bør det altid males med en passende Oliefarve. Bjelkerne kunne fordres beklædte med Brædder. Dersom Kirkens Loft er gibset, bør de yderste 3 à 4 Brædder i det egentlige Loft over Bjelkerne paa hver Side ind mod Ydermuren indrettes som Lemme til at oplukke, for at Synet kan faae Adgang til at undersøge Bjelkehovedernes Beskaffenhed. Bænke, Stolestader, Pulpitur med Gelænder, Paneel, Alterets Omgivelse

19. Febr. og andet lignende Træværk i Kirken, og dens Vinduer og Dørre saavel foruden som forinden, skal være malet med en passende Oliefarve, medmindre de ere af Egetræ eller anden haard Træsart, hvor Fernis kan være tilstrækkelig. Ved Alteret, Døbefonten og de prydede Gjenstande kan til et tydeligere Ydre og en bedre Bevaring fordres Fernisering enten med eller uden underlagt Farve efter Gjenstandens Beskaffenhed. Er Døbefonten eller et Skulpturarbejde af haard Steen, bør de ikke forordnes malede, men alene holdte fri for Støv og Smuds, og, hvis Stenens Art gjør det fornødent, overgivne med en klar Fernis, og paa samme Maade forholdes med andre Dele af Bygningen, der ere af tilhugget Granit, saasom Søiler, Portaler. Alt Kirkens Træværk og dens Vinduer skulle aarlig i det Mindste eengang og altid efter en Reparation af Tiendeeieren foranstaltes afvaskede.

§ 9. Synet maa være opmærksomt paa, at de Gravecapeller, der ere aabne ind til Kirken, eller Gravkjeldere under Kirkens Gulv, ikke fordærve Luften i Kirken eller volde Træk, og hvis dette er Tilfældet, maa der træffes betryggende Foranstaltning derimod. Capellet kan afmures og Kisterne flyttes og, hvor de er værdiløse, nedsænkes paa Kirkegaarden, forsaavidt Ingens lovlige Ret derved krænkes, i hvilken Henseende der gaaes frem paa den hidtil brugelige Maade, at de Vedkommende i fornødent Fald gennem Stiftstidenden opfordres med 12 Ugers Varsel til at anmelde og godtgjøre deres Krav. Paa samme Maade kan forholdes med Kister, der maatte befindes i Choret eller andensteds i selve Kirken. [*Fr. 22. Febr. 1805. Pl. 24. Apr. 1851 § 2. L. Nr. 10, 23. Jan. 1903.*]

§ 10. Vaabehuset bør være tilstrækkeligt lyst og forsynet med tætte Dørre, Loft og nogle Bænke, samt Gulv af Træ, Fliser, brændte Muursteen eller Qvadersteen eller af andet af Synet godkjendt Materiale. Hverken det eller Taarnet, dersom dette er aabent indad til Kirken, maa bruges til Opbevaringssted for Kalkbænk, Stiger, Brandredskaber, eller andet lignende. Naar der ved en Kirke ei er

et Vaabenhuus eller anden passende Forstue, kan samme 19. Febr. af Synet forlanges opført eller indrettet.

§ 11. Kirkens Indgange bør være tilstrækkelige i Antal og ikke for lave eller for smalle. Dørrerne maa være tætte og til at aabne og lukke uden Larm; de skulle have et sømmeligt og smukt Udseende, og forsaavidt skee kan uden uforholdsmæssig Bekostning, være til at aabne udad eller at skyde til Siden.

§ 12. Kirkens forskjellige Afdelinger, derunder dens Loft iberegnet, bør, forsaavidt skee kan uden uforholdsmæssig Bekostning, være let tilgængelige for Synets Undersøgelse, og de dertil fornødne Gjenstande maae have og være ved Haanden, naar Synet foretages. Gjentagen Mangel heraf paadrager Bøde som en uafhjulpen Mangel. Der bør ligeledes drages Omsorg for, at der, hvor Omstændighederne tillade det, tilveiebringes det for Synet fornødne Lys paa Lofterne, f. Ex. ved Anbringelsen af et Par Jerntagvinduer eller Glastagstene.

§ 13. Paa Kirkens eller dens Tilbygningers Loft maa ikke gjenmes Korn eller deslige, og overhovedet maa Kirken ikke benyttes til verdsligt Brug. Derimod maa der opbevares saadanne enkelte Gjenstande, Epitaphier, Inscriptionstavler og deslige, der findes at burde fjernes fra Kirken paa Grund af deres Beskaffenhed, deres Forfald eller af anden Aarsag. De hensættes der midlertidig, indtil Bestemmelse med Tiendecierens Samtykke kan tages om deres Anvendelse.

§ 14. Med Hensyn til en Kirkes Ydre, da kan der ikke fordres Ombygning eller Forandring af samme, fordi dens Stil eller Form ikke maatte stemme med Synets Anskuelser. Men paa den anden Side maa heller ingen Forandring deri foretages af Tiendecieren uden med Synets Samtykke. Saaledes maa Kirkens Tag ikke ved Ombygning vilkaarlig gøres lavere, eiheller dets Blytække afløses uden særlig Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet; paa samme Maade forholdes der, hvis der opstaaer Spørgsmaal om at gjøre Taarnet lavere eller for-

19. Febr. andre dets Udseende. Med det Overskud, der fremkommer ved, at et Blytag tilstedes ombyttet med andet Tag, forøges Kirkens Kapitalformue; dog kan det, forsaavidt Tiendeieren dertil giver sit Samtykke, anvendes til Forbedringer, hvorpaa Synet ei kan gjøre Krav, efter nærmere Bestemmelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Straa- eller Rørtag paa en Kirke tilstedes ikke uden særlig Tilladelse fra Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og Spaan- eller Trætag kan kun tilstedes, hvor det tidligere har været og Forholdene tale for dets Bibeholdelse. Tagrender med Nedløbsrender bør anbringes over Indgangsdørrerne, hvis Indgangene ere udsatte for Regn fra Taget.

§ 15. Kirkens Muur holdes udvendig udfuget med Kalk eller Cement imellem de synlige Steen, og de fornødne Reparationer bør skee ved Indsættelsen af Steen af lignende Materiale som det, hvoraf Kirken er opført. Er Muren overtrukken med Kalk, bør den hvidtes eller overstryges med en passende Kalkfarve. Indvendig bør den være udruppet og afpuddet med Kalk samt hvidtet eller overstrøgen med en passende Kalk- eller Liimfarve. Ved Kirker, der eie sig selv og have Midler dertil, kunne Murene ud- og indvendig fordres optrukne med Kalk efter Lod og oliemalede. Hvis overhovedet nogen Kirke allerede er saaledes istandsat, bør den ikke forringes.

§ 16. Kirkeklokkerne bør være af passende Størrelse, godt befæstede, og hænge saaledes, at de kunne høres tydeligt. Revnede Klokker bør ei taales, medmindre denne Tilstands Indflydelse paa Lyden ved en hertil sigtende Foranstaltning maatte være hævet. Hvor det er fornødent, kan det paalægges at opføre et Klokkehuus ved Kirken. Adgangen til at ringe med Klokken gjøres saa let og bekvem, som Omstændighederne tillade det uden uforholdsmæssig Bekostning. Hvis Kirken har et Uhr, maa Synet paasee, at det holdes ved god Gang og viser tydeligt.

§ 17. Omkring enhver Kirke kan, naar Kirken eier Grunden, forlanges anbragt efter Synets nærmere Bestem-

nelse Brolægning eller et Leerlag bedækket med skarpt 19. Febr. Gruus. med passende Skraaning fra Kirken og af $1\frac{1}{2}$ Alens Brede med Rendesteen af tilbørligt Fald, som bortleder Vandet. Hvor Fugtighed gjør det fornødent, kan der forlanges Draining udenom Kirken.

§ 18. Fremlægger Tiendeeieren en Plan for, hvorledes han i Løbet af 10 Aar vil bringe Kirken til at fyldestgøre de i denne Lov gjorte Fordringer, ved hvert Aar at udføre en passende Deel af de forlangte Forbedringer, og finder Ministeriet, til hvis Afgjørelse Sagen indsendes, den fremlagte Plan tilfredsstillende, da er Tiendeeieren berettiget til efterhaanden, saaledes som Planen er fastsat, at udføre de omhandlede Arbejder, dog at selvfølgelig nye tilkommende Mangler desuagtet behørigen afhjælpes. I denne Plan kan det ogsaa med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet fastsættes, at visse af denne Lovs Bestemmelser først komme til Udførelse, naar de Gjenstande, hvortil de sigte, trænge til Fornyelse. Besidder Eieren af en Kirketiende flere saadanne, kan Planen omfatte alle de Kirker, hvortil de ere henlagte, saaledes at Arbejdet kan fuldføres ved een eller flere af disse, inden det paabegyndes ved de andre.

§ 19. Tiendeeieren bør holde Kirkegaarden og Gravstederne i Almindelighed ryddelige for Nelder og Ukrudt, lade Græsset afslaae, inden det bliver langstraaet, og Gangene holde rene saavel for Græs som for Ukrudt samt belægge dem med Gruus, hvor det kan haves. Enhver Afgræsning af Kirkegaardens Grøde ved større eller mindre Kreaturer er aldeles utilladelig. Enhver er berettiget til selv at vedligeholde sine Gravsteder, men de, der have indhegnet dem eller anbragt Ornamentur derpaa, ere dertil forpligtede. Oplyses det, at Tiendeeieren eller nogen Anden gjør sig skyldig i nogen Forsømmelse i ovennævnte Henseende, er han ifalden en Bøde fra 2 til 10 Rd. R. M. Sagen paadømmes af Politiretten, medmindre den Paagjældende selv maatte ønske at faae den afgjort ved Amtmandens Kjenndelse. Det er at paasee af Synet, at Kirkegaardens Hegn

19. Febr. holdes i forsvarlig Stand, og at der for dens Indgang er tilbørligt Lukke, saa at dens Fred kan blive uforstyrret. Ved Kirkens Indgangsdørre kan forlanges anbragt tvende Skra-bejern.

§ 20. Tiendeeieren er ikke berettiget til at borttage de paa Kirkegaarden staaende Træer, medmindre Synet dertil giver sit Samtykke. Det ved Træernes Salg indkomne Beløb bliver en Kirken tilhørende Kapitaleiendom, hvis det ikke anvendes til Kirkens Forskjønnelse og Kirkegaardens Beplantning. Vil Tiendeeieren foretage en saadan, skal han forelægge Synet Planen dertil og have dets Samtykke.

§ 21. Ønsker Tiendeeieren i Aarets Løb at foretage Hovedreparationer eller væsentlige Forandringer ved Kirken, Kirkegaarden eller dennes Muur, uagtet Saadant ei er ham paalagt ved Synet, da har han derom ved det aarlige Syn at afgive en skriftlig Erklæring med noiagtig Oplysning om de Arbeider, han agter at udføre. Finder Synet, at Kirken eller Kirkegaarden ved de paatænkte Arbeider vil forbedres, da er Tiendeeieren berettiget til at ladedem foretage.

§ 22. Ved det aarlige Syn er tillige at bestemme, hvor lang samlet Tid der af Tiendeeieren maa anvendes til Afhjælpningen af de udsatte Mangler og til Udførelsen af de Arbeider, han agter at foretage, og er Tiendeeieren forpligtet at rette sig efter, hvad saaledes er bestemt, forsaavidt Kirken i modsat Fald i længere Tid, end ved Synet er fastsat, ei vilde kunne afbenyttes til Gudstjeneste i en til denne passende Stand, og forsaavidt han ikke ved at indstille Sagen til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet eller indanke den for et Oversyn faaer den af Synet trufne Bestemmelse forandret. Er Tiendeeieren forpligtet til at rette sig efter den af Synet eller paa anden Maade satte Tidsfrist, har han at erlægge en Bøde af 2 Rd. R. M. for hver Uge Arbeidet maatte vare længere, end ved Synet er fastsat. Otte Dage inden Arbeidet paabegyndes, har Tiendeeieren herom at meddele Præsten Underretning, og skal Tiden, der medgaaer til Arbeidet, regnes fra den af Tiendeeieren bestemte Dag. Saasnart et Bygningsarbeide,

der har medført Afbrydelse af Gudstjenesten, er tilende- 19. Febr. bragt, har Sognepræsten derom at afgive Indberetning til Provsten, og skal denne, dersom Tiende-eieren ei frivillig erlægger den Bøde, som han maatte være skyldig at betale, gjøre Anmeldelse for Amtmanden, der har at sætte Tiende-eieren under Tiltale ved Politiretten til Bødens Erlæggelse. Tale imidlertid særlige Omstændigheder til Undskyldning for Tiende-eieren, da kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet efter et af ham indgivet Andragende saavel nedsætte Bøden, som tillade, at den aldeles bortfalder.

§ 23. Provsten meddeler Udskriften af de i denne Lov omhandlede Syn til Biskoppen, der, naar Mangler henstaae uafhjulpne, uden at det iagttages, hvad der i denne Lov er foreskrevet, har derom at afgive Beretning til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

§ 24. Det paahviler den Skolelærer, der besørger Klokkernes Ringning, at drage Omsorg for, at Trækruderne i tørt Veir aabnes hver Morgen og lukkes hver Aften, og kan han, forsaavidt han enten i denne Henseende eller med Hensyn til Klokkernes Ringning, Kirkens og Alterkarrenes Reengjørelse, Kirkeuhrets Optrækning m. m. gjør sig skyldig i Forsømmelighed, af Biskoppen paalægges en Bøde fra 1 til 5 Rd. R. M. [*L. Nr. 128, 27. Maj 1908 § 2.*]

§ 25. Eier en Kirke sig selv, og er den istand til at bestride alle de med dens Vedligeholdelse forbundne Udgifter uden Ligning paa Menigheden, da har Bestyrelsen alle de Rettigheder og Forpligtelser, som ere bestemte med Hensyn til Tiende-eierne, efter de nærmere Bestemmelser, som herom maatte blive givne af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Dersom Menigheden derimod ved Paaligning maa bidrage til Kirkens Vedligeholdelse, da kan Communalbestyrelsen eller Sogneforstanderskabet forlange Oversyn eller et særligt Syn eller Sagens Indstilling til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, selv om vedkommende Bestyrelse maatte finde, at der dertil ei er nogen Anledning, men de Udgifter, som derved maatte blive foranledigede, udredes da ogsaa af Communes

19. Febr. Kasse. Gjør Bestyrelsen sig skyldig i Forsømmelser, hvorfor § 19 og § 22 har fastsat Bøder, maae dens Medlemmer betale dem af deres egne Midler.

§ 26. Med Hensyn til saadanne Kirker, der eies af de tiendepligtige Sognebeboere eller af andet lignende Interessentskab, har det sit Forblivende ved Fdn. af 13de November 1829, saa at den eller de beskikkede Kirkeværger ogsaa med Hensyn til denne Lovs Bestemmelser indtræde i Tiendeeiernes Sted ligeover for det Offentlige, dog med følgende nærmere Bestemmelser. Tiendeeierne skulle være berettigede til at udnævne paa den i samme Anordnings § 6 bestemte Maade tvende Mænd til paa deres Vegne at tage Beslutning, om det skal have sit Forblivende ved Synets Bestemmelse, eller om Sagen skal afgjøres ved et Oversyn eller af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ligesom de ogsaa skulle være berettigede til at forlange et særligt Syn afholdt samt i Forbindelse med Kirkeværgerne at vedtage den i § 18 omhandlede Plan. Forsaavidt Tiendeeierne imidlertid ei gjøre Brug af denne deres Ret, eller de af dem valgte Mænd undlade til rette Tid at tilkjendegive deres Beslutning, ere Kirkeværgerne bemyndigede til ogsaa i disse Henseender at tage Bestemmelse. Gjør Kirkeværgerne sig skyldige i Forsømmelser, hvorfor der i Henhold til § 19 og § 22 ere fastsatte Bøder, da ere de forpligtede til selv at udrede Bøden, uden at de kunne forlange sig deres Beløb godtgjort af Tiendeeierne.

§ 27. I Kjøbenhavn dannes for Sognekirkerne under Patronatets Overbestyrelse en Kirkeinspection, bestaaende af Sognepræsten, Kirkeværgen og eet af Borgerrepræsentanterne valgt Medlem. Kirkeinspectionen har den umiddelbare Bestyrelse af Kirkens Anliggender. [Anord. 11. Nov. 1899 § 4. Lov Nr. 273, 1. Okt. 1915 §§ 3, 4.]

II. § 28. Synet saavel af Kirkerne som af Præstegaardene afholdes under Ledelse af Districtsprovsten af tvende bygningskyndige Mænd, som dertil udnævnes i Kjøbenhavn af Magistraten og andetsteds af Skoleraadet og Amtsskoledirectionen i Forening. Forinden de tiltræde de-

res Forretninger, have de at afgive gennem Provsten til 19. Febr. Biskoppen, efter en af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet affattet Formular, et skriftligt, edeligt Tilsgagn om, at de forsvarligt ville udføre det dem betroede vigtige Hverv. Oversynet bestaaer af den Provst og de fire Mænd, som Stiftsøvrigheden i hvert enkelt Tilfælde dertil udnævner blandt Stiftets Provster og Synsmænd. Eier Districtsprovsten selv en Kirketiende i Provstiet, eller er han beneficeret med en Kirketiende, da træder en af Biskoppen dertil udnævnt Sognepræst i hans Sted ved Synet over den Kirke, hvortil Tienden er henlagt. Synsforretningen indføres af Provsten i en af Biskoppen autoriseret, pagineret og med Biskoppens Segl forsynet Synsbog, og af Tiende-eieren umiddelbart efter endt Synsforretning i Kirkens Protocol; og den underskrives i begge Bøger saavel af Provsten selv som af begge Synsmændene.

§ 29. Det aarlige Syn afholdes i Juni og Juli Maaneder efter Provstens nærmere Bestemmelse. Provsterne have derhos at drage Omsorg for, at Præsterne og Tiende-eierne underrettes om Synets Afholdelse, i det mindste 3 Dage inden det finder Sted. Boer Tiende-eieren udenfor Sognet, bør han sørge for sammesteds at have en Befuldmægtiget, som paa hans Vegne kan modtage Anmeldelsen. Tiende-eieren har tre Maaneder, efterat Synet er afholdt, at udstede til Provsten en Erklæring, om han ønsker Sagen afgjort af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet eller forlanger Oversyn, eller vil lade det beroe ved det afholdte Syn. Unlader han at afgive Erklæring, da anerkjender han dermed Synets endelige Gyldighed. Samtidig med at afgive denne Erklæring har han at gjøre de fornødne Skridt for at faae Sagen afgjort ved et Oversyn eller Ministeriets Resolution, dersom han ei vil lade det beroe ved, hvad af Synet er bestemt. I sidstnævnte Tilfælde er han forpligtet til at afhjælpe de udsatte Mangler inden Udgangen af næste Aars Maimaaned, forsaavidt ikke en anden Frist maatte være fastsat af Synet for Manglens Afhjælpning, hvilken Frist han i saa Fald maa holde sig efterrettelig. Dersom

19. Febr. Manglerne ei ere afhjulpne til den fastsatte Tid, har han at erlægge en Bøde fra 5 til 10 Procent af det Beløb, som Manglens Afhjælpning af Synet er ansat at ville koste ham, hvorhos han ved en Dagmulet fra 1 til 5 Rd. R. M. kan tilholdes til at efterkomme sin Forpligtelse. Findes de uafhjulpne Mangler ved de i § 25 omhandlede Kirker, ere Medlemmerne af Bestyrelsen, ved hvis Forsømmelse Manglen er forbleven uafhjulpen, ifaldne hver en Bøde fra 2 til 50 Rd. efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ligesom samme Ministerium har at bestemme, paa hvad Maade der vil være at gaae frem for at faae Manglerne afhjulpne. Er der uafhjulpne Mangler ved de Kirker, der omtales i § 26, da ere Kirkeværgerne, ved hvis Forsømmelse dette er Tilfældet, ifaldne hver en Mulet fra 1 til 20 Rd. R. M., og med Hensyn til Manglernes Afhjælpning vil ogsaa i Fremtiden de fornødne Foranstaltninger være at træffe paa den i Fdn. af 13de November 1829 § 5 bestemte Maade. Det tilkommer Synet enten ved næste Aars Syn, eller, dersom Omstændighederne kræve det, ved en særlig Forretning at afgjøre, om Manglerne ere afhjulpne. Tiendecieren har umiddelbart efter denne Forretnings Afholdelse at erklære, om han i saa Henseende underkaster sig Synets Afgjørelse, eller fordrer et Oversyn. Efterat det saaledes endelig er afgjort, om Mangler henstaae uafhjulpne, og i hvad Omfang, bliver Tiendecieren af det Offentlige at sagsøge, til Bødes Erlæggelse og Opfyldelse af sin Forpligtelse. Under Sagen er Tiendecieren berettiget til at faae det paakjendt, om Synet ved de givne Paalæg maatte have overtraadt den samme tilkommende Myndighed. Dersom han imidlertid inden Sags Aulæggelse erklærer for Amtmanden, at han er villig til at underkaste sig sammes Kjendelse, da har denne at bestemme saavel Bødens som Dagmulets Størrelse inden de ovenfor fastsatte Grændser og meddele Provsten Underretning om Udfaldet. Ovennævnte Bestemmelser gjælde ogsaa om Kirkeværgerne og de særlige Bestyrelser. Det paaligger Provsten snarest muligt at gjøre de Anmeldelser eller træffe de For-

anstaltninger, der behøves til Iværksættelsen af ovenstaa- 19. Febr.
ende Bestemmelser og tillige derom at gjøre Beretning til
Biskoppen.

§ 30. Indankes Sagen for et Oversyn, da har dette at
træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Afhjælpnin-
gen af de udsatte Mangler og fastsætter derhos Tiden, inden
hvilken dette bør skee. Dersom Tiendeeieren ei efterkom-
mer, hvad ved Oversynet er blevet bestemt, da forholdes der
ganske paa samme Maade, som naar han lader et Paalæg
af Synet, der har endelig Gyldighed, uopfyldt, og navnlig
har han, forsaavidt Sag maatte blive anlagt imod ham, den
i § 29 forbeholdne Ret til at faae paakjendt, om Oversynet
maatte have overskredet sin Myndighed. Stadfæster Over-
synet det afholdte Syn, da afholdes de ved Oversynet for-
anledigede Udgifter af Tiendeeieren. Giver derimod Over-
synet Tiendeeieren Medhold i alle hans Paastande, da af-
holdes ovennævnte Udgifter af det Offentlige. Dersom
Oversynet endelig dels stadfæster, dels underkjender,
hvad af Synet er fastsat og af Tiendeeierne paaanket, da
har det tillige at bestemme, i hvilket Forhold Bekostningen
ved Oversynet er at fordele mellem det Offentlige og
Tiendeeieren.

§ 31. Indstiller Tiendeeieren Synet til Afgjørelse af
Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, da led-
sages Ministeriets Afgjørelse af en Bestemmelse om, inden
hvilken Tid Tiendeeieren har at efterkomme, hvad der paa-
lægges ham. Dersom Tiendeeieren viser nogen Forsøm-
melse i at opfylde, hvad af Ministeriet er besluttet, da iagt-
tages hvad i § 30 er bestemt, for at skaffe Synets upaaan-
kede Bestemmelser Fyldestgjørelse, uden at dog Spørgs-
maalet om Synets Competence i saa Fald kan gjøres til
Gjenstand for Domstolenes Paakjendelse, da det ogsaa i
saa Henseende har sit Forblivende ved Ministeriets Reso-
lution.

§ 32. I Reglen skeer Eftersynet af, om de udsatte
Mangler ere afhjulpne, i Forbindelse med det næste Aars
Syn; men forsaavidt en Mangel er udsat til Afhjælpning

19. Febr. inden en kortere Tid end Udgangen af Maimaaned, og Provsten ikke formener, at det kan beroe foreløbig ved en Erklæring fra Præsten om, at Manglen er afhjulpen, eller denne Erklæring gaaer ud paa, at Manglen ikke er afhjulpen, da bliver Reiseudgiften ved det Eftersyn, der bør afholdes, samt Godtgjørelsen til de tvende Synsmænd at udrede af den Kirke, for hvis Skyld den finder Sted. Medtager Synet af Kirken 5 Timer eller derunder, udredes der af Tiendeieren 72 Sk. R. M. til hver af de tvende Synsmænd, men forsaavidt Synet medtager længere Tid, da erlægges det dobbelte Vederlag. Med Hensyn til Tiendeiejerens Forpligtelse til at befordre Provsten og Synsmændene da har det sit Forblivende ved de nu gjældende Regler, og skal samme Forpligtelse paahvile ham med Hensyn til Eftersynet. Ved Oversynet tilkommer der saavel Provsten som Synsmændene Ret til Fribefordring samt hver især 3 Rd. R. M. i Diæter. Dersom en Tiendeiejer vægrer sig ved at erlægge, hvad han har at erlægge for Synet eller Oversynet, da kan Beløbet inddrives ved Udpantning, eller efter Stiftsøvrighedens Bestemmelse og paa dens Foranstaltning ved Sekvestration af en passende Deel af Kirkens Indtægter. Ingen Synsmand maa befatte sig med Arbeide for den Kirke eller ved den Præstegaard, som han syner eller i hvis Oversyn han deeltager. Handler han derimod, da har han forbrudt sin Stilling som Synsmand, og kan desuden idømmes en Mulct fra 20 til 100 Rd.

§ 33. Dersom enten Synet eller Tiendeieieren finder, at de ved en Kirkes Istandsættelse eller en Kirkegaards Ombyggelse forefaldende Arbeider ere af en saadan Beskaffenhed eller af et saadant Omfang, at Bestemmelse bør tages saavel om Nødvendigheden af deres Udførelse som om Maaden, hvorpaa Udførelsen bør skee, af Mænd, der have den dertil fornødne særlige Sagkundskab, da udnævnes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet 3 Mænd, til istedetfor det sædvanlige Syn at tage Bestemmelse om de Spørgsmaal, der forelægges til deres Afgjørelse. Hvad der saaledes af dette særlige Syn fastsættes,

kan ikke indankes for noget Oversyn. Saavel Provsten 19. Febr. som de ordinaire Synsmænd skulle være tilstede ved det særlige Syn og skulle derfor betimelig underrettes om dets Afholdelse. Til Medlemmerne af det særlige Syn saavel som til Provsten og de ordinaire Synsmænd udredes 5 Rd. R. M. Diæter foruden Erstatning for deres Befordringsudgifter. Disse Udgifter udredes af Tiendeeieren, hvis man har forlangt de særlige Syn afholdt, men i modsat Fald af det Offentlige. Finder imidlertid Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, at der har været gyldig Grund til Afholdelsen af et særligt Syn, kan det bestemme, at ovennævnte Udgifter afholdes af det Offentlige, selv om Synet afholdes efter Tiendeeierens Forlangende. Under et saadant særligt Syn kan ogsaa af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet umiddelbart henlægges fortrinlig vigtige Kirker, saasom Domkirker, for hvilke da dette særlige Syn hvert Aar i Juni eller Juli Maaned bliver at afholde. Som Følge deraf bortfalder for en saadan Kirke det almindelige Syn samt Oversynet, hvorimod det særlige Syns Bestemmelser af Kirkens Bestyrelse kan indstilles til Ministeriets Bedømmelse og Afgørelse.

III. § 34. For at sætte en Kirke, der eier sig selv, istand til at opfylde de den efter danske Lov 2—22—64 paahvilende Forpligtelser, der udvides til at paahvile alle Kirker, som eie sig selv, og til, uanseet Stiftsgrænsen at gjælde med Hensyn til alle saadanne Kirker i Kongeriget, er Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiget til at bestemme, at dens Udgifter ikke maa overstige, hvad der efter et af Kirkebestyrelsen affattet og af Ministeriet approberet aarligt Budget er fastsat som fuldkommen tilstrækkeligt. Ved Affattelsen af Budgettet tages fornødent Hensyn til det sidst afholdte Syn.

§ 35. Den Brændhjælp, der i Henhold til Danske Lovs 2—12—4 skal ydes til Opførelsen af Præstegaarde, bortfalder fremtidig.

IV. § 36. Præsterne udenfor Kjøbenhavn skulle fremtidig anskaffe Brød og Viin til Kirken mod Erstatning af

19. Febr. Tiendeeieren. Denne Erstatning fastsættes af Stiftsøvrigheden hvert 5te Aar efter Antallet af de i Sognet boende Communicanter og i Henhold til Regler, der herom ville blive givne af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Forsaavidt saadan Forpligtelse alt maatte paaahvile Præsten mod et herfor ved lovlig Bestemmelse fastsat Vederlag, da skal det have sit Forblivende ved hvad saaledes er bestemt.

V. § 37. Hvad der i Paragrapherne 28, 29, 30, 31 og 32 er bestemt om Syn og Oversyn til Kirkerne, skal fremtidig ogsaa gjælde for Præstegaardenes Vedkommende, saa at Præsterne, hvad disses Vedligeholdelse angaaer, have de samme Rettigheder og ere underkastede de samme Forpligtelser og Bøder, som er fastsat i de nævnte Paragrapher for Tiendeeierne, dog at det er Biskoppen og ikke Amtmanden, der har at bestemme Bøderne og Dagmulterne, hvis Præsten, for at undgaae Sag, underkaster sig administrativ Kjendelse. Anlægges Sag mod Præsten, da skeer det ved Provsteretten. Præsterne have at udrede til hver af Synsmændene 72 Sk., overensstemmende med den i § 32 givne Regel. Synet paaseer, at Præstegaarden holdes assureret for dens virkelige Værdi. Til at lede Synet ved Districtsprovstens egen Præstegaard træder en af Biskoppen dertil udnævnt Sognepræst i hans Sted.

§ 38. Præsterne kunne ikke foretage betydelige Forandringer ved Præstegaarden eller dens Have, saasom nedrive nogen opført Bygning, forandre Inddelingen af Beboelsesleiligheden, borttage Træer i betydelige Omfang o. s. v., uden med Provstens eller Synets Samtykke, eller, hvis det nægttes, med Tilladelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

§ 39. Er en Præstegaard eller nogen enkelt Længe saa medtagen af Ælde, at deelvisse Reparationer maae ansees for at være unyttig Bekostning, da skal den udsættes til Ombygning. Hvis det imidlertid enten formedelst Præstens Alder eller af anden Aarsag ansees ønskeligt, at Ombygningen udsættes, da kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bevilge dette, mod at Præsten

aarlig erlægger efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet 19. Febr. for Kirke- og Underviisningsvæsenet indtil $\frac{1}{2}$ Deel af, hvad en ny Præstegaard eller Længe maa antages at ville koste, og skal dette Bidrag frugtbargjøres af Stiftsøvrigheden og opsamles til en Byggekapital for Præstekaldet. Efterat saadan Bestemmelse er tagen, skal der ved de aarlige Syn kun udsættes de Mangler, hvis Afhjælpning er fornøden, for at Præstegaarden eller Længen ei skal falde sammen.

§ 40. Naar en Præstegaard skal afleveres til Eftermanden, kan denne forlange afholdt et Afleveringssyn, som holdes af Provsten, to af Stiftets Biskop valgte Præster i Provstiet og tvende fra de sædvanlige forskjellige, af Retten udmeldte Synsmænd, der for Forretningen nyde den Betaling, som i § 32 er fastsat for Synsmænd ved Oversyn. Dette Afleveringssyn har efter de sædvanlige Regler for Præstegaardssyn at skjønne, hvilke Mangler Præstegaarden har, eller hvorvidt dens Have maatte være forringet, samt dernæst, under behørigt Hensyn til den Byggekapital, som muligen ifølge § 39 maatte være opsamlet, at paakjende, hvor stor en Godtgjørelse derfor bliver at yde Eftermanden af Formanden eller hans Bo. Synets Kjendelse kan appelleres til Stiftets Biskop samt derefter til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Forøvrigt vedbliver Rskr. af 21de Mai 1817 at gjælde med Hensyn til Præstegaardssyn, forsaavidt dets Bestemmelser ikke modstride denne Lov.

§ 41. Alle de i denne Lov bestemte Bøder tilfalde den i Henhold til Lov af 8de Marts 1856 oprettede »Fattiges Kasse« i det Sogn, for hvis Kirke eller Præstegaard Bøden er paalagt. [L. Nr. 125, 4. Maj 1907 § 3.]

VI. § 42. Denne Lov, der ikke gjælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Januar 1862. Alle tidligere afholdte Syn afgjøres paa den Maade, der tidligere var bestemt. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Justitsmin. Skr. til Overformynderen i Kbhvn, hvori 29. April. Samme — der havde forespurgt, hvorvidt en af en Mindreaarig alene til hans eller hendes beskikkede Kurator

29. April. udstedt Fuldmagt til at modtage og kvittere for hans eller hendes i Overformynderiet indestaaende Arvemidler kan ansees gyldig, eller om der i et saadant Tilfælde, hvor Kurator altsaa skal fungere som den Mindreaariges Fuldmægtig, bør beskikkes en Interimskurator til i Forening med den Mindreaarige at underskrive Fuldmagten, idet han havde bemærket, at han hidtil har taget en af den Mindreaarige alene til Kurator udstedt Fuldmagt for gyldig ihen-seende til Udbetalingen af Renter — svares, at en af en Mindreaarig til hans Kurator udstedt Fuldmagt vil kunne tages for Fyldest ogsaa i Henseende til Kapitalens Udbetaling af Overformynderiet.

7. Maj. **Justitsmin. Cirk. til Kbhvns Mag. og Direktionerne for Helbredelsesanstalterne for Sindssvage**, hvori Samme — da den belgiske Regjering, ved at meddele, at der er truffet Foranstaltning til, at der, naar nogen fremmed Undersaat bliver indlagt paa en Anstalt for Sindssvage i Kongeriget Belgien, strax derom vil blive meddeelt vedkommende fremmede Stats i Belgien akkrediterede Gesandt Underretning, for at den ad denne Vei igjen kan bringes videre til den Sindssvages Regjering og nærmeste Familie paa Hjemstedet, igjennem Udenrigsministeriet havde andraget paa, at der fra dansk Side vises Reciprocitet i den nævnte Henseende — anmodes om, naar nogen belgisk Undersaat som sindssvag maatte blive indlagt i vedkommende Anstalt, strax desangaaende til Justitsministeriet at gjøre Indberetning, indeholdende saavidt muligt nøiagtig Oplysning om den Paagjældendes Navn, Hjemsted og personlige Forhold.

22. Maj. **Konfirmation paa den af Grosserer Marius Emanuel Grøn i Kbhvn under 11. Decbr 1860 oprettede Fundats for en Fribolig Nr. 1.**

§ 1. I det Øiemed efter Evne at bidrage til at afhjælpe Medmenneskers Trang har jeg kjøbt Eiendommene Matr. Nr. 34 A 2 a og Nr. 34 A 2 b paa Solitudeveien i Kjøbenhavns udenbyes Klædebo-Kvarteer, hvilke Eiendomme ko-

ste mig omtrent 10,000 Rd., med den Bestemmelse, at de 22. Maj.
 under Navn af »M. E. Grøns og Hustrues Fribolig Nr. 1«
 skulle afgive fri Bopæl for fjorten værdige og trængende
 Familier.

§ 2. Til Afholdelse af Skatter, Assurance, Vedligeholdelse og andre Udgifter ved Eiendommene indsætter jeg i 11te Juni Termin 1861 i Kjøbenhavns Overformynderi 4000 Rd. i Obligationer af Kjøbenhavns Kommunes Laan, hvilken Kapitals Rente skal tjene til Anvendelse i det nævnte Øiemed, saaledes at det ene Aars Overskud af Renten kan anvendes i et følgende Aar og saa frøendeles. Skulde Overskuddet blive saa betydeligt, at det skjønnes at være for stort til Udgifternes Afholdelse, kan det fordeles ganske eller tildeels til de meest Trængende af Beboerne. Skulde Kapitalen i Tidernes Løb ikke længer kunne anbringes i Obligationer af den nævnte Art, kan den ogsaa anbringes i danske Statspapirer eller i gode Prioriteter efter de almindelige Regler for slige Midler. Bliver Renten nogensinde utilstrækkelig til Stiftelsens Udgifter, skal Bestyrelsen midlertidigen kunne bortleie een eller flere af Leilighederne.

§ 3. Saalænge jeg lever forbeholder jeg mig at bestyre Eiendommene og oppebære Renten af fornævnte 4,000 Rd. samt at belægge Friboligerne som jeg vil, uden anden Indskrænkning end at de alene skulle komme Trængende af Middelstanden (Embedsstanden ogsaa derunder indbefattet) tilgode, hvorimod jeg selv afholder alle Udgifter ved Eiendommene og deres Vedligeholdelse m. v. Naar jeg dør, overtager min Enke samme Rettigheder og Forpligtelser. Naar ogsaa hun dør eller frasiger sig Bestyrelsen, skal Friboligen strax gaae over til den nedenfor nævnte Bestyrelse.

§ 4. Naar den mig og min Ægtefælle i § 3 forebeholdte Bestyrelse ophører, skal Friboligen overtages af Kjøbenhavns Magistrat, til hvem den fornævnte Kapital da tilige udbetales fra Overformynderiet. For Bestyrelsen erlægges af Renten i Afgift til Stadens Kasse een Promille af Kapitalens Beløb. Efterhaanden som de, der til den Tid

22. Maj. have Bopæl i Friboligen, afgaae ved Døden eller formedelst Ophør af Trang eller Værdighed miste deres Fribolig, skulle de ledigblivende Pladser belægges efter følgende Grundregler: a) Ikkun værdige og trængende, samt over 50 Aar gamle Ægtefolk, Enker eller ugifte Fruentimmer henhørende til de saakaldte bedre Klasser af Middelstanden (Embedsklasserne derunder henregnede) og bosatte i Kjøbenhavn eller paa dens Grund, tør indlægges deri. Dog skulle kvalificerede Personer, som ere Descendenter af mig og min Ægtefælle eller af Sødskende til nogen af os, komme fortrinnsviis i Betragtning, og det endogsaa uden Hensyn til hvor de boe eller hidtil have boet. Det skal være de Ægtefolk eller Enker, som indlægges, tilladt at medtage Døttre, som dog ikke maae være yngre end 16 Aar. b) Den, der erholder Plads i Friboligen, har selv at holde den indvendig vedlige i god Stand. c) Boligen beholdes for Livstid; medmindre nogen indlagt Person skulde ophøre at være værdig eller trængende dertil. d) Hver Gang en Bolig bliver ledig, skal det offentlig bekjendtgjøres med fire Ugers Varsel, og hver Gang en Bolig er belagt, skal det iligemaade bekjendtgjøres, hvem den er bleven tillagt. e) I Belæggelsen skal min Søn og efter hans Død den ældste (og i Tilfælde af Forfald for hans Vedkommende den næstældste) af mine mandlige Descendenter, som bærer mit Familienavn og boer i Kjøbenhavn eller paa sammes Grund, have Ret til at deeltage, saaledes, at de indkommende Ansøgninger sendes til ham, og at han da kan gjøre Indstilling om Pladsernes Belæggelse, men uden at Magistraten skal være retlig forbunden til at følge denne Indstilling. Findes der ingen mandlig Descendent af mig her i Staden eller paa dens Grund, gaaer Indstillingsretten over til den ældste (eller næstældste) kvindelige Descendent af mig, som boer i Kjøbenhavn eller paa sammes Grund. Melder sig efter Opfordring med 4 Ugers Varsel i en af Stadens meest udbredte offentlige Tidender ikke nogen Indstillingsberettiget, bortfalder Indstillingsretten selvfølgelig, indtil der atter efter Opfordring melder sig en Berettiget. Skulde der opstaae Tvist om Udøvelsen af ved-

kommende Descendents Ret, afgjøres den af Justitsmini- 22. Maj. steriet*).

Kgl. Resol., hvorved paa Indenrigsministeriets Fore- 4. Juni. stilling allernaadigst fastsættes, at den i Anordningen om Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn af 1ste Januar 1840 § 28 indeholdte Bestemmelse, at Kjøbenhavns Borgerrepræsentations Forhandlingsprotokol stedse skal underskrives af alle tilstedeværende Repræsentanter, forandres derhen, at bemeldte Protokol for Fremtiden bliver at underskrive af Repræsentationens Formand og den ved Forsamlingen ansatte Sekretær.

Kgl. Resol., hvorved paa Kirke- og Underviisnings- 23. Juni. ministeriets Forestilling allernaadigst bifaldes, at Hermann Grüder maa anerkjendes som første Præst for den romersk-katholske Menighed i Kjøbenhavn, saaledes at der tillægges de af ham foretagne kirkelige Handlinger, navnlig Daab og Ægtevielser, saavelsom hans overensstemmende med Kirkebogen afgivne Attestationer borgerlig Gyldighed dog under Forudsætning af at han edelig forpligter sig til at holde sig den danske Lovgivning og den danske Regerings Anordninger og Befalinger efterrettelig, saavel i Almindelighed som særlig med Hensyn til den borgerlige Side af de ovenmeldte præstelige Handlinger, og skal han for Opfyldelsen af denne Forpligtelse være ansvarlig efter den danske Lovgivning og for de almindelige borgerlige Domstole, ligesom denne Anerkjendelse kan tilbagekaldes saafremt han maatte befindes at misbruge den.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag., hvori Samme, da 23. Juli. en Grosserer her af Staden havde anholdt om Tilladelse til at underkaste sig den for Dispacheurer anordnede Examen, anmodes om at tilkjendegive ham, at den til at exa-

*) Samme Dag meddeltes Konfirmation paa Fundats for Fribolig Nr. 2 i Slotsgade, der skal afgive fri Bopæl for 20 værdige og trængende Familier. §§ 2, 3 og 4 er enslydende med ovenstaaende.

23. Juli. minere ved fornævnte Examen beskikkede Kommission, hvis Erklæring i denne Sag er bleven indhentet, har anseet det betænkeligt, at Tilladelse til at underkaste sig bemeldte Examen og den deraf betingede Adgang til Dispatcheurbestillingen indrømmes Andre end saadanne, som have godtgjort at være i Besiddelse af grundige Kundskaber i dansk Lov og Ret, idet Dispatcheuren, for rettelig at kunne skjønne over og afgjøre de mange og vigtige Rets-spørgsmaal, der betinge Dispatchers Opgjørelse, maa, saaledes som Instrux af 31te Januar 1823 § 4 ogsaa forudsætter, ikke blot være i Besiddelse af grundig Indsigt i Lovgivningen om Søassurance, Havari og Bodmeri, men ogsaa have et nøie Kjendskab til de om Formuesforholdene, navnlig om Kontrakter og Skadeserstatning, gjældende Retsregler, medens der efter Kommissionens Formening ikke ved selve Dispatcheurexamen, saaledes som denne i Henhold til Rskr. af 19de Februar 1817 er indrettet, kan vindes Sikkerhed for, at disse til Dispatcheurbedets forsvarlige Besørgelse nødvendige Kundskaber ere tilstede hos Paagjældende. Den af Kommissionen saaledes udtalte Anskuelse maa ogsaa Indenrigsministeriet dele, og man vil derfor ikke finde sig foranlediget til at søge Andrageren udvirket den attraaede allerhøieste Tilladelse, saalænge han ikke har godtgjort at være i Besiddelse af de fornødne juridiske Kundskaber.

[Instr. 31. Jan. 1823.]

26. Juli. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.**

Foranlediget af at Ejerén af Matr. Nr. 75 B i udenbys Klædebo Kvarter har besværet sig over, at der er beregnet ham Fattigskat af den Del af Bagbygningen i den nævnte Ejendom, som indtages af Trappegange og Mure, uagtet Bygningen kun indeholder Lejligheder under 64 [] Aelu, hvilke i Henhold til Lov om Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns Vedkommende af 4. Marts 1857 ere afgiftsfri, har Kjøbenhavns Magistrat i behagelig Skrivelse af 25. f. M. indstillet til Indenrigsministeriets Afgjørelse det

Spørgsmaal om Bygningsafgift i et Tilfælde som det om- 26. Juli.
meldte vil være at erlægge.

I denne Anledning skulde jeg ikke undlade herved tjenstligen at melde til behagelig Efterretning, at Ministeriet ikke skjønner rettere end, at det opkastede Spørgsmaal i Henhold til Bestemmelserne i Forordningen af 1ste October 1802 §§ 29, 31 og 33, jvfr. § 30, maa besvares bekræftende, og at man ikke finder Tøje til at gjøre nogen Undtagelse i saa Henseende i det omhandlede specielle Tilfælde.

(Stadskonduktørens Arkiv.)

Kirke- og Underviisningsmin. Skr. til Kbhvns Mag. 28. Juli.

I Henhold til den allerhøjeste Resolution af 7. Juli 1859 Nr. 5 og Ministeriets Skrivelse til Kjøbenhavns Magistrat af 20. Juli 1859, saavel som Sammes behagelige Skrivelse til Ministeriet af 22. October og Dettes Svar af 9. Novbr. s. Aar betræffende Ophævelsen af Jord-, Sang- og Copulationspenge samt Erstatning til Holmens og Garnisons Kirkerne for det Tab, de herved ville lide, skulde Ministeriet tjenstligst tilmelde Velbemeldte Magistrat, at bemeldte Erstatning af Ministeriet fastsættes til respektive 177 Rdl. til Holmens Kirke og 86 Rdl. til Garnisons Kirke.

Ved Fastsættelsen af disse Beløb er Ministeriet gaaet ud fra, at der ved bemeldte allerhøjeste Resolution i Forbindelse med Jord-, Sang- og Copulationspengenes fuldkomne Afskaffelse Kommunen fritages for at udrede den ved allerhøjeste Resolution af 27. Septbr. 1858 bestemte Erstatning til Metropolitanskolen af 1500 Rdl. aarlig, medens det paa den anden Side paalagdes Holmens og Garnisons Kirken at vedblive at besørge Kirkesangen mod Erstatning af bemeldte 1500 Rdl., maa Spørgsmaalet om Fastsættelsen af denne Erstatning ordnes saaledes, at det Tab, som Afskaffelsen af Jord-, Sang- og Copulationspenge, efter at Staten paa Metropolitanskolens Vegne har gjort fuldt Afkald paa Godtgjørelse for den Andel af samme, den hidtil havde oppebaaret, fordeles i et ligeligt Forhold paa samtlige de tre andre i Sagen interesserede Parter, saa-

28. Juli. ledes at Erstatningen fra Kommunen til bemeldte Kirker bestemmes til en saadan Qvotadel af disse Kirkers hittid havde Indtægter af Jord-, Sang- og Copulationspenge, som svarer til Forholdet mellem de 1500 Rdl., hvortil Kommunens Erstatning til Metropolitanskolen var fastsat og det samlede Beløb af Jord-, Sang- og Copulationspenge.

Da nu disse efter de af Ministeriet tilvejebragte Oplysninger for de fra Aar 1857—58, 1858—59 og 1859—60 have udgjort paa det Nærmeste 2843 Rdl.; nemlig for Metropolitanskolen 2343 Rdl., for Holmens Kirke 337 Rdl. og Garnisons Kirken 163 Rdl., udkommer efter ovenanførte Forhold et Beløb af 263 Rdl., der efter Forholdet mellem Holmens Kirkes og Garnisons Kirkes Andel i det samlede Beløb af deres Andel af den omhandlede Afgift bliver at fordele saaledes, at der tillægges Holmens Kirke 177 Rdl. og Garnisons Kirke 86 Rdl. i aarlig Erstatning.

Disse Beløb skulde Ministeriet derfor tjenstligst anmode Kjøbenhavns Magistrat om behageligen at ville foranstalte anviste til aarlig Udbetaling til bemeldte Kirker fra 1ste April 1860 at regne.

[Resol. 27. Sept. 1858, 7. Juli 1859.]

5. Aug. **Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Odense Amt ang. Forstaaelsen af Næringslovens § 72 med Hensyn til det Tidspunkt, fra hvilket Brændevinsafgiften skal svares.**

Under 3die f. M. har Deres Excellence forelagt Ministeriet et Andragende, hvori Byfogden i Assens anfører, at han har fundet det tvivlsomt, hvorledes de i Næringsloven af 29de December 1857 § 72, 7de og 8de Punktum, indeholdte Bestemmelser angaaende det Tidspunkt, fra hvilket den ved Paragraphen anordnede Brændeviinsafgift bliver at affordre de Næringsdrivende, som have vundet Adkomst til en afgiftspligtig Næring, bør forstaaes, idet Afgiften ifølge Bestemmelsen i 7de Punktum skal tage sin Begyndelse fra samme Tid som Næringskatten, hvortil den Paagjældende ansættes, medens den ifølge 8de Punktum synes i alle Tilfælde at skulle beregnes senest fra den

første Dag i det efter Berettigelsens Erhvervelse nærmest 5. Aug. følgende Kvartal. Med Hensyn hertil har bemeldte Embedsmand derfor forespurgt, om den, der f. Ex. i Mai Maa-
ned tager Borgerskab som Værtshuusholder, men ikke tidligere har drevet borgerlig Næring, har at udrede Brændeviinsafgift fra 1ste Juli næstefter eller først fra den Tid han ansættes til Næringsskat altsaa fra den paafølgende 1ste Januar, samt om han, saafremt han alt forud har drevet anden borgerlig Næring, og paa Grund af denne er ansat til Næringsskat, har at svare Afgiften fra et tidligere Tidspunkt end 1ste Juli næstefter.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at ligesom der ved Ordet Næringsskat i den omspurgte Lovbestemmelses 8de Punktum efter Sagens Natur og Forbindelsen med 7de Punktum ikkun kan antages at være sigtet til den Næringsskat, der paalignes Vedkommende af selve den Næringsadkomst, som hjemler Forhandling af Brændeviin, og ikke, som af Andrageren forudsat, ogsaa til den Næringsskat, som maatte være affordret Paagjældende af anden Næring, saaledes formener Ministeriet, at Ordene: »Har han ikke tidligere være ansat til Næringsskat« o. s. v. iøvrigt maae forstaaes saaledes, at, saafremt Paagjældende ikke har været ansat til Næringsskat af den vedkommende Næring fra et tidligere Tidspunkt, bliver Brændeviinsafgiften at beregne fra den første Dag i det efter Berettigelsens Erhvervelse nærmest følgende Kvartal, der saaledes er den yderste Termin for Afgiftsforpligtelsens Indtræden, medens den ifølge 7de Punktum kan indtræde tidligere, idet Afgiften, naar Paagjældende ansættes til Næringsskat fra et tidligere Tidspunkt, bliver at erlægge fra samme Tid som sidstnævnte Skat. Det vil altsaa her-
efter navnlig komme an paa, om Ligningen af Nærings-
skatten for det paagjældende Aar alt er lagt paa den Tid, Vedkommende erholder Borgerskabet. Er dette ikke Tilfældet, vil han blive opført paa Ligningen, og, da denne regnes fra 1ste Januar, vil og Brændeviinsafgiften følgelig blive at beregne fra samme Tid; er Ligningen derimod

5. Aug. allerede lagt, vil han ikke blive opført paa denne, og for dette Tilfælde er det da, at Loven har bestemt den 1ste i næste Kvartal som Begyndelsestidspunktet for Afgiften.

23. Aug. **Indenrigsmin. Skr. til Kbh. Mag.**

I behagelig Skrivelse af 31te f. M. har Kjøbenhavns Magistrat meddelte Betænkning over det dermed tilbagefulgte Andragende til Indenrigsministeriet, hvori Agent J. C. Lund anholder om at tilstaaes Godtgjørelse i Skatterne af ledigstaaende Lejligheder i den ham tilhørende Ejendom Matr. Nr. 155 i udenbys Klædebo Kvarter, den saakaldte tolvkantede Gaard paa Strandvejen.

Ministeriet skulde derefter ikke undlade tjenstlig at meddele til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for ovenmeldte Agent Lund, at ligesom den paagjældende Ejendom ikke, som af ham paaberaabt, er befriet for Hartkornsskatter, idet den af ham i saa Henseende paaberaabte § 14 i Lov af 14. December 1857 netop udtrykkelig paalægger Kommunen at tilsvare disse Skatter, saaledes kan den af Agent Lund endvidere paaberaabte Omstændighed, at Ejendommen er beliggende paa Stadens Grund, ikke i og for sig begrunde den fordrede Godtgjørelse for ledigstaaende Lejligheder, naar det nemlig ifølge Bygningens Beliggenhed, Indretning og Afbenyttelse i Forbindelse med Lejemaalets Omfang og Beskaffenhed og Lejerens Levevis maa anses som givet, at Ejendommen maa betragtes som Lyststed. Da nu velbemeldte Magistrat i denne Henseende har oplyst, at Ejendommen ligger c. $\frac{2}{3}$ Mil fra Byen ved Strandvejen, at der til samme hører en større Have, der benyttes af Beboerne, at den i en lang Række af Aar har været bortlejet til Familier, der samtidig have fast Bopæl indenfor Volden og kun opholde sig der om Sommeren, samt at ogsaa Ejeren selv benytter en Etage paa samme Maade, er det i Overensstemmelse med hvad der er antaget af det forrige kongelige Rentekammer og senere af vedkommende Ministerium saavel i lignende Tilfælde som med Hensyn til Forlystelsessteder paa Kjøbenhavns eller

Landets Grund, der ifølge deres Bestemmelse ikkun be- 23. Aug.
nytted i et af Aarets 2de Halvaar, at der ikke kan være
Spørgsmaal om at godtgjøre Bygningsafgiften af Lejlig-
heder i merbemeldte Ejendom, der blot have staaet ledige.
i Vinterhalvaaret.

Naar det derimod maatte blive behørigt godtgjort at
nogen Lejlighed i samme, der var bestemt til Bortleje af
Mangel paa Lejere, har henstaaet ledig ogsaa i Sommer-
halvaaret, vil Godtgjørelse for Bygningsafgift deraf ikke
blive nægtet.

(Stadskonduktørens Arkiv.)

[Skr. 25. Okt. 1834.]

Raadstue-Plakat ang. Oprettelsen af et selvstændigt 24. Aug. Sogn med St. Johannis Kirke til Sognekirke.

Magistraten gjør vitterligt: Hans Majestæt Kongen
har under 31te Mai sidstleden allernaadigst bestemt:

1) at fra Indvielsesdagen af St. Johannis Kirke paa
Nørrebro at regne skulle de udenfor Stadens Volde belig-
gende Districter, der hidtil have henhørt til Vor Frue og
Trinitatis Sogne, oprettes til et selvstændigt Sogn med
St. Johannis Kirke til Sognekirke, dog saaledes, at det for-
beholdes senere at omregulere Sognets Grændser, forsaa-
vidt Saadant maatte befindes hensigtsmæssigt;

2) at der ved St. Johannis Kirke ansættes en Sogne-
præst, en Klokker, der tillige skal fungere som Cantor, og
en Graver, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd lønnes med
Andeel i Præstepenge og accidentelle Indtægter af Sog-
net, samt desuden en Organist;

3) at Patronatet for St. Johannis Kirke samtidig med
Kirkens Indvielse overtages af Overpræsidenten i Staden
Kjøbenhavn og Biskoppen over Sjællands Stift. Da St.
Johannis Kirke ifølge senere allerhøieste Rescript af 11te
d. M. bliver indviet den 25de d. M., træde foranførte aller-
høieste Bestemmelser saaledes i Virksomhed fra sidst-
nævnte Datum at regne. Hvilket herved bekendtgjøres
til Efterretning for alle Vedkommende.

7. Okt. **Plan for Salg af det Staden Kbhvn tilhørende Bidstrupgaards Gods.**

Kjøbenhavns Magistrat gjør vitterligt: For at fremme Selveiendom paa det Staden Kjøbenhavn tilhørende Bidstrupgaards Gods har Communalbestyrelsen i Kraft af den Samme ved Lov af 4 Marts 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender § 17 givne Myndighed besluttet at afhænde dette Gods som fri Eiendom til de nuværende Brugere i Overeensstemmelse med følgende Plan for Salg af det Staden Kjøbenhavn tilhørende Bidstrupgaards Gods.

§ 1. Samtlige Gaarde, Huse og Jorder paa det Staden Kjøbenhavn ifølge kongeligt Skjøde 12 Nov. 1661 og senere Adkomstdocumenter tilhørende Bidstrupgaards Gods, som ere overdragne i det saakaldte Arvefæste, i Livsfæste eller i Leie, tilbydes Fæsterne og Leierne, hver for sit Vedkommende, til fri Eiendom paa nedenanførte Vilkaar.

§ 2. Hver af disse Eiendomme skal paa Stedet selv paa den nedenanførte Maade taxeres til sand Værdi i Handel og Vandel som fri Ejendom, og i Henhold dertil fastsættes den Kjøbesum, for hvilken den enkelte Fæster eller Leier ifølge denne Plan kan erholde sit Fæste- eller Leiested til Eiendom.

§ 3 Til at udføre det i § 2 ommeldte Hverv nedsættes en Taxationscommission, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke Indenrigsministeren udvælger det ene Medlem, der altid er Commissionens Formand; det andet Medlem udnævnes af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og det tredje Medlem udnævnes for hver enkelt Eiendom af Brugeren selv. Undlader Brugeren efter skriftlig Opfordring fra Taxationscommissionens Formand i Løbet af 4 Uger fra Modtagelsen af denne skriftlige Opfordring at udnævne et Medlem af Taxationscommissionen, anmodes Amtmanden om at gjøre dette. Alle Spørgsmaal angaaende Taxationen afgjøres i Mangel af Enstemmighed efter Flertallets Afstemning. Forhandlingerne bør saavidt muligt foregaae mundtligt; det Væsentligste af dem, saasom den aarlige

Afgift og Kjøbesummen for hver enkelt Fæster og Leier indføres i en af Overpræsidenten autoriseret Protocol. Til at kunne møde under Forhandlingerne for at give de Oplysninger, som de maatte finde Anledning til, maa der gives saavel Magistraten som Brugeren Adgang. 7. Okt.

§ 4. Ere samtlige Taxationscommissionens Medlemmer blevne enige om en Beslutning, skal det derved have sit Forblivende. Er dette ikke Tilfældet, bliver den afvigende Mening at tilføre Protocollen, og Formanden har da uopholdeligt at underrette saavel Magistraten som Brugeren derom, hvilket kan skee ved en Tilkjendegivelse til Protocollen til den, der er mødt eller har ladet møde, og ellers ved en Skrivelse. Det staaer da saavel Magistraten som Brugeren frit for, inden en Frist af 4 Uger fra Beslutningens Vedtagelse, at fordre den undergiven fornyet Prøvelse. Begjæring herom indgives til Commissionens Formand, og har da denne at foranledige, at der udnævnes en Overtaxationscommission, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf Communalbestyrelsen vælger 2, Brugeren 2, og Indenrigsministeren 1 Medlem, der bliver Overtaxationscommissionens Formand. Denne Commission afgjør det omtvistede Spørgsmaal ved en Aastedsforretning, om hvis Afholdelse foruden Parterne ogsaa den tidligere Commissions Medlemmer blive at underrette. Saafremt ikke idetmindste een af de Mænd, der ere valgte af Communalbestyrelsen, er i Stemme flerheden, forbeholder Communalbestyrelsen sig den endelige Afgjørelse.

§ 5. Naar Ansættelsen af den aarlige Afgift og Kjøbesummen for hver Eiendom er tilendebragt for samtlige Eiendommers Vedkommende, skal Commissionens Formand meddele en kort, trykt Beretning om Forretningens Udfald til Magistraten og til hver enkelt Bruger, samt dernæst efter et Aars Forløb i dertil berammede og for de Vedkommende bekendtgjorte offentlige Møder modtage Brugernes Erklæringer til Protocollen, om de ere villige til at overtage Stederne til Eiendom paa de tilbudte Vilkaar, samt hvorvidt de mulig ved Skjødets Udstedelse ville gjøre

7. Okt. nogen Udbetaling, som de ikke ere pligtige til. Denne Erklæring er endelig og uigjenkaldelig fra Brugerens Side, ligesom Staden derved er bunden til Eiendommens Overdragelse. En Udskrift af Protocollen bliver derefter at tilstille Magistraten, forat Samme kan foranstalte det Fornødne til Berigtigelse af Overdragelserne, dog skal det staae vedkommende Bruger frit for inden Udløbet af det nævnte Aar selv at anmelde for Formanden for Taxationscommissionen, at han agter at indgaae paa Kjøbet, for at erholde dette strax berigtiget. Efter Udløbet af denne Frist kan Brugeren ikke fordrø Eiendommens Overdragelse for den engang tilbudte Kjøbesum eller paa de iøvrigt tilbudte Vilkaar; men Communalbestyrelsen forbeholder sig da i ethvert enkelt Tilfælde efter eget Forgodtbefindende at bestemme, om den vil sælge og for hvilken Sum samt paa hvilke Vilkaar.

§ 6. Eiendommene sælges i den Stand, hvori de ved Tilskjødningen findes, med den Besætning og det Inventarium, som ved dem forefindes og tilhører Godset, og med det Tilliggende og de Grændser, som rettelig tilkomme Eiendommene, saa og med de Rettigheder og de Byrder, som hjemles i Godsets Adkomster, Udskiftningen, Udstykningsbevillinger, Hævd eller anden for Eieren eller Brugeren gyldig Bestemmelse, alt uden videre Ansvar for Staden, der i det Hele kun overdrager, hvad den rettelig kan overdrage. $\frac{1}{6}$ Bankhæftelsen er indfriet, og Actieretten Kjøberen uvedkommende. Communalbestyrelsen forbeholder sig derhos at undtage fra Salget eller at adskille fra de til Salg budne Eiendomme enkelte Dele, navnlig saadanne, hvis Henlæggelse til Stadens Skove kunde være hensigtsmæssig, saa og at ordne Forholdet imellem Gaardene og Husene i Henseende til Græsningsret, Hartkornsinddeling, Grundafgifter o. desl. og til den Ende, om det findes fornødent, at skille Huse fra Gaardene, og særskilt sælge dem, hvorom det Fornødne vil blive meddelt Taxationscommissionen, forat der ved Eiendommenes Taxation kan tages Hensyn dertil. Hvor der er givet en Capital til

Vederlag for Afstaaelse af Arvefæstejord til Jernbanens Anlæg, saaledes at Arvefæsteren nyder Renter af samme, betragtes denne Capital som Gaarden tilhørende og forøger altsaa dens Værdi, men inddrages i Stadens Kasse til Afdrag paa Kjøbesummen.

7. Okt.

§ 7. Fra den Sum, hvortil Fæstegaarde eller Fæstehuse med deres Bygninger og Tilbehør af Besætning og Inventarium taxeres, drages Værdien af saadanne Forbedringer, som den nuværende Bruger har bekostet paa Eiendommen, og for hvilke der efter Lovgivningen kunde ved Fæstefratrædelse fordres Erstatning.

§ 8. Fra den tilbageblivende Anslagssum drages endvidere, naar Fæsteren er Arvefæster, een Fjerdedel som Vederlag for de ham ved hans Arvefæstebrev hjemlede Rettigheder.

§ 9. Naar Eiendommens Jordtilliggende udgjør 1 Td. Hartkorn eller derover, bliver af den Kjøbesum, som skal tilsvares, efterat de i §§ 7 og 8 ommeldte Afkortninger have fundet Sted, hvor disse ere hjemlede, for hver Tønde Hartkorn, 400 Rd. at forandre til 4 Tdr. Byg, der som en uforanderlig aarlig Kornafgift skal paahvile Eiendommen fra Eier til Eier uden Obligations Udstedelse, men med Fortrinsret for Afgiften med Rente og skadesløse Omkostninger i Gaarden med Jorder, nuværende og tilkommende Bygninger, muur- og nagelfaste Appertinentier, Besætning og Inventarium, Sæd og Afgrøde paa Marken og i Huset, Fourage og Gjødning, samt Brandredskaber, saa og i al af Eiendommen gaaende Leie og Interesse og i de pantsatte Gjenstandes Assurancesummer, næstefter Skatter og Afgifter til det Offentlige og Brandforsikringen, der nyde reel Ret i Eiendommen og fremfor den øvrige Kjøbesum og enhver anden Pantebehæftelse. Til saadan Kornafgift forandres Kjøbesummen dog kun for hele og halve Tønder Hartkorn; for det overskydende Hartkorn og for Hartkorn under $\frac{1}{2}$ Tønde bliver det ved Ansættelsen til Penge. Afgiften betales med Penge efter hvert Aars Capitelstaxt og forfalder 1ste Marts hvert Aar for det foregaaende Aar.

7. Okt. beregnet efter den da paa det foregaaende Aars Afgrøde satte Capitelstaxt; den erlægges i Roeskilde eller Kjøbenhavn efter Magistratens nærmere Bestemmelse; i Udeblivelsestilfælde er Eierens underkastet Søgmaal efter Forskrifterne i Frd. 25 Jan. 1828 om den hurtige Retspleie og den faste Eiendoms Værnething og Forligscommission, begge efter Varsel som til indenherreds Mand, forkyndt paa Eiendommen, samt pligtig at svare skadesløse Procesomkostninger og at finde sig i 1ste Instants Dom som endelig og upaankelig. Skulde det blive tilladt at betinge Udpantning for saadanne Afgifter, er Eierens underkastet Udpantningstvang for resterende Kornafgift. Med Hensyn til denne Kornafgift bliver Skjødet at thinglæse, ikke blot som Skjøde, men ogsaa som Pantebehæftelse, i Henhold til Reglementet 22 Marts 1814 § 72.

§ 10. Den Deel af Kjøbesummen, der bliver tilbage efter den i § 9 ommeldte Forandring af en Deel af Kjøbesummen til Kornafgift, kan af Arvefæsterne berigtiges, uden at Udbetaling fordres, ved Udstedelse af en Obligation med 1ste Prioritets Panteret, næstefter den i § 9 ommeldte Kornafgift, i den solgte Eiendom med nuværende og tilkommende Bygninger med muur- og nagelfaste Appertinentier, Besætning, Inventarium, Sæd og Afgrøde paa Marken og i Huset, Fourage og Gjødning, samt Brandredskaber, saa og i al af Eiendommen gaaende Leie og Interesse, og i de pantsatte Gjenstandes Assurancesummer, idet navn-Bygningerne skulle holdes til fuld Værdi forsikrede i Landbygningernes Brandforsikkring. Af Capitalen svares 4 pCt. aarlig Rente, at erlægges med Halvdelen i hver af de halvaarlige Terminer, i Roeskilde eller Kjøbenhavn efter Magistratens nærmere Bestemmelse, og den er fra Creditors Side uopsigelig, saalænge Arvefæsteren selv eller hans Hustru, selv om hun igjen skulde gifte sig, eller noget Barn eller Svigerbarn af ham eller hende er Eier og Besidder af Gaarden, under Forudsætning af at Obligationens Bestemmelser nøiagtigen opfyldes, i hvilken Henseende bemærkes, at den bliver at stille som Obligationer for Umyndiges Midler og i Lighed med Forskrifterne i § 9.

§ 11. Livsfæsterne af Gaarde og Livsfæsterne og Leierne af Huse ere derimod pligtige at udbetale $\frac{2}{5}$ af den til Penge bestemte Kjøbesum; Halvdelen, eller den ene Femtedeel, erlægges ved Overdragelsesdocumentets Udfærdigelse, og Halvdelen, eller den anden Femtedeel, i den efter et halvt Aars Forløb nærmest følgende Juni eller December Termin, og har da Kjøbereren efter eget Valg enten ved Udbetalingen af den første Femtedeel at nøies med en Kjøbecontract, der, naar den anden Femtedeel af Kjøbesummen er betalt, forsynes med Qvittering og Paategning om, at den kan thinglæses som Skjøde, eller, hvis han ved Udbetalingen af den første Femtedeel ønsker Skjøde, da for den anden Femtedeel at give Panteobligation, lydende paa Panteret efter de tilbageværende $\frac{3}{5}$ af Kjøbesummen, Betaling i den efter et halvt Aar følgende 11te Juni eller 11te December Termin, og iøvrigt som den i § 10 beskrevne Obligation fra Arvefæsterne. Renter svarer ikke af disse $\frac{2}{5}$ af Kjøbesummen, medmindre Betaling i rette Tid udebliver, da i saa Fald Rente paaløber fra Forfaldsdagen. Ganske overensstemmende med Forskrifterne i § 10 have Livsfæstere og Leiere at udstede Panteobligation for de 3 Femtedele af den i Penge bestemte Kjøbesum, eller saa meget deraf, som ikke afgjøres contant; dog forblive disse Obligationer kun uopsigelige, saalænge Fæsteren eller hans Hustru, selv om hun igjen skulde gifte sig, vedblive at være Eier og Besidder af Gaarden.

§ 12. Saalænge den nuværende Bruger eller hans Enke vedbliver at være Eier og Besidder af Stedet, Enken dog kun saalænge hun forbliver ugift, indrømmes der dem den Lempelse i Kjøbevilkaarene, at de kun have at udrede de Jordebogs-Afgifter, som de ifølge deres Fæstebreve eller Leiecontracter skulde udrede. Renter af den til Penge ansatte og i Stedet indestaaende Kjøbesum blive saaledes ikke af dem at udrede.

§ 13. Naar Brugeren ved at afgive den i § 5 ommeldte Erklæring om, at han vil købe, tillige erklærer, at han øn-

7. Okt. sker helt eller tildels at udbetale den Deel af Kjøbesummen, der er bestemt til Penge, og som skulde henstaae rentefrit, altsaa for Livsfæstere og Leiere $\frac{3}{5}$ af Pengekjøbesummen, tilkommer der ham et Afslag i samme i Forhold til hans sandsynligvis tilbageværende Besiddelsestid, beregnet saaledes:

I. For en Fæster eller Leier:

Alder.	Antagen Fæste eller Besiddelsesvarighed.
indtil 42 Aar	== 20 Aar
fra 42 til 44 —	= 19 —
— 44 - 46 —	= 18 —
— 46 - 48 —	= 17 —
— 48 - 50 —	= 16 —
— 50 - 52 —	= 15 —
— 52 - 54 —	= 14 —
— 54 - 56 —	= 13 —
— 56 - 58 —	= 12 —
— 58 - 60 —	= 11 —
— 60 - 62 —	= 10 —
— 62 - 64 —	= 9 —
— 64 - 66 —	= 8 —
— 66 - 68 —	= 7 —
— 68 - 70 —	= 6 —
over 70 —	= 5 —

II. For en Fæsters eller Leiers Enke:

Alder.	Antagen Fæste eller Besiddelsesvarighed.
indtil 24 Aar	== 20 Aar
fra 24 til 28 —	= 19 —
— 28 - 32 —	= 18 —
— 32 - 36 —	= 17 —
— 36 - 40 —	= 16 —
— 40 - 44 —	= 15 —
— 44 - 48 —	= 14 —
— 48 - 52 —	= 13 —
— 52 - 56 —	= 12 —
— 56 - 59 —	= 11 —

fra 59 til 62 Aar	= 10 Aar	7. Okt.
— 62 - 64 —	= 9 —	
— 64 - 66 —	= 8 —	
— 66 - 68 —	= 7 —	
— 68 - 70 —	= 6 —	
over 70 —	= 5 —	

Tabellen for Enker vil dog være at tage tilfølg i de Tilfælde, hvor en endnu levende Fæsters eller Leiers Kone er saa meget yngre end han, at det giver et for ham fordelagtigere Resultat, naar Besiddelsesvarigheden regnes efter Konens Alder. Den Paagjældendes Alder bliver at regne efter det Tidspunct, da han eller hun erklærer at ville afgjøre den rentefrie Gjæld strax ved Skjødets Udstedelse, og iøvrigt saaledes, at, naar paa den Tid ikke er hengaet et halvt Aar efter det sidst fyldte Aar, regnes kun det fyldte Aar, men naar over et halvt Aar er hengaet, regnes det løbende Aar som et fuldt Aar. Det Beløb, hvormed hvert 1000 Rd. af den rentefrie contante Kjøbesum i Henhold til ovenstaaende Tabel kan afgjøres, bliver:

ved en Besiddelsesvarighed: afgjøres 1000 Rd. med:

af 5 Aar	820 Rd. 33 Sk.
- 6 —	788 — 47 —
- 7 —	757 — 84 —
- 8 —	728 — 43 —
- 9 —	700 — 15 —
- 10 —	672 — 93 —
- 11 —	646 — 81 —
- 12 —	621 — 69 —
- 13 —	597 — 56 —
- 14 —	574 — 36 —
- 15 —	552 — 7 —
- 16 —	530 — 61 —
- 17 —	510 — 3 —
- 18 —	490 — 21 —
- 19 —	471 — 18 —
- 20 —	452 — 85 —

7. Okt. Den samme Ret til Nedsættelse i den til Penge bestemte rentefrie Kjøbesum tilkommer den Bruger, der til samme Tid erklærer at ville svare 4 pCt. aarlig Rente af den i Overensstemmelse med ovenstaaende Tabeller beregnede Pengekjøbesum eller en Deel deraf. Hvor Kornafgift efter § 9 ikke er betinget, bortfalde de nuværende Jordebogsafgifter heelt eller tildels, naar den rentefrie Kjøbesum saaledes heelt eller tildels afgjøres eller forrentes; disse ansættes for denne Beregnings Skyld til Penge efter de hidtil fulgte i Contracten eller Sædvane begrundede Regler, og efter de forudgaaende Aars Priser.

§ 14. Efterat Erklæringen om Kjøbet er afgiven, er Kjøberen og enhver anden Gaardens lovlige Eier berettiget til med 3 Maaneders Varsel før en af de halvjaarlige Terminer at indbetale Afdrag paa Kjøbesummen, dog ikke ringere end 50 Rd. ad Gangen, hvilke Afbetalinger afskrives paa Obligationen og paa hans Bekostning ville blive udslettede af Pantebogen; forsaavidt Kjøbesummen eller en Deel af den er rentefri, erholder han af saadanne Afdrag 4 pCt. aarlig Rente, der gaae til Afgang i hans Afgift, eller, forsaavidt denne udgjør et mindre Beløb end Rentebeløbet, udbetales ham med det Overskydende. Afgiften anslaaes til Penge som i Slutningen af § 13 bestemt.

§ 15. Det staaer Kjøberen frit for efter Eiendoms-overdragelsen at udstykke sin Eiendom under Iagttagelse af Lovgivningens almindelige Forskrifter, og saaledes, at saavel Kornafgiften som den resterende Kjøbesum fordeles efter Hartkornet. Den Deel af Kornafgiften, som falder paa hver Deel af den samlede Eiendom, vedbliver at paahvile denne under samme Betingelser, som i det oprindelige Skjøde fastsat, dog tilstedes ikke mindre Dele af Kornafgiften lagte paa enkelte Dele end $\frac{1}{2}$ Td. Byg, og ved Fordelingen af Afgiften maa ikke fremkomme mindre Brøker end 1 Fdkr. Til Delinger, der ikke stemme med Foranførte, maa Eieren i ethvert Tilfælde erhverve Communalbestyrelsens Samtykke. Den Deel af Capitalgjælden, som falder paa Parcellen, bliver at udbetale, og naar ingen an-

ordningsmæssig Hovedlod bliver tilbage, udbetales hele 7. Okt. Capitalen. Saavel Kornafgiftsfordelingen som Capitalfordelingen og Capitalindbetalingen maa berigtiges, forinden Skjøde paa nogen Parcel maa antages til Thinglæsning. Er nogen Deel af Kjøbesummen rentefri, da bevares Rente-friheden kun for den tilbageblivende Deel af Pantegjælden, ligesom Godtgjørelse af Rente for erlagte Afdrag paa rentefri Capital forholdsvis bortfalder, og af Parcellen svares Kornafgift. Forpligtelsen til at svare Renter og Kornafgift af Parcellen indtræder iøvrigt, ligesom ved Overgang af hele Eiendommen fra nuværende Bruger eller hans Enke til nogen Anden, ikke blot fra Skjødets Dato, men allerede fra den Tid, den nye Erhverver tiltraadte Besiddelsen. Naar en Eiendom, af hvilken der allerede svares Afgift, bliver deelt, begynder Optrævningen hos Parcellisten eller Parcellisterne først fra den efter Skjødets Paategning følgende 1ste Januar at regne, og for det løbende Aar opkræves Afgiften som hidtil under eet hos den hidtilværende Eier og mod Sikkerhed i den samlede Eiendom.

§ 16. Overgang fra Fæste eller Leie til Eiendom beregnes fra den efter Brugerens Erklæring til Formanden, i Henhold til § 5, nærmest følgende 1ste Januar, uden Hensyn til om Kjøbecontract eller Skjøde udfærdiges tidligere eller sildigere; fra samme 1ste Januar begynder saaledes den uforanderlige Kornafgift og Kjøbesummens Forrentning, forsaavidt der ikke dermed er givet Henstand, ligesom Kjøberen fra den Tid har at udrede alle Skatter og Afgifter samt Præstationer af enhver Art til det Offentlige, som rettelig paahvile Eiendommen, uden al Deltagelse fra Stadens Side. Fra samme Tid bortfalder alle Præstationer af Ægt, Arbeide eller personlig Hørighed og Lydighed fra Brugerens Side, ligesom paa den anden Side alle i det jord-drotlige Forhold begrundede Præstationer fra Stadens Side, navnlig Brændeudvisning eller Godtgjørelse for samme, Godtgjørelse for Jord, afstaaet til Jernbanen, o s. v.

§ 17. Alle Omkostninger, som flyde af de i §§ 2, 3 og 4 givne Bestemmelser, sigtende til at taxere Eiendommene

7. Okt og at ordne Overdragelsesforholdet, udredes forskudsvis af Stadens Kasse, men godtgjøres samme af Kjøbereren med det Procenttal, som falder paa hans Kjøbesum, denne beregnet uden alle Afkortninger, i Forhold til samtlige Taxationssummer. Beregningen opgjøres af Magistraten, og Kjøberne ere pligtige at underkaste sig dennes Opgjørelse og Fordeling uden Rettergang; hver Bruger betaler sin Deel ved Skjødets Udfærdigelse, eller, hvis denne skeer inden endelig Fordeling har fundet Sted, saa meget som Magistraten foreløbig bestemmer, under Forbehold af nærmere Afregning, naar endelig Opgjørelse kan finde Sted. Udgifterne til Overtaxation udredes af Parterne med det Beløb og i det Forhold, som bestemmes af Overtaxationscommissionen. Endvidere har enhver Kjøber for sit Vedkommende at udrede alle med Kjøbecontracts eller Skjødets Udfærdigelse og Thinglæsning, Panteobligationers Udfærdigelse og Thinglæsning og Handelens Berigtigelse for hans Vedkommende i enhver Henseende forbundne Udgifter og Afgifter, uden nogen Deltagelse fra Stadens Kasse. For Documenternes Forfattelse og Besørgelsen af Thinglæsningen m. v. bliver Intet at beregne Brugeren til Last, men da Magistraten forbeholder sig at foranstalte det Fornødne i saa Henseende, har Kjøbereren, hvis det forlanges, at betale et passende Beløb à conto Omkostningerne og ved Skjødets Overlevering endelig at berigtige det Hele.

§ 18. Døer Brugeren, efterat han til Formanden for Taxationscommissionen har i Henhold til § 5 afgivet sin Erklæring om at ville købe, betragtes det, som om Sagen derved er afgjort, og hans Erklæring lægges da til Grund for Eiendomsoverdragelsen, saa at Skjøde udfærdiges til den eller dem, der i hans Sted ere berettigede til at faae samme, og gives da de Afslag i Kjøbesummen, som han selv efter Forholdets Beskaffenhed og Erklæringens Indhold vilde have været berettiget til, ligesom hans Enke, Børn og Svigerbørn nyde den Henstand med Kjøbesummen, og Enken den Rentefrihed, hvortil de vilde have været berettigede, hvis han selv havde oplevet at faae Skjøde, og Eiendommen derefter var gaaet over til dem. Ligeledes

staaer det Brugerens frit for fra Erklæringens Afvigelse at sælge eller overdrage Eiendommen med samme Ret, som om han selv havde faaet Skjøde, og bliver da, naar behørigt Overdragelsesdocument fremkommer, Skjøde at udstede til den eller dem, som derefter ere berettigede dertil, imod behørig Betaling af, hvad der skal betales, og Udstedelse af Obligation, hvor saadan skal udstedes.

§ 19. Overdrager en af de nuværende Arvefæstere efter denne Salgsplans Bekjendtgjørelse med Samtykke af Communalbestyrelsen sin Gaard til en Anden, forinden den i § 5 ommeldte Erklæring er afgiven, bliver, i Tilfælde af at Eftermanden vil købe, Overdragerens sandsynlige Levetid, beregnet i Overeensstemmelse med § 13, at lægge til Grund for Beregningen af Afslaget i den til Penge forandrede Deel af Kjøbesummen, hvis Overdrageren var ældre end den, som faaer Stedet efter ham, og Overdragelsen kan forøvrigt skee paa de Vilkaar, som denne Salgsplan hjemler. Bliver et Arvefæstested, et Livsfæstested eller et Leiested ved Dødsfald ledigt, inden den i § 5 ommeldte Erklæring er afgiven, da skal Brugerens Bo, forsaavidt der er Livsarvinger eller Svigerbørn, være berettiget til at erhverve Eiendomsret til Stedet i Overeensstemmelse med denne Salgsplan, dog saaledes, at der ikke gives det i § 8 ommeldte Afslag i Kjøbesummen for Arvefæsteren, og at det beroer paa Communalbestyrelsen, om nogen Deel af Kjøbesummen, forsaavidt den ansættes til Penge, og da hører stor en Deel, der kan blive indestaaende i Eiendommen.

§ 20. Af denne Salgsplan bliver et Exemplar at tilstille hver enkelt Bruger.

(Sørensens Saml. 336—47.)

[Priv. 24. Juni 1661 § 9.]

Justitsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd ang. Bemyndigelse for Amtmændene og Overpræsidenten i Kbhvn. til at meddele forskellige Bevillinger og Tilladelser. 1. Nov.

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det behaget H. M. Kongen under 30 Aug. d. A. allernaadigst at bifalde:

1. Nov. 1) at det overdrages Amtmændene og i Kjøbenhavn Overpræsidenten at udlevere: a) Bevillinger til at føre nye Vidner og fremlægge nye Dokumenter i Sager, som indankes for Overretterne; b) Bevillinger til som executor testamenti at behandle Dødsboer, naar Exekutorerne ere indsatte i et lovformeligt Testament og der iøvrigt Intet i Sagen findes at erindre; c) Bevillinger til at erhverve Mortifikationsdom paa Panteobligationer og Eiendomsdom paa faste Eiendomme; og d) Bevillinger til at indgaae Ægteskab med Broders, Farbroders eller Morbroders Enke eller med afdøde Kones Fæster eller Moster, forsaa vidt ingen af Ansøgerne bekjender sig til den mosaiske Tro;

2) at Amtmændene og i Kjøbenhavn Overpræsidenten bemyndiges til at meddele den Længstlevende af tvende Ægtefæller Tilladelse til, naar de øvrige Betingelser derfor ere tilstede, at henses i uskiftet Bo, uagtet en af Arvingerne ere fraværende, saaledes at Tilladelsen gives saalænge, indtil den fraværende Arvings Erklæring kan indhentes, og fremdeles, saafremt han meddeler sit Samtykke; og

3) at Overpræsidenten i Kjøbenhavn bemyndiges til at meddele fri Proces ved Retterne i Kjøbenhavn i første Instants, og at Overøvrighederne udenfor Kjøbenhavn ligeledes bemyndiges til at meddele fri Proces i private Politisager, der indbringes for Politiretterne i det dem underlagte Amt.

Ved at meddele foranstaaende allerhøieste Resolution undlader man ikke til Veiledning ved Udfærdigelsen af de omhandlede Bevillinger og Tilladelser at tilføie Følgende:

ad 1 a. Disse Bevillinger, der allerede ifølge Fdn. af 23de Marts 1827 § 19 g kunne udleveres af Stiftamtmanden over Viborg Stift som Præsident i den kongelige Landsoverret i Viborg i de Sager, som indankes for bemeldte Overret, meddeles mod Erlæggelsen af et Gebyr af 16 Rd. 5 Mk., men, naar den Paagjældende har erhvervet fri Proces til Sagens Førelse, uden Betaling,

ad 1 b. Disse Bevillinger negtes ikke, naar de ikke kan reises grundet Tvivl om de indsatte Exekutors Paa-

lidelighed og Vederhæftighed. Gebyret, der ikke kan efter- 1. Nov.
gives, er 16 Rd. 5 Mk. Det er imidlertid kun, naar Exeku-
torerne ere udnævnte ved et lovformeligt Testament, at
Bevillingen vil kunne udleveres af Overøvrigheden; i det
mindre hyppige Tilfælde, at der ansøges om Executorer
uden at noget Testament er oprettet, i hvilket Indsættel-
sen har fundet Sted, saavelson ogsaa, naar en i et Testa-
ment indsat Exekutor er afgaaet ved Døden eller sat ud
af Stand til at fungere og en anden, ikke i Testamentet
nævnt, ønskes indsat i den Afdødes eller Udtraadtes Sted,
forbeholdes det Ministeriet at afgjøre Sagen.

ad 1 c. For at erholde Bevilling til Erhvervelse af
Mortifikationsdom paa en bortkommen Panteobligation ud-
fordres, at det gjøres sandsynligt, at Obligationen virke-
lig er bortkommen og at der ikke med Ønsket om at er-
holde den mortificeret er forbunden nogen svingagtig Hen-
sigt, i hvilken Anledning der saavidt muligt bør gives de i
Obligationsforholdet interesserede Parter Leilighed til at
ytte sig, forinden Bevillingen meddeles. Betingelserne for
Erhvervelse af Eiendomsdom ere givne ved Lovens 5—5—5.
Det maa med Hensyn til disse Bevillinger paasees, at Eien-
dommen, paa hvilken der skal erhverves Eiendomsdom,
eller Panteobligationen, der skal mortificeres, betegnes saa
nøiagtigt som muligt. Gebyret er for begge Arter af Be-
villinger 16 Rd. 5 Mk., dog at det i Henhold til Fdn. af 7de
Februar 1823 § 7 iagttages, at Bevillinger til Mortifikati-
onsdoms Erhvervelse, naar det Gjælds-brev, hvorpaa Mor-
tifikation søges, lyder paa en ringere Sum end 500 Rd.
Sølv, bliver at meddele uden Betaling.

ad 1 d. Disse Bevillinger, der ogsaa kunne meddeles,
uagtet Svogerskabsforbindelsen har været en saakaldet
ulovlig, det vil sige grundet paa en Kjønnsforbindelse, der
ikke var sanktioneret ved Ægteskab, blive i Reglen ikke
at negte, naar der ikke finder en uforholdsmæssig Forskjei
Sted i de Paagjældendes Alder. Forinden Udleveringen
maae de Paagjældende derfor producere deres Døbeatte-
ster, ligesom de ogsaa paa fyldestgjørende Maade maae
godtgjøre, at de ere besvoglede i det Forhold, de have

1: Nov. angivet. Gebyret er 34 Rd. 32 Sk., der dog, naar de derfor i kongelig Resolution af 19de August 1829, der indeholdes i Kanc. Cirk. af 5te September s. A., fastsatte Betingelser ere tilstede, kan nedsættes til 16 Rd. 5 Mk.

ad 2). De her omhandlede Tilladelser kunne tilstaaes, naar iøvrigt Betingelserne for, at det kan tilstedes den Paagjældende at forblive hensiddende i uskiftet Bo, ere tilstede. Tilladelsen, der meddeles ved Skrivelse og for hvilken intet Gebyr erlægges, gives stedse med den nærmere Bestemmelse, at den gjælder saalænge, indtil den fraværende Arvings Erklæring kan blive indhentet, og fremdeles, saafremt den Fraværende meddeler sit Samtykke.

ad 3). Ved Meddelelsen af fri Proces i private Politisager, der indbringes for Politiretterne udenfor Kjøbenhavn, blive de samme Regler at iagttage, som ved Fdn. af 23de Marts 1827 §§ 1—6 ere givne for Meddelelsen af fri Proces ved de ordinære civile Retter, kun at der tages Hensyn til, om der i Sagens Beskaffenhed er nogen Grund for den Paagjældende til at ønske en Sagførers Bistand.

For Udleveringen af de under 1 a, b, c og d omhandlede Bevillinger, til hvilke der hoslagt fremsendes 6 Stkr. Blanketter af hvert Slags, ialt 24 Stkr., for hvis Modtagelse Tilstaaelse forventes hertil indsendt, vil der være at aflægge og til Ministeriets Revision at indsende Regnskab, der bør slutte sig til det, der i Henhold til de derom gjældende Regler nu kvartalsviis aflægges af Overøvrighederne for Udleveringen af kongelige Bevillinger ad mandatum. De indgivne Ansøgninger, i Henhold til hvilke Bevillingerne ere udleverede, bør medfølge Regnskabet, ledsagede af de Bilag og Attester, der godtgjøre, at Udleveringen har fundet Sted i Overeensstemmelse med de givne Forskrifter. Gebyrerne blive at indbetale paa samme Maade som Gebyrerne for de Bevillinger, der nu kunne udleveres af Overøvrighederne, og prima samt secunda Kvittering vedlægges Regnskabet. Til Vejledning ved Udfyldningen af Blanketterne har Ministeriet ladet tage en Gjenpart af en ældre Bevilling af hvert Slags, hvilken Gjenpart hoslagt følger.

Justitsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kbhvn, hvori 6. Nov. Samme, med Hensyn til flere igjennem Overpræsidentens Sekretariat udfærdigede Fuldmyndighedsbevillinger for forskellige Personer, gjøres opmærksom paa, at Myndighedsbevilling ikke bør meddeles blot for at Ansøgeren kan nedsætte sig som Næringsdrivende, naar det ikke tilstrækkelig oplyses, hvilke de særdeles Omstændigheder ere, som i det enkelte Tilfælde medføre, at det maa betragtes som en Velfærdssag for Ansøgerne at blive fuldmyndige ved Hjælp af Bevilling, forinden de have opnaaet den lovbefalede Alder.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag., hvori Ministeriet, 9. Nov. efter Kommunalbestyrelsens derom gjorte Indstilling, approberer efterfølgende Forandringer i den under 30te December 1857 stadfæstede Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender, saaledes at den nye Ordning træder i Kraft den 1ste Januar 1862:

a) i § 10: 1) under Magistratens 2den Afdeling opføres endvidere: »En Kontorchef for Skattekontoret«; 2) »tre Fuldmægtige« forandres til »fem Fuldmægtige«.

b) i § 11: 1) Kæmner« forandres til »Økonomiforvalter«; 2) »En Formand for Rodemestrene« udgaaer.

c) i § 12: 1) tilføies følgende Passus: »Kontorchefen for det under 2den Afdeling hørende Skattekontor overtager det hele Beskatnings- og Afgiftsvæsen, ligeledes efter Magistratens nærmere Bestemmelse«; 2) Ordet »Kæmneren« forandres til »Økonomiforvalteren«.

d) i § 13 tilføies efter Ordene »Fuldmægtigernes (derunder den hos Stadskondukteuren ansatte)« Ordet »Økonomiforvalterens«.

e) i § 16 udgaaer: »Kæmneren 1,400 Rd. samt til Befordring 500 Rd. med Forpligtelse til at holde Hest« og »Formanden for Rodemestrene 900 Rd.«.

f) i § 20 udgaaer Ordet »Kæmneren«.

g) i § 21 udgaaer »Formanden for Rodemestrene« og tilføies »Økonomiforvalteren«.

9. Nov. **h)** i § 25 ombyttes Ordet »Kæmneren« med Ordet »Okonomiforvalteren« og udgaaer: »Formanden for Rode- mestrene«.
26. Nov. **Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Odense Amt,**
 hvori Samme — der havde begjært Ministeriets Resolution med Hensyn til et opstaaet Spørgsmaal om, hvorvidt de saakaldte »Klinkere« kunne reise omkring i Landet og drive deres Profession paa forskjellige Steder uden særskilt Tilladelse — svares, at det omhandlede Spørgsmaal maa besvares bekræftende.
[Næringsl. 29. Dec. 1857 § 42.]
23. Dec. **Lov vedk. Sammensættelsen af de ved Fr. af 5 Marts 1845 §§ 5 og 19 anordnede Commissioner, forsaavidt angaar Anlæg af Jernbaner i Kbhvn eller paa dens Grund.**
 Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Den i Fdn. af 5te Marts 1845 § 5 ommeldte Commission til Besigtigelse af de til Jernbaner udstukne Linier m. v. skal, forsaavidt saadanne Linier føres gennem Staden Kjøbenhavn eller over dens Grund, tiltrædes af tvende af den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret udvalgte Mænd, istedetfor de udenfor Kjøbenhavn af vedkommende Amtsraad dertil valgte 2 Medlemmer. Ved Sammensættelsen af den i den nævnte Forordnings § 19 anordnede Commission udøves den deri Amtsraadene indrømmede Forslagsret af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, forsaavidt Commissionen skal træde i Virksomhed for Staden eller dens Grund. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.
23. Dec. **Lov ang. Forandringer i Bygningsafgiften m. v. af Lofts- og Kjælderrum i Staden Kbhvn og dens udenbyes Qvarterer.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Den ved Fdn. 1ste October 1802 § 29 hjemlede 23. Dec. Frihed for Bygningsafgift af Lofter og Loftsværelser, hvis Vinduer ere igjennem Taget eller i Gavlene, udvides, forsaavidt Staden Kjøbenhavn og dens udenbyes Qvarterer angaaer, til ogsaa at gjælde for saadanne Loftsrum, der for en Deel eller i det Hele ere begrændsede af Sider, sammensatte deels af Muur og deels af Tagflader, selv om der er anbragt Vinduer i den Deel af en saadan Side, som er Muur, naar Høiden af denne, maalt fra Gulvet, ikke er over $1\frac{1}{2}$ Alen, dog kun forsaavidt bemeldte Loftsrum ikke udgjøre en Deel af en i Loftsetagen indrettet Beboelsesleilighed, hvortil hører Kjøkken med Kogindretning eller Ildsted, i hvilket Tilfælde Bestemmelserne i Lov af 4de Marts 1857, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns Vedkommende paabydes i flere hidtil undtagne Tilfælde, komme til Anvendelse.

§ 2. Forhuuskjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbyes Qvarterer, der ikke ere indrettede til Beboelse eller Næringsbrug, fritages for Bygningsafgift, og er forsaavidt den ved Raadstueplacat af 15de December 1845 bekjendtgjorte kongelige Resolution af 19de November næstforhen, angaaende Forstaaelsen af den i Fdn. af 1ste October 1802 § 31 indeholdte Bestemmelse om Bygningsafgifts Svarelse af Kjældere under Forhuse i Kjøbenhavn, herved forandret. [*Fr. 1. Okt. 1802 § 31. Bygningsl. 12. April 1889 § 41. Skr. 7. Maj 1862.*]

§ 3. Som en Følge af foranstaaende Bestemmelser bortfalde ogsaa af de omhandlede Lofts- og Kjælderrum de Afgifter til Kjøbenhavns Commune, som lignes efter de samme Grundsætninger, som Bygningsafgiften.

§ 4 Nærværende Lov træder i Kraft fra den 1ste Januar 1862. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

1862.

Lov om Anlæg af Sporveje og Benyttelse af Lokomotiver uden Anbringelse af Spor.

23 Jan.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til

23. Jan. Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indenrigsministeriet bemyndiges til at meddele Concession til Anlæg af Sporveie til Benyttelse ved Hestekraft saavel i Kjøbenhavn og paa dens Grund som i de øvrige Kjøbstæder samt paa Landeveiene i Kongeriget Danmark, hvor paagjældende Gader og Veie dertil have tilstrækkelig Brede, og Anlægget iøvrigt findes at kunne skee uden Hinder eller Ulempe for den almindelige Færdsel, med Eneret til de nedlagte Spors Benyttelse ved dertil særligt indrettede Vogne i et Tidsrum af indtil 40 Aar, men under de Betingelser med Hensyn til Anlæggets Udførelse og Benyttelse, som Ministeriet, efterat have indhentet Betænkning fra vedkommende Veiautoriteter, navnlig Kjøbstadcommunalbestyrelser og Amsraad, i hvert enkelt Tilfælde foreskriver. Tilstaaes Eneretten for et længere Tidsrum end 20 Aar, skeer det dog kun paa den Betingelse, at det hele Anlæg ved Concessionens Udløb uden Vederlag tilfalder Staten som Eiendom. [*L. 20. Febr. 1875.*]

§ 2. Ligeledes bemyndiges Indenrigsministeriet til at meddele Tilladelse til Benyttelsen af Locomotiver istedetfor Hestekraft uden Anbringelse af Spor overalt i Kongeriget, hvor Forholdene gjøre det tilraadeligt, under saadanne nærmere Bestemmelser, som Hensyn saavel til den offentlige Sikkerhed som til Privates Tarv maatte foranledige. Hvor det efter Omstændighederne skulde findes rigtigt, bemyndiges Ministeriet endvidere til at meddele Eneret til Benyttelse af Godslocomotiver med en forud bestemt Hastighed og paa en bestemt opgiven Linie, dog ikke udover et Tidsrum af 10 Aar. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

[*Hævet ved L. 10. April 1895 § 5.*]

26. Febr. **Justitsmin. Skr. til Overpræsidenten i Kbhvn ang. at Samme er berettiget til ved Mulkt at fremtvinge Indlevering af Værgemaalsregnskaber m. v. til Overformynderiet.**
Efter Modtagelsen af Hr. Kammerherrens behagelige

Erklæring af 1ste d. M. om den med samme tilbagefulgte 26. Febr. Skrivelse, hvori Overformynderen for Kjøbenhavn, i Anledning af den i Ministeriets Skrivelse af 26de Oktober 1859 indeholdte Tilkjendegivelse om at der i Lovgivningen savnes Hjemmel for Overpræsidenten i Kjøbenhavn til under Mulkt at paalægge Nogen at afgive Dokumenter til Overformynderen, som denne maatte ansee nødvendige for Bestyrelsen af de Overformynderiet underlagte Forretninger, forespørger, om denne Afgjørelse ogsaa skal finde Anvendelse paa de Tilfælde, hvor Værgen ikke efterkommer de fra Overformynderiet givne Paalæg om at aflægge Værgemaalsregnskab, afgive de fornødne Regnskabsbilag, besvare Revisionsnotater og deslige,

undlader man ikke tjenstligst at tilbagemelde, at Justitsministeriet maa antage, at der i Rskr. af 7de Februar 1794 § 23, jevnført med § 3 i Lov af 4de Marts 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender og Vedtægten af 30te December s. A. § 1 f, indeholdes tilstrækkelig Bemyndigelse for Overpræsidenten til, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, at diktere de Værger Mulkt, der sidde Overformynderens Paalæg om at aflægge Værgemaalsregnskab, afgive de fornødne Regnskabsbilag, besvare Revisionsnotater og indlevere Pengeeffekter i Overformynderiet, overhørigt, og at Ministeriet derfor under Dags Datum har henviist Overformynderen til i saadanne Tilfælde at forelægge Hr. Kammerherren Sagen til Afgjørelse.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Kbhvns Amt, 29. Marts. hvori Samme, da flere Bundtmagere i Kjøge, havde forespurgt, hvorvidt en Haandværker i en Kjøbstad ifølge § 23 i Næringsloven af 29de December 1857 kan ansees berettiget til sammesteds at holde to eller flere Udsalgssteder fra aaben Bod, svares, at Ministeriet med Amtet er enig i, at det opkastede Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

28. April. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbh. g. v. at efternævnte Gader i Stadens udenbyes Klædebo Qvarteer, nemlig:

1) den fra Nørrebrogade langs Peblingsøen tildeels over Matr. Nr. 36 E 1 udlagte Gade;

2) den Gade, som fører fra sidstnævnte Gade til Veselsgade;

3) den, deels over Matr. Nr. 36 V 1, deels over Matr. Nr. 36 V 2 udlagte Vei, som fører fra Smedegaden til Ladegaardsaaen

blive, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9, om Gader, Veie og Vandløb derom tagne Bestemmelse, fremtidig at benævne: den 1ste Dosseringen, den 2den Baggensgade, den 3die Tømrergade.

28. April. **Raadstue-Placat**, hvorved Mag. i Kbhvn. g. v. at den over Matr. Nr. 36 V 1 i udenbyes Klædebo Qvarteer udlagte Gade, som fører fra Smedegaden til Ladegaardsaaen, bliver, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 derom tagne Bestemmelse, at benævne Evaldsgade.

30. April. **Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Ribe Amt ang. at Næringslovens § 16 ikke er anvendelig paa et sammenhængende Arbeide, som betinges af Samvirken af Flere.**

Ved at meddele, at en i Ribe Kjøbstad bosat Mand, der ikke er Muurmester eller Haandværker, for Tiden lader foretage en Hovedreparation og væsentlige Forandringer ved et ham sammesteds tilhørende Huus, uden dertil at benytte nogen med Borgerbrev eller Næringsbeviis forsynet Person, hvorimod han lader Arbeidet udføre ved flere af ham selv antagne og særskilt lønnede Muursvende og Haandlangere, har Muurmester N. N. af bemeldte Kjøbstad i et med Hr. Amtmandens Skrivelse af 22de f. M. hertil indkommet Andragende forespurgt, hvorvidt en saadan Fremgangsmaade kan ansees hjemlet ved Næringsloven.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst melde, 30. April. at Ministeriet maa være af den Formening, at Næringslovens § 16 ikke har Hensyn til Tilfælde som det her foreliggende, hvor der er Spørgsmaal om Udførelsen af et sammenhængende Arbeide, som betinges af Samvirken af Flere, og at det fremsatte Spørgsmaal derfor maa besvares benægtende, men at dette forøvrigt maa henhøre under Domstolenes Afgjørelse.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag.

7. Maj.

I det af Kjøbenhavns Magistrat ved behagelig Skrivelse af 8de f. M. hertil indsendte Andragende har Stadskonduktøren Kapitajn Krack, næst at bemærke, at den i Lov angaaende Forandringer i Bygningsafgiften m. v. af Loft- og Kjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbys Kvarterer af 23. December 1861 § 2 indeholdte Bestemmelse, at Forhuskjælderrum, der ikke ere indrettede til Beboelse eller Næringsbrug, fritages for Bygningsafgift, har fremkaldt Paastande paa Fritagelse for en Del af Forhuskjældere, hvis øvrige Del benyttes til Beboelse eller Næringsbrug, hvorimod han antager, at den i Rentekammerskrivelse af 8. Septbr. 1804, bekjendtgjort ved Raadstue Plakat af 8. Octbr. s. A. indeholdte Bestemmelse, at de Rum i For-, Side- og Baghuse, som bruges til Brænde, maa ansættes til Afgift ligesom den øvrige Del af Bygningen, hvori de ligge, ogsaa finder Anvendelse i dette Tilfælde, saa at altsaa Forhuskjældere, der indeholde enkelte skattepligtige Lokaler, blive underkastede Skatten for deres hele Areal, bedet Indenrigsministeriets Resolution erhvervet for, hvorvidt den sidstnævnte Fortolkning af ovennævnte Lov billiges. I denne Anledning skulde man herved ikke undlade tjenstligen at melde til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Kaptajn Krack, at ifølge den ovenmeldte Bestemmelse i Lov af 23de December 1861 ere Forhuskjælderrum, der ere indrettede til Beboelse eller Næringsbrug, afgiftspligtige, om end Afgiftsydelsen paa Grund af Ikkebrug for en Tid kan efter de sædvanlige Regler hvile, saa-

7. Maj. som, naar de ere bestemte til Bortleje, men i Mangel af Lejere staa aldeles ledige og uafbenyttede. Derimod ere de Forhuskjælderrum, der ikke ere saaledes indrettede og altsaa heller ikke benyttes til Beboelse eller Næringsbrug, ikke afgiftspligtige, om end andre Rum i samme Kjælder-Etage paa Grund af deres Indretning eller Brug ere det.
(Stadskonduktørens Arkiv.)

21. Juli. **Indenrigsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd ang. den fremtidige Optrækning af og Kontrol med Afgiften af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudskjænkning efter Lov af 29. Dec. 1857 § 72.**

Da den ved Næringsloven af 29de December 1857 § 72 paabudne Afgift af Krohold, Brændeviinshandel og Brændeviinsudskjænkning, som hidtil ikkun har paahvilet dem, der have erhvervet Rettigheden til at forhandle eller udskænke Brændeviin efter Kundgjørelsen af bemeldte Lov, nu, efterat denne fra 1ste Januar d. A. er traadt fuldstændig i Kraft, ifølge Lovens § 86 fra samme Datum ogsaa bliver at svare af dem, der alt ved Lovens Kundgjørelse vare i Besiddelse af nysnævnte Rettighed, vil den ommeldte Afgift, hvoraf Halvdelen tilfalder Statskassen og Halvdelen vedkommende Kjøbstad eller Sognekommune, saaledes fra 1ste Januar d. A. at regne være at erlægge af Enhver, der driver en af de vedkommende afgiftspligtige Næringer. Med Hensyn hertil og da de ved Indenrigsministeriets Cirkulærskrivelse af 2den Februar 1859 givne Forskrifter angaaende Optrækningen af og Kontrollen med den omhandlede Afgift foreløbig kun vare anordnede for den ovenberørte Overgangsperiode, skulde man i Henseende til den fremtidige Ordning af dette Forhold tjenstligst meddele Følgende til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse samt Foranstaltning.

A. For Landets Vedkommende.

1) De enkelte Sogneforstanderskaber ville senest 3 Maaneder efter hver af de tvende ordinære Skatteterminer — hver Gang for det forudgaaende Halvaar — til vedkom-

mende Amtstue med et samlet Beløb have at indbetale 21. Juli. samtlige de Statskassen af Næringsdrivende i hvert Forstanderskabsdistrikt tilfaldende Andele af den heromhandlede Afgift. Denne Indbetaling maa skee ved en overensstemmende med vedføjede Schema affattet detailleret Anmeldelse, hvorved selvfølgelig bliver at iagttage, at de for Afgiften hidtil fritagne Næringsdrivende, som i Henhold til Ovenanførte ville have at erlægge samme fra 1ste Januar 1862, blive at medtage. Forsaavidt den nævnte Anmeldelse og Indbetaling for Tiden indtil 1ste April d. A. ikke alt er sket, bliver samme at foretage inden 1ste September d. A.

2) Samtlige Politivæbninger have ved hver af foranævnte Skatteterminer — hver Gang for det forudgaaende Halvaar — at tilstille vedkommende Amtstue en Anmeldelse, som udviser: a) hvilke der i bemeldte Tidsrum have erholdt Ret til at forhandle eller udskænke Brændeviin, i hvilket Sogn Vedkommende boer, Datum af den paagjældende Bevilling og det i Medfør af samme udstedte Næringsbeviis, Afgiftens aarlige Størrelse, fra hvilken Dag den er at beregne; b) hvilke der, efter at have indgivet Erklæring om ikke at ville benytte den dem tilkommende Forhandlings- eller Udskækningsret, atter have tilbagekaldt bemeldte Erklæring, og fra hvilken Dag Afgiften da atter skal tilsvares; c) for hvem og fra hvilken Tid Afgiften skal beregnes til Afgang formedelst i det paagældende Tidsrum skeet Frasingelse af den omspurgte Rettighed. Saa fremt der i det paagjældende Tidsrum ikke maatte være meddeelt Nogen Bevilling eller Næringsbeviis til at drive den omhandlede Næring i Jurisdiktionen, eller ingen Afgang i Afgiften ved Nedlæggelse eller Tilgang ved Gjenoptagelse af Næringen har fundet Sted, maa vedkommende Politivæbning ogsaa herom gjøre Anmeldelse for Amtstuen. Forsaavidt saadan Anmeldelse for Tiden indtil 1ste April d. A. ikke alt er skeet, bliver samme at afgive inden 1ste September d. A. Fremdeles have Politivæbningerne i Forbindelse med Anmeldelsen for Skatteterminen til 1ste April 1862 at tilstille vedkommende Amtstue en særlig lignende

21. Juli. Anmeldelse, hvorpaa opføres de for Afgiften hidtil fritagne Næringsdrivende, som i Henhold til Ovenanførte ville have at erlægge samme fra 1ste Januar 1862. Endelig have Politiværdighederne, saa ofte noget Næringsbeviis af dem udstedes, hvorved Paagjældende vinder Adgang til Forhandling eller Udskjænkning af Brændeviin, at meddele vedkommende Sogneforstanderskab særlig Underretning herom saavel som om de i Medfør af Næringslovens §§ 6, 10 og 73 givne Paategninger paa tidligere udfærdigede Næringsbeviser, samt indkomne Erklæringer og Anmeldelser, i Henhold til hvilke slig Ret enten erhverves, frasiges eller gjenoptages.

3) Amtsforvalterne ville have at modtage de dem i Overensstemmelse med Foranstaaende tilstillede Skattebeløb og under fornøden Forklaring og Fremlæggelse af Sogneforstanderskabernes og Politiværdighedernes Anmeldelse beregne samme til Indtægt i deres Regnskaber over Skatter og Afgifter til Statskassen, hvorhos bemærkes, at Indtægten i Regnskaberne vil være særskilt at postere. Forsaavidt de nævnte Anmeldelser ikke i betimelig Tid maatte indkomme til Amtsforvalterne, have de derom at gjøre Indberetning til Amtet, som da vil have at foranstalte det til Sagens Berigtigelse Fornødne.

4) Om de af Amtsraadene i Henhold til oftnævnte Lovs § 72 fastsatte Afgiftsbeløb ville Amtmændene have at meddele Underretning til vedkommende Amtstuer, Politiværdigheder og Sogneforstanderskab.

B. For Kjøbstædernes Vedkommende.

1) Samtlige Kjøbstadværdigheder have til hver af de tvende ordinære Skatteterminer — hver Gang for det forudgaaende Halvaar — at forfatte en Fortegnelse, der udviser: a) hvilke der i bemeldte Tidsrum have erholdt Berettigelse til at forhandle eller udskænke Brændeviin, Datum af den meddelte Berettigelse og sammes Indhold, Afgiftens aarlige Størrelse, fra hvilken Dag den er at beregne; b) hvilke der, efter at have indgivet Erklæring om ikke at

ville benytte den dem tilkommende Forhandlings- eller Ud- 21. Juli.
skænkingsret, atter have tilbagekaldt bemeldte Erklæring,
og fra hvilken Dag Afgiften da atter skal tilsvares; c) for
hvem og fra hvilken Tid Afgiften skal beregnes til Afgang
formedelst i det paagjældende Tidsrum skeet Frasigelse
af den omspurgte Rettighed. Fremdeles have Kjøbstadøv-
righederne i Forbindelse med Anmeldelsen for Skatteter-
minen til 1ste April 1862 at forfatte en særlig lignende An-
meldelse, hvorpaa opføres de for Afgiften hidtil fritagne
Næringsdrivende, som i Henhold til det Ovenanførte ville
have at erlægge samme fra 1ste Januar 1862.

2) Bemeldte Fortegnelser blive at fremlægge ved
Kjøbstadens Kontributionsregnskab tilligemed en Bereg-
ning over, hvad der i Overeensstemmelse med samme deri
føres til Indtægt, men i de Kjøbstæder, hvor Byfogden træ-
der i Magistratens Sted, vil det være at iagttage, at oft-
meldte Fortegnelser tilligemed den Protokol, der føres
over meddeelte Borgerbreve m. v. og hvori navnlig ogsaa
de i Næringslovens §§ 6, 10, 35 Nr. 3 og 73 ommeldte Paa-
tegninger paa tidligere meddeelte Borgerbreve og Nærings-
beviser m. v. bør indføres, forinden indsendes til vedkom-
mende Amtmand for at sammes Rigtighed af ham kan atte-
steres.

3) Afgiften er i Byfogdens eller Magistratens Regn-
skab at behandle som en direkte Skat i Henseende til De-
bitering og Indkrævning og som saadan at postere i Regn-
skab og Extrakten. Naar det ved behørig foretagen Foged-
forretning har viist sig, at et skyldigt Afgiftsbeløb ikke
kan erholdes hos vedkommende Afgiftspligtige, skal Kjøb-
stadøvrigheden herefter være bemyndiget til under fornø-
den Legitimation af Afgiftsbeløbets Uerholdelighed at føre
den Statskassen tilkommende Halvdeel af samme til Af-
gang i det paagjældende Regnskab, — uden derpaa at er-
hverve Approbation fra Ministeriet. — I Forbindelse her-
med bemærkes, at Afgiften paa Landet af vedkommende
Sogneforstanderskab bliver at afkræve Enhver, som ifølge
dertil meddeelt Bevilling — være sig som Brændeviins-

21. Juli. handlende, Værtshuusholder, Restaurateur, Konditor, Kroholder (Gjæstgiver), Apoteker — er i Besiddelse af Retten til at forhandle eller udskænke Brændeviin, ligesom samme i Kjøbstæderne af vedkommende kommunale Myndighed bliver at affordre Enhver, som ifølge Bevilling, Borgerkab, Næringsbeviis eller anden Adkomst er i Besiddelse af saadan Ret, altsaa navnlig: Grosserere, Kjøbmænd, Viinhandlere, Apothekere, Brændeviinshandlende, Værtshuusholdere, Restaurateurer, Konditorer, Gjæstgivere (Kroholdere), Detaillister (som have erhvervet det i Næringslovens § 35 Nr. 3 ommeldte Beviis fra Magistraten), Høkere (for saa vidt disse maatte være i Besiddelse af Ret til at forhandle eller ifølge Næringslovens § 47 til at udskænke Brændeviin), Brændeviinsbrændere (medmindre disse overensstemmende med Næringslovens § 73 have frasagt sig den dem efter samme Lovs § 23 tilkommende Ret til at forhandle Andres til deres Fag henhørende Frembringelser og derhos ikke, navnlig i Henhold til Næringslovens § 58 in fine, have erhvervet Udskækningsret). Hvad angaaer den særlige Regel, som ved Næringslovens § 72 sidste Punktum er givet for de afgiftspligtige Næringsdrivende paa Landet, som drive deres Næring ifølge særlig for Næringslovens Kundgjørelse erhvervet Bevilling, hvorved der er paalagt dem en aarlig Afgift til Statskassen, skulde man sluttelig ikke undlade at tilføie, at forsaavidt denne Afgift i sin Tid er bleven bestemt for et vist Tidsrum, er dette stedse blevet fastsat saaledes, at det er udløbet den 1ste Januar d. A., og da Ministeriet er bestemt paa ikke særlig at fornye disse tidsbestemte Afgifter, ville de paagjældende Næringsdrivende saaledes med Hensyn til Afgiftserlæggelsen i det Hele falde ind under Hovedreglen i § 72. Forsaavidt der derimod ved nogle af de heromspurgte Bevillinger er paalagt Vedkommende en staaende Afgift til Statskassen, bliver denne fremdeles at opkræve, og Lovens heromspurgte Bestemmelse vil da være at anvende saaledes, at den ved Bevillingen foreskrevne Afgift bliver at fradrage i den Paagjældende ifølge Næringsloven paahvilende Afgift og

navnlig først i Statskassens Halvdeel af samme, men, for- 21. Juli. saavidt denne ikke kan tilstrække, tillige for det Over- skydende i Kommunens Halvdeel, saa at Kommunen for disse Næringsdrivendes Vedkommende efter Omstændig- hederne enten slet ingen Afgift vil kunne erholde eller et mindre Afgiftsbeløb end det sædvanlige, hvorhos det ende- lig er en Selvfølge, at Afgiften efter Bevillingen bliver at affordre Paagjældende med dens fulde Beløb, selv om dette maatte overstige Størrelsen af den i Henhold til Nærings- loven fastsatte tilsvarende Afgift. Hvor den sidstnævnte Afgift saaledes eksempelviis er fastsat til 20 Rd. vil der, naar den ved Bevillingen foreskrevne Afgift andrager

- 4 Rd. tilkomme Statskassen i det Hele 10 Rd. og Kom- munen 10 Rd.
- 10 Rd. tilkomme Statskassen i det Hele 10 Rd. og Kom- munen 10 Rd.
- 12 Rd. tilkomme Statskassen i det Hele 12 Rd. og Kom- munen 8 Rd.
- 20 Rd. tilkomme Statskassen i det Hele 20 Rd. og Kom- munen « Rd.
- 30 Rd. tilkomme Statskassen i det Hele 30 Rd. og Kom- munen « Rd.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Frederiksborg 9. Aug.
Amt, hvori Samme — der til Indenrigsministeriets Afgjø- relse havde indstillet et Andragende, hvori Byfogden i Hillerød forespørger, hvorvidt Apothekeren i bemeldte Kjøbstad, der i Henhold til Næringslovens § 73 har afgivet en Erklæring, hvorved han forbinder sig til ikke at handle med noget Slags Spiritus uden som Lægemedel, herved kan frie sig for den i samme Lovs § 72 ommeldte Afgift — efter foregaaende Brevvexling med Justitsministeriet sva- res, at Paagjældende maa være fritaget for at svare den omhandlede Afgift fra den Tid han har erklæret ikke at ville benytte sin Ret til den ommeldte Handel, uden at det herimod kan komme i Betragtning, at han ifølge Lovgiv- ningen er forpligtet til at være forsynet med visse Spiri- tuosa, der kun udleveres som Lægemedel.

11. Aug. **Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Maribo Amt,**
hvor i Samme — da flere Muurmestre i Maribo havde be-
sværet sig over, at Muursvendene sammesteds paatage sig
Udførelsen af Muurarbeide ved Haandlangeres Hjælp saa-
vel i bemeldte Kjøbstad som paa Landet, uden derpaa at
have vundet Borgerskab — svares, at Muursvendene, i
Henhold til Næringsloven af 29de December 1857 § 16, ikke
kunne drages til Ansvar for de under deres Haandværk
henhørende Arbeider, som de enten selv eller ved Hustrues
og Børns Hjælp udføre, idet bemeldte Paragraph navnlig
ikke, saaledes som af Andragerne formeent, kan antages
alene at have Hensyn til saadant Arbeide, som udføres i
Vedkommendes Hjem, men at det derimod maa være dem
formeent at benytte Haandlangere eller overhovedet nogen-
somhelst anden Medhjælp end den ovenfor nævnte.

13. Aug. **Indenrigsmin. Skr. til Stadskonduktøren.**

Efter Modtagelsen af Kjøbenhavns Magistrats Yttrin-
ger i behagelig Skrivelse af 12. Maj d. A. betræffende et
Andragende, hvori A T Lier anholder om Fritagelse for at
erlægge Bygningsafgift af det paa den ham tilhørende
Ejendom Matr. Nr. 139 B 4 & 5 i udenbys Klædebo Kvarter
værende Loftsrum, skulde man herved tjenstligen meddele
Dem til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for
Vedkommende, at det Ansøgte ikke kan bevilges.

Hvilket herved meddeles Hr. Kapitajnen til fornøden
Underretning med Tilføjende, at jeg ved at kommunikere
fornævnte A T Lier foranstaaende derhos overensstem-
mende med Deres Skrivelse af 3. f. M. har meddelt ham,
at det omhandlede Loft i Henhold til Forordning af 1 Oc-
tober 1802 § 29 vil blive fritaget for Skat, naar Vinduerne
til Gaarden blive tilmurede og Tilmuringen sker paa en
saadan Maade, at der ikke igjen kan indsættes Vinduer
uden Bygningskommissionens Tilladelse, hvorhos det er
tilføjet, at det f. Ex. ikke vil være tilstrækkeligt at blinde
Vinduerne med en halv Stens Mur.

(Stadskonduktørens Arkiv).

Indenrigsmin. Skr. til Lands-Over- samt Hof- og Stads- 16. Sept.
retten ang. at $\frac{1}{4}$ Procentafgift efter Plan af 1. Juli 1799 §
171 skal erlægges, naar Pant- eller Udlægshaveren trans-
porterer sin Ret, og da af den mulig for Overdragelsen
betingede høiere Sum end Auktionsbudet.

Med den kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stads-
 rets behagelige Skrivelse af 30te Juli d. A. har Ministeriet
 modtaget et Andragende, hvori Kancelliraad, Brevskriver
 N. N. har forespurgt, om der efter § 171 i Plan af 1ste Juli
 1799 skal erlægges $\frac{1}{4}$ Procentafgift, naar den ved en Auk-
 tion over en fast Eiendom højstbydende Pant- eller Ud-
 lægshaver transporterer til Trediemand sin Ret til at er-
 holde Udlægsskjøde paa Eiendommen, og navnlig om be-
 meldte Afgift bliver at beregne af den mulig for Overdra-
 gelsen betingede høiere Sum end Auktionsbudet.

Foranlediget heraf skulde man, efter at have brevvox-
 let med Kjøbenhavns Magistrat, tjenstligst melde, at $\frac{1}{4}$
 Procentafgiften til Kjøbenhavns Fattigvæsen i det om-
 spurgte Tilfælde bør erlægges, og navnlig af den høiere
 Sum end Auktionsbudet, som maatte være betinget for
 Overdragelsen af den af vedkommende Pant- eller Udlægs-
 haver erhvervede Ret til at erholde Udlægsskjøde paa
 Eiendommen. Vel har nemlig Kanc. Skr. af 15de Januar
 1824 fritaget en Panthaver for at erlægge den ommeldte
 Afgift af den Sum, for hvilken Eiendommen var bleven
 ham udlagt, men Grunden til denne Fritagelse, at nemlig
 § 171 i Plan af 1ste Juli 1799 ikke kan ansees anvendelig
 paa tvungne Realisationer, kan ikke længer finde Anven-
 delse, naar den oprindelige Udlægshaver overdrager sin
 Ret til Eiendommen til en Trediemand, hvorimod denne
 Transaktion maa betragtes som ethvert andet frivilligt Kjøb
 og Salg, og er det da en Selvfølge, at Afgiften bør beregnes
 af det fulde betingede Vederlag.

Lov ang. en forlænget Varighed af Loven af 12te Ja- 29. Dec.
nuar 1858 om Tilvejebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til

29. Dec. Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter bliver i Kraft indtil 1ste April 1868. [L. 28. Marts 1868 § 1.]

§ 2. De Vedtægter, der i Henhold til Loven af 12te Januar 1858 ere stadfæstede af Justitsministeren, skulle med de Forandringer og Tillæg, der maatte finde Sted, fremdeles gjælde indtil det i § 1 nævnte Tidsrum, forsaavidt vedkommende Kommunalbestyrelser eller Sogneforstanderskaber ikke inden 1ste April 1863 underrette Justitsministeren om, at de have besluttet disse Vedtægters Ophævelse fra den nævnte Dato.

§ 3. De Vedtægter, der ifølge nærværende Lov, sammenholdt med Loven af 12te Januar 1858, maatte blive stadfæstede af Justitsministeren, skulle med de Forandringer og Tillæg, der senere maatte blive vedtagne i samme, være bindende for de vedkommende Kommuners Beboere til 1ste April 1868. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

31. Dec. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. at den i Fr. 23 April 1845 § 3 indeholdte Indskrækning i Landboernes Ret til at falholde Kjød paa Axeltorvet i Kbhvn. er hævet ved Næringsl. af 29. Dec. 1857.**

I behagelig Skrivelse af 11te April d. A. har man modtaget Kjøbenhavns Magistrats Ytringer i Anledning af et Andragende, hvori Slagter N. N. af Valby og flere andre Landsbyslagtere, med Hensyn til at det ved Fdn. af 23de April 1845 § 3 er fastsat, at Kjød og Flesk, som Landmanden indfører til Kjøbenhavn, ikke maa falholdes paa Stadens Torv undtagen Tirsdag, Onsdag, Fredag og Løverdage, have anholdt om, at det fremtidig maa tillades dem hver Søgnedag at falholde deres Varer paa Kjøbenhavns Axeltorv.

Efter i denne Anledning at have brevvetet med Kjøbenhavns Politidirekteur, der vel har antaget, at en saadan

almindelig Forhandlingsfrihed som den omspurgte vil for- 31. Dec.
 øge Politiets Forretninger ved det fornødne Tilsyn paa
 Axeltorvet og nødvendiggjøre en hyppigere Reengjørelse
 af dette, men iøvrigt ikke har oplyst, at den nævnte Frihed
 vil komme i Strid med nogen Politiet vedrørende Interesse,
 skulde man til Efterretning og videre Bekjendtgjørelse
 tjenstligst melde, at da den Indskrækning, som ved Fdn.
 af 23de April 1845 § 3, jvfr. Plak af 19de Februar 1823 og
 27de December 1826, for Kjøbenhavns Vedkommende er
 skeet i den almindelige Adgang, som ved Plak. af 22de
 Juni 1808, jvfr. Rskr. af 8de Januar 1790 og Kanc. Skr. af
 27de August 1815, blev hjemlet enhver Landboer til at ind-
 føre og paa Axeltorvene i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøb-
 stæder at bortsælge Flesk og Kjød saavel i store som smaa
 Partier, ifølge de de førstnævnte Lovbestemmelser forud-
 gaaede Forhandlinger maa antages væsentlig at have havt
 sin Grund i de det herværende Slagterlaug efter den da
 bestaaende Næringslov paany tilkommende Rettigheder,
 skjønner Ministeriet ikke rettere, end at den nævnte Ind-
 skrækning maa ansees for bortfalden ved Næringsloven
 af 29de December 1857, saaledes at det paany, i Overens-
 stemmelse med hvad der siden 1808 uforandret har gjældt
 for de øvrige Kjøbstæder, maa staae enhver Landboer frit
 for paa Axeltorvet i Kjøbenhavn at forhandle de nævnte
 Varer hver Søgnedag, dog at Vedkommende selvfølgelig
 maae være undergivne de til god Ordens Overholdelse ved
 Torvets Afbenyttelse fornødne Bestemmelser. Man undlader
 ikke at tilføie, at man Dags Datum har anmodet Amtman-
 den over Kjøbenhavns Amt om at meddele Andragerne for-
 nøden Besked i Overensstemmelse med Føranstaaende.

1863.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Ringkjøbing
Amt, hvori Samme — da en Huusmand havde anholdt om
 Tilladelse til at bruge en af ham selv forfærdiget Presse
 til Trykning af Smaaskrifter m. v. — annodes om at til-
 kjendegive Paagjældende, at han i Medfør af Næringsloven
 af 29de December 1857 § 16 uden særlig Tilladelse er be-

8. Jan.

8. Jan. rettidigt til at ernære sig ved det omhandlede Erhverv, forsaavidt han alene udfører samme med egne Hænder eller ved Hustrues og Børns Hjælp.
19. Jan. **Lov ang. nærmere Bestemmelser vedrørende Danske Lovs 2—22—64 og Lov om Kirkesyn m. m. af 19. Febr. 1861 §§ 33 og 34.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Daumark etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet bemyndiges til af de under samme sorterende Midler at udrede forskudsviis de Summer, som maatte være nødvendige til at restaurere saadanne Kirker, som eie sig selv, hvis Bevaring som offentlige Mindesmærker er af Vigtighed, og som selv savne de fornødne Midler dertil. De saaledes foreskudte Summer, der for Finantsaaret 1862—63 fastsættes til 3,000 Rd. og for Finantsaaret 1863—64 til 40,000 Rd. R. M., men hvis Størrelse derefter vil blive bestemt gennem de aarlige Finantslove, skulle forrentes med 4 pCt. aarlig og tilbagebetales med mindst 2 pCt. aarlig.

§ 2. Ligesom vedkommende Kirkers egne disponible Midler og de Tilskud, der maatte blive ydede fra Menighederne eller Statskassen, under Restaurationen stedse blive forlods at bruge til denne, saaledes blive de ogsaa efter Restaurationens Tilendebringelse forlods at anvende til Forrentningen og Tilbagebetalingen af den Deel af Laanene, som falder paa hver især, og for at sætte Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet istand til at føre Tilsyn hermed, vil der for disse Kirker være at affatte aarlige Budgetter, der indsendes til Ministeriets Approbation. Forsaavidt disse Midler ikke kunne strække til, bliver det Manglende, i Forbindelse med de lignende Beløb, hvormed det ellers maatte være fornødent at komme de uformuende Kirker til Hjælp, i Henhold til Danske Lovs 2—22—64 og Lov om Kirkesyn m. m. af 19de Februar 1861 § 34 at paa-ligne de Kirker, som dertil maatte have Evne og Forraad,

i Forhold til det aarlige Overskud, de i Medfør af sidst- 19. Jan.
nævnte Løvbud for disse udarbejdede og af Kirke- og Un-
derviisningsministeriet approberede Budgetter udvise. Lig-
ningen foretages samtidig med Budgetternes Approbation
af nysnævnte Ministerium, der tillige bestemmer, om og
hvorvidt der af de Laan eller Forstrækninger, der saa-
ledes ere givne andre Kirker, skal i Henhold til Danske
Lovs 2—22—79 erlægges Rente; men for Laanene og For-
strækningerne bliver der af den Kirke, der har modtaget
dem, i alle Tilfælde at udfærdige Obligation, lydende paa
Tilbagebetaling af det Foreskudte enten til en bestemt Tid
eller saasnart den dertil maatte faae Evne; dog kan ved-
kommende Kirkeinspection eller Bestyrelse derpaa gjøre
Afkald, naar Saadant af Ministeriet bifaldes. Ministeriet
for Kirke- og Underviisningsvæsenet er bemyndiget til ved
Fastsættelsen af Tvangsmuleter at sørge for, at dets ved
Budgetternes Approbation trufne Bestemmelser blive efter-
komne. Ved de aarlige Statsregnskaber har samme Mini-
sterium at gjøre Rede og Rigtighed for den Maade, paa
hvilken Tilskuddene ere blevne paalignede de forskellige
Kirker, og er Statsrevisionen berettiget til at forlange alle
de Oplysninger, som den maatte ansee fornødne.

§ 3. Udgifterne ved de særlige Syn, der i Henhold til
Lov af 19de Februar 1861 § 33 afholdes efter Foranstaltning
af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet over
Kirker, der eie sig selv, udredes af de Kirker, over hvilke
det er blevet afholdt, i Forhold til deres Indtægter i det
forud for Synet gaaende Aar. Paa lignende Maade forholdes
der med de Udgifter, som maatte være foranledigede
ved de i Aaret 1862 over bemeldte Kirker afholdte Syn.
Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Bornholm, hvori 2. Febr.
Samme — i Anledning af en Forespørgsel fra Byfogden i
Nexø, deels om det, uanseet Bestemmelsen i Næringsloven
af 29de December 1857 § 24, kan ansees tilstedeligt, at Kjøb-
mænd, uden dertil at erhverve Adkomst, ved Siden af deres

2. Febr. Handel drive Slagteri indenfor det Omraade, som hjemles ved bemeldte Lovs § 16, deels om det staaer dem, der i Medfør af nysnævnte § 16 drive Slagternæring, frit for at ombære deres Slagtekjød eller lade det ombære fra Huus til Huus saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, samt i bekræftende Fald om de herved som ved selve Slagtingen ere henviste til alene at benytte Hustrues og Børns Hjælp, eller om de ikke i ethvert Fald, selv om leiede Folk ikke tør benyttes, kunne lade sig gaae tilhaande af deres faste Tjenestefolk — svares, at det ikke kan formenes Nogen, selv om han har Borgerskab paa Handelsnæring, tillige at drive Slagternæring med den i Næringslovens § 16 fastsatte Indskrænkning med Hensyn til Medhjælp, samt at det ligeledes maa være Vedkommende tilladt at ombære Slagtervarerne tilfals i Kjøbstæderne og paa Landet ved hvem de ville, altsaa uden i denne Henseende at være underkastede den Indskrænkning, som Næringslovens § 16 foreskriver med Hensyn til selve Slagtingens Udførelse.

11. Febr. **Lov indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Politisager i Kbhvn m. m.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. I Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, der for Fremtiden skal bestaae af en Justitiarius og 9 andre Tilforordnede, skal der være 8 Afdelinger, hver med sin særskilte Dommer, Protokolfører og edsvoerne Retsvidne. *[Nu Justitiarius og 13 Tilforordnede, 11 Protokolførere og 11 Retsvidner L. Nr. 8, 31. Jan. 1896.]* Ved to af disse Afdelinger behandles private Politisager, ved 2 offentlige Politisager og ved de øvrige 4 kriminelle Sager, derunder indbefattet de i Forordningen af 11te April 1840 § 83, jvfr. Forordningen af 28de Februar 1845 § 17, omhandlede Tyveri- og Bedragerisager med den af Bestemmelsen i efterfølgende § 2 med Hensyn til Born under 15 Aar følgende Undtagelse. Dog skal det være Justitiarius overladt efter Overveielse med

Rettens øvrige Medlemmer at foretage midlertidige Afvi- 11. Febr.
 gelser fra denne Ordning forsaavidt Saadant maatte ansees
 gavnligt til Sagernes Fremme. Den i Forordningen af 28de
 Februar 1845 § 8 indeholdte Bestemmelse om at en enkelt
 af Rettens Assessorer, for at kunne anvende sin hele Tid
 paa de til den dømmende Ret hørende Forretninger, skal
 være fritagen for Deltagelse i Retspleien ved Afdelingerne
 bortfalder.

§ 2. Som offentlige Politisager blive, foruden de alle-
 rede i Lovgivningen som saadanne betegnede, at behandle
 Sager angaaende Undladelse af at opfylde et af Politiet
 givet Paalæg eller Overtrædelse af et af samme udstedt
 Forbud, angaaende Lovovertrædelser, begaaede af Børn
 under 15 Aar [*L. Nr. 63, 1. April 1911 §§ 15, 16.*], forsaavidt
 Straffen ikke skjønnes at maatte blive Hensættelse i en
 Straffeanstalt, samt angaaende Myndigheds Misbrug af Po-
 litiets Personale, navnlig uberettiget Anvendelse af Magt,
 forsaavidt Sagen ikke strax maatte egne sig til kriminal-
 retlig Behandling. De sidstnævnte Sager kunne, foruden
 ved Henvisning af Politidirektøren (§ 4), indbringes for
 Retten ved en fra den formentlig Forurettede indgiven
 Klage, der skal indeholde en saavidt muligt noiagtig Frem-
 stilling af det Forhold, hvorover den Paagjældende be-
 svarer sig. Klagen indleveres paa Rettens Justitskontor.

§ 3. Den Politidirektøren ved Plakat af 4de April 1809
 § 4 jvfr. Reskript af 27de April 1813 og Forordningen af
 28de Februar 1845 § 4 tillagte Straffemyndighed bortfalder.
 Dog skal Politidirektøren fremdeles ved sin Protokol kunne
 ikjende Bøder for Forseelser i offentlige Kontraktsforhold,
 forsaavidt de Paagjældende ved slige Kontrakter Ind-
 gaelse selv have underkastet sig en saadan Afgjørelse,
 samt med Hensyn til Bevillinger, forsaavidt Saadant ved
 sammes Meddelelse er bestemt. Fremdeles har det sit
 Forblivende ved den Politidirektøren hidtil tillagte Myn-
 dighed til ved Resolution at fastsætte Straffen for de under
 Politiets Opsigt stillede Fruentimmer, der søge Erhverv
 ved Utugt, og for de Personer, der gaae dem tilhaande i

11. Febr. saa Henseende, eller hos hvem de ere tilhuse. [*L. Nr. 81 om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed, 30. Marts 1906.*]

§ 4. Offentlige Politisager henvises til Behandling ved Retten af Politidirektøren forsaavidt de ikke i Medfør af Slutningen i § 2 kunne indbringes efter Klage fra den Forurettede. De fordeles af Justitiarius mellem de tvende vedkommende Afdelinger.

§ 5. Behandlingen af offentlige Politisager er mundtlig og offentlig, dog at Dommeren, naar en Sags særegne Beskaffenhed dertil giver Anledning, kan ved Kjendelse, som offentlig afsiges, bestemme, at den skal foretages for lukkede Døre. [*L. Nr. 54 24. Maj 1879.*]

§ 6. Naar vedkommende Afdeling har modtaget Sagen, indkaldes den Tiltalte med lovbestemt Varsel og vidnefast ved en Tilsigelse, som skal forkyndes og i Gjenpart afleveres paa Tiltaltes Bopæl, og som skal indeholde hans Navn, Stilling og Bopæl samt Botegnelse af det Forhold, der er Gjenstand for Sagen, og Angivelse af de Lovbud, hvorefter det ansees strafbart. — Naar Sagen efter sin Beskaffenhed alene kan medføre Straf af Bøder, bør Tilsigelsen endvidere indeholde, at Tiltaltes Udeblivelse uden oplyst uovervindeligt Forfald vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paasigtede Forseelse, saaledes som den i Tilsigelsen er betegnet.

§ 7. Møder den Tiltalte, oplæser Dommeren først de ham tilstillede Rapporter og andre Dokumenter eller den fra en formentlig Forurettet indgivne Klage samt Tilsigelsen og opfordrer Tiltalte til at erklære sig over Sigtelsen. — Vedgaaer han derefter at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, optages Sagen til Dom uden at det i Reglen er nødvendigt at tilveiebringe yderligere Oplysninger.

§ 8. Naar Tiltalte benægter eller ikkun tildels indrømmer Sigtelsens Rigtighed, føres Bevis i Sagen. Saafremt dette ikke kan skee strax, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Tiltalte om naar dette skal afholdes, og tilkjendegiver ham, at han ikke kan vente nogen anden Tilsigelse til samme. Dommeren træffer derhos fornøden Foranstaltning til at Be-

viserne i Sagen kunne være tilstede i det saaledes beram- 11. Febr.
mede Møde. — Negter Tiltalte at ville afgive Forklaring
angaaende Sagen og de ham i Anledning af samme fore-
lagte Spørgsmaal, ansees han, naar der ikke under Sagen
er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, at vedgaae det
ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at behandle i
Overensstemmelse med § 7, 2den Afdeling.

§ 9. Udebliver den Tiltalte, skjøndt behørig tilsagt,
uden at anmelde og bevisliggjøre lovligt Forfald, ansees
han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om høiere
Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold,
og Sagen bliver da at paadømme uden videre Bevisførelse,
med mindre Dommeren i de med Sagen forbundne Omstæn-
digheder finder Anledning til endnu engang at lade den
Tiltalte tilsige.

§ 10. Naar den Tiltalte, hvem Udeblivelsesdom er over-
gaaet efter foranstaaende Paragraf, inden tredje Solemær-
ker efter Dommens Forkyndelse oplyser, at han ved uover-
vindeligt Forfald var forhindret fra at møde under Sagen
og ikke var i Stand til at anmelde Forfaldet, har Dommeren
ved en ny Dom at ophæve den forrige, hvorefter Sagen
paany bliver at foretage til Forhandling.

§ 11. I Sager, der ikke kunne medføre høiere Straf end
Bøder, kan Tiltalte lade møde ved en Anden, der er forsynet
med skriftlig Fuldmagt og i alle Henseender beredt paa at
meddele de fornødne Oplysninger. Er den mødte Befuld-
mægtigede ikke i Stand hertil, bliver Tiltalte at betragte
som udebleven og der forholdes efter Reglerne i § 9.

§ 12. Den Tiltalte er berettiget til at benytte en Sag-
førers Bistand. Skeer dette, kan Sagføreren deltage i For-
handlingerne inden de Grændser, som af Dommeren anvises.

§ 13. Vidner indkaldes med lovbestemt Varsel og vid-
nefast ved en skriftlig Tilsigelse, der maa forkyndes og i
Gjenpart afleveres paa Vidnets Bopæl samt angive naar
og hvor Mødet skal finde Sted, og tillige i hvilken Anled-
ning Vidneforklaring skal afgives, dog at Dommeren kan
undlade at optage Meddelelse herom i Tilsigelsen, naar han

11. Febr. finder, at de med Sagen forbundne Omstændigheder gjøre dette utilraadeligt. Det betyder derhos Vidnet, hvilket Ansvar det paadrager sig ved at udeblive. — Udebliver et Vidne efter behørig Tilsigelse uden at kunne oplyse lovligt Forfald, straffes det med Bøder indtil 20 Rd. Oplyser den Paagjældende imidlertid inden trede Solemærker efter den afsagte Kjendelses lovlige Forkyndelse, at han har haft lovligt Forfald og ikke kunnet meddele betimelig Underretning herom, ophæves Kjendelsen.

§ 14. Naar Dommeren efter Tilendbringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at ikkjende høiere Straf end Bøder indtil 20 Rd., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbeide indtil 30 Dage, eller for Børn under 15 Aar Ris eller Fængsel indtil 8 Dage, paa-kjender han Sagen, der i saa Fald hverken fra Domfældtes eller det Offentliges Side kan paaankes. — Befindes det derimod, at den Sigtede ikke vil kunne afsonc sin Brøde med en Straf indenfor de nævnte Grændser, bliver Sagen at henvise til Paakjendelse af Kriminal- og Politiretten, til hvilken Ende en Udskrift af den førte Protokol tilstilles Rettens Justitiarius til videre Foranstaltning. Ved Kriminal- og Politiretten fremmes Sagen efter de hidtil for offentlige Politisager gjældende Regler; de yderligere Oplysninger, der maatte findes fornødne i en saaledes henvist Sag, skulle søges tilveiebragte ved en af Afdelingerne for kriminelle Sagers Behandling. — Dommen i de Sager, der finde deres endelige Afgjørelse i en af Rettens Afdelinger for de offentlige Politisager, bør afsiges i samme Retsmøde, hvori Sagen er optagen til Dom, eller i alt Fald næste Retsdag, medmindre dens Behandling har været fortsat igjennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 8 Dage til Dommens Afsigelse. Vedkommende blive i saa Fald skriftlig at indkalde med Aftens Varsel til at høre Dom afsagt. [*L. Nr 63 1. April 1911 § 13. 17.*]

§ 15. Ved enhver af Rettens Afdelinger for offentlige Politisager føres af vedkommende Embedsmand en Pro-

tokol over Forhandlingerne. I denne, der autoriseres af 11. Febr. Justitiarius, optages Sagens Nummer og det Væsentlige af hvad der er foregaaet, navnlig af den Tiltaltes og Vidnernes Forklaringer. — Naar en Forklaring er tilført Protokollen, bliver den at oplæse for den Afhørte, og Bemærkning skal gøres, om dens Rigtighed er erkjendt af ham, eller med hvilke Berigtigelser og Tilfoininger han har vedtaget den. I Protokollen bliver ligeledes Dommen at indføre. Denne skal indeholde en kort Angivelse af Faktum, Bevisernes Art og de Lovbud, som bringes i Anvendelse.

§ 16. Iøvrigt foregaaer Behandlingen af de her ommeldte Sager efter de for offentlige Politisagers Behandling hidtil gjældende Regler. Sagerne skulle fremmes paa den hurtigste og simpleste Maade, og Oplysninger om Tiltaltes foregaaende Levnet bør ikkun søges naar dertil findes særlig Anledning. — Om Bevis er tilveiebragt eller ikke afgjøres efter de almindelige hidtil gjældende Regler, saaledes at fuldt Bevis kan tilveiebringes ikke blot ved de i Loven særlig omhandlede Bevismidler, men ogsaa ved andre Omstændigheder, der ved deres Forening og Samvirken fremkalde en ligesaa fuld og stærk Overbevisning, navnlig ogsaa ved et enkelt lovfast Vidue i Forbindelse med andre Oplysninger, hvorom Vished er tilstede.

§ 17. Finder Dommeren, navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, at de oplyste Omstændigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaae videre end til en Advarsel, skal han være beføiet til paa denne Maade at afgjøre Sagen, dog at der ogsaa herom skeer fornøden Tilførsel i Protokollen. Fremdeles er Dommeren berettiget dels til at modtage den Indklagedes Tilbud om at erlægge en passende Bøde for at undgaae Dom, hvilken Bøde tilfalder Rettens Fattigkasse til Anvendelse paa sædvanlig Maade, dels til at hæve en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre, hvad enten Sagen er henvist til Retten fra Politidirektøren eller reist efter Begjæring af en privat Klager. — Skulde Dommeren under Sagens Behandling finde, at

11. Febr. nogen for ham indledet Sag efter sin Beskaffenhed egner sig til egentlig kriminalretlig Behandling, slutter han Sagen ved sin Protokol og tilstiller Justitiarius Udskrift af det Passerede. [*L. Nr. 63, 1. April 1911, §§ 2. 19. I. Nr. 104, 10. Maj 1912, § 34, 5.Stk.*]

§ 18. Befindes en Lovovertrædelse, der er bleven gjort til Gjenstand for Behandling i en af de kriminelle Afdelinger, at burde have været behandlet politiretsvis, skal dette ikke være til Hinder for at den paadømmes af den samlede Kriminal og Politiret, dog at Sagførernes Salær i saa Fald udredes af det Offentlige. Naar det under en kriminel Undersøgelse, der leder til at en Justitssag anlægges, er oplyst at den Sigtede har gjort sig skyldig i en Forseelse, der skulde behandles politiretsvis, bliver den at paakjende under Justitssagen.

§ 19. Udviser Nogen under et Retsmøde en forstyrrende eller Rettens Værdighed krænkende Adfærd, kan Dommeren gjøre Tilførsel til Protokollen om det Passerede og ved Kjendelse idømme den Paagjældende Straf af Bøder indtil 10 Rd. Er det udviste Forhold af saadan Beskaffenhed, at større Straf ansees forskyldt, tilstilles en Udskrift af det i den omhandlede Henseende Protokollen Tilførte Justitiarius for at han kan foranstalte det Fornødne med Hensyn til Forfølgning under en særegen Sag.

§ 20. Private Politisager kunne indbringes for de til Behandling af denne Art Sager bestemte Afdelinger med Klage, som indleveres paa Kriminal- og Politirettens Justitskontor uden Henvisning til Politidirektøren. Denne er forøvrigt, naar Klageren derom henvender sig til ham, og den, mod hvem Klagen er rettet, samtykker deri, berettiget til at anstille Forligsmægling, saaledes at et for ham indgaaet Forlig har samme Virkning som om det var afsluttet ved Forligskommissionen. — Den Politidirektøren ved Plakat af 28de Februar 1845 § 3 tillagte Bemyndigelse til at give Henstand med Erlæggelsen af de for private Politisager foreskrevne Retsgebyrer samt til at nedsætte eller

aldeles eftergive dem, gaaer over til Justitiarius i Kriminal- 11. Febr. og Politiretten.

§ 21. I Henseende til Behandlingen af offentlige Politisager, der henhøre under Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, blive de hidtil fulgte Regler fremdeles gjældende; dog skal der tilkomme Formanden i den nævnte Ret en lignende Myndighed som den, der i § 17 er tillagt Dommeren i vedkommende Afdeling af Kriminal- og Politiretten, til at modtage den Skyldiges Tilbud om at erlægge en passende Bøde for at undgaae videre Forfølgning af Sagen til Dom.

§ 22. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1863. Ilvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov ang. Omordning af Kjøbenhavns Politi m. v. 11. Febr.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Kjøbenhavns Polities Myndighed omfatter Staden Kjøbenhavn og dens Grund samt de Dele af Kjøbenhavns Amts Grund, som for Tiden ere henlagte under Kjøbenhavns Politi, hvorhos den af Kongen kan udvides til at omfatte Fæstningsværkerne og Citadellet Frederikshavn samt Nyboder. Størrelsen af det Vederlag, som Monarkiet herfor maatte have at yde til Kjøbenhavns Kommune, forbeholdes nærmere Afgjørelse. [Politivedt. 1. Marts 1913 § 107.]

§ 2. Staden og dens Tilliggende efter foregaaende Paragraf inddeles i sex Politikredse, der erholde Nummer fra 1 til 6. I hver Kreds skal være en Station med tilhørende Vagtstue, Kontor og Opholdssted for Anholdte. Der bliver derhos at indrette Bolig i det Hele for mindst 50 ugifte Politibetjente samt 6 Overbetjente. Politiets Hovedstation med tilhørende Kontor skal være paa Politikammeret. [Nu 9 Kredse. Bekg. 29. Okt. 1885 (7. Kreds). Skr. 24. Decbr. 1901 (8. Kreds). Skr. 23. Juli 1906 (9. Kreds, Valby). Jfr. Bekg. 1. Juli 1881.]

§ 3. I Spidsen for Kjøbenhavns Politi og de dermed

11. Febr. forbundne Forretninger staaer som hidtil en Politidirektør, der beskikkes af Kongen. — Under ham staaer en ligeledes af Kongen beskikket Vicepolitidirektør, hvis Embede dog bortfalder, naar Politidirektøren fritages for de ham ved Forordningen af 28de Februar 1845 tillagte Amtmandsforretninger.

§ 4. I Politiets Kontor ansættes: 1 Kontorchef, 3 Fuldmægtige, 1 Inventarieskriver, samt det iøvrigt fornødne Kontorpersonale. — Kontortjenesten ordnes ved en af Politidirektøren udfærdiget Instrux. [*Oprettelse af 4. Politiinspektorat. Regul. 24. Dec. 1901. Ans. af en Bogholder. Regl. 29. Dec. 1908. Politiskolen. Besl. 30. April 1914.*]

§ 5. Det udovende Politi skal mindst bestaae af: 3 Politiinspektører; 6 Politiassistenter, hvor hver forestaaer en Politikreds og en Station: 21 Overpolitibetjente og 210 Politibetjente. — Assistenternes, Overbetjentenes og Betjentenes Antal kan forøges, naar Midler dertil bevilges ved Kommunens Budget. — Ved Politiet ansættes en Læge. — Ved Stadens Arresthus ansættes en Vagtmester samt det fornødne Antal Vægttere og kvindelige Medhjælpere. [*Vestre Fængsel. Skr. 30. Nov. 1887. Fængselsinspektøren. Regul. 2. Juli 1895. 9. Jan. 1899. Fængselspræsten. Besl. 25. Jan. 1897. Fængselslægen. Regul. 15. Sept. 1896. Visiterende Læge. Regul. 30. Nov. 1908. — Kgl. Resol. 29. Marts 1829. K. B. 19. Okt. 1863.*]

§ 6. Politiinspektørerne, Lægen, Politiassistenterne, Kontorchefen og Fuldmægtigene beskikkes efter Politidirektørens Indstilling af Justitsministeren, efter at denne derom har hørt Kjøbenhavns samlede Magistrat. Det øvrige Politidirektøren underordnede Personale antages af ham paa 3 Maaneders Opsigelse. — De høiere Poster i Politiet besættes i Reglen ved Oprykning fra de lavere og alene efter Duelighed, ikke efter Tjenestealder. Til ingen af de i denne Paragraf nævnte Poster, med Undtagelse af Lægens, udfordres nogen Examen. — Politiinspektørerne, Lægen, Politiassistenterne, Kontorchefen og Fuldmægtigene afskediges efter Politidirektørens Indstilling af Justitsministeren, efter at denne derom har hørt Kjøbenhavns samlede Magistrat. — Det af Politidirektøren antagne Per-

sonale kan af ham afskediges. Hvor der bliver Tale om 11. Febr. Udredelsen af en Pension af Kommunens Kasse, skal Politidirektøren dog forinden Afskedigelsen derom høre Kjøbenhavns samlede Magistrat. [Vedt. 30. Dec. 1857 §§ 21, 22.]

§ 7. De nærmere Forskrifter i Henseende til Personalets Antagelse, Lønning og Afskedigelse, saavel som angaaende Fordelingen af Forretningerne mellem Politiets Embedsmænd og om det hele Personales Tjenesteforhold og Pligter bestemmes dels ved et Regulativ, dels ved særlige Instruxer. Regulativet og Instruxerne udfærdiges af Justitsministeren efter Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. [Regul. 12. Juni 1863.]

§ 8. Justitsministeren har efter Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse at affatte en Politivedtægt for Kjøbenhavn, hvori optages de Bestemmelser, som skulle have vedvarende Gyldighed med Hensyn til Ordens- og Renlighedspolitiet. Det bliver ved Kongelig Anordning at bestemme, naar denne Vedtægt træder i Kraft, samt hvilke af de hidtil gjældende Love og Anordninger om Ordens og Renlighedspolitiet i Kjøbenhavn, der derved ophæves. — I Politivedtægten fastsættes Straffe for Forseelser imod den, hvilke Straffe dog, forsaavidt Forseelserne ere begaaede af Voxne, ikkun kunne bestaae i Bøder indtil 50 Rd. Bøderne tilfalde Kommunens Kasse. Sager om Overtrædelse af Vedtægtens Bestemmelser behandles som offentlige Politisager. — Hvor det bliver nødvendigt at træffe midlertidige Foranstaltninger til Varetagelsen af den offentlige Orden og Renlighed eller at indskærpe Politivedtægtens Efterlevelse, kan Politidirektøren med Magistratens Samtykke ved offentlige Bekjendtgjørelser give Befalinger eller udstede Forbud. Naar Politidirektøren anseer det for nødvendigt, kan han paa eget Ansvar udstede saadanne Bekjendtgjørelser, men er da pligtig strax at meddele Magistraten Underretning derom. Undladelse af at opfylde de saaledes givne Paalæg saavel som Overtrædelse af de udstedte Forbud straffes med Bøder indtil 50 Rd. — Ved et særligt, af Justitsministeren efter Forhandling med

11 Febr. Kommunalbestyrelsen affattet Regulativ ordnes Tilsynet med løsagtige Fruentimmer. [*Politivedt. 1. Marts 1913. Politimæssig Reglementering af Erhverv ved Utugt ophævet. I. Nr. 81, 30. Marts 1906 § 1.*]

§ 9. Med Hensyn til midlertidige Foranstaltninger, som Politidirektøren anseer fornødne for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Fred og Sikkerhed, kan han ved offentlige Bekjendtgjørelser give Paalæg eller udstede Forbud. Dersom slige Foranstaltninger medføre uforudsete Udgifter for Kommunen, skal Politidirektøren strax bringe dem til Magistratens Kundskab. Undladelse af at opfylde de saaledes givne Paalæg saavel som Overtrædelse af de udstedte Forbud straffes med Bøder indtil 100 Rd. eller med simpelt Fængsel i indtil een Maaned.

§ 10. Enhver, der er ansat ved det udøvende Politi, kan anholde den, der i hans Paasyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller umiddelbart efter dens Udøvelse efter sættes som Gjerningsmand, eller hvem han med skjellig Grund har mistænkt for at have begaaet en saadan. — Den Anholdte kan strax undersøges paa sin Person, naar der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af Noget, der kan tjene til Sagens Oplysning, eller hvoraf han kan befrygtes at ville gjøre Misbrug. — Ligeledes kan enhver ved Politiet Ansat anholde den, som har begaaet en Forseelse mod den offentlige Orden, og som maa befrygtes ellers at ville unddrage sig det ham for en saadan Forseelse paahvilende Ansvar, saavel som Personer, der have været straffede for Eiendomsforbrydelser, Betleri eller Løsgængeri, naar de maae formodes ikke at have lovligt Erhverv, og naar de ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig. [*Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 128, 129.*]

§ 11. Det skal være Politiet tilladt, om fornødent med Magt, at trænge ind i et Huus for at anholde den, der, naar han forfølges som skyldig i en Forbrydelse, i Politiets Paasyn gaaer ind i et saadant. Ligeledes maa Politiet med Magt skaffe sig Adgang til Huus, naar der er skjellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaaes sammesteds,

eller naar der i et i samme værende offentligt Beværtnings- 11. Febr.
 sted finder Støi og Uorden Sted til Forstyrrelse for Husets
 øvrige Beboere eller de Omkringboende. Dog maa Magts
 Anvendelse kun finde Sted, efterat Vedkommende med
 Angivelse af, hvem han er, og hvad der er hans Ærinde,
 samt, forsaavidt han ikke er i Uniform, med Forevisning af
 Politiskilt eller Polititegn, forgjæves har forlangt sig
 indladt.

§ 12. Naar Opløb finder Sted, maa Politiet med Magt
 adskille Mængden, dog først efterat de Tilstedeværende tre
 Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves ere opfordrede
 til at adskilles. — Ved offentlige Forsamlinger under aaben
 Himmel skal Politiet yde sin Bistand til at opretholde Or-
 denen. Opstaaer der Uorden, som udarter til voldelig Ad-
 færd, kan Politiet fordre Forsamlingen hævet; efterkommes
 ikke denne Fordring, kan Politiet selv erklære Forsamlin-
 gen for hævet og indskrider da som ved Opløb. — Ved
 andre offentlige Forsamlinger kan Politiet efter Anmød-
 ning fra Forsamlingens Leder yde sin Bistand til Ordeneus
 Overholdelse og paa hans Begjæring, eller naar der op-
 staaer Ufred eller Slagsmaal, anholde eller med Magt
 fjerne Fredsforstyrreerne. [*Strfl. 10. Febr. 1866 § 104. Rescr.*
28. Maj 1821. Rescr. 12. Jan. 1861.]

§ 13. I de i foregaaende Paragraf omhandlede Til-
 fælde skal, efterat de der foreskrevne Opfordringer til at
 adskilles ere skete, enhver Tilstedeværende, der af Politi-
 direktøren, Vicepolitidirektøren, en Politiinspektør eller en
 Politiassistent dertil særlig opfordres, være forpligtet til
 at yde Politiet den Bistand, der staaer i hans Magt, til
 Gjenoprettelse af Orden og Rolighed. Den, der undlader
 at efterkomme en saaledes til ham rettet Opfordring, straf-
 fes med Bøder indtil 50 Rd. — Enhver er pligtig til, naar-
 somhelst det forlanges af en ved det udøvende Politi Ansat,
 som enten er i Uniform eller forviser Politiskilt eller Politi-
 tegn, at opgive sit Navn og sin Bopæl. Saadanne Oplysnin-
 ger kan ogsaa med Hensyn til enkelte Personer den, der
 anholdes, forlange gennem vedkommende Politimand. Und-

11. Febr. ladelse af at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder indtil 50 Rd.

§ 14. Ingen ved Politiet Ansat maa uden Politidirektørens dertil meddelte Samtykke beholde nogen Gave eller Belønning i Anledning af Udførelsen af hans Tjeneste. Den, som forser sig herimod, bliver at straffe, efter Omstændighederne endog med Afskedigelse af Politiets Tjeneste uden Pension, om han end ellers efter de gjældende Regler maatte have Krav derpaa. *[Strfl. 10. Febr. 1866 § 117.]*

§ 15. Enhver, som er ansat ved Politiet, skal stedse i sin Færd mod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Berøring, undgaae al Uhøflighed samt vise Besindighed og Maadehold. Forseer han sig imod denne Forskrift, kan han af Politidirektøren straffes med Lønningsafkortning, Bøder indtil 20 Rd. eller Suspension indtil 2 Maaneder. *[Fr. 28. Febr. 1845 § 4.]*

§ 16. Enhver ved Politiet Ansat, som gjør sig skyldig i Misbrug af den ham betroede Myndighed eller i ulovlig Anvendelse af Magt, straffes, forsaavidt den øvrige Lovgivning ikke hjemler Anvendelsen af høiere Straf, med Bøder indtil 50 Rd., Fængsel paa Vand og Brød indtil 3 Gange 5 Dage eller andet Fængsel i tilsvarende Tid, hvorhos det skal staae i vedkommende Domstols Magt, naar den dertil finder Grund, ved Dommen at fastsætte, at den Paagjældende skal have sin Bestilling forbrudt. For ringere Tjenesteforseelser kan den Paagjældende af Politidirektøren ansees i Overensstemmelse med foregaaende Paragraf. *[Fr. 28. Febr. 1845 § 4. Strfl. 10. Febr. 1866 §§ 124, 125, 141, 143, 144.]*

§ 17. Politidirektøren og Vicepolitidirektøren lønnes af Statskassen, der ligeledes udreder alle Udgifter til Kriminal- og Politiretten, derunder Retsvidneløn, Rettens Kontorudgifter, Brændsel og Belysning. Som fast Tilskud til de øvrige med den kriminelle Retspleje forbundne Udgifter, samt til Udgifterne ved Politiet og Arrestvæsenet i Kjøbenhavn udreder Statskassen derhos et Beløb af 38,000 Rd. aarlig. Naar Vicepolitidirektørens Embede inddrages, for-

høies Tilskudet til 40,000 Rd. — Derimod overtager Kjø- 11. Febr. benhavns Kommune Udredelsen af alle ikke ovenfor nævnte Udgifter, som ere forbundne med den kriminelle Retspleje, Politiet og Arrestvæsenet i Staden, derunder Udgifterne til de Betjente, som i Medfør af Forordningen af 28de Februar 1845 § 15 benyttes ved Kriminal- og Politiretten, og de Omkostninger i Delinkventsager, som hidtil have været delte imellem Staten og Kommunen, samt Udgifterne til Pasvæsenet, til beneficerede Sager og Salairer til Højesteretsadvokater. [*L. Nr. 50, 25. Marts 1871 § 6. L. Nr. 55, 24. Maj 1879. Rescr. 21. Aug. 1726. L. Nr. 94, 11. April 1916 § 2. Overenskomst 20. Jan. 1913.*]

§ 18. De i Plakat af 28de Februar 1845 ommeldte Retsgebyrer indflyde i Statskassen. — Derimod oppehæver Kjøbenhavns Kommune de Indtægter af Pasvæsenet sammesteds, som hidtil have tilflydt Statskassen. Ligeledes indflyde i Kommunens Kasse saavel Politikassens hidtil havte Indtægter af Bøder m. m. som Politiets Andel af den ved Lov af 28de Januar 1856 om Forandring i Plakat 4de Oktober 1815 foreskrevne Afgift, hvorimod der ved Kommunens Budget bliver at fastsætte et passende Beløb, som af Politidirektøren uden Regnskabs Aflæggelse kan anvendes til hemmelige og uforudsete Udgifter. [*Pl. 19. Febr. 1819. L. Nr. 46, 12. April 1889 § 1 om Hundefgift. K. B. 19. Okt. 1863.*]

§ 19. Hvad der af de af Kommunen ifølge §§ 17 og 18 paahvilende Udgifter ikke kan dækkes af de i disse Paragrafer nævnte Indtægter tilskydes af dens almindelige Midler. De til den første Indretning af Politivæsenet i Overensstemmelse med denne Lov medgaaende Udgifter udredes af det særlige Politifond, og Restbeløbet af dette inddrages under Stadens ekstraordinære Fond. — Den de udenbyes Eiendomme ved Lov af 19de Februar 1861 § 3, jvfr. Lov af 14de December 1857 § 13, indrømmede Fritagelse for en til den tidligere Vægterskat svarende Andel i Grundskatten bortfalder.

§ 20. Politidirektøren er berettiget til at overvære saavel Magistratens som Borgerrepræsentationens Forhandlinger om de Afdelinger af Kommunens Budget og Tillægs-

11. Febr. bevillinger, som vedkomme hans Forretningskreds. De til Udgifter for Politiet og de øvrige ham underlagte Forretninger bevilgede Summer anvender Politidirektøren under sit Ansvar til de Øiemed, hvori de enkelte Poster ere bevilgede.

§ 21. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1863. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

11. Febr. **Lov ang. Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.**

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. De Fritagelser og Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir, som ere tilstaaede: a) Nationalbanken ved Octroi af 4de Juli 1818 § 50, b) Kjøbenhavns Commune ved Lov af 7de Januar 1853 og Lov af 30te December 1858, c) Aarhus Havnebestyrelse ved Lov af 16de Februar 1856, d) Det sjællandske Jernbaneselskab ved Kundgjørelse af 15de Marts 1845 § 4, Lov af 27de Februar 1852 § 8, Lov af 19de Februar 1861 og Lov af 9de December s. A., samt e) de Begunstigelser, der ere indrømmede ved Lov om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget af 10de Marts 1861 § 10, skulle fremdeles forblive gjældende.

§ 5. Enhver Fritagelse eller Begunstigelse med Hensyn til Brugen af stemplet Papir, der ikke særlig er hjemlet ved Loven af 19de Februar 1861 eller nærværende Lov, bortfalder fra den 1ste April 1863. [Plan 1. Juli 1799 § 191.] Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

13. Febr. **Overenskomst mellem Kommunalbestyrelsen og det sjællandske Jernbaneselskab om Afstaaelsen af en Grund til den nye Banegaard og Vilkaarene for samme.**

1. Kbhvns Kommune afstaar til det sjællandske Jernbaneselskab til Anlæg af den omhandlede Hovedbanegaard de Communen tilhørende Grundstykker, der ere beliggende:

a. mellem Vesterbrogade, Farimagsveien og Fæstnings Terrain. 13. Febr.

b. Den Del af de mellem Farimagsveiene og St. Jørgenssø beliggende Grundstykker, som mod Syd begrænses af den paa den vedheftede Plan med A. B. betegnede Linie og imod Nord med Linien E. F.

2. Kbhvns Commune samtykker i, at den Del af den nuværende Farimagsvei, som ligger imellem de paa den vedheftede Plan med D. E. betegnede Punkter, aflægges og, med den nedenfor nævnte Undtagelse, inddrages under Banegaarden, imod at,

a. Jernbaneselskabet paa sin Bekostning flytter Hegnet omkring Vandværkets Filtrer langs bemeldte Vei udefter den paa vedlagte Plan med B. C. betegnede Linie paa Veien, og at den Vest for den nye Grændselinie beliggende Del af Veien inddrages under Vandvæsenets Terrain. Det paa den saaledes Vandvæsenet overladte Del af Veien værende Veimateriale skal tilhøre Communen.

b. Jernbaneselskabet paa sin Bekostning, istedetfor den aflagte Farimagsvei, anlægger en ny Vei af den paa den vedheftede Plan angivne Retning, Brede og Bygningsmaade, samt med saadant Hegn, som Vandværkets Beskaffenhed kræver.

3. Jernbaneselskabet erklærer fra sin Side, at det i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 om Anlæg af en Jernbane til Helsingør, eller til den forventede Lov om det nye Banegaardsanlæg ikke uden Communalbestyrelsens Indvilligelse vil fordre:

a. udlagt ved tvungen Expropriation noget yderligere Areal af Communens Grund til det omhandlede Banegaardsanlæg, end det ovenfor omhandlede.

b. Ret til endog interimistisk at benytte Locomotiver til Transport af Gods eller Personer over Vesterbrogade.

Dog skal der herved ikke være fraskrevet Selskabet Ret til efter nærmere Overenskomst med Kbhvns Magistrat at anlægge og benytte et interimistisk Spor over Ve-

13. Febr. sterbrogade til Transport af Materialier m. v. til Bauens Bygning og i Anledning af Banegaardens Flytning.

4. Jernbaneselskabet forpligter sig til at drage Omsorg for, at de Anlæg, som udføres paa den nye Banegaard, ikke ved deres Udførelse eller Tryk beskadige de sammesteds nedlagte, Communen tilhørende Vand- og Gasledning-ger, eller besværliggjøre Adgangen til dem mere, end efter Omstændighederne fornødent, og indrømmer Communen Ret til at lade foretage de fornødne Eftersyn af disse Ledninger, samt dens Embedsmænd og Betjente Tilladelse til i Tjenesteanliggender at passere Banegaardens Terrain mellem Vandværket og Filtrene, imod at de Arbejder, der i det omhandlede Øiemed skulle udføres paa Banegaardens Terrain, ordnes saaledes, at de saa lidt som muligt forstyrre Banens Drift, og at Communens Embedsmænd og Betjente og de af den beskjeftigede Arbejdere underkaste sig de Anordninger til Vedligeholdelse af Orden og Sikkerhed paa Banegaarden, som maatte foreskrives af Jernbaneselskabets Embedsmænd og Betjente.

Jernbaneselskabet bekoster det nuværende Hegn for Filterpladsen imod Nord flyttet til den paa Kortet angivne Linie A. B.

Forpligtelsen til fremtidig at hegne saavel i Linien A.B. som andetsteds, hvor Communens og Jernbanens i denne Overenskomst omhandlede Grunde støde sammen, paahviler Jernbaneselskabet.

5. De Dele af de omhandlede, Communen tilhørende Grundstykker, paa hvilke den Servitut til Staten, der ifølge allerhøieste Resolution af 4de Juni 1845 hviler paa den nuværende Banegaards Terrain Syd for Vesterbrogade, ikke maatte blive overført, efter at de ere overgaaede til at være Selskabets Eiendom, skulle paa Forlangende tilbageleveres til Communen, saafremt de i sin Tid maatte ophøre at blive anvendte til Jernbanens Drift, imod Betaling af 40 Sk. pr. Kv.-Alen af det saaledes tilbageleverede Terrain.

Den Del af de af Communen afstaaede Grunde, som skal

beheftes med den omhandlede Servitut til Staten, og som 13. Febr. saaledes undtages fra den Communen iøvrigt reserverede Tilbagekjøbsret, skal udlægges nærmest imod Fæstningens Terrain og begrænses mod Vest af en lige Linie, omtrent perpendiculair paa Vesterbrogade.

6. Jernbaneselskabet erklærer for sit eget og de det underordnede Embedsmænds og Betjentes Vedkommende ikke at ville modsætte sig, at de Syd for Vesterbro beliggende til Banegaard for Tiden benyttede Arealer, der henhøre under Frederiksberg og Hvidovre Sogne, inddrages under Staden Kjøbenhavns Grund, dog at Jernbanens saaledes indlemmede Grund og Bygninger, saalænge de benyttes til Jernbanens Drift, ikke underkastes yderligere Beskatning til Communen, end hidtil hjemlet.

7. For Afstaaelsen af det ovenfor omhandlede Terrain m. v. betaler Jernbaneselskabet til Communen en Sum af 65,000 Rdl., der forrentes fra 11. Juni Termin d. A. med 4 pCt. p. a. indtil Betaling erlægges, saaledes at der herunder er indbefattet den Communen tilkommende Erstatning for de paa det omhandlede Terrain beliggende, allerede exproprierede Grundstykker. Capitalen betales senest i 11. Juni Termin 1865.

8. Omkostningerne ved denne Overenskomst og dens Udførelse, forsaavidt saadanne ere fornødne, betales af Jernbaneselskabet. [*B. F. 23, 225—27, jfr. Ovensk. 13. Febr. 1904.*]

10. **Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Odense Amt**, 14. Febr. hvori Samme — der med Erklæring havde indsendt et Andragende, hvori en Kjøbmand i Odense, der paatænkte at anlægge et Handelsetablisement i et Landsogn, forespørger, om der ifølge Næringslovgivningen er Noget til Hinder for, at han ved Siden af det saaledes paatænkte Etablisement vedbliver at drive Kjøbmandshandel i Odense, samt i bekræftende Fald anholder om at forundes den i saa Henseende fornødne Tilladelse — svares, at den, der har Borgerskab som Handlende i en Kjøbstad, ikke derved kan ansees udelukket fra at drive en Filialhandel paa

14. Febr. Landet, naar han paa saadan Handel erhverver særligt Næringsbeviis, med Tilføiende, at forsaavidt tidligere Udtalelser fra Ministeriet ere i Strid med hvad her er stauteret, har Ministeriet troet forsaavidt at maatte modificere sine Udtalelser.

23. Febr. **Kommunalbestyrelsens Beslutning** hvorved det vedtages, at der i Kommunehospitalet ikke vil kunne optages løsagtige Kvinder, der henligge under Observation, fritliggende Patienter, der lide af Fnat, Skurv eller Utøj og Almissemlemmer, der lide af uhelbredelige Sygdomme, og at der til Hospitalets Montering bevilges 131,600 Rdl. [B. F. 23, 228—36.]

2. Marts. **Justitsmin. Skr. til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsv. ang. at Børn af Forældre af samme anerkendte Trossamfund skulle opdrages enten i Forældrenes eller Folkekirkens Tro.**

Ved at tilstille Justitsministeriet det med Bilag hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori Kommissionen for de katholske Skoler her i Staden besværer sig over et den i Henhold til Kirke- og Underviisningsministeriets Resolution af Direktionen for Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn givet, imod Grundloven formeentlig stridende Tilhold om paa Grund af konfessionelle Forhold at bortvise visse Elever af de herværende katholske Skoler, har velbemeldte Ministerium i behagelig Skrivelse af 16de December f. A. yttret, at der af den i Slutningen af § 9 i Lov af 13de April 1851 indeholdte Bestemmelse, at Børn af Forældre, der høre til forskjellige Troessamfund, i ethvert Tilfælde skulde opdrages i en Troesbekjendelse, til hvilken en af Forældrene hører, eller i Folkekirkens Tro, med Sikkerhed synes at kunne udledes et Princip, der ogsaa maa finde Anvendelse paa Ægteeskaber, hvor begge Ægtefæller høre til samme anerkjendte Troessamfund, nemlig at Børnene skulde opdrages enten i Forældrenes eller i Folkekirkens Tro, og at det følgelig ikke staaer Forældrene frit

for at lade Børnene opdrage i hvilken som helst Religion 2. Marts. de ville, og har Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet i fornævnte Skrivelse begjært Justitsministeriets Ytringer om, hvorvidt Samme maatte være enig i velbemeldte Ministeriums Opfattelse af Lovgivningens Bestemmelser om det anførte Punkt.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade herved tjenstligst at yttre, at Justitsministeriet deler den Betragtningssaaede i Henseende til det omhandlede Forhold, for hvilken Kirke- og Underviisningsministeriet har erklæret sig, idet man ikke skjønner rettere, end at de Hensyn, der have motiveret den i Slutningen af § 9 i Lov af 13de April 1851 indeholdte Forskrift for det Tilfælde, at Forældrene høre til forskjellige Troessamfund, maae medføre, at Børn af Ægtefæller, der høre til samme Troessamfund, saafremt de ikke opdrages i Forældrenes Troesbekjendelse, skulle opdrages i Folkekirkenes Tro, hvilket da ogsaa har til Følge, at lutherske Forældre ikke ere berettigede til at lade deres Børn opdrage i den katolske Religion.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbhvn g. v. at den 3. Marts. Gade (eller Vei), som fører fra Baadsmandsstræde i Prindsessegadens Forlængelse til Orlogsværftet bliver, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb derom tagne Beslutning, at benævne »Prindsesse-gade«.

Lov om Opførelsen af en ny Banegaard ved Kbhvn og 13. Marts. om en Forandring i den Kbhvn-Kørsørske Jernbanes Retning.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget, og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1. Indenrigsministeren bemyndiges til paa Ansøgning fra det sjællandske Jernbaneselskab at tillade samme,

13. Marts. Istedet for den nuværende Banegaard ved Kjøbenhavn, at anlægge en ny, for begge de sjællandske Jernbanelinier fælles, Banegaard Nord for Vesterbrogade mellem St. Jørgens-Sø og Fæstningsgraven, og at føre den Kjøbenhavn-Korsørske Bane derfra nordenom Frederiksberg ind i dens nuværende Linie, mod at Banestrækningen fra det Punkt, hvor den nye Linie falder ind i den gamle, og indtil Veien til Tømmerpladsen, saasomt den nedlægges som Jernbane, uden Vederlag overdrages til Statens Veivæsen. [*Overenskomst 13. Febr. 1863.*]

§ 2. Med Hensyn til disse Anlæg skal Selskabet have de samme Rettigheder og Forpligtelser, som ere fastsatte i Lov af 19de Februar 1861 og 9de December s. A., dog at Tidspunktet for Aabningen af den nye Banegaard og af den nye Banestrækning — hvilken bliver at betragte som en Deel af den Kjøbenhavn-Korsørske Jernbane — bestemmes af Indenrigsministeren. Navnlig skal Selskabet i saa Tilfælde være berettiget til at forøge det ifølge Lov af 19de Februar 1861 optagne Prioritetslaan af 4,500,000 Rd. med indtil 500,000 Rd. — Alt nominelt Beløb —, og skulle de Obligationer, som ere udstedte eller herefter udstedes for disse Laan, forsynes med Indenrigsministerens Paategning om Statens Garantie for en aarlig Rente af 4 pCt. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

17 Marts **Indenrigsministeriets Skr. til Amtmanden over Skanderborg Amt ang. Forstaaelsen af Næringslov af 29. Dec. 1857 § 2 Nr. 4.**

Efterat Ministeriet i Anledning af et Andragende fra den i Celle fødte Malersvend N. N. af N. N. By i N. N. Sogn om Tilladelse til at erhverve Næringsbeviis for sammesteds at drive sin Profession, hvilket af vedkommende Politimester var bleven ham nægtet i Henhold til Næringslov af 29de Decbr. 1857 § 2 Nr. 4, da Paagjældende under sit Ophold her i Landet er bleven dømt for ulovlig Omgang med Hittegods og for Betleri, under 30te Juni 1862 havde resolveret, at det Ansøgte ikke kunde bevilges, har bemeldte N. N. i et med Amtets paategnede Erklæring af

4de d. M. modtaget Andragende fornyet fornævnte sin Be-17. Marts. gjæring.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst melde, at da der nu efter de Andrageren under 30te Juni 1857 og 26de Januar 1858 overgaaede Domme er forløbet et Tidsrum af 5 Aar, hvori han efter de foreliggende Vidnesbyrd har »ernæret sig ærligt her i Riget«, antager Ministeriet, at Bestemmelsen i Næringslovens § 2 Nr. 4 ikke længer kan være til Hinder for at meddele ham det attraaede Næringsbeviis.

Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns Mag. ang. at Borge-21. Marts.
mesteren for Magistratens 2den Afdeling er kompetent til uden Borgerrepræsentationens Medvirking at afhænde Obligationer, tilhørende forskellige under Magistraten sorterende Fonds.

I behagelig Skrivelse af 4de d. M. har man modtaget Kjøbenhavns Magistrats Yttringer i Anledning af det dermed tilbagefulgte Andragende, hvori Direktionen for Privatbanken i Kjøbenhavn — næst at meddele, at Samme i Mai Maaned f. A. med Kjøbenhavns Magistrat havde foretaget en Transaktion, ifølge hvilken Magistraten for et Beløb af 150,000 Rd. 4 pCt. kongelige Obligationer havde leveret Banken et lignende Beløb af Staden Kjøbenhavns Obligationer, der, som tilhørende forskellige under Magistraten sorterende Fonds, havde Prohibitivpaategning af Magistraten og Paategning om, at de tilhørte disse forskellige Fonds, samt at disse Paategninger ved Overdragelsen til Privatbanken vare blevne hævdede ved Paategning af Borgemesteren for Magistratens 2den Afdeling, men at Direktionen for Nationalbanken, efterat Privatbanken atter havde afhændet disse Obligationer, havde nægtet at modtage dem som Pant for Udlaan, med den Bemærkning, at oftbemeldte Obligationer ifølge Loven af 4de Marts 1857 § 17 ikke kunde ansees for at lyde paa Ihændehaveren, medmindre Annullationen af Prohibitivpaategningen og Transporten til Ihændehaveren tillige var underskrevet af Borgerrepræsentationen eller paa Sammes Vegne af dens

21. Marts. Formand — havde begjæret Ministeriets Resolution for, om Borgemeesteren for Magistratens 2den Afdeling havde været kompetent til i det omhandlede Tilfælde at handle uden Medvirkning af Borgerrepræsentationen, eller om en saadan Medvirkning maatte anses fornøden.

I denne Anledning har Indenrigsministeriet under Dags Datum meddelt Direktionen for Privatbanken, at da den enkelte paagjældende Borgemeester i det foreliggende Tilfælde aldeles lovgyldigt har repræsenteret den hele Magistrat, jvfr. Loven af 4de Marts 1857 § 8 første Passus og § 7 sidste Passus samt § 6, 3die Punktum, og Vedtægten af 30te December 1857 § 3, og da en saadan af Magistraten truffen administrativ Foranstaltning som den omhandlede, i hvis Udførelse Borgerrepræsentationen eller Sammes Formand paa dens Vegne ikke kan have at deeltage, maa være fuldkommen forpligtende for Kommunen, maa Ministeriet finde den stedfundne Fremgangsmaade ligesaa korrekt som fuldstændig betryggende for enhver Trediemand, hvem det ikke kan vedkomme, om Magistraten har erhvervet eller behøvet Borgerrepræsentanternes Samtykke til den trufne Foranstaltning. Hvilket tjenstligst meddeles til behagelig Efterretning.

1. April. **Justitsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd ang. nærmere Regler for Meddelelse af Passe til Kludesamlere.**

Da Ministeriet har anseet det for hensigtsmæssigst nærmere at bestemme og tildeels modificere de hidtil gjældende Regler for Meddelelse af Passe til Kludesamlere, skulde man tjenstligst melde, at de ved det forhenværende kongelige danske Kancellies Cirkulærer af 1ste Marts og 2den September 1823 i saa Henseende givne Bestemmelser her ved sættes ud af Kraft, og at der derimod for Fremtiden ved Meddelelse af Passe til Kludesamling bliver at forholde paa følgende Maade:

1) Deslige Passe maae ikkun udstedes efter Papirværkseieres Begjæring og kun til virkelig bosatte Personer af uberygtet Vandel.

2) Disse Passe maae ikkun lyde paa en enkelt Person, 1. April. ikke gjælde for et større Distrikt end en enkelt Jurisdiktion og ikkun meddeles til et efter vedkommende Politimesters Skjøn passende Antal Personer.

3) Naar Papirværkseiere ønske et saadant Pas udstedt for nogen Kludesamler, have de derom skriftlig at henvende sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvori Kludesamlingen attraaes Personen overdraget. Saafremt Politimesteren ikke finder Noget at erindre imod et saadant Passes Udstedelse, bør han lade Personen tilsige til at møde for sig og, dersom denne dertil findes kvalificeret, uden Betaling udfærdige og meddele ham Passet, der bør indeholde en nøie Beskrivelse af Kludesamlerens Person, ligesom det derhos tillige i Passet bør anføres, at det ikke gjælder for længere Tid end 3 Maaneder fra dets Udstedelsesdag.

4) Den Politimester, der udsteder saadant Pas til Kludesamling, bør strax sende en Gjenpart af Passet til den eller de Amtmænd, under hvem han sorterer.

5) Dersom en Kludesamler maatte ønske det ham meddeelte Pas udvidet til at gjælde for en anden Jurisdiktion end den, for hvilken det er udstedt, har han derom at henvende sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, til hvilken Passet ønskes udvidet, og saafremt Tilladelse til Kludesamling der ikke allerede maatte være meddeelt et passende Antal Personer, bør vedkommende Politimester da uden Betaling meddele Passet Paategning om, at det ogsaa maa afbenyttes i den ham undergivne Jurisdiktion, og derom meddele Amtet Underretning.

6) Naar de 3 Maaneder, paa hvilke Passet lyder, ere forløbne, bør samme tilbageleveres til Udstederen, og vil den Kludesamler, der ikke tilbageleverer Passet i rette Tid, ikke senere kunne vente det fornyet. [Næringsl. 29. Dec. 1857 § 51.]

Indenrigsministeriets Skr. til den kgl. Kommissarius 25. April.
ved den sjællandske Jernbane ang. Omraadet for den i Fr. af 5. Marts 1845 § 19 omhandlede Kommissions Virksomhed.

25. April. skulde man tjenstligst melde, at ligesom Ministeriet ikke skjønner, at der i Lovgivningen haves nogen Hjemmel til at dispensere fra den i Anord. af 29de Juli 1846 § 49 indeholdte Bestemmelse om, at Landvæsenskommissionens Kjendelser i Sager angaaende mindre Vandløb ere inappellable, saaledes kan man heller ikke tiltræde den af Hr. Konferentsraaden udviklede Anskuelse angaaende Omraadet for den i Fdn. af 5te Marts 1845 § 19 omhandlede Kommissions Virksomhed. Det forekommer Ministeriet, at Øiemedet med de i Fdn. af 5te Marts 1845 indeholdte Bestemmelser nærmest er at bortfjerne Hindringerne for Udførelsen af Jernbaneanlæg ved paa den ene Side at aabne Entreprenuererne en let og simpel Adgang til Expropriation af den fornødne Grund, og paa den anden Side at garantere Publikum for, at de Hensyn, der ved Anlægget bør tages til den lokale Samfærdsel, skadeligt Vands Afledning, de tilgrændsende Jorders Afhegning m. v., ikke blive overseete, og at det derimod ikke kan antages at have været Hensigten med disse Bestemmelser at etablere en særegen Domstol, der med fuld Retsvirkning skulde afgjøre de Tvistigheder i Sager af den heromhandlede Art, der til enhver Tid maatte opstaae mellem Private og Entreprenuererne eller Driftsselskabet. Dette synes allerede at fremgaae deraf, at der ikke paa lignende Maade, som i Fdn. af 5te Marts 1845 § 10 for Expropriationskommissionernes Vedkommende bestemt, er draget Omsorg for, at de paagjældende Lodseiere og andre i Sagen Interesserede indvarsles til den i § 19 omhandlede Kommissions Forhandlinger, og bestyrkes for Vandløbsvæsenets Vedkommende end yderligere derved, at hverken Anordn. af 29de Juli 1846 eller de senere sig dertil sluttende Love og Anordninger om skadeligt Vands Afledning omtale, at Vandløbssager, i hvilke et Jernbaneselskab er interesseret, skulle være unddragne de til deslige Sagers Afgjørelse etablerede Autoriteter, Vandsynsmændene, Landvæsenskommissionen og Overlandvæsenskommissionen. Naar man saaledes gaaer ud fra, at den i Fdn. af 5te Marts 1845 § 19 omhandlede

Kommissions Beslutninger kun have bindende Virkning for 25. April Jernbanebestyrelsen, men derimod ikke kunne afskære de yderligere Fordringer, de tilgrændsende Lodseiere eller Andre maatte finde sig beføiede til at gjøre, bortfalder selvfølgelig Betydningen af det Argument, der hentes derfra, at Jernbanebestyrelsen ikke i Lovgivningen om skadeligt Vands Afdeling udtrykkeligt anføres som undergIVEN de ved samme etablerede Autoriteters Jurisdiktion, og det bliver forsaavidt af mindre Betydning at undersøge, om Jernbanerne ikke ligefrem maae betragtes som indbefattede under de i Lov af 17de Januar 1859 § 22 nævnte offentlige og private Veie, ligesom den af Hr. Konferentsraaden fremhævede Forskjel i Sammensætningen af Landvæsenskommissionen og Kommissionen efter Fdn. af 5te Marts 1845 § 19 ei heller skjønnes at være af den Betydning, at det skulde kunne ansees utænkeligt, at Lovgivningen kunde have villet undergive Jernbanevæsenet førstnævnte Kommissions Afgjørelse i Vandløbssager. Efter hvad saaledes er anført bliver det selvfølgelig uden Indflydelse paa Afgjørelsen af den foreliggende Sag, om man antager, at den oftnævnte Jernbanekommissions Virksomhed maa ansees afsluttet med Jernbaneanlæggets TilendebRINGelse eller ikke, og man skal derfor, med Hensyn til hvad i saa Henseende er yttret, indskrænke sig til at bemærke, at det synes naturligt at antage, at denne Kommission ligesom de andre ved Fdn. af 5te Marts 1845 anordnede Foranstaltninger træde ud af Virksomhed, naar deres Øiemed, det paagjældende Jernbaneanlægs Gjennemførelse, er opnaaet. Forordningens § 19 foreskriver vel, at Kommissionen i fornødent Fald skal bestemme, hvilke Vei- og Vandledningsanlæg Entrepreneurerne skulde indrette og vedligeholde, men deri synes ikke at ligge nogen Nødvendighed for, at Kommissionen skal forblive bestaaende efter Jernbaneanlæggets Fuldførelse for i paakommende Tilfælde med Forbigaaelse af de sædvanlige Autoriteter at afgjøre, hvorvidt de af den anordnede Anlæg holdes behørigen vedlige. At Kommissionen for Kjøbenhavn—Roes-

25. April. kilde Banen i et enkelt Tilfælde endnu har fungeret i Aaret 1850, maa vel saaledes hidrøre fra, at Sagen har angaaet et reent administrativt Spørgsmaal, som vedkommende Autoritet har henvist til Kommissionen, eller at vedkommende Privatmand med Jernbaneselskabet er bleven enig om at underkaste sig Kommissionens Voldgiftskjendelse.

12. Maj. **Indenrigsmin. Cirk. til samtlige Amtmænd**, hvori Samme — for at der, efterat Næringsloven af 29de December 1857 er traadt i Kraft, saavidt muligt kan føres fornøden Kontrol med Afleveringen af de det store kongelige Bibliothek og Universitets-Bibliotheket tilkommende Friexemplarer — paa Foranledning af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet anmodes om at paalægge vedkommende Øvrigheder saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, hver Gang der af dem meddeles Borgerskab eller Næringsbeviis paa Næringerne som Bogtrykker og Kobbertrykker samt Lithograph (Steentrykker), forsaavidt denne sidste Næringsvei ifølge de under 31te Marts d. A. udfærdigede Vedtægter er bunden Næring, derom at gøre Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

2. Juni. **Raadstue-Plac. ang. Grundtaxten for Gammelholm og Nyboder.**

Magistraten i Kjøbenhavn gjør vitterligt, at i Henhold til den af Communalbestyrelsen tagne Bestemmelse om Grundtaxtansættelsen af hidtil utaxerede Grunde indenfor Kjøbenhavns Volde, har Samme, i Overensstemmelse med Reglerne for den under 19de Marts 1756 allerhoist approberede Grundtaxt, fastsat følgende Taxter for Gammelholm og Nyboder, nemlig: 1) for Gammelholm en Grundtaxt af 80 Sk. pr. Kv.-Alen Grund. 2) for Nyboder: for Grunde mod Ny Østergade og Borgergade 24 Sk., Adelgade 20 Sk., Rigersgade, derunder indbefattet dens Fortsættelse til Østerport eller Grønlandsgade, 16 Sk., og Tvergaderne 16 Sk. pr. Kv.-Alen Grund. [Resc. 19. Marts 1756. Anord. 21. April 1812. L. om Grundtakst, 14. Dec. 1857.]

Regulativ for Kbhvns Polities Indretning og Bestyrelse. 12. Juni.
Justitsmin.

§ 1. Københavns Polities Myndighed omfatter Staden København og dens Grund samt de Dele af Københavns Amts Grund, som for Tiden ere heulagte under Københavns Politi, hvorhos den af Kongen kan udvides til at omfatte Fæstningsværkerne og Citadellet Frederikshavn samt Nyboder. Staden og dens Tilliggende efter det Foregaaende inddeles i 6 Politikredse (hvoraf 1 for Udenbyes-Vester og 1 for Udenbyes-Klædebo Kvarteer), der erholde Nummer fra 1—6. I hver Kreds skal være en Station med tilhørende Vagtstue, Kontor for Politiassistenten samt Opholdssted for Anholdte. Politiassistenten skal boe Stationen saa nær som muligt efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse. Politiets Hovedstation med tilhørende Kontor er paa Politikammeret. Samtlige Stationer skulle holdes aabne Dag og Nat. Der indrettes Bolig i det Hele for mindst 50 ugifte Politibetjente og 6 Overpolitibetjente. Om Kredsinndelingen og Stationernes Beliggenhed udstedes offentlig Bekjendtgjørelse. [Nu 9 Kredse: 7. Kreds: *Bekg.* 29. Okt. 1885. 8. Kreds: *Skr.* 24. Decbr. 1901. 9. Kreds: *Skr.* 23. Juli 1906, *jfr.* *Bekg.* 1. Juli 1881, 27 Juni 1887 og 11. Marts 1892 (Middelgrundsførtet).]

§ 2. Under Politidirektøren og Vicepolitidirektøren ansættes: 3 Politiinspektører, 6 Politiassistenter, 27 Overpolitibetjente, 210 Politibetjente. Assistenternes, Overbetjenteenes og Betjenteenes Antal kan forøges, naar Midler dertil bliver bevilgede ved Kommunens Budget. Ved Politiet ansættes en Læge, der har at yde Lægehjælp til Overbetjente og Betjente og at udføre de Lægeforretninger, der ellers forefalde ved det udøvende Politi. [*4. Politiinspektorat: Regul.* 24. Dec. 1901. *Fængselsinspektør. Regul.* 2. Juli 1895. 9. Jan. 1899. *Fængselslæge. Regul.* 15. Sept. 1896. *Visiterende Læge. Regul.* 30. Nov. 1908.]

§ 3. Overbetjentene og Betjentene fordeles til Tjeneste i Stadens 6 Kredse og paa Politikammeret, ved Retten og Politiets Kontor. Blandt de dygtigste af dem kan Politidirektøren udvælge saa mange, som han finder det hen-

12 Juni sigtsmæssigt, til særligt at give sig af med at efterspore Forbrydelser, og kan til dette Øiemed, naar fornødent gøres, fritage dem for andre Forretninger. Af det hele Antal Politibetjente skulle mindst 174 regelmæssig anvendes til Patrouillering i Kredsene og deraf mindst 36 i Udenbyes-Vester og Udenbyes-Klædebo Kvarterer. [*Regul. 26. April 1881. Bekg. 14. Okt. 1891. 31. Marts 1898. 30. Juni 1900.*]

§ 4. I Politiets Kontor ansættes: 1 Kontorchef, der tillige udfører Kassererforretningerne, 3 Fuldmægtige, 1 Inventarieskriver, der tillige er Fyrbøder og Portner, samt det iøvrigt fornødne Kontorpersonale. [*Bogholder. Regul. 29. Dec. 1908.*]

§ 5. Ved Stadens Arresthuus ansættes: 1 Vagtmester og det fornødne Antal Vægttere og kvindelige Medhjælpere. [*Regul. 2. Juli 1895.*]

§ 6. Politinspektorerne, Politiets Læge, Politiassistenterne, Kontorchefen og Fuldmægtigene beskikkes efter Politidirektørens Indstilling af Justitsministeren, efterat denne derom har hørt Kjøbenhavns samlede Magistrat. Det øvrige Politidirektøren underordnede Personale antages af ham paa 3 Maaneders Opsigelse. Den, som ønsker at antages i Politiets Tjeneste, har til Politidirektøren at indgive en af Ansøgeren selv skreven Ansøgning, indeholdende nøjagtig Oplysning angaaende hans Alder, Opdragelse og tidligere Forhold og bilagt med Vidnesbyrd om hans Opførsel i de Stillinger, i hvilke han tidligere har været. [*Regul. 15. Sept. 1896. 29. Dec. 1908. Lønningsregl. 25. Marts 1909 § 2.f*]

§ 7. Ingen kan ansættes ved det udøvende Politi, der 1) er under 22 eller over 40 Aar gammel; 2) lider af nogen legemlig Mangel, der gør ham uskikket til Polititjenesten; 3) ikke kan læse og skrive, og 4) har været straffet for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 8. Besættelsen af de høiere Poster i det udøvende Polities Tjeneste, jvfr. § 2, bør i Reglen skee ved Oprykning fra de lavere Klasser. Oprykning skeer alene efter Duelighed, ikke efter Tjenestealder. Til ingen af Posterne,

med Undtagelse af Lægens, udfordres nogen Examen. [Løn- 12. Juni. ningsregl. 25. Marts 1909 § 2.]

§ 9. Lønningerne for de ved det udøvende Politi Ansatte, jvfr. § 2, ere: — — — [Se nu Lønningsbestemmelser af 25. Marts 1909.]

Den Overpolitibetjent, der faaer Bolig for sig og Familie, afkortes i Lønningen 7 Rd. Den Overpolitibetjent, der faar Bolig til sig alene 4 Rd. Den Politibetjent, der kaserer 3 Rd. Alt maanedligt. Den Betaling, der gives for Politihjælp ved private Foretagender eller andre særlige Anledninger, saasom for Tilsyn ved Theatrene, ved Bryllupper, Begravelser og deslige, tilfalder Kommunens Kasse, hvorimod Politipersonalets anordningsmæssige Andeel i Bøder og deres andre lovhjemlede tilfældige Indtægter fordeles imellem de Vedkommende efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse. Om denne Fordeling gjøres Forklaring ved det aarlige Regnskab over Politivæsenets Udgifter. Overordentlige Udgifter, der nødvendigjøres ved Udførelsen af en Tjenestepligt, erstattes den Vedkommende efter Politidirektørens nærmere Bestemmelse. I Sygdomstilfælde erholde Overbetjentene og Betjentene uden Afkortning i deres Løn frit Lægetilsyn og Medicin samt i fornødent Fald fri Kuur og Pleie paa et Hospital.

§ 10. Kontorchefen lønnes med 1,600 Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste i denne Egenskab gives ham et Tillæg af 200 Rd. aarlig, dog at Lønnen ikke kan overstige 2,200 Rd. aarlig. Af Fuldmægtigene lønnes 2 hver med 1,000 Rd. aarlig, 1 med 800 Rd. aarlig. Inventarieskriveren lønnes med fri Bolig, Brændsel og Lys til Fornødenhed samt 500 Rd. aarlig, hvilken Løn for hver 5 Aars Tjeneste forhoies med 100 Rd. aarlig, dog at Lønnen ikke kan overstige 700 Rd. aarlig. Det øvrige Kontorpersonales Løn bestemmes ved Kommunens Budget. Arrestvagtmesteren tillægges foruden fri Bolig, Brændsel og Lys til Fornødenhed, i Løn 500

12. Juni. Rd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste i denne Egenskab gives ham et Tillæg af 100 Rd. aarlig, dog at Lønnen ikke kan overstige 700 Rd. aarlig. Arrestvægternes og de kvindelige Medhjælperes Lønning bestemmes ved Kommunens Budget. Lønningen for Præsten ved Arresthuset bestemmes til 900 Rd. aarlig, dog forbeholdes det ved Vakance at forene denne Post med Posten som Præst ved Ladegaarden, og da at tage nærmere Bestemmelse om Lønningen. Lønnen for en Organist ved Arresthusets Kapel bestemmes ved Kommunens Budget. [*Lønningsregl. 25. Marts 1909. Nr. 29. Dec. 1908. 15. Marts 1909. Fængselspræsten K. B. 15. Marts 1909.*]

§ 11. Politiinspektørerne bære den for Politiadjutanten nu reglementerede Uniform, og Politiaassistenternes Uniform forbliver som hidtil, dog skulle begge disse Klasser i daglig Tjeneste kunne bære Frakke uden Omklappinger og med sort Snorebesætning istedetfor Guldbroderi paa Krave og Opslag. Overpolitibetjentene og Politibetjentene bære mørkeblaa Frakke med 2 Rader gule Knapper, hvori Politihaanden med Øjet, samt mørkeblaa Beenklæder. De Førstnævntes Distinktion er en smal Guldtresse om Kraven Om Vinteren bæres af alle Klasser mørkeblaa Overkjoler med samme Slags Knapper og for Overbetjentenes Vedkommende med samme Distinktion som paa Frakkerne. Overbetjentenes og Betjentenes Uniformsfrakker og Overkjoler forsynes paa hver Side af Kraven med et tydeligt og fast anbragt Nummer. Hovedbedækningen bliver for Politiinspektørerne og Politiaassistenterne de nu, henholdsviis for Politiadjutanten og Politiaassistenterne reglementerede, men naar de virke som Førere for en større Styrke af underordnet Mandskab, en Hat. For Overbetjentene og Betjentene reglementeres en Hat samt til Brug ved Nattjenesten en Hue og til Beskyttelse mod Veirliget en Regnkappe og en Hætte, den sidste forsynet med Nummer som ovenanført, samt endvidere Livrem, Halsbind og Handsker. [*Forandret ved Tillæg 9. Decbr. 1865. 24. April 1879. 3. Maj 1900.*]

§ 12. Overpolitibetjente og Politibetjente skulde altid, naar ikke anderledes befales, bære Uniform i Tjenesten,

og saavel Overordnede som Underordnede skulle være i 12. Juni. Uniform ved alle Leiligheder hvor de ligeoverfor Befolkningen have at virke til Ordens Overholdelse. Iøvrigt bruges som Kjendingstegn, hvor et saadant behøves, det nu anordnede Politiskilt eller den saakaldte Politihaand. Overbetjentene og Betjentene indøves efter militær Skik og Brug.

§ 13. **Politiinspektørerne og Politiassistenterne** bære til Uniform Kaarde med civil Porte d'Epée. Overpolitibetjente og Politibetjente erholde som Forsvarsvaaben en til dette Øiemed bestemt Stav, der under Tjenesten, naar den ei bruges, bæres skjult i en Lomme i Frakken. Stokkens Brug ved Politiforretninger er afskaffet. Det patrouillerende Mandskab skal forsynes med en Signalpibe og om Natten endvidere med en Blændlygte. [*Forandret ved Tillæg 23. Juni 1874.*]

§ 14. Til Brug ved Tjenesten leveres der Overbetjentene og Betjentene en Uniformsfrakke, der skal vare 1½ Aar (første Gang kun i 1 Aar), og en Overkjole, der skal vare i 3 Aar, samt hvert Aar 1 Halsbind og 1 Par Beenklæder (det første Aar 2 Par); hvilke Gjenstande efter de fastsatte Terminers Udlob blive deres Eiendom. Desuden leveres dem Hat, Hue, Hætte, Handsker og Regnkappe til Tider, der nærmere bestemmes ved Budgettet. Enhver af de i Politiets Tjeneste Ansatte erholder et Exemplar af nærværende Regulativ samt vedkommende Instruxer.

§ 15. **Politiinspektørerne, Politiets Læge, Politiassistenterne, Kontorchefen og Fuldmægtigene** afskediges efter Politidirektørens Indstilling af Justitsministeren, efter at denne har hørt Kjøbenhavns samlede Magistrat. Det af Politidirektøren antagne Personale kan af ham afskediges med 3 Maaneders Varsel. Hvor der bliver Tale om Udredelsen af en Pension af Kommunens Kasse, skal Politidirektøren dog forinden Afskedigelsen derom høre Kjøbenhavns samlede Magistrat. Enhver, der gjør sig skyldig i nogen grov Forseelse eller Forsømmelse i sine Pligters Udførelse, kan strax afskediges, og skal Afskedigelse altid

12. Juni. finde Sted i Tilfælde af betydelig Misbrug af Myndighed. For ringere Forseelser kan der af Politidirektøren anvendes Straf af Lønningsafkortning, Bøder indtil 20 Rd. eller Suspension indtil 2 Maaneder.

§ 16. Kontorchefen, Fuldmægtigene, Politiinspektørerne, Politiets Læge og Politiasistentterne ere, naar de afskediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden dem utilregnelig Aarsag, berettigede til Pension af Kommunens Kasse fra den Tid, de ere indtraadte i en af de nævnte Stillinger, og fastsættes Pensionen efter de i Vedtægt af 30te December 1857 § 25 givne Regler, der ligeledes finde Anvendelse i Henseende til deres Enkers Pensionering. Inventarieskriveren, Overbetjentene og Arrestvagtimesteren have, naar de afskediges, som nys anført Ret til Pension af bemeldte Kasse, saafremt de før Afskedigelsen i mindst 15 Aar uafbrudt have tjent i en af disse Stillinger eller som Politibetjente. Med Hensyn til deres og deres Enkers Pensionering forholdes ligeledes efter den nævnte Vedtægt. Gaaer Nogen over fra en af de sidstnævnte til en af de førstnævnte Stillinger, regnes den Tid, hvori han forud i en af de sidstnævnte Stillinger eller som Politibetjent har tjent, ham tilgode ved eventuel Pensionsberegning. Den, der ved Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa afskediges, erholder stedse, uden Hensyn til Tjenestetid eller Stilling, i Pension to Trediedele af det Beløb, som hans Indtægt af Kommunen efter Gjennemsnit af de forudgaaende 5 Aar har udgjort. Der er forbeholdt de tidligere under Politidirektøren ansatte Embedsmænd og Betjente, der efter den nye Ordning forblive i Politiets Tjeneste, saavel som deres eventuelle Enker Ret til ved en senere dem utilregnelig Afskedigelse at erholde en Pension idetmindste af den Størrelse, hvortil de efter de tidligere gjældende Bestemmelser maatte have været berettigede, hvorhos den Tid, de før Omordningen ansatte Betjente, der gaa over i pensionsberettigede Stillinger, have tjent som saadanne, regnes dem tilgode ved eventuel Pensionsansættelse. [*Pensionsvedtægt 22. Febr. 1909.*]

§ 17. I Spidsen for Kjøbenhavns Politi staaer Politidirektøren, der beskikkes af Kongen og lønnes af Statskassen. Han giver de fornødne Befalinger med Hensyn til Udførelsen af de Politiet paahvilende Forretninger, sørger for, at de til Tjenesten antagne Personer uddannes for denne, og træffer Bestemmelse angaaende deres Fordeling til Tjeneste.

§ 18. Kontortjenesten ordnes ved en af Politidirektøren udfærdiget Instrux; dog skal den Instrux, der af ham maatte blive udfærdiget for Kontorchefen i hans Egenskab af Kasserer, forud være Gjenstand for Forhandling med den Borgermester, under hvem Bestyrelsen af Kommunens Kasse- og Regnskabsvæsen er henlagt. Politidirektøren bestemmer, til hvilke Tider Politikontoret skal være aabent, hvorom offentlig Bekjendtgjørelse skal finde Sted.

§ 19. Politidirektøren er berettiget og, naar han anmodes, pligtig til at overvære saavel Magistratens som Borgerrepræsentanternes Forhandlinger om de Afdelinger af Kommunens Budget og Tillægsbevillinger, som vedkomme hans Forretningskreds. De til Udgifter for Politiet og øvrige ham underlagte Forretninger bevilgede Summer anvender han under sit Ansvar til de Øiemed, hvori de enkelte Poster ere bevilgede. Det af Politiets Kasserer forfattede aarlige Regnskab over samtlige af ham modtagne Indtægter og betalte Udgifter bliver af Politidirektøren at forsyne med Erklæring om dets Rigtighed og iøvrigt at behandle efter Reglerne for Revisionen og Decisionen af de kommunale Regnskaber.

§ 20. Vicepolitidirektøren, der beskikkes af Kongen og lønnes af Statskassen, udfører paa eget Ansvar de Politidirektøren ifølge Fdu. af 28de Februar 1845 § 4 paahvilende Forretninger med Hensyn til Aktions Anlæg i kriminelle Sager og de afsagte Dømmes Fuldbyardelse eller Indankning, dog uden at Politidirektøren derfor er udelukket fra, naar han dertil maatte finde Anledning, selv at besørge disse Forretninger. Han understøtter derhos, forsaavidt fornævnte hans Forretninger dertil levne ham Tid, Politidi-

12. Juni. rektøren i Politiets Bestyrelse, og fungerer i Politidirektørens Forfald i hans Sted. Naar Politidirektøren fritages for de ham ved Fdn. af 28de Februar 1845 tillagte Amtmandsforretninger, bortfalder Vicepolitidirektørens Embede.

§ 21. Kontorchefen sørger for den forsvarlige Udførelse af Kontorforretningerne, de Pasvæsenet vedkommende derunder indbefattede. Han fungerer tillige som Kasserer og oppebærer som saadan de ham til Politiets Udgifter anviste Beløb, Betalinger, der erlægges af andre Kommuner eller af Private og deslige, og udbetaler ligeledes de Politidirektørens Forretningskreds vedkommende mindre og ubestemte Udgifter. Ingen Indtægt maa af ham modtages, ei heller nogen Udgift afholdes uden Politidirektørens skriftlige Ordre, der af Kassereren bliver at opbevare og fremlægge som Bilag til hans Regnskab. Han opgjør i Slutningen af hver Maaned en Status, som udviser, hvad han for den næste Maaned vil have at indbetale i eller erholde udbetalt fra Stadens Hovedkasse, og aflægger ved hvert Aars Udgang behørigt dokumenteret Regnskab over samtlige af ham modtagne Indtægter og betalte Udgifter. For de ham betroede Oppebørseler stiller han en Kaution af 1000 Rd. i anordningsmæssige Effekter. Endelig fører Kontorchefen fornødent Tilsyn med, at den ham underordnede Inventarieskriver forsvarligen udfører de ham overdragne Forretninger.

§ 22. Inventarieskriveren, der tillige er Portner og Fyrbøder, drager Omsorg for Opbevaringen af og fører nøjagtig Fortegnelse over stjaalne og fundne Sager, samt besørger Anskaffelsen af Uniformsstykker til det udøvende Politi og af Inventariestykker for Politiet og Arresthuset, og opbevarer de deraf ei i Brug værende Beholdninger. Med Hensyn til Udførelsen af de ham overdragne Forretninger er han undergivet Kontorchefens Kontrol og pligtig at rette sig efter de ham af denne givne Anviisninger. Han aflægger aarlig dokumenteret Inventarieregnskab.

§ 23. Det til det udøvende Politi hørende Personales Tjenesteforhold og Pligter bliver nærmere at bestemme ved

Instruxer, der udfærdiges gjennem Justitsministeriet efter 12. Juni. Forhandling med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Ligeledes maa saadan Forhandling finde Sted, forinden der af Justitsministeriet kan skee Forandring i eller Tillæg til Instruxerne.

§ 24. Dette Regulativ træder i Kraft den 1ste Juli 1863. Fra samme Tid inddrages Paskontoret, den nuværende Politikassererpost og de til Vægtervæsenet hørende Embedsposter, samt ophæves Vægterkorpsen og afskediges dets Mandskab. Ligeledes ophører fra den nævnte Tid Politipersonalets Inddeling i Politi-, Patrouille- og Opsigtsbetjente. De Godtgjørelser eller Understøttelser, som Enkelte af Politipersonalet for særlige Forretninger eller som Huusleiehjælp have havt af Politiets eller Kommunens Kasse eller af de Politidirektøren underlagte Fonds, for hvis Anvendelse Regnskab ikke aflægges, bortfalde. De af Kommunen hidtil udredede Udgifter til Taarnvægterne bortfalde. Den hidtil under det udøvende Politi normerede Portnerpost inddrages, hvorhos den nuværende Portnerbolig anvendes til Detentionslokaler og anden Brug for Politiet. Den under Politiet hørende Veierbod henlægges under Magistraten. Alle nugældende Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Regulativ, træde ud af Kraft. — Midlertidige Bestemmelser. De af Politiets nuværende Embedsmænd og Betjente, der ei finde Anvendelse under den nye Ordning, afgaae paa Vartpenge eller Pension, henholdsvis af Statskassen eller Kommunen, forsaavidt de dertil ere berettigede. De i Politiets Tjeneste nu værende Embedsmænd og Betjente kunne gaae over til det nye Politi eller paany ansættes i dette uden Hensyn til Bestemmelserne i dette Regulativs § 7 Nr. 1. Lægeforretningerne ved Politiet, derunder Lægetilsyn med Arrestanterne, besørages ved Konstitution, indtil samtlige Politiet vedkommende Lægeforhold kunne endeligt ordnes. Dertil bevilges 700 Rd. aarligt.

Instrux for det udøvende Politi i Kjøbenhavn.

23. Juni.

a. Politiets Pligter i Almindelighed. Det er Politiets Pligt at stræbe at forhindre Forbrydelser og

23. Juni. Forseelser og, naar saadanne ere begaaede, at drage Om-sorg for deres Opdagelse, forat de Skyldige kunne blive dragne til Ansvar. Ligeledes er det Politiets Pligt at træffe de til offentlig Ordens Overholdelse fornødne Foranstaltninger og at vaage over disses Iværksættelse. Forat disse Øiemed kan opnaaes, har Politipersonalet at gjøre sig nøie bekendt med de derhen hørende Love og Anordninger samt nøie indprente sig Indholdet af de givne Instruxer, med Flid at benytte den Undervisning og Veiledning, der vil blive det ydet, og iøvrigt i mødende Tilfælde at handle saaledes, som det skjønner, at Omstændighederne gjøre det fornødent, overeensstemmende med de givne Instruxers Aand. Personalet skal offre hele sin Tid til Politiets Tjeneste og til enhver Tid være rede til at udføre de Forretninger, der maatte blive det paalagte. Ingen maa drive nogensomhelst borgerlig Næring, medmindre Politidirecteuren undtagelsesvis meddeler ham Tilladelse dertil. Til en kort Fraværelse skal den Vedkommende have sin nærmeste Foresattes, og dersom Fraværelsen varer længere end 24 Timer, Politidirecteurens Samtykke. Er Nogen i private Anliggender fraværende fra sin Bopæl, skal han der eller paa Stationen efterlade Underretning om, hvor han kan træffes. Den, der paa Grund af Sygdom ikke kan udføre sin Tjeneste, maa i det Seneste 1 Time før Mødetiden meddele sin nærmeste Foresatte Underretning herom. Uniform skal, naar ikke anderledes befales, altid bæres af det underordnede Mandskab og iøvrigt af saavel Overordnede som Underordnede ved alle Lejligheder, hvor de ligeoverfor Befolkningen have at virke til Ordens Overholdelse. Ingen ved Politiet Ansat maa uden Politidirecteurens i hvert enkelt Tilfælde dertil meddelte Samtykke beholde nogen Gave eller Belønning i Anledning af Udførelsen af hans Tjeneste. Den, som forseer sig herimod, bliver at straffe, efter Omstændighederne endog med Afskedigelse af Politiets Tjeneste uden Pension, om han end ellers efter de gjældende Regler maatte have Krav derpaa. Enhver er pligtig med streng Lydighed at efterkomme sine Fore-

sattes Befalinger. Mener han, at den ham givne Befaling 23. Juni. er ulovlig, eller at han iøvrigt har Grund til Besværing over sine Foresattes Forhold, har han derom at henvende sig til Politidirecteuren. Om Udførelsen af enhver given Befaling skal altid gjøres Melding til den, af hvem samme er given. Alle Rapporter skulle være tydelige og fuldstændige, uden uforholden Vidtløftighed og fremfor Alt overensstemmende med Sandhed. Afgiver Nogen en ham vitterlig urigtig Rapport, vil han blive afskediget og derhos efter Omstændighederne draget til særligt Ansvar. Enhver skal iagttage Taushed med Hensyn til Alt, hvis Beskaffenhed udfordrer det. Ligesom Enhver af yderste Evne maa bestræbe sig for med Nøiagtighed og Punctlighed at udføre sine Tjenesteplichter, saaledes skal han ogsaa udenfor Tjenesten vise en saadan Opførsel, som ikke kan give skjellig Grund til Klage. Drukkenskab enten i eller udenfor Tjenesten vil medføre Straf. Medens Personalet med Iver, Fasthed og Mod skal vaage over Ordenens Overholdelse og for Gjennemførelsen af de dertil sigtende Befalinger, bør det ligeoverfor Befolkningen stedse vise sig høfligt og forekommende og være rede til at yde enhver Veiledning og Bistand, som lader sig forene med Opfyldelsen af dets Tjenesteplicht. Selv om Nogen bliver Gjenstand for Skjeldsord eller andre Fornærmelser, maa han ikke herved lade sig henrive til Hidsighed eller Grovhed, Politiet maa omhyggeligen vogte sig for at fortrædige Befolkningen ved uforholden Indblanding i Forhold, der ikke krænke den offentlige Orden. Enhver af Politipersonalet bør være opmærksom paa og søge Kundskab om forestaaende eller begaaede Forbrydelser og anmelde til sine Foresatte, hvad han derom erfarer. Ogsaa paa Forseelser mod den offentlige Orden er det Personalets Pligt at agte og, hvor de bemærkes, at drage Omsorg for, at de anmeldes for høiere Foresatte eller efter Omstændighederne hævnes. Naar der er Grund til at befrygte, at en Forbrydelse vil blive begaaet, bør Politiet stræbe at forhindre dens Udførelse ved forøget Agtpaaagivenhed eller ved at lægge Hindringer i Veien for den. Er en Forbry-

23. Juni. delse begaaet, hvortil ogsaa henregnes, at dens Iværksættelse er paabegyndt eller forsøgt, eller har en Forseelse imod den offentlige Orden fundet Sted, er det Politiets Pligt af yderste Evne at virke til Opdagelsen af den Skyldige, og til Tilveiebringelsen af Bevis for hans Skyld. Til Opfyldelsen heraf kan Enhver af Politiets Personale anholde den, der i hans Paasyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller umiddelbart efter dens Udøvelse eftersættes som Gjerningsmand, eller hvem han med skjellig Grund har mistænkt for at have begaaet en saadan. Ligeledes kan han anholde den, som har begaaet en Forseelse mod den offentlige Orden, og som maa befrygtes ellers at ville unddrage sig det ham for en saadan Forseelse paahvilende Ansvar, saavel som Personer der have været straffede for Eiendomsforbrydelser, Betleri eller Løsgængereri, naar de maae formodes ikke at have lovligt Erhverv, og naar de ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig. Dog bør Anholdelse anvendes med megen Varsomhed, og ligesom den ikke kan retfærdiggjøres ved en blot løs Formodning, saaledes bør den i Almindelighed ikke finde Sted, naar den begaaede Forseelse ikkun er ringe og den Skyldiges Navn og Bopæl er bekjendt. Er den Skyldiges Navn og Bopæl ubekjendt, kan vedkommende Politimand, der, naar han ikke er i Uniform, skal forevise sit Politiskilt eller Polititegn, opfordre ham til at meddele Oplysning derom, og han kan ligeledes, for at sikkre Bevis for Forbrydelsen eller Forseelsen, opfordre Tilstedeværende, der maae antages at kunne meddele Oplysning i saa Henseende, til at opgive Navn og Bopæl, ligesom han og, naar det begjæres af den, der anholdes, skal rette saadan Opfordring til enkelte af de Tilstedeværende, der udpeges af den Anholdte. Den, som er anholdt, skal strax af Anholderen bringes til vedkommende Politistation eller til Politikammeret. Politiet er berettiget til at anvende den Magt, der er nødvendig til at iværksætte Anholdelsen og overvinde den Modstand, der herimod maatte blive gjort af den, der skal anholdes, eller af Andre. Ogsaa er det Poli-

tiet tilladt om fornødent med Magt at trænge ind i et Huus 23. Juni for at anholde den, der, naar han forfølges som skyldig i en Forbrydelse, i Politiets Paasyn gaaer ind i et saadant, og ligeledes med Magt at skaffe sig Adgang til Huus, naar der er skjellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaaes sammesteds, eller naar der i et i samme værende offentligt Beværtningsted finder Støi og Uorden Sted til Forstyrrelse for Husets øvrige Beboere eller de Omkringboende. Dog maa Magts Anvendelse kun finde Sted, efter at Vedkommende med Angivelse af, hvem han er, og hvad der er hans Ærinde, samt, forsaavidt han ikke er i Uniform, med Forevisning af Politiskilt eller Polititegn, forgjæves har forlangt sig indladt. Naar den Anholdte bringes til Politistationen, maa der ikke bruges mere Tvang imod ham end nødvendigt og, selv om den Anholdte er voldsom eller bruger Skjeldsord imod den eller dem af Politiet, som ledsage ham, maa disse ikke herved lade sig henrive til Grovhed eller til at slaee eller paa anden Maade at mishandle ham. Naar Nogen anholdes paa Grund af en Forbrydelse, maa Politiet visitere ham, saafremt der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af Noget, der kan tjene til Oplysning under Sagen, eller hvoraf han kan befrygtes at ville gjøre Misbrug. Ligesom Visitation imidlertid kun bør finde Sted, hvor en virkelig begrundet Formodning er tilstede, saaledes maa det omhyggeligen undgaaes at gjøre den mere krænkende for den Paagjældende end nødvendigt, og den maa under ingen Omstændigheder finde Sted paa en for Anstændigheden saarende Maade. Almindelig personlig Visitation af et Fruentimmer skal stedse foretages af Fruentimmer. Den Politiet som Vaaben tildelte Stav maa, med Undtagelse af det nedenfor nævnte Tilfælde, ikke benyttes undtagen til Selvforsvar imod voldsomme personlige Angreb, som ikke paa anden Maade kunne afværges. Selv mod personlig Overlast, naar denne ikke har nogen farlig Character, er det ikke Politiet tilladt at benytte sit Vaaben og, naar dette bruges, maa det stedse skee uden Hidsighed, men med Besindighed og Varsomhed for ikke at tilføie større Overlast end nødvendig.

23. Juni. Naar andre Tilstedeværende med Magt søge at hindre Politiet i at anholde en Person eller anvende Magt for at befri den, der af Politiet er anholdt, er Politiet berettiget til om fornødent at bruge sit Vaaben for at overvinde denne Modstand. Misbrug i denne Henseende vil blive strængt straffet og have den Paagjældendes øjeblikkelige Afskedigelse til Følge. Naar det paalægges Nogen at udføre et Retsdecret, skal han anvende al mulig Iver og Omhu for at skaffe Decretet den tilsigtede Virkning. Paalægges det Nogen at foretage en Huusundersøgelse efter et Retsdecret eller uden noget saadant i de Tilfælde, i hvilke dette kan skee, bør han af al Magt søge at finde og sikkre sig det, der er Undersøgelsens Gjenstand, ligesom han maa sikkre Beviset for de fundne Gjenstandes Identitet, og derfor stedse saavidt muligt sørge for, at den Paagjældende eller Nogen paa hans Vegne samt idetmindste eet Vidne er tilstede og overværer Forretningen; men han bør paa den anden Side omhyggelig vogte sig for at tilføie den Paagjældende unyttig Krænkelse enten ved den Maade, hvorpaa Undersøgelsen foretages, eller ved at udstrække denne videre, end Øiemedet kræver. Ligesom Enhver i en høiere Classe Ansat selvfølgelig bør være nøie bekendt med de for de underordnede Classer givne Instruxer og skal handle efter disse, forsaavidt de kunne finde Anvendelse paa ham, saaledes skal ogsaa den Underordnede, hvem det overdrages at forrette Tjeneste for en i en højere Classe Ansat, derved rette sig efter de for den Sidstnævnte gjældende Instruxer, med hvis Indhold han derfor bør være bekendt.

b. Særegne Instruxer. 1) **Politiinspektorerne** 1ste Politiinspекteur er den hele Politistyrkes nærmeste Foresatte. Han forestaaer Politiets Hovedstation samt leder og controllerer den hele Ordenspolitiet vedkommende Tjeneste. Foruden efter Politidirecteurens nærmere Bestemmelse at være til Medhjælp for Politidirecteuren selv og for den nævnte Politiinspекteur skulle 2den og 3die Politiinspекteur umiddelbart under Politidirecteuren og med det Personale, som til den Ende stilles til deres Raadighed,

den ene forestaae Opdagelsespolitiet og den anden vare- 23. Juni.
tage til Sundhedspolitiet henhørende Forretninger. Den
første Politiiinspecteur forestaaer og leder under Poli-
tidirecteurens Tilsyn og efter hans Anvisning den til Politi-
kammeret som Hovedstation henlagte Ordenspolitiet ved-
kommende Polititjeneste, deriblandt Torvepolitiet, Tilsynet
med de offentlige Kjøretøier, Tilsynet ved Dampskibes eller
Jernbanetogs Ankomst og Afgang og ved Theatrene samt
ved Begravelser, Bryllupper, Baller og andre saadanne
Leiligheder. Han ordner Besørgelsen af den fornødne Tje-
neste ved Criminal- og Politiretten m. v. Han fører stadigt
Tilsyn med, at hele den til Ordenens Overholdelse anvendte
Politistyrke opfylder sin Pligt, og har i denne Henseende
jevnlige at besøge de forskjellige Politikredse og de dervæ-
rende Politistationer, eftersee, om de befalede Protocoller
blive nøiagtig og rigtig førte, inspicere Mandskabets Klæ-
der og Vaaben og strax meddele Politidirecteuren Under-
retning, naar han maatte komme til Kundskab om, at Nogen
af Politiets Personale har gjort sig skyldig i nogen For-
seelse eller Forsømmelse af sine Tjenesteplichter. Han bør
have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvilke af Mand-
skabet der vise fortrinlig Flid og Duelighed, og gjøre Poli-
tidirecteuren bekendt hermed, ligesom han paa den anden
Side bør underrette Politidirecteuren om, naar Nogen maatte
vise sig uskikket til Polititjenesten. Endelig forestaaer han
Indøvelsen af Mandskab til bemeldte Tjeneste. Den anden
Politiiinspecteur forestaaer under Politidirecteurens Le-
delse det særlige Opdagelsespoliti. Naar ikke anderledes
af Politidirecteuren i det enkelte Tilfælde bestemmes, har
han at fordele de forefaldende Undersøgelser mellem det
ham tildelte underordnede Personale. Han giver Anvisning
og Veiledning til Undersøgelsens Drift og vaager over, at
hans Underordnede med Iver, Udholdenhed og Forstand
udføre de dem betroede Undersøgelser og at intet Spor,
der kan lede til Oplysning, lades ubenyttet. Han skal dag-
lig modtage sine Underordnedes Rapport og drage Omsorg
for, at han til enhver Tid er fuldstændig bekendt med en-

23. Juni. hver Undersøgelses Gang og alle under samme foretagne Skridt, hvorom han jævnlig, og saa ofte det forlanges, skal give Politidirecteuren nøiagtig Meddelelse. Han fører Overtilsynet med mistænkelige Personer. Den tredie Politinspecteur skal, ligeledes umiddelbart under Politidirecteuren og ved Hjælp af det ham tildelte underordnede Personale, varetage til Sundhedspolititjenesten henhørende Forretninger, derunder Tilsynet med løsagtige Fruentimmer m. v. Han fører Overtilsyn med Politiarresterne, som han skal besøge idetmindste een Gang daglig, og nøie paa-see saavel, at der hersker Renlighed og Orden, som at Arrestanterne ere under omhyggeligt Tilsyn, og at der gives dem den tilbørlige Forpleining, i hvilken Henseende han ved sit Eftersyn af Arresterne jævnlig har at spørge Arrestanterne, hvorvidt de med Hensyn til deres Forpleining eller deres Behandling i det Hele maatte have Noget at klage. Fremkommer nogen Besværing, har han paa det Nøieste at undersøge den og om Udfaldet meddele Politidirecteuren Underretning, forat i fornødent Fald behørig Foranstaltning kan blive truffen. 2) Politiaassistenterne. Politiaassistanten er ansvarlig for Opretholdelsen af Sikkerhed og god Orden i den ham betroede Kreds og forestaaer den almindelige Polititjeneste i samme. Han skal boe paa et beqvemt Sted i Kredsen og saa nær Stationen som muligt efter Politidirecteurens nærmere Bestemmelse. Han skal hver Morgen til den befalede Tid og ellers, naar Saadant maatte være nødvendigt eller blive paalagt af Politidirecteuren, indfinde sig paa Politikammeret for at modtage Politidirecteurens Ordre og afgive Beretning om, hvad der i Kredsen maatte være forefaldet. Han har Befaling over de til Kredsens Tjeneste fordelte Overbetjente og Betjente, har strengt at vaage over, at hver Mand samvittighedsfuldt opfylder sin Pligt, og skal anmelde enhver Pligtforsømmelse. Han paaseer, at det befalede Mandskab er tilstede paa Stationen, som bestandig saavel Dag som Nat bør være aaben, og at der sammesteds hersker Ro, Orden og Renlighed, og han bør saavidt muligt, og naar

Forretninger ikke kræve hans Nærværelse andetsteds, 23. Juni. være tilstede der, ligesom han ikke maa forlade Stationen, medmindre en Overbetjent der er tilstede, som under Politiafficiantens Fraværelse overtager dennes Forretninger. Han maa ikke tillade, at nogen Uvedkommende opholder sig paa Stationen. Henvender Nogen sig til Stationen i en Politiet vedrørende Sag, bør Politiafficianten eller den Overbetjent, der fungerer i hans Sted, selv tale med den Vedkommende og give ham fornøden Besked, samt paasee, at han strax derefter igjen forlader Stationen. Han vaager over, at Kredsens Patrouilletjeneste forsvarlig besørger og skal jevnlig, saavel Dag som Nat, inspicere Mandskabet paa Post og paasee, at dets Paaklædning er som befaleet og i ordentlig og renlig Stand. Naar nogen Posthavende paa Grund af Ildebrand, Opløb eller af andre Aarsager bliver nødsaget til at forlade sin Post, bør Assistenten, saasnart han kommer til Kundskab derom, drage Omsorg for, at Posten, dersom den Posthavende ikke strax igjen kan vende tilbage til denne, bliver besat ved det paa Stationen værende Mandskab. Han skal paasee, at de ham underordnede Overbetjente og Betjente ere vel bekendte med Indholdet af Instruxen, som de stedse bør have hos sig. Alle de almindelige Ordre, der blive givne, bør han oplæse og omhyggeligen forklare for Mandskabet og nøie paasee, at de blive forstaaede. Efter Politidirecteurens nærmere Anordning øver han det ham tildelte Mandskab og underviser det i de Politiet paahvilende Pligter. Han bør omhyggeligen, og saa ofte han dertil maatte finde Anledning, indskjærpe det ham underordnede Personale, at det stedse bør have for Øie, at dets Opgave er at værne om den offentlige Orden og Sikkerhed, og i sit hele Forhold beflitte sig paa at gjøre Politiets Gavnlighed indlysende for Befolkningen, i hvis Medhold det maa søge sin væsentligste Støtte, at det derfor bør uden at tilsidesætte den Fasthed og Alvor, dets Kald udfordrer, vise sig høfligt og tjenstvilligt mod Alle og Enhver uden Persons Anseelse, stedse gaae tilværks med Maadehold og Sindighed, selv ved For-

23. Juni. nærmelser ikke lade sig heurive til Hidsighed eller Grov-
hed og ikke anvende Magt eller voldsomme Tvangsmidler
uden til Forsvar eller mod ulovlig Modstand, som ikke paa
anden Maade kan overvindes. Naar der til ham maatte
blive klaget over Nogen af hans Underordnede, har han
strax omhyggeligen at undersøge Sagen og meddele Politi-
directeuren Underretning om Klagen og det ved Undersø-
gelsen Fremkomme. Dersom den paaklagede Forseelse er
af en grovere Art, kan han, naar Omstændighederne ikke
maatte tillade ham forinden at indhente Politidirecteurens
Ordre, strax suspendere den Paagjældende fra Tjenesten
og træffe de Foranstaltninger, som han iøvrigt maatte
ansee nødvendige. Hvor Leilighed gives, skal Politiassi-
stenten søge at bilægge de Politisager, som efter Lovgiv-
ningen kunne være Gjenstand for mindelig Afgjørelse imel-
lem Parterne og, saafremt Forlig opnaaes, bør dette ind-
føres i en dertil autoriseret Protocol og underskrives af
Politiassistenten og Parterne. Naar øieblikkelig Bistand af
Politiet maatte blive forlangt, og Politiassistenten efter sit
bedste Skjønnende finder, at der er Anledning dertil, har
han at yde den fornødne Bistand med det Mandskab, der
er til Tjeneste paa Stationen, og, hvis det er nødvendigt,
ved tillige at tilkalde det Mandskab, der er fri for Tjene-
ste, eller ved at søge Bistand hos en anden Station. Naar
det Forefaldne er af en meget alvorlig Beskaffenhed, bør
han strax derom sende Politidirecteuren Underretning. Alt
af Vigtighed, Politiet vedrørende, som foregaaer i Kredsen
skal han strax indføre i en dertil indrettet af Politidirecteu-
ren autoriseret Protocol, der stedse skal findes paa Statio-
nen, og han skal, saafremt han ikke anseer tidligere Med-
delelse fornøden, og saadant ei heller er befalet, ved sit
Møde paa Politikammeret den paafølgende Morgen aflevere
en af ham forfattet skriftlig, kort og summarisk Beretning
over det Forefaldne og de Foranstaltninger, der i denne
Anledning ere trufne. Han skal omhyggelig paasee, at alle
Kredsens Beboere rigtigen opføres paa de udsendte Sche-
mata, at disse i rette Tid tilbagesendes, og at der efter de

modtagne Lister forfattes en let overskuelig Fortegnelse 23. Juni. over Beboerne. Ligeledes skal han paasee, at enhver Til- og Fraflytning af Logerende, der have leiet paa kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar, samt enhver Tyendeforandring* behørig anmeldes paa Stationen og indføres i de dertil indrettede Protocoller. Han bør have et vaagent Øie med alle strafede eller mistænkte Personer, der opholde sig i hans District. Han bør ogsaa skaffe sig Kundskab om alle i Districtet værende Fruentimmer, som vides eller maae formodes at søge Erhverv ved Utugt, og disse bør han, forsaavidt de ikke allerede ere kjendte, opgive for den Politinspecteur, der har det særlige Tilsyn med saadanne Fruentimmer. Han paaseer frendeles, at Uordener ikke begaaes eller forargeligt Forhold udvises af løsagtige Fruentimmer. Ligeledes skal han have Øie med Marschandisere, Personer, der handle med gamle Bøger og gammelt Jern, med dem, der handle med Klude, Been, gamle Tougværksstumper, gammelt Læderaffald og andre som ubrugelige kasse-rede Gjenstande, saa og med Personer, der beskjæftige sig med Pantsætning, og paasee, at de ikke ved Hæleri eller anden saadan ulovlig Virksomhed bidrage til at fremme Forbrydelser. Naar nogen Forbrydelse eller Forseelse, der er Gjenstand for offentlig Forfølgning, maatte blive anmeldt, eller Politiasistenten paa anden Maade maatte komme til Kundskab om en saadan, bør han strax herom indføre det Fornødne i en dertil indrettet, af Politidirecteuren autoriseret Protocol. Han skal derhos strax i Anledning af Anmeldelsen optage eller ved en af sine Undergivne lade optage en Rapport, hvori navnlig indføres Anmelderens Navn og Bopæl, saafremt han er villig til at opgive disse, i modsat Fald Bemærkning herom og om Grunden hertil, saafremt saadan opgives (er Anmelderen en til Politiet hørende Person, skal han stedse navngives), — den eller dem, mod hvem Forbrydelsen er begaact, saafremt Anmelderen veed Besked herom, — Forbrydelsen og Forbrydelsens Gjenstand, ved Eiendomsindgreb bør saavidt muligt optages en nøiagtig Fortegnelse over alle de

23. Juni. enkelte Eiendele, — den eller dem, som Anmelderen mistænker for at have begaaet Forbrydelsen og de Grunde, hvorpaa han støtter Mistanken, — den eller de Personer, som formenes at kunne give Oplysning om Forbrydelsen, og andre Omstændigheder, som antages at kunne lede paa Spor efter denne. Saafremt Nogen som mistænkt medbringes til Stationen, bør ogsaa hans Forklaring modtages og kortelig tilføres Rapporten. Det Fornødne til at constatere og forfølge Forbrydelsens Spor bør derhos ufortøvet foretages og i vigtigere Tilfælde Melding strax skee til den Politiinspecteur, der forestaaer Opdagelsespolitiet, eller til Politidirecteuren. Den, der anholdes, bliver at indsætte i Stationens Detentionslocale for derefter saasart som muligt og senest den paafølgende Morgen at afgives til Politikammeret, saafremt Anholdelsen ikke allerede inden den Tid kan ophæves. Naar Politiassistenten finder, at der efter det Fremkomne ikke er nogen Grund til Anholdelsen, hæver han denne. Er Forseelsen af ringe Betydning, kan Politiassistenten strax frigive den Paagjældende, naar hans Navn og Opholdssted opgives, og der ikke er Grund til at tvivle om Opgivelsens Rigtighed. Naar den Anholdte er løsladt, bør der herom udtrykkelig gjøres Bemærkning i Rapporten. Er Nogen indbragt til Stationen paa Grund af Drukkenskab, bør han løslades, saasart han atter er bleven ædru, naar ellers ingen Grund til Anholdelse er tilstede. Politiassistenten maa sørge for, at de, der ere indsatte i Stationens Detentionslocale, ere et stadigt og omhyggeligt Tilsyn undergivne. Bringes Nogen til Stationen i syg eller anden hjælpeløs Tilstand, bør Politiassistenten drage Omsorg for, at der uophødeligen ydes den fornødne Hjælp og Pleie. Naar Gods, der er fundet i en Mistænks Besiddelse eller som iøvrigt maa antages at vedkomme en Forbrydelse, bliver indbragt til Stationen, bør Politiassistenten strax indføre disse Gjenstande nøiagtig betegnede i en dertil indrettet, af Politidirecteuren autoriseret Protocol. Han bør derhos omhyggeligen sørge for at sikre Beviset for Gjenstandenes Identitet og i dette Øiemed i Vidners,

og, saafremt den Mistænkte er tilstede, tillige i denes 23 Juni. Overværelse forsyne dem med Stationens Segl, hvorefter de medfølge Politiaffistentens Rapport. Han bør ikke blot virke til Opdagelse af Forbrydelser, som ere begaaede i hans egen Kreds, men ogsaa ved Efterforskning yde sin Bistand til Opdagelse af saadanne, som meddeles ham at være begaaede i andre af Stadens Politikredse eller andetsteds i Landet, og saasnaar noget Spor viser sig, bør han derom meddele Politidirecteuren Underretning. Naar Ildebrand udbræder i Kredsen, har Assistenten, saafremt saadant ikke allerede fra Politiets Side maatte være skeet, strax at meddele nærmeste Brandvagt Underretning derom. Er det i nogen af Stadens Forstæder, at Ildebrand er udbrudt, skeer Brandalarm, indtil en Omordning af Brandvæsenet sammesteds iværksættes, om Dagen ved Tromme og om Natten derved, at Betjentene paa deres Poster støde i Signalpiben og raabe »Brand« med Betegnelse af Brandstedet. Han skal uopholdelig med det fornødne Mandskab begive sig til Brandstedet, være behjælpelig med at redde fra det brændende Sted og navnlig sørge for, at Pladsen og de nærmeste Gader holdes aabne og ryddelige for Brandvæsenet. Han bør have vaagent Øie med, at den ved Branden tilveiebragte Forstyrrelse ikke benyttes til at forøve Tyveri eller andre Forbrydelser. Han bør paa Brandstedet selv omhyggeligen søge Oplysning om, hvorledes og hvor Ilden er opkommen, om den maa antages at være forsætlig paasat eller opstaaet ved Nogens Uagtsomhed eller Forsømmelse, og hvem der i saa Fald maa mistænkes som skyldig, hvilke Personer der maa antages at kunne give Oplysning i de nævnte Henseender, og de andre Omstændigheder, der kunne tjene til Oplysning om Ildens Opkomst. Om det Forefaldne og de erhvervede Oplysninger, samt Politimandskabets Forhold ved Branden har han strax at aflægge skriftlig Rapport til Politidirecteuren. Naar en offentlig Forsamling under aaben Himmel agtes afholdt, eller naar Politiaffistenten har Grund til at antage, at der af anden offentlig Forsamling, der agtes af-

23. Juni. holdt, kan befrygtes Fare for den offentlige Fred eller Orden, eller at Opløb paa offentlig Plads eller Gade er at vente, har han strax desangaaende at henvende sig til Politidirecteuren for af denne at modtage nærmere Ordre om, hvorledes han i saa Henseende har at forholde sig. Skeer Opløb paa offentlig Plads eller Gade, bør Politiassistenten, saasnart han faaer Underretning derom, strax begive sig til Stedet med det fornødne Mandskab, for at standse Uordenen og skal, saafremt Opløbet maa antages at have en for den offentlige Fred farligere Character, uopholdelig herom sende Politidirecteuren Underretning. Han skal handle efter sit bedste Skjon, stedse havende for Øie, at han bør gaae frem med Besindighed og Værdighed, og at han ved at lade sig henrive til Hidsighed let vil forøge den Uorden, som det er hans Opgave at standse. Han skal opfordre de Tilstedeværende til Orden og Rolighed og til at staae Politiet bi i dets Bestræbelser herfor. Viser det sig, at Uordenen hidrører fra enkelte Urostiftere, kan han anholde eller med Magt fjerne dem. Kan Ordenen ikke paa anden Maade gjenoprettes, skal han i Kongens og Lovens Navn opfordre de Tilstedeværende til at adskilles og foreholde dem, at de ved ikke destomindre at blive tilstede udsætte sig for, at der bliver anvendt Magt, og at de bliver straffede. Naar denne Opfordring tre Gange af ham er fremsat forgjæves, har han Ret til at adskille Mængden med Magt, hvorhos han med særlig Henvendelse til enkelte af de Tilstedeværende kan opfordre disse til at yde Politiet deres Bistand, og de ere da under Strafansvar pligtige at efterkomme Opfordringen og yde Politiet den Bistand, der staaer i deres Magt, til Gjenoprettelse af Orden og Rolighed. Angaaende det Forefaldne og de af ham truffne Foranstaltninger har han strax efter at tilstille Politidirecteuren sin skriftlige Rapport. Afholdes der i Kredsen en offentlig Forsamling under aaben Himmel, og Politiassistenten ikke iforveien har modtaget Politidirecteurens Ordre for dette Tilfælde, skal han strax sende Politidirecteuren Underretning og med de fornødne Mandskab begive

sig til Stedet for om nødvendigt at yde Bistand til at op- 23. Juni.
retholde Ordenen. Opstaaer der Uorden og denne hidrører
fra enkelte Urostittere, bør han anholde eller med Magt
fjerne disse. Udarter Uordenen til voldelig Adfærd, kan
han fordre Forsamlingen hævet, hvilket han dog ikke bør
gøre, medmindre det maa ansees aldeles nødvendigt for
at bringe Rolighed tilveie. Efterkommes denne hans For-
dring ikke, kan han selv erklære Forsamlingen for hævet,
og i Kongens og Lovens Navn opfordre de Tilstedevæ-
rende til at adskilles, hvorefter han har at forholde sig
som foran foreskrevet angaaende Opløb. Paa samme Maade
skal han gaae frem, saafremt Forsamlingen vel af dens
Leder erklæres for hævet, men de Forsamlede ikke desto-
mindre blive tilstede og fortsætte de begyndte Uordener.
Holdes der en offentlig Forsamling i et Huus, og Assisten-
ten ikke har modtaget Politidirecteurens Ordre, skal han,
saafremt Politiets Tilstedeværelse begjæres af Forsamlingens
Leder eller naar han iøvrigt har Grund til at vente,
at Ufred eller Uorden vil opstaae i Forsamlingen eller at
andre Ulovligheder der ville foregaae, med det fornødne
Mandskab begive sig til Stedet og strax sende Politidirec-
teuren Underretning. Bliver han af Forsamlingens Leder
opfordret dertil, skal han yde sin Bistand til Ordenens
Overholdelse og kan paa Lederens Begjæring og, naar han
derhos selv dertil finder Grund, anholde eller med Magt
fjerne Fredsførstyrerne. Ligeledes skal han anholde eller
med Magt fjerne Fredsførstyrerne, naar der i Forsam-
lingen maatte opstaae Ufred eller Slagsmaal. 3) Over-
politibetjentene. De Overpolitibetjente, der gjøre Tje-
neste i en Politikreds, skulle boe i denue, medmindre Poli-
tidirecteuren meddeler Tilladelse til at boe udenfor samme.
Overbetjentens nærmeste Foresatte er Politiaassistenten,
hvis Ordre han er pligtig at udføre. Han bør ved Hurtig-
hed og Duelighed i at udføre sine Pligter foregaae Betjen-
tene med et godt Exempel. Han har Befaling over de ham
tildelte Betjente, giver dem Anvisning og Veiledning, skal

23. Juni. vaage over deres Opførsel og paasee, at de opfylde deres Pligt. Han skal gjøre sig nøie bekjendt med enhver Enkeltets Forhold og Duelighed og skal strax for Politiassistenten annelde enhver Pligtforsømmelse eller Forseelse, der begaaes af de ham underordnede Betjente. Ligesom han bør vise sig høflig og forekommende imod Enhver uden Persons Anseelse, saaledes bør han ogsaa vaage over, at dette iagttages af Betjentene, og underrette Politiassistenten om ethvert Tilfælde, hvori dette ikke maatte være skeet. Er han paa Grund af Sygdom eller af anden Aarsag ikke istand til at udføre sin Tjeneste, bør han strax meddele Underretning herom til Politiassistenten, som da overdrager en anden Overbetjent eller en Betjent at udføre Forretningerne i hans Sted. Naar hans Mandskab skal paa Post, skal han i betimelig Tid give Møde paa Stationen, inspicere Mandskabet, meddele og forklare det de Ordre, som han modtager af Politiassistenten, og derefter fordele det til dets Poster. Han skal stadig, saalænge hans Mandskab er paa Post, patrouillere i Districtet, paasee, at hver Mand er tilstede og opfylder sin Pligt, og at Intet skeer, som strider mod god Orden. Dersom nogen Betjent ikke findes paa sin Post, eller dersom Betjenten paa Grund af Sygdom, Drukkenskab eller af anden Aarsag ikke er istand til at varetage sine Pligter, bør han strax fra Stationen begjære en Anden til at overtage Posten. Han maa ikke gaae ind i noget offentligt Beværtningssted, medmindre saadant skeer til Opfyldelse af hans Tjenestepligt. Er øieblikkelig Hjælp i noget Tilfælde fornøden, kan han tilkalde Betjentene fra de nærmeste Gader og om fornødent forlange Mandskab fra Stationen, idet han tillige underretter Politiassistenten om det Forefaldne. Bliver øieblikkelig Bistand begjært af Nogen, bør han, naar Politiet er berettiget til at indblande sig i Sagen, og han finder, at der er tilstrækkelig Grund dertil, af al Magt bestræbe sig for uopholdelig at yde den fornødne Hjælp. Dersom nogen Uorden finder Sted, har han strax at foretage de fornødne Skridt for at hindre, at deraf skal afstedkommes Skade

eller Ulempe. Er det Forefaldne af nogen større Betyden- 23. Juni.
hed, bør han her som ogsaa ellers, naar Noget af Vigtighed
forefalder, saasnaart som muligt underrette Politiasistenten
om det Skete. Han skal paasee, at alle Conditiorier og Be-
værningssteder lukkes til den befalede Tid, og at samme-
steds ingen Støi eller Nattesæde finder Sted. Han skal
have vaagent Øie med alle Forbrydelser. Fremfor Alt bør
han stræbe at hindre, at de begaaes, men er en saadan for-
øvet, bør han om muligt sørge for den Skyldiges Anholdelse
og om det Forefaldne strax meddele Politiasistenten Un-
derretning. I Tilfælde af Ildebrand bør han, saafremt dette
ikke allerede fra Politiets Side maatte være skeet, strax
herom sende nærmeste Brandvagt og Politistation Under-
retning, og saafremt Ild om Natten er udbrudt i nogen af
Forstæderne, indtil en Omordning af Brandvæsenet sam-
mesteds iværksættes, foranstalte Brandallarm gjort ved at
lade Betjentene paa deres Poster støde i Signalpiben og
raabe »Brand« med Betegnelse af Brandstedet. Han skal
uopholdelig begive sig til Brandstedet, vække Husets Be-
boere, hvis dette ikke allerede er skeet, ved Signal tilkalde
Betjentene fra de nærmeste Gader og, indtil Politiasisten-
ten eller en anden Overordnet kommer tilstede, føre Be-
faling over det der tilstedekomne Politimandskab, være
behjælpelig med at redde fra det brændende Sted og navn-
lig sørge for, at Pladsen og de nærmeste Gader holdes
aabne og ryddelige for Brandvæsenet. Han bør have vaag-
ent Øie med, at den ved Branden tilveiebragte Forstyr-
relse ikke benyttes til at forøve Tyveri eller andre Forbry-
delser. Han bør paa Brandstedet søge Underretning om,
hvorledes og hvor Ilden er opkommen, og om hvad han i
saa Henseende erfarer meddele Underretning til Politias-
istenten, saasnaart denne kommer tilstede. Naar Opløb
forefalder, bør han med Ro og Besindighed opfordre Mæng-
den til at adskilles og iagttage Orden og, naar han anseer
saadant for nødvendigt, ved Signal tilkalde Betjentene fra
de nærmeste Poster; dog bør han være varsom med at
skride hertil for ikke netop herved at forøge det Opløb,

23. Juni. som det var hans Opgave at dæmpe. Hvor han har Grund til at vente, at Roligheden vil blive gjenoprettet og Mængden adskilles, naar enkelte Urostiftere fjernes, bør han anholde disse. Kan Opløbet ikke ved disse Midler kues, eller naar Opløbet fra Begyndelsen af har en for den offentlige Fred farligere Character, bør han strax herom sende Melding til Politiassistenten og, indtil denne kommer tilstede og overtager Befalingen, blive tilstede og søge at dæmpe Opløbet, men han maa ikke lade anvende Magt, medmindre enten Politiet maatte blive angrebet eller saadant maatte være nødvendigt for at beskytte mod voldsomt Angreb paa Andres Person eller Eiendom. 4) Politibetjentene. De Politibetjente, der gjøre Tjeneste i en Politikreds, skulle høre i denne, medmindre Politidirecteuren meddeler Tilladelse til at høre udenfor samme. Betjentens nærmeste Foresatte er Overbetjenten. Han skal vise sine Foresatte Ærbødighed og med Flid, Omhu og Punctlighed udføre de ham af disse givne Befalinger. Han skal gjøre sig omhyggelig bekjendt med de ham som Betjent paahvilende Pligter og nøie kjende Indholdet af denne Instrux. Han skal i Tjenesten stedse handle med Ro, Besindighed og Fasthed, selv ikke ved Fornærmelser lade sig henrive til Hidsighed eller Grovhed, men vise sig høflig og forekommende imod Enhver uden Persons Anseelse og ikke anvende Magt uden mod ulovlig Modstand, som ikke paa anden Maade kan overvindes. Den ham som Vaaben tildelte Stav maa han med Undtagelse af det nedenfor nævnte Tilfælde ikke benytte undtagen til Selvforsvar imod voldsomme personlige Angreb, som ikke paa anden Maade kunne afværgeres. Selv mod personlig Overlast, naar denne ikke har nogen farlig Character, er det ham ikke tilladt at benytte sit Vaaben, og naar dette bruges, maa det stedse skee uden Hidsighed, men med Besindighed og Varsomhed for ikke at tilføie større Overlast end nødvendig. Naar andre Tilstedeværende med Magt søge at hindre ham i at anholde en Person eller anvende Magt for at befrie den, der af ham er anholdt, er han berettiget til om fornødent at bruge sit Vaa-

ben for at overvinde denne Modstand. Misbrug i denne 23. Juni. Henseende vil blive strængt straffet og have den Paagjældendes øieblikkelige Afskedigelse til Følge. Han skal sørge for stedse at være renlig og ordentlig i sin Paaklædning og skal med Omhu bevare Vaaben eller Andet, der er ham leveret til Brug i Tjenesten. Patrouilletjeneste. Han bør gjøre sig nøie bekendt med Navnene paa de Pladser, Gader og Stræder, som hans Post omfatter, og med alle de der liggende Bygninger og til disse hørende Gaarde. Ligeledes bør han søge at skaffe sig Kundskab om Beboerne af ethvert Huus og mærke sig deres Udseende, saaledes at han med Sikkerhed kan kjende dem. Naar Betjenten efter Tour skal tiltræde sin Post, skal han til befalet Tid møde paa Stationen, ordentlig paaklædt overensstemmende med de derom givne Befalinger. Han skal sørge for Sikkerhed og god Orden og skal til den Ende, saalænge Tjenesten varer, patrouillere i de til Posten hørende Gader og Veie paa en saadan Maade, at ingen Deel af samme i længere Tid forbliver ubevogtet, og at han kan være vis paa, at Intet af Betydenhed, der maatte forefalde, undgaaer hans Opmærksomhed. Hans Gang maa derfor hverken være meget hurtig eller meget langsom. Han maa ikke sætte eller lægge sig ned og heller ikke staae stille, medmindre Tjenesten fordrer det f. Ex. for at iagttage Et eller Andet eller en eller anden Person, der opvækker hans Mistanke. Hvis Omstændighederne gjøre det fornødent, at han i længere Tid maa opholde sig paa et enkelt Sted, bør han derom meddele sin Overbetjent Underretning, naar han træffer sammen med denne, og godtgjøre, at han har tilstrækkelig Grund hertil. Han maa, medens han er paa Post, ikke røge Tobak, ikke bære Stok eller Paraply og ikke lade sig ledsage af en Hund. Han maa ikke forlade sin Post, medmindre dette maatte blive ham befalet eller tilladt af hans Foresatte, eller saadant maatte være nødvendigt til Opfyldelse af hans Pligt, og han bør i saa Fald saavidt muligt sørge for, at den under hans Fraværelse bliver besat af en Anden, hvorhos han saasnart som muligt bør

23. Juni, vende tilbage. Han maa ikke gaae ind i noget Huus, undtagen naar dette skeer for at udføre en Tjenestepligt, og navnlig skal det være ham strængt forbudt i andet Øiemed at gaae ind i noget offentligt Beværtningssted, hvorimod det vel maa være ham tilladt fra et saadant med hans Overbetjents Saamykke for Betaling at lade sig bringe nogle Forfriskninger, dog at dette skeer med saa kort Ophold som muligt. Han maa ikke indlade sig i Samtale med Nogen, medmindre det angaaer Tjenesten, og naar Nogen spørger ham om Besked, bør han svare ham høfligt, kort og tydeligt og strax igjen varetage sin Tjeneste. Om Alt af Vigtighed og navnlig om ethvert Brud paa den offentlige Orden, som forefalder paa hans Post, bør han meddele sin Overbetjent Underretning. Behøver han i noget Tilfælde øieblikkelig Hjælp, kan han ved sin Pibe tilkalde Betjentene fra de nærmeste Poster, men han bør ikke gjøre dette uden paatrængende Nødvendighed. Bliver øieblikkelig Bistand begjært af Nogen, og han ikke strax fra sin Overbetjent kan indhente Ordre om, hvorledes han skal forholde sig, bør han, naar Politiet er berettiget til at indblande sig i Sagen, og han finder, at der er tilstrækkelig Grund dertil, af al Magt bestræbe sig for uopholdelig at yde den fornødne Hjælp og kan med Angivelse af Grunden begjære Hjælp fra Stationen. Bliver Nogen syg paa Gaden eller iøvrigt findes i hjælpeløs Tilstand, skal han strax yde Hjælp og om fornødent sørge for, at en Læge snarest muligt kommer tilstede eller at den Paagjældende bliver bragt til sit Hjem eller til et Hospital. Bliver hans Hjælp begjært af en Huuseier eller den, der paa hans Vegne har Tilsyn med Huset, eller af en Leietager for at standse en i Huset eller Leiligheden stedfindende Forstyrrelse af Huusfreden, er han berettiget til at begive sig derind for at standse Uordenen. Naar Skjænderi opstaaer, eller En bruger Skjældsord mod en Anden, skal han, saalænge der ikke derved skeer Forstyrrelse af den offentlige Fred og Orden, ikke indblande sig, men han skal holde sig i Nærheden, for, saafremt Slagsmaal maatte opstaae eller Vold blive tilføiet,

at adskille de Stridende og efter Omstændighederne an- 23. Juni.
holde den eller de Skyldige. Overfaldes Nogen paa Gaden
med Skjældsord eller andre Fornærmelser, bør Betjenten
paa Opfordring skaffe ham Fred. Han skal paasee: at Kjød-
udsalg ikke finder Sted fra andre Steder end de dertil
bestemte Pladser eller af Sundhedscommissionen tilladte
Huse, at Næringsmidler, der falbydes paa Gaden eller om-
bæres til Salg i Husene, ikke ere fordærvede eller iøvrigt
skadelige for Sundheden; at Gader og Pladser forsvarligen
feies, renholdes og vandes, og Afløbsrender renses og skyl-
les, saa ofte det er befalet, at Gaderenovationen bortføres
inden det foreskrevne Klokkeslet, og at de dertil anvendte
Vogne er tætte, rene og forsynede med Dæksel, saa at Paa-
læsningen kan skee uden Ulempe for dem, som passere Ga-
den, og Intet af deres Indhold spildes paa Gaden; at Feie-
skarn eller Affald fra Husene ikke udkastes paa Gaden,
men bortføres paa befalet Maade; at Vogne, hvori Gjødning
eller andre ildelugtende Stoffer bortføres, ere forsvarlig
tætte og ikke saaledes læssede, at noget af deres Indhold
tabes paa Gaden, og at Udførselen skeer inden den anord-
nede Tid, om Sommeren inden Kl. 9 og om Vinteren inden
Kl. 10 Formiddag; at Bortkjørsel af Latrinrenovation ikkun
skeer i de ældre Renovationsvogne fra Kl. 11 Aften til Kl.
5 Morgen om Sommeren og til Kl. 6 om Vinteren, og i
Tønder fra Midnat, om Sommeren til Kl. 6 og om Vinteren
til Kl. 8 om Morgenen, at Vognene er tæt lukkede og rene,
og at Intet spildes ved Paalæsningen eller Bortkjørselen;
at Sne bortføres strax, efterat den er falden, at Sneen
ikke fra Gaarden udkastes paa Gaden, at ingen Glidebaner
indrettes, at Fortougene paa de Steder, hvor de ere glatte,
belægges med Sand eller Aske, og at Sne og Is, saasnart
Tøveir indtræffer, ophugges og bortbringes i den desan-
gaaende foreskrevne Orden: at Fragt- og Arbeidsvogne
samt Omnibusser og andre lukkede Vogne, som ere indret-
tede til at kunne fremføre 10 eller flere Personer, eller som
benyttes til Fragtkjørsel, ere forsynede med bredfælgede
Hjul; at Rendesteensbrædder ligge faste, at Slamkister og

28. Juni. andre saadaane Aabninger holdes forsvarlig tillukkede, og at Steenbroen ikke opbrydes eller paa anden Maade Huller i Gaden foraarsages; at Intet lægges eller hensættes paa Gaden til Hinder eller Skade for Færdselen, at der ikke rides eller kjøres paa Fortouge eller Gangstier, at Dragter, Torvekurve eller andet Saadant ikke bæres eller trilles paa Fortouge, at Varer, Brændsel eller Andet, naar de aflæsses eller paalæsses Vogne, ikke blive liggende paa Fortouget længere Tid end høist fornødent, og at Læsningen skeer med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt; at Saugning og Hugning af Brænde ikkun skeer paa Gaden, naar dertil haves Politiets Tilladelse, og den foretages paa den for Færdselen og de Forbigaaende mindst besværende Maade; at Tæpper ikke udbankes paa Gaden eller Sengklæder hensættes til Udluftning paa Steder, hvor det kan være til Hinder for Passagen; at Vogne ikke holde paa Steder, hvor de standse Færdselen, og at de overhovedet ikke paa Gaden holde stille længere Tid end nødvendigt; at Vogne, naar de ved Theatre, Baller eller andre saadanne Leiligheder samles i større Mængde, holde i Række ved den ene Side af Gaden og rykke frem efter deres Tour, og at der mellem hver 8de Vogn lades et aabent Rum af 8 à 10 Alen; at der ikke rides eller kjøres hurtigere end i Skridt eller i langsomt Trav; at Kudske ikke slippe deres Tømmer eller endog forlade Hestene, medmindre Tømmerne ere forsvarlig fastbundne til Vognen og Skagle fraspændt; at Heste, naar de benyttes til Slæde eller Kane, ere forsynede med Bjælder, saaat man i tilbørlig Afstand tydelig kan høre deres Komme; at Heste eller Kreaturer ikke gaae løse, at Kreaturer ikke drives i Flok, at Tyre ikke trækkes af andre end voxne Personer; at Hunde ikke løbe løse om uden det befalede Tegn, og at de, naar saadant af Politiet bliver befaleet, ere forsynede med forsvarlig Mundkurv; at der ikke kastes med Steen, Sneboldte eller Andet, hvorved Skade kan bevirkes, eller de, som færdes paa Gaden fortrædiges; at der ikke finder Skrigen og Raaben eller høirostet Synge eller andet Saadant Sted, hvorved den offentlige Orden krænkes, og at saadant navnlig ikke sker om Natten.

saaledes at Beboernes Ro derved forstyrres: at offent- 23. Juni.
lige Forlystelser, larmende Arbeide, Arbeide udenfor
Husene, Boutikssalg, Torvehandel, Værtshuushold, Kjør-
sel med Arbeidsvogne eller Andet ikke finder Sted paa
de Tider, til hvilke Saadant ved Frd. 26. Marts 1845,
jfr. Lov 24. Mai 1854 og 29. Dec. 1862, er forbudt; at
ingen uanstændig Opførsel udvises, saasom ved uanstændig
at blotte Legemet paa Gade eller Vei, at utugtige Billeder
ikke ophænges i Boutiksvinduer eller andetsteds til offent-
ligt Skue, at der ikke skrives, kradses eller tegnes paa
Mure, Plankeværk eller andet Saadant (uanstændige Ord
eller Figurer bør Betjenten foranstalte udslettede), at løs-
agtige Fruentimmer ikke vise sig i nogen usømmelig eller
opsigtvækkende Dragt, at de ikke vise uanstændig Opførsel,
at de ikke flokkes, ikke følge efter Nogen eller tiltale
Nogen, ei heller kalde paa Nogen, enten ved Ord eller Tegn,
at de ikke findes paa Gaden efter den befalede Tid, og at
de ikke viser sig i deres Vinduer eller opholde sig i Gade-
døren eller paa Fortouget udenfor deres Bolig; at ingen
raa Mishandling eller anden grusom og opværende Behand-
ling af Dyr, navnlig af Huusdyr finder Sted, at Gods- og
Personvogne ikke overlæsses, at Kalve og Lam, der bringes
til Staden, transporteres paa den i Politipl. 10. April 1850
foreskrevne Maade; at Huse, Plankeværk eller andet Saa-
dant, naar de true med at styrte ned, behørigen afstives
og repareres, at Urtepotter eller Andet, der ved at falde
ned, kan bevirke Skade, ikke opstilles eller ophænges i
Vinduer eller udenpaa Husene, uden at de nødvendige Sik-
kerhedsmidler ere anvendte; at ved Opførelsen af nye eller
Nedbrydelsen eller Hovedreparation af ældre Bygninger,
som ere beliggende ved Gade eller offentlig Vei, findes
anbragt Plankeværk eller anden Indhegning, og at der til-
børlig iagttages, hvad der af Politiet maatte være fore-
skrevet for at forebygge Ulempe for de Forbigaaende; at
Ingen søger Hyre med Droschke uden dertil at være be-
rettiget; at Droschker er forsynede med Nummer tydelig
malet, at de ikke bruges uden at være prøvede og stemp-
lede af Politiet, at Hestene ikke ere slette, at Kudsken er

23. Juni. anstændig klædt og ikke beruset, at han ikke røger Tobak under Kjørselen eller iøvrigt viser upassende Forhold mod Passagererne, at Droschker ikke søge Hyre paa andre Steder end de for dem bestemte Holdepladser, medmindre de møde ved Theatre, Jernbanegaarden, Baller eller andre saadanne Leiligheder, at Kudskene ikke søge Hyre ved at kalde paa eller vinke ad de Forbigaaende, at de ikke optage flere Personer end tilladt, at de ikke kræve høiere Betaling end efter den befalede Taxt, som stedse skal findes ophængt indendi Droschken, at ogsaa andre Vogne, som udleies til Befordring saavel som Vognmands- og andre Arbeidsvogne ere forsynede med de befalede Nummere, at Omnibusser og andre til Personbefordring udleiede Køretøier ikke optage flere Passagerer end for hver Classe foreskrevet, og at de ikke søge Hyre paa andre Steder end de for dem bestemte Holdepladse. Naar nogen af de anførte eller andre deslige Uordener forefalde, bør Betjenten om fornødent strax foretage de nødvendige Skridt for at forhindre, at deraf skal afstedkommes Skade eller Ulempe. Han skal drage Omsorg for, at de Skyldige blive dragne til Ansvar, navnlig naar Forseelsen ikke er meget ubetydelig, eller naar den fortsættes, efterat den Vedkommende er bleven advaret, og han kan til den Ende, naar den Paagjældende maa befrygtes ellers at ville unddrage sig det ham for Forseelsen paahvilende Ausvar, anholde den Skyldige og bringe ham, tilligemed hvad han fører med sig, til Stationen. Dog bør Anholdelse i saadanne Tilfælde saa meget som muligt undgaaes, navnlig naar den Skyldiges Navn og Bopæl er bekjendt eller opgives, og ingen eller dog ingen betydelig Skade er skeet, samt naar derhos Uordenen, efter at være paatalt, ikke modvillig fortsættes. Der- som den Skyldige ikke antræffes, bør han foranstalte vedkommende Gjenstande bragte til Stationen. Han skal endvidere have Opmærksomheden henvendt paa, om Gaslygterne tilbørligen pudses, om de tændes og slukkes til den befalede Tid, samt om de brænde klart. Naar nogen Uorden i saa Henseende finder Sted, skal han gjøre Anmeldelse

derom til sin Overbetjent. Naar Opførelsen af en ny Byg- 23. Juni.
ning eller Forandring af en ældre bliver paabegyndt, skal
han herom gjøre Anmeldelse, forat det kan blive paaseet,
at fornøden Tilladelse er erhvervet. Han efterseer, om
Porte og Gadedøre er lukkede om Natten. Han skal føre
Tilsyn med, at Værtshuse eller andre offentlige Bevær-
tningsteder ikke holdes aabne eller have siddende Gjæster
efter den befalede Tid, og naar saadant maatte skee eller
der paa saadanne Steder foregaaer Uordener, har han her-
om at gjøre Anmeldelse. Han skal have Tilsyn med, at der
ikke paa Beværtningsteder holdes Dands, uden at Politiets
Tilladelse dertil er erhvervet, og holde Øie med, om dertil
uberettigede Personer give sig af med Brændevinsudsalg
eller Brændevinsudskjænkning. Naar Støi og Uorden fin-
der Sted i et offentligt Beværtningsted til Forstyrrelse for
Husets Beboere eller for de Omkringboende, skal han, efter
om fornødent at have tilkaldt Betjentene fra de nærmeste
Poster, begive sig derind for at tilveiebringe Orden og Ro
og efter Omstændighederne anholde Urostifterne. Nægtes
der ham Adgang til det Huus, hvori Beværtningen er,
efterat han har opgivet, hvem han er, og hvad der er hans
Ærinde, maa han trænge ind med Magt. Gjør Nogen sig
skyldig i Betleri og maa befrygtes ellers at ville unddrage
sig det ham for Forseelsen paahvilende Ansvar, skal Be-
tjenteu anholde ham, navnlig naar han gjør Profession af
at betle eller endog viser sig paatrængende eller uhøflig.
Idet det er hans Opgave saavidt muligt at hindre Forbry-
delsens Udførelse, skal han være opmærksom ikke blot
paa de Personer, som give Anledning til at befrygte, at de
ville begaae Forbrydelser, men ogsaa paa de Steder, hvor
saadanne lettest ville kunne udøves. Han skal i denne Hen-
søenede have særdeles Opmærksomhed henvendt paa mere
eensomt liggende og ubeboede Huse og paa saadanne, til
hvilke det er lettere end sædvanligt at bane sig Adgang,
ligesom og paa Steder, hvor det er ham bekjendt, at der
findes større Pengesummer eller værdifulde Gjenstande.
Naar Gods under mistænkelige Omstændigheder transpor-

23. Juni. teres om Natten, bør han forlange sig meddelt behørig Oplysning. Nægtes den eller er utilfredsstillende, kan han anholde de Personer, der føre Godset, og bringe disse tilligemed Godset til Stationen. Naar Noget forefalder, der giver grundet Anledning til et vente, at en Forbrydelse er at befrygte, skal han ved fordoblet Agtpaagivenhed og ved at lade den Mistænkte mærke, at der holdes Øie med ham, og at han, dersom han skrider til Forbrydelsen, let vil blive greben paa fersk Gjerning, søge at hindre Forbrydelsens Udførelse. Er en Forbrydelse begaaet, skal han af yderste Evne stræbe at anholde Gjerningsmanden: flygter denne ind i et Huus, har han Ret til at forfølge ham; nægtes der ham Adgang, naar han har angivet, hvem han er, og hvad der er hans Ærinde, maa han trænge ind med Magt. Har han skjellig Grund til at antage, at en Forbrydelse begaaes i et Huus, skal han ligeledes om fornødent med Magt skaffe sig Adgang for at forhindre Forbrydelsens videre Udførelse. Finder han nogen i Besiddelse af Koster, der maae antages at hidrøre fra en Forbrydelse eller vedrøre en saadan, skal han anholde den Paagjældende og bringe ham tilligemed Kosterne til Stationen. Har han Grund til at antage, at saadanne Gjenstande findes i den Anholdtes Bolig, skal han ved at sætte Vagt udenfor Huset, ved at erholde Tilladelse til at aflaae de Værelser eller Rum, hvor Gjenstandene formodes at være, eller paa anden saadan Maade søge at hindre, at disse tilintetgjøres, forstikkes eller bortbringes. Har han anholdt Nogen paa Grund af en Forbrydelse, maa han visitere den Anholdte, saafremt der er Grund til at formode, at denne er i Besiddelse af Noget, der kan tjene til Oplysning under Sagen, eller hvoraf han kan befrygtes at ville gjøre Misbrug. Visitation maa inidertid kun finde Sted, naar en virkelig begrundet Formodning er tilstede, og bør, naar Omstændighederne ikke gjøre det nødvendigt at foretage den strax, opsættes, indtil den Anholdte er bragt til Stationen. Finder han det nødvendigt strax at foretage Visitationen, maa han dog omhyggeligen undgaae at gjøre denne mere krænkende for den Paa-

gjældende end nødvendigt, og den maa under ingen Om- 23. Juni.
stændigheder finde Sted paa en for Anstændigheden saarende Maade. Er den Anholdte et Fruentimmer, og han anser det nødvendigt strax at underkaste hende en almindelig personlig Visitation, maa han drage Omsorg for, at denne foretages ved Fruentimmer. Derimod er det ham ikke tilladt uden vedkommende Eiers Samtykke at ransage Huus eller Gjemmer. Han skal stræbe at sikkre Beviset for, at Forbrydelsen er begaaet, og for Gjerningsmandens Skyld; han maa derfor være opmærksom paa, hvilke Personer, der ere tilstede og altsaa maae antages at kunne give Forklaring om det Forefaldne; ere disse ham ubekjendte, kan han opfordre dem eller enkelte af dem til at opgive deres Navn og Bopæl; han maa nøie agte paa, om den Mistæukte, naar han forfølges, kaster Gjenstande fra sig; han maa sørge for at bevare de Forbrydelsen vedrørende Gjenstande og sikkre Beviset for deres Identitet og maa drage Omsorg for, at Anholdte ikke, indtil han afleveres paa Stationen, skiller sig af med Gjenstande, som han maatte have i sine Lommer eller andetsteds skjulte paa sig. I Tilfælde af Ildebrand skal han strax ved Signal tilkalde Betjentene fra de nærmeste Poster, vække Husets Beboere og ufortøvet meddele Underretning med nøiagtig Betegnelse af Stedet til nærmeste Brandvagt og Politistationen paa den Maade, at den først ankomne af Betjentene fra de andre Poster bringer Melding til Brandvagten og den næste til Politistationen. Indtil nogen Overordnet kommer tilstede, føres Befalingen over det paa Brandstedet tilstedekomne Politimandskab af den Betjent, paa hvis Post Ilden er udbrudt, og, indtil denne indfinder sig, af den Betjent, der først kommer tilstede ved Branden. Den Betjent, som herefter fører Befalingen paa Brandstedet, skal lade det tilstedekommande Politimandskab være behjælpelig med at redde fra det brændende Sted og navnlig sørge for, at Pladsen og de nærmere Gader holdes aabne og ryddelige for Brandvæsenet. Han bør have vaagent Øie med, at den ved Branden tilveiebragte Forstyrrelse ikke benyttes til

23 Juni at forøve Tyveri eller andre Forbrydelser. Han bør paa Brandstedet søge Underretning om, hvorledes og hvor Ilden er opkommen, og om hvad han i saa Henseende erfarer, meddele Underretning til Overbetjenten eller Politiassistenten, saasnart Nogen af dem kommer tilstede. Er det i nogen af Forstæderne, at Ild om Natten er udbrudt, skeer Brandalarm, indtil en Omordning af Brandvæsenet sammesteds iværksættes, derved, at Betjenten paa sin Post støder i Signalpiben og raaber »Brand« med Betegnelse af Brandstedet, hvorefter de øvrige Betjente paa deres Poster udbrede Alarm paa samme Maade. Enhver Betjent maa søge at skaffe sig Kundskab om de Steder paa hans Post, hvor saadanne Folk af Arbeidsclassen boe eller logere, som kunne anvendes til Sprøjternes Betjening eller andet Arbejde ved Slukningen, for at disse, naar det behøves, kunne hentes til Assistance herved. Naar Opløb forefalder, bør han med Ro og Besindighed opfordre Mængden til at adskilles og iagttage Orden og bør om muligt strax bringe til sin Overbetjents Kundskab, hvad der foregaaer. Naar han anseer Saadant for nødvendigt, kan han ved Signal tilkalde Betjentene fra de nærmeste Poster, dog bør han være varsom med at skride hertil for ikke netop herved at forøge det Opløb, som det var hans Opgave at dæmpe. Hvor han har Grund til at vente, at Roligheden vil blive gjenoprettet og Mængden adskilles, naar enkelte Urostiftere fjernes, bør han anholde disse. Kan Opløbet ikke ved disse Midler kues eller naar Opløbet fra Begyndelsen har en for den offentlige Fred farligere Character, bør han strax herom sende Melding til Politiassistenten, og indtil denne eller nogen anden Overordnet kommer tilstede, overtage Befalingen over det tilkaldte Mandskab og søge at dæmpe Opløbet, men han maa ikke lade anvende Magt, medmindre enten Politiet maatte blive angrebet eller Saadant maatte være nødvendigt for at beskytte mod voldsomt Angreb paa Andres Person eller Eiendom. Torvepolitiet. De af Personalet, hvem Tilsynet overdrages med Torvene paa den Tid, da Udsalg der finder Sted, have navnlig at paasee: at der ikke fal-

holdes andre Varer end de for det vedkommende Torv be- 23. Juni.
stemte; at der med Vogne, Borde, Kurve eller Andet, hvor-
fra Udsalg finder Sted, iagttages tilbørlig Orden saaledes,
at Færdselen over Torvet ikke forhindres eller hæmmes
mere end nødvendigt; at der ikke forhandles forfalskede
eller for Sundheden skadelige Næringsmidler; at der ikke
ved Udsalgene benyttes ujusterede Maal- og Vægtredskaber
eller saadanne, som ved Tid og Brug ere blevne forandrede,
at Udsalget ikke fortsættes efter den befalede Tid, men at
Torvet til denne er fuldstændig ryddeliggjort. Opdagel-
sespolitiet. De Overbetjente og Betjente, til hvilke det
særlig overdrages at efterspore Forbrydelser, skulle søge
at komme til Kundskab om saadanne. Saasnart de bringe i
Erfaring, at en Forbrydelse er begaaet, skulle de søge
Oplysning om alle de Omstændigheder, der staae i For-
bindelse med samme og navnlig drage Omsorg for at ud-
finde og bevare saadanne Spor, som kunne lede til Gjærning-
gens Opdagelse. Ligeledes skulle de have deres Opmærk-
somhed henvendt paa at udfinde, hvem der er skyldig i
Forbrydelsen. Den, der af en Overordnet benyttes til en
særlig herhen hørende Forretning, har selvfølgelig at efter-
komme de nærmere Forskrifter, som i saa Henseende med-
deles ham. Forresten ville de ved Udførelsen af de oven-
omhandlede Forretninger have at holde sig de dem givne
Instruxer efterrettelige og daglig, og saa ofte det ellers
maatte blive forlangt, meddele vedkommende Inspecteur
Underretning om, hvad der er kommet til deres Kundskab og
de af dem foretagne Skridt. Arrestvagtmeesteren. Ar-
restvagtmeesteren forestaaer under 3die Politiinspektors
Overtilsyn Politiarresterne og er ansvarlig for, at der sam-
mesteds hersker streng Orden, og for Fangernes forsvarlige
Behandling. Han skal til enhver Tid være beredt paa at
modtage Fanger og, naar en saadan indbringes, strax ind-
føre hans Navn, Navnet paa den Politiofficiant, som bringer
ham, Dag og Time naar han afleveres, samt Nummeret paa
den Arrest, i hvilken Fangen indsættes, i en dertil indrettet

23. Juni. Protocol. Iøvrigt skal han nøie opfylde de ham efter Arrestreglement 7. Mai 1846 paahvilende Pligter.

Indenrigsmin. Skr. til Krigsministeriet ang. at Fr. af 28. Juli. 9. Maj 1806 om overordentlig Indkvartering ved Beg. af 17. Juli 1863 er sat i Kraft ogsaa for Kbhvns Vedkommende.

Med Hensyn til at der i den under 17de d. M. herfra udgaaede Bekjendtgjørelse, hvorved Fdn. af 9de Maj 1806 om overordentlig Indkvartering sættes i Kraft, ikke, saaledes som Tilfældet var i Aaret 1848, er gjort nogen Undtagelse med Hensyn til Staden Kjøbenhavn, har Krigsministeriet næst at bemærke, at den nævnte Forordning ikkun vides een Gang siden dens Emanation at være sat i Kraft for Kjøbenhavn, nemlig i Aaret 1807, samt at Militæretaten udenfor dette enestaaende Tilfælde i Overeensstemmelse med de af velbemeldte Ministerium citerede Lovbestemmelser selv har sørget for Indkvarteringen af det udenfor Exerceertiden til Tjeneste værende Mandskab, men at det nu er sandsynligt, at man om kort Tid vil blive nødsaget til at indkvartere en større Styrke her i Staden, end man ved egne Midler kan skaffe Plads til, i behagelig Skrivelse af 24de d. M. begjært en udtrykkelig Udtalelse fra Indenrigsministeriet, om oftnævnte Fdn. af 9de Mai 1806 skal betragtes som sat i Kraft ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende.

I Gjensvar herpaa skulde man tjenstligst melde, at den til Grund for bemeldte Bekjendtgjørelse af 17de d. M. liggende allerhøieste Resolution af 14de næstforhen har til Hensigt at sætte Fdn. af 9de Mai 1806 i Kraft ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende, men at Indenrigsministeriet paa den anden Side maa finde det klart, at dens Bestemmelser ifølge Indholdet af kgl. Resol. af 30te Novbr. 1764 samt Rskr. af 16de Juli og 24de September 1784 først da kunne komme til Anvendelse her i Staden, naar en større Styrke bliver samlet her end 16,000 Mand Infanteri og 160 Mand Kavalleri.

**Bekjendtgjørelse fra Kbhvns Politi ang. Forbud mod 14. Aug.
paa Gader og offentlige Pladser at forhandle gamle Klæder,
Isenkramvarer m. m.**

Da et stort Antal Personer, navnlig Fruentimmer, give sig af med uden nogensomhelst Berettigelse paa offentlig Gade og Plads heri Staden at forhandle gamle Klæder, Isenkramvarer, Traad, Bændler og andre lignende Gjenstande, finder jeg mig foranlediget til at indskærpe alle Vedkommende, at bemeldte Handel er aldeles ulovlig og stridende saavel imod Næringslovgivningen som imod den ved Lov om Handel og Fabrikdrift m. m. af 29de December 1857 § 42 opretholdte Placat af 20de Juli 1807. Paa given Foranledning af Stadens Magistrat bliver det derhos de Vedkommende tilkjendegivet, at bemeldte Handel, forsaavidt den gaaer ud paa Salg af brugte Gjenstande, indkjøbte til Forhandling, ikkun kan tilstedes under Iagttagelse af Næringslovens § 49, og at den øvrige Handel tildeels kan blive tilstedelig, naar der erhverves Borgerskab eller Næringsbeviis efter Lovens § 52, der meddeles uden Gebyr til Stadens Kasse, blot imod Erlæggelsen af 3 Mk. i Stempelafgift, men at Handelen i begge Tilfælde da maa drives uden al Omløben og enten fra et leiet Huusrum eller fra saadanne Stader, som med Magistratens Samtykke anvises af Politidirecteuren. I Betragtning af at den omtalte Handel i længere Tid har gaaet for sig, uden at der fra Politiets Side er skredet ind derimod, vil den nuværende Tilstand blive taalt indtil denne Maanedes Udgang, inden hvilken Tid derfor Enhver, der maatte ønske herefter indenfor de ovenfor angivne lovlige Grænser at drive saadan Handel, vil have at forskaffe sig fornøden Næringsadkomst samt Huusrum eller Stade, hvorfra Handelen kan drives. Fra næstkommende 1ste September at regne vil derimod Enhver i Overtrædelsestilfælde blive draget til Ansvar. [Næringsl. 29. Dec. 1857 § 42. Bekg. 2. Sept. 1863.]

Regulativ for Kommune-Hospitalet i Kbhvn.

24 Aug.

A. Hospitalets Bestemmelse. Kommune-Hospitalet i Kjøbenhavn er bestemt til Behandling af: 1. de Syge, som

24. Aug. henhøre under Kjøbenhavns Fattigvæsens faste Forsørgelse. Dog undtages de af disse Syge, der lide af uheldelige Sygdomme samt Fnat, Skurv og Utøi, hvilke blive at behandle i den med Almindelig Hospital forbundne Sygeafdeling. 2. de Syge, som uden at henhøre under Kjøbenhavns Fattigvæsens faste Forsørgelse begjære fri Kuur og Pleie, forsaavidt de enten af Mangel paa Plads eller paa Grund af Sygdommens Beskaffenhed ikke kunne indlægges i det kongl. Frederiks Hospital, der ifølge Fundatsen og senere Bestemmelser (Fundats for det kongelige Frederiks Hospital af 6te August 1756 § 3, Rescript af 10de December 1772, conar. Plan for Fattigvæsenet af 1ste Juli 1799 § 92; Kongelig Resolution af 30te December 1841, Forordning af 4de October 1815, Justitsministeriets Resolution af 4de Februar 1860.) ikke modtager de Syge, der lide af veneriske Sygdomme, Børnekopper, Skab, Spedalskhed, Galenskab, Hundebid, Cholera eller nogen Slags incurabel Sygdom, ei heller Børn under 7 Aar, undtagen i de Tilfælde, hvor de trænge til en chirurgisk Operation. De fritliggende Patienter, der lide af Fnat, Skurv og Utøi, blive at behandle i den med Almindelig Hospital forbundne Sygeafdeling, hvortil ogsaa henvises de ikkun under Observation henliggende offentlige Fruentimmer. De Syge, som indlægges frit i Kommune-Hospitalet, lide det Tab af borgerlige Rettigheder, som er en Følge af at have nydt urefunderet Fattighjælp, forsaavidt Lovgivningen ikke bestemmer anderledes. 3. de Syge, som ere Interessenter i en af Kjøbenhavns Magistrat anerkjendt her i Staden oprettet Sygekasse, og disse Interessenters Kone og uconfirmerede Børn, naar vedkommende Interessent har svaret Contingent i 3 paa hinanden følgende Aar under Forudsætning af at der er Trang tilstede, og saalænge som Vedkommende vedbliver at være Interessent i Sygekassen. [K. B. 7. Maj 1866. 20. Juni 1866. 11. Jan. 1869. Cirk. 16. Dec. 1892. Skr. 31. Dec. 1892. 23. Nov. 1903. K. B. 16. Jan. 1905. 16. Sept. 1907. 27. Aug. 1914.] 4. de Syge, som enten selv begjære eller af Øvrigheden begjæres indlagte mod den af Kommunalbestyrelsen vedtagne Betaling. Ingen Sygdom er udelukket fra Behandling i Hospitalet.

B. Indlæggelsen i Hospitalet. De Syge, som 24. Aug. henhøre under Kjøbenhavns Fattigvæsens faste Forsørgelse, kunne indlægges i Hospitalet efter vedkommende Distriktslæges Henvisning, naar Sygesedlen har erholdt Paategning i Magistratens 3die Afdeling. De Syge, som uden at henhøre under Kjøbenhavns Fattigvæsens faste Forsørgelse begjære fri Kuur og Pleie, kunne henvende sig til Magistratens 3die Afdeling i Contoiret i Hestemøllestræde hver Søgnedag fra Kl. 10—3 og der medbringe foruden en af vedkommende Fattigforstander paategnet Begjæring om Indlæggelse i et Hospital, de fornødne Beviisligheder med Hensyn til deres Stilling, Kaar og Opholdssted samt dettes Varighed her i Staden. Naar deres Trang og øvrige Qvalificationer til fri Kuur og Pleie er erkjendt af Magistraten og der er givet Begjæringen om Indlæggelse den fornødne Paategning derom, have de at henvende sig til Hospitalernes Visitatorer, hvoraf den ene er tilstede i Visitationslocalet i Magistratens 3die Afdelings Contoirbygning, den anden i det kongl. Frederiks Hospitals Visitationslocale Eftermiddag Kl. 1—2 for at afgjøre om de Syge egne sig til Optagelse af et Hospital og i saa Fald at henvise dem enten til Kommunehospitalet eller til Sygeafdelingen paa Almindelig Hospital eller til det kongl. Frederiks Hospital. De Syge, som ikke selv kunne indfinde sig til Visitation i Visitationslocalerne, ville, naar Begjæringen om Indlæggelse forsynet med Magistratens Paategning om Trang og Qvalification til at erholde fri Kuur og Pleie er afleveret i et af Visitationslocalerne inden Kl. 1, i Reglen blive visiterede samme Dags Eftermiddag i deres Hjem, og naar de egne sig dertil strax blive henviste til et af Hospitalerne. Løstgite Fruentimmer, der ikke blot skulle henligge under Observation men virkelig lide af Syphilis, henvises umiddelbart af Politilægen til Kommunehospitalet. De Syge, der ere Interessenter i en af Magistraten anerkjendt heri Staden oprettet Sygekasse, kunne for deres eget Vedkommende, og for deres Koner og uconfirmerede Børns Vedkommende, forsaauidt disse ere berettigede til

24. Aug. fri Kuur og Pleie, henvende sig paa Kommunehospitalet hver Dag fra Kl. 11—12 og fra Kl. 5—6 med de fornødne Beviisligheder fra Sygekassens Bestyrelse og der blive visiterede og da strax blive indlagte i Hospitalet, naar den visiterende Læge finder at de egne sig til Optagelse i Hospitalet. Kunne de ikke selv indfinde sig i Hospitalet have de inden Kl. 1 at henvende sig i Magistratens 3die Afdelings Contoir med de fornødne Beviisligheder for at begjære den Syges Visitation i Hjemmet. De Syge, som selv begjære eller af Øvrigheden begjæres indlagte mod Betaling, kunne henvende sig paa Hospitalet hver Dag fra Kl. 11—12 og fra 5—6 for der at visiteres og saafremt de findes at egne sig til Optagelse i Hospitalet indlægges, efterat den fornødne Berigtigelse med Hensyn til Betalingens Erlæggelse har fundet Sted. Enhver Syg, hvis øieblikkelige Indlæggelse i Hospitalet maa ansees særdeles paatrængende, kan indlægges strax naar han bringes til Hospitalet eller af en autoriseret Læge begjæres afhentet med Hospitalets Befordring. Den fornødne Berigtigelse med Hensyn til Betalings Erlæggelse eller Magistratens Anerkjendelse af den Syges Trang og Qvalification til fri Kuur og Pleie maa da uopholdelig tilveiebringes af de Paa-gjældende. [*K. B. 27. Marts 1871 § 48. Bekg. 6. Jan. 1885.*]

C. Betalingen for Kuur og Pleie i Hospitalet. Denne er fastsat til:

1) for indenbyes Patienter:

for almindelig Pleie paa en Fællesstue 3 Mk. 8 Sk. daglig,

for almindelig Pleie paa en Enestue 6 Mk. » Sk. daglig,

for bedre Pleie paa en Enestue 8 Mk. » Sk. daglig.

med særlig Betaling for aparte Opvartning og chirurgiske Apparater og Bandager som medtages til vedvarende Brug efter Udskrivningen af Hospitalet.

[*Bekg. 23. Okt. 1874.*]

2) for udenbyes Patienter:

24. Aug.

for almindelig Pleie paa en Fællesstue 4 Mk. 8 Sk.
daglig,

for almindelig Pleie paa en Enestue 7 Mk. 8 Sk.
daglig,

for bedre Pleie paa en Enestue 9 Mk. 8 Sk. daglig
med særlig Betaling for aparte Opvartning og chi-
rurgiske Apparater og Bandager som medtages til
vedvarende Brug efter Udskrivningen af Hospitalet.

[Bekg. 22. Juni 1870. 23. Okt. 1874. 12. Maj 1875. 28. April
1885. K. B. 18. Maj 1903. 31. Marts 1909. Skr. 27. Okt. 1913.]

3) for Interessenter i her i Staden oprettede Sygekasser,
som af Magistraten anerkjendes med Hensyn til Maaden,
hvorpaa Sygehjælpen ydes Interessenterne, modereret
Betaling for almindelig Pleie paa en Fællesstue 1 Mk.
12 Sk. daglig

med Ret for vedkommende Interessent, der i 3 paa
hinanden følgende Aar har svaret Contingent til For-
eningen, til efter dette Tidsløb at erholde fri Kuur
og Pleie i Hospitalet for Kone og uconfirmerede Børn,
forudsat at der er Trang tilstede, og saalænge som
han forbliver i Foreningen.

D. Bestyrelsen og Personalet. I. Bestyrelsen.
Bürgermesteren for Magistratens 2den Afdeling har den
øverste, afgjørende Ledelse af Hospitalets Anliggender.
I oeconomisk og administrativ Henseende udgjør Hospita-
let en Eenhed, i lægelig Henseende er Hospitalet deelt i
4 Afdelinger, nemlig 1 chirurgisk, 2 medicinske og 1 Hud-
sygeafdeling. Patienterne i Epidemibygningen og i Celle-
bygningen henhører til de respective Afdelinger. [K. B. 30.
Dec. 1869. 3. Maj 1875. Skr. 5. Juni 1875. 14. Marts 1884.] Under
Bürgermesteren sorterer i sideordnet Stilling en Forstan-
der og Hospitalets Overlæger. Under Forstanderen hen-
lægges den hele daglige Administration og Oeconomien.
Under Overlægerne, der hver har sin Afdeling, henlægges
udelukkende alt hvad der vedkommer Sygebehandlingen og

24. Aug. Sygepleien. For at tilveiebringe den fornødne Eenhed i Hospitalets Bestyrelse i lægelig Henseende danne samtlige Overlæger et Lægeraad. Lægeraadet samles regelmæssig een Gang maanedlig med Borgermesteren og Hospitalets Forstander for at forhandle Hospitalets Anliggender. II. Personalet. a. Dets Art og Antal. Ved Hospitalet ansættes foruden en Forstander og for Tiden 4 Overlæger,
- 1) en Forvalter med en Assistent og en Skriver. Han fører Tilsyn med Bygningen, Oeconomien og Huusordenen. Han leder og fører Tilsyn med alt Haandværksarbeide, modtager og fører Regnskab over alle Varer vedkommende Bespiisningen, Vaskeriet, Inventariet og Hesteholdet, samt Brændsel, Bygningsmateriale og alle øvrige Anskaffelser; han vaager over, at det hele Personale, der henhører under hans Ressort, udfører de dem ifølge de givne Instructioner paahvilende Forretninger. Rigtigholdelse med Hensyn til Brugen af samtlige Hospitalets Oeconomi- og Inventariegenstande aflægges af ham gennem Forstanderen til Borgermesteren.
 - 2) en Bogholder med en Assistent og en Skriver. Han besørger alt hvad der vedkommer Patienternes Indlægelse og Afhøring samt Correspondancen. Han fører Bog over Patienterne i enhver Henseende, med Undtagelse af hvad der vedkommer Sygejournalerne, modtager og udbetaler Penge vedkommende Hospitalets Kasse, holder Regnskab over samtlige Indtægter og Udgifter, hvad enten de bestrides ved Hospitalet selv eller ved Stadens Hovedkasse, udsteder Regninger over Refusion og expederer alle Skrivelser, der afgaae fra Hospitalet til Magistraten eller Andre.
 - 3) 5 Reservelæger, hvoraf de 4 afgive Tjeneste hos Overlægerne, medens den 5te forretter Tjeneste som Prosektor.
 - 4) 14 Candidater, hvoraf 4 afgive Tjeneste paa den chirurgiske Afdeling, 4 paa Hudsygeafdelingen, og 3 paa hver af de medicinske Afdelinger.
 - 5) 1 Visitor, der i Forening med den af Frederiks

Hospitals Direction udnævnte Visitator besøger Pati- 24. Aug.
enter, der begjære at indlægges frit, visiterede og hen-
viser de dertil kvalificerede til Kommune-Hospitalet,
Sygeafdelingen paa Almindeligt Hospital eller Frederiks
Hospital.

- 6) 1 Præst og 1 Degn. Præsten forretter Gudstjenesten og Sjælesorgen, Sacramenternes Uddeling, Daab og Jordpaakastelse, forsaavidt saadant skeer i selve Hospitalet. Degnen gaaer Præsten tilhaande ved Gudstjenesten og spiller Orgelet eller leder Psalmesangen.
- 7) 1 Dispensator, der modtager, bereder og udleverer Medicamenter til Hospitalets Brug.
- 8) 1 Barbeer, der besøger Barbering og Kopsætning.
- 9) 1 Oldfrue, hvis Forretning bestaaer i at opbevare og udlevere det ikke brugte og modtage det brugte Linned og øvrige Beklædningsstykker samt Sengeinventariet, at forestaae Tilklipning og Syning af nye og Vedligeholdelsen af gamle Gjenstande henhørende her til, samt udlevere til og modtage fra Vask.
- 10) 1 Vaskeribestyrerinde med en Overvaskerpige. Hun forestaaer Vasken, Tørringen, Blegningen og Rulningen af Hospitalets linnede og uldne Inventarietjenstande.
- 11) 1 Huusholderske med en Overkokkepige. Hun forestaaer den hele Bespisning af Patienter og Betsjente, samt Omslagskogningen.
- 12) 1 Maskinfører med 2 Fyrbødere. Han passer saavel de tvende Dampmaskiner som samtlige Dampledninger i hele Hospitalet og er forpligtet at afhjælpe saadanne mindre Mangler ved Maskinerne, som de locale Forholde med Hensyn til Smedie og Smedeværksted tilstede.
- 13) 1 Bademester med en Karl. Han besøger al Badning i Badebygningen for Mandfolk, saavel russiske som varme og kolde samt andre Bade.
- 14) 1 Badekone med en Pige. Besøger det samme i Badebygningen for Fruentimmer.

24. Aug. 15) 2 Portnere, der foruden Portnertjenesten besørger Opvarmning hos Overlægerne og Præsten i deres Aftrædelsesværelser og sammes Reenholdelse samt Reenholdelsen af Contoirlocalerne, Consultationsværelserne og Bestyrelsens Locale samt Pladsen foran Hospitalet.
- 16) 6 Porteurer, der foruden Transport af Patienter i og udenfor Hospitalet besørger Brændselsbæring til Hospitalets Brug.
- 17) 1 Kuds-k og 1 Staldkarl, der besørger saavel Kjørselen med Patienter til og fra Hospitalet, som Ligvognskjørselen og hvad Arbejdskjørsel, der forefalder ved Hospitalets egen Befordring.
- 18) 2 Natvægttere, der fungere saavel i Hospitalet selv som i dets tilliggende Terrain.
- 19) 1 Overopsynsmand, der har Tilsyn med hele det mandlige Personale baade i og udenfor Bygningen og deres Arbejdsudførelse saavel om Dagen som om Natten.
- 20) 1 Overopsynskone, der har Tilsyn saavel om Dagen som om Natten med Stuekoner og Vaagekoner samt Badepersonalet.
- 21) 2 Qvarteermestere, hvoraf den ene assisterer Forvalteren med Requisition og Modtagelsen af Varer vedkommende Forpleiningen, Beklædningen, Vasken, Hesteholdet, Belysningen og Opvarmningen, den Anden har Tilsyn med Garderoben, Desinfectionsanstalten og Alt hvad der vedkommer Obductionsstuen, Lighuset og Begravelsen samt Gudstjenesten.
- 22) 1 Contoirbud.
- 23) Faste Stuekoner ved Sygestuerne, Receptionslocalerne, Operationsstuen, Obductionsstuerne, Medicinstuen samt Lighuset, hvis Antal afhænger af Patientantallet.
- 24) Faste Vaagekoner ligeledes.
- 25) Dagkoner, Vaagekoner og Mandfolkevægter ligeledes. De antages dag- eller natviis efter Hospitalets Behov.

26) Piger og Karle efter nærmere Bestemmelse ved 24. Aug. Budgettet til Tjeneste i Kjøkken, Vaskeri og Gaardsrum, Haveanlæg samt til Opvartning hos Reservelæger og Lægecandidate.

[Jfr. Vedtægt 30. Dec. 1857. Note ad §§ 10 og 11.]

b. Dets Lønning og Ansættelse m. m.

[Se nu Vedtægtsbestemmelser 28. Dec. 1874. 25. Marts 1898.

26. Marts 1906. 25. Marts 1909.]

Det er samtlige Functionairer ved Hospitalet forbudt at modtage Douceurer for Patienters Behandling i Hospitalet, derunder indbefattet deres Transport til eller fra Hospitalet. Samtlige Functionairer, som antages af Borgermesteren eller Forstanderen, kunne opsiges med $\frac{1}{4}$ Aars Varsel, forsaavidt ikke deres Antagelse er maanedes-, uge- eller dagsviis, eller særegne Forseelser hjemler eller nødvendiggjør Opsigelse med kortere Varsel. Samtlige med $\frac{1}{4}$ Aars Opsigelse antagne eller paa Hospitalet boende Functionærer have i Sygdomstilfælde fri Cuur og Pleie efter nærmere vedtagne Regler. [Skr. 15. Okt. 1915.]

Bekjendtgørelse fra Kbhvns Politi med Forbud mod 2. Sept. Omløben og Handel paa Gader og offentlige Pladser med gamle Klæder, Isenkram m. m.

Da Kjøbenhavns Magistrat i Skrivelse af 1ste d. M. har meddeelt mig, at den, efter paany at have overveiet Spørgsmaalet om Anviisning af Stader til dem, der handle med gamle Klæder, Isenkram o. s. v., hverken kan samtykke i, at Pladsen ved Assistentshuset fremdeles benyttes til Stader for de ommeldte Handlende, og heller ikke seer sig istand til at paavise nogen anden til dette Brug skikket Plads, vil det herefter kun blive tilstedet dem, der have erhvervet eller for Fremtiden maatte erhverve Berettigelse til saadan Handel, at drive den fra Huusrum, som de dertil maatte kunne forskaffe sig. Al Omløben med deslige Varer saavel som al Handel med dem fra selvtagne Stader paa Gader og offentlige Pladser er derfor, som stridende mod

2. Sept. Lovgivningen, forbudt og vil paadrage den, som antræffes deri, Anholdelse og Straf. [Bekg. 14. Aug. 1863.]

9. Sept. **Kgl. Resol.**, hvorved paa Indenrigsministeriets allerunderdanigste Forestilling allernaadigst bifaldes, at der i den ved Rskr. af 19de Marts 1756 approberede Grundtaxt for Staden Kjøbenhavn foretages den Forandring, at det deri under Navn af »Prindsessegaden« optagne Areal af Frederiks Kirkeplads for Fremtiden ikke betragtes som Gadeareal, og at saavel dette Areals som de tilstødende Grundes Ansættelse til Grundskat berigtiges og forandres overensstemmende hermed*).

*) Til Oplysning i Sagen meddeles Indenrigsministeriets Forestilling saaledes lydende: »Under Planen til Opførelse af en Kirke paa den saakaldte Frederiks Kirkeplads her i Staden, hvilket Byggearbejde paabegyndtes i Aaret 1750, men efter at være fortsat i omtrent 20 Aar, igjen blev opgivet, var indbefattet Anlægget af en Gade langsmed den østlige Grændse af Pladsen fra Norgesgade til Store Kongensgade. Det til den saaledes projekterede Gade, der skulde bære Navnet »Prindsessegaden«, bestemte Areal, er ogsaa i den i Aaret 1756 udarbejdede nye Grundtaxt for Staden Kjøbenhavn anført som Gade, og som Følge heraf er der stadig bleven afkrævet Eierne af de tilstødende private Grunde i Norgesgade, Akademigade og Store Kongensgade Grundskat som af Gadejord af den til den projekterede Prindsessegade grændsende Deel af deres Eiendomme. Der er imidlertid aldrig foretaget noget Skridt til Udførelse af det omhandlede Gadeanlæg, ligesom Kjøbenhavns Kommune heller ikke vides at have udøvet nogensomhelst Raadighed over det dertil bestemte Areal, hvorimod Statskassen stedse upaataalt har disponeret over det ommeldte Areal ligesom over det Øvrige af Kirkepladsen, hvilket blandt Andet ogsaa fremgaaer deraf, at der for enkelte af de tilgrændsende Eiendomme ved specielle Overenskomster med Statskassen er erhvervet Ret til Tagdryp, Vinduer m. m. ud til den projekterede Prindsessegade. Det vil heller ikke nu eller senere være hensigtsmæssigt at udføre dette Gadeanlæg, som vil blive altfor nær beliggende ved Akademigaden, hvorimod en ny Forbindelse imellem Norgesgade og Store Kongensgade, hvis en saadan fremdeles skal tilveiebringes over Frederiks Kirkeplads, naturligens anlægges længere mod Vest, omtrent midt imellem Akademigade og Dronningens Tvergade. Dette vil ogsaa være det fordeeltigste for Stats-

9. Sept.

kassen som Pladsens Eier, idet Pladsen kun paa denne Maade hensigtsmæssigen kan udstykket i Parceller til privat Bebyggelse. Det maa endelig bemærkes, at en Deel af den til Prindsessegaden udlagte Grund ud imod Store Kongensgade ved Høiesterets Dom af 10de Mai 1841 er frakjendt Statskassen og i ethvert Fald nu er hævdet som Eiendom af Eieren af Matr. Nr 260 i Store Kongensgade; Gadens Gjennemførelse vilde altsaa frembyde den samme Vanskelighed som et Gadeanlæg længere mod Vest, hvor ogsaa en privat Grund mod Store Kongensgade rimeligviis vil være at erhverve. Idet jeg saaledes er af den Formening, at Prindsessegadens Anlæg definitivt bør opgives, hvorledes man end iøvrigt maatte ville disponere over Frederiks Kirkeplads, vil det være nødvendigt at den ommeldte Grundtaxt for Staden Kjøbenhavn af 1756 undergaaer en hermed stemmende Modifikation, og hertil vil udfordres Deres Majestæts allerhøieste Resolution, da Grundtaxten er approberet ved allerhøieste Reskript af 19de Marts 1756. Herved vil den særegne Beskatning af de tilstødende private Grunde som Gadejord ophøre, og disse Grundes Eiere ville da ei have videre Krav med Undtagelse af tvende, hvem der efter det bestaaende Retsforhold tilkommer en stedsevarende Ret til visse Vinduer, Luger, Huller og Tagdryp ud til Kirkepladsen. Men for at fyldestgjøre denne Ret vil det være tilstrækkeligt, at der ved eventuel Bebyggelse af Pladsen forbeholdes langs med disse Grunde en ubbygget Gang eller Gyde af 5 à 6 Alens Brede, hvilket ogsaa udtrykkeligt er erkjendt i den af den ene af de paagjældende Grundeiere i sin Tid udstedte og tinglæste Deklaration, hvorpaa det bestaaende Retsforhold grunder sig. Heller ikke vil Kjøbenhavns Kommune kunne gjøre nogen grundet Indsigelse imod den omhandlede Foranstaltning; thi Kommunen har som bemærket, ingensinde været Besidder af eller udøvet nogen Disposition over Prindsessegadens Areal. Dens Adkomst dertil støtter sig alene til Grundtaxtens Approbation i 1756, men Grundtaxten er forsaavidt at betragte som en blot foreløbig Plan, der ingensinde er bragt til Udførelse, og dens Forandring i dette Punkt har i Virkeligheden kun formel Betydning. Kommunalbestyrelsen har ogsaa i en den af Ministeriet herom affordret Erklæring udtalt, at Kommunen er villig til at opgive sin formeentlige Ret til Prindsessegadens Areal, naar Statskassen overtager enhver Forpligtelse som maatte paahvile Kommunen med Hensyn til den hidtil opkrævede Grundskat af de tilstødende private Grunde, samt derhos tilveiebringer en anden vestligere Forbindelsesgade imellem Norgesgade og Store Kongensgade. I og for sig have vel disse Vilkaar ikke synderlig Betydning; thi deels forudsættes det, som allerede bemærket, ogsaa af Indenrigsministeriet, at der istedenfor Prind-

16. Sept. **Indenrigsmin. Skr. til Kbhvns. Mag.,** hvorved, efterat Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har vedtaget Regulativ for Ansættelse og Lønning m. v. af Personalet ved det nye Kommunehospital, sanktioneres følgende derved nødvendiggjorte Tilføininger i den under 30te December 1857 stadfæstede Vedtægt for Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender, nemlig: I § 11. Under Magistratens 2den Afdeling tilføies: »en Forstander, en Overchirurg, tre Overlæger, en Forvalter, en Bogholder ved Kommunehospitalet«, samt efter Ordet »Kæmneren« indskydes: »de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd ved Kommunehospitalet«. Til § 16 føies: »en Overchirurg ved Kommunehospitalet 800 Rd. og fri Bolig, tre Overlæger ved do. 1,000 Rd. hver, en Forstander ved do. 1,600 Rd. aarlig Gage og et Tillæg af 200 Rd. hvert 5te Aar indtil 2,200 Rd. samt Bolig og Brændsel. En Forvalter ved Kommunehospitalet 900 Rd. aarlig og 100 Rd. Tillæg hvert 3die Aar indtil 1,200 Rd. Bolig, Brændsel og Belysning. En Bogholder ved Kommunehospitalet 900 Rd. aarlig og 100 Rd. Tillæg hvert 3die Aar indtil 1,200 Rd.« Til § 21, 1ste Passus, føies efter »Bogholderen ved Gasværket«: »Forvalteren og Bogholderen ved Kommunehospitalet«. I § 25 1. Foran »Kassereren under Magistratens 3die Afdeling«

sessegaden vil blive anlagt en anden Gade over Frederiks Kirkeplads, dels maa det ansees for en afgjort Sag, at de vedkommende Grundeiere i det omhelst Krav kunne gjøre paa Kommunen om Tilbagebetaling af den Grundskat, som de efter den gjældende Grundtaxt hidtil have erlagt, ligesaa lidt som Nogen af dem har en bestemt Ret til fremdeles at fordre den tilstødende Grund af Kirkepladsen betragtet som Gade. Men da Indenrigsministeriet maa ansee Kommunalbestyrelsen ganske uberettiget til at knytte sit Samtykke til Prindsessegadens Nedlæggelse til disse eller andre Vilkaar, kan Ministeriet ikke tilraade, at der tages noget Hensyn hertil, men formener, at Sagen af sig selv og simplest vil ordnes, naar Deres Majestæt allernaadigst vil bifalde Ministeriets ovenstaaende Indstilling.« — Den afgivne kongelige Resolution blev under 25de September 1863 fra Indenrigsministeriet meddeelt Kjøbenhavns Magistrat til videre fornøden Foranstaltning samt Bekjendtgjørelse for vedkommende Grundeiere.

indskydes: »Forstanderen, Forvalteren og Bogholderen 16. Sept. ved Kommunehospitalet«. § 25, 2det Stykke betegnes med 2 b, og foran samme indskydes under 2 a: »Overkirurgen og Overlægerne ved Kommunehospitalet opnaae Pensionsberettigelse, naar de have været valgte idetmindste 2 Gange umiddelbart efter hinanden og derefter attraae Gjensvalg, uden Hensyn til om de blive gjensvalgte eller ikke«.

Raadstue-Placat, hvorved Mag. i Kbh. g. v. at efter- 14. Okt. nævnte Veie i Udenbyes Vester Qvarteer, nemlig: 1) Den fra Vesterbrogade nærved »Sorte Hest« i sydlig Retning udgaaende Vei, samt 2) den Vei, som løber jevnside med den nysnævnte Vei og som udgaaer fra Vesterbrogade mellem Matr. Nr. 45 og Matr. Nr. 100, og derfra i sydlig Retning fører til Kongens Enghave, blive, overensstemmende med Communalbestyrelsens i Medhold af Løv af 14de December 1857 § 9 om Gader, Veie og Vandløb deromtagne Beslutning, at benævne: 1) Vesterfælledvei, 2) Enghavevei.

Kommunalbestyrelsens Beslutning, hvorved det med 19. Okt. Hensyn til Hundeaafgiften vedtages at tiltræde et af Politidirektøren fremsat Forslag om, at Politiaassistenterne hver i sin Kreds modtager Anmeldelser og udleverer Hundetegn samt opkræver Afgiften, der maanedligt indbetales i Stadsens Hovedkasse uden at passere Politidirektørens Regnskab, hvorhos der tilstaaes dem 2 pCt. af Afgiftens Beløb i Lukassationssalær. [B. F. 24. 188]

Indenrigsmin. Skr. til Amtmanden over Hjørring Amt, 4. Nov. hvori Samme — i Anledning af en Forespørgsel fra Byfogden i Hjørring: 1) om Haandværkere i Kjøbstaden, der uden at have taget Borgerskab udøve den ved Næringslovens § 16 tilladte Virksomhed, ere berettigede til ikke blot at udføre Arbeider efter Bestilling, men ogsaa til uden foregaaende Bestilling at forfærdige Arbeider og forhandle

4. Nov. dem fra Boutikker og paa Markeder ligesom de Haandværkere, der have løst Borgerskab, samt til at have Udhængsskilt, og 2) om den ved fornævnte Lovsted hjemlede Næringsret ogsaa tilkommer dem, der paa Grund af Umyndighed eller af andre Grunde ikke vilde kunne erhverve Borgerskab — svares: ad 1) at det efter Næringslovens § 16 ikke kan formenes Vedkommende at arbejde ligesaa vel for egen Regning som efter Bestilling, og at forhandle de forfærdigede Gjenstande fra Bopæl (Værksted) og paa Markeder, ligesom det heller ikke kan formenes dem at have Skilt, naar derved ikke betegnes at de holde Boutik og ad 2) at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende. [*Jlr. Skr. 6. Juni 1868.*]

27. Nov. **Lov om Ophævelse af Extrapoststationer i Kjøbstæder.**

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjøre vitterligt: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Regjeringen bemyndiges til, naar den anseer det for hensigtsmæssigt, at ophæve den i en Kjøbstad bestaaende Extrapoststation med den Virkning, at ogsaa den visse Indvaanere paahvilende Forpligtelse til at befordre Reisende aldeles bortfalder, dog saaledes, at Postvæsenet beholder Ret til i paakommende Tilfælde mod Godtgjørelse at kræve Hjælp af de hidtil kjørepligtige Indvaanere til Befordring af ordinaire eller extraordinære Poster. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette. [*L. 1. Maj 1851.*]

14. Dec. **Kommunalbestyrelsens Beslutning**, hvorved det i Anledning af at Torvemesterens Bestilling under Politiet er inddraget, vedtages at bevilge et Beløb af 10 Rdl. maanedligt til dermed at lønne den, hvem det overdrages at udarbejde den ugentlige Fortegnelse over Priserne paa Torvet. [*B. F. 25, 134—36.*]

Tidsfortegnelse.

		Side
1840.	1. Jan.	Anord ang. Kommunalbestyrelsen i Kbhvn. 1
—	7. Juli.	Resol., at det paa Bistrupgaard indrettede Hospital for Afsindige anses som en Kbhvns. Kommune alene tilhørende Indretning. 21
—	8. Juli.	Forord om det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen 22
—	8. Juli.	Forord. om Amtstue Oppebørselerne. 62
—	4. Aug.	Skr. at en Overretsprokurator, der er Borgerrepræsentant, ikke kan tage Sæde i Forligskommissionen. 94
—	24. Okt.	Skr. ang. Bygningsafgift af Drivhuse. 95
—	4. Nov.	Skr. at det romersk-katholske Kapel fritages for Bygningsafgift. 95
—	21. Dec.	Resol. at Regnskaberne for de kgl. Skatter og Afgifter aflægges af Bogholderen ved Stadens Hovedkasse. 96
1841.	17. Marts.	Resol. at Forsædet i de Komitéer, der sammensættes af Medlemmer af Magistraten og Borgerrepræsentationen, tilkommer det ældste Medlem af Magistraten 96
—	24. Marts.	Pl. om Underskrift af Skattebilletter og Skatteunderretninger. 96
—	10. April.	Pl. at Resolutioner, hvorved en Person sættes i Umyndigheds Tilstand skal kundgøres til Ting og bekendtgøres i Aviserne. 97
—	16. April.	Pl. at Brødtaksten ophæves, men at Grovbrød fremdeles skal holde en vis Vægt. 99
—	16. April.	Pl. at Adgangsbevis i visse Tilfælde kan overgaa til en anden Person. 100
—	29. April.	Skr. at Embedsmænd i Generalkommissariatskollegiet, ogsaa naar de er afgaaede med Pension, henhører under Garnisons Kirke. 101
—	13. Maj.	Skr. at Lysestøbere ere Fabrikanter. 102
—	16. Juli.	Rescr. ang. hvilke kommunale Bestillinger det tilkommer Magistraten at besætte enten alene eller i Forening med Borgerrepræsentationen. 102
—	31. Juli.	Rescr. at den paa Ulfeldsplads oprejste Skamstøtte fjernes og Pladsen benævnes Graabrødretorv. . . . 104

1842.	5. Jan.	Bygningsafgiften opkræves ved Udgangen af Juni og December Maaned og Hartkornskatterne indbetales til Amtstuen.....	105
—	8. Febr.	Skr. at Kasseundersøgelser foretages af Magistraten uden Borgerrepræsentanternes Medvirken.....	105
—	6. April.	Resol. at Grossererne selv vælge Medlemmerne af Komitéen og denne vælger selv sin Formand ...	107
—	7. April.	Bevilling for Lieutenant G. J. B. Carstensen til at anlægge Tivoli.....	107
—	27. April.	Resol. at Kassebetjente ved Regnskabet skal fremlægge en af dem selv udstedt Erklæring om, hvorvidt de er Ejere af faste Ejendomme.....	108
—	18. Maj.	Pl. at det saakaldte Skidentorv fremtidig skal føre Navn af Nørretorv.....	108
—	10. Juni.	Resol. at det mosaiske Trossamfund har Ret til fri Kur og Pleje for dets fattige syge og sindssvage i Almindelig Hospital og i St. Hans Hospital indenfor et nærmere bestemt aarligt Beløb.....	108
—	14. Juli.	Pl. ang. Taxt for Stadsguardeinen for Probering og Stempling af Guld- og Sølvarbejder samt Barrer	109
—	15. Juli.	Skr. ang. Bestemmelser med Hensyn til Stempling af Guld og Sølv.....	110
—	27. Dec.	Pl. ang. den baptistiske Sekt i Danmark.....	113
1843.	24. Jan.	Skr. at Præsten ikke kan forlange, at Navnet skal opgives paa Faderen til et uægte Barn og at et opgivet Navn skal indføres i Kirkebogen uden nærmere Undersøgelse.....	114
—	20. Febr.	Pl. at den Gade, som hedder Tugthusporten, fremtidig maa føre Navn af »Lille Helligejststræde«.....	115
—	19. April.	Pl. om Handel med Gift.....	115
—	12. Juli.	Pl. ang. Indkaldelse af dem, der er berettigede til ledige Legatlodder eller Pladser i Stiftelser.....	118
—	16. Aug.	Skr. at den private Bolværksejere tilkommende Ret til Bolværkspenge ikke kan betages dem.....	120
—	6. Okt.	Pl. ang. Ophævelse af Bolværksafgiften for Baade, der ikke ere brændte til Læstedrægtighed	121
1844.	24. Jan.	Forord. ang. Regler for Erhvervelse af Forsørgelsesret i en Kommune.....	121
—	31. Jan.	Pl. at det er et frit Erhverv at ernære sig som Savskærer med at save og hugge Brænde.....	123
—	20. Marts.	Anord. ang. Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn.	123
—	27. Marts.	Reser. at Bestyrelsen af Brolægnings- og Vejvæsenet henlægges under en Kommission, bestaaende af 2 Medlemmer af Magistraten, 2 Borgerrepræsentanter og 1 Ingeniørofficer.....	142

1844.	25. Maj.	Resol. at Kancelliet i visse Tilfælde kan meddele Bevillinger til nyt Ægteskabs Indgaaelse og til Ægteskabets Ophævelse	142
—	21. Okt.	Pl. at Embedsmænd, som have fri Bolig i Bygninger, af hvilke Arealskat ikke svares, i Afgift til Fattigvæsenet skal betale 2 pCt. aarlig af deres Gage .	144
—	3. Dec.	Skr. ang. Udredelse af Skat af kongelige Bygninger	144
—	4. Dec.	Resol. ang. Grundlæggelse af et Reservefond til Bestridelse af Kommunens ekstraordinære og uforudsete Udgifter	146
1845.	23. Jan.	Skr. ang. en Persons Vielse til sin fraskilte Hustru, efterat dennes senere Mand er afgaaet ved Døden	147
—	28. Febr.	Forord. ang. Oprettelse af en Kriminal- og Politiret i Kbhvn.	147
—	28. Febr.	Pl. om Erlæggelse af Gebyr i private Sager ved Kriminal- og Politiretten	162
—	5. Marts.	Forord. ang. de Regler som skal iagttages i Anledning af Jernbaners Anlæg	164
—	2. April.	Resol. ang. Opførelse af 78 Slagterbutiker paa Nikolaj Kirkeplads	175
—	23. April.	Forord. om Jords Afstaaelse til Kirkegaardens Udvidelse	176
—	23. April.	Forord. ang. Opkøb af Landmandens Produkter . . .	179
—	21. Maj.	Forord. om nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv	182
—	12. Juni.	Skr. at Værgen for en umyndiggjort ikke skal have højere Sanktion til de Transaktioner, han paa den umyndiges Vegne foretager	196
—	25. Juni	Resol. ang. Anvendelsen af Skolemulkter	197
—	8. Okt.	Resol. at ogsaa de Kapitaler, der er indkomne ved tidligere Salg af Jord fra Bistrup Gods, skal opføres paa Godsets Konto	197
—	4. Nov.	Skr. ang. Dispositionsretten over en Bys Gadejord	197
—	15. Dec.	Pl. om Bygningsafgift af Kældere	199
1846.	30. Jar.	Rescr. ang. de Konventualinderne i det Harboeske Enkefruekloster tilkommende Hævninger og om Klosterskriverens og Præstens Løn	199
—	7. Maj.	Reglement for Arrestvæsenet i Danmark	200
—	21. Juli.	Skr. at Ordningen af Stadens offentlige Skolevæsen sker uden Hensyn til Sognegrænserne og at der indrettes en Friskole og to Betalingskoler i Byen	223
—	25. Juli.	Resol. ang. Udredelsen af de til Opførelsen af Slagterboderne ved Nikolaj Taarn anvendte Udgifter . . .	224
—	29. Juli.	Anord. ang. Vands Afledning eller Afbenyttelse til Jorders Forbedring	225

1846.	11. Nov.	Pl. at Medlemmerne af Kbhvns. Mag. er fritagne for at underkastes de i Kasseforord. af 8. Juli 1840 § 48 fastsatte stiltiende Panteret.....	233
—	25. Nov.	Rescr. hvorved der forundes Brygger Jacobsen Bevilling til at anlægge og drive et bajersk Ølbryggeri	233
1847.	4. Maj.	Pl. hvorved det tillades Bagerne at bage Brød af Byg og af Blandingskorn og ang. dettes Mærkning...	234
—	21. Sept.	Skr. at en Præst ikke kan vægre sig ved at foretage gejstlig Mægling mellem separerede Ægtefolk, selv om 3 Aar ikke er forløbet siden Bevillingens Udfærdigelse.....	234
1848.	14. April.	Pl. at Dronningens store og lille Enghave udenfor Vesterport, der hidtil har hørt under søndre Birks Jurisdiktion, henlægges under Staden.....	234
—	16. Maj.	Skr. at Militæretaten ikke kan undvære Fællederne til Vaabenøvelser.....	234
—	9. Okt.	Skr. at Udgifterne ved en Arrestantindes Barns Underhold udredes som andre Delinkventomkostninger, indtil Barnet er fyldt 1 Aar.....	235
—	17. Okt.	Resol. om Oprettelse af et frivilligt Korps af Fredsborgere til Overholdelse af Orden og Rolighed i Staden	235
1849.	2. Febr.	Pl. at Anmeldelser om Vielser, Fødsler og Dødsfald i den mosaiske Menighed skal ske til de to Mænd, der af Magistraten udnævnes til at føre Ministerialbøgerne.....	236
—	18. Febr.	Kundg. ang. Valg af Repræsentantskabet for mosaisk Trossamfund.....	236
—	17. Marts.	Skr. ang. Dispositionsretten over en Bys Gadejord.	241
—	18. April.	Skr. at en Straffefanges Overarbejdspenge kan anvendes til Fyldestgørelse for et ham paahvilende Underholdsbidrag.....	242
—	14. Juli	Skr. om Fritagelse for Bygningsafgift af ledige Brændeovnsbrænderier og Maltgørieri-Løjligheder.....	242
—	25. Aug.	Cirk. at Bygningsafgiften skal affordres Ejeren, ikke Ejendommens Bruger, Fæster eller Lejer.....	243
—	28. Aug.	Skr. at de Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen, skal døbes med Familienavne, der opgives af Moderen eller Præsten.....	243
—	14. Dec.	Pl. at Gaden ved Slagterbutikerne ved Nikolaj Taarn kaldes St. Nikolaj Gade.....	244
1850.	5. April	Lov om Ophævelse af de for fremmede Jøders Indvandring givne Bestemmelser.....	244
—	4. Juni.	Cirk. ang. Erlæggelsen og Opkrævningen af Rangskat	244
—	20. Juni.	Lov om Ophævelse af forskellige ældre Skatter og Udskrivning af Ligningsskatten, hvoraf Kbhvn. udreder 53,000 Rdl.....	251

1850.	28. Juni.	Cirk. ang. Bygningsafgift af Bygninger, der udlejes til Staten eller Kommunen, af Pakhuse, Almisselemmers Lejligheder, Salterier, Reberbaner og Møller, samt om Udregning af Arealet	255
—	4. Juli.	Lov om Gangstier i offentligt Øjemed	257
—	4. Juli.	Lov om Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger	258
1851.	5. Jan.	Pensionslov	261
—	5. Jan.	Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsereinter	265
—	7. Febr.	Lov hvorved Konsumtionen delvis ophæves	268
—	24. Febr.	Skr. at Udgifterne ved en Arrestantindes Nedkomst skal inddrages under Justitssagens Omkostninger	268
—	27. Febr.	Cirk. ang. Bygningsafgiften af Reberbaner	269
—	4. Marts.	Skr. at en Separationsbevilling træder ud af Kraft, naar Ægtefællerne forny Samlivet	269
—	31. Marts.	Besl. om at opføre et Kurhus paa St. Hans Hospital, at kun sindssyge kan behandles paa Hospitalet og at Stiftelsen undrages Fattigvæsenet og henlægges under en særlig Bestyrelse	270
—	13. April.	Lov om Ægteskabs Indgaaelse for den borgerlige Øvrighed	271
—	24. April.	Pl. hvorved Begravelser paa de indenbys Kirkegaarde forbydes	276
—	1. Maj.	Lov om Befordringsvæsenet i Kbhvn., hvorved Vognmandslavene og Hyrekuskekorporationen ophæves	277
—	28. Juni.	Skr. ang. hvem det tilkommer at betale den første Brolægning af nye Gader	279
—	28. Juni.	Skr. at naar den samme Person skal beskikkes til Væрге eller Kurator for flere Søskende, kan dette ske i én Ekspedition	281
—	14. Okt.	Resol. ang Opførelse af et nyt Kurhus paa St. Hans Hospital	282
—	15. Okt.	Skr. at Omlægningen af Fortovene i Forstæderne kan udføres af Vejvæsenet, saaledes at Halvdelen af Udgifterne bæres af Kommunen, Halvdelen af Grundejerne og at Vedligeholdelsen afholdes af sidstnævnte	283
—	4. Nov.	Skr. at en Kundgørelse om borgerligt Ægteskab maa antages at være lovlig, da Bruden, der var hjemmehørende i Berlin, havde opgivet sit Hjem dér og havde taget Ophold her i Staden	285
1852.	6. Jan.	Lov om Fastsættelse af en ny Demarkationslinie udenom Kbhvns. Fæstningsværker	286
—	16. Febr.	Cirk. om Forelsen af de ved Indgaaelse af borgerlige Ægteskaber befalede Protokoller	287

VI

Side.

1852.	10. Marts.	Lov ang. visse for Sundheden skadelige Næringsveje	289
—	2. April.	Skr. at Bestemmelserne om Underholdsbidrags Indkrævning hos Husbonden ogsaa gælder Hustruers Bidrag fra deres fraseparerede Mænd.....	290
—	14. April.	Lov om Møllenæringen.....	291
—	19. Aug.	Skr. ang. Forandring i Stemplingen af Guldarbejder	293
—	22. Sept.	Skr. ang. Berlingske Tidendes Pligt til uden Betaling at optage officielle Bekendtgørelser.....	294
—	13. Okt.	Resol. hvorved det tillades Kbhvns. Kommune at optage et Laan af indtil 3½ Million Rdl.....	296
—	3. Nov.	Skr. at det formentligt ikke er lovstridigt, at private, der har Belæggelsesret til Senge i Vartov Hospital, tage Betaling for Personers Indlæggelse paa disse Senge.....	297
—	21. Nov.	Resol. ang. Beskikkelse af en Præst paa Ladegaarden	300
1853.	7. Jan.	Lov om Fritagelse for Anvendelse af Stempelpapir til de Obligationer, som Kbhvns. Kommune udsteder for et Laan paa 3½ Million Rdl.....	300
—	28. Febr.	Skr. at det Kbhvns. Kommune tilhørende i Taarnby Sogns Matrikel opførte Hartkorn er henlagt under Staden.....	301
—	12. Maj.	Resol. ang. Afstaaelse af Frue Plads til Kbhvns. Kommune, dens Brolægning og fremtidige Vedligeholdelse.....	301
—	21. Juni.	Skr. ang. hvorledes der vil være at forholde, naar Forældre af forskellig Tro vil forandre Bestemmelsen om den Religion, hvori Børnene skal opdrages	302
—	1. Aug.	Pl. at Forbudet mod Begravelser indenfor Stadens Volde udstrækkes til Chrhavn.....	303
—	20. Aug.	Lov om Afstaaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg samt Kloakindretninger i Kbhvn.....	303
—	20. Aug.	Lov indeholdende Bestemmelser om nye Vandanlæg i Kbhvn.....	310
—	26. Aug.	Skr. ang. Afstaaelse uden Vederlag af 40,000 Kv.-Alen af Østerfællid til Foreningen mod Koleras Udbredelse til Opførelse af Enetages Bygninger for den fattige Klasse.....	311
1854.	7. Febr.	Skr. ang. Planerne til Indførelse af Vand-, Gas- og Kloakanlæg i Kbhvn.....	313
—	3. Marts.	Lov om Forandring i Straffebestemmelserne om Kvak-salveri.....	316
—	15. April.	Lov ang. Handel med Kornvarer og Brød.....	316
—	1. Maj.	Besl. om Opførelsen af det nye Kurhus paa St. Hans Hospital.....	313
—	10. Maj.	Tyendelov for Danmark.....	317
—	23. Maj.	Skr. om Stempling af Guld- og Sølv-sager.....	324

1854.	6. Juli.	Skr. ang. Afhændelse af en Bys Gadejord.....	335
—	2. Aug.	Cirk. at det er enhver tilladt at hejse Dannebrog..	335
—	15. Sept.	Pl. ang. Brolægningen i nogle Gader i Nyboder ...	336
—	29. Dec.	Pindsvinegade kaldes Lorentzens Gade.....	336
1855.	8. Marts.	Skr. at alle Børn, der er 6 Aar gamle, skal anføres paa de til Husværten udgaaende Skemaer.....	337
—	29. Marts.	Skr. hvorved det tillades Kbhvns. Kommune at ind- rette et Vandreservoir i Søndermarken.....	337
—	4. April.	Lov om Løsning af Sognebaandet.....	338
—	6. April.	Lov hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigøres og Straffen for Aager forandres.....	340
—	10. April.	Bkg. ang. Uddeling af de Brockske Legater.....	341
—	14. April.	Lov om Nærings- og Hjælpeskat i Staden Kbhvn..	342
—	2. Maj.	Lov om forandrede Bestemmelser i Anordningerne om Skolegangen m. v., hvorved Forpligtelsen til Skolegang bortfalder for de Børn, hvis Forældre selv sørger for deres Undervisning.....	344
—	24. Maj.	Besl. om at opføre et Hospital paa 600 Senge	345
—	14. Juni.	Resol. at de paatænkte Gas-, Vand- og Kloskanlæg kan udføres paa Grunde indenfor Demarkationslinien	345
—	20. Aug.	Skr. at naar ved Skilsmisse saavel Manden som Hu- struen erholde Tilladelse til nyt Ægteskab, erlægges kun enkelt Gebyr.....	345
—	1. Okt.	Skr. ang. Ombygning og Forandring af Vartov Hosp.	346
1856.	28. Jan.	Lov om Hundeafgiften.....	346
—	8. Marts.	Lov om Oprettelse af frie Fattiggasser.....	347
—	17. Marts.	Bygningslov for Staden Kbhvn. og dens Forstæder	348
—	21. April.	Besl. ang. Vedligeholdelsen af Prinsensbro.....	373
—	25. April.	Instruktion for Bygningskommissionen.....	373
—	25. April.	Instruktion for Stadsbygmesteren.....	375
—	10. Maj.	Skr. at Straf af Tvangsarbejde ikke er Straf af offent- ligt Arbejde.....	377
—	7. Juni	Resol. hvorefter den Kommunen tilkommende Godt- gørelse for de ved Forord. 28. Maj 1825 § 8 ophæ- vede AcciseLastepenge m m. afløses af et bestemt ærligt Beløb	378
—	20. Juni.	Instruks for de ved Bistrup Gods ansatte Under- betjente.....	378
—	21. Aug.	Bkg. at Vandvæsenets Betjente skal være forsynede med Skilte og at de paa Vandvæsenets Anlæg har fuld Politimyndighed.....	382
—	29. Sept.	Besl. at det nye Kommunehospital skal opføres paa Sortedamsagrene ved Østerfarimagsvej.....	382
—	17. Nov.	Bkg. at de i Nyboder ansatte Betjente har fuld Politimyndighed ogsaa overfor Stadens Indbyggere og andre ikke dér hjemmehørende Personer.....	382

VIII

	Side.
1857. 15. Jan.	Skr. ang. Bygningsafgiften af Vejrmøller..... 382
— 19. Febr.	Skr. at Protokoller til Brug ved Indgaaelse af borgerlige Ægteskaber skal autoriseres..... 383
— 4. Marts.	Lov om Bestyrelsen af Kbhvns. kommunale Anliggender..... 383
— 4. Marts.	Lov om Bygningsafgiften, hvorved Forord. 1. Okt. 1802 § 29 og 31 ændres..... 393
— 4. Marts.	Lov ang. Berettigelsen til at udføre Arbejder ved Kbhvns. Vand- og Gasværker..... 394
— 4. Marts.	Lov om Forandring i Forord. om Daaben af 30. Maj 1828, hvorefter Forældre inden et Aar efter Barnets Fødsel skal opgive det Navn, Barnet skal have, til Indførelse i Kirkebøgerne..... 395
— 1. Juli.	Cirk. ang. Bemyndigelse for Overøvrighederne til at approbere Overenskomster og Dispositioner med Hensyn til umyndiges Ejendele..... 396
— 17. Juli.	Resol. at visse Overøvrighedsforretninger fremdeles forbliver under Magistraten, men at de øvrige under Magistraten hidtil hørende Forretninger, der efter den almindelige Lovgivnings Forskrifter og Grundsætninger henregnes til Overøvrighedsforretninger, henlægges under Overpræsidenten..... 401
— 26. Sept.	Skr. at en Amtmand er berettiget til at tilbagekalde den en Enke meddelte Tilladelse til at henseside i uskiftet Bo..... 402
— 30. Nov.	Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg..... 402
— 30. Nov.	Lov om Staden Kbhvns. og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker..... 408
— 30. Nov.	Lov om Beskyttelse af de til Kbhvns. Vandvæsen henhørende Værker, Anlæg og Beholdere m. v... 413
— 30. Nov.	Skr. ang. Meddelelse af Navnebevilling for to udenfor Ægteskab fødte Børn, til hvilke en tredje Person er udlagt som Fader, men hvis Forældre senere har indgaaet Ægteskab..... 416
— 30. Nov.	Skr. ang. Fremgangsmaaden, naar et Medlem af mosaisk Trossamfund vil udtræde af dette..... 416
— 8. Dec.	Skr. ang. Bygningsafgiften af Bygninger, der ligge ud mod nyanlagte private Veje..... 417
— 14. Dec.	Lov indeholdende Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i Kbhvn..... 418
— 14. Dec.	Lov ang. en Grundtaxt for Staden Kbhvns. udenbys Grunde..... 424
— 14. Dec.	Lov om Udøvelse af Færgerettigheden i Kbhvn. . . 428
— 29 Dec.	Lov om Forandring i Forordningen om Arv af 21. Maj 1845..... 430

1857.	29. Dec.	Lov om Kvindens Myndighed	430
—	29. Dec.	Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m.	430
—	29. Dec.	Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 20. Marts 1844 ang. Borger- og Almueskolevæsenet i Kbhvn.	469
—	30. Dec.	Vedtægt for Bestyrelsen af Staden Kbhvn.s commu- nale Anliggender.	470
—	31. Dec.	Bkg. ang. den fremtidige Bestyrelse af Kbhvn.s Over- formynderi.	495
1858.	12. Jan.	Lov om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter . . .	496
—	11. Marts.	Skr. at der ikke paahviler Moderen til et udenfor Ægteskab født Barn nogen Pligt til at oplyse, hvem Barnefaderen er.	497
—	30. Marts.	Pl. at Vandmøllestræde benævnes Frederiksholms Kanal.	499
—	30. Marts.	Skr. at det ikke kan formenes den, der har Borger- skab paa Beværtning at nedsætte sig hvorsomhelst paa Stadens Grund.	499
—	12. April.	Pl. ang. Vedtægten for bunden Næring i Kbhvn. . .	499
—	5. Maj.	Resol. ang. Deling af Trinitatis Sogn og Oprettelse af St. Johannes Sogn.	502
—	25. Maj.	Pl. ang. Navn for Sortedamsgade, Ravnsborggade og Ravnsborg Tvergade.	502
—	31. Maj.	Besl. ang. Anlæg af Vandledninger til private Ejen- domme.	503
—	15. Juni.	Pl. ang. Navn for Guldbergsgade, Møllegade, Vester- brogade, Nørrebrogade og Østerbrogade.	503
—	3. Juli.	Skr. at en Kvinde er berettiget til at forfærdige Mode- pynt og forhandle saadant fra Butik og at Kommis- sionsforretning med Køb og Salg af Ejendomme er fri Næring, naar den ikke er opført paa Ved- tægten.	504
—	5. Juli.	Skr. at Borgerskab efter Næringslovens § 52 kan meddeles til flere af de i Bestemmelsen nævnte Genstande og at Paategning kan gives et ældre Borgerbrev ved Overgang til anden Næring.	505
—	17. Juli.	Cirk. ang. den Værgen for en umyndiggjort Person tilkommende Dispositionsret over dennes Anlig- gender.	507
—	6. Aug.	Regulativ for Gasindlæg fra Kbhvn.s Gasværk . . .	508
—	1. Sept.	Pl. ang. Navn for Øresundsgade og Dannebrogsgade	512
—	27. Sept.	Resol. at den Kirkeskolerne paahvilende Forpligtelse til at besørge Kirkesangen bortfalder, at Udgifterne ved Kirkesangen i Vor Frue, Helliggejstes, Trini- tatis og Vor Frelasers Kirke afholdes af Kommunen samt om Oprettelse af de forenede Kirkeskoler. .	512

1858	11. Okt.	Besl. at Kommunen deltager med Havnevæsenet i Bekostningen ved Langebros Ombygning.....	514
—	18. Okt.	Pl. ang. Navn for Slotsgade, Stengade, Prins Jørgens Gade, Skolegade og Bagergade.....	514
—	30. Dec.	Lov om Fritagelse for Anvendelse af Stempelpapir ved et af Kbhvn.s Kommune optaget Laan af 2 Millioner Rigsdaler.....	514
—	30. Dec.	Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang.....	515
1859	6. Jan.	Skr. ang. Bygningsafgiften for Ejendomme mod Dosseringen eller som ligge ved private Veje af ringe Bredde.....	525
—	20. Jan.	Skr. at en Straffefange eller vedk. Fængselsinspektør paa hans Vegne ikke kan møde i Forligskommissionen, men at en Værge maa beskikkes af Øvrigheden.....	526
—	31. Jan.	Skr. ang. Optagelse af et Laan til Ombygning og Forandring af Vartov Hospital.....	526
—	10. Febr.	Skr. at de Næringsdrivende, der ere berettigede til baade at sælge og udskænke Brændevin, kun svare enkelt Afgift.....	529
—	12. Febr.	Pl. ang. Navn for Blaagaardsgade, Smedegade og Istedgade.....	530
—	12. Febr.	Bkg. hvorved nogle Gader erklæres for offentlige..	530
—	18. Febr.	Skr. ang. Ansættelse af en Sekretær og Kasserer ved Bygningskommissionen.....	530
—	17. Marts.	Pl. ang. Navn for Valdemarsgade.....	531
—	30. Marts.	Vedtægt ang. Skoledirektørens Myndighed og Forretninger.....	531
—	11. Maj.	Pl. ang. Navn for Absalonsgade og Oehlenschlägersgade.....	533
—	9. Juni.	Skr. at det ikke som almindelig Regel kan fordres, at en Udlænding for at vinde Borgerskab skal tilvejebringe Straffeattester fra de Steder, hvor han tidligere har opholdt sig, og hvad der skal forstaaes ved Bestemmelsen om, at en Udlænding skal have opnået sig ærligt.....	533
—	28. Juni.	Bkg. hvorved Afgiften for Vand til Næringsbrug fastsættes til 32 Sk. for 100 Tdr.....	534
—	28. Juli.	Regulativ for Kbhvn.s Vandværk.....	535
—	7. Juli.	Resol. at Jord-, Sang- og Kopulationspenge, der hidtil er erlagt til Metropolitanskolen og Holmens og Garnisons Kirker, ophæves.....	537
—	7. Juli.	Skr. ang. Beskikkelse af nye Mæglere.....	538
—	10. Aug.	Reglement for Fægefarten i Kbhvn.s Havn.....	539

1859.	23. Sept.	Skr. at Udmeldelse af Folkekirken eller et anerkendt Trossamfund kan ske ved en Erklæring til Øvrigheden. og at saadan Udmeldelse skal meddeles vedkommende Biskop eller Forstander.....	540
—	15. Okt.	Skr. ang. de en Auktionsholder tilkommende Rettigheder.....	541
—	21. Okt.	Skr. ang. Vedtægtsforandring, hvorefter Rodemestrenes Antal bestemmes af Kommunalbestyrelsen...	542
—	26. Okt.	Bkg. om Omnummerering af samtlige Ejendomme, saaledes at hver Ejendom foruden et Matrikel Nummer tillige faar et Gadenummer.....	542
—	26. Okt.	Skr. at den Magistraten tidligere tilkommende Ræt til under Mulkttvang at paalægge nogen at give Møde for sig eller en anden Autoritet, er overgaaet til Overpræsidenten.....	543
—	7. Nov.	Skr. at de af Skoledirektionen approberede Multlister tilstilles Politidirektører til Inddrivelse....	545
—	26. Nov.	Pl. ang. Navn for Store Helligøjststræde, Gernersgade, Asylgade, Wildersgade og Prinsessegade ...	545
—	19. Dec.	Pl. ang. Navn for Søgade.....	546
1860.	26. Jan.	Pl. ang. Navn for Gormsgade, Vesselsgade, Raadmandsgade og Allersgade.....	546
—	14. Febr.	Pl. ang. Navn for Kalkbrænderivej, Nøisomhedsvej, Sibbernsvej, Batterivej, Odinsgade og Dagmarsgade	546
—	21. Febr.	Skr. ang. Bygningsafgift for Loftsrum.....	547
—	3. Marts.	Lov om Straffen for Løsgænger og Betleri.....	547
—	15. Marts.	Pl. ang. Navn for Guldbergsgade.....	549
—	16. April.	Skr. at enhver kan forhandle de til Agerdyrkingen henhørende Redskaber.....	549
—	1. Juni.	Cirk. ang. Adgang til at blive bekendt med afgivne Erklæringer over Ansøgninger og Klager.....	550
—	7. Juni.	Pl. ang. Navn for Korsgade, St. Hansgade og Vesterbros Torv.....	551
—	8. Juni.	Skr. ang. Bygningsafgift af Loftsrum.....	551
—	16. Juni.	Regulativ for St. Hans Hospital for Sindssyge....	551
—	2. Juli.	Pl. ang. Navn for Ryesgade og Classensvej.....	552
—	17. Aug.	Skr. at Hesteskatt opkræves hos her bosiddende Personer, selv om Hestene en Del af Sommeren paa visse Tider af Døgnet er opstaldede paa Lyststeder udenfor Stadens Grund.....	553
—	23. Aug.	Skr. ang. Vedtægtsændring, hvorefter der ansættes 4 Overlæger ved Almindeligt Hospital.....	553
—	11. Okt.	Skr. ang. Anvendelsen af Købesummerne for nye Pladser i Vartov Hospital.....	553
—	19. Okt.	Bkg. om Erhvervelse af Belæggelsesret til Pladser i Vartov Stiftelse.....	554

1860.	20. Okt.	Skr. ang. den aarlige Besigtelse af Broer og Bolværker	556
—	29. Okt.	Skr. at Bestyrelser for Stiftelser, som er fritagne for Bygningsafgift, hvert Aar til Stadskonduktøren skal afgive Erklæring om Stiftelsernes Benyttelse	557
—	29. Okt.	Skr. at en Møller ikke kan forhandle Mel paa Torvene i Kbhvn., hvor Markeder ikke afholdes.....	558
—	1. Nov.	Skr. ang. Næringen som Gravør, Kobber- og Sten-trykker.....	559
—	11. Nov.	Lov ang. Ophævelse af de ved Pl. 1. Marts 1814 foreskrevne Indbetalinger til Statskassen for Bevilling som Mæglere.....	560
—	14. Nov.	Skr. ang. Borgerskab hvori bl. a. udtales, at Bevilling for straffede Personer til at drive en eller anden Næring ifølge Næringslovens § 9, kan gives til enhver Næring, til hvis Udøvelse ikke særlige Kvalifikation er nødvendig.....	561
—	28. Nov.	Skr. at ved Beregning af Bygningsafgiften skal i Lejlighedens Areal ogsaa Væggene medtages.....	565
—	18. Dec.	Regulativ for Begravelseskontoret i Kbhvn., trykt som Note til Pl. 22. Dec. 1860.....	566
—	22. Dec.	Pl. ang. Begravelsesvæsenets Ordning.....	566
—	22. Dec.	Reglement for Begravelsesvæsenet i Kbhvn.....	570
1861.	12. Jan.	Resol. ang. Forandring i Rescr. af 28. Maj 1821 om Militærmagtens Pligter ved Tumulter og Opløb..	576
—	14. Jan.	Pl. ang. Navn for »Ved Stranden« og »Gammel Strand«	576
—	30. Jan.	Lov ang. Barbernæringen samt om Adgang til at aarelade og kopsætte.....	576
—	11. Febr.	Resol. at forskellige Legater henlægges under Magistratens Bestyrelse, at der af disse svares 1 p. m. i Bestyrelsesafgift og at de Magistratens Bestyrelse underlagte Legaters Midler kan frugtbares ved Indkøb af 4 pCt. kgl. Obligationer eller Obligationer af Kbhvn.s Kommunes Laan.....	578
—	19. Febr.	Lov om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i Kbhvn.	584
—	19. Febr.	Lov om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kbhvn.....	589
—	19. Febr.	Lov om nogle Bestemmelser vedr. Kirkesyn, Præstegaardssyn m. v.....	593
—	29. April.	Skr. at en mindreaarig kan udstede Fuldmagt til sin Kurator uden Bistand af en i dette Øjemed beskikket midlertidig Kurator.....	614
—	7. Maj.	Cirk. at Indberetning skal ske til Justitsministeriet, naar nogen belgisk Undersaat maatte blive indlagt i et Sindssygehospital.....	614
—	22. Maj.	Konfirmation paa Grøns Friholiger.....	614

1861.	4. Juni.	Resol. at Anord. 1. Jan. 1841 § 28 forandres derhen, at Borgerrepræsentationens Forhandlingsprotokol fremtidig skal underskrives af Formanden og Sekretæren.....	617
—	23. Juni.	Resol. om Anerkendelse af en Præst fra den romersk-katholske Menighed i Kbhvn.....	617
—	23. Juli.	Skr. at enhver, der vil indstille sig til Dispacørprøven, maa være i Besiddelse af fornødne juridiske Kundskaber.....	617
—	26. Juli.	Skr. ang. Beregningen af Bygningsafgift med Hensyn til Trappegange og Mure.....	618
—	28. Juli.	Skr. at den Erstatning, der aarlig skal erlægges til Holmens og Garnisons Kirker for bortfaldne Jord-, Sang- og Kopulationspenge.....	619
—	5. Aug.	Skr. ang. det Tidspunkt, fra hvilket Brændevinsafgiften skal svares.....	620
—	23. Aug.	Skr. ang. Fritagelse for Bygningsafgift af en Ejendom paa Stadens Grund, der benyttes som Sommerbolig	622
—	24. Aug.	Pl. ang. Deling af Vor Frue og Trinitatis Sogne og Oprettelse af St. Johannes Sogn.....	623
—	7. Okt.	Pl. for Salg af Bistrupgaards Gods.....	624
—	1. Nov.	Cirk. at det overdrages Overpræsidenten at udlevere Bevillinger til at føre nye Vidner, Eksekutorbevillinger, Mortifikationsbevillinger, Bevillinger til Ægteskab i visse Grader, naar ingen af Ansøgerne bekende sig til den mosaiske Tro, Bevillinger til Hensidden i uskiftet Bo, Bevillinger til fri Proces i 1. Instans.....	635
—	6. Nov.	Skr. ang. Meddelelse af Fuldmyndighedsbevillinger, naar Ansøgeren agter at nedsætte sig som Næringsdrivende.....	639
—	9. Nov.	Skr. ang. Ændring i Stadens Vedtægt, hvorefter der ansættes en Kontorchef for Skattekontoret, Kæmneren fremtidig benævnes Økonomiforvalter og Stillingen som Formand for Rodemestrene ophæves	639
—	26. Nov.	Skr. at Klinkere kunne omrejse og drive deres Næring uden Tilladelse.....	640
—	23. Dec.	Lov om Forandringer i Bygningsafgiften af Lofts- og Kælderrum.....	640
—	23. Dec.	Lov ang. Sammensættelsen af de ved Forord. 5. Marts 1845 § 5 og 19 anordnede Kommissioner, forsaavidt angaar Anlæg af Jernbaner i Kbhvn. eller paa dens Grund.....	640
1862.	23. Jan.	Lov om Anlæg af Sporveje og Benyttelse af Lokomotiver uden Anbringelse af Spor.....	641

1862.	26. Febr.	Skr. at Overpræsidenten vil kunne diktere de Værger Mulk, som sidde Overformynderers Paalæg om Afleggelse af Regnskab m. v. overhørigे.....	642
—	29. Marts.	Skr. at en Haandværker i en Købstad har Ret til at have flere Udsalgssteder fra aaben Bod.....	643
—	28. April.	Pl. ang. Navn for Dosseringen, Baggesensgade og Tømregade.....	644
—	28. April.	Pl. ang. Navn for Evaldsgade.....	644
—	30. April.	Skr. at Næringslovens § 16 ikke er anvendelig paa et sammenhængende Arbejde, der kræver en Samvirken af flere.....	644
—	7. Maj.	Skr. ang. Bygningsafgiften af Kælderrum.....	645
—	21. Juli.	Cirk. ang. Opkrævningen af Brændevinsafgiften....	646
—	9. Aug.	Skr. at Apotekere, der erklære ikke at ville forhandle Spiritus uden som Lægemedel, ikke skal svare Brændevinsafgift.....	651
—	11. Aug.	Skr. at Murere kunne arbejde i Henhold til Næringslovens § 16 uden Borgerskab, men at de ikke maa benytte Haandlangere.....	652
—	13. Aug.	Skr. ang. Fritagelse for Bygningsafgift af Loftsrum, naar Vinduerne tilmures.....	652
—	16. Sept.	Skr. at Kvartprocentafgiften ifl. Pl. 1. Juli 1799 § 171 skal erlægges, naar Pant- eller Udlægshaveren transporterer sin Ret til at erholde Udlægsskøde.....	653
—	29. Dec.	Lov hvorved Loven om Sundhedsvedtægter af 12. Jan. 1858 forlænges.....	653
—	31. Dec.	Skr. at det maa staa enhver Landboer frit for hver Dag at forhandle Kød og Flæsk paa Axeltorvet i Kbhvn.....	654
1863.	8. Jan.	Skr. at en Bogtrykker maa kunne udøve sit Haandværk uden Borgerskab, naar han ikke bruger fremmed Hjælp.....	655
—	19. Jan.	Lov ang. nærmere Bestemmelser vedr. D. L. 2-22-64 og Lov om Kirkesyn af 19. Febr. 1861 § 33 og 34 vedr. Restavrering af selvejende Kirker og det særlige Syn.....	656
—	2. Febr.	Skr. at en Købmand kan drive Slagteri, naar han ikke hertil benytter fremmed Hjælp.....	657
—	11. Febr.	Lov indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelsen om Behandlingen af offentlige Politisager i Kbhvn m. m.....	658
—	11. Febr.	Lov ang. Omordning af Kbhvn.s Politi.....	665
—	11. Febr.	Lov ang. Begunstigelser i Henseende til Brugen af stemplet Papir.....	672
—	13. Febr.	Overenskomst mellem Kommunalbestyrelsen og det sjællandske Jernbaneselskab om Afstaaelse af en Grund til den ny Banegaard.....	672

1863. 14. Febr.	Skr. at en Købmand i en Provinsby er berettiget til at oprette en Filial paa Landet, naar Næringsbevis løses.....	675
— 23. Febr.	Besl. at visse Patienter ikke kan behandles paa Kommunehospitalet.....	676
— 2. Marts.	Skr. at Børn, hvis Forældre tilhøre samme anerkendte Trossamfund, skal opdrages i Forældrenes eller i Folkekirkens Tro.....	676
— 3. Marts.	Pl. ang. Navn for Prinsessegade.....	677
— 13. Marts.	Lov om Opførelse af en ny Banegaard ved Kbhvn. 677	677
— 17. Marts.	Skr. at en Udlænding, som i det sidste 5 Aar har ernæret sig ærligt her i Landet, vil kunne faa Borger- skab selv om han tidligere har været straffet ...	678
— 21. Marts.	Skr. at Magistraten er berettiget til at afhænde Obligationer tilhørende forskellige under samme sorterende Fonds uden at Borgerrepræsentationens Medvirken hertil er fornøden.....	679
— 1. April.	Cirk. ang. Regler for Meddelelse af Pas til Kludesamlere.....	680
— 25. April.	Skr. ang. Omraadet for den i Forord. af 5. Marts 1845 § 19 omhandlede Kommissions Virksomhed	681
— 12. Maj.	Cirk. ang. Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om hvem der løse Borger- skab som Bogtrykker, Kobbertrykker og Litograf	686
— 2. Juni.	Pl. ang. Fastsættelse af Grundtaksten for Gammel- holm og Nyboder.....	686
— 12. Juni.	Regulativ for Kbhvn.s Politis Indretning og Bestyrelse	687
— 23. Juni.	Instrux for det udøvende Politi i Kbhvn.....	695
— 28. Juli.	Skr. at Forord. 5. Maj 1806 om overordentlig Ind- kvartering er sat i Kraft ogsaa for Kbhvn.s Vedk.	724
— 14. Aug.	Bkg. at det er forbudt paa Gader og Torve at for- handle gamle Klæder, Isenkramvarer o. desl....	725
— 24. Aug.	Regulativ for Kommunehospitalet.....	725
— 2. Sept.	Bkg. at Handel med gamle Klæder, Isenkramvarer m. v. er forbudt paa Gader og Torve.....	733
— 9. Sept.	Resol. at Pladsen ved Frederiks Kirke fremtidig ikke betragtes som Gadeareal og at Grundenes Ansæt- telse i Grundtaksten forandres.....	734
— 16. Sept.	Skr. ang. Vedtægtsændring, hvorefter der ved Kom- munehospitalet oprettes fig. Embeder: 1 Forstander, 1 Overkirurg, 3 Overlæger, 1 Forvalter og en Bog- holder.....	736
— 14. Okt.	Pl. ang. Navn for Vesterfælledvej og Enghavevej..	737
— 19. Okt.	Besl. at Politiassistenterne udleverer Hundetegn og opkræver Hundeafgiften.....	737

1863.	4. Nov.	Skr. at Personer, der drive Haandværk uden Borger- skab i Henhold til Næringslovens § 16, maa for- handle de af dem forfærdigede Genstande fra Bo- pæl og paa Markeder og maa have Skilt, naar der- ved ikke betegnes, at de have Butik.....	737
—	27. Nov.	Lov om Ophævelse af Extrapoststationer i Køb- stæderne.....	738
—	14. Dec	Besl. ang. Udarbejdelse af egentlige Fortegnelser over Torvepriserne.....	738

